

Noul Testament român
Ediție nouă revăzută și aprobată de Sfântul Sinod

Tamandi S. C.

EVANGHELIA DELA MATEI

Neamul și Naşterea lui Iisus Hristos.

1 1. Cartea neamului lui Iisus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pe Isaac, iar Isaac a născut pe Iacov, iar Iacov a născut pe Iuda și pe frații lui.

3. Iar Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar, iar Fares a născut pe Esrom, iar Esrom a născut pe Aram.

4. Iar Aram a născut pe Aminadav, iar Aminadav a născut pe Naason, iar Naason a născut pe Salmon.

5. Iar Salmon a născut pe Vooz din Rahav, iar Vooz a născut pe Oved din Rut, iar Oved a născut pe Iese.

6. Iar Iese a născut pe David regele, iar David regele a născut pe Solomon din femeia lui Urie.

7. Iar Solomon a născut pe Rovoam, iar Rovoam a născut pe Avia, iar Avia a născut pe Asa.

8. Iar Asa a născut pe Iosafat, iar Iosafat a născut pe Ioram, iar Ioram a născut pe Ozia.

9. Iar Ozia a născut pe Ioatam, iar Ioatam a născut pe Ahaz, iar Ahaz a născut pe Ezechia.

10. Iar Ezechia a născut pe Manase, iar Manase a născut pe Amon, iar Amon a născut pe Iosia.

11. Iar Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, la mutarea în Babilon.

12. Iar după mutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiil, iar Salatiil a născut pe Zorobabel.

13. Iar Zorobabel a născut pe Aviud, iar Aviud a născut pe Eliachim, iar Eliachim a născut pe Azor.

14. Iar Azor a născut pe Sadoc, iar Sadoc a născut pe Ahim, iar Ahim a născut pe Eliud.

15. Iar Eliud a născut pe Eleazar, iar Eleazar a născut pe Matan, iar Matan a născut pe Iacov.

16. Iar Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

17. Deci, toate neamurile dela Avraam până la David, neamuri patrusprezece; și dela David până la mutarea în Babilon, neamuri patrusprezece; și dela mutarea în Babilon până la Hristos, neamuri patrusprezece.

18. Iar naşterea lui Iisus
Hristos aşa a fost: Că lo-
godită fiind mama lui, Ma-
ria, cu Iosif, mai înainte
de a se aduna ei, s'a aflat
având în pântece din Du-
hul Sfânt,
19. Iar Iosif, bărbatul
ei, drept fiind şi nevrând
s'o vădească, a vrut s'o
lase în ascuns.
20. Şi acestea gândind
el, iată îngerul Domnului
i s'a arătat în vis, gră-
ind: Iosife, fiul lui David,
nu te teme a lua pe Maria,
femeia ta, că ce s'a zămis-
lit în ea, din Duhul Sfânt
este.
21. Şi va naşte fiu şi
vei chema numele lui
IISUS, că acesta va mân-
tui pe poporul său de pă-
catele sale;
22. Iar acestea toate
s'au făcut ca să se împli-
nească ceea ce s'a zis de
la Domnul prin proorocul,
ce zice: «Iată, fecioara în
pântece va avea şi va
naşte fiu şi vor chema nu-
mele lui Emanuil, ce se
tâlcueşte: cu noi Dumne-
zeu».
23. Şi sculându-se Iosif
din somn, a făcut precum
i-a poruncit îngerul Dom-
nului şi a luat pe femeia
sa
24. Şi n'a cunoscut-o pâ-
nă ce a născut pe fiul său
cel întâiu născut şi a che-
mat numele lui IISUS.

Magii dela răsărit. Fuga în Egipt. Uciderea pruncilor. Intoarcerea din Egipt în Nazaret

2 1. Iar dacă s'a născut
Iisus în Betleemul Iu-
deii, în zilele lui Irod rege-
le, iată magi dela răsărit
au venit în Ierusalim,
2. Zicând: Unde este re-
gele Iudeilor, cel ce s'a
născut? Că am văzut steaua
lui în răsărit. şi am venit
să ne închinăm lui
3. Şi auzind Irod, rege-
le, s'a turburat şi tot Ie-
rusalimul cu el
4. Şi adunând pe toţi
mai marii preoţilor şi căr-
turarii poporului, i-a în-
trebat: Unde este să se
nască Hristos?
5. Iar ei i-au zis: In
Betleemul Iudeii, că aşa
s'a scris prin proorocul:
6. «Şi tu, Betleeme, pă-
mântul lui Iuda, nicidecum
nu eşti mai mic între dom-
nii lui Iuda, că din tine va
ieşi povăţuitor, care va paş-
te pe poporul meu Israil».
7. Atunci Irod în ascuns
chemând pe magi, a cercat
cu deamănuntul de vremea
în care s'a arătat steaua.
8. Şi trimiţându-i la Bet-
leem, le-a zis: Mergând,
cercetaţi cu amănuntul de-
spre prunc, şi dacă-l veţi a-
fla, să-mi vestiţi şi mie,
ca şi eu venind să mă în-
chin lui.
9. Iar ei, ascultând pe

rege, s'au dus. Şi iată
steaua, pe care o văzuseră
în răsărit, mergea înaintea
lor, până a venit şi a stă-
tut deasupra locului unde
era pruncul.
10. Iar ei, văzând steaua,
s'au bucurat cu bucurie
mare foarte
11. Şi intrând în casă,
au văzut pruncul cu Ma-
ria, mama lui, şi căzând
s'au închinat lui, şi des-
chizându-şi vistieriile i-au
adus daruri: aur şi tămâie
şi smirnă
12. Şi luând înştiinţare
prin vis să nu se întoarcă
la Irod, pe altă cale s'au
dus în ţara lor.
13. Iar după ce s'au dus
ei, iată îngerul Domnului
în vis se arătă lui Iosif,
zicând: Sculându-te, ia
pruncul şi pe mama lui şi
fugi în Egipt şi fii acolo
până îţi voiu zice, căci vrea
Irod să caute pruncul să-i
piardă.
14. Iar el sculându-se,
a luat pruncul şi pe mama
lui noaptea şi s'au dus în
Egipt
15. Şi a fost acolo până
la moartea lui Irod, ca să
se împlinească ceea ce s'a
zis de Domnul, prin pro-
rocul, ce zice: «Din Egipt
am chemat pe Fiul meu».
16. Atunci Irod, văzând
că a fost amăgit de magi,
s'a mâniat foarte şi tri-
miţând, a ucis pe toţi
pruncii din Betleem şi din
toate hotarele lui, de doi
ani şi mai mici, după vre-
mea ce aflase dela magi.
17. Atunci s'a împlinit
ceea ce s'a zis de Ieremia
proorocul, ce zice:
18. «Glas în Rama s'a
auzit, plângere şi tânguire
multă, Rahil plângând pe
fiii săi şi nu vrea să se
mângâie, pentrucă nu mai
sunt».
19. Iar după ce a mu-
rit Irod, iată îngerul Dom-
nului se arată în vis lui
Iosif în Egipt,
20. Zicând: Sculându-te,
ia pruncul şi pe mama lui
şi mergi în pământul lui
Israil, că a murit cei ce
căutau sufletul pruncului.
21. Iar el sculându-se, a
luat pruncul şi pe mama
lui şi a venit în pămân-
tul lui Israil
22. Şi auzind că Arhe-
lau domneşte în Iudeia, în
locul lui Irod, tatăl său,
s'a temut să meargă acolo
şi luând poruncă în vis,
s'a dus în părţile Gali-
leii
23. Şi venind a locuit în
cetatea ce se numeşte Na-
zaret, ca să se împlinească
ceea ce s'a zis prin proo-
roci, că «Nazarinean se va
chema».

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

3 1. Iar în zilele acelea
a venit Ioan Botezăto-

rul, propoveduind în pustia Iudeii

2. Și zicând: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

3. Că acesta este despre care a zis Isaia, proorocul: «Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui».

4. Și acest Ioan avea îmbrăcămintea din peri de cămilă și brâu de curea împrejurul mijlocului lui, iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.

5. Atunci ieșea la dânsul Ierusalimul și toată Iudeia și toată laturea dimprejurul Iordanului

6. Și se botezau de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.

7. Și văzând pe mulți din farisei și din saducei venind către botezul lui, le-a zis: Pui de vipere, cine v'a arătat să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți dar roade vrednice de pocăință

9. Și să nu vi se pară că puteți zice în sine: Părinte avem pe Avraam, căci zic vouă, că poate Dumnezeu și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam,

10. Căci iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pe voi cu apă, spre pocăință, iar cel ce va veni după mine mai tare decât mine este, căruia nu sunt vrednic să-i duc încălțămintele. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc,

12. A cărui lopată este în mâna lui și va curăți aria sa și va aduna grâul în jitnița sa, iar pleava o va arde în foc nestins.

13. Atunci a venit Iisus din Galileia la Iordan către Ioan, ca să se boteze de el,

14. Iar Ioan îl oprea, zicând: Eu am trebuință să mă botez de tine și tu vii la mine?

15. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Lasă acum, că așa se cuvine să împlinim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat.

16. Și botezându-se Iisus, îndată a ieșit din apă și iată i s'au deschis cerurile și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborîndu-se ca un porumbiel și venind peste el.

17. Și iată glas din ceruri, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele am binevoit.

Postul și ispitirea lui Iisus. Inceperea propoveduirii. Chemarea apostoiilor.

4 1. Atunci a fost dus Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispitească de diavolul

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, după aceea a flămânzit

3. Și venind la el ispititorul, a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini,

4. Iar el răspunzând, a zis: Scris este: «Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu».

5. Atunci l-a dus diavolul în sfânta cetate și l-a pus pe streașina templului

6. Și i-a zis: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, că scris este: «Ingerilor săi va porunci pentru tine și pe mâini te vor ridica, ca să nu lovești de piatră piciorul tău».

7. Și a zis Iisus lui: Iarăși scris este: «Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău».

8. Apoi l-a dus pe el diavolul pe un munte înalt foarte și i-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor

9. Și a zis: Acestea toate ți le voiu da, dacă vei cădea și te vei închina mie.

10. Atunci i-a zis Iisus: Mergi înapoia mea, Satano, că scris este: «Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai lui să-i slujești».

11. Atunci l-a lăsat diavolul și iată îngeri au venit la el și-i slujeau.

12. Iar auzind Iisus că Ioan a fost prins, s'a dus în Galileia

13. Și lăsând Nazaretul a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavulonului și ale Neftalimului,

14. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isaia, proorocul, care zice:

15. «Pământul Zavulonului și pământul Neftalimului, spre mare dincolo de Iordan, Galileia neamurilor;

16. Poporul ce ședea în întunerec a văzut lumină mare și celor ce ședeau în laturea și în umbra morții, lumină le-a răsărit».

17. De atunci a început Iisus a propovedui și a zice: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, aruncându-și mreaja în mare, că erau pescari

19. Și a zis lor: Veniți după mine și vă voiu face pescari de oameni,

20. Iar ei îndată lăsându-și mrejile, au mers după el.

21. Și de acolo mai înainte mergând, a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui

Zevedeu și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, cârpindu-și mrejile și i-a chemat și pe ei,

22. Iar ei îndată lăsând corabia și pe Zevedeu, tatăl lor, au mers după el.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileia, învățând în sinagogi și propoveduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

24. Și s'a dus vestea despre el în toată Siria și aduceau la el pe toți cei ce pătimeau de felurite boale și chinuri, și pe cei îndrăciți și lunatici, și pe cei slăbănogi și îi vindeca.

25. Și au mers după el mulțimi multe din Galileia și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeia și de dincolo de Iordan.

Fericirile.

Apostolii sunt sare și lumină. Implinirea legii și a poruncilor. Iubirea vrăjmașilor.

5 1. Și văzând Iisus mulțimile, s'a suit pe munte și șezând, au venit la el ucenicii lui

2. Și deschizându-și gura, îi învăța, zicând:

3. Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

4. Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

5. Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

6. Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

7. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

8. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.

11. Fericiți veți fi când vă vor ocărî și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind din pricina mea.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, căci așa au prigonit pe proorocii cei mai dinainte de voi.

13. Voi sunteți sarea pământului, iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai este bună, decât să fie aruncată afară și călcată de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea să se ascundă stând deasupra muntelui,

15. Nici aprind făclie și o pun subt obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau proorocii. Nu am venit să stric, ci să împlinesc,

18. Căci amin grăesc vouă: Până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce nu vor fi toate.

19. Deci, cel ce va strica una din aceste porunci mai mici și va învăța așa pe oameni, mai mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema în împărăția cerurilor.

20. Că zic vouă: Că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

21. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu ucizi, că cine va ucide vinovat va fi judecății;

22. Iar eu zic vouă: Că oricine se mânie asupra fratelui său în deșert, vinovat va fi judecății. Și cine va zice fratelui său: netrebnicule, vinovat va fi sinedriului, iar cine va zice: nebunule, vinovat va fi de gheena focului.

23. Deci, de-ți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva asupra ta,

24. Lasă acolo darul tău înaintea altarului și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău și atunci venind, adu darul tău.

25. Impacă-te cu pârîșul tău degrab, până ești pe cale cu el, ca nu cumva pârîșul să te dea judecătorului și judecătorul slujitorului și să fii aruncat în temniță.

26. Amin grăiesc ție: Nu vei ieși de acolo, până nu vei da cel mai de pe urmă ban.

27. Auzit-ați că s'a zis celor de demult: Să nu preacurvești,

28. Iar eu zic vouă: Că oricine caută la femeie spre a o pofti, a și preacurvit cu ea în inima sa.

29. Și dacă ochiul tău drept te smintește, scoate-l și aruncă-l dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădularele tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

30. Și dacă mâna ta dreaptă te smintește, taie-o și aruncă o dela tine, că mai de folos îți este să piară unul din mădularele tale și nu tot trupul tău să fie aruncat în gheena.

31. Iarăși s'a zis: Că cel ce-și va lăsa femeia

sa, să-i dea carte de despărțenie,
32. Iar eu zic vouă: Că oricine își va lăsa femeia sa, afară de cuvânt de desfrânare, o face să preacurvească și cel ce va lua pe cea lăsată, preacurvește.
33. Iarăși ați auzit, că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să ții înaintea Domnului jurămintele tale,
34. Iar eu zic vouă: Să nu te juri nicidecum, nici pe cer, că este tronul lui Dumnezeu,
35. Nici pe pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pe Ierusalim, că este cetate a marelui Impărat,
36. Nici pe capul tău să nu te juri, că nu poți face un fir de păr alb sau negru,
37. Ci să fie cuvântul vostru: Da, da; Nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.
38. Auzit-ați că s'a zis: Ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte,
39. Iar eu zic vouă: Să nu stați împotrivă celui rău; ci, de te va lovi cineva peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt
40. Și celui ce voiește să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa
41. Și de te va sili cineva să mergi o milă de loc, mergi cu el două.
42. Celui ce-ți cere, dă-i și de cel ce voiește să se împrumute dela tine, nu întoarce fața.
43. Auzit-ați că s'a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău,
44. Iar eu zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă supără și vă prigonesc,
45. Ca să fiți fiii Tatălui vostru cel din ceruri, care soarele său îl răsare peste cei răi și peste cei buni și plouă peste cei drepți și peste cei nedrepți.
46. Că de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu și vameșii aceeași fac?
47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce mai mult faceți? Au nu și vameșii fac așa?
48. Fiți dar voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

Milostenia. Rugăciunea Postul. Defăimarea celor lumești.

6 1. Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii, iar de nu, plată nu veți avea dela Tatăl vostru, carele este în ceruri.
2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni. Amin zic vouă, că își iau plta lor,
3. Iar tu, făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,
4. Ca să fie milostenia ta într'ascuns și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.
5. Și când te rogi, nu fii ca fățarnicii, că iubesc în sinagogi și în colțurile ulițelor stând să se roage, ca să se arate oamenilor. Amin zic vouă, că își iau plata lor,
6. Iar tu când te rogi, intră în cămara ta, si încuind ușa ta, roagă-te Tatălui tău, celui în ascuns și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.
7. Și rugându-vă să nu grăiți multe ca păgânii, că li se pare, că în multa lor vorbă vor fi auziți.
8. Deci, nu vă asemănați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință mai înainte de a cere voi dela el.
9. Deci așa să vă rugați: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele tău.

10. Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer și pe pământ.
11. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi.
12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.
13. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a ta este împărăția și puterea și slava în veci, Amin.
14. Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru cel ceresc,
15. Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșalele voastre.
16. Și când postiți, nu fiți ca fățarnicii triști, că își smolesc fețele, ca să arate oamenilor că postesc. Adevăr zic vouă, că își iau plata lor,
17. Iar tu când postești, unge-ți capul și spală-ți fața,
18. Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, cel ce vede în ascuns. Și Tatăl tău, cel ce vede în ascuns, îți va răsplăti la arătare.
19. Nu vă adunați comori pe pământ, unde moliile și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură.

20. Ci vă adunați comori în cer, unde nici moliile, nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă, nici nu le fură,

21. Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat,

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este în tine, este întunerec, dar întunerecul cu cât mai mult?

24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, că sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va lipi și pe altul va dispreţui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

25. Pentru aceasta zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca și ce veți bea, nici cu trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu este sufletul mai mare decât hrana și trupul decât haina?

26. Căutați la pasările cerului, că nici nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Au nu aveți voi mai multă deosebire de ele?

27. Și cine din voi îngrijindu-se, poate să-și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă îngrijiți? Socotiți crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici torc

29. Și zic vouă, că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei.

30. Deci, dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vârtos pe voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă îngrijiți, zicând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbrăca?

32. Că acestea toate păgânii le caută, că știe Tatăl vostru cel ceresc, că aveți trebuință de toate acestea,

33. Ci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și acestea toate se vor adăuga vouă.

34. Drept aceea, nu vă îngrijiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va îngriji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.

A nu judeca pe alții. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Pązirea de prooroci mincinoși.

7 1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați,

2. Căci, cu ce judecată veți judeca, veți fi judecați și cu ce măsură veți măsura, vi se va măsura.

3. Și ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o iei în seamă?

4. Sau, cum zici fratelui tău: Lasă să scot paiul din ochiul tău și iată bârna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se, să vă sfâșie.

7. Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide,

8. Că oricine cere, ia, și cel ce caută, află, și celui ce bate, i se va deschide.

9. Sau, cine este omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul său pâine, el să-i dea piatră?

10. Sau de va cere pește, el să-i dea șarpe?

11. Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vârtos Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor ce cer dela el.

12. Așa dar, toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și proorocii.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea ce duce în pierzare și mulți sunt cei ce intră prin ea,

14. Că strâmtă este ușa și îngustă calea, care duce în viață și puțini sunt cei ce o află.

15. Păziți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar înăuntru sunt lupi răpitori.

16. După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară se culeg struguri din spini, sau smochine din ciulini?

17. Așa orice pom bun face roade bune, iar pomul rău, face roade rele.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.

19. Orice pom care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

20. Pentru aceea, după roada lor îi veți cunoaște.

21. Nu oricine îmi zice mie: Doamne! Doamne! va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui meu, carele este în ceruri.

22. Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne! Doamne! au nu cu numele tău am proorocit? Și cu numele tău draci am scos? Și cu numele tău multe minuni am făcut?

23. Și atunci le voiu mărturisi: Niciodată nu v'am

cunoscut. Depărtați-vă dela
mine cei ce lucrați fără-de-
legea.
24. De aceea, oricine aude
aceste cuvinte ale mele și
le face, asemăna-l-voiu băr-
batului înțelept, care și-a
zidit casa pe piatră
25. Și a căzut ploaie și
au venit râurile și au su-
flat vânturile și au lovit
în casa aceea și n'a căzut,
că era întemeiată pe piatră.
26. Și oricine aude aceste
cuvinte ale mele și nu le
face, asemăna-se-va bărba-
tului fără minte, care și-a
zidit casa pe nisip,
27. Și a căzut ploaie și
au venit râurile și au su-
flat vânturile și au lovit
în casa aceea și a căzut
și a fost căderea ei mare.
28. Și a fost după ce a
sfârșit Iisus cuvintele ace-
stea, se mirau mulțimile de
învățătura lui,
29. Că îi învăța ca cel
ce are putere, iar nu ca în-
vățații lor.

Vindecări de felurite boale. Indepărtarea unui cărturar și chemarea celui ce avea să îngroape pe tatăl său. Potolirea mării și vindecarea a doi îndrăciți.

8 1. Și coborîndu-se din
munte, au mers după
el mulțimi multe.
2. Și iată un lepros ve-
nind, i se închina, zicând:
Doamne, de vei vrea, poți
să mă curățești.
3. Și întinzând Iisus mâ-
na, s'a atins de el, zicând:
Voiesc, curățește-te. Și în-
dată s'a curățit de lepra
lui
4. Și i-a zis Iisus: Vezi,
nimănui să nu spui, ci
mergi de te arată preotului
și du darul care a poruncit
Moise, spre mărturie lor.
5. Și intrând Iisus în
Capernaum, s'a apropiat
de el un sutaș, rugându-l
6. Și zicând: Doamne,
sluga mea zace în casă bol-
nav, cumplit chinuindu-
se.
7. Și i-a zis Iisus: Ve-
nind, îl voiu vindeca.
8. Iar sutașul răspun-
zând, a zis: Doamne, nu
sunt vrednic să intri subt
acoperemântul meu, ci nu-
mai zi cu cuvântul și se
va tămădui sluga mea,
9. Că și eu sunt om
subt stăpânire, având subt
mine slujitori și zic aces-
tuia: Du-te și se duce și
altuia: Vino, și vine și
slugii mele: Fă aceasta și
face.
10. Iar Iisus auzind a-
ceasta, s'a minunat și a
zis celor ce veneau după
el: Amin grăesc vouă, nici
în Israil n'am aflat atâta
credință
11. Și zic vouă, că
mulți dela răsărit și dela
apus vor veni și se vor o-
dihni cu Avraam și cu

Isaac și cu Iacov, în îm-
părăția cerurilor,
12. Iar fiii împărăției
vor fi isgoniți în întune-
recul cel mai dinafară.
Acolo va fi plâns și scrâș-
nirea dinților.
13. Și a zis Iisus suta-
șului: Du-te și cum ai cre-
zut, fie ție. Și s'a vinde-
cat sluga lui în acel ceas.
14. Și venind Iisus în
casa lui Petru, a văzut pe
soacra lui zăcând, prinsă
de friguri.
15. Și s'a atins de mâna
ei și au lăsat-o frigurile
și s'a sculat și slujea lui.
16. Iar făcându-se seară,
au adus la el mulți îndră-
ciți și a scos duhurile nu-
mai cu cuvântul și pe toți
bolnavii i-a tămăduit,
17. Ca să se împlinească
ceea ce s'a zis prin prooro-
cul Isaia, care zice:
«Acesta neputințele noa-
stre a luat și boalele noa-
stre a purtat».
18. Și văzând Iisus mul-
țimi multe împrejurul său,
a poruncit ucenicilor să
treacă în cealaltă parte
19. Și apropiindu-se un
cărturar, i-a zis: Invăță-
torule, voiu să merg după
tine, ori unde vei merge.
20. Și i-a grăit Iisus:
Vulpile au vizuini și pasă-
rile cerului cuiburi, iar
Fiul Omului n'are unde
să-și plece capul.
21. Iar altul din ucenicii
lui i-a zis: Doamne, dă-mi
voie întâi să merg să în-
grop pe tatăl meu;
22. Iar Iisus i-a zis:
Vino după mine și lasă
morții să-și îngroape pe
morții lor.
23. Și intrând în cora-
bie, au mers după el uce-
nicii lui
24. Și iată, vifor mare
s'a făcut pe mare, încât
se acoperea corabia de va-
luri, iar el dormea.
25. Și venind ucenicii
l-au deșteptat, zicând:
Doamne, mântuește-ne, că
pierim.
26. Și le-a grăit: Ce
sunteți înfricoșați, puțin
credincioșilor? Atunci scu-
lându-se, a certat vânturile
și marea și s'a făcut li-
niște mare,
27. Iar oamenii se mi-
rau, zicând: Cine este a-
cesta, că și vânturile și
marea ascultă de el?
28. Și trecând de cea-
laltă parte, în laturea Gher-
ghesenilor, l-au întâmpi-
nat doi îndrăciți, ieșind
din morminte, foarte cum-
pliți, încât nu putea ni-
meni să treacă pe calea a-
ceea.
29. Și iată, au strigat,
grăind: Ce ai cu noi, Ii-
suse, Fiul lui Dumnezeu?
Ai venit aici mai înainte
de vreme să ne muncești?
30. Și era departe de ei
o turmă mare de porci,
păscând.
31. Iar dracii îl rugau,

zicând: De ne scoţi, dă-ne
voie să ne ducem în tur-
ma de porci
32. Şi le-a zis: Duceţi-
vă! Iar ei ieşind, s'au dus
în turma de porci şi înda-
tă a sărit toată turma de
porci de pe ţărmuri în
mare şi s'a înnecat în apă,
33. Iar păzitorii au fu-
git şi intrând în cetate, au
spus toate şi cele despre
îndrăciţi.
34. Şi iată toată ceta-
tea a ieşit întru întâmpi-
narea lui Iisus şi văzân-
du-l, l-au rugat să treacă
din hotarele lor.

*Insănătoşirea unui slăbă-
nog. Chemarea lui Matei.
Invierea fiicei mai marelui
sinagogii. Femeia ce-i cur-
gea sânge. Vindecarea a doi
orbi şi a unui mut.*

9 1. Şi intrând în cora-
bie, a trecut şi a ve-
nit în cetatea sa.
2. Şi iată i-au adus un
slăbănog, care zăcea în pat
3. Şi văzând Iisus cre-
dinţa lor, a zis slăbăno-
gului: Indrăzneşte, fiule!
Iertate îţi sunt păcatele!
4. Şi iată, oarecare din
cărturari au zis în sine:
Acesta huleşte.
5. Şi cunoscând Iisus
gândurile lor, a zis: Pen-
truce cugetaţi cele rele în
inimile voastre?
6. Că, ce este mai lesne?
A zice: Iertate îţi sunt pă-
catele, sau a zice: Scoală-te
şi umblă?
7. Dar ca să ştiţi că pu-
tere are Fiul Omului pe
pământ să ierte păcatele,
a zis slăbănogului: Scoa-
lă-te, ia-ţi patul şi te du
la casa ta.
8. Şi sculându-se, şi-a
luat patul şi s'a dus la
casa sa; iar mulţimile vă-
zând aceasta, se mirau si
slăveau pe Dumnezeu, care
le a dat putere ca aceasta
oamenilor.
9. Şi trecând Iisus de
acolo, a văzut pe un om ce
se numea Matei, şezând la
vamă şi i-a zis: Vino după
mine! Şi sculându-se, a
mers după el.
10. Şi când şedea el în
casă, iată, mulţi vameşi
şi păcătoşi venind şedeau
cu Iisus şi cu ucenicii lui
la masă.
11. Şi văzând fariseii,
au zis ucenicilor lui: Pen-
tru ce cu vameşii şi cu pă-
cătoşii mănâncă şi bea În-
văţătorul vostru?
12. Iar Iisus auzind, le-a
zis: N'au trebuinţă cei să-
nătoşi de doctor, ci cei bol-
navi.
13. Deci mergând în-
văţaţi-vă ce înseamnează:
«Milă voiesc, iar nu jert-
fă», că n'am venit să chem
pe cei drepţi, ci pe cei pă-
cătoşi, la pocăinţă.
14. Atunci au venit la el
ucenicii lui Ioan, zicând:
Pentru ce noi şi fariseii

postim mult, iar ucenicii
tăi nu postesc?
15. Şi le-a zis Iisus: Au
doară pot să se jelească
fiii nunţii, câtă vreme este
cu ei mirele? Ci vor veni
zile, când se va lua dela
ei mirele şi atunci vor
posti.
16. Nimeni nu pune pe-
tec de pânză nouă la hai-
nă veche, căci plinitura
trage din haină şi mai rea
spărtură se face.
17. Nici nu pun vin nou
în burdufuri vechi; iar de
pun, se sparg burdufurile
şi vinul se varsă şi bur-
dufurile se strică; ci pun
vinul nou în burdufuri
noi şi amândouă se ţin.
18. Acestea grăind către
ei, iată, un dregător ve-
nind, i s'a închinat, zi-
când: Fiica mea acum a
murit, ci venind, pune-ţi
mâna peste ea şi va învia.
19. Şi sculându-se Iisus,
au mers după el şi ucenicii
lui
20. Şi iată o femeie cu
scurgere de sânge de doi-
sprezece ani, venind dina-
poi, s'a atins de poala
hainei lui,
21. Că zicea în sine: Nu-
mai de mă voiu atinge de
haina lui, mă voiu mântui.
22. Iar Iisus, întorcân-
du-se şi văzând-o, i-a zis:
Indrăzneşte, fiică, credin-
ţa ta te-a mântuit. Şi s'a
tămăduit femeia din cea-
sul acela.
23. Şi venind Iisus în
casa dregătorului şi văzând
cântăreţii din fluer şi mul-
ţimea turburată, a zis: De-
părtaţi-vă, că fata n'a mu-
rit, ci doarme.
24. Şi râdeau de el.
25. Iar dacă a scos afa-
ră mulţimea, intrând, a
luat-o de mână şi s'a scu-
lat fata.
26. Şi s'a dus vestea a-
ceasta peste tot pământul
acela.
27. Şi trecând Iisus de
acolo au mers după el doi
orbi, strigând şi grăind:
Miluieşte-ne, Fiul lui Da-
vid!
28. Iar după ce au intrat
în casă, au venit la el or-
bii şi le-a zis lor Iisus:
Credeţi că pot să fac eu
aceasta? Zis-au lui: Da,
Doamne!
29. Atunci s'a atins de
ochii lor, grăind: După
credinţa voastră, fie vouă!
Şi s'au deschis ochii lor.
30. Şi le-a poruncit Iisus,
zicând: Vedeţi, nimeni să
nu ştie,
31. Iar ei ieşind, l-au
vestit în tot pământul a-
cela.
32. Şi după ce au ieşit
aceia, iată au adus la el
un om mut îndrăcit.
33. Şi scoţându-se dra-
cul, a grăit mutul şi s'au
mirat mulţimile, zicând,
că niciodată nu s'a arătat
aşa în Israil.
34. Iar fariseii ziceau:

Cu domnul dracilor scoate pe draci.

35. Și străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în sinagogile lor și propoveduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor,

36. Iar văzând el mulțimile, i s'a făcut milă de ele, că erau necăjite și rătăcite ca oile ce n'au păstor.

37. Atunci a zis ucenicilor săi: Iată secerișul este mult iar lucrătorii puțini,

38. Deci, rugați pe Domnul secerișului, ca să scoață lucrătorii la secerișul său.

Chemarea apostolilor și trimiterea lor la propoveduire.

10 1. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată și să vindece orice boală și orice neputință.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Intâiu Simon, ce se numește Petru și Andrei, fratele lui, Iacov al lui Zevedeu și Ioan, fratele lui,

3. Filip și Vartolomeu, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu și Levi, ce se zice Tadeu,

4. Simon Canaanitul și Iuda Iscariotul, cel care l-a și vândut.

5. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: In calea păgânilor să nu mergeți, și în cetate de Samarineni să nu intrați,

6. Ci mai vârtos mergeți către oile pierdute ale casei lui Israil

7. Și umblând, propoveduiți, zicând: S'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Pe cei bolnavi vindecați, pe cei leproși curățiți, pe cei morți înviați, dracii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

9. Să nu aveți aur, nici argint, nici bani în cingătorile voastre,

10. Nici traistă pe cale, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și în orice cetate sau sat veți intra, cercetați cine este în el vrednic și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Și intrând în casă, urați-i, zicând: Pace casei acesteia.

13. Și de va fi casa aceea vrednică, va veni pacea voastră peste ea; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, ieșind din

casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15. Amin grăiesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodomei și Gomorei, în ziua judecății, decât cetății aceleia.

16. Iată, eu vă trimit pe voi ca oile în mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbieii.

17. Feriți-vă de oameni, că vă vor da în soboare, și în adunările lor vă vor biciui,

18. Incă și la dregători și la împărați veți fi duși din pricina mea, spre mărturie lor și păgânilor,

19. Iar când vă vor duce, nu vă îngrijiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă în acel ceas ce veți grăi,

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este carele grăește în voi.

21. Și va da frate pe frate spre moarte și tată pe fiu și se vor scula fiii asupra părinților și îi vor ucide. Și veți fi uriți de toți pentru numele meu,

22. Iar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor urmări în cetatea aceasta fugiți în cealaltă. Amin grăesc vouă: Nu veți sfârși cetățile lui Israil până când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai presus de dascălul său, nici slugă mai presus de stăpânul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai vârtos pe casnicii lui?

26. Deci nu vă temeți de ei, căci nimic nu este acoperit, care să nu se descopere și ascuns, care să nu se vădească.

27. Ceea ce grăiesc vouă la întunerec, spuneți la lumină și ce auziți la ureche, propoveduiți de pe case.

28. Și să nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci temeți-vă mai vârtos de cel ce poate să piardă și trupul și sufletul în gheena.

29. Au nu se vând două pasări de un ban? Și nici una din ele nu cade pe pământ fără știrea Tatălui vostru;

30. Iar vouă și perii capului vă sunt toți numărați.

31. Pentru aceea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult mai de preț decât pasările.

32. Deci, oricine mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, îl voiu mărturisi și eu pe el înaintea

Tatălui meu, carele este în ceruri,
33. Iar de cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voiu lepăda și eu de el înaintea Tatălui meu, carele este în ceruri.
34. Să nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n'am venit să aduc pace, ci sabie.
35. Că am venit să desbin pe fiu de tatăl său și pe fiică de mama sa și pe noră de soacra sa.
36. Și vrăjmașii omului, sunt casnicii lui.
37. Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine,
38. Și cel ce nu-și va lua crucea și să vină după mine, nu este vrednic de mine,
39. Cel ce și-a aflat viața sa, o va pierde și cel ce și-a pierdut viața pentru mine, o va afla.
40. Cel ce vă primește pe voi, pe mine mă primește și cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.
41. Cel ce primește prooroc în nume de prooroc, plată de prooroc va lua și cel ce primește pe drept în nume de drept, plată de drept va lua.
42. Și cel ce va adăpa pe unul din acești mici numai cu un pahar de apă rece în numele de ucenic, amin grăesc vouă: Nu își va pierde plata sa.

Trimișii lui Ioan la Iisus. Asemănarea fariseilor și legiuitorilor cu copiii ce se jucau în târg. Mustrarea unor cetăți. Iisus laudă pe Tatăl și chiamă la sine pe cei osteniți.

11 1. Și când a sfârșit Iisus de dat porunci celor doisprezece ucenici ai săi, s'a mutat de acolo, ca să învețe și să propoveduiască în cetățile lor,
2. Iar Ioan auzind din închisoare de faptele lui Iisus, trimițând pe doi din ucenicii săi, i-a zis:
3. Tu ești cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?
4. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:
5. Orbii văd și șchiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții înviază și săracilor li se binevestește
6. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.
7. Și ducându-se ei, a început Iisus a grăi mulțimilor despre Ioan: Ce ați ieșit în pustie să vedeți? Au trestie clătinată de vânt?
8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.
9. Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Prooroc? Adevăr grăesc vouă: Și mai mult decât prooroc,
10. Că acesta este de care este scris: «Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta».
11. Amin grăiesc vouă: Nu s'a ridicat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul, iar cel mai mic în împărăția cerurilor mai mare decât el este.
12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se ia cu sila și cei silnici o răpesc,
13. Că toți proorocii și legea până la Ioan au proorocit
14. Și de voiți să primiți, el este Ilie, cel ce va să vie.
15. Cel ce are urechi de auzit, să audă.
16. Cu cine voiu asemăna neamul acesta? Asemenea este copiilor care șed în piețe și strigă către soții lor
17. Și grăiesc: Fluerat-am vouă și n'ați jucat; de jale am cântat și nu ați plâns.

18. Că a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și zic: Drac are.
19. A venit și Fiul Omului mâncând și bând, și zic: Iată om mâncăcios și băutor de vin, prietenul vameșilor și al păcătoșilor. Și înțelepciunea a fost socotită dreaptă de fiii săi.
20. Atunci a început Iisus a mustra cetățile în care se făcuseră minunile sale cele mai multe, că nu s'au pocăit:
21. Vai ție, Horazine! Vai ție, Betsaida! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut în voi, de mult în sac și în cenușă s'ar fi pocăit.
22. Dar zic vouă: Tirului și Sidonului mai ușor le va fi în ziua judecății decât vouă.
23. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei coborî, că de s'ar fi făcut în Sodoma minunile care s'au făcut în tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.
24. Insă zic vouă, că pământului Sodomei mai ușor îi va fi în ziua judecății decât ție.
25. In acea vreme grăind Iisus, a zis: Te laud pe tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea

de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor.

26. Da, Părinte, căci așa a fost bunavoință înaintea ta.

27. Toate îmi sunt date dela Tatăl meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni decât Fiul și căruia va voi Fiul să-i descopere.

28. Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voiu odihni.

29. Luați jugul meu asupra voastră și învățați-vă dela mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre:

30. Că jugul meu este bun și povara mea este ușoară.

Ucenicii rupând spice sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată, și a celui orb și surd. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Iona. Mama lui Iisus și frații săi.

12 1. In vremea aceea mergea Iisus sâmbăta prin semănături, iar ucenicii lui au flămânzit și au început să smulgă spice și să mănânce,

2. Iar fariseii văzând, i-au zis: Iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face sâmbăta.

3. Iar el le-a zis: Au n'ați citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, pe care nu se cădea să le mănânce, nici el nici cei ce erau cu el, ci numai preoții?

5. Sau n'ați citit în lege, că preoții sâmbăta în templu spurcă sâmbăta și nevinovați sunt?

6. Ci grăiesc vouă, că mai mare decât templul este aici.

7. Și de ați ști ce înseamnează: «Milă voiesc, iar nu jertfă», n'ați fi osândit pe cei nevinovați,

8. Că Domn este și al sâmbetei Fiul Omului.

9. Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și iată era acolo un om având mâna uscată. Și l-au întrebat, zicând, de se cuvine a vindeca sâmbăta, ca să-l învinuiască,

11. Iar el le-a zis: Cine este între voi, care va avea o oaie și, de va cădea aceea sâmbăta în groapă, nu o va apuca și o va scoate?

12. Dar omul cu cât se deosebește de oaie? Pentru aceea se cuvine a face bine sâmbăta.

13. Atunci a zis omului: Intinde mâna ta. Și a întins-o și a venit la starea

cea dintâi, sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar fariseii ieșind, au făcut sfat asupra lui, ca să-l piardă,

15. Dar Iisus cunoscând, s'a dus de acolo. Și au mers după el mulțimi multe și i-a vindecat pe toți,

16. Și le-a poruncit să nu-l facă arătat,

17. Ca să se împlinească ceea ce s'a zis prin Isaia proorocul, ce zice:

18. «Iată Fiul meu, pe carele am ales, Iubitul meu, întru care a binevoit sufletul meu. Pune-voiu Duhul meu peste el și judecată neamurilor va vesti.

19. Nu se va sfădi, nici nu va striga, nici nu va auzi cineva pe uliți glasul lui.

20. Trestie sdrobită nu va frânge și feștilă care pâlpâe nu va stinge, până ce va scoate judecata spre biruință

21. Și în numele lui vor nădăjdui neamurile».

22. Atunci au adus la el pe un îndrăcit orb și mut și l-a tămăduit, încât cel orb și mut grăia și vedea.

23. Și se mirau mulțimile și ziceau: Nu cumva acesta este Fiul lui David?

24. Iar fariseii auzind, ziceau: Acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor,

25. Iar Iisus cunoscând gândurile lor, le-a zis: Orice împărăție desbinată în sine, se pustiește și orice cetate sau casă desbinată în sine, nu va dăinui,

26. Și dacă Satana scoate pe Satana, s'a desbinat în sine; deci, cum va dăinui împărăția lui?

27. Și dacă eu cu Beelzebul scot dracii, feciorii voștri cu cine îi scot? Pentru aceasta ei vă vor fi judecători

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

29. Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și lucrurile lui să le jefuiască, de nu va lega întâi pe cel tare? Și atunci va jefui casa lui.

30. Cel ce nu este cu mine, împotriva mea este și cel ce nu adună cu mine, risipește.

31. Pentru aceasta zic vouă: Orice păcat și hulă se va ierta oamenilor, iar hula care este împotriva Duhului, nu se va ierta oamenilor,

32. Și oricui va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui, dar oricui va zice împotriva Duhului Sfânt, nu se va ierta lui nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau ziceți că pomul e bun și roada lui bună, sau ziceți că pomul e rău și

roada lui rea, că după roa-
dă se cunoaşte pomul.
34. Pui de vipere, cum
puteţi grăi cele bune, răi
fiind? Că din prisosinţa
inimii grăeşte gura.
35. Omul bun, din co-
moara cea bună a inimii
scoate lucruri bune, iar o-
mul rău din comoara cea
rea scoate lucruri rele.
36. Şi zic vouă: Că
de orice cuvânt deşert, pe
care-l vor grăi oamenii, îşi
vor da seamă în ziua ju-
decăţii.
37. Că din cuvintele tale
te vei îndrepta şi din cu-
vintele tale te vei osândi.
38. Atunci au răspuns
unii dintre cărturari şi fa-
risei, zicând: Invăţătorule,
voim să vedem dela tine
semn,
39. Iar el răspunzând,
le-a zis: Neam viclean şi
preacurvar cere semn şi
semn nu i se va da decât
semnul lui Iona proorocul,
40. Că, precum Iona a
fost în pântecele chitului
trei zile şi trei nopţi, aşa
va fi Fiul Omului în inima
pământului trei zile şi trei
nopţi.
41. Bărbaţii din Ninive
se vor scula la judecată
cu neamul acesta şi-l vor
osândi, căci ei s'au pocăit
la propoveduirea lui Iona.
Şi iată mai mult decât
Iona este aici.
42. Impărăteasa dela
miazăzi se va scula la ju-
decată cu neamul acesta
şi-l va osândi, că a venit
dela marginile pământului
să audă înţelepciunea lui
Solomon. Şi iată mai mult
decât Solomon este aici
43. Iar când duhul ne-
curat iese din om, umblă
prin locuri fără de apă,
căutând odihnă şi nu află.
44. Atunci zice: Mă voiu
întoarce în casa mea de
unde am ieşit şi venind,
o află goală, măturată şi
împodobită.
45. Atunci se duce şi ia
cu sine alte şapte duhuri
mai rele decât el şi in-
trând, locuesc acolo şi se
fac cele de pe urmă ale
omului aceluia mai rele de-
cât cele dintâi. Aşa va fi
şi cu acest neam viclean.
46. Şi încă grăind el
mulţimilor, iată, mama lui
şi fraţii lui stăteau afară,
căutând să vorbească cu el,
47. Şi a zis lui oarecine:
Iată mama ta şi fraţii tăi
stau afară, vrând să vor-
bească cu tine
48. Iar el răspunzând, a
zis celui ce-i spusese: Cine
este mama mea şi cine
sunt fraţii mei?
49. Şi întinzând mâna
spre ucenicii săi, a zis:
Iată mama mea şi fraţii
mei,
50. Că oricine va face
voia Tatălui meu celui din
ceruri, acela este fratele
meu şi sora şi mama mea.

Pilda semănătorului şi alte pilde pentru împărăţia cerurilor.

13 1. In ziua aceea ie-
şind Iisus din casă,
şedea lângă mare.
2. Şi s'au adunat la el
mulţimi multe, încât in-
trând şedea în corabie şi
toată mulţimea sta pe
ţărm.
3. Şi le-a grăit multe în
pilde, zicând: Iată, a ie-
şit semănătorul să semene
sământa sa
4. Şi semănând el, unele
au căzut lângă cale şi au
venit pasările şi le-au mân-
cat,
5. Iar altele au căzut pe
pietriş, unde n'aveau pă-
mânt mult şi îndată au ră-
sărit, pentrucă n'aveau pă-
mânt adânc
6. Şi răsărind soarele,
s'au pălit şi, neavând ră-
dăcină, s'au uscat.
7. Iar altele au căzut
între spini şi au crescut
spinii şi le-au înnăbuşit.
8. Iar altele au căzut pe
pământ bun şi au dat roa-
dă: una adecă o sută, iar
alta şasezeci, iar alta trei-
zeci.
9. Cel ce are urechi de
auzit, să audă.
10. Şi apropiindu-se uce-
nicii, i-au zis: De ce în pil-
de le grăeşti?
11. Iar el răspunzând,
a zis: Pentrucă vouă vi
s'a dat să cunoaşteţi tai-
nele împărăţiei cerurilor,
iar acelora nu s'a dat,
12. Că celui ce are i se
va da şi îi va prisosi, iar
celui ce n'are, şi ceea ce
are i se va lua.
13. Pentru aceasta le
grăesc în pilde, că văzând
nu văd şi auzind nu aud,
nici nu înţeleg.
14. Şi se împlineşte cu
ei proorocia lui Isaia, care
zice: «Cu auzul veţi auzi
şi nu veţi înţelege şi pri-
vind veţi privi şi nu veţi
vedea,
15. Că s'a îngroşat ini-
ma poporului acestuia şi
cu urechile greu a auzit şi
ochii şi-a închis, ca nu cum-
va să vadă cu ochii şi să
audă cu urechile şi cu ini-
ma să înţeleagă şi să se
întoarcă şi să-l vindec»,
16. Iar ochii voştri feri-
ciţi sunt că văd şi urechile
voastre că aud,
17. Căci amin grăiesc
vouă: Mulţi prooroci şi
drepţi au dorit să vadă
cele ce vedeţi voi şi n'au
văzut şi să audă cele ce
auziţi şi n'au auzit.
18. Voi deci ascultaţi
pilda semănătorului:
19. Dela oricine aude
cuvântul împărăţiei şi nu-l
înţelege, vine vicleanul şi
răpeşte ceea ce este semă-
nat în inima lui. Acesta
este închipuit prin sămân-
ţa semănată lângă cale.
20. Iar cea semănată pe
pietriş, închipueşte pe cel

care aude cuvântul și îndată cu bucurie îl primește,

21. Dar n'are rădăcină în sine, ci este până la o vreme, iar făcându-se necaz, sau prigonire pentru cuvânt, îndată se smintește.

22. Iar cea semănată între spini, închipuește pe cel care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției înnăbușește cuvântul și se face neroditor.

23. Iar cea semănată pe pământ bun, închipuește pe cel care aude cuvântul și-l înțelege, care aduce roadă și face: unul o sută, iar altul șeasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemănatu-s'a împărăția cerurilor, omului care a semănat sământă bună în țarina sa,

25. Dar dormind oamenii, a venit vrăjmașul lui și a semănat neghină printre grâu și s'a dus;

26. Iar dacă a crescut paiul și a făcut roadă, atunci s'a arătat și neghina.

27. Și venind slugile stăpânului casei, i-au zis: Doamne, au n'ai semănat sământă bună în țarina ta? De unde dar are și neghină?

28. Iar el le-a zis: Un om vrăjmaș a făcut aceasta. Iar slugile i-au zis: Vrei deci să mergem să le plivim?

29. Iar el le-a zis: Nu, ca nu cumva plivind neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului, voiu zice secerătorilor: Pliviți întâi neghina și legați-o în snopi, ca să o ardem, iar grâul adunați-l în jitnița mea.

31. Altă pildă le-a pus înainte, zicând: Asemenea este împărăția cerurilor, grăuntelui de muștar, pe care luându-l omul, l-a semănat în țarina sa,

32. Care este mai mic decât toate semințele, iar dacă crește este mai mare decât toate legumele și se face pom, încât vin pasările cerului și se sălășluesc în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus: Asemenea este împărăția cerurilor aluatului, pe care luându-l o femeie, l-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit toată.

34. Acestea toate le-a grăit Iisus mulțimilor în pilde, și fără pilde nu le grăia nimic,

35. Ca să se împlinească ceea ce s'a grăit prin proorocul, ce zice: «Deschide-voiu în pilde gura mea, spune-voiu cele ascunse dela începutul lumii».

36. Atunci lăsând Iisus mulțimile a venit în casă

37. Și s'au apropiat de el ucenicii lui, zicând: Spune-ne pilda neghinei din țarină;

38. Iar el răspunzând, le-a zis: Cel ce a semănat sământa cea bună este Fiul Omului,

39. Iar țarina este lumea, iar sământa cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina sunt fiii celui rău,

40. Iar vrăjmașul, care a semănat-o, este diavolul, iar secerișul este sfârșitul veacului, iar secerătorii sunt îngerii. Deci, cum se adună neghina și se arde în foc, așa va fi la sfârșitul veacului:

41. Va trimite Fiul Omului pe îngerii săi și vor aduna din împărăția lui toate smintelele și pe cei ce fac fără-de-lege,

42. Și-i vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

43. Atunci drepții vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor cu o comoară ascunsă în țarină, pe care găsind-o un om, a tăinuit-o și de bucuria ei s'a dus și toate câte avea le-a vândut și a cumpărat țarina.

45. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor, cu un neguțător, care caută mărgăritare bune

46. Și găsind un mărgăritar de mult preț, mergând a vândut tot ce avea și l-a cumpărat.

47. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod care s'a aruncat în mare și a adunat tot felul de pești,

48. Pe care, când s'a umplut, pescarii scoțându-l la mal și șezând, au ales pe cei buni în vase, iar pe cei răi i-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului: Vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepți

50. Și-i vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

51. Zis-a lor Iisus: Inteles-ați toate acestea? Zis-au lui: Da, Doamne.

52. Iar el le-a zis: Pentru aceasta, orice cărturar, care cunoaște cele despre împărăția cerurilor, asemenea este omului stăpân de casă, care scoate din vistieria sa noi și vechi.

53. Și după ce a sfârșit Iisus pildele acestea, a trecut de acolo

54. Și venind în patria sa, îi învăța în sinagoga lor, încât se mirau toți și ziceau: De unde are înțe-

lepciunea aceasta și pute-
terile?
55. Au nu este acesta
feciorul teslarului? Au nu
se numește mama lui, Ma-
ria, și frații lui: Iacov și
Iosi și Simon și Iuda?
56. Și surorile lui, nu
sunt toate la noi? Deci,
de unde are acestea toa-
te?
57. Și se sminteau de el.
Iar Iisus le-a zis: Nu este
prooroc disprețuit decât în
patria sa și în casa sa
58. Și n'a făcut acolo
multe minuni, din pricina
necredinței lor.

Tăierea capului sf. Ioan Botezătorul. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pe mare.

14 1. In vremea aceea
a auzit Irod tetrar
hul vestea despre Iisus
2. Și a zis slujitorilor
săi: Acesta este Ioan Bo-
tezătorul; el a înviat din
morți și pentru aceasta se
fac minuni prin el
3. Căci Irod prinzând pe
Ioan, l-a legat și l-a pus
în temniță, pentru Irodia-
da, femeia lui Filip, fra-
tele său,
4. Că îi zicea Ioan: Nu
ți se cade s'o ai.
5. Și vrând să-l omoare
se temea de mulțime, căci
drept prooroc îl ținea;
6. Iar prăznuindu-și Irod
ziua nașterii, a jucat fata
Irodiadei în mijloc și a
plăcut lui Irod.
7. Pentru aceea cu jură-
mânt i-a mărturisit să-i
dea orice va cere;
8. Iar ea, îndemnată
fiind de mama sa, a zis:
Dă-mi aici în tipsie capul
lui Ioan Botezătorul.
9. Și s'a întristat regele,
dar, pentru jurământ și
pentru oaspeți, a poruncit
să i se dea.
10. Și trimițând a tăiat
capul lui Ioan în temniță.
11. Și a fost adus capul
lui în tipsie și dat fetei,
iar ea l-a dus la mama sa.
12. Și venind ucenicii
lui, au luat trupul și l-au
îngropat și venind au ves-
tit lui Iisus.
13. Și auzind Iisus, s'a
dus de acolo cu corabia în
loc pustiu, deosebi: Și au-
zind mulțimile s'au dus
după el pe jos din ce-
tăți.
14. Și ieșind Iisus, a vă-
zut mulțime mare și i s'a
făcut milă de ei și a tă-
măduit pe bolnavii lor,
15. Iar făcându-se seară,
au venit la el ucenicii lui,
zicând: Locul este pustiu
și vremea iată a trecut; slo-
bozește mulțimea ca să se
ducă prin sate să-și cum-
pere demâncare,
16. Iar Iisus le-a zis:
Nu trebue să meargă; da-
ți-le voi să mănânce,
17. Iar ei i-au zis: N'a-

vem aici decât cinci pâini
și doi pești.
18. Și el a zis: Aduce-
ți-le aici la mine.
19. Și a poruncit mulți-
mii să șadă pe iarbă și
luând cele cinci pâini și
cei doi pești și căutând la
cer, a binecuvântat și frân-
gând a dat ucenicilor pâini-
le, iar ucenicii mulțimilor.
20. Și au mâncat toți și
s'au săturat și au luat
rămășitele de fărâmituri
douăsprezece coșuri pline,
21. Iar cei ce mâncaseră
erau bărbați ca cinci mii,
afară de femei și de copii.
22. Și îndată a silit
Iisus pe ucenicii săi să
intre în corabie și să mear-
gă înaintea sa de cealaltă
parte, până ce va slobozi
mulțimile.
23. Și slobozind mulțimi-
le, s'a suit la munte să se
roage deosebi și făcându-se
seară, era acolo singur,
24. Iar corabia era în
mijlocul mării, învăluindu-
se de valuri, că era vântul
împotrivă.
25. Și într'a patra stra-
jă a nopții a mers la ei
Iisus, umblând pe mare
26. Și văzându-l ucenicii
umblând pe mare, s'au
spăimântat, zicând că nă-
lucă este și de frică au
strigat,
27. Dar Iisus îndată le-a
grăit, zicând: Indrăzniți,
eu sunt, nu vă temeți;
28. Iar Petru răspun-
zând, a zis: Doamne, de
ești tu, poruncește-mi să
vin la tine pe apă; iar el
i-a zis: Vino.
29. Și coborîndu-se Pe-
tru din corabie, umbla pe
apă ca să meargă la
Iisus,
30. Iar văzând vântul
tare, s'a înfricoșat și în-
cepând a se afunda, a stri-
gat zicând: Doamne, sca-
pă-mă.
31. Și îndată Iisus întin-
zând mâna, l-a apucat și
i-a zis: Puțin credinciosule,
pentruce te-ai îndoit?
32. Și intrând ei în co-
rabie a stat vântul.
33. Iar cei ce erau în co-
rabie venind, i s'au închi-
nat, zicând: Cu adevărat
Fiul lui Dumnezeu ești.
34. Și trecând a venit în
pământul Ghenisaretului
35. Și cunoscându-l oa-
menii locului aceluia, au
trimis în toată latura aceea
și au adus la el pe toți
bolnavii
36. Și-l rugau ca numai
să se atingă de poalele veș-
mintelor lui și câți se a-
tingeau se tămăduiau.

Obiceiuri omenești împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fiicei Hanaanencei și a altor bolnavi. Săturarea a patru mii de oameni în pustie.

15 1. Atunci au venit la
Iisus cărturarii și fa

riseii din Ierusalim, zi-
când:
2. Pentru ce ucenicii tăi
calcă așezământul bătrâ-
nilor? Că nu-și spală mâi-
nile când mănâncă pâine,
3. Iar el răspunzând, le-a
zis: Pentru ce și voi căl-
cați porunca lui Dumne-
zeu pentru datina voastră?
4. Că Dumnezeu a porun-
cit zicând: «Cinstește pe
tatăl tău și pe mama ta»
și: «Cel ce va grăi de rău
pe tatăl său, sau pe mama
sa, cu moarte să se sfâr-
șească»;
5. Iar voi ziceți: Cel
ce ar zice tatălui său sau
mamei sale: Dăruit este lui
Dumnezeu ceea ce puteai
avea dela mine,
6. Nu este dator să a-
jute pe tatăl său, sau pe
mama sa. Deci ați stricat
porunca lui Dumnezeu, pen-
tru datina voastră.
7. Fățarnicilor, bine a
proorocit despre voi Isaia,
zicând:
8. «Poporul acesta se a-
propie de mine cu gura
și cu buzele mă cinstește,
iar inima lui este departe
de mine.
9. Și în zadar mă cin-
stește învățând învățături
ce sunt porunci omenești».
10. Și chemând la sine
mulțimea, le-a zis: Auziți
și înțelegeți:
11. Nu ce intră în gură
spurcă pe om, ci ce iese din
gură, aceea spurcă pe om.
12. Atunci apropiindu-
se ucenicii lui, i-au zis:
Știi că fariseii auzind a-
cest cuvânt, s'au scanda-
lizat?
13. Iar el răspunzând, a
zis: Orice sad, pe care nu
l-a sădit Tatăl meu cel ce-
resc, se va desrădăcina.
14. Lăsați-i: Sunt călău-
ze oarbe orbilor și dacă
orb pe orb va călăuzi, a-
mândoi vor cădea în groa-
pă.
15. Și răspunzând Petru,
a zis: Spune-ne pilda a-
ceasta,
16. Iar Iisus le-a zis:
Incă și voi sunteți nepri-
cepuți?
17. Dar nu înțelegeți, că
tot ce intră în gură merge
în pântece și se aruncă a-
fară?
18. Iar cele ce ies din
gură, din inimă ies, și a-
celea spurcă pe om,
19. Că din inimă ies
gânduri rele, ucideri, adul-
ter, desfrânare, furtișaguri,
mărturii mincinoase, hule.
20. Acestea sunt care
spurcă pe om, iar a mânca
cu mâini nespălate nu spur-
că pe om.
21. Și ieșind Iisus de
acolo, s'a dus în părțile
Tirului și ale Sidonului
22. Și iată o femeie ha-
naaneancă, ieșind în calea
lui, striga, zicând: Milu-
ește-mă, Doamne, Fiul lui
David; fiica mea rău se
îndrăcește,

23. Iar el nu i-a răspuns
niciun cuvânt. Și apropiin-
du-se ucenicii lui, îl rugau
zicând: Slobozește-o, că
strigă în urma noastră,
24. Iar el răspunzând, a
zis: Nu sunt trimis decât
către oile pierdute ale casei
lui Israil.
25. Și ea venind, i s'a
închinat, zicând: Doamne,
ajută-mi!
26. Iar el răspunzând, a
zis: Nu este bine să iei
pâinea copiilor și s'o a-
runci câinilor,
27. Iar ea a zis: Da,
Doamne, dar și câinii mă-
nâncă din fărâmiturile ce
cad dela masa stăpânilor.
28. Atunci, răspunzând
Iisus, i-a zis: O femeie,
mare este credința ta; fie
precum voiești. Și s'a tă-
măduit fiica ei din acel
ceas.
29. Și trecând Iisus de
acolo, a venit lângă marea
Galileii și suindu-se pe
munte, a șezut acolo.
30. Și au venit la el mul-
țimi multe, având cu sine
șchiopi, orbi, muți, ciungi
și alți mulți și i-au arun-
cat la picioarele lui și i-a
tămăduit,
31. Incât se mirau mul-
țimile văzând pe muți gră-
ind, pe ciungi sănătoși, pe
șchiopi umblând și pe orbi
văzând și slăveau pe Dum-
nezeul lui Iisus,
32. Iar Iisus chemând la
sine pe ucenicii săi, a zis:
Milă-mi este de mulțime,
că iată trei zile sunt de
când așteaptă lângă mine
și n'au ce să mănânce și
a-i slobozi flămânzi nu vo-
iesc, ca să nu se istovească
pe cale.
33. Și i-au grăit ucenicii
lui: De unde să avem noi
în pustie atâtea pâini, în-
cât să se sature atâta mul-
țime?
34. Și le-a zis Iisus:
Câte pâini aveți? Iar ei au
zis: Șapte și puțini pești-
șori.
35. Și a poruncit mulți-
mii să șadă jos pe pă-
mânt
36. Și luând cele șapte
pâini și peștii, mulțumind
a frânt și a dat ucenicilor,
iar ucenicii mulțimii.
37. Și au mâncat toți și
s'au săturat și au luat
rămășițele de fărâmituri
șapte coșuri pline,
38. Iar cei ce mâncase-
ră erau ca patru mii de
bărbați, afară de femei și
de copii.
39. Și slobozind mulți-
mile, a intrat în corabie și
a trecut în ținutul Mag-
dala.

*Iudeii cer semn. Aluatul fa-
riseilor. Mărturisirea lui
Petru. Lepădarea de sine
și luarea crucii. Mustrarea
lui Petru.*

16 1. Și apropiindu-se fa-
riseii și saduceii, is-

pitindu-l, îl rugau să le
arate semn din cer,
2. Iar el răspunzând, le-a
zis: Când se face seară zi-
ceţi: Senin va fi, că se
roşeşte cerul.
3. Şi dimineaţa ziceţi:
Astăzi va fi furtună, că
se roşeşte cerul posomorît.
Făţarnicilor, faţa cerului
ştiţi să o socotiţi, iar sem-
nele vremilor nu puteţi?
4 Neamul viclean şi des-
frânat cere semn şi semn
nu i se va da decât sem-
nul lui Iona proorocul. Şi
lăsându-i, s'a dus.
5. Şi mergând ucenicii
de cealaltă parte, uitaseră
să ia pâine.
6. Iar Iisus le-a zis: Că-
utaţi şi vă păziţi de alua-
tul fariseilor şi al sadu-
ceilor,
7. Iar ei cugetau în sine,
zicând: Pâine n'am luat,
8. Iar Iisus cunoscând a-
ceasta, le-a zis: Ce cuge-
taţi în voi înşivă, puţin cre-
dincioşilor, că n'aţi luat
pâine?
9. Dar nu înţelegeţi, nici
nu vă aduceţi aminte de
cele cinci pâini la cele
cinci mii şi câte coşuri aţi
luat?
10. Nici de cele şapte
pâini la cele patru mii şi
câte coşuri aţi luat?
11. Cum nu înţelegeţi,
că nu despre pâine v'am
zis, ci să vă păziţi de alua-
tul fariseilor şi al saducei-
lor?
12. Atunci au înţeles că
nu de aluatul pâinii a zis
lor să se păzească, ci de
învăţătura fariseilor şi a
saduceilor.
13. Şi venind Iisus în
părţile Cezareii lui Filip,
a întrebat pe ucenicii săi,
zicând: Cine zic oamenii
că sunt eu, Fiul Omului?
14. Iar ei au zis: Unii
Ioan Botezătorul, alţii Ilie,
iar alţii Ieremia, sau unul
din prooroci.
15. Zis-a lor Iisus: Dar
voi cine ziceţi că sunt?
16. Şi răspunzând Simon
Petru, a zis: Tu eşti Hri-
stosul, Fiul lui Dumnezeu
cel viu.
17. Şi răspunzând Iisus
i-a zis: Fericit eşti Simone,
fiul lui Iona, că nu trup
şi sânge ţi-au descoperit
ţie aceasta, ci Tatăl meu
cel din ceruri
18. Şi eu îţi zic ţie, că
tu eşti Petru şi pe această
piatră voiu zidi Biserica
mea şi porţile iadului nu o
vor birui.
19. Şi-ţi voiu da cheile
împărăţiei cerurilor şi ori
ce vei lega pe pământ,
va fi legat şi în ceruri şi
orice vei deslega pe pă-
mânt va fi deslegat şi în
ceruri.
20. Atunci a poruncit u-
cenicilor săi să nu spună
nimănui că el este Hris-
tos.
21. De atunci a început
Iisus a spune ucenicilor

săi, că trebue să meargă
la Ierusalim şi multe să
pătimească dela bătrâni şi
dela mai marii preoţilor şi
dela cărturari, şi să fie
omorît şi a treia zi să în-
vieze.
22. Şi Petru luându-l la
o parte a început să-i stea
împotrivă, zicând: Milostiv
fii ţie, Doamne; să nu-ţi
fie aceasta,
23. Iar el întorcându-se,
a zis lui Petru: Mergi îna-
poia mea, Satano! Smin-
teală îmi eşti, că nu cu-
geţi cele ale lui Dumnezeu,
ci cele ale oamenilor.
24. Atunci a zis Iisus
ucenicilor săi: Oricine vo-
ieşte să vină după mine, să
se lepede de sine, să-şi ia
crucea şi să-mi urmeze,
25. Că cine vrea să-şi
scape viaţa, o va pierde,
iar cine îşi va pierde viaţa
pentru mine, o va afla,
26. Că ce ar folosi omu-
lui de ar dobândi lumea
toată, iar sufletul şi l-ar
pierde? Sau ce va da omul
în schimb pentru sufletul
său?
27. Că va să vină Fiul
Omului întru slava Tătă-
lui său, cu îngerii săi, şi
atunci va răsplăti fiecă-
ruia după faptele sale.
28. Amin grăesc vouă:
Sunt unii din cei ce stau
aici, care nu vor gusta
moarte până ce nu vor ve-
dea pe Fiul Omului ve-
nind în împărăţia sa.

*Schimbarea la faţă. Vin-
decarea lunatecului. Plata
dajdiei.*

17 1. Şi după şase zile,
a luat Iisus pe Pe-
tru şi pe Iacov şi pe Ioan,
fratele lui, şi i-a suit pe
un munte înalt deosebi
2. Şi s'a schimbat la fa-
ţă înaintea lor şi a stră-
lucit faţa lui ca soarele,
iar hainele lui s'au făcut
albe ca lumina
3. Şi iată, s'au arătat
lor Moise şi Ilie, vorbind
cu el.
4. Şi răspunzând Petru,
a zis către Iisus: Doamne,
bine este nouă să fim aici.
De voieşti, să facem aici
trei colibi: Ţie una şi lui
Moise una şi lui Ilie una.
5. Şi încă grăind el, iată,
nor luminos i-a umbrit şi
iată glas din nor, zicând:
Acesta este Fiul meu cel
iubit, întru care am bine-
voit; de aceasta să ascul-
taţi.
6. Şi auzind ucenicii, au
căzut cu faţa la pământ
şi s'au spăimântat foarte.
7. Şi apropiindu-se Ii-
sus, s'a atins de ei şi a
zis: Sculaţi-vă şi nu vă
temeţi.
8. Şi ridicându-şi ochii,
pe nimeni n'au văzut, de-
cât pe Iisus singur.
9. Şi coborîndu-se din
munte, le-a poruncit Iisus,
zicând: Nimănui să nu
spuneţi vedenia aceasta

până când Fiul Omului va
învia din morţi.
10. Şi l-au întrebat uce-
nicii, zicând: Dar ce zic
cărturarii că trebuie să
vină mai întâi Ilie?
11. Iar Iisus răspunzând
le-a zis: Ilie adecă va veni
mai 'nainte şi va aşeza
toate,
12. Iar grăiesc vouă, că
Ilie a şi venit şi nu l-au
cunoscut, ci au făcut lui
câte au voit. Aşa şi Fiul
Omului va pătimi dela
ei.
13. Atunci au înţeles u-
cenicii că despre Ioan Bo-
tezătorul le-a vorbit
14. Şi venind ei la mul-
ţime, s'a apropiat de el un
om, îngenunchind înaintea
lui şi zicând:
15. Doamne, miluește pe
fiul meu, că este lunatec
şi rău pătimeşte, că de
multe ori cade în foc şi
de multe ori în apă
16. Şi l-am adus la uce-
nicii tăi şi n'au putut să-l
vindece.
17. Iar Iisus răspunzând,
a zis: O neam necredincios
şi îndărătnic! Până când
voiu fi cu voi? Până când
vă voiu suferi pe voi? A-
duceţi-l aici la mine.
18. Şi l-a certat Iisus şi
a ieşit dracul din el şi s'a
tămăduit copilul din ceasul
acela.
19. Atunci apropiindu-se
ucenicii de Iisus deosebi,
au zis: De ce noi n'am pu-
tut să-l scoatem?
20. Iar Iisus le-a zis:
Din pricina necredinţei
voastre; că amin grăesc
vouă: De veţi avea cre-
dinţă cât grăuntele de mu-
ştar, veţi zice muntelui a-
cestuia: Mută-te de aici
acolo şi se va muta şi ni-
mic nu vă va fi cu nepu-
tinţă,
21. Că acest soiu nu iese
decât cu rugăciune şi cu
post.
22. Şi întorcându-se ei în
Galileia, le-a zis Iisus: Va
să se dea Fiul Omului în
mâinile oamenilor
23. Şi-l vor omorî şi a
treia zi va învia. Şi s'au
întristat ei foarte.
24. Şi venind în Caper-
naum, s'au apropiat cei ce
luau dajdie de Petru şi
au zis: Invăţătorul vostru
nu dă dajdie? Zis-a: Da.
25. Şi când a intrat în
casă, a apucat Iisus mai
înainte de el, zicând: Ce
ţi se pare, Simone? Impă-
raţii pământului de la cine
iau dajdie sau bir? Dela
fiii lor, sau dela cei stră-
ini?
26. Zis-a Petru lui: Dela
cei străini. Zis-a Iisus lui:
Iată dar că fiii sunt scu-
tiţi,
27. Dar ca să nu-i smin-
tim, mergând la mare, a-
runcă undiţa şi peştele ca-
re vei prinde întâi, ia-l şi
deschizându-i gura, vei a-
fla un statir; acela luân-

du-l, dă-l lor pentru mine
şi pentru tine.

Intrebări despre întâietate. Despre scandal. Puterea de a lega şi a deslega. Certarea greşalii fratelui. Iertarea greşalelor.

18 1. In ceasul acela
s'au apropiat ucenicii
către Iisus, grăind: Cine
este oare mai mare în îm-
părăţia cerurilor?
2. Şi chemând Iisus un
prunc, l-a pus în mijlocul
lor
3. Şi a zis: Amin grăiesc
vouă: De nu vă veţi în-
toarce şi nu veţi fi ca
pruncii, nu veţi intra în
împărăţia cerurilor,
4. Că cine se va smeri
pe sine ca pruncul acesta,
acela este mai mare în îm-
părăţia cerurilor
5. Şi cine va primi pe
un prunc ca acesta în nu-
mele meu, pe mine mă pri-
meşte,
6. Iar celui ce va sminti
pe unul din aceşti mici,
care cred în mine, mai
de folos i-ar fi ca să-şi
atârne o piatră de moară
de gât şi să fie aruncat în
adâncul mării.
7. Vai lumii, din prici-
na smintelelor! Că sminte-
lele trebue să vină, dar,
vai de omul acela, prin
care vine sminteala!
8. Iar de te sminteşte
mâna ta, sau piciorul tău,
taie-le şi aruncă-le dela ti-
ne, că mai bine este ţie
să intri în viaţă şchiop sau
ciung, decât amândouă mâi-
nile sau amândouă picioa-
rele având, să fii aruncat
în focul cel veşnic.
9. Şi dacă ochiul tău te
sminteşte, scoate-l şi arun-
că-l dela tine; că mai bine
este ţie cu un ochiu să in-
tri în vieaţă, decât amân-
doi ochii având, să fii a-
runcat în gheena focului.
10. Căutaţi să nu defăi-
maţi pe vreunul dintr'a-
ceşti mai mici; că zic
vouă: Că îngerii lor în ce-
ruri pururea văd faţa Ta-
tălui meu, care este în
ceruri,
11. Că a venit Fiul O-
mului să mântuiască pe cel
pierdut.
12. Ce vi se pare? Dacă
ar avea un om o sută de
oi şi s'ar rătăci una din
ele, nu lasă pe cele nouă-
zeci şi nouă în munţi şi
mergând, caută pe cea ră-
tăcită?
13. Şi de i se va întâm-
pla s'o găsească, amin gră-
iesc vouă, că se bucură de
ea mai vârtos decât de
cele nouăzeci şi nouă, ce
nu s'au rătăcit.
14. Aşa nu este vrere
înaintea Tatălui vostru
cel din ceruri, ca să se
piardă vreunul din aceştia
mici.
15. Şi de-ţi va greşi
fratele tău, mergi şi-l mu-

stră între tine și el singur.
De te va asculta, ai do-
bândit pe fratele teu,
16. Iar de nu te va a-
sculta, mai ia împreună cu
tine încă unul sau doi, ca
prin gura a doi sau trei
martori să se statornicea-
scă orice cuvânt.
17. Și de nu-i va asculta
pe ei, spune-l Bisericii și
de nu va asculta nici de
Biserică, să-ți fie ție ca un
păgân și vameș.
18. Amin grăiesc vouă:
Oricâte veți lega pe pă-
mânt, vor fi legate și în
cer și oricâte veți deslega
pe pământ, vor fi deslega-
te și în cer.
19. Iarăși amin grăiesc
vouă, că dacă doi dintre
voi se vor învoi pe pământ
pentru orice lucru ce vor
cere, se va da lor dela Ta-
tăl meu, carele este în ce-
ruri,
20. Că unde sunt doi sau
trei adunați în numele meu,
acolo sunt și eu în mijlo-
cul lor.
21. Atunci apropiindu-se
de el Petru, a zis: Doam-
ne, de câte ori va greși
mie fratele meu și eu îi
voiu ierta lui? Până de
șapte ori?
22. Grăit-a Iisus lui:
Nu-ți zic până de șapte ori,
ci până de șaptezeci de ori
câte șapte.
23. De aceea asemănatu-
s'a împărăția cerurilor unui
împărat, care a vrut să ia
socoteala slugilor sale.
24. Și începând, i s'a
adus un datornic cu zece
mii de talanți,
25. Dar ne având el să-i
plătească, a poruncit stă-
pânul său să-l vândă pe el
și pe femeia lui și pe co-
pii și toate câte avea și
să plătească.
26. Deci căzând sluga a-
ceea se închina, zicând:
Doamne, mai îngăduește-mă
și-ți voiu plăti tot
27. Și milostivindu-se
stăpânul slugii aceleia, a
slobozit-o și i-a iertat și
datoria.
28. Iar ieșind sluga a-
ceea, a aflat pe unul din
cei ce slujeau cu ea, care-i
era dator o sută de dinari
și apucându-l îl sugruma,
zicând: Plătește-mi ce-mi
ești dator.
29. Deci, căzând cel îm-
preună slugă la picioarele
ei, o rugă zicând: Mai în-
găduește-mă și-ți voiu plă-
ti,
30. Iar ea n'a vrut, ci
ducându-se a băgat-o în
temniță până când va
plăti datoria.
31. Iar celelalte slugi vă-
zând cele ce s'au făcut,
s'au întristat foarte și ve-
nind, au spus stăpânului
toate cele întâmplate.
32. Atunci chemând-o pe
ea stăpânul ei, i-a zis:
Slugă vicleană, toată da-
toria aceea ți-am iertat-o,
pentru că m'ai rugat,

33. Dar ție nu ți se că-
dea să-ți fie milă de cel
împreună slugă cu tine,
precum mie mi-a fost milă
de tine?
34. Și mâniindu-se stăpâ-
nul, a dat-o chinuitorilor,
până ce va plăti toată da-
toria.
35. Așa și Tatăl meu
cel ceresc va face vouă, de
nu veți ierta fiecare frate-
lui său, din toată inima.

*Despărțirea căsătoriei. Bi-
necuvântarea pruncilor.
Primejdiile avuției. Vieața
de veci ca răsplătire urmă-
torilor lui Hristos.*

19 1. Și a fost când a
sfârșit Iisus cuvinte-
le acestea, a trecut din Ga-
lileia și a venit în hotarele
Iudeii, dincolo de Iordan
2. Și au mers după el mul-
țimi multe și i-a vinde-
cat pe ei acolo.
3. Și au venit la el fa-
riseii, ispitindu-l și zicând:
Se cade omului să-și lase
femeia pentru fiece pri-
cină?
4. Iar el răspunzând le-a
zis: Dar n'ați citit, că
Cel ce a făcut dintâi, băr-
bat și femeie i-a făcut?
5. Și a zis: Pentru a-
ceasta va lăsa omul pe
tatăl său și pe mama sa
și se va alipi de femeia sa
și vor fi amândoi un trup.
6. Pentru aceea nu mai
sunt doi, ci un trup. Deci,
ce a împreunat Dumnezeu,
omul să nu despartă.
7. Zis-au lui: Dar cum
Moise a poruncit să i se
dea carte de despărțire și
s'o lase?
8. Zis-a lor: Moise după
învârtoșarea inimii voastre
a dat voie să vă lăsați fe-
meile, dar din început n'a
fost așa,
9. Iar eu grăiesc vouă:
Oricine va lăsa pe femeia
sa, afară de cuvânt de des-
frânare și va lua alta, prea-
curvește și cel ce va lua
pe cea lăsată, preacurvește.
10. Zis-au lui ucenicii:
Dacă așa este pricina omu-
lui cu femeia, nu este de
folos a se însura,
11. Iar el le-a zis: Nu
toți pricep cuvântul acesta,
ci celor ce s'a dat,
12. Că sunt fameni, care
din pântecele maicii lor
s'au născut așa și sunt
fameni, care s'au făcut de
oameni și sunt fameni,
care singuri s'au făcut
pentru împărăția cerurilor.
Cine poate înțelege, să în-
țeleagă.
13. Atunci i s'au adus
copii, ca să-și pună mâi-
nile peste ei și să se roa-
ge, iar ucenicii i-au cer-
tat,
14. Dar Iisus le-a zis:
Lăsați copiii și nu-i opriți
să vină la mine, că a unora
ca aceștia este împărăția
cerurilor
15. Și punându-și peste

ci mâinile, s'a dus de a-
colo.
16. Și iată un tânăr ve-
nind la el, i-a zis: Invăță-
torule bun, ce bine voiu
face, ca să am vieața de
veci?
17. Iar el i-a zis: Ce-mi
zici bun? Nimeni nu este
bun, decât numai unul
Dumnezeu, dar de voiești
să intri în vieață, păzește
poruncile.
18. Zis-a lui: Care? Iar
Iisus a zis: Să nu ucizi,
să nu faci desfrânare, să
nu furi, să nu fii mărturie
mincinoasă;
19. Cinstește pe tatăl tău
și pe mama ta și să iu-
bești pe aproapele tău ca
pe tine însuți.
20. Zis-a lui tânărul:
Toate acestea le-am păzit
din tinerețele mele, ce încă
îmi lipsește?
21. Zis-a Iisus lui: De
voiești să fii desăvârșit,
mergi, vinde-ți averile și le
dă săracilor și vei avea co-
moară în cer și vino, de
urmează mie,
22. Iar tânărul auzind
cuvântul, s'a dus întristat,
că avea avuții multe.
23. Și Iisus a zis uce-
nicilor săi: Amin grăesc
vouă, că anevoie va intra
bogatul în împărăția ce-
rurilor
24. Și iarăși vă zic: Mai
lesne este a trece cămila
prin urechile acului, decât
să intre bogatul în împă-
răția lui Dumnezeu,
25. Iar ucenicii auzind,
s'au îngrozit foarte, zi-
când: Dar cine poate să
se mântuiască?
26. Iar Iisus privindu-i,
le-a zis: La oameni acea-
sta este cu neputință, iar
la Dumnezeu toate sunt
cu putință.
27. Atunci răspunzând
Petru, i-a zis: Iată noi am
lăsat toate și am urmat
ție: Ce oare va fi
nouă?
28. Iar Iisus a zis: A-
min grăiesc vouă, că voi cei
ce ați urmat mie, la înnoi-
rea lumii, când Fiul Omu-
lui va ședea pe tronul sla-
vei sale, veți ședea și voi
pe douăsprezece tronuri, ju-
decând pe cele douăspre-
zece seminții ale lui Is-
rail;
29. Și oricine a lăsat
frați sau surori, sau tată,
sau mamă, sau femeie,
sau copii, sau țarine, sau
case pentru numele meu, în-
sutit va lua și viața veș-
nică va moșteni.
30. Și mulți dintâi vor
fi pe urmă și de pe urmă
întâi.

Pilda despre lucrătorii viei. Iisus vestește patimile sale. Fiii lui Zevedeu iubitori de slavă. Vindecarea a doi orbi.

20 1. Căci asemenea este
împărăția cerului, o-

mului stăpân de casă, care
a ieșit disdedimineață să
tocmească lucrători la via
sa
2. Și tocmindu-se cu lu-
crătorii câte un dinar pe
zi, i-a trimis în via sa.
3. Și ieșind la al treilea
ceas, a văzut pe alții stând
în piață fără lucru
4. Și a zis și acelora:
Mergeți și voi în vie și ce
va fi cu dreptul, vă voiu
da, iar ei s'au dus.
5. Iarăși ieșind în al șa-
selea și în al nouălea ceas,
a făcut asemenea;
6. Iar în al unsprezecelea
ceas ieșind, aflat-a pe alții
stând fără lucru și le-a
zis: De ce ați stat aici toa-
tă ziua fără lucru?
7. Zis-au lui: Nimeni nu
ne-a tocmit. Zis-a lor: Mer-
geți și voi în via mea și
ce va fi cu dreptul veți
lua,
8. Iar dacă s'a făcut
seară a zis stăpânul viei că-
tre îngrijitorul său: Chia-
mă pe lucrători și dă-le
plata, începând dela cei de
pe urmă până la cei din-
tâiu.
9. Deci venind cei dela
al unsprezecelea ceas, au
luat câte un dinar,
10. Iar venind cei dintâi,
socoteau că vor lua mai
mult, și au luat și ei câte
un dinar.
11. Iar după ce au luat,
cârteau împotriva stăpâ-
nului de casă, zicând:
12. Aceștia de pe urmă
un ceas au lucrat și i-ai
plătit deopotrivă cu noi,
care am dus greutatea zi-
lei și zăduful,
13. Iar el răspunzând, a
zis unuia dintre ei: Prie-
tene, nu-ți fac strâmbă-
tate: Au nu un dinar te-ai
tocmit cu mine?
14. Ia-ți al tău și plea-
că. Voiesc acestuia de pe
urmă să-i dau ca și ție.
15. Au nu mi se cade să
fac ce vreau cu ale mele?
Sau ochiul tău este viclean,
pentrucă eu sunt bun?
16. Așa vor fi cei de
pe urmă întâi și cei din-
tâi pe urmă, că mulți sunt
chemați, dar puțini aleși.
17. Și suindu-se Iisus la
Ierusalim, a luat pe cei
doisprezece ucenici deosebi,
pe cale, și le-a zis:
18. Iată, ne suim în Ie-
rusalim și Fiul Omului se
va da mai marilor preo-
ților și cărturarilor și-l
vor osândi la moarte.
19. Și-l vor da păgâni-
lor, ca să-l batjocorească
și să-l bată și să-l răstig-
nească și a treia zi va în-
via.
20. Atunci s'a apropiat
de el mama fiilor lui Ze-
vedeu, împreună cu fiii săi,
închinându-se și cerând ce-
va dela ei,
21. Iar el a zis ei: Ce
voiești? Zis-a lui: Zi ca să
șadă acești doi fii ai mei,
unul de-a-dreapta ta, iar al-

tul de-a-stânga ta, în îm-
părăția ta,
22. Iar Iisus răspunzând,
a zis: Nu știți ce cereți.
Puteți să beți paharul, pe
care-l voiu bea eu și cu
botezul cu care eu mă bo-
tez să vă botezați? Zis-au
lui: Putem.
23. Și a zis lor: Paha-
rul meu cu adevărat îl veți
bea și cu botezul cu care
eu mă botez, vă veți bo-
teza; dar a ședea de-a-
dreapta mea și de-a-stânga
mea, nu este al meu a da,
ci celor ce s'au gătit de
Tatăl meu.
24. Și auzind cei zece,
s'au mâniat pe cei doi
frați,
25. Iar Iisus chemându-i,
le-a zis: Știți că domni-
torii păgânilor îi domnesc
și cei mari îi stăpânesc,
26. Iar între voi nu va
fi așa, ci, care dintre voi
va vrea să fie mai mare,
să fie slujitorul vostru
27. Și care dintre voi va
vrea să fie întâiu, să vă
fie vouă slugă,
28. Precum și Fiul Omu-
lui n'a venit să i se slu-
jească lui, ci să slujească
el și să-și dea sufletul ras-
cumpărare pentru mulți.
29. Și ieșind ei din Ie-
rihon, a mers după el mul-
țime mare
30. Și iată, doi orbi șe-
zând lângă cale, auzind că
Iisus trece, au strigat, zi-
când: Miluește-ne pe noi,
Doamne, Fiul lui David,
31. Iar mulțimea i-a cer-
tat ca să tacă, dar ei mai
tare strigau, zicând: Mi-
luește-ne pe noi, Doamne,
Fiul lui David.
32. Și stând Iisus, i-a
strigat și le-a zis: Ce voiți
să vă fac?
33. Zis-au lui: Doamne,
să se deschidă ochii noștri.
34. Și făcându-i-se milă
lui Iisus, s'a atins de ochii
lor și îndată au văzut și
au mers după el.

Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor din templu. Smochinul uscat. Botezul lui Ioan. Pilda cu cei doi fii trimiși în vie. Lucrătorii cei răi.

21 1. Și când s'au apro-
piat de Ierusalim și
au venit la Betfaghe, spre
muntele Măslinilor, atunci
Iisus a trimis doi ucenici,
2. Zicându-le: Mergeți
în satul care este înain-
tea voastră și îndată veți
găsi o asină legată și un
mânz cu ea; deslegând-o,
aduceți-o la mine
3. Și de va zice vouă ci-
neva ceva, veți zice, că a-
cestea Domnului trebuesc
și numaidecât le va tri-
mite.
4. Iar acestea toate s'au
făcut, ca să se împlinească
ceea ce s'a zis prin proo-
rocul ce zice;

5. Ziceți fetei Sionului:
«Iată, Impăratul tău vine
la tine blând și șezând pe
asină și pe mânz, fiul ce-
lei de subt jug».
6. Și mergând ucenicii,
au făcut precum le-a po-
runcit lor Iisus.
7. Și au adus asina și
mânzul și au pus pe ele
veșmintele lor și el a șezut
pe ele,
8. Iar cei mai mulți din
mulțime își așterneau veș-
mintele pe cale, iar alții
tăiau ramuri din copaci și
le așterneau pe cale,
9. Iar mulțimile care
mergeau înainte și care ve-
neau pe urmă, strigau, zi-
când: Osana Fiului lui
David, binecuvântat este
cel ce vine întru numele
Domnului! Osana întru cei
de sus!
10. Și intrând el în Ie-
rusalim, s'a cutremurat
toată cetatea, zicând: Cine
este acesta?
11. Iar mulțimile ziceau:
Acesta este Iisus, prooro-
cul din Nazaretul Galileii.
12. Și a intrat Iisus în
templul lui Dumnezeu și
a scos afară pe toți cei
ce vindeau și cumpărau în
templu și a răsturnat me-
sele schimbătorilor de bani
și scaunele celor ce vindeau
porumbei
13. Și le-a zis: Scris
este: «Casa mea, casă de
rugăciune se va chema, iar
voi ați făcut-o peșteră de
tâlhari».
14. Și au venit la el în
templu orbi și șchiopi și
i-a vindecat,
15. Iar văzând mai marii
preoților și cărturarii mi-
nunile care a făcut și
pruncii strigând în templu
și zicând: Osana Fiul lui
David, s'au mâniat
16. Și i-au zis: Auzi ce
zic aceștia? Iar Iisus le-a
zis: Da. Niciodată n'ați
citit, că «din gura copiilor
și a celor ce sug ți-ai pre-
gătit laudă»?
17. Și lăsându-i, a ieșit
afară din cetate, la Beta-
nia și a rămas acolo pe-
ste noapte.
18. Iar a doua zi întor-
cându-se în cetate, a flă-
mânzit.
19. Și văzând un smo-
chin lângă cale, a venit la
el și n'a aflat nimic în
el, decât frunze și a zis
lui: De acum să nu se mai
facă din tine rod în veci.
Și îndată s'a uscat smo-
chinul.
20. Și văzând ucenicii
s'au minunat, zicând: Cum
s'a uscat îndată smochi-
nul!
21. Și răspunzând Iisus, a
zis lor: Amin grăiesc vouă,
de veți avea credință și nu
vă veți îndoi, nu numai ce
s'a făcut cu smochinul veți
face, ci și muntelui ace-
stuia de veți zice: Ridică-

te și aruncă-te în mare, așa
va fi
22. Și toate câte veți ce-
re rugându-vă cu credință,
veți lua.
23. Și venind el în tem-
plu, au mers la el când în-
văța, mai marii preoților
și bătrânii poporului, zi-
când: Cu ce putere faci a-
cestea? Și cine ți-a dat
puterea aceasta?
24. Și răspunzând Iisus,
le-a zis: Vă întreb și eu
pe voi un cuvânt, pe care
de mi-l veți spune și eu
vă voiu spune vouă cu ce
putere fac acestea.
25. Botezul lui Ioan de
unde a fost? Din cer, sau
dela oameni? Iar ei cuge-
tau în sine, zicând: De
vom zice «din cer», va zice
nouă: de ce dar n'ați cre-
zut lui?
26. Iar de vom zice: «de
la oameni», ne temem de
popor, că toți țin pe Ioan
drept prooroc.
27. Și răspunzând lui
Iisus, au zis: Nu știm.
Zis-a lor și el: Nici eu nu
vă voiu spune cu ce pu-
tere fac acestea,
28. Dar ce vi se pare? Un
om avea doi feciori și mer-
gând la cel dintâiu, i-a zis:
Fiule, du-te astăzi de lu-
crează în via mea,
29. Iar el răspunzând, a
zis: Nu vreau, iar mai pe
urmă căindu-se a mers.
30. Și mergând la al
doilea, a zis asemenea. Iar
el răspunzând, a zis: Eu,
Doamne, voiu merge și n'a
mers.
31. Care dintr'acești doi
a făcut voia tatălui său?
Zis-au lui: Cel dintâiu.
Zis-a lor Iisus: Amin gră-
iesc vouă, că vameșii și de-
sfrânatele merg înaintea
voastră în împărăția lui
Dumnezeu.
32. Că a venit la voi
Ioan, în calea dreptății, și
n'ați crezut lui, iar vameșii
și desfrânatele au crezut
lui, dar voi văzând nu v'ați
căit nici după aceea, ca să
credeți lui.
33. Ascultați altă pildă:
Era un om, stăpân de casă,
care a sădit vie și a îm-
prejmuit-o cu gard și a
săpat în ea teasc și a zidit
turn și a dat-o lucrătorilor
și s'a dus departe.
34. Iar când s'a apropiat
vremea roadelor, a trimis
slugile sale la lucrători, ca
să ia rodurile ei,
35. Dar lucrătorii prin-
zând pe slugile lui, pe una
au bătut-o, pe alta au omo-
rît-o, iar pe alta cu pietre
au ucis-o.
36. Iarăși a trimis alte
slugi mai multe decât cele
dintâi și a făcut și cu ele
tot așa,
37. Iar mai pe urmă a
trimis la ei pe fiul său,
zicând: Se vor rușina de
fiul meu.
38. Iar lucrătorii văzând
pe fiul, au zis între ei:

Acesta este moștenitorul,
veniți să-l ucidem și să
luăm noi moștenirea lui.
39. Și prinzându-l, l-au
scos afară din vie și l-au
omorît.
40. Deci, când va veni
stăpânul viei, ce va face
lucrătorilor acelora?
41. Zis-au lui: Pe cei
răi cu rău îi va pierde și
via o va da altor lucrători,
care îi vor da rodurile la
vremea lor.
42. Zis-a lor Iisus: Nici
odinioară n'ați citit în
Scripturi: «Piatra pe care
nu o au băgat în seamă zi-
ditorii, aceasta s'a făcut în
capul unghiului; dela Dom-
nul s'a făcut aceasta și
este minunată în ochii no-
ștri?»
43. Pentru aceea vă zic,
că se va lua dela voi îm-
părăția lui Dumnezeu și se
va da neamului care va
face rodurile ei
44. Și cel ce va cădea
peste piatra aceasta, se va
sfărâma, iar peste care va
cădea ea, îl va zdrobi.
45. Și auzind mai marii
preoților și fariseii pildele
lui ,au înțeles că despre
ei grăiește
46. Și căutând să-l prin-
dă, s'au temut de popor,
pentrucă drept prooroc îl
țineа.

Chemarea la nuntă. Intrebarea despre dajdie. Saducheii și învierea morților. Intrebarea legiuitorului pentru porunca cea mai mare din lege. Iisus întreabă pe cărtuari: al cui fiu este Hristos.

22 1. Și răspunzând Ii-
sus ,iarăși a grăit lor
în pilde, zicând:
2. Asemănatu-s'a împă-
răția cerului, unui împă-
rat, care a făcut nuntă
fiului său
3. Și a trimis slugile sa-
le să cheme pe cei poftiți
la nuntă, dar nu vreau să
vie.
4. Iarăși a mai trimis pe
alte slugi, zicând: Spuneți
celor chemați: Iată, am
gătit prânzul meu; juncii
mei și cele hrănite ale mele
s'au junghiat și toate sunt
gata: Veniți la nuntă,
5. Dar ei nețināând sea-
mă, s'au dus: unul la ța-
rina sa, altul la neguțăto-
ria sa,
6. Iar ceilalți prinzând
pe slugile lui, și-au bătut
joc de ele și le-au omorît.
7. Și auzind împăratul,
s'a mâniat și trimițând
oștile sale, a pierdut pe
ucigașii aceia și cetatea lor
a ars-o.
8. Atunci a zis slugilor
sale: Iată nunta este gata,
dar cei poftiți n'au fost
vrednici.
9. Deci mergeți la răs-
pântiile căilor și pe câți ve-
ți afla, chemați-i la nuntă.
10. Și ieșind slugile ace-

lea la răspântii, au adunat
pe toți câți au aflat și
buni și răi și s'a umplut
casa de oaspeți.
11. Iar împăratul intrând
să vadă pe oaspeți, a vă-
zut acolo un om, care nu
era îmbrăcat în haină de
nuntă
12. Și i-a zis: Prietene,
cum ai intrat aici, nea-
vând haină de nuntă? Iar
el tăcea.
13. Atunci împăratul a
zis slugilor: Legându-i
mâinile și picioarele, luați-l
și-l aruncați în întunerecul
cel mai dinafară. Acolo va
fi plângerea și scrâșnirea
dinților
14. Că mulți sunt che-
mați, dar puțini aleși.
15. Atunci mergând fa-
riseii, sfat au făcut ca să-l
prindă în cuvânt
16. Și au trimis pe uce-
nicii lor împreună cu Iro-
dianii, zicând: Invățătoru-
le, știm că adevărat ești și
calea lui Dumnezeu în ade-
văr înveți și nu-ți este
teamă de nimeni, că nu
cauți la fața oamenilor,
17. Deci spune nouă: Ce
ți se pare? Se cade a da
dajdie Cezarului, sau nu?
18. Iar Iisus cunoscând
vicleșugul lor, a zis: Ce mă
ispitiți, fățarnicilor? Ară-
tați-mi banul de dajdie,
19. Iar ei au adus un
dinar
20. Și le-a zis: Al cui
este chipul acesta și scrip-
tura de pe el?
21. Zis-au lui: Ale Ce-
zarului. Atunci a zis lor:
Dați deci cele ale Cezaru-
lui Cezarului, și lui Dum-
nezeu cele ale lui Dumne-
zeu.
22. Și auzind s'au mirat
și lăsându-l s'au dus.
23. Intr'acea zi au ve-
nit la el saduceii, care zic,
că nu este înviere și l-au
întrebat, zicând:
24. Invățătorule, Moise
a zis: De va muri cineva
neavând copii, să ia fra-
tele lui pe femeia lui și
să lase urmași fratelui său.
25. Deci erau la noi șap-
te frați și cel dintâi însu-
rându-se a murit și nea-
vând urmași, a lăsat pe
femeia sa fratelui său.
26. Asemenea și al doi-
lea și al treilea. până la
al șaptelea,
27. Iar mai pe urmă de
toți a murit și femeia,
28. Deci la înviere, a
căruia din cei șapte va
fi femeia? Că toți au a-
vut-o de soție,
29. Iar Iisus răspunzând,
le-a zis: Rătăciți, neștiind
Scripturile nici puterea lui
Dumnezeu.
30. Că la înviere nici nu
se însoară, nici nu se mă-
rită, ci ca îngerii lui Dum-
nezeu în cer sunt,
31. Iar despre învierea
morților, au n'ați citit

ceea ce s'a spus vouă de
Dumnezeu, grăind:
32. «Eu sunt Dumnezeul
lui Avraam, și Dumnezeul
lui Isaac și Dumnezeul lui
Iacov». Nu este Dumne-
zeu, Dumnezeul morților,
ci al viilor.
33. Și auzind mulțimile,
se mirau de învățătura lui;
34. Iar fariseii auzind că
a astupat gura saduceilor,
s'au adunat împreună
35. Și l-a întrebat unul
din ei, învățător de lege,
ispitindu-l și zicând:
36. Invățătorule, care po-
runcă este mai mare în
lege?
37. Iar Iisus a zis lui:
Să iubești pe Domnul Dum-
nezeul tău cu toată inima
ta și cu tot sufletul tău și
cu tot cugetul tău. Aceasta
este întâia și cea mai mare
poruncă,
38. Iar a doua asemenea
acesteia: Să iubești pe a-
proapele tău ca pe tine
însuți.
39. In aceste două po-
runci se cuprinde toată le-
gea și proorocii.
40. Și fiind adunați fa-
riseii, i-a întrebat Iisus,
zicând:
41. Ce vi se pare de
Hristos? Al cui fiu este?
Zis-au lui: Al lui David.
42. Zis-a lor: Dar cum
David cu duhul îl numește
Domn? zicând:
43. «Zis-a Domnul Dom-
nului meu: Șezi de-a-dreap-
ta mea, până ce voiu pune
pe vrăjmașii tăi așternut
picioarelor tale».
44. Deci dacă David îl
numește Domn, cum este
fiul lui?
45. Și nimeni nu putea
să-i răspundă cuvânt, nici
n'a mai îndrăznit cineva
din acea zi să-l mai întrebe.

Mustrări cărturarilor și fariseilor.

23 1. Atunci a grăit
Iisus mulțimilor și
ucenicilor săi, zicând:
2. Pe scaunul lui Moise
au șezut cărturarii și fari-
seii.
3. Deci toate câte vă vor
zice păziți și faceți, iar
după faptele lor să nu fa-
ceți, că ei zic și nu fac.
4. Că leagă sarcini grele
și cu anevoie de purtat și
le pun pe umerii oamenilor,
iar ei nici cu degetul nu
vor să le mișce.
5. Și toate faptele lor le
fac ca să fie văzuți de
oameni, că își lățesc filac-
teriile și-și lungesc ciucurii
hainelor lor
6. Și le place să stea în
capul mesei la ospețe și în
băncile dintâi în sinagogi.
7. Și să li se plece lumea
în piețe și să fie numiți
de oameni: învățători.
8. Iar voi să nu vă nu-
miți învățători, că unul este
Invățătorul vostru: Hri-

stos, iar voi toţi fraţi sun-
teţi
9. Şi tată al vostru să nu
numiţi pe pământ, căci
unul este Tatăl vostru cel
din ceruri.
10. Nici povăţuitori să
vă numiţi, că unul este po-
văţuitorul vostru, Hristos,
11. Iar cel ce este mai
mare între voi, să fie vouă
slugă;
12. Că cine se va înălţa
pe sine se va smeri, şi cine
se va smeri pe sine, se va
înălţa.
13. Vai vouă, cărturari
şi farisei făţarnici! Că
mâncaţi casele văduvelor,
făcând rugăciuni lungi cu
făţărnicie, pentru aceasta
mai multă osândă veţi lua.
14. Vai vouă, cărturari
şi farisei făţarnici! Că în-
chideţi împărăţia cerurilor
înaintea oamenilor, căci
voi nu intraţi, nici pe cei
ce vor să intre nu-i lăsaţi.
15. Vai vouă, cărturari
şi farisei făţarnici! Că în-
conjuraţi marea şi usca-
tul, ca să faceţi un ucenic
şi dacă se face, îl faceţi
fiu gheenei de două ori
mai mult decât voi.
16. Vai vouă, călăuze
oarbe, care ziceţi: Că cel
ce se va jura pe templu,
nimic nu este dator, iar
cel ce se va jura pe aurul
templului, dator este.
17. Nebuni şi orbi! Căci
ce este mai mare? Aurul,
sau templul, care sfinţeşte
aurul?
18. Şi: Cel ce se va jura
pe altar nimic nu este da-
tor, iar cel ce se va jura
pe darul ce este deasupra
lui, dator este.
19. Nebuni şi orbi! Căci
ce este mai mare? Darul
sau altarul care sfinţeşte
darul?
20. Deci cel ce se jură
pe altar, se jură pe el şi
pe toate câte sunt pe el.
21. Şi cel ce se jură pe
templu, se jură pe el şi
pe cel ce locueşte în el
22. Şi cel ce se jură pe
cer, se jură pe tronul lui
Dumnezeu şi pe cel ce şa-
de pe el.
23. Vai vouă, cărturari
şi farisei făţarnici! Că daţi
zeciuială din ismă, din mă-
rar şi din chimen şi aţi
lăsat cele mai grele ale
legii: judecata dreaptă şi
mila şi credinţa; acestea
se cădea să le faceţi şi
acelea să nu le lăsaţi.
24. Călăuze oarbe, care
strecuraţi ţânţarul şi înghi-
ţiţi cămila.
25. Vai vouă, cărturari şi
farisei făţarnici! Că voi
curăţiţi partea dinafară a
paharului şi a blidului, iar
înăuntru sunt pline de ră-
pire şi de nedreptate.
26. Fariseu orb! Curăţă
întâiu partea dinăuntru a
paharului şi a blidului, ca
să fie şi cea dinafară cu-
rată.

27. Vai vouă, cărturari
şi farisei făţarnici! Că vă
asemănaţi mormintelor vă-
ruite, care pe dinafară se
arată frumoase, iar înăun-
tru sunt pline de oase de
morţi şi de toată necură-
ţia.
28. Aşa şi voi: pe dina-
fară vă arătaţi drepţi oa-
menilor, iar înăuntru sun-
teţi plini de făţărnicie şi
de fără-de-lege.
29. Vai vouă, cărturari
şi farisei făţarnici! Că zi-
diţi mormintele proorocilor
şi împodobiţi pe ale drep-
ţilor
30. Şi ziceţi: De am fi
fost noi în zilele părinţilor
noştri, n'am fi fost păr-
taşi cu ei la sângele proo-
rocilor.
31. Astfel dar mărturi-
siţi voi înşivă, că sunteţi
fii ai celor ce au ucis pe
prooroci,
32. Umpleţi dar şi voi
măsura părinţilor voştri.
33. Şerpi, pui de vipere!
Cum veţi scăpa de osânda
gheenei?
34. De aceea, iată eu tri-
mit la voi prooroci şi în-
ţelepţi şi cărturari; dintre
ei veţi ucide şi veţi ră-
stigni; dintre ei veţi biciui
în sinagogi şi-i veţi urmări
din cetate în cetate,
35. Ca să vină asupra
voastră tot sângele drept,
vărsat pe pământ, dela sân-
gele dreptului Abel, până
la sângele lui Zaharia, fiul
lui Varahia, pe care l-aţi
ucis între templu şi altar.
36. Amin grăiesc vouă:
Vor veni toate acestea asu-
pra neamului acestuia.
37. Ierusalime, Ierusali-
me, care omori pe prooroci
şi ucizi cu pietre pe cei
trimişi la tine! De câte ori
am vrut să adun pe fiii tăi,
precum adună cloşca puii
săi subt aripi şi n'aţi
vrut!
38. Iată, se lasă pustie
casa voastră,
39. Că zic vouă: De a-
cum nu mă veţi mai vedea,
până când veţi zice: «Bine
cuvântat este cel ce vine
întru numele Domnului».

Dărîmarea Ierusalimului.
Sfârşitul lumii.

24 1. Şi ieşind Iisus, se
ducea dela templu şi
s'au apropiat de el uce-
nicii lui ca să-i arate clă-
dirile templului,
2. Iar Iisus le-a zis: Ve-
deţi acestea toate? Amin
grăiesc vouă: Nu va rămâ-
ne aici piatră pe piatră,
care să nu se risipească.
3. Şi şezând pe muntele
Măslinilor, s'au apropiat
de el ucenicii lui deosebi,
zicând: Spune nouă, când
vor fi acestea şi care este
semnul venirii tale şi al
sfârşitului veacului?
4. Şi răspunzând Iisus
le-a zis: Vedeţi să nu vă
amăgească cineva,

5. Căci mulţi vor veni în
numele meu, zicând: Eu
sunt Hristos şi pe mulţi
vor amăgi.
6. Şi veţi auzi de răz-
boaie şi svonuri de răz-
boaie. Vedeţi să nu vă
spăimântaţi, căci trebue să
fie toate, dar încă nu va
fi sfârşitul,
7. Căci se va scula neam
peste neam şi împărăţie
peste împărăţie şi va fi
foamete şi ciumă şi cutre-
mure pe alocuri,
8. Dar acestea toate sunt
începutul durerilor.
9. Atunci vă vor da pe
voi spre asuprire şi vă vor
ucide şi veţi fi urîţi de
toate neamurile pentru nu-
mele meu.
10. Atunci mulţi se vor
sminti şi se vor vinde unii
pe alţii şi se vor urî unii
pe alţii
11. Şi mulţi prooroci
mincinoşi se vor scula şi
vor amăgi pe mulţi
12. Şi din pricina înmul-
ţirii fără-de-legii, va răci
dragostea multora,
13. Dar cel ce va răbda
până la sfârşit, acela se va
mântui.
14. Şi se va propovedui
această Evanghelie a împă-
răţiei în toată lumea, spre
mărturie la toate neamu-
rile şi atunci va veni sfâr-
şitul.
15. Deci, când veţi ve-
dea urîciunea pustiirii, ce
s'a zis prin Daniil prooro-
cul, stând în locul cel sfânt
— cine citeşte să înţelea-
gă —
16. Atunci cei din Iudeia
să fugă la munţi
17. Şi cel de pe acoperiş,
să nu se pogoare să ia
ceav din casă,
18. Iar cel din ţarină să
nu se întoarcă înapoi, ca
să-şi ia hainele.
19. Vai celor ce vor avea
în pântece şi celor ce vor
alăpta în zilele acelea!
20. Rugaţi-vă să nu fie
fuga voastră iarna, nici
sâmbăta,
21. Că va fi atunci ne-
caz mare, care n'a fost dela
începutul lumii până acum,
nici nu va mai fi
22. Şi de nu s'ar fi scur-
tat zilele acelea, n'ar mai
scăpa niciun trup, dar pen-
tru cei aleşi se vor scurta
zilele acelea.
23. Atunci de vă va zice
cineva: Iată Hristos aici
este sau dincolo, să nu cre-
deţi,
24. Că se vor scula Hri-
stoşi mincinoşi şi prooroci
mincinoşi şi vor da semne
mari şi minuni, încât să
amăgească, de va fi cu
putinţă, şi pe cei aleşi.
25. Iată v'am spus de
mai înainte.
26. Deci, de vă vor zice:
Iată în pustie este, să nu
ieşiţi; iată în cămări, să
nu credeţi,
27. Căci precum fulgerul
iese dela răsărit şi se ara-

tă până la apus, aşa va fi
şi venirea Fiului Omului.
28. Că unde va fi stâr-
vul, acolo se vor aduna
vulturii.
29. Iar îndată după ne-
cazul acelor zile, soarele se
va întuneca şi luna nu-şi
va mai da lumina ei şi
stelele vor cădea din cer
şi puterile cerului se vor
clătina.
30. Atunci se va arăta
pe cer semnul Fiului Omu-
lui şi se vor jeli toate se-
minţiile pământului şi vor
vedea pe Fiul Omului ve-
nind pe norii cerului cu pu-
tere şi cu slavă multă
31. Şi va trimite pe în-
gerii săi cu sunet mare de
trâmbiţă şi vor aduna pe
aleşii lui din cele patru
vânturi, dela o margine a
cerului până la cealaltă.
32. Iar dela smochin în-
văţaţi pildă: Când mlădiţa
lui se face fragedă şi în-
frunzeşte, cunoaşteţi că a-
proape este vara.
33. Aşa şi voi, când veţi
vedea acestea toate, să
ştiţi că aproape este, lângă
uşi.
34. Amin grăiesc vouă:
Nu va trece neamul acesta,
până nu vor fi toate acestea.
35. Cerul şi pământul
vor trece, iar cuvintele mele
nu vor trece,
36. Iar de ziua şi de cea-
sul acela nimeni nu ştie,
nici îngerii din ceruri, nici
Fiul, ci numai Tatăl.
37. Şi precum în zilele
lui Noe, aşa va fi şi veni-
rea Fiului Omului.
38. Căci, precum în zilele
dinainte de potop mân-
cau şi beau, se însurau şi
se măritau, până în ziua
când a intrat Noe în co-
rabie
39. Şi n'au ştiut până
ce a venit potopul şi i-a
luat pe toţi; aşa va fi şi
venirea Fiului Omului.
40. Atunci, din doi care
vor fi în ţarină, unul se va
lua şi unul se va lăsa,
41. Din două care vor
măcina la râşniţă, una se
va lua şi alta se va lăsa.
42. Deci priveghiaţi, că
nu ştiţi în care zi vine
Domnul vostru.
43. Aceea cunoaşteţi, că
de ar şti stăpânul casei la
ce streajă din noapte va
veni furul, ar veghia şi
n'ar lăsa să i se spargă
casa.
44. De aceea şi voi fiţi
gata, că în ceasul în care
nu gândiţi va veni Fiul
Omului.
45. Cine este oare sluga
credincioasă şi înţeleaptă,
pe care a pus-o stăpânul
peste slugile sale, ca să le
dea hrană la vreme?
46. Fericită este sluga a-
ceea, pe care venind domnul
său, o va afla făcând aşa.
47. Amin grăesc vouă, că
peste toate averile sale o
va pune;
48. Iar dacă acea slugă

rea fiind, va zice în inima
sa: Stăpânul meu întâr-
ziază
49. Și va începe să bată
pe celelalte slugi și să mă-
nânce și să bea cu bețivii,
50. Veni-va stăpânul slu-
gii aceleia în ziua când nu
se așteaptă și în ceasul pe
care nu-l cunoaște
51. Și o va pedepsi aspru
și partea ei cu fățarnicii o
va pune. Acolo va fi plân-
gerea și scrâșnirea dinților.

Pildele cu cele zece fecioare și cu talanții. Judecata de apoi.

25 1. Atunci se va ase-
măna împărăția ceru-
rilor cu zece fecioare, care
luându-și candelele, au ieșit
întru întâmpinarea mirelui
2. Și cinci dintre ele erau
înțelepte, iar cinci nebune.
3. Cele nebune luându-și
candelele, n'au luat cu sine
untdelemn;
4. Iar cele înțelepte au
luat untdelemn în vase, o-
dată cu candelele lor.
5. Și zăbovind mirele, au
ațipit toate și au adormit.
6. Iar la miezul nopții
s'a făcut strigare: Iată
mirele vine, ieșiți întru în-
tâmpinarea lui.
7. Atunci s'au sculat
toate fecioarele acelea și
și-au împodobit candelele;
8. Iar cele nebune au zis
celor înțelepte: Dați-ne din
untdelemnul vostru, că se
sting candelele noastre
9. Și au răspuns cele în-
țelepte, zicând: Nu, ca nu
cumva să nu ne ajungă nici
nouă nici vouă, ci mai bine
mergeți la cei ce vând și
vă cumpărați.
10. Deci mergând ele să
cumpere, a venit mirele și
cele ce erau gata au intrat
cu el la nuntă și s'a închis
ușa;
11. Iar mai pe urmă au
venit și celelalte fecioare,
zicând: Doamne, Doamne,
deschide nouă;
12. Iar el răspunzând, a
zis: Amin grăiesc vouă: Nu
vă cunosc.
13. Drept aceea prive-
ghiați, că nu știți ziua,
nici ceasul în care Fiul O-
mului va veni,
14. Căci precum un om
plecând departe, a chemat
slugile sale și le-a dat avu-
ția sa
15. Și unuia i-a dat cinci
talanți, iar altuia doi, iar
altuia unul, fiecăruia du-
pă puterea lui, și s'a dus
îndată.
16. Mergând cel ce luase
cinci talanți, a lucrat cu
ei și a făcut alți cinci ta-
lanți.
17. Asemenea și cel cu
doi, a câștigat încă doi;
18. Iar cel ce luase unul,
ducându-se a săpat în pă-
mânt și a ascuns argintul
stăpânului su;
19. Iar după multă vre-

me a venit domnul slugilor
acelora și a făcut soco-
teală cu ele
20. Și venind cel ce a
luat cinci talanți, a adus
alți cinci talanți, zicând:
Doamne, cinci talanți mi-ai
dat; iată, alți cinci talanți
am câștigat cu ei.
21. Zis-a lui stăpânul
său: Bine, slugă bună și
credincioasă, peste puține
ai fost credincioasă, peste
multe te voiu pune: Intră
întru b u c u r i a domnului
tău.
22. Venind și cel ce luase
doi talanți, a zis: Doamne,
doi talanți mi-ai dat, alți
doi am câștigat cu ei.
23. Zis-a lui stăpânul
său: Bine slugă bună și
credincioasă, peste puține
ai fost credincioasă, peste
multe te voiu pune: Intră
întru bucuria domnului tău.
24. Și venind și cel ce
luase un talant, a zis:
Doamne, am știut că ești
om aspru, care seceri unde
n'ai semănat și aduni de
unde n'ai împrăștiat
25. Și temându-mă, m'am
dus de am ascuns talantul
tău în pământ: Iată, ai al
tău.
26. Iar stăpânul său răs-
punzând, i-a zis: Slugă vi-
cleană și leneșă, știai că
secer unde n'am semănat și
adun de unde n'am îm-
prăștiat?
27. Trebuia să dai ar-
gintul meu la zarafi și
venind eu, aș fi luat al
meu cu dobândă.
28. Luați ,deci, dela el
talantul, și dați-l celui ce
are zece talanți,
29. Că tot celui ce are
i se va da și-i va prisosi,
iar dela cel ce n'are și ceea-
ce are i se va lua;
30. Iar pe sluga netreb-
nică aruncați-o în întune-
recul cel mai dinafară: A-
colo va fi plângerea și
scrâșnirea dinților.
31. Iar când va veni Fiul
Omului întru slava sa și
toți sfinții îngeri cu el, a-
tunci va ședea pe tronul
slavei sale
32. Și se vor aduna înain-
tea lui toate neamurile și-i
va despărți pe unii de alții
precum desparte păstorul
oile de capre
33. Și va pune oile de-a-
dreapta sa, iar caprele de-a-
stânga.
34. Atunci va zice Îm-
păratul celor de-a-dreapta
lui: Veniți binecuvântații
Părintelui meu, moșteniți
împărăția cea pregătită
vouă dela întemeierea lu-
mii,
35. Căci am flămânzit și
mi-ați dat de am mâncat,
am însetat și mi-ați dat de
am băut, străin am fost
și m'ați primit,
36. Gol și m'ați îmbră-
cat, bolnav am fost și
m'ați cercetat, în temniță
am fost și ați venit la mine.
37. Atunci vor răspunde

lui drepții, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat să bei?

38. Când te-am văzut străin și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Și când te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând Impăratul va zice lor: Amin grăiesc vouă: Intru cât ați făcut unuia dintr'acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut.

41. Atunci va zice și celor de-a-stânga: Duceți-vă dela mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui,

42. Căci am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau ;

43. Străin am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și nu m'ați cercetat.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit?

45. Atunci le va răspunde, zicând: Amin grăiesc vouă: Intru cât n'ați făcut unuia dintr'acești prea mici, nici mie nu mi-ați făcut.

46. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar drepții la vieață veșnică.

Sfat împotriva lui Iisus, Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădină. Prinderea și ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

26 1. Și a fost când a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis ucenicilor săi:

2. Știți că după două zile va fi Paștele, și Fiul Omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'au adunat mai marii preoților și cărturarii și bătrânii poporului în curtea marelui preot, care se numea Caiafa

4. Și sfat au făcut să prindă pe Iisus cu vicleșug și să-l ucidă,

5. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă turburare în popor.

6. Și fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul,

7. Venit-a la el o femeie având un alabastru cu mir de mult preț și l-a turnat pe capul lui, pe când ședea la masă,

8. Iar ucenicii lui văzând, s'au mâhnit, zicând: De ce risipa aceasta?

9. Că se putea vinde scump acest mir și banii să se dea săracilor;

10. Iar Iisus înțelegând le-a zis: De ce faceți supărare femeii? Căci bună faptă a făcut cu mine,

11. Că pe săraci pururea îi aveți cu voi, iar pe mine nu mă aveți pururea,

12. Că vărsând mirul acesta pe trupul meu, spre îngroparea mea a făcut-o.

13. Amin grăesc vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, spre pomenirea ei.

14 Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscariotul, ducându-se la mai marii preoților, a zis lor:

15. Ce voiți să-mi dați și eu îl voiu da vouă? Iar ei s'au învoit cu el treizeci de arginți.

16. Și de atunci căuta prilej potrivit ca să-l dea;

17. Iar în ziua cea dintâi a Azimilor au venit ucenicii la Iisus zicându-i: Unde voești să-ți gătim să mănânci Paștele?

18. Iar el a zis: Mergeți în cetate la cutare și spuneți-i: Invățătorul zice: Vremea mea este aproape La tine voiu să fac Paștele cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-a poruncit Iisus, și au pregătit Paștele,

20. Iar făcându-se seară, s'a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici.

21. Și mâncând ei, a zis: Amin grăesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

22. Iar întristându-se foarte, au început să-i zică fiecare dintre ei; Nu cumva eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspunzând, a zis: Cel ce a întins cu mine mâna în blid, acela mă va vinde,

24. Ci Fiul Omului va merge, precum este scris despre el, dar vai acelui om prin care Fiul Omului se vinde! Bine era de omul acela de nu se năștea.

25. Și răspunzând Iuda, cel ce l-a vândut, a zis: Nu cumva sunt eu, Invățătorule? Zis-a lui: Tu ai zis.

26. Deci mâncând ei, a luat Iisus pâinea și mulțumind, a frânt și a dat ucenicilor și a zis: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

27. Și luând paharul și mulțumind le-a dat, zicând:

28. Beți dintr'acesta toți, că acesta este sângele meu, al legii celei noui, carele pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

29. Și zic vouă, că nu voiu mai bea de acum dintr'aceastā roadă a viței, până în ziua aceea când îl voiu bea cu voi nou întru împărăția Tatălui meu.

30. Și după ce au cântat laude, au ieșit la muntele Măslinilor.

31. Atunci le-a zis Iisus: Toţi voi vă veţi sminti întru mine în noaptea aceasta, că scris este: Batevoiu păstorul şi se vor risipi oile turmei,

32. Dar după învierea mea, voiu merge mai înainte de voi în Galileia,

33. Iar Petru răspunzând i-a zis: Dacă toţi se vor sminti întru tine, eu niciodată nu mă voiu sminti.

34. Zis-a Iisus lui: Amin grăiesc ţie, că în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoşul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Zis-a Petru lui: Chiar de ar fi să mor împreună cu tine, nu mă voiu lepăda de tine. Asemenea au zis şi toţi ucenicii.

36. Atunci a mers Iisus împreună cu ei în locul ce se numeşte Ghetsimane şi a zis ucenicilor: Şedeţi aici până voiu merge să mă rog colo

37. Şi luând pe Petru şi pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a se întrista şi a se mâhni.

38. Atunci le-a zis: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneţi aici şi privegheaţi împreună cu mine

39. Şi mergând puţin mai înainte, a căzut cu faţa la pământ, rugându-se şi zicând: Părintele meu, de este cu putinţă să treacă dela mine paharul acesta, dar nu precum voesc eu, ei precum voieşti tu.

40. Şi a venit la ucenici şi i-a aflat dormind, şi a zis lui Petru: Aşa, n'aţi putut veghia un ceas cu mine!

41. Privegheaţi şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită, căci duhul este osârduitor, iar trupul neputincios.

42. Iarăşi, a doua oară ducându-se s'a rugat, zicând: Părintele meu, de nu poate trece acest pahar dela mine, ca să nu-l beau, fie voia ta.

43. Şi venind, i-a aflat iarăşi dormind, căci erau ochii lor îngreuiaţi.

44. Şi lăsându-i, s'a dus iarăşi şi s'a rugat a treia oară, acelaşi cuvânt zicând.

45. Atunci a venit la ucenicii săi şi le-a zis: Dormiţi de acum şi vă odihniţi. Iată, s'a apropiat ceasul şi Fiul Omului se va da în mâinile păcătoşilor.

46. Sculaţi-vă să mergem; Iată s'a apropiat cel ce m'a vândut.

47. Şi încă vorbind el, iată Iuda, unul din cei doisprezece, şi împreună cu el gloată multă, cu săbii şi cu beţe, trimişi dela mai marii preoţilor şi dela bătrânii poporului.

48. Iar vânzătorul le dăduse un semn, zicând: Pe care voiu săruta, acela este, prindeţi-l.

49. Şi îndată apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucură-te, Invăţătorule! şi l-a sărutat,

50. Iar Iisus a zis lui: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se ei, au pus mâinile pe Iisus şi l-au prins.

51. Şi iată unul din cei ce erau cu Iisus întinzând mâna, a scos sabia şi lovind pe sluga mai-marelui preoţilor, i-a tăiat o ureche.

52. Atunci a zis Iisus lui: Intoarce sabia la locul ei, că toţi cei ce scot sabia de sabie vor muri,

53. Au ţi se pare că nu pot să rog pe Tatăl meu şi să-mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54. Dar cum se vor împlini scripturile, că aşa trebue să fie?

55. In acelaşi ceas a zis Iisus gloatelor: Ca la un tâlhar aţi ieşit cu săbii şi cu beţe să mă prindeţi! In toate zilele şedeam în templu învăţând şi nu m'aţi prins,

56. Dar toate acestea s'au făcut, ca să se împlinească scripturile proorocilor. Atunci toţi ucenicii lăsându-l, au fugit,

57. Iar cei care au prins pe Iisus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunaţi cărturarii şi bătrânii,

58. Iar Petru îl urma de departe, până la curtea marelui preot şi intrând înăuntru, a şezut cu slugile, ca să vadă sfârşitul.

59. Iar mai marii preoţilor şi bătrânii şi tot sinedriul căutau martor mincinos împotriva lui Iisus, ca să-l omoare

60. Şi n'au aflat, deşi veniseră mulţi martori mincinoşi, iar mai pe urmă venind doi, au zis:

61. Acesta a zis: Pot să dărâm templul lui Dumnezeu şi în trei zile să-l zidesc.

62. Şi sculându-se marele preot a zis lui: Nu răspunzi nimic la ce mărturisesc aceştia împotriva ta?

63. Iar Iisus tăcea. Şi răspunzând marele preot, a zis lui: Te jur pe Dumnezeul cel viu, să ne spui, de eşti tu Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-a Iisus lui: Tu ai zis. Şi vă spun încă: De acum veţi vedea pe Fiul Omului şezând de-a-dreapta puterii şi venind pe norii cerului.

65. Atunci marele preot şi-a sfâşiat veşmintele, zicând: A hulit! Ce mai avem nevoie de alţi martori? Iată, acum aţi auzit hula lui.

66. Ce vi se pare? Iar ei răspunzând, au zis; Vinovat este de moarte.

67. Atunci l-au scuipat în obraz şi l-au bătut cu

pumnii, iar unii îi dau pal-
me, zicând:
68. Ghicește, Hristoase,
cine este cel ce te-a lovit?
69. Iar Petru ședea afa-
ră în curte și a venit la el
o slujnică, zicând: Și tu
erai cu Iisus Galileianul,
70. Dar el s'a lepădat
înaintea lor, a tuturor, zi-
când: Nu știu ce zici.
71. Și ieșind el la poartă,
l-a văzut alta și a zis ce-
lor de acolo: Și acesta era
cu Iisus Nazarineanul
72. Și iarăși s'a lepă-
dat cu jurământ: Nu cu-
nosc pe Omul acesta,
73. Iar după puțin, apro-
piindu-se cei ce stau în-
preajmă, au zis lui Petru:
Cu adevărat și tu ești dintre
ei, căci și graiul te vădește.
74. Atunci el a început
să se blesteme și să se ju-
re: Nu cunosc pe omul a-
cesta. Și îndată a cântat
cocoșul
75. Și și-a adus aminte
Petru de cuvântul lui Iisus,
care-i zisese: Mai inainte de
a cânta cocoșul, de trei ori
te vei lepăda de mine. Și
ieșind afară, a plâns cu
amar.

Iisus înaintea lui Pilat. Căința lui Iuda. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroparea. Paza mormântului.

27 1. Iar dacă s'a făcut
ziuă, sfat au făcut
toți mai marii preoților și
bătrânii poporului asupra
lui Iisus, ca să-l omoare
2. Și legându-l, l-au dus
și l-au dat lui Ponțiu Pi-
lat, dregătorul.
3. Atunci văzând Iuda,
cel ce l-a vândut, că a fost
osândit la moarte, căindu-
se, a întors cei treizeci de
arginți mai marilor preoți-
lor și bătrânilor, zicând:
4. Greșit-am, vânzând
sânge nevinovat. Iar ei au
zis: Ce ne privește pe noi?
Tu vei vedea.
5. Și aruncând arginții
în templu, a plecat și du-
cându-se, s'a spânzurat,
6. Iar mai marii preo-
ților luând arginții, au zis:
Nu se cade să-i punem în
vistieria templului, deoare-
ce preț de sânge sunt
7. Și sfat ținând, au
cumpărat cu ei Țarina O-
larului, pentru îngroparea
străinilor.
8. Pentru aceea s'a nu-
mit țarina aceea, Țarina
Sângelui, până în ziua de
astăzi.
9. Atunci s'a împlinit
ceea ce s'a zis de Ieremia
proorocul, care zice: «Și
au luat cei treizeci de ar-
ginți, prețul Celui prețuit,
pe care l-au prețuit fiii lui
Israil.
10. Și i-au dat pe Țarina
Olarului, precum mi-a spus
mie Domnul».
11. Iar Iisus sta înain-
tea dregătorului și l-a în-

trebat dregătorul, zicând:
Tu ești împăratul Iudei-
lor? Iar Iisus a zis lui:
Tu zici,
12. Iar când grăiau îm-
potriva lui mai marii preo-
ților și bătrânii, nimic nu
răspundea.
13. Atunci a zis Pilat
lui: Nu auzi câte mărtu-
risesc împotriva ta?
14. Și nu i-a răspuns lui
la niciun cuvânt, încât se
mira dregătorul foarte.
15. Iar la praznicul Pa-
ștelui avea obiceiu dregă-
torul să slobozească po-
porului un vinovat, pe care
vreau ei.
16. Și aveau atunci un
vinovat vestit, ce se nu-
mea Baraba.
17. Deci, adunați fiind,
le-a zis Pilat: Pe care
voiți să vă slobozesc? Pe
Baraba, sau pe Iisus care
se chiamă Hristos?
18. Că știa, că din ură
l-au dat lui.
19. Și șezând el în scau-
nul de judecată, a trimis
la el femeia lui, zicând:
Nimic să nu ai cu dreptul
acela, că multe am suferit
azi în vis pentru el,
20. Iar mai marii preoți-
lor și bătrânii au îndaple-
cat gloatele să ceară pe
Baraba, iar pe Iisus să-l
piardă.
21. Și, răspunzând dre-
gătorul, le-a zis: Pe care
voiți din amândoi să vă
slobozesc? Iar ei au zis:
Pe Baraba.
22. Zis-a lor Pilat: Dar
ce să fac cu Iisus, ce
se chiamă Hristos? Zis-au
toți: Să se răstignească!
23. Iar el a zis: Dar
ce rău a făcut? Și ei mai
vârtos strigau, zicând: Să
se răstignească!
24. Deci văzând Pilat că
nimic nu folosește, ci mai
mare turburare se face,
luând apă și-a spălat mâi-
nile înaintea poporului, zi-
când: Nevinovat sunt de
sângele Dreptului acestuia.
Voi veți vedea
25. Și răspunzând tot
poporul, a zis: Sângele lui
asupra noastră și asupra
copiilor noștri.
26. Atunci le-a slobozit
pe Baraba, iar pe Iisus bi-
ciuindu-l, l-a dat să fie
răstignit.
27. Atunci ostașii dre-
gătorului ducând pe Iisus
în pretoriu, au adunat în
jurul lui toată cohorta
28. Și desbrăcându-l, l-au
îmbrăcat cu hlamidă roșie
29. Și împletind o cunu-
nă de spini, i-au pus-o pe
cap și trestie în dreapta
lui și îngenunchind înain-
tea lui, își băteau joc de
el, zicând: Bucură-te, îm-
păratul Iudeilor!
30. Și scuipându-l, au
luat trestia și-l băteau pe
ste cap.
31. Și după ce l'au bat-
jocorit, l-au desbrăcat de
hlamidă și l-au îmbrăcat

cu hainele sale și l-au dus
să-l răstignească.
32. Și ieșind afară, au
aflat pe un om din Cirene,
cu numele Simon. Pe ace-
sta l-au silit să ducă cru-
cea lui.
33. Și venind la locul nu-
mit Golgota, care însem-
nează Locul Căpățânii,
34. I-au dat să bea oțet
amestecat cu fiere și gu-
stând, nu a vrut să bea,
35. Iar după ce l-au ră-
stignit, au împărțit haine-
le lui, aruncând sorți, ca
să se împlinească ceea ce
s'a zis de proorocul: «Im-
părțit-au hainele mele lo-
ru-și, și pentru cămașa mea
au aruncat sorți».
36. Și șezând, îl păzeau
acolo.
37. Și au pus deasupra
capului lui, vina lui scrisă:
Acesta este Iisus, împăra-
tul Iudeilor.
38. Atunci au răstignit
împreună cu el doi tâlhari,
unul de-a-dreapta și unul
de-a-stânga,
39. Iar cei ce treceau
huleau, clătinându-și cape-
tele și zicând:
40. Cel ce dărâmi tem-
plul și în trei zile îl zi-
dești, mântuește-te pe tine
însuți! De ești Fiul lui
Dumnezeu, coboară-te de
pe cruce!
41. Asemenea și mai
marii preoților batjocorin-
du-l, împreună cu cărturarii
și cu bătrânii și cu fari-
seii, ziceau:
42. Pe alții a mântuit,
iar pe sine nu se poate
mântui? De este împăra-
tul lui Israil, coboară-se
acum de pe cruce și vom
crede în el.
43. Nădăjduia în Dum-
nezeu. Să-l scape acum, da-
că îl vrea, căci a zis: Fiul
lui Dumnezeu sunt.
44. Asemenea îl ocărau
și tâlharii, cei răstigniți
împreună cu el.
45. Iar dela al șaselea
ceas, întunerec s'a făcut
peste tot pământul până
la al nouălea ceas;
46. Iar în al nouălea
ceas a strigat Iisus cu glas
mare, zicând. «Ili Ili, lama
savahtani?» Adecă: Dum-
nezeul meu, Dumnezeul
meu, de ce m'ai părăsit?
47. Iar unii din cei ce
stau acolo auzind, ziceau:
Pe Ilie strigă acesta.
48. Și îndată alergând
unul din ei și luând un bu-
rete, l-a umplut de oțet și
punându-l într'o trestie, i-a
dat să bea,
49. Iar ceilalți ziceau:
Lasă să vedem, veni-va Ilie
să-l mântuiască?
50. Iar Iisus iarăși stri-
gând cu glas mare, și-a
dat duhul.
51. Și iată catapeteasma
templului s'a sfâșiat în
două, de sus până jos, și
pământul s'a cutremurat și
pietrele s'au despicat
52. Și mormintele s'au

deschis și multe trupuri de
sfinți adormiți s'au scu-
lat
53. Și ieșind din mor-
minte, după învierea lui,
au venit în sfânta cetate
și s'a arătat multora,
54. Iar sutașul și cei ce
împreună cu el păzeau pe
Iisus, văzând cutremurul și
cele ce s'au făcut, s'au în-
fricoșat foarte, zicând: Cu
adevărat Fiul lui Dumne-
zeu a fost acesta!
55. Și erau acolo și femei
multe, de departe privind,
care urmaseră pe Iisus din
Galileia, slujindu-i,
56. Intre care era Maria
Magdalena și Maria, mama
lui Iacov și a lui Iosis și
mama fiilor lui Zevedeu.
57. Iar făcându-se seară,
a venit un om bogat din
Arimateia cu numele Iosif,
care era și el ucenic al lui
Iisus.
58. Acesta ducându-se la
Pilat, a cerut trupul lui
Iisus. Atunci Pilat a porun-
cit să i se dea trupul.
59. Și luând Iosif trupul,
l-a înfășurat în giulgiu cu-
rat
60. Și l-a pus într'un
mormânt nou al său, pe
care îl săpase în stâncă, și
prăvălind o piatră mare la
ușa mormântului, s'a dus.
61. Și erau acolo Maria
Magdalena și cealaltă Ma-
rie, șezând în fața mor-
mântului.
62. Iar a doua zi, care
este după vineri, s'au a-
dunat mai marii preoților
și fariseii la Pilat,
63. Zicând: Doamne,
ne-am adus aminte că amă-
gitorul acela a zis, încă
fiind viu: După trei zile
mă voiu scula.
64. Deci, poruncește să
fie păzit mormântul până
a treia zi, ca nu cumva,
venind ucenicii lui noap-
tea, să-l fure și să zică
poporului că s'a sculat din
morți, căci va fi rătăcirea
de pe urmă mai rea decât
cea dintâi.
65. Zis-a lor Pilat: Aveți
strajă, mergeți de întăriți
cum știți,
66. Iar ei mergând, au
întărit mormântul cu strajă
și au pecetluit piatra.

Invierea lui Hristos. Ingerul și femeile la mormânt. Arătările lui Hristos. Porunca botezului.

28 1. Iar târziu sâmbă-
ta, când se lumina de
ziua întâi a săptămânii
(Duminecă), au venit Ma-
ria Magdalena și cealaltă
Marie să vadă mormântul.
2. Și iată, cutremur mare
s'a făcut, căci îngerul
Domnului, coborîndu-se din
cer și venind, a prăvălit
piatra dela ușă și ședea
deasupra ei.
3. Și era înfățișarea lui
ca fulgerul și îmbrăcămin-
tea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat străjerii și s'au făcut ca morții,
5. Iar îngerul răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, căci știu, că pe Iisus cel răstignit căutați.
6. Nu este aci, căci s'a sculat precum a zis. Veniți de vedeți locul unde fusese pus Domnul.
7. Și degrab mergând, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți și iată, va merge mai înainte de voi în Galileia. Acolo îl veți vedea. Iată, am spus vouă.
8. Și ieșind degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor lui.
9. Și când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată, Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui și i s'au închinat.
10. Atunci le-a zis Iisus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei, ca să meargă în Galileia. Acolo mă vor vedea.
11. Iar mergând ele, iată unii din strejari venind în cetate, au vestit mai marilor preoților toate cele ce se făcuseră.
12. Și adunându-se împreună cu bătrânii și ținând sfat, au dat ostașilor arginți mulți, zicând:
13. Spuneți așa: Ucenicii lui, venind noaptea, l-au furat, pe când noi dormiam
14. Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom îmbuna și pe voi fără grijă vă vom face,
15. Iar ei luând arginții au făcut precum i-au învățat și s'a vestit cuvântul acesta între Iudei până în ziua de azi.
16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileia, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus
17. Și văzându-l, s'au închinat lui, iar unii s'au îndoit.
18. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit, zicând: Datumi-s'a toată puterea în cer și pe pământ,
19. Drept aceea mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,
20. Invățându-le să păzească toate câte am poruncit vouă. Și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA MARCU

Ioan Botezătorul. Botezul și ispitirea lui Iisus. Chemarea apostolilor. Vindecări de felurite boale.

1 1. Inceputul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2. Precum este scris în prooroci: «Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va pregăti calea ta înaintea ta.
3. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui»,
4. Ioan boteza în pustie și propoveduia botezul pocăinței, spre iertarea păcatelor
5. Și ieșeau la el tot ținutul Iudeii și cei din Ierusalim și se botezau toți de el, în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele,
6. Iar Ioan era îmbrăcat cu peri de cămilă și cu brâu de curea împrejurul mijlocului și mânca acride și miere sălbatică
7. Și propoveduia, zicând: Vine în urma mea Cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-i desleg cureaua încălțămintelor.
8. Eu adecă v'am botezat cu apă ,iar el vă va boteza cu Duh sfânt,
9. Și în acele zile, a venit Iisus din Nazaretul Galileii și s'a botezat dela Ioan în Iordan
10. Și îndată ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbiel coborîndu-se peste el.
11. Și glas s'a făcut din ceruri: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine am binevoit.
12. Și îndată l-a mânat duhul în pustie
13. Și a stat în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de Satana. Și era împreună cu fiarele și îngerii îi slujeau.
14. Iar după ce a fost prins Ioan, a venit Iisus în Galileia, propoveduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu
15. Și zicând: S'a împlinit vremea și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.
16. Și umblând pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui, aruncând mreaja în mare, căci erau pescari
17. Și le-a zis Iisus: Veniți după mine și vă voiu face să fiți pescari de oameni
18. Și îndată lăsându-și mrejile, au urmat lui.

19. Și mergând puțin mai
înainte, a văzut pe Iacov
a: lui Zevedeu și pe Ioan,
fratele lui, dregându-și și
ei mrejile în corabie
20. Și îndată i-a che-
mat. Și lăsând pe tatăl lor
Zevedeu în corabie, îm-
preună cu simbriașii, s'au
dus după el.
21. Și au venit la Ca-
pernaum și îndată, sâmbă-
ta, intrând în sinagogă,
învăța
22. Și erau uimiți toți
de învățătura lui, căci îi
învăța ca Cel ce are pu-
tere, iar nu în felul căr-
turarilor.
23. Și era în sinagoga
lor un om cu duh necurat
și a strigat, grăind:
24. Ce ai cu noi, Iisuse
Nazarinene? Ai venit să
ne pierzi? Te știu cine
ești: Sfântul lui Dumne-
zeu,
25. Iar Iisus l-a certat,
grăind: Taci și ieși din el.
26. Și l-a scuturat duhul
necurat și strigând cu glas
mare, a ieșit din el.
27. Și s'au spăimântat
toți, încât se întrebau în-
tre ei, zicând: Ce este a-
ceastă învățătură nouă? Că,
cu stăpânire poruncește și
duhurilor necurate și-l a-
scultă.
28. Și a ieșit vestea de-
spre el pretutindeni în toa-
tă împrejurimea Galileii.
29. Și îndată ieșind din
sinagogă, a venit în casa
lui Simon și a lui Andrei,
cu Iacov și cu Ioan.
30. Iar soacra lui Simon
zăcea aprinsă de friguri și
îndată i-au spus despre ea.
31. Și apropiindu-se, a
ridicat-o, apucând-o de mâ-
nă, și îndată au lăsat-o fri-
gurile și le slujea.
32. Iar făcându-se seară,
când apunea soarele, adu-
ceau la el pe toți bolnavii
și îndrăciții
33. Și toată cetatea era
adunată la ușă
34. Și a vindecat pe
mulți, care pătimeau rău
de felurite boale și mulți
draci a scos și nu lăsa pe
draci să grăiască, pentru
că știau că el este Hristos.
35. Și a doua zi foarte
de noapte sculându-se, a
ieșit și s'a dus într'un loc
pustiu și se ruga acolo.
36. Și au mers după el
Simon și cei ce erau cu el
37. Și găsindu-l i-au zis:
Toți te caută.
38. Și el le-a zis: Să
mergem în cetățile și în sa-
tele ce sunt mai aproape,
ca să propoveduesc și acolo,
că pentru aceasta am venit.
39. Și a propoveduit în
sinagogile lor, în toată
Galileia și draci scotea.
40. Și a venit la el un
lepros, rugându-l și înge-
nunchind înaintea lui și
zicând: Dacă vei vrea, poți
să mă curățești.
41. Și făcându-i-se milă
de el, a întins mâna și s'a

atins de el, și i-a zis: Vo-
iesc, curățește-te
42. Și zicând el, îndată
s'a depărtat dela acela le-
pra, și s'a curățit.
43. Și răstindu-se la el,
îndată la scos afară
44. Și i-a zis: Vezi ni-
mănui nimic să nu spui, ci
mergi și te arată preotului
și du, pentru curățirea ta,
cele ce a orânduit Moise,
spre mărturie lor,
45. Iar el ieșind, a în-
ceput să spună multe și să
vestească cuvântul, încât
nu mai putea Iisus să intre
pe față în cetate, ci sta
afară, în locuri pustii, și
veneau la el de pretutin-
deni.

Vindecarea slăbănogului din Capernaum. Chemarea lui Levi. Despre post. Ucenicii smulg spice sâmbăta.

2 1. Și au intrat iarăși în
Capernaum după câteva
zile și s'a auzit că este
în casă.
2. Și îndată s'au adu-
nat mulți, încât nu mai era
loc nici înaintea ușii și le
grăia cuvântul.
3. Și au venit la el, adu-
când un slăbănog, care se
purta de patru inși
4. Și neputând să se a-
propie de el, din pricina
mulțimii, au descoperit casa
unde era Iisus și spărgând
acoperișul, au coborît patul
în care zăcea slăbănogul;
5. Iar Iisus văzând cre-
dința lor, a zis slăbăno-
gului: Fiule iertate îți sunt
păcatele tale.
6. Și erau acolo unii din
cărturari șezând și cuge-
tând în inimile lor:
7. Ce grăiește acesta ase-
menea hule? Cine poate ier-
ta păcatele, decât numai
unul Dumnezeu?
8. Și îndată cunoscând
Iisus cu duhul său, că așa
cugetau aceia în sine, le-a
zis: De ce cugetați acestea
în inimile voastre?
9. Ce este mai ușor: A
zice slăbănogului, iertate
îți sunt păcatele? sau a
zice: Scoală-te, ia-ți patul
și umblă?
10. Ci ca să știți că pu-
tere are Fiul Omului pe
pământ să ierte păcatele, a
zis slăbănogului:
11. Ție zic: Scoală-te,
ia-ți patul și mergi la casa
ta.
12. Și s'a sculat îndată
și luându-și patul, a ieșit
înaintea tuturor, încât erau
toți uimiți și lăudau pe
Dumnezeu, zicând: Nicio-
dată n'am văzut asemenea
lucruri.
13. Și a ieșit iarăși la
mare și toată mulțimea
venea la el și îi învăța.
14. Și trecând, a văzut
pe Levi al lui Alfeu, șe-
zând la vamă și i-a zis:
Vino după mine. Și scu-
lându-se, l-a urmat.
15. Și când ședea în

casa lui, mulți vameși
și păcătoși ședeau la masă
cu Iisus și cu ucenicii lui,
că erau mulți și mergeau
după el,
16. Iar cărturarii și fa-
riseii văzându-l că mănân-
că cu vameșii și cu păcă-
toșii, ziceau ucenicilor lui:
De ce mănâncă și bea Invă-
țătorul vostru cu vameșii
și cu păcătoșii?
17. Și auzind Iisus, le-a
zis: N'au trebuință cei să-
nătoși de doctor, ci cei bol-
navi, că n'am venit să
chem la pocăință pe cei
drepți, ci pe cei păcătoși.
18. Și ucenicii lui Ioan
și ai fariseilor posteau și
au venit și au zis: De ce
ucenicii lui Ioan și ai fa-
riseilor postesc, iar ucenicii
tăi nu postesc?
19. Și le-a zis Iisus: Pot
oare fiii nunții să postească
cât timp este mirele cu ei?
Cât timp au pe mire cu
ei, nu pot să postească,
20. Dar vor veni zile când
se va lua mirele dela ei și
atunci vor posti în acele zile.
21. Nimeni nu coase pe-
tec de pânză nouă la haină
veche, iar de nu, petecul
nou trage din haina veche
și mai rea ruptură se face
22. Și nimeni nu pune
vin nou în burduful vechi,
iar de nu, vinul nou sparge
burdufurile și vinul se var-
să și burdufurile se strică,
ci vinul nouă se cade să
se pună în burdufuri noi.

23. Și când mergea el
sâmbăta prin semănături,
au început ucenicii lui să
facă drum smulgând spice,
24. Iar fariseii au zis:
Vezi? De ce fac sâmbăta
ce nu se cade?
25. Iar el le-a zis: Au
niciodată n'ați citit ce a
făcut David, când a avut
nevoie și a flămânzit el și
cei ce erau cu el?
26. Cum a intrat în casa
lui Dumnezeu, în vremea
lui Aviatar, marele preot,
și a mâncat pâinile punerii
înainte, care nu se cădea
să le mănânce decât numai
preoții și a dat și celor ce
erau cu el?
27. Și le zicea: Sâmbă-
ta a fost făcută pentru om,
iar nu omul pentru sâm-
bătă,
28. Așa că Fiul Omului
este Domn și al sâmbetei.

Vindecarea omului cu mâna uscată. Chemarea celor 12 apostoli. Hula împotriva Duhului Sfânt. Mama și frații lui Iisus.

3 1. Și a intrat iarăși în
sinagogă și era acolo un
om având mâna uscată.
2. Și îl pândeau pe Iisus,
să vadă de îl va vindeca
sâmbăta, ca să-i găsească
vină.
3. Și a zis omului care
avea mâna uscată: Ridică-
te în mijloc.
4. Și a zis lor: Se cade

sâmbăta a face bine, sau a
face rău? A mântui un su-
flet sau a-l pierde? Iar ei
tăceau.
5. Și căutând spre ei cu
mânie, întristându-se pen-
tru împietrirea inimii lor,
a zis omului: Intinde-ți mâ-
na. Și a întins-o și s'a fă-
cut sănătoasă ca și cealaltă.
6. Și ieșind fariseii, în-
dată au făcut sfat cu Iro-
dianii împotriva lui, ca să-l
piardă;
7. Iar Iisus s'a dus cu
ucenicii săi către mare și
a mers după el mulțime
multă din Galileia și din
Iudeia
8. Și din Ierusalim și din
Idumeia și de dincolo de
Iordan și dimprejurul Tiru-
lui și al Sidonului, mulți-
me mare, care auzind câte
făcea, venea la el.
9. Și văzând atâta mul-
țime, a zis ucenicilor să
stea la îndemâna lui o co-
răbioară, ca să nu-l îmbul-
zească,
10. Căci pe mulți a vin-
decat, încât năvăleau asu-
pra lui, ca să se atingă de
el toți câți erau în sufe-
rințe.
11. Și duhurile necurate
când îl vedeau, cădeau îna-
intea lui și strigau, zicând:
Tu ești Fiul lui Dumnezeu.
12. Și el le certa mult,
ca să nu-l dea pe față.
13. Și s'a suit la munte
și a chemat la sine pe câți
a vrut și au venit la el.

14. Și a făcut pe doispre-
zece să fie cu el și să-i
trimită să propoveduiască,
15. Și să aibă putere să
vindece boalele și să scoată
dracii.
16. Și a rânduit pe cei
doisprezece: pe Simon, că-
ruia i-a pus numele Petru,
17. Și pe Iacov al lui
Zevedeu și pe Ioan, fratele
lui Iacov, și le-a pus nu-
mele de Voanerghes, adică:
Fiii tunetului,
18. Și pe Andrei și pe
Filip și pe Vartolomeu și
pe Matei și pe Toma și pe
Iacov al lui Alfeu și pe
Tadeu și pe Simon Cana-
anitul
19. Și pe Iuda Iscario-
tul, care l-a și vândut.
20. Și a venit în casă și
iarăși s'a adunat mulțimea,
încât nu puteau nici pâine
să mănânce.
21. Și auzind ai săi, au
ieșit să-l prindă, căci zi-
ceau: Si-a ieșit din fire.
22. Și cărturarii care co-
borau dela Ierusalim zi-
ceau, că are pe Beelzebul,
și că, cu domnul dracilor
scoate dracii.
23. Și chemându-i la sine,
le grăia în pilde: Cum
poate Satana să scoată pe
Satana?
24. Dacă o împărăție se
va desbina în sine, acea
împărăție nu poate să stea.
25. Și dacă o casă se
va desbina în sine, casa
aceea nu poate să stea.

26. Și dacă Satana s'a sculat însuși asupra sa, s'a desbinat și nu poate să stea, ci are sfârșit.

27. Nimeni nu poate să jefuiască lucrurile celui tare intrând în casa lui, de nu va lega întâi pe cel tare și atunci va jefui casa lui.

28. Amin grăiesc vouă: Toate păcatele se vor ierta fiilor oamenilor și hulele, câte vor huli,

29. Dar cine va huli împotriva Sfântului Duh, n'are iertare în veac, ci este vinovat de osânda veșnică.

30. Pentrucă ziceau: Are duh necurat.

31. Atunci au venit mama lui și frații și stând afară, au trimis la el, ca să-l cheme.

32. Și mulțimea ședea împrejurul lui și i-au zis: Iată mama ta și frații tăi și surorile tale afară, te caută.

33. Și le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea și frații mei?

34. Și privind pe cei ce ședeau împrejurul său, a zis: Iată mama mea și frații mei,

35. Că oricine va face voia lui Dumnezeu, acela este fratele meu și sora mea și mama mea.

Pilde despre împărăția lui Dumnezeu. Potolirea furtunii de pe mare.

4 1. Și iarăși a început să învețe lângă mare și s'a adunat la el mulțime multă, încât a intrat în corabie și ședea pe mare și toată mulțimea sta pe uscat lângă mare.

2. Și-i învăța multe în pilde și le zicea în învățătura sa:

3. Ascultați! Iată a ieșit semănătorul să semene,

4. Și când semăna el, o sămânță a căzut lângă cale și au venit pasările cerului și au mâncat-o.

5. Și alta a căzut pe loc pietros, unde n'avea pământ mult și îndată a răsărit, căci n'avea pământ adânc,

6. Și răsărind soarele, s'a pălit și, neavând rădăcină, s'a uscat.

7. Alta a căzut între spini și au crescut spinii și au înnăbușit-o și n'a dat rod;

8. Iar alta a căzut pe pământul cel bun și înălțându-se și crescând, a dat rod și a adus: una treizeci, alta șasezeci, alta o sută.

9. Și le zicea: Cine are urechi de auzit, să audă.

10. Iar când a fost singur, l-au întrebat despre pildă, cei ce erau lângă el, împreună cu cei doisprezece.

11. Și le-a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele împărăției lui Dumnezeu, iar pentru cei de afară toate se fac în pilde,

12. Ca privind să privească și să nu vadă și auzind să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se intoarcă și să li se ierte păcatele.

13. Și le-a zis: Nu pricepeți pilda aceasta și cum veți înțelege toate pildele?

14. Semănătorul, seamănă cuvântul,

15. Cele de lângă cale închipuesc pe aceia în care se seamănă cuvântul și cum îl aud, îndată vine Satana și ia cuvântul semănat în inimile lor.

16. Asemenea și cele semănate pe loc pietros închipuesc pe aceia care, când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc,

17. Dar n'au rădăcină în sineși, ci sunt până la o vreme, când făcându-se necaz sau prigonire pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Și cele semănate între spini închipuesc pe cei care aud cuvântul,

19. Dar grijile veacului acestuia și înșelăciunea bogăției și poftele după celelalte pătrunzând în ei, îneacă cuvântul și-l fac neroditor.

20. Iar cele semănate pe pământul cel bun închipuesc pe cei care aud cuvântul și-l primesc și aduc rod: unul treizeci și unul șasezeci și unul o sută.

21. Și le zicea: Se aduce oare făclia, ca să fie pusă subt obroc, sau subt pat? Nu ca să fie pusă în sfeșnic?

22. Căci nu este ceva ascuns care să nu se vădească, nici n'a fost ceva tăinuit, decât ca să vină la arătare.

23. De are cineva urechi de auzit, să audă.

24. Și le zicea: Luați seama la ce auziți: Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura, și vouă celor ce ascultați vi se va da cu adaus,

25. Căci celui ce are, i se va da, iar celui ce n'are și ceea ce are i se va lua.

26. Și zicea: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca omul care aruncă sămânța în pământ,

27. Și doarme și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum el nu știe.

28. Căci pământul dela sine rodește: întâi paiu, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic,

29. Iar când se coace rodul, îndată trimite secera, că a sosit secerișul.

30. Și zicea: Cum vom asemăna împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?

31. Cu grăuntele de muștar, care, când se seamănă în pământ, este mai mic decât toate semințele de pe pământ,

32. Iar după ce se sea-

mănă, crește și se face mai mare decât toate legumele și face ramuri mari, încât subt umbra lui pot să locuiască pasările cerului.

33. Și cu multe pilde ca acestea le grăia cuvântul, după cum puteau să înțeleagă.

34. Și fără pilde nu le grăia, iar ucenicilor săi le lămurea toate în deosebi.

35. Și le-a zis în ziua aceea, când s'a înserat: Să trecem dincolo

36. Și lăsând mulțimea, l-au luat în corabie, așa cum era, că erau și alte corăbii cu el.

37. Și s'a făcut furtună mare de vânt și valurile se prăvăleau peste corabie, încât mai se umplea.

38. Și el era la cârmă dormind pe căpătâiu și l-au deșteptat și i-au zis: Invățătorule, nu-ți este grijă că pierim?

39. Și sculându-se, a certat vântul și a zis mării: Taci! Incetează! Și a stătut vântul și s'a făcut liniște mare,

40. Și le-a zis: Ce sunteți așa de fricoși? Cum de n'aveți credință?

41. Și i-a cuprins frică mare și zicea unul către altul: Oare, cine este acesta, că și vântul și marea ascultă de el?

Vindecarea unui om având duh necurat. Femeia ce-i curgea sânge. Invierea fiicei lui Iair.

5 1. Și a venit de cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor.

2. Și ieșind din corabie, îndată l-a întâmpinat din morminte un om cu duh necurat,

3. Care avea locuința în morminte și nimeni nu putea să-l lege nici cu lanțuri de fier,

4. Pentrucă de multe ori, fiind legat în obezi și în lanțuri, rupea lanțurile și obezile le sfărâma și nimeni nu putea să-l domolească

5. Și pururea, noaptea și ziua, era prin munți și prin morminte, strigând și tăindu-se de pietre.

6. Iar văzând pe Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui

7. Și strigând cu glas mare, a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cel prea înalt? Te jur pe Dumnezeu, să nu mă muncești,

8. Căci îi zicea: Ieși duh necurat, din omul acesta.

9. Și l-a întrebat: Care iți este numele? Și a răspuns, grăind: Legiune îmi este numele, căci suntem mulți.

10. Și îl rugau mult să

nu-i trimită afară din acel ținut.

11. Și era acolo o turmă mare de porci păscând lângă munte

12. Și l-au rugat, zicând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.

13. Și le-a îngăduit îndată. Și ieșind duhurile necurate, au intrat în porci. Și s'a pornit turma de pe țărmuri în mare. Și erau ca la două mii și s'au înecat în mare.

14. Iar cei care-i pășteau, au fugit și au vestit în cetate și în sate. Și au ieșit să vadă ce s'a întâmplat.

15. Și au venit la Iisus și au văzut pe cel îndrăcit șezând îmbrăcat și întreg la minte, pe cel ce avusese legiunea, și s'au spăimântat.

16. Și le povesteau cei ce văzuseră, ce s'a făcut cu îndrăcitul și despre porci.

17. Și l-au rugat să plece din hotarele lor.

18. Și intrând în corabie, îl ruga cel ce fusese îndrăcit, ca să-l ia cu el,

19. Iar Iisus nu l-a lăsat, ci i-a zis: Mergi la casa ta, la ai tăi și spune-le câte ți-a făcut Domnul și cum te-a miluit.

20. Și s'a dus și a început să vestească în Decapole câte i-a făcut Iisus lui și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus cu corabia iarăși de ceastă parte, s'a adunat mulțime mare la el și era lângă mare.

22. Și a venit unul din mai-marii sinagogii, cu numele Iair, și văzându-l, a căzut la picioarele lui,

23. Și-l ruga zicând: Fiica mea este pe moarte, ci venind pune-ți mâinile peste ea, ca să scape și să trăiască.

24. Și a mers Iisus cu el și mulțime mare îl urma și-l îmbulzea.

25. Și era o femeie care avea curgere de sânge de doisprezece ani,

26. Și multe îndurase dela mulți doctori și cheltuise tot ce avusese, și nimic nu folosise, ci mai vârtos spre mai rău mergea,

27. Auzind ea de Iisus și venind în mulțime pe la spate, s'a atins de haina lui,

28. Căci își zicea: Măcar de hainele lui de mă voiu atinge, mă voiu vindeca.

29. Și îndată a secat izvorul sângelui ei și a simțit în trup că s'a vindecat de boală.

30. Și simțind îndată Iisus în sine puterea ieșită din el, întorcându-se către mulțime, a zis: Cine s'a atins de hainele mele?

31. Și i-au zis ucenicii lui: Vezi, mulțimea îmbul-

zindu-te și zici: Cine s'a
atins de mine?
32. Și căuta împrejur să
vadă pe ceea ce făcuse a-
ceasta,
33. Iar femeia înfrico-
șându-se și tremurând, ști-
ind ce i se făcuse, a ve-
nit și a căzut înaintea lui
și i-a spus tot adevărul,
34. Iar el i-a zis: Fiică,
credința ta te-a mântuit,
mergi în pace și fii sănă-
toasă de boala ta.
35. Incă grăind el, au
venit dela mai-marele sina-
gogii, zicând: Fiica ta a
murit. Ce mai superi pe
Invățătorul?
36. Iar Iisus auzind în-
dată cuvântul grăit, a zis
mai-marelui sinagogii: Nu
te teme. Crede numai.
37. Și n'a lăsat pe ni-
meni să meargă după el
decât pe Petru și pe Ia-
cov și pe Ioan, fratele lui
Iacov.
38. Și au venit la casa
mai-marelui sinagogii și a
văzut turburare și pe cei
ce plângeau și se tânguiau
mult.
39. Și intrând, le-a zis:
Ce vă turburați și plân-
geți? Copila n'a murit, ci
doarme. Și râdeau de el.
40. Iar el, scoțând afară
pe toți, a luat cu sine pe
tatăl copilei și pe mama ei
și pe cei ce erau cu el și
au intrat unde era copila
zăcând
41. Și apucând pe co-
pilă de mână, i-a zis: Ta-
lita cumi, care se tâlcuește:
Copilă, ție zic, scoală-te.
42. Și îndată s'a sculat
copila și umbla, căci era
de doisprezece ani. Și s'au
spăimântat cu spaimă ma-
re.
43. Și le-a poruncit cu
stăruință, ca nimeni să nu
afle de aceasta. Și a zis
să-i dea fetei să mănânce.

Proorocul este disprețuit în patria sa. Trimiterea apostolilor la propoveduire. Uciderea lui Ioan Botezătorul. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pe mare.

6 1. Și a ieșit de acolo și
a venit în patria sa, și
au mers ucenicii lui după
el
2. Și fiind sâmbătă a în-
ceput să învețe în sinago-
gă, dar mulți auzindu-l, se
mirau zicând: De unde are
el acestea? Și ce este în-
țelepciunea dată lui, că se
fac minuni ca acestea prin
mâinile lui?
3. Au nu este acesta tes-
larul, fiul Mariei și frate-
le lui Iacov și al lui Iosis
și al lui Iuda și al lui Si-
mon? Și nu sunt surorile
lui aici la noi? Și se smin-
teau întru el.
4. Iar Iisus le zicea: Nu
este prooroc disprețuit de-
cât în patria sa și între
rudele sale și în casa sa.

5. Și n'a putut acolo să
facă nicio minune, decât
că punându-și mâinile peste
puțini bolnavi, i-a vinde-
cat.
6. Și se mira de necre-
dința lor și umbla prin sa-
tele de primprejur, învă-
țând.
7. Și a chemat la sine
pe cei doisprezece și a în-
ceput să-i trimită câte doi
și le-a dat putere asupra
duhurilor necurate
8. Și le-a poruncit să nu
ia nimic cu ei pe cale: nici
pâine, nici traistă, nici
bani la brâu,
9. Ci numai toiag, să fie
încălțați cu sandale și să
nu se îmbrace cu două hai-
ne.
10. Și le zicea: Ori unde
veți intra în casă, rămâ-
neți acolo până ce veți ieși
de acolo.
11. Și de nu vă vor pri-
mi, nici nu vă vor asculta,
ieșind de acolo, scuturați
praful de subt picioarele
voastre spre mărturie îm-
potriva lor. Amin grăiesc
vouă: Mai ușor va fi So-
domei și Gomorei în ziua
judecății decât cetății a-
celeia.
12. Și ieșind ei, propove-
duiau să se pocăiască,
13. Și draci mulți scoteau
și ungeau cu untdelemn pe
mulți bolnavi și-i tămădu-
iau.
14. Și a auzit regele Irod,
căci se făcuse cunoscut nu-
mele lui Iisus, și zicea, că
Ioan Botezătorul s'a scu-
lat din morți și de aceea
se fac acele minuni prin
el.
15. Alții ziceau, că Ilie
este, iar alții ziceau, că
prooroc este, ca unul din
prooroci.
16. Iar Irod auzind zi-
cea: Este Ioan, căruia eu
am pus să-i taie capul. El
s'a sculat din morți,
17. Căci Irod trimițând,
prinsese pe Ioan și-l legase
în temniță, din pricina Iro-
diadei, femeia lui Filip,
fratele său, pe care o luase
de soție,
18. Că zicea Ioan lui I-
rod: Nu ți se cade să ai
pe femeia fratelui tău.
19. Iar Irodiada îl ura
și vrea să-l omoare, dar nu
putea,
20. Că Irod se temea de
Ioan, știindu-l om drept și
sfânt, și îl ocrotea și au-
zindu-l, multe făcea și bu-
curos îl asculta.
21. Și fiind o zi cu bun
prilej, când Irod făcea os-
păț, de ziua nașterii sale,
celor mai-mari ai săi și
căpeteniilor oștirii și frun-
tașilor Galileii
22. Și intrând fiica Iro-
diadei și jucând și plăcând
lui Irod și celor ce ședeau
cu el, a zis fetei regele:
Cere dela mine orice vei
vrea și-ți voiu da.
23. Și s'a jurat el, zi-
când: Orice vei cere dela

mine îți voiu da, până la jumătate din regatul meu.

24. Iar ea ieșind, a zis mamei sale: Ce să cer? Iar aceea a zis: Capul lui Ioan Botezătorul.

25. Și intrând îndată cu grabă la rege, a cerut, zicând: Voiu să-mi dai acum pe tipsie capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și regele s'a întristat foarte, dar pentru jurământ și pentru oaspeți, n'a vrut să-și calce cuvântul.

27. Și trimițând îndată regele un paznic, a poruncit a-i aduce capul.

28. Iar acela mergând, i-a tăiat capul în temniță și l-a adus pe tipsie și l-a dat fetei și fata l-a dat mamei sale.

29. Și auzind ucenicii lui, au venit și au ridicat trupul lui și l-au pus în mormânt.

30. Și s'au adunat apostolii la Iisus și i-au vestit toate câte făcuseră și câte învățaseră.

31. Și le-a zis: Veniți numai voi înșivă deosebi, în loc pustiu, și vă odihniți puțin. Căci erau mulți care veneau și se duceau și n'aveau vreme nici să mănânce.

32. Și s'a dus cu corabia spre un loc pustiu deosebi.

33. Și i-au văzut plecând și mulți i-au înțeles și au alergat acolo pe jos din toate cetățile și au sosit înaintea lor și s'au adunat la el.

34. Și ieșind Iisus din corabie, a văzut mulțime mare și i s'a făcut milă de ei, pentrucă erau ca oile ce n'au păstor și a început să-i învețe multe.

35. Și târziu fiind, s'au apropiat de el ucenicii și i-au zis: Locul este pustiu și ceasul a trecut,

36. Slobozește-i, ca mergând în cetățile dimprejur și în sate, să-și cumpere pâine, că n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând, le-a zis: Dați-le voi să mănânce. Și ei au zis: Să mergem să cumpărăm pâini de două sute de dinari, ca să le dăm să mănânce?

38. Iar el a zis: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! Și aflând, au zis: Cinci și doi pești.

39. Și le-a poruncit să-i așeze în cete pe iarbă verde.

40. Și au șezut cete, cete, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și el luând cele cinci pâini și cei doi pești, privind la cer a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca să le pună înainte și cei doi pești i-a împărțit la toți.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat

43. Și au luat douăsprezece coșuri pline de fărâmituri și cu ce a rămas din pești.

44. Și erau cei ce mâncaseră pâinile ca la cinci mii de bărbați.

45. Și îndată a silit pe ucenici să intre în corabie și să meargă înainte, de cealaltă parte, la Betsaida, până ce el va slobozi mulțimea.

46. Și după ce i-a slobozit, s'a dus pe un munte să se roage.

47. Și făcându-se seară, era corabia în mijlocul mării și el singur pe țărm

48. Și i-a văzut că se chinuesc vâslind, că le era vântul împotrivă. Și către a patra strajă a nopții a venit la ei, umblând pe mare, și vrea să treacă pe lângă ei,

49. Iar ei văzându-l umblând pe mare, li s'a părut că este nălucă, și au strigat,

50. Căci l-au văzut toți și s'au turburat. Și el îndată a grăit cu ei și le-a zis: Indrăsniți. Eu sunt. Nu vă temeți.

51. Și s'a suit la ei în corabie și a încetat vântul. Și ei peste măsură erau uimiți în sine și se minunau,

52. Căci nu pricepuseră nimic dela pâini, că era împietrită inima lor.

53. Și trecând au venit în pământul Ghenisaretului și au tras la țărm.

54. Și ieșind din corabie, îndată l-au cunoscut,

55. Și cutreierând tot ținutul acela, au început să aducă pe bolnavi pe paturi acolo unde auzeau că este el.

56. Și ori unde intra în sate sau în cetăți sau în târguri, puneau la răspântii pe cei bolnavi și-l rugau ca măcar de poalele veșmintelor lui să se atingă. Și câți se atingeau de el, se vindecau.

Fățărnicia fariseilor. Fiica Hanaanencei. Vindecarea unui surd și mut.

7 1. Atunci s'au adunat la el fariseii și unii din cărturari, care veniseră din Ierusalim,

2. Și văzând pe unii din ucenicii lui mâncând pâine cu mâinile necurate, adică nespălate, cârteau,

3. Căci fariseii și toți Iudeii, dacă nu-și spală mâinile până în cot, nu mănâncă, ținând datina bătrânilor.

4. Și din târg venind, dacă nu se spală, nu mănâncă, și alte multe sunt pe care au primit să le țină: spălarea paharelor și a urcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. După aceea l-au întrebat fariseii și cărturarii;

Feutru ce ucenicii tăi nu
umblă după datina bătrâ-
nilor, ci mănâncă pâine cu
mâinile nespălate?
6. Iar el răspunzând,
le-a zis: Bine a proorocit
Isaia despre voi, fățarni-
cilor, precum este scris:
«Poporul acesta mă cinste-
ște cu buzele, dar inima
lui este departe de mine,
7. Dar înzadar mă cin-
stește învățând învățături
ce sunt porunci omenești».
8. Căci lăsând porunca
lui Dumnezeu, țineți datina
oamenilor, ca spălarea ur-
cioarelor și a paharelor și
alte multe ca acestea fa-
ceți.
9. Și le zicea: Bine! Ați
desființat porunca lui Dum-
nezeu, ca să țineți rându-
iala voastră!
10. Că Moise a zis: «Cin-
stește pe tatăl tău și pe
mama ta», și: «Cel ce va
grăi de rău pe tatăl său
sau pe mama sa, cu moarte
să se sfârșească»,
11. Iar voi ziceți: De va
zice un om tatălui său sau
mamei sale: Corban, adică:
Dăruit este lui Dumnezeu
ceea ce puteai avea dela
mine,
12. Nu-l mai lăsați să
facă nimic pentru tatăl sau
mama sa,
13. Călcând astfel cuvân-
tul lui Dumnezeu, cu rân-
duiala voastră pe care sin
guri ați dat-o. Și alte mul
țe ca acestea faceți.
14. Și chemând la sine
toată mulțimea, le zicea:
Ascultați-mă toți și înțe-
legeți:
15. Nu este nimic din-
afară care intrând în om
să poată să-l spurce. Ci
cele ce ies din om sunt care
îl spurcă.
16. De are cineva urechi
de auzit, să audă.
17. Și după ce a intrat
în casă, dela mulțime, l-au
întrebat ucenicii despre a-
ceastă pildă
18. Și le-a zis: Și voi
sunteți așa de neînțelegă-
tori? Nu pricepeți, că tot
ce intră în om dinafară nu
poate să-l spurce?
19. Că nu intră în ini-
ma lui, ci în pântece, și
iese afară. Deci toate bu-
catele sunt curate.
20. Și zicea, că ceea ce
iese din om aceea spurcă
pe om,
21. Căci dinăuntru, din
inima oamenilor, ies gân-
durile rele, desfrânările,
adulterul, uciderile.
22. Furtișagurile, asupri-
rile, vicleșugurile, înșelăciu-
nile, necumpătarea, pisma,
hula, trufia, ușurătatea.
23. Toate aceste rele ies
dinăuntru și spurcă pe om.
24. Și ridicându-se de
acolo, s'a dus în hotarele
Tirului și ale Sidonului și
intrând într'o casă, vrea
să nu știe nimeni de el,
dar n'a putut să rămână
tăinuit,

25. Căci îndată auzind de
el o femeie, a cărei fiică
avea duh necurat, venind
a căzut la picioarele lui.
26. Si femeia era păgână
de neam din Fenicia Si-
riei și-l ruga să gonească
dracul din fiica ei,
27. Iar Iisus i-a zis: La-
să să se sature întâi copiii,
că nu este bine să iei pâi-
nea copiilor și s'o arunci
câinilor.
28. Iar ea răspunzând,
i-a zis: Da, Doamne, dar și
câinii subt masă mănâncă
din fărâmiturile copiilor.
29. Și i-a zis: Pentru a-
cest cuvânt, mergi. A ie-
șit dracul din fiica ta.
30. Și ducându-se acasă,
a aflat dracul ieșit și pe
fiică culcată în pat.
31. Și iarăși ieșind din
hotarele Tirului și ale Si-
donului, a venit la marea
Galileii, prin mijlocul ținu-
tului Decapole,
32. Și au adus la el un
surd, grăind anevoie și l-au
rugat să-și pună mâna pe-
ste el,
33. Și luându-l din mul-
țime deosebi, și-a pus dege-
tele în urechile lui, și scui-
pând s'a atins de limba lui,
34. Și căutând la cer, a
suspinat și i-a zis: Effatta,
ceea ce însemnează: Deschi-
de-te.
35. Și îndată s'au des-
chis urechile lui și s'a des-
legat legătura limbii lui și
grăia bine,
36. Și le-a poruncit să
nu spună nimănui, dar cu
cât el îi oprea, cu atât mai
vàrtos vesteau.
37. Și peste măsură se
mirau, zicând: Toate le-a
făcut bine. Pe surzi i-a fă-
cut să audă și pe muți să
vorbească.

Minunea cu cele șapte pâini. Iudeii cerând semn din cer. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

8 1. In zilele acelea fiind
iarăși mulțime mare
foarte și neavând ce mân-
ca, chemând Iisus pe uce-
nici, le-a zis:
2. Milă-mi este de popor,
că iată trei zile sunt de
când așteaptă lângă mine
și n'au ce mânca,
3. Și de-i voiu slobozi flă-
mânzi la casele lor, se vor
istovi pe cale, că unii din
ei au venit de departe,
4. Și i-au răspuns uceni-
cii săi: De unde ar putea
cineva să-i sature pe a-
ceștia cu pâine aici în pus-
tie?
5. Și el i-a întrebat: Câte
pâini aveți? Iar ei au zis:
Șapte.
6. Și a poruncit mulțimii
să șadă pe pământ și luând
cele șapte pâini, mulțumind
a frânt și a dat ucenicilor
săi, ca să le pună înainte
și le-au pus înaintea mul-
țimii,

7. Și aveau și puțini peștișori și binecuvântându-i a zis să-i pună și pe aceia înaintea lor

8. Și au mâncat toți și s'au săturat și au luat rămășițe de fărâmituri șapte coșuri.

9. Și cei ce mâncaseră erau ca patru mii. Și i-a slobozit.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, a venit în părțile Dalmanutei

11. Și au ieșit fariseii și au început a se sfădi cu el, cerând dela el semn din cer, ispitindu-l.

12. Și suspinând cu duhul, a zis: Pentru ce neamul acesta cere semn? Amin grăiesc vouă, că nu se va da semn acestui neam.

13. Și lăsându-i, a intrat iarăși în corabie și a trecut de cealaltă parte.

14. Și ucenicii uitaseră să ia pâine, ci numai o pâine aveau cu ei în corabie,

15. Și le-a poruncit, zicând: Căutați de vă păziți de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod,

16. Și cugetau în sine, unul către altul zicând: Ne zice aceasta, pentrucă n'avem pâine.

17. Iar Iisus înțelegând, le-a zis: Ce cugetați, că n'aveți pâine? Tot nu înțelegeți, nici nu pricepeți? Tot împietrită este inima voastră?

18. Ochi având, nu vedeți și urechi având, n'auziți?

19. Și nu vă aduceți aminte, când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii, câte coșuri pline de fărâmituri ați luat? Zis-au lui: Douăsprezece.

20. Și când cu cele șapte pâini la cei patru mii, câte coșuri pline de fărâmituri ați luat? Iar ei au zis: Șapte.

21. Și le-a zis: Incă nu înțelegeți?

22 Și a venit la Betsaida, și i-au adus un orb și l-au rugat să se atingă de el.

23. Și apucând pe orb de mână l-a scos afară din sat și scuipând pe ochii lui și punându-și mâinile pe el, l-a întrebat de vede ceva,

24. Și el ridicându-și ochii, zicea: Văd oameni umblând, îi văd ca copacii!

25. După aceea iarăși a pus mâinile pe ochii lui și l-a făcut să vadă și s'a îndreptat și vedea pe toți lămurit,

26. Și l-a trimis la casa sa, zicând: Să nu intri în sat, nici să spui cuiva din sat.

27. Și a ieșit Iisus și ucenicii lui în satele Cezareii lui Filip și pe cale a întrebat pe ucenicii săi, zicându-le: Cine zic oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns:

Ioan Botezătorul, iar alții Ilie, iar alții unul din prooroci.

29. Și el le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunt? Și răspunzând Petru i-a zis: Tu ești Hristos.

30. Și le-a poruncit să nu spună nimănui aceasta despre el.

31. Și a început să-i învețe, că Fiul Omului trebue să pătimească multe și să fie defăimat de bătrâni și de mai-marii preoților și de cărturari și să fie omorît și după trei zile să învieze.

32. Și grăia pe față acest cuvânt. Și luându-l Petru de o parte, a început să-l dojenească,

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicii săi, a certat pe Petru, zicând: Mergi înapoia mea, Satano, că nu cugeți cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

34. Și chemând la sine mulțimea împreună cu ucenicii săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze,

35. Că cine va vrea să-și mântuiască viața, o va pierde, iar cine-și va pierde viața sa pentru mine și pentru Evanghelie, acela o va mântui.

36. Că ce va folosi omul de va dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul?

37. Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său?

38. Căci de cel ce se va rușina de mine și de cuvintele mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni în mărirea Tatălui său cu sfinții îngeri.

Schimbarea la față a lui Hristos. Vindecarea lunaticului. Cearta ucenicilor pentru întâietate. Ferirea de scandal.

9 1. Și le zicea: Amin grăiesc vouă, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moarte până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

2. Și după șase zile a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și i-a dus într'un munte înalt, deosebi, pe ei singuri și s'a schimbat la față înaintea lor.

3. Și veșmintele lui s'au făcut strălucitoare, albe foarte, ca zăpada, cum nu poate pe pământ să înălbească nălbitorul,

4. Și s'a arătat Ilie împreună cu Moise și grăiau cu Iisus.

5. Și răspunzând Petru a zis lui Iisus: Invățătorule, bine este nouă să fim aici și să facem trei colibe: Ție una și lui Moise una și lui Ilie una;

6. Căci nu știa ce să
spună, că erau înfricoșați.
7. Și s'a făcut nor um-
brindu-i și a venit glas din
nor, grăind: Acesta este
Fiul meu cel iubit, de ace-
sta să ascultați.
8. Și deodată uitându-se
împrejur, n'au mai văzut
pe nimeni, ci numai pe Ii-
sus singur cu ei.
9. Și coborîndu-se din
munte, le-a poruncit ca ni-
mănui să nu spună cele ce
văzuseră, decât numai când
Fiul Omului va învia din
morți
10. Și ei au păstrat cu-
vântul întrebându-se între
ei: Ce însemnează a învia
din morți?
11. Și-l întrebau pe el, zi-
când: Pentru ce zic fari-
seii și cărturarii, că trebue
să vină mai întâi Ilie?
12. Iar el răspunzând,
le-a zis: Ilie venind întâi,
va așeza toate. Și cum este
scris despre Fiul Omului
așa va să pătimească multe
și să fie defăimat,
13. Dar zic vouă, că Ilie
a venit și au făcut cu el
toate câte au vrut, precum
s'a scris despre el.
14. Și venind la ucenici,
a văzut mulțime mare îm-
prejurul lor, și cărturari
sfădindu-se cu ei.
15. Și îndată toată mul-
țimea văzându-l, s'a spăi-
mântat și alergând s'au în-
chinat lui.
16. Și a întrebat pe căr-
turari: Ce vă sfădiți între
voi?
17. Și răspunzând unul
din mulțime, a zis: Invă-
țătorule, am adus pe fiul
meu la tine, având duh
mut.
18. Și oriunde îl apucă
îl aruncă la pământ și face
spume și scrâșnește din
dinți și înțepenește. Și am
zis ucenicilor tăi să-l scoa-
tă, dar n'au putut.
19. Iar el răspunzând,
i-a zis: O neam necredin-
cios! Până când voiu fi cu
voi? Până când vă voiu su-
feri pe voi? Aduceți-l la
mine!
20. Și l-au adus la el.
Și văzându-l, l-a scuturat
îndată duhul și căzând la
pământ se svârcolea spu-
megând.
21. Și a întrebat pe tatăl
lui: Câtă vreme este de
când i-a venit aceasta? Iar
el a zis: Din pruncie;
22. Și de multe ori l-a
aruncat și în apă și în foc,
ca să-l piardă, dar de
poți ceva, ajută-ne, fiin-
du-ți milă de noi.
23. Iar Iisus i-a zis: De
poți crede, toate sunt cu
putință celui ce crede.
24. Și îndată strigând
tatăl copilului, a zis cu la-
crimi: Cred, Doamne! A-
jută necredinței mele.
25. Iar Iisus văzând că
năvălește mulțimea, a cer-
tat duhul necurat, zicân-
du-i: Duh mut și surd, eu

îți poruncesc: Ieși din el
și de acum să nu mai intri
în el.
26. Și răcnind și sgu-
duindu-l cu putere, a ieșit.
Și copilul era ca mort, în-
cât mulți ziceau că a mu-
rit.
27. Iar Iisus apucându-l
de mână, l-a ridicat și s'a
sculat.
28. Și intrând în casă,
ucenicii lui l-au întrebat
deosebi: De ce noi n'am
putut să-l scoatem?
29. Iar el le-a zis. Acest
neam cu nimic nu poate
fi scos decât cu rugăciune
și cu post.
30. Și ieșind de acolo,
străbăteau Galileia și Iisus
nu vrea să știe cineva;
31. Că învăța pe ucenicii
săi și le zicea: Fiul Omu-
lui se va da în mâinile oa-
menilor și-l vor omorî și,
după ce-l vor omorî, a treia
zi va învia.
32. Iar ei nu înțelegeau
cuvântul și se temeau să-l
întrebe.
33. Și a venit în Caper-
naum și fiind în casă, i-a
întrebat: Ce vorbeați între
voi pe cale?
34. Iar ei au tăcut, căci
se sfădiseră pe cale unul
cu altul, cine dintre ei este
mai mare.
35. Și șezând a chemat
pe cei doisprezece și le-a
zis: Cel ce voiește să fie
întâiu, să fie cel din urmă
dintre toți și tuturor slugă.
36. Și luând un copil, l-a
pus în mijlocul lor și luân-
du-l în brațe, le-a zis:
37. Oricine va primi pe
unul dintr'acești copii în
numele meu, pe mine mă
primește. Și oricine mă
primește pe mine, nu mă
primește pe mine, ci pe cel
ce m'a trimis pe mine.
38. Și l-a întrebat Ioan,
zicând: Invățătorule, am
văzut pe cineva, care nu
vine după noi, scoțând draci
în numele tău și l-am o-
prit, pentrucă nu vine după
noi.
39. Iar Iisus a zis: Nu-l
opriți, că nu este nimeni
care să facă minuni în nu-
mele meu și să poată de-
grab să mă grăiască de
rău,
40. Căci cine nu este îm-
potriva noastră, este pen-
tru noi
41. Și cine vă va da să
beți un pahar de apă în
numele meu, că ai lui Hri-
stos sunteți, amin grăiesc
vouă, nu-și va pierde plata
sa.
42. Și cine va sminti pe
unul din acești mici, care
cred în mine, mai bine
i-ar fi de și-ar lega de gât
o piatră de moară și s'ar
arunca în mare.
43. Și de te smintește
mâna ta, taie-o, că mai
bine îți este ciung să intri
în vieață, decât amândouă
mâinile având, să te duci
în gheena focului,

44. Unde viermele lor nu
moare și focul nu se stin-
ge.
45. Și de te smintește pi-
ciorul tău, taie-l, că mai
bine îți este să intri în
vieață șchiop, decât amân-
două picioarele având, să
fii aruncat in gheena fo-
cului,
46. Unde viermele lor nu
moare și focul nu se stin-
ge.
47. Și de te smintește
ochiul tău, scoate-l, că mai
bine îți este cu un ochiu
să intri în împărăția lui
Dumnezeu, decât amândoi
ochii având, să fii aruncat
în gheena focului,
48. Unde viermele lor
nu moare și focul nu se
stinge.
49. Căci fiecare cu foc
se va săra și orice jertfă cu
sare se va săra.
50. Bun lucru este sarea,
dar dacă sarea își pierde
puterea, cu ce o veți dre-
ge? Aveți sare în voi și
pace unii cu alții.

*Despre despărțirea soților.
Iisus binecuvintează pe
copii. Tânărul bogat. A
treia vestire a patimilor.
Fiii lui Zevedeu. Bartimeu
orbul.*

10 1. Și sculându-se de
acolo, a venit în ho-
tarele Iudeii pe cealaltă
parte de Iordan și iarăși
s'au adunat mulțimile la el
și iarăși le învăța ca de
obiceiu.
2. Și apropiindu-se fari-
seii, îl întrebau, ispitindu-l,
dacă se cade bărbatului
să-și lase femeia.
3. Iar el răspunzând, le-a
zis: Ce v'a poruncit Moi-
se?
4. Iar ei au zis: Moise
a dat voie să-i scrie carte
de despărțire și s'o lase.
5. Și răspunzând Iisus,
le-a zis: După învârtoșarea
inimii voastre v'a scris po
runca aceasta;
6. Dar din începutul făp
turii un bărbat și o fe
meie a făcut Dumnezeu.
7. «De aceea va lăsa o-
mul pe tatăl său și pe ma-
ma sa și se va alipi de
femeia sa,
8. Și vor fi amândoi un
trup», așa că nu mai sunt
doi, ci un trup.
9. Deci, ceea ce a unit
Dumnezeu, omul să nu des-
partă.
10. Și în casă iarăși l-au
întrebat ucenicii despre a-
ceasta,
11. Și le-a zis: Oricine
își va lăsa femeia și va
lua alta, păcătuește cu ea,
12. Și femeia de-și va lă-
sa bărbatul și se va mă-
rita cu altul, păcătuește.
13. Și aduceau la el co-
pii, ca să se atingă de ei,
iar ucenicii certau pe cei
ce îi aduceau.
14. Iar Iisus văzând, s'a
supărat și le-a zis: Lăsați

copiii să vină la mine și
nu-i opriți, că a unora ca
aceștia este împărăția lui
Dumnezeu.
15. Amin grăiesc vouă:
Cine nu va primi împără-
ția lui Dumnezeu ca un co-
pil, nu va intra în ea.
16. Și luându-i în brațe,
i-a binecuvântat, punân-
du-și mâinile peste ei.
17. Și ieșind el în drum,
a alergat la el unul și, în-
genunchind înaintea lui, îl
întreba, zicând: Invăță-
torule bun, ce să fac ca să
moștenesc viața veșnică?
18. Iar Iisus i-a zis: Ce
îmi zici bun? Nimeni nu
este bun, decât unul Dum-
nezeu.
19. Știi poruncile? Să nu
faci desfrânări, să nu u-
cizi, să nu furi, să nu măr-
turisești strâmb, să nu în-
șeli, cinstește pe tatăl tău
și pe mama ta.
20. Iar el răspunzând, i-a
zis: Invățătorule, toate a-
cestea le-am păzit din tine-
rețele mele.
21. Iar Iisus căutând la
el, cu drag, i-a zis: Una
însă îți lipsește: Mergi,
vinde tot ce ai și dă săra-
cilor, și vei avea comoară
în cer, și luându-ți crucea,
vino de-mi urmează mie.
22. Iar el întristându-se
de cuvântul acesta, s'a dus
mâhnit, pentrucă avea bo-
gății multe.
23. Și Iisus uitându-se
împrejur, a zis ucenicilor
săi: Cât de greu vor intra
cei avuți în împărăția lui
Dumnezeu!
24. Iar ucenicii erau ui-
miți de cuvintele lui. Dar
Iisus, iarăși vorbind, le-a
zis: Fiilor, cât de greu este
celor ce se încred în avu-
ții să intre în împărăția
lui Dumnezeu!
25. Mai lesne este cămi-
lei să treacă prin urechile
acului, decât bogatului să
intre în împărăția lui Dum-
nezeu.
26. Iar ei mai mult se
mirau, zicând unul către
altul: Și cine poate să se
mântuiască?
27. Și Iisus căutând la
ei, le-a zis: La oameni este
cu neputință, dar nu la
Dumnezeu; căci la Dum-
nezeu toate sunt cu pu-
tință.
28. Și a început Petru
să-i zică: Iată, noi am lă-
sat toate și ți-am urmat.
29. Iar Iisus răspunzând,
a zis: Amin grăiesc vouă:
Nimeni nu este care și-a
lăsat casă, sau tată, sau
mamă, sau frați sau surori
sau copii, sau țarină, pen-
tru mine și pentru Evan-
ghelie,
30. Și să nu ia însutit
acum în vremea aceasta de
prigoniri case și frați și
surori și tată și mamă și
copii și holde și țarine, iar
în veacul ce va să vină
vieață veșnică,
31. Și mulți dintâi vor

fi pe urmă și de pe urmă întâi.

32. Și erau pe cale suindu-se la Ierusalim, și Iisus mergea înaintea lor. Și ei erau uimiți și mergând după el erau înfricoșați.

33. Și luând iarăși pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce erau să i se întâmple: Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat mai-marilor preoților și cărturarilor și-l vor osândi la moarte și-l vor da păgânilor

34. Și-l vor batjocori și-l vor biciui și-l vor scuipa și-l vor omorî și a treia zi va învia.

35. Și au venit la el Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, zicând: Invățătorule, voim ca ceea ce-ți vom cere să ne faci.

36. Iar el le-a zis: Ce voiți să vă fac?

37. Iar ei i-au zis: Dă-ne să ședem unul de-a-dreapta ta și altul de-a-stânga ta, întru slava ta.

38. Iar Iisus le-a zis: Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care îl beau eu și cu botezul cu care mă botez eu să vă botezați?

39. Iar ei au zis: Putem. Iar Iisus le-a zis: Paharul pe care eu îl beau, cu adevărat îl veți bea și cu botezul cu care mă botez eu, vă veți boteza,

40. Dar a ședea de-a-dreapta mea și de-a-stânga mea, nu este al meu să dau, ci celor pentru care s'a pregătit.

41. Și auzind cei zece, au început a se mânia pe Iacov și pe Ioan,

42. Iar Iisus chemându-i, le-a zis: Știți că cei ce se socotesc căpetenii ale popoarelor domnesc peste ele și cei mari ai lor le stăpânesc;

43. Dar între voi nu va fi așa, ci care va vrea să fie mai mare între voi, să vă fie slugă,

44. Și care va vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă;

45. Că și Fiul Omului n'a venit ca să i se slujească, ci ca să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.

46. Și au venit în Ierihon. Și ieșind din Ierihon, el și ucenicii lui și mulțime destulă, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea lângă drum cerșind,

47. Și auzind că este Iisus Nazarineanul, a început să strige și să zică: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă!

48. Și mulți îl certau, ca să tacă, iar el cu mult mai vârtos striga: Fiul lui David, miluește-mă!

49. Și stând Iisus, a zis:

Chemați-l. Și au chemat pe orb zicându-i: Indrăsnește; Scoală-te. Te chiamă.

50. Iar el lepădându-și haina, s'a sculat și a venit la Iisus.

51. Și vorbindu-i Iisus, i-a zis: Ce voiești să-ți fac? Iar orbul i-a zis: Invățătorule, să văd.

52. Iar Iisus i-a zis: Mergi. Credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și urma lui Iisus pe cale.

Intrarea în Ierusalim. Smochinul neroditor. Curățirea templului. Puterea credinței. Botezul lui Ioan.

11 1. Și când s'au apropiat de Ierusalim, la Betfaghe și la Betania, spre muntele Măslinilor, a trimis pe doi din ucenicii săi

2. Și le-a zis: Mergeți în satul dinaintea voastră și intrând în el, îndată veți afla un mânz legat, pe care nimeni din oameni n'a șezut. Deslegându-l, aduceți-l.

3. Și de vă va zice cineva: De ce faceți aceasta, spuneți că Domnul are trebuință de el și numaidecât îl va trimite aici.

4. Deci au mers și au aflat mânzul legat lângă ușă afară la răspântie, și l-au deslegat.

5. Iar unii din cei ce stau acolo, au zis: Ce faceți? De ce deslegați mânzul?

6. Iar ei le-au răspuns precum le poruncise Iisus, și i-au lăsat.

7. Și au adus mânzul la Iisus și și-au pus pe el hainele și Iisus a șezut deasupra.

8. Și mulți așterneau veșmintele lor pe cale, iar alții tăiau ramuri și le așterneau pe cale.

9. Și cei ce mergeau înainte și cei ce veneau pe urmă strigau, zicând: Osana! Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

10. Binecuvântată este împărăția ce vine, a părintelui nostru David! Osana întru cei de sus!

11. Și a intrat Iisus în Ierusalim și în templu și privind toate și vremea fiind în de seară, a ieșit la Betania cu cei doisprezece.

12. Iar a doua zi ieșind ei din Betania, el a flămânzit,

13. Și văzând un smochin de departe, având frunze, a mers să vadă de va afla ceva în el, și venind la el, n'a aflat nimic decât frunze, că încă nu era vremea smochinelor.

14. Și a zis Iisus: Nimeni să nu mai mănânce rod din tine în veac. Și ucenicii lui auzeau.

15. Și a venit la Ierusalim și intrând Iisus în tem-

plu, a început să dea afară
pe cei ce vindeau și cumpă-
rau în templu și mesele
schimbătorilor de bani și
scaunele celor ce vindeau
porumbiei le-a răsturnat,
16. Și nu lăsa să treacă
cineva vreun lucru prin
templu,
17. Și-i învăța zicând:
Nu este scris: «Casa mea,
casă de rugăciune se va
chema la toate neamurile?»
Iar voi ați făcut-o peșteră
de tâlhari.
18. Și au auzit mai-marii
preoților și cărturarii și
căutau cum să-l piardă, căci
se temeau de el, pentrucă
toată mulțimea era uimită
de învățătura lui.
19. Și când s'a făcut
seară, a ieșit afară din ce-
tate.
20. Și a doua zi trecând
pe acolo, a văzut smochinul
uscat din rădăcină,
21. Și aducându-și amin-
te Petru, i-a zis: Învăță-
torule, iată smochinul pe
care l-ai blestemat, s'a u-
scat.
22. Și răspunzând Iisus,
le-a zis: Aveți credință în
Dumnezeu,
23. Căci amin grăiesc
vouă, că cel ce ar zice mun-
telui acestuia: Ridică-te și
aruncă-te în mare și nu se
va îndoi în inima sa, ci va
crede că cele ce zice vor fi,
va fi lui orice va zice.
24. De aceea vă zic: Toa-
te câte cereți, rugându-vă,
credeți că veți lua și le veți
avea.
25. Și când stați de vă
rugați, iertați orice aveți
împotriva cuiva, ca și Ta-
tăl vostru cel din ceruri
să vă ierte greșalele voa-
stre;
26. Iar dacă voi nu ier-
tați, nici Tatăl vostru cel
din ceruri, nu va ierta gre-
șalele voastre.
27. Și au venit iarăși la
Ierusalim și umblând el prin
templu, mai-marii preoți-
lor au venit la el și cărtu-
rarii și bătrânii,
28. Și i-au zis: Cu ce
putere faci acestea? Și cine
ți-a dat puterea aceasta ca
să faci acestea?
29. Iar Iisus le-a zis: Vă
voiu întreba și eu un cu-
vânt și să-mi răspundeți
și vă voiu spune și eu cu
ce putere fac acestea:
30. Botezul lui Ioan era
din cer sau dela oameni?
Răspundeți-mi.
31. Și chibzuiau între
ei, zicând: De vom zice:
Din cer, va zice: Pentru
ce dar n'ați crezut lui?
32. De vom zice: Dela
oameni, ne temem de po-
por, căci toți cred că Ioan
a fost prooroc.
33. Și răspunzând, au
zis lui Iisus: Nu știm. Și
Iisus răspunzând, le-a zis:
Nici eu nu vă spun cu ce
putere fac acestea.

Pilda cu lucrătorii viei. Plata dajdiei. Învierea morților. Cea mai mare poruncă din lege. Al cui fiu este Hristos? Fățărnicia cărturarilor. Banul văduvei.

12 1. Și a început să le
grăiască în pilde: Un
om a sădit vie și a împrej-
muit-o cu gard și a săpat
groapă sub teasc și a zidit
turn și a dat-o lucrători-
lor și s'a dus departe.
2. Și la vreme a trimis
o slugă la lucrători, ca să
ia dela ei din rodul viei,
3. Iar ei prinzând-o, au
bătut-o și au trimis-o cu
mâna goală.
4. Și iarăși a trimis altă
slugă. Și pe aceea bătând-o
cu pietre, i-au spart capul
și i-au dat drumul cu o-
cară.
5. Și iarăși a trimis alta.
Și pe aceea au omorît-o, și
multe altele: pe unele bă-
tându-le, pe altele ucizân-
du-le.
6. Deci având încă un
fiu al său iubit, l-a trimis
și pe el cel din urmă la ei,
zicând: Se vor rușina de
fiul meu,
7. Iar acei lucrători vă-
zându-l venind, au zis între
ei: Acesta este moștenito-
rul. Veniți să-l ucidem și
moștenirea lui va fi a noa-
stră.
8. Și prinzându-l l-au u-
cis și l-au aruncat afară
din vie.
9. Deci ce va face stăpâ-
nul viei? Va veni și va
pierde pe lucrători, iar via
o va da altora.
10. Au nici scriptura a-
ceasta n'ați citit? «Piatra
pe care n'au luat-o în sea-
mă ziditorii, aceasta a a-
juns în capul unghiului;
11. Dela Domnul s'a fă-
cut aceasta și este minu-
nată în ochii noștri».
12. Și căutau să-l prindă,
dar se temeau de mulțime,
căci au înțeles că împotriva
lor zisese pilda și lăsân-
du-l s'au dus.
13. Și au trimis la el pe
unii din farisei și din Iro-
diani, ca să-l prindă în
cuvânt;
14. Iar ei venind, i-au
zis: Învățătorule, știm că
adevărat ești și nu-ți este
teamă de nimeni, că nu
cauți la fața oamenilor, ci
într'adevăr calea lui Dum-
nezeu înveți. Se cade să
dăm dajdie Cezarului, sau
nu? Să dăm, ori să nu
dăm?
15. Dar el știind fățăr-
nicia lor, a zis: Ce mă is-
pitiți? Aduceți-mi un dinar
să-l văd.
16. Și i-au adus. Și i-a
întrebat Iisus: Al cui este
acest chip și scrisul de pe
el? Și ei au zis: Ale Ceza-
rului.
17. Și răspunzând Iisus,
le-a zis: Dați Cezarului cele
ale Cezarului și lui Dum-
nezeu cele ale lui Dumne-

zeu. Şi s'au minunat de el.
18. Şi au venit la el sa-
duceii, care zic că nu este
înviere şi-l întrebau, zi-
când:
19. Invăţătorule, Moise
ne-a lăsat scris, că de va
muri fratele cuiva şi-i va
rămânea femeia fără copii,
să ia fratele său pe femeia
lui şi să ridice fratelui său
urmaşi.
20. Au fost deci şapte
fraţi şi cel dintâiu şi-a luat
femeie şi murind n'a lăsat
urmaşi
21. Şi a luat-o al doilea
şi a murit şi nici acela n'a
lăsat urmaşi. Tot aşa şi al
treilea.
22. Şi au luat-o toţi şap-
te şi n'au lăsat urmaşi. In
urma tuturor a murit şi
femeia,
23. Deci la înviere, când
vor învia, a căruia dintre
ei va fi femeia, căci toţi
şapte au avut-o de soţie?
24. Şi răspunzând Iisus,
le-a zis: Oare nu pentru a-
ceasta rătăciţi, că greşiţi
neştiind Scripturile nici pu-
terea lui Dumnezeu?
25. Căci când vor învia
din morţi, nici nu se însoa-
ră nici nu se mărită, ci vor
fi ca îngerii din ceruri,
26. Iar despre morţi, că
înviază, au n'aţi citit în
cartea lui Moise, cum i-a
grăit Dumnezeu din rug,
zicând: «Eu sunt Dumne-
zeul lui Avraam şi Dumne-
zeul lui Isaac şi Dumnezeul
lui Iacov?»
27. Dumnezeu nu este al
celor morţi, ci al celor vii.
Deci voi mult rătăciţi.
28. Şi apropiindu-se unul
din cărturari, care îi au-
zise vorbind şi văzând că
bine le-a răspuns, l-a în-
trebat: Care poruncă este
întâia dintre toate?
29. Iar Iisus i-a răspuns,
că întâia este: «Ascultă,
Israile: Domnul Dumnezeul
nostru, este singurul
Domn»
30. Şi: «Să iubeşti pe
Domnul Dumnezeul tău din
toată inima ta şi din tot
sufletul tău şi din tot cu-
getul tău şi din toată pu-
terea ta». Aceasta este cea
dintâi poruncă.
31. Iar a doua asemenea,
este aceasta: «Să iubeşti
pe aproapele tău ca pe
tine însuţi». Mai mare de
cât acestea, nu este altă
poruncă.
32. Şi i-a zis cărturarul:
Bine, Învăţătorule. Adevă-
rat ai grăit că unul este
Dumnezeu şi nu este altul
afară de el
33. Şi a-l iubi pe el din
toată inima şi din tot cu-
getul şi din tot sufletul şi
din toată puterea şi a iu-
bi pe aproapele ca pe sine
însuşi, este mai mult decât
toate arderile de tot şi
jertfele.
34. Iar Iisus văzând că
înţelept a răspuns, i-a

zis: Nu eşti departe de îm-
părăţia lui Dumnezeu. Şi
nimeni nu mai îndrăsnea
să-l întrebe.
35. Şi învăţând Iisus în
templu, zicea: Cum zic căr-
turarii că Hristos este Fiul
lui David?
36. Căci însuşi David a
zis însuflat de Duhul
Sfânt: «Zis-a Domnul Dom-
nului meu: Şezi de-a-dreap-
ta mea, până ce voiu pune
pe vrăjmaşii tăi aşternut
picioarelor tale».
37. Deci, însuşi David îl
numeşte pe el Domn. De
unde dar este fiul lui? Şi
marea mulţime îl asculta
cu plăcere.
38. Şi le zicea în învăţă-
tura sa: Feriţi-vă de căr-
turari, cărora le place să
se plimbe în veşminte lungi
şi să li se plece lumea în
pieţe,
39. Şi să stea în băncile
dintâi în sinagogi şi în ca-
pul mesei la ospeţe,
40. Care mănâncă vădu-
velor casele şi cu făţărni-
cie îndelung se roagă. A-
ceştia mai grea osândă vor
lua.
41. Şi şezând Iisus în
faţa cutiei templului, pri-
vea cum aruncă mulţimea
bani în cutie. Şi mulţi bo-
gaţi aruncau mult.
42. Şi venind o văduvă
săracă, a aruncat doi bani,
adică un codrant.
43. Şi chemând pe uce-
nicii săi, le-a zis: Amin
grăiesc vouă, că această vă-
duvă săracă a aruncat în
cutie mai mult decât toţi
ceilalţi,
44. Căci toţi au aruncat
din prisosul lor, iar ea din
sărăcie, a aruncat tot ce
avea, tot din ce trăia.

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârşitul lumii.

13 1. Şi ieşind el din
templu, i-a zis unul
din ucenicii săi: Invăţăto-
rule, priveşte ce fel de pie-
tre şi de zidiri!
2. Şi răspunzând Iisus,
i-a zis: Vezi aceste mari
zidiri? Nu va rămânea din
ele piatră peste piatră, ca-
re să nu se risipească.
3. Şi şezând pe muntele
Măslinilor, în preajma tem-
plului, l-au întrebat pe el
deosebi Petru şi Iacov şi
Ioan şi Andrei:
4. Spune nouă, când vor
fi acestea? Şi care va fi
semnul, când va fi să se
împlinească toate acestea?
5. Iar Iisus răspunzând,
a început să le spună: Lu-
aţi seama să nu vă amă-
gească cineva,
6. Că mulţi vor veni în
numele meu, zicând: Eu
sunt Hristos şi pe mulţi
vor amăgi,
7. Iar când veţi auzi de
războaie şi de svonuri de
războaie, să nu vă spăi-
mântaţi, că trebue să fie
acestea, dar încă nu va fi
sfârşitul.

8. Și se va ridica neam
peste neam și împărăție
peste împărăție și vor fi
cutremure pe alocuri și
foamete și turburări. A-
cestea sunt începutul du-
rerilor.
9. Luați seama la voi in-
șivă, căci vă vor da în si-
nedrii și în sinagogi veți
fi bătuți și înaintea dom-
nilor și a împăraților veți
sta pentru mine, spre măr-
turie lor.
10. Ci mai întâi trebue
să se propoveduiască E-
vanghelia la toate neamu-
rile.
11. Iar când vă vor
duce să vă dea să nu vă
îngrijiți de mai 'nainte
ce veți grăi, ci ceea ce vi
se va da în acel ceas, a-
ceea să grăiți: Că nu voi
sunteți cei ce veți grăi,
ci Duhul Sfânt.
12. Atunci va da frate
pe frate la moarte și tată
pe fiu și se vor scula copiii
asupra părinților și-i vor
omorî.
13. Și veți fi urîți de
toți pentru numele meu, dar
cel ce va răbda până în
sfârșit, acela se va mân-
tui.
14. Și când veți vedea
urîciunea pustiirii, cea pre-
zisă de Daniil proorocul,
stând unde nu se cade (cine
citește să înțeleagă), atunci
cei ce vor fi în Iudeia, să
fugă la munți,
15. Și cel de pe acopo-
riș să nu se coboare în
casă, nici să intre ca să
ia ceva din casa sa,
16. Și cel ce va fi în
țarină să nu se întoarcă
înapoi ca să-și ia haina,
17. Dar vai celor ce vor
avea în pântece și celor
ce vor alăpta în zilele a-
celea!
18. Ci rugați-vă să nu
fie fuga voastră iarna,
19. Căci va fi în zilele
acelea necaz, cum n'a fost
până acum dela începutul
făpturii, pe care a zidit-o
Dumnezeu și nici nu va
mai fi
20. Și de n'ar fi scur-
tat Dumnezeu zilele ace-
lea, n'ar mai scăpa nici-
un trup, dar pentru cei a-
leși, pe care i-a ales, a scur-
tat zilele acelea.
21. Atunci de vă va zice
cineva: Iată aici este Hri-
stos, sau iată acolo, să nu
credeți,
22. Căci se vor scula Hri-
stoși mincinoși și prooroci
mincinoși și vor face semne
și minuni, ca să înșele, de
va fi cu putință, și pe
cei aleși,
23. Iar voi luați seama.
Iată mai înainte v'am spus
toate.
24. Și în zilele acelea,
după necazul acela, soarele
se va întuneca și luna nu-și
va mai da lumina ei
25. Și stelele vor cădea
din cer și puterile din ce-
ruri se vor clătina,

26. Atunci vor vedea
pe Fiul Omului venind în
nori, cu putere multă și cu
slavă.
27. Și atunci va trimite
pe îngerii săi și va aduna
pe aleșii săi din cele patru
vânturi, dela marginea pă-
mântului până la marginea
cerului.
28. Iar dela smochin în-
vățați pildă: Când ramura
lui este fragedă și înfrun-
zește, știți că aproape este
vara.
29. Așa și voi, când veți
vedea acestea împlinindu-
se, să știți că el este aproa-
pe lângă uși.
30. Amin grăiesc vouă,
că nu va trece neamul a-
cesta, până nu vor fi toate
acestea.
31. Cerul și pământul
vor trece, iar cuvintele
mele nu vor trece.
32. Iar de ziua sau de
ceasul acela nimeni nu
știe, nici îngerii din cer,
nici Fiul, ci numai Ta-
tăl.
33. Luați aminte, prive-
ghiați și vă rugați, căci
nu știți când va fi vremea
aceea.
34. Este ca un om plecat
departe, care lăsându-și ca-
sa și dând slugilor puterea
și fiecăreia lucrul său, a
poruncit portarului să ve-
gheze.
35. Priveghiați dar, căci
nu știți când va veni stă-
pânul casei: seara, ori la
miezul nopții, ori la cân-
tatul cocoșilor, ori dimi-
neata,
36. Ca nu cumva venind
fără de veste, să vă afle
dormind.
37. Iar ceea ce zic vouă,
tuturor zic: Priveghiați!

*Ungerea cu mir din Beta-
nia. Cina cea de taină.
Vânzarea. Ghetsemane.
Prinderea și ducerea lui
Iisus la Caiafa. Lepă-
darea lui Petru.*

14 1. Și după două zile
erau Paștele și Azi-
mile și căutau mai-marii
preoților și cărturarii, cum
să-l prindă cu vicleșug, ca
să-l omoare.
2. Dar ziceau: Nu la
praznic, ca să nu fie tur-
burare în popor.
3. Și fiind el în Betania,
în casa lui Simon leprosul
și șezând la masă, a venit
o femeie având un alaba-
stru cu mir de nard curat,
de mare preț, și spărgând
vasul a turnat mirul pe
capul lui.
4. Și erau unii mâhniți
în cugetul lor, zicând: Pen-
truce s'a făcut această
risipă de mir?
5. Căci se putea vinde cu
mai mult de trei sute de
dinari și să se dea săra-
cilor. Și murmurau împo-
triva lui.
6. Iar Iisus a zis: Lăsa-
ți-o. De ce îi faceți supă-

rare? Că bun lucru a făcut cu mine,

7. Căci pe săraci pururea îi aveți cu voi și oricând voiți, puteți să le faceți bine, dar pe mine nu mă aveți pururea.

8. Ea ce a avut de făcut, a făcut: mai dinainte a apucat să ungă trupul meu spre îngropare.

9. Amin grăiesc vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va povesti și ce a făcut ea, spre pomenirea ei.

10. Și Iuda Iscariotul, unul din cei doisprezece, s'a dus la mai-marii preoților, ca să vândă pe Iisus,

11. Iar ei auzind, s'au bucurat și au făgăduit să-i dea bani. Și el căuta, vreme cu prilej, să-l dea lor.

12. Și în ziua cea dintâi a Azimilor, când jertfiau mielul de Paște, i-au zis ucenicii săi: Unde voiești ca mergând, să gătim să mănânci Paștele?

13. Și a trimis doi din ucenicii săi și le-a zis: Duceți-vă în cetate și vă va întâmpina un om ducând un vas de lut cu apă. Mergeți după el,

14. Și unde va intra, ziceți stăpânului casei: Invățătorul zice: Unde este camera în care să mănânc Paștele cu ucenicii mei?

15. Și el vă va arăta o încăpere mare sus, așternută, gata. Acolo pregătiți-l.

16. Și au ieșit ucenicii lui și au venit în cetate și au aflat precum le zisese și au pregătit Paștele.

17. Și făcându-se seară, a venit cu cei doisprezece,

18. Și șezând ei și mâncând, le-a zis Iisus: Amin grăiesc vouă, că unul din voi, care mănâncă cu mine, va să mă vândă;

19. Iar ei au început să se întristeze și să zică unul câte unul: Nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând, le-a zis: Unul din cei doisprezece, care întinge cu mine în blid.

21. Ci Fiul Omului merge precum este scris despre el, dar vai omului aceluia, prin care Fiul Omului se vinde! Bine ar fi fost de omul acela, de nu s'ar fi născut.

22. Și mâncând ei, a luat Iisus pâine și binecuvântând, a frânt și le-a dat și a zis: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind, le-a dat și au băut din el toți,

24. Și le-a zis: Acesta este sângele meu, al legii celei noui, care pentru mulți se varsă.

25. Amin grăiesc vouă, că de acum nu voiu mai bea din rodul viței, până în ziua aceea, când îl voiu

bea nou în împărăția lui Dumnezeu.

26. Și după ce au cântat laude, a ieșit la muntele Măslinilor,

27. Și a zis Iisus: Toți vă veți lepăda de mine în noaptea aceasta, că scris este: «Bate-voiu păstorul și se vor risipi oile»;

28. Dar după ce voiu învia, voiu merge mai 'nainte de voi în Galileia,

29. Iar Petru i-a zis: Chiar dacă toți se vor lepăda, eu nu.

30. Și i-a zis Iisus: Amin grăiesc ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai 'nainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine.

31. Iar el cu mult mai vârtos zicea: De ar fi să și mor cu tine, nu mă voiu lepăda de tine. Asemenea ziceau toți.

32. Și au venit la un loc, al cărui nume este Ghetsemane, și a zis ucenicilor săi: Ședeți aici până mă voiu ruga.

33. Și a luat cu sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și a început să se înspăimânte și să se turbure,

34. Și le-a zis: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și privegliați.

35. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și se ruga, că de este cu putință, să treacă dela el ceasul acela,

36. Și zicea: Părinte, toate îți sunt cu putință. Depărtează dela mine paharul acesta, dar fie nu ce voiesc eu, ci ce voiești tu.

37. Și a venit și i-a găsit dormind, și a zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși să priveghezi un ceas!

38. Privegliați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită, căci duhul este veghetor, iar trupul neputincios.

39. Și iarăși mergând s'a rugat, același cuvânt zicând.

40. Și întorcându-se, i-a aflat iarăși dormind, căci ochii lor erau îngreuiați și nu știau ce să-i răspundă.

41. Și a venit a treia oară și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți! Destul este! A sosit ceasul: Iată, Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergem: Iată, cel ce m'a vândut s'a apropiat.

43. Și îndată, încă vorbind el, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și cu el gloată multă cu săbii și cu bețe, dela mai-marii preoților și dela cărturari și dela bătrâni,

44. Iar cel ce îl vânduse, le dăduse semn, zicând: Pe care-l voiu săruta, ace-

la este. Prindeți-l și duce-
ți-l sub pază.
45. Și venind îndată și
apropiindu-se de el, i-a zis:
Invățătorule! Și l-a săru-
tat.
46. Iar ei au pus mâi-
nile pe el și l-au prins.
47. Și unul din cei ce
stau lângă el, scoțând sa-
bia, a lovit pe sluga mare-
lui preot și i-a tăiat o ure-
che.
48. Și răspunzând Iisus,
le-a zis: Ca la un tâlhar
ați ieșit cu săbii și cu bețe
să mă prindeți!
49. In toate zilele am
fost la voi în templu, în-
vățând și nu m'ați prins.
Dar acestea sunt ca să se
împlinească Scripturile.
50. Și lăsându-l ucenicii,
au fugit toți,
51. Iar un tânăr mergea
după el, înfășurat într'un
giulgiu pe trupul gol, și
l-au prins tinerii,
52. Iar el, lăsând giul-
giul, a fugit gol.
53. Și au dus pe Iisus
la marele preot și s'au adu-
nat la el toți mai-marii
preoților și bătrânii și căr-
turarii,
54. Iar Petru de departe
a mers după el, până înă-
untru în curtea marelui
preot și ședea împreună
cu slugile încălzindu-se la
foc.
55. Iar mai-marii preo-
ților și tot sinedriul căutau
împotriva lui Iisus mărtu-
rie, ca să-l omoare și nu
aflau,
56. Căci mulți mărturi-
seau mincinos împotriva
lui și mărturiile nu se po-
triviau.
57. Și ridicându-se unii,
mărturiseau strâmb împo-
triva lui, zicând:
58. Noi l-am auzit zi-
când: Dărâma-voiu acest
templu făcut de mână și
în trei zile altul, nefăcut
de mână, voiu zidi.
59. Și nici așa nu era la
fel mărturia lor.
60. Și sculându-se în mij-
locul sinedriului marele
preot, a întrebat pe Iisus,
zicând: Nu răspunzi nimic
la ce mărturisesc aceștia
împotriva ta?
61. Iar el tăcea și nu
răspundea nimic. Iarăși l-a
întrebat marele preot și i-a
zis: Tu ești Hristos, Fiul
Celui binecuvântat?
62. Iar Iisus a zis: Eu
sunt și veți vedea pe Fiul
Omului șezând de-a-dreap-
ta puterii și venind pe norii
cerului.
63. Iar marele preot ru-
pându-și hainele, a zis: Ce
ne mai trebuesc martori?
64. Ați auzit hula. Ce
vi se pare? Iar ei toți l-au
socotit vinovat de moarte.
65 Și au început unii să-l
scuipe și să-i acopere fața
și să-i dea pumni și să-i
zică: Ghicește cine te-a lo-
vit? **Și slujitorii îl băteau**
cu palmele.

66. Și fiind Petru jos
în curte, a venit una din
slujnicile marelui preot,
67. Și văzând pe Petru
încălzindu-se, a zis, uitân-
du-se la el: Și tu erai cu
Iisus Nazarineanul.
68. Iar el s'a lepădat,
zicând: Nu știu, nici nu
pricep ce zici. Și a ieșit
afară înaintea curții și a
cântat cocoșul.
69. Iar slujnica văzân-
du-l iarăși, a început să
zică celor de față, că și a-
cesta este dintre ei. Iar el
iarăși s'a lepădat.
70. Și peste puțin, cei
ce stau de față au zis lui
Petru: Adevărat dintre ei
ești, căci ești Galileian și
graiul tău se aseamănă.
71. Iar el a început să
se blesteme și să se jure,
zicând: Nu cunosc pe omul
acesta de care ziceți.
72. Și îndată a cântat
cocoșul a doua oară. Și și-a
adus aminte Petru de cu-
vântul pe care i-l spusese
Iisus: Mai înainte de a
cânta cocoșul de două ori,
de trei ori te vei lepăda de
mine. Și aruncându-se cu
fața la pământ, a plâns.

Iisus înaintea lui Pilat. Judecarea, osândirea, răstignirea și îngroparea sa.

15 1. Și îndată dimineа-
ța, mai-marii preoți-
lor sfat făcând cu bătrânii
și cu cărturarii și tot sine-
driul și legând pe Iisus.
l-au dus și l-au dat lui
Pilat.
2. Și l-a întrebat Pilat:
Tu ești împăratul Iudei-
lor? Iar el răspunzând, i-a
zis: Tu zici.
3. Iar mai-marii preo-
ților îl învinuiau de multe.
4. Și Pilat îl întreba,
zicând: Nu răspunzi ni-
mic? Iată câte spun îm-
potriva ta,
5. Iar Iisus nimic n'a
mai răspuns, încât se mira
Pilat.
6. Iar la praznicul Pa-
ștelui le slobozea un întem-
nițat, pe care îl cereau.
7. Și era unul numit Ba-
raba, închis împreună cu
niște răsculați, care în răs-
coală făcuseră ucidere.
8. Și gloata strigând, a
început să ceară să le dea
cum făcea totdeauna.
9. Iar Pilat le-a răspuns,
zicând: Voiți să vă slobo-
zesc pe împăratul Iudei-
lor?
10. Căci știa că din ură
îl dăduseră mai-marii preo-
ților.
11. Iar mai-marii preoți-
lor au îndemnat gloata, ca
mai vârtos să ceară pe Ba-
raba să-l slobozească.
12. Iar Pilat răspunzând,
iarăși le-a zis: Dar ce vo-
iți să fac cu cel pe care
îl numiți împăratul Iudei-
lor?
13. Ei iarăși au strigat:
Răstignește-l.
14. Iar Pilat le-a zis:

Dar ce rău a făcut? Iar ei mai vârtos strigau: Răstignește-l.

15. Și Pilat vrând să facă pe voia gloatei, a slobozit pe Baraba, iar pe Iisus biciuindu-l, l-a dat să se răstignească.

16. Iar ostașii l-au dus înăuntrul curții, adică în pretoriu și au chemat toată cohorta

17. Și l-au îmbrăcat în porfiră și împletind cunună de spini, i-au pus-o pe cap.

18. Și au început să i se închine, zicând: Bucură-te, împăratul Iudeilor,

19. Și-i băteau peste cap cu o trestie și-l scuipau, și căzând în genunchi i se închinau.

20. Și după ce l-au batjocorit, l-au desbrăcat de porfiră și l-au îmbrăcat cu hainele sale și l-au dus să-l răstignească.

21. Și au silit pe un trecător care venea din țarină, Simon Cireneul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să-i ducă crucea.

22. Și l-au dus la locul Golgota, care se tâlmăcește: Locul Căpățânii,

23. Și-i dau să bea vin amestecat cu smirnă, iar el n'a luat.

24. Și răstignindu-l și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți pe ele, care ce să ia.

25. Și era ceasul al treilea și l-au răstignit.

26. Și era pricina vinii lui scrisă: Impăratul Iudeilor.

27. Și împreună cu el au răstignit doi tâlhari, unul de-a-dreapta și unul de-a-stânga lui.

28. Și s'a împlinit Scriptura care zice: «Și cu cei fără-de-lege s'a socotit».

29. Și cei ce treceau îl huleau, clătinându-și capetele și zicând: O! Cel ce dărâmi templul și în trei zile îl zidești,

30. Mântuește-te pe tine însuți și coboară-te de pe cruce!

31. Asemenea și mai-marii preoților și cărturarii, bătându-și joc, zicea unul către altul: Pe alții a mântuit, pe sine nu se poate mântui!

32. Hristos împăratul lui Israil, coboară-se acum de pe cruce, ca să vedem și să credem lui. Și cei împreună cu el răstigniți, îl ocărau.

33. Iar când a fost ceasul al șaselea, întunerec s'a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.

34. Și în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare zicând: *Eloi Eloi, lama sabahtani?* care se tâlmăcește: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai părăsit?

35. Iar unii din cei ce

stau de față auzind, ziceau: Iată, pe Ilie îl strigă.

36. Și alergând unul și umplând un burete de oțet și punându-l într'o trestie, îi da să bea, zicând: Lăsați să vedem, veni-va Ilie să-l coboare de pe cruce?

37. Iar Iisus scoțând strigăt mare, și-a dat duhul.

38. Și catapeteasma templului s'a sfâșiat în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, care sta în fața lui, că așa strigând și-a dat duhul, a zis: Cu adevărat, omul acesta Fiul lui Dumnezeu era.

40. Și erau de față și femei de departe privind, între care era și Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iosis și Salomi,

41. Care și când era el în Galileia mergeau după el și îi slujeau și multe altele, care se suiseră cu el la Ierusalim.

42. Și făcându-se seară, pentrucă era vineri, care este înaintea sâmbetei,

43. A venit Iosif din Arimateia, sfetnic ales, care era așteptând și el împărăția lui Dumnezeu, și îndrăsnind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s'a mirat că a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat de a murit de mult

45. Și aflând dela sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și el cumpărând giulgiu și coborîndu-l de pe cruce, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într'un mormânt, care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră pe ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria lui Iosis priveau unde îl pun.

Invierea lui Hristos. Arătările sale. Porunca botezului. Inălțarea la cer.

16 1. Și trecând sâmbăta, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov, și Salomi, au cumpărat miresme, ca venind să-l ungă.

2. Și în ziua întâia a săptămânii, foarte de dimineață, când răsărea soarele, au venit la mormânt

3. Și zicea una către alta: Cine ne va prăvăli piatra dela ușa mormântului?

4. Și ridicându-și ochii, au văzut piatra prăvălită, căci era foarte mare.

5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s'au spăimântat,

6. Iar el le-a zis: Nu vă spăimântați. Căutați pe Iisus Nazarineanul, cel răstignit? A înviat! Nu este

aici. Iată locul unde fusese pus.

7. Ci mergeţi de spuneţi ucenicilor lui şi lui Petru, că va merge mai înainte de voi în Galileia. Acolo îl veţi vedea, precum v'a zis.

8. Şi ieşind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică şi de uimire şi nimănui nimic n'au spus, căci se temeau.

9. Iar după ce a înviat Iisus, dimineaţa, în ziua dintâi a săptămânii (duminică), s'a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese şapte draci.

10. Aceea mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu el, care plângeau şi se tânguiau,

11. Şi aceia auzind că el este viu şi a fost văzut de ea, n'au crezut.

12. După aceea s'a arătat în altă înfăţişare la doi din ei, care mergeau la o ţarină,

13. Şi aceia mergând, au spus celorlalţi, dar nici acelora n'au crezut.

14. Iar după aceea şezând ei, cei unsprezece, li s'a arătat şi a imputat necredinţei şi împietririi inimii lor, că n'au crezut celor ce l-au văzut că a înviat.

15. Şi le-a zis: Mergeţi în toată lumea şi propoveduiţi Evanghelia la toată făptura;

16. Cel ce va crede şi se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi.

17. Iar celor ce vor crede, aceste semne vor urma: în numele meu draci vor scoate, în limbi noi vor grăi,

18. Şerpi vor lua în mână şi chiar de vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, peste bolnavi mâinile îşi vor pune şi se vor însănătoşi.

19. Deci Domnul, după ce a vorbit cu ei, s'a înălţat la cer şi a şezut de-a-dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei ieşind au propoveduit pretutindeni, Domnul ajutându-le şi întărind cuvântul prin semnele ce urmau. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA LUCA

Vestirea naşterii lui Ioan Botezătorul. Bunavestire. Sf. fecioară Maria şi Elisaveta. Naşterea lui Ioan. Zaharia proorocește.

1 1. Deoarece mulţi s'au încercat să alcătuiască o istorisire despre faptele ce s'au adeverit între noi,

2. Precum ne-au împărtăşit cei ce dela început au fost văzători şi slujitori ai Cuvântului,

3. Mi s'a părut şi mie, urmând toate, cu deamănuntul dela început, pe rând să ţi le scriu, puternice Teofile,

4. Ca să cunoşti temeinicia învăţăturilor pe care le-ai primit.

5. Fost-a în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot oarecare cu numele Zaharia, din clasa preoţească a lui Avia, şi femeia lui din fiicele lui Aron şi numele ei Elisaveta.

6. Si erau amândoi drepţi înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile şi rânduielile Domnului

7. Şi n'aveau copii, pentrucă Elisaveta era stearpă şi amândoi erau înaintaţi în zilele lor.

8. Şi când a slujit el, în rândul săptămânii sale, înaintea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preoţiei, a ieşit sorţul să tămâieze, intrând în templul Domnului.

10. Şi toată mulţimea poporului era rugându-se afară în vremea tămâierii.

11. Şi i s'a arătat îngerul Domnului, stând de-a-dreapta altarului tămâierii

12. Şi s'a spăimântat Zaharia văzându-l, şi frică a căzut peste el.

13. Iar îngerul a zis către el: Nu te teme, Zaharia, că s'a auzit rugăciunea ta şi femeia ta Elisaveta îţi va naşte un fiu şi-i vei pune numele Ioan

14. Şi îţi va fi bucurie şi veselie şi mulţi se vor bucura de naşterea lui;

15. Căci va fi mare înaintea Domnului şi vin şi sicheră nu va bea şi se va umplea de Duh Sfânt încă din pântecele mamei sale

16. Şi pe mulţi din fiii lui Israil va întoarce la Domnul Dumnezeul lor

17. Şi va merge înaintea lui cu duhul şi cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor spre fii şi pe cei neascultători la înţelepciunea drepţilor, ca să gătească Domnului popor pregătit.

18. Şi a zis Zaharia că-
tre înger: După ce voiu
cunoaşte aceasta? Că eu
sunt bătrân şi femeia mea
trecută în zilele ei.
19. Şi răspunzând înge-
rul, i-a zis: Eu sunt Ga-
vriil, cel ce stă înaintea lui
Dumnezeu şi sunt trimis să
grăiesc către tine şi să-ţi
vestesc acestea;
20. Şi iată, vei fi mut şi
nu vei putea vorbi până
în ziua când vor fi acestea,
pentrucă n'ai crezut cuvin-
telor mele, care se vor îm-
plini la vremea lor.
21. Şi poporul aştepta pe
Zaharia şi se mira că ză-
boveşte în templu.
22. Şi ieşind el, nu pu-
tea să le vorbească şi au
cunoscut ei că vedenie a
văzut în templu, că le fă-
cea semne cu mâna şi a
rămas mut.
23. Şi când s'au împlinit
zilele slujbei lui, s'a dus
la casa sa.
24. Iar după zilele a-
cestea, a rămas grea Elisa-
veta, femeia sa, şi s'a tăi-
nuit cinci luni, zicând:
25. Că aşa mi-a făcut
Domnul în zilele în care
a socotit să ridice ocara
mea dintre oameni.
26. Iar în luna a şasea,
trimis a fost îngerul Ga-
vriil dela Dumnezeu în ce-
tatea Galileii, al cărei nu-
me era Nazaret,
27. La o fecioară logo-
dită cu bărbat, al cărui
nume era Iosif, din casa
lui David. Şi numele fe-
cioarei Maria.
28. Şi intrând îngerul
la ea, a zis: Bucură-te, cea
plină de dar, Domnul este
cu tine, binecuvântată eşti
tu între femei.
29. Iar ea văzând, s'a
spăimântat de cuvântul lui
şi cugeta ce va fi însem-
nând urarea aceasta.
30. Şi i-a zis îngerul:
Nu te teme, Maria, că ai
aflat har la Dumnezeu.
31. Şi iată vei lua în
pântece şi vei naşte fiu şi
vei chema numele lui *Ii-
sus*.
32. Acesta va fi mare şi
Fiul Celui prea înalt se va
chema şi-i va da lui Dom-
nul Dumnezeu tronul lui
David, tatăl său,
33. Şi va împărăţi peste
casa lui Iacov în veci şi
împărăţia lui nu va avea
sfârşit.
34. Şi a zis Maria către
înger: Cum va fi aceasta,
de vreme ce nu ştiu de
bărbat?
35. Şi răspunzând înge-
rul, i-a zis: Duhul Sfânt
se va coborî peste tine şi
puterea Celui prea înalt
te va umbri; pentru a-
ceasta şi sfântul ce se va
naşte din tine, se va chema
Fiul lui Dumnezeu.
36. Şi iată Elisaveta, ru-
denia ta, şi ea a zămislit
fiu la bătrâneţele ei şi a-
ceasta este a şasea lună

pentru ea care se chema
stearpă,
37. Că la Dumnezeu nici-
un lucru nu este cu nepu-
tinţă.
38. Şi a zis Maria: Iată
roaba Domnului sunt. Fie
mie după cuvântul tău. Şi
s'a dus îngerul dela ea.
39. Şi sculându-se Maria
în zilele acelea, mers-a la
munte cu degrabă, într'o
cetate a seminţiei lui Iuda,
40. Şi a intrat în casa
lui Zaharia şi a salutat pe
Elisaveta.
41. Şi când a auzit Eli-
saveta salutarea Mariei, a
săltat pruncul în pântecele
ei şi s'a umplut de Duh
Sfânt Elisaveta
42. Şi a strigat cu glas
mare şi a zis: Binecuvân-
tată eşti tu între femei şi
binecuvântat este rodul
pântecelui tău.
43. Şi de unde mie a-
ceasta, ca să vină la mine
maica Domnului meu?
44. Că iată, cum veni gla-
sul salutării tale la urechile
mele, a săltat pruncul cu
bucurie în pântecele meu
45. Şi fericită este ceea
ce a crezut că se vor îm-
plini cele spuse ei dela
Domnul.
46. Şi a zis Maria:
47. Măreşte sufletul meu
pe Domnul şi duhul meu
s'a bucurat de Dumnezeu,
Mântuitorul meu,
48. Că a căutat spre sme-
renia roabei sale, că iată,
de acum mă vor ferici
toate neamurile,
49. Că mi-a făcut mie
mărire cel Puternic şi sfânt
este numele lui
50. Şi mila lui în neam
şi în neam spre cei ce se
tem de el.
51. Arătat-a tăria bra-
ţului său, risipit-a pe cei
mândri în cugetul inimii
lor,
52. Coborît-a pe cei pu-
ternici de pe tronuri şi a
înălţat pe cei smeriţi,
53. Pe cei flămânzi i-a
umplut de bunătăţi şi pe
cei bogaţi i-a scos afară
deşerţi,
54. Sprijinit-a pe Israil,
sluga sa, ca să pomenească
mila sa,
55. Precum a grăit că-
tre părinţii noştri, lui A-
vraam şi seminţiei lui până
în veac.
56. Şi a rămas Maria
împreună cu ea ca trei luni
şi s'a întors la casa sa,
57. Iar Elisavetei i s'a
împlinit vremea să nască
şi a născut fiu.
58. Şi au auzit cei ce
locuiau împrejur şi rude-
niile ei, că a mărit Dom-
nul mila sa cu ea şi se
bucurau împreună cu ea.
59. Şi în ziua a opta, au
venit să taie împrejur prun-
cul şi-l numeau Zaharia,
după numele tatălui său.
60. Şi răspunzând mama
lui, a zis: Nu, ci se va che-
ma Ioan.

61. Şi au zis către ea,
că nimeni nu este în ru-
denia ta, care să se cheme
cu numele acesta
62. Şi au făcut semn ta-
tălui lui, cum ar vrea să-l
cheme.
63. Şi cerând el o tă-
bliţă, a scris, zicând: Ioan
este numele lui. Şi s'au
mirat toţi.
64. Şi îndată i s'a des-
legat gura şi limba şi vor-
bea, lăudând pe Dumnezeu.
65. Şi a cuprins frica pe
toţi care locuiau împreju-
rul lor şi în toată latura
muntoasă a Iudeii s'au ves-
tit toate cuvintele acestea.
66. Şi toţi care auzeau
au pus în inima lor, zicând:
Oare ce va fi pruncul a-
cesta? Căci şi mâna Dom-
nului era cu el.
67. Şi Zaharia, tatăl lui,
s'a umplut de Duh Sfânt şi
a proorocit, zicând:
68. Binecuvântat fie
Domnul Dumnezeul lui Is-
rail, că a cercetat şi a
făcut răscumpărare poporu-
lui său
69. Şi ne-a ridicat Mân-
tuitor puternic din casa lui
David, sluga sa,
70. Precum a grăit din
veac prin gura sfinţilor săi
prooroci,
71. Că ne-a mântuit de
vrăjmaşii noştri şi din mâ-
na tuturor celor ce ne u-
răsc,
72. Făcând milă cu pă-
rinţii noştri şi aducându-şi
aminte de legătura lui cea
sfântă,
73. De jurământul cu
care s'a jurat către Avra-
am părintele nostru,
74. Ca izbăvindu-ne din
mâinile vrăjmaşilor noştri,
75. Să ne dea fără frică
să-i slujim, în sfinţenie şi
în dreptate, în toate zilele
vieţii noastre.
76. Şi tu, pruncule, proo-
roc al Celui prea Inalt te
vei chema, că vei merge
înaintea feţei Domnului să
găteşti căile sale,
77. Să dai cunoştinţa
mântuirii poporului său
pentru iertarea păcatelor
lui,
78. Prin milostivirea mi-
lei Dumnezeului nostru, cu
care ne-a cercetat Răsări-
tul cel de sus,
79. Ca să lumineze pe cei
ce şedeau în întunerec şi
în umbra morţii şi să în-
drepteze picioarele noastre
în calea păcii.
80. Iar pruncul creştea
şi se întărea cu duhul, şi
a fost în pustie până în
ziua arătării sale către Is-
rail.

Naşterea lui Iisus. Ingerii şi păstorii. Tăierea împrejur. Aducerea lui Iisus la templu. Simeon şi Ana. Iisus în templu la 12 ani.

2 1. Şi în zilele acelea a
ieşit poruncă dela Ce-
zarul August să se înscrie
toată lumea.

2. Această înscriere s'a
făcut întâi pe când stăpâ-
nea în Siria Quirinus.
3. Şi se duceau toţi să se
înscrie, fiecare în cetatea sa.
4. Şi s'a suit şi Iosif din
Galileia, din cetatea Naza-
ret, în Iudeia, în cetatea
lui David, care se chiamă
Betleem, pentrucă era din
casa şi din seminţia lui
David,
5. Să se înscrie cu Maria,
cea logodită cu el, fiind
grea.
6. Şi pe când erau a-
colo, s'au împlinit zilele
ca să nască
7. Şi a născut pe fiul
său, cel întâiu-născut şi
l-a înfăşat şi l-a culcat în
iesle, pentrucă nu aveau loc
în casa de oaspeţi.
8. Şi erau nişte păstori
în partea aceea stând pe
câmp şi făcând de strajă
noaptea împrejurul turmei
lor.
9. Şi iată un înger al
Domnului a stătut înaintea
lor şi slava Domnului a
strălucit împrejurul lor şi
s'au înfricoşat cu frică
mare
10. Şi le-a zis îngerul:
Nu vă temeţi, că iată vă
binevestesc bucurie mare,
care va fi pentru tot po-
porul,
11. Că vi s'a născut
astăzi Mântuitorul care
este Hristos Domnul, în ce-
tatea lui David.
12. Şi aceasta vă va fi
semn: Veţi afla un prunc
înfăşat, culcat în iesle.
13. Şi deodată s'a văzut,
împreună cu îngerul, mul-
ţime de oaste cerească, lău-
dând pe Dumnezeu şi zi-
când:
14. Slavă întru cei de
sus lui Dumnezeu şi pe
pământ pace, între oameni
bunăvoire.
15. Şi cum s'au dus dela
ei îngerii la cer, păstorii au
zis unii către alţii: Să mer-
gem dar până la Betleem
şi să vedem harul acesta
ce s'a făcut, pe care Dom-
nul ni l-a descoperit.
16. Şi au venit de grabă
şi au aflat pe Maria şi pe
Iosif şi pruncul culcat în
iesle
17. Şi văzând, au spus
ce li s'a grăit despre prun-
cul acesta.
18. Şi toţi care au auzit
s'au mirat de cele ce le-au
spus păstorii,
19. Iar Maria păstra toa-
te cuvintele acelea, punân-
du-le în inima sa.
20. Şi s'au întors păsto-
rii, slăvind şi lăudând pe
Dumnezeu pentru toate ce-
le ce auziseră şi văzuseră,
precum li se spusese.
21. Şi când s'au împli-
nit opt zile, ca să-l taie
împrejur, i-a pus numele
Iisus, cum s'a spus de în-
ger mai înainte de a se ză-
misli în pântece.
22. Şi când s'au împli-
nit zilele curăţirii lor, după

legea lui Moise, l'au dus la
Ierusalim, ca să-l pună
înaintea Domnului,
23. Precum este scris în
legea Domnului: «Orice întâiu
născut de parte bărbătească,
să fie închinat Domnului»
24. Și ca să dea jertfă,
— precum s'a zis în legea
Domnului — o pereche de
turturele, sau doi pui de
porumbiel.
25. Și iată era un om în
Ierusalim cu numele Simeon
și omul acela era
drept și temător de Dumnezeu,
așteptând mângâierea
lui Israil și Duhul
Sfânt era peste dânsul.
26. Și i se făgăduise de
Duhul Sfânt să nu vadă
moartea până ce nu va vedea
pe Hristosul Domnului.
27. Și a venit cu Duhul
în templu, când au adus
înăuntru părinții pe pruncul
Iisus, ca să facă cu
el după rânduiala legii.
28. Și acela l-a luat în
brațe și a binecuvântat pe
Dumnezeu și a zis:
29. Acum slobozești pe
robul tău, Stăpâne, după
cuvântul tău în pace,
30. Că văzură ochii mei
mântuirea ta,
31. Pe care ai gătit-o
în fața tuturor popoarelor,
ca să fie
32. Lumină spre descoperire
neamurilor și slavă
poporului tău Israil.
33. Și se mirau Iosif și
mama lui de cele ce se
grăiau despre el.
34. Și i-a binecuvântat
Simeon și a zis către Maria,
mama lui: Iată, aceasta
este pus spre căderea
și scularea multora în Israil
și spre semn de contrazicere,
ca să descopere
cugetele multor inimi
35. Și prin însuși sufletul
tău va trece sabie.
36. Și era și Ana proorocița,
fiica lui Fanuil, din
seminția lui Așer. Aceasta
era înaintată în zile
multe și trăise cu bărbatul
său șapte ani după fecioria
sa
37. Și a fost văduvă ea
optzeci și patru de ani și
nu se depărta dela templu,
slujind noaptea cu posturi
și cu rugăciuni.
38. Și venind și acesta
în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu
și cuvânta despre el
tuturor celor ce așteptau
mântuire în Ierusalim.
39. Și cum au săvârșit
toate după legea Domnului,
s'au întors în Galileia,
în cetatea lor, Nazaret.
40. Iar pruncul creștea
și se întărea cu duhul, umplându-se
de înțelepciune și
darul lui Dumnezeu era peste
el.
41. Și se duceau părinții
lui în fiecare an la Ierusalim,
de praznicul Paștelui.
42. Și când a fost el de
doisprezece ani, suindu-se

ei la Ierusalim, după obiceiul
praznicului,
43. Și sfârșindu-se zilele
de praznic, când s'au
întors ei, a rămas copilul
Iisus în Ierusalim și n'au
știut Iosif și mama lui.
44. Și socotind că este
în ceata călătorilor, au venit
cale de o zi și l-au căutat
printre rudenii și cunoscuți
45. Și neaflându-l, s'au
întors la Ierusalim, căutându-l.
46. Și după trei zile l-au
aflat în templu, șezând în
mijlocul dascălilor, ascultând
la ei și punându-le întrebări
47. Și se minunau toți,
care-l auzeau, de priceperea
și de răspunsurile lui.
48. Și văzându-l, s'au
spăimântat și a zis către el
mama lui: Fiule, de ce ai
făcut așa? Iată tată! tău
și eu te căutăm îngrijorați.
49. Și a zis către ei: De
ce mă căutați? Au n'ați
știut că în cele ale Tatălui
meu mi se cade să fiu?
50. Și ei n'au înțeles cuvântul
ce le-a spus.
51. Și s'a coborît împreună
cu ei și a venit în
Nazaret și le era supus.
Iar mama lui păstra toate
cuvintele acestea în inima
sa.
52. Și Iisus sporea cu înțelepciunea
și cu vârsta și
cu harul la Dumnezeu și
la oameni.

Ioan Botezătorul, predica, botezul și moartea lui. Botezul și spița neamului lui Iisus.

3 1. Iar în anul al cincisprezecelea
al împărăției
lui Tiberiu Cezarul, fiind
procurator al Iudeii Ponțiu
Pilat și tetrarh al Galileii
Irod, iar Filip, fratele lui,
tetrarh al Itureii și al ținutului
Trahonitei, și Lisanie
tetrarh al Abilenei,
2. In zilele marilor preoți
Ana și Caiafa, fost-a cuvântul
lui Dumnezeu către
Ioan, fiul lui Zaharia în
pustie.
3. Și a venit acesta în
toată împrejurimea Iordanului,
propoveduind botezul
pocăinței spre iertarea
păcatelor,
4. Precum este scris în
cartea cuvintelor lui Isaia
proorocul, care zice: «Gătiți
calea Domnului, drepte
faceți cărările lui.
5. Toată valea să se umple
și tot muntele și dealul
să se micșoreze și căile
strâmbe să se îndrepte
și cele colțuroase să se facă
netede
6. Și toată făptura va
vedea mântuirea lui Dumnezeu».
7. Deci zicea mulțimilor
care se duceau să se boteze
de el: Pui de vipere,
cine v'a arătat să fugiți de
mânia ce va să fie?
8. Faceți dar roade vred-

nice de pocăință și nu în-
cepeți a zice în voi: Avem
tată pe Avraam, că vă spun
că Dumnezeu poate și din
pietrele acestea să ridice
fii lui Avraam.
9. Iată și securea stă la
rădăcina pomilor. Deci ori-
ce pom care nu face roadă
bună se taie și în foc se
aruncă.
10. Și-l întrebau mulți-
mile, zicând: Dar ce să
facem?
11. Iar el răspunzând, le
zicea: Cel ce are două hai-
ne să dea celui ce n'are
și cel ce are bucate, ase-
meni să facă.
12. Și au venit și vame-
șii să se boteze de el, și
au zis către el: Invățăto-
rule, ce să facem?
13. Iar el a zis către ei:
Nimic mai mult decât vă
este rânduit să nu faceți.
14. Și-l întrebau și osta-
șii, zicând: Dar noi ce să
facem? Și a zis către ei:
Pe nimeni să nu asupriți,
nici să nu pârîți și să vă
mulțumiți cu lefile voastre.
15. Iar așteptând popo-
rul și toți cugetând în ini-
mile lor de Ioan, dacă nu
cumva el este Hristos,
16. A răspuns Ioan tu-
turor, zicând: Eu vă bo-
tez cu apă, dar vine Cel
mai tare decât mine, că-
ruia nu sunt vrednic să-i
desleg cureaua încălțămin-
telor. Acela vă va boteza
cu Duh Sfânt și cu foc.
17. A cărui lopată este
în mâna lui și va curăți
aria sa și va aduna grâul
în jitnița sa, iar pleava
o va arde în foc nestins.
18. Incă și alte multe
binevestea poporului, mân-
gâindu-l.
19. Iar Irod tetrarhul,
mustrat fiind de el, pen-
tru Irodiada, femeia fra-
telui său, și pentru toate
relele pe care le făcea,
20. A adaus și aceasta la
toate: A închis pe Ioan
în temniță.
21. Și dacă s'a botezat
tot poporul, botezându-se
și Iisus și rugându-se, s'a
deschis cerul
22. Și s'a coborît Du-
hul Sfânt peste el, în chip
trupesc, ca un porumbiel și
glas din cer s'a auzit, zi-
când: Tu ești Fiul meu
cel iubit. In tine am bine-
voit.
23. Și Iisus însuși era
ca de treizeci de ani când
a început, fiind, precum se
socotea fiul lui Iosif, al
lui Eli,
24. Al lui Matat, al lui
Levi, al lui Melhi, al lui
Iana, al lui Iosif,
25. Al lui Matatia, al lui
Amos, al lui Naum, al lui
Esli, al lui Nangai,
26. Al lui Maat, al lui
Matatia, al lui Semei, al
lui Iosif, al lui Iuda,
27. Al lui Ioana, al lui
Risa, al lui Zorobabel, al
lui Salatiil, al lui Neri,

28. Al lui Melhi, al lui
Adi, al lui Cosan, al lui
Elmodam, al lui Er,
29. Al lui Iosis, al lui
Eliezer, al lui Iorim, al lui
Matat, al lui Levi,
30. Al lui Simon, al lui
Iuda, al lui Iosif, al lui
Ionan, al lui Eliachim,
31. Al lui Melea, al lui
Mainan, al lui Matata, al
lui Natan, al lui David,
32. Al lui Iese, al lui
Oved, al lui Vooz, al lui
Salmon, al lui Naason,
33. Al lui Aminadav, al
lui Araam al lui Esrom, al
lui Farès, al lui Iuda,
34. Al lui Iacov, al lui
Isaac, al lui Avraam, al
lui Tara, al lui Nahor,
35. Al lui Saruh, al lui
Ragav, al lui Falec, al lui
Ever, al lui Sala,
36. Al lui Cainan, al lui
Arfaxad, al lui Sim, al lui
Noe, al lui Lameh,
37. Al lui Matusala, al
lui Enoh, al lui Iared, al
lui Maleleil, al lui Cainan.
38. Al lui Enos, al lui
Sit, al lui Adam, al lui
Dumnezeu.

Ispitirea lui Iisus.
El învață în Nazaret și este
amenințat de Iudei.
Vindecă felurite boale.

4 1. Iar Iisus plin de Du-
hul Sfânt s'a întors
dela Iordan și s'a dus de
Duhul în pustie,
2. Patruzeci de zile ispi-
tindu-se de diavolul. Și n'a
mâncat nimic în zilele a-
celea, iar când s'au sfâr-
șit a flămânzit.
3. Și i-a zis diavolul: De
ești Fiul lui Dumnezeu, zi
pietrei acesteia să se facă
pâine.
4. Și a răspuns Iisus că-
tre el, zicând: Scris este
că «nu numai cu pâine va
trăi omul, ci cu orice cu-
vânt al lui Dumnezeu».
5. Și suindu-l diavolul
pe un munte înalt, i-a ară-
tat într'o clipă toate îm-
părățiile lumii
6. Și i-a zis diavolul:
Ție îți voiu da stăpânirea
aceasta toată și slava lor,
că mie îmi este dată și ori-
cui voiesc o dau.
7. Deci, de te vei închina
înaintea mea, va fi a ta
toată.
8. Și răspunzând Iisus,
i-a zis: Mergi înapoia mea,
Satano, că scris este: «Dom-
nului Dumnezeului tău să
te închini și numai lui să-i
slujești».
9. Și l-a dus în Ierusa-
lim și l-a pus pe streașina
templului și i-a zis: De
ești Fiul lui Dumnezeu,
aruncă-te de aci jos,
10. Că scris este că «în-
gerilor săi va porunci pen-
tru tine, să te păzească»
11. Și că «pe mâini te
vor ridica, pentru ca să
nu-ți lovești de piatră pi-
ciorul tău».
12. Și răspunzând Iisus

i-a zis: Zis este: «Să nu
ispitești pe Domnul Dum-
nezeul tău».
13. Și sfârșind diavolul
toată ispita, a fugit dela
el până la o vreme potri-
vită.
14. Și s'a întors Iisus
în puterea Duhului în Ga-
lileia și a ieșit vestea des-
pre el în toată împreju-
rimea aceea
15. Și învăța în sinago-
gile lor slăvit fiind de toți.
16. Și a venit în Naza-
ret, unde fusese crescut și
a intrat, după obiceiul său,
în ziua sâmbetei în sina-
gogă și s'a sculat să ci-
tească.
17. Și i s'a dat cartea
lui Isaia proorocul. Și des-
chizând cartea, a aflat lo-
cul unde era scris:
18. «Duhul Domnului pe-
ste mine, pentrucă m'a uns
să binevestesc săracilor.
M'a trimis să vindec pe
cei sdrobiți la inimă, să
propoveduesc robilor ierta-
re și orbilor vedere. Să slo-
bozesc pe cei apăsați.
19. Să vestesc anul milei
Domnului».
20. Și închizând cartea
a dat-o slujitorului și a
șezut și ochii tuturor din
sinagogă erau ațintiți la el.
21. Și el a început a zice
către ei: Astăzi s'a împli-
nit Scriptura aceasta în au
zul vostru.
22. Și toți îl încuviin-
țau și se mirau de cuvin-
tele harului care ieșeau din
gura lui și ziceau: Au nu
este acesta feciorul lui Io-
sif?
23. Și a zis către ei: Cu
adevărat îmi veți spune pil-
da aceasta: Doctore, vin-
decă-te pe sine-ți. Fă și
aici în patria ta câte am
auzit că s'au făcut în Ca-
pernaum.
24. Și a zis: Amin gră-
iesc vouă, că niciun prooroc
nu este primit în patria sa.
25. Și adevărat vă spun:
Multe văduve erau în zi-
lele lui Ilie în Israil, când
s'a închis cerul trei ani și
șase luni, încât s'a făcut
foamete mare peste tot pă-
mântul,
26. Și către niciuna din
ele n'a fost trimis Ilie de-
cât la Sarepta Sidonului,
la o femeie văduvă.
27. Și mulți leproși erau
în zilele lui Elisei prooro-
cul în Israil și niciunul
din ei nu s'a curățit de-
cât Neeman Sirianul.
28. Și s'au umplut toți
de mânie în sinagogă, au-
zind aceasta
29. Și sculându-se, l-au
scos afară din cetate și
l-au dus până în sprin-
ceana muntelui pe care era
zidită cetatea lor, ca să-l
arunce jos,
30. Iar el trecând prin
mijlocul lor, s'a dus.
31. Și s'a coborît la Ca-
pernaum, cetate a Galileii
și era învățându-i sâmbăta.

32. Și erau uimiți de
învățătura lui, căci era cu
putere cuvântul lui.
33. Și în sinagogă era
un om având duh de drac
necurat și a strigat cu glas
mare,
34. Zicând: Lasă, ce ai
cu noi, Iisuse Nazarinene?
Ai venit să ne pierzi? Te
știu cine ești: Sfântul lui
Dumnezeu.
35. Și l-a certat Iisus,
zicând: Taci și ieși din el.
Și aruncându-l dracul în
mijlocul sinagogii a ieșit
din el, nevătămându-l.
36. Și s'a făcut frică
peste toți și se întrebau în-
tre sine, zicând: Ce este
cuvântul acesta? Căci cu
stăpânire și cu putere po-
runcește duhurilor necurate
și ies.
37. Și se ducea vestea
despre el în tot locul de
primprejur.
38. Și sculându-se din
sinagogă, a intrat în casa
lui Simon, iar soacra lui
Simon era cuprinsă de fri-
guri rele și l-a rugat pen-
tru ea.
39. Și stând plecat asu-
pra ei, a certat frigurile
și au lăsat-o și îndată scu-
lându-se, le slujea.
40. Și apunând soarele,
toți câți aveau bolnavi de
felurite boale i-au adus
la el, iar el pe fiecare din
ei punându-și mâinile, i-a
vindecat.
41. Și ieșeau și draci
din mulți, strigând și zi-
când: Tu ești Hristos, Fiul
lui Dumnezeu. Și certân-
du-i, nu-i lăsa să vorbească,
pentrucă știau că el este
Hristos.
42. Iar făcându-se ziuă,
ieșind s'a dus în loc pustiu
și mulțimile îl căutau și
au venit până la el și-l ți-
neau să nu se ducă dela ei.
43. Și el a zis către ei:
Trebue să vestesc și celor-
lalte cetăți împărăția lui
Dumnezeu, că pentru acea-
sta sunt trimis.
44. Și propoveduia în si-
nagogile Galileii.

Pescuirea minunată. Vindecarea unui lepros și a unui slăbănog. Chemarea lui Matei. Despre post.

5
1. Și când îl îmbulzea
mulțimea ca să audă cu-
vântul lui Dumnezeu, el
sta lângă lacul Ghenisaret
2. Și a văzut două co-
răbii stând lângă lac, iar
pescarii ieșind din ele, spă-
lau mrejile,
3. Și intrând într'o co-
rabie, care era a lui Si-
mon, l-a rugat s'o depăr-
teze puțin dela uscat și șe-
zând, învăța mulțimile din
corabie.
4. Iar când a încetat să
vorbească, a zis către Si-
mon: Depărtează-o la a-
dânc și aruncați mrejile
pentru pescuit.
5. Și răspunzând Simon,

i-a zis: Invățătorule, toată
noaptea ostenindu-ne, nimic
n'am prins, dar după
cuvântul tău, voiu arunca
mrejile.
6. Și aceasta făcând, au
prins mulțime multă de
pește încât se rupeau mrejile.
7. Și au făcut semn tovarășilor
lor, care erau
într'altă corabie, ca, venind,
să le ajute. Și au venit
și au umplut amândouă
corăbiile, încât se afundau.
8. Iar Simon Petru văzând,
a căzut la picioarele
lui Iisus, zicând: Ieși dela
mine, că om păcătos sunt,
Doamne,
9. Că-l cuprinsese spaima
pe el și pe toți cei împreună
cu el, pentru pescuirea
peștilor ce prinseseră.
10. Asemenea și pe Iacov
și pe Ioan fiii lui Zevedeu,
care erau tovarăși
lui Simon. Și a zis Iisus
către Simon: Nu te teme,
de acum vei pescui oameni.
11. Și trăgând corăbiile
la țărm, lăsând toate, au
mers după el.
12. Și odată când era
într'una din cetăți, iată
un om era plin de lepră și
văzând pe Iisus, a căzut
pe fața sa și s'a rugat
lui, zicând: Doamne, de
vei vrea poți să mă curățești.
13. Și întinzând Iisus
mâna, s'a atins de el, zicând:
Voiesc. Curățește-te.
Și îndată lepra s'a dus
dela el
14. Și i-a poruncit nimănui
să nu spună și i-a zis:
Mergi de te arată preotului
și du jertfă pentru curățirea
ta, precum a poruncit
Moise, spre încredințarea
lor.
15. Iar vestea despre el
mai mult străbătea și se adunau
mulțimi mari, ca
să-l asculte și să se vindece
de boalele lor,
16. Iar el se ducea în
pustie și se ruga.
17. Și într'una din zile,
când învăța el și ședeau
fariseii și învățătorii de
lege, care veniseră din toate
satele Galileii și ale Iudeii
și din Ierusalim și puterea
Domnului era să-i
vindece,
18. Iată, niște bărbați
purtau în pat pe un om,
care era slăbănog și căutau
să-l ducă înăuntru și
să-l pună înaintea lui.
19. Și neaflând pe unde
să-l ducă, din pricina mulțimii,
suindu-se pe acoperiș,
printre cărămizi l-au
lăsat cu patul în mijloc,
înaintea lui Iisus.
20. Și el văzând credința
lor, a zis: Omule, iertate
îți sunt păcatele tale.
21. Iar cărturarii și fariseii,
au început să cugete,
grăind: Cine este acesta
ce grăiește hule? Cine poate
să ierte păcatele decât
numai unul Dumnezeu?
22. Iar Iisus cunoscând
gândurile lor, răspunzând a
zis către ei: Ce gândiți în
inimile voastre?
23. Ce este mai lesne a
zice: Iertate îți sunt păcatele
tale, sau a zice: Scoală
și umblă?
24. Ci ca să știți, că putere
are Fiul Omului pe
pământ să ierte păcatele,
a zis slăbănogului: Ție zic:
Scoală și luându-ți patul,
mergi la casa ta.
25. Și îndată sculându-se
înaintea lor, a luat patul
pe care zăcea și s'a dus
la casa sa, slăvind pe Dumnezeu
26. Și spaimă a cuprins
pe toți și slăveau pe Dumnezeu
și s'au umplut de
frică, zicând: Am văzut
lucruri minunate astăzi.
27. Și după acestea a ieșit
și a văzut pe un vameș,
anume Levi, șezând la vamă,
și i-a zis: Vino după
mine.
28. Și lăsând toate, s'a
sculat și a mers dup el.
29. Și i-a făcut Levi ospăț
mare în casa sa. Și era
mulțime mare de vameși și
alții, care ședeau cu ei.
30. Și cârteau cărturarii
lor și fariseii către ucenicii
lui, grăind: Pentru ce
cu vameșii și cu păcătoșii
mâncați și beți?

31. Și răspunzând Iisus,
a zis către ei: N'au trebuință
de doctor cei sănătoși,
ci cei bolnavi.
32. Nu am venit să chem
pe cei drepți la pocăință,
ci pe cei păcătoși,
33. Iar ei au zis către
el: Pentru ce ucenicii lui
Ioan postesc adesea și fac
rugăciuni, asemenea și ai
fariseilor, iar ai tăi mănâncă
și beau?
34. Iar el a zis către
ei: Puteți oare să faceți
pe fiii nunții să postească,
cât timp este mirele cu
ei?.
35. Dar vor veni zile
când se va lua mirele dela
ei și atunci, în acele zile,
vor posti.
36. Și grăia și pildă către
ei: Nimeni nu pune petec
de haină nouă la haină
veche, iar de nu, și pe cea
nouă o strică și la cea veche
nu se potrivește petecul
cul din cea nouă.
37. Nimeni nu pune vin
nou în burduf vechiu, iar
de nu, va sparge vinul nou
burduful și el se varsă,
și burduful se nimicește,
38. Ci vinul nou se cade
să fie pus în burduf nou
și amândouă se vor păstra.
39. Și nimeni bând vin
vechiu, îndată nu voiește de
cel nou, că zice, cel vechiu
este bun.

Ucenicii rup spice sâmbăta. Omul cu mâna uscată. Chemarea celor doisprezece apostoli. Fericirile. Iubirea de vrăjmași. A nu judeca pe aproapele. Casa zidită pe temelie bună.

6 1. Și s'a întâmplat într'o sâmbătă, a doua după cea dintâi (a Paștelui), să treacă prin semănături și ucenicii lui smulgeau spice și mâncau, frecându-le în palme.

2. Iar unii din farisei le-au zis: De ce faceți ceea ce nu se cade a face sâmbăta?

3. Și răspunzând Iisus, a zis către ei: Nici aceasta n'ați citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinile punerii înainte, pe care nu se cădea să le mănânce decât preoții și a mâncat și a dat și celor ce erau cu el,

5. Și le zicea: Că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei.

6. Și în altă sâmbătă a intrat în sinagogă și învăța. Și era acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată

7. Și îl pândeau cărturarii și fariseii, de-l va vindeca sâmbăta, ca să-i găsească vină.

8. Dar el știa gândurile lor și a zis omului care avea mâna uscată: Scoală-te și stăi în mijloc. Și sculându-se, a stătut.

9. Atunci a zis Iisus către ei: Vă voiu întreba: Ce se cade sâmbătă: a face bine sau a face rău? A mântui sau a pierde?

10. Și căutând spre toți i-a zis: Intinde-ți mâna. Iar el a făcut așa. Și a venit mâna lui la starea cea dintâi sănătoasă ca și cealaltă,

11. Iar ei s'au umplut de mânie și vorbeau unul cu altul, ce ar fi făcut cu Iisus.

12. Și în zilele acestea a ieșit la munte să se roage și toată noaptea a petrecut în rugăciune către Dumnezeu.

13. Și când s'a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli:

14. Pe Simon, pe care l-a numit și Petru, și pe Andrei, fratele lui, pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Vartolomeu,

15. Pe Matei și pe Toma, pe Iacov al lui Alfeu și pe Simon, ce se chiamă Zilotul,

16. Pe Iuda al lui Iacov și pe Iuda Iscariotul, care și vânzător s'a făcut.

17. Și coborînduse cu ei, a stătut în loc șes, el și mulțimea ucenicilor lui, și

mulțime mare de popor din toată Iudeia și din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră să-l asculte și să se vindece de boalele lor

18. Și cei ce se chinuiau de duhuri necurate și se vindecau.

19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de el, că putere ieșea din el și-i vindeca pe toți.

20. Și el, ridicându-și ochii spre ucenicii săi, zicea: Fericiți sunteți, săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți sunteți care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți sunteți care plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor urî pe voi oamenii și când vă vor alunga și vă vor ocărî și vor lepăda numele vostru ca un rău din pricina Fiului Omului.

23. Bucurați-vă în acea zi și vă veseliți, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că tot așa făceau părinții lor proorocilor.

24. Dar vai vouă, bogaților! că vă luați mângâierea voastră.

25. Vai vouă, celor ce sunteți sătui acum! că veți flămânzi. Vai vouă, celor ce râdeți acum! că veți plânge și vă veți tângui.

26. Vai vouă! când toți oamenii vă vor vorbi de bine, căci așa făceau părinții lor proorocilor mincinoși.

27. Iar vouă, celor ce ascultați, vă zic: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,

28. Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce vă necăjesc.

29. Celui ce te lovește peste un obraz, întoarce-i și pe celălalt și pe cel ce îți ia haina, nu-l opri să-ți ia și cămașa.

30. Oricui cere dela tine, dă-i și dela cel ce îți ia ale tale, nu cere înapoi.

31. Și precum voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi asemeni.

32. Și de iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii aceeași fac.

34. Și de dați împrumut celor dela care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire aveți? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să ia înapoi întocmai,

35 Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați împrumut, nimic nădăjduind, și va fi plata voastră multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că el este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi,

36. Deci, fiți milostivi precum și Tatăl vostru este milostiv.
37. Nu judecați și nu veți fi judecați! Nu osândiți și nu veți fi osândiți. Iertați și vi se va ierta.
38. Dați și vi se va da. Măsură bună, îndesată, clătită și cu vârf se va vărsa în sânul vostru, căci cu măsura cu care veți măsura, vi se va măsura.
39. Și le-a spus și pildă: Poate orb pe orb să călăuzească? Nu vor cădea amândoi în groapă?
40. Nu este ucenic mai presus de dascălul său; dar orice ucenic desăvârșit, va fi ca dascălul său.
41. Și ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău n'o ții în seamă?
42. Sau cum poți zice fratelui tău: Frate, lasă să scot paiul din ochiul tău, iar tu nu vezi bârna din ochiul tău? Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău,
43. Căci nu este pom bun, care să facă roadă rea, nici pom rău, care să facă roadă bună,
44. Că orice pom din roada sa se cunoaște, căci nu se adună smochine din mărăcini, nici nu se culeg struguri din spini.
45. Omul bun din vistieria cea bună a inimii sale scoate cele bune și omul rău din vistieria cea rea a inimii sale scoate cele rele, căci din prisosința inimii grăiește gura lui.
46. Și ce mă chemați: Doamne, Doamne și nu faceți cele ce zic?
47. Vă voiu arăta cui este asemenea oricine vine către mine și aude cuvintele mele și le face.
48. Asemenea este omului, care zidindu-și casă, a săpat și a adâncit și a pus temelia pe piatră și vărsându-se apele, a lovit pârâul în casă și n'a putut-o clătina, căci era întemeiată de piatră.
49. Iar cel ce a auzit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa pe pământ fără temelie, în care a lovit pârâul și îndată a căzut și căderea casei aceleia a fost mare.

Vindecarea slugii sutașului. Invierea fiului văduvei din Nain. Trimișii lui Ioan Botezătorul. Femeia păcătoasă unge pe Iisus. Pilda cu cei doi datornici.

7 1. Și după ce a sfârșit toate cuvintele sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.
2. Iar sluga unui sutaș, care era la el în cinste, fiind bolnavă, era să moară,

3. Și auzind sutașul de Iisus, a trimis la el bătrâni ai Iudeilor, rugându-l să vină să vindece pe sluga lui.
4. Iar ei venind către Iisus, îl rugau stăruitor, zicând: Este vrednic să-i faci aceasta,
5. Căci iubește neamul nostru și sinagoga el ne-a zidit-o.
6. Iar Iisus mergea cu ei. Și nefiind departe de casă, a trimis sutașul la el prieteni, zicând: Doamne, nu te osteni, că nu sunt vrednic să intri subt acoperământul meu.
7. De aceea nici pe mine nu m'am socotit vrednic să vin către tine, ci zi numai cu cuvântul și se va vindeca sluga mea,
8. Că și eu sunt om subt stăpânire, având subt mine slujitori și zic acestuia: Mergi și merge, și altuia: Vino și vine și slugii mele: Fă aceasta și face.
9. Iar Iisus auzind acestea, s'a mirat de el, și întorcându-se, a zis mulțimii, care mergea după el: Zic vouă, că nici în Israil n'am aflat atâta credință.
10. Și întorcându-se trimișii acasă au aflat pe slugă sănătoasă.
11. Și după acestea mergea într'o cetate ce se chema Nain și împreună cu el mergeau ucenicii lui mulți și mulțime mare,
12. Iar dacă s'au apropiat de poarta cetății, iată scoteau pe un mort, fiu unic al mamei sale și aceea era văduvă și mulțime mare din cetate era cu ea.
13. Și văzând-o, i s'a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge.
14. Și apropiindu-se, s'a atins de pat, iar cei ce îl duceau au stătut și el a zis: Tinere, ție îți zic: Scoală-te!
15. Și s'a sculat mortul și a început să vorbească și l-a dat mamei lui.
16. Și a cuprins frică pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Prooroc mare s'a sculat între noi și: A cercetat Dumnezeu pe poporul său.
17. Și a ieșit cuvântul acesta despre el în toată Iudeia și în toată latura dimprejur
18. Și au vestit lui Ioan ucenicii lui de toate acestea.
19. Și chemând Ioan doi din ucenicii săi, i-a trimis către Iisus, zicând: Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?
20. Și venind către el bărbații aceia, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis către tine zicând: Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?
21. Și în acel ceas a vin-

decat pe mulţi de boale
şi de răni şi de duhuri rele
şi a dat vedere multor
orbi.
22. Şi răspunzând Iisus,
le-a zis: Mergeţi şi spu-
neţi lui Ioan cele ce aţi
văzut şi aţi auzit, că orbii
văd, şchiopii umblă, lepro-
şii se curăţesc, surzii aud,
morţii se scoală, săracilor
se binevesteşte
23. Şi fericit este cel ce
va crede în mine.
24. Iar după ce s'au dus
trimişii lui Ioan, a înce-
put să vorbească mulţimi-
lor de Ioan: Ce aţi ieşit
în pustie să vedeţi? Trestie
clătită în vânt?
25. Sau ce aţi ieşit să
vedeţi? Om îmbrăcat în
haine moi? Iată, cei în hai-
ne scumpe şi care petrec
în desfătări sunt în case-
le împărăteşti.
26. Sau ce aţi ieşit să
vedeţi? Prooroc? Adevăr
zic: Şi mai mult decât
prooroc.
27. Acesta este despre
care este scris: «Iată eu
trimit îngerul meu înain-
tea feţei tale, care va gă-
ti calea ta înaintea ta».
28. Că vă zic: Intre cei
născuţi din femei nimeni
nu este prooroc mai mare
decât Ioan Botezătorul, iar
cel mai mic în împărăţia
lui Dumnezeu, mai mare
decât el este.
29. Şi tot poporul şi va-
meşii auzind, slăveau pe
Dumnezeu, botezându-se cu
botezul lui Ioan.
30. Iar fariseii şi învăţă-
torii de lege au lepădat
voia lui Dumnezeu faţă de
ei, nebotezându-se de el.
31. Deci cu cine voiu a-
semăna pe oamenii neamu-
lui acestuia? Şi cu cine sunt
asemenea?
32. Asemenea sunt cu
copiii ce şed în piaţă şi
strigă unii către alţii, zi-
când: V'am cântat din
fluier şi n'aţi jucat, v'am
cântat de jale şi n'aţi
plâns.
33. Căci a venit Ioan Bo-
tezătorul, nici pâine mân-
când nici vin bând, şi zi-
ceţi: Are drac.
34. A venit Fiul Omului
mâncând şi bând, şi ziceţi:
Iată om mâncător şi bău-
tor de vin, prieten vame-
şilor şi păcătoşilor.
35. Şi s'a îndreptăţit în-
ţelepciunea de către toţi
fiii săi.
36. Şi-l ruga unul din fa-
risei, să mănânce cu el. Şi
intrând în casa fariseului
a şezut.
37. Şi iată o femeie, din
cetate, care era păcătoasă,
înţelegând că şade în casa
fariseului, aducând un ala-
bastru cu mir
38. Şi stând la spate,
lângă picioarele lui, plân-
gând a început să-i ude
picioarele cu lacrimi şi cu
perii capului ei le ştergea

şi-i săruta picioarele şi le
ungea cu mir.
39. Iar văzând fariseul
care-l chemase, a zis în
sine: Acesta, de ar fi proo-
roc, ar şti cine şi ce fel
este femeia ce se atinge
de el, că este păcătoasă.
40. Şi răspunzând Iisus
a zis către el: Simone, am
să-ţi spun ceva: Iar el a
zis: Invăţătorule, spune.
41. Doi oameni erau da-
tori unui cămătar: unul
era dator cinci sute de di-
nari, iar celălalt cincizeci.
42. Şi neavând cu ce
plăti, i-a iertat pe amân-
doi de datorie. Deci care
dintre ei, spune-mi, îl va
iubi mai mult?
43. Iar Simon răspun-
zând, a zis: Socotesc că
cel căruia i-a iertat mai
mult. Iar el i-a zis: Drept
ai judecat.
44. Şi întorcându-se că-
tre femeie a zis lui Simon:
Vezi pe această femeie?
Am intrat în casa ta şi
apă pe picioarele mele n'ai
dat, iar ea cu lacrămi mi-a
udat picioarele şi cu părul
capului ei le-a şters.
45. Sărutare nu mi-ai
dat, iar ea de când am in-
trat, n'a încetat sărutân-
du-mi picioarele.
46. Cu untdelemn capul
nu mi-ai uns, iar ea cu mir
mi-a uns picioarele.
47. De aceea îţi zic: Ier-
tate sunt păcatele ei cele
multe, că a iubit mult. Iar
cui se iartă puţin, iubeşte
puţin.
48. Şi a zis ei: Iertate
îţi sunt păcatele.
49. Şi au început cei ce
şedeau cu el să zică în
sine: Cine este acesta care
iartă şi păcatele?
50. Şi a zis către femeie:
Credinţa ta te-a mântuit
mergi în pace.

Pilda semănătorului. Mama şi fraţii lui Iisus. Certarea furtunii. Indrăcitul din Gadara. Invierea fiicei lui Iair. Femeia ce-i curgea sânge.

8 1. Şi după aceea um-
bla prin cetăţi şi prin
sate, propoveduind şi bine-
vestind împărăţia lui Dum-
nezeu, el şi cei doisprezece
2. Şi nişte femei care
fuseseră vindecate de du-
huri rele şi de boale: Maria
ce se chema Magdalena, din
care ieşiseră şapte draci,
3. Şi Ioana, femeia lui
Huza, ispravnicul lui Irod,
şi Susana şi altele multe
care-i slujeau din avutul
lor.
4. Şi adunându-se mulţi-
me mare şi cei de prin ce-
tăţi venind către el, a zis
în pildă:
5. Ieşit-a semănătorul să
semene sămânţa sa. Şi se-
mănând el, una a căzut
lângă cale şi a fost călcată
şi pasările cerului au mân-
cat-o.

6. Și alta a căzut pe pia-
tră, și răsărind s'a uscat,
pentrucă n'avea umezeală;
7. Și alta a căzut în
mijlocul spinilor și cres-
când spinii, au înnecat-o;
8. Și alta a căzut pe pă-
mântul cel bun și crescând,
a făcut rod însutit. Acestea
zicând, a strigat: Cel ce
are urechi de auzit, să
audă.
9. Și l-au întrebat uce-
nicii lui, zicând: Ce în-
semnează pilda aceasta?
10. Iar el a zis: Vouă
vă este dat a ști tainele îm-
părăției lui Dumnezeu, iar
celorlalți le grăiesc în pil-
de, ca văzând să nu vadă și
auzind să nu înțeleagă.
11. Iar pilda aceasta în-
semnează: Sămânța este
cuvântul lui Dumnezeu,
12. Iar cea de lângă cale
închipuește pe cei care as-
cultă, apoi vine diavolul
și ia cuvântul din inima
lor, ca nu cumva crezând
să se mântuiască,
13. Iar cea de pe pia-
tră, închipuește pe cei care
când aud, cu bucurie pri-
mesc cuvântul, dar rădă-
cină n'au, ci până la o
vreme cred și în vreme de
ispită se leapădă,
14. Iar cea căzută între
spini închipuește pe cei
care au auzit, dar cu gri-
jile și cu bogățiile și cu
dulcețurile vieții acesteia
umblând, se înnăbușesc și
nu aduc roadă,
15. Iar cea de pe pă-
mântul bun închipuește pe
accia care, auzind cuvântul
cu inimă bună și curată,
îl țin și fac roadă în răb-
dare.
16. Și nimeni aprinzând
lumina nu o acopere cu
vas sau o pune subt pat,
ci o pune în sfeșnic, ca cei
ce intră să vadă lumină,
17. Căci nu este lucru
tăinuit care să nu fie dat
pe față, nici lucru ascuns
care să nu fie cunoscut și
să nu iasă la lumină.
18. Deci luați seama cum
auziți, căci celui ce are,
i se va da, celui ce n'are
și ce i se pare că are, i se
va lua.
19. Și au venit către el
mama lui și frații lui și
nu puteau să se apropie de
el din pricina mulțimii.
20. Și i s'a spus, zicând:
Mama ta și frații tăi stau
afară, vrând să te vadă,
21. Iar el răspunzând, a
zis către ei: Mama mea și
frații mei sunt aceștia, ca-
re ascultă cuvântul lui
Dumnezeu și-l fac.
22. Și într'una din zile
a intrat în corabie cu uce-
nicii lui și a zis către ei:
Să trecem de cealaltă parte
a lacului și au plecat,
23. Iar mergând ei cu
corabia, el a adormit. Și s'a
lăsat pe lac o furtună de
vânt și se acopereau de
valuri și erau în primej-
die.

24. Și apropiindu-se, l au
deșteptat, zicând: Invăță-
torule! Invățătorule! Pie-
rim! Iar el sculându-se, a
certat vântul și valul apei
și au încetat și s'a făcut
liniște
25. Și a zis către ei:
Unde este credința voa-
stră? Iar ei spăimântându-
se, s'au mirat, zicând unul
către altul: Cine este ace-
sta, că și vânturilor și a-
pei poruncește și-l ascultă?
26. Și au venit cu cora-
bia în ținutul Gadarenilor,
care este în fața Galileii;
27. Și ieșind la uscat,
l-a întâmpinat un om oare-
care din cetate, având draci
și de mult timp în hai-
nă nu se îmbrăca și în
casă nu petrecea, ci prin
morminte,
28. Iar văzând pe Iisus
și strigând a căzut înain-
tea lui și cu glas mare a
zis: Ce ai cu mine, Iisuse,
Fiul lui Dumnezeu celui
prea înalt? Rogu-te, nu
mă munci,
29. Căci poruncea duhu-
lui necurat să iasă din o-
mul acela, pentrucă de
mulți ani îl stăpânea și-l
legau cu lanțuri de fier
și cu obezi, păzindu-l, dar
sfărâmând legăturile era
gonit de dracul prin pustie.
30. Și l-a întrebat Ii-
sus, zicând: Care îți este
numele? Iar el a zis: Le-
giune, că draci mulți in-
traseră în el;
31. Și-l rugau să nu po-
runcească să meargă în a-
dânc.
32. Și era acolo o turmă
de porci mulți păscând pe
munte și-l rugau să le dea
voie să intre în ei și le-a
dat voie.
33. Și ieșind dracii din
om, au intrat în porci și
s'a pornit turma de pe
țărmuri în lac și s'a înne-
cat
34. Iar păzitorii văzând
ceea ce se făcuse, au fugit
și au spus în cetate și prin
sate.
35. Și au ieșit să vadă
ce se făcuse și au venit la
Iisus și au aflat pe omul
din care ieșiseră dracii,
îmbrăcat și întreg la minte,
șezând lângă picioarele lui
Iisus și s'au spăimântat.
36. Și le-au spus și cei
ce văzuseră, cum s'a izbă-
vit îndrăcitul.
37. Și l-a rugat toată
mulțimea ținutului Gada-
renilor, să se ducă dela ei,
că erau cuprinși de frică
mare. Iar el intrând în co-
rabie, s'a întors înapoi.
38. Și bărbatul din care
ieșiseră dracii îl ruga să
fie cu el, dar Iisus l-a slo-
bozit, zicând:
39. Intoarce-te la casa
ta și povestește câte ți-a
făcut Dumnezeu. Și s'a
dus propoveduind prin toa-
tă cetatea câte i-a făcut
Iisus.
40. Și când s'a întors

Iisus. l-a primit mulțimea,
că toți îl așteptau.
41. Și iată, a venit un
om, căruia îi era numele
Iair, și acesta era mai-ma-
rele sinagogii și căzând la
picioarele lui Iisus, îl ruga
să intre în casa lui,
42. Că avea o singură
fiică, de vreo doisprezece
ani, și aceea murea. Iar pe
când mergea, îl împresurau
mulțimile.
43. Și o femeie având
curgere de sânge de doi-
sprezece ani, care cheltuise
cu doctori toată avuția sa,
și de nici unul nu putuse
să fie vindecată,
44. Apropiindu-se pe
dinapoi, s'a atins de poala
hainei lui și îndată s'a o-
prit curgerea sângelui ei.
45. Și a zis Iisus: Cine
s'a atins de mine? Iar le-
pădându-se toți, a zis Pe-
tru și cei ce erau cu el: In-
vățătorule, mulțimile te îm-
bulzesc și te strâmtorează,
și tu zici: Cine s'a atins de
mine?
46. Iar Iisus a zis: S'a
atins de mine cineva, că
am simțit puterea ce a
ieșit din mine.
47. Atunci femeia văzând
că n'a rămas tăinuită, a
venit tremurând, și căzând
înaintea lui, i-a spus, îna-
intea a tot poporul, pentru
care pricină s'a atins de
el și cum s'a tămăduit în-
dată.
48. Iar el i-a zis: In-
drăsnește, fiică. Credința ta
te-a mântuit. Mergi în pace.
49. Incă vorbind el, a
venit cineva dela mai-ma-
rele sinagogii, zicându-i: A
murit fiica ta. Nu mai su-
păra pe Invățătorul,
50. Iar Iisus auzind, a
răspuns lui, zicând: Nu te
teme. Crede numai și se
va izbăvi.
51. Iar intrând în casă
n'a lăsat pe nimeni să intre
cu el, decât pe Petru și pe
Iacov și pe Ioan și pe ta-
tăl fecioarei și pe mama ei.
52. Și plângeau toți și
o jeleau, iar el a zis: Nu
plângeți. N'a murit, ci
doarme.
53. Și râdeau de el, ști-
ind că a murit.
54. Iar el scoțând pe
toți afară, și apucând-o de
mână, a strigat, zicând:
Copilă, scoală-te!
55. Și s'a întors duhul
ei și a înviat îndată. Și
a poruncit să-i dea să mă-
nânce
56. Și s'au spăimântat
părinții ei; iar el le-a po-
runcit, să nu spună nimă-
nui ceea ce se făcuse.

Trimiterea apostolilor la propoveduire. Săturarea celor cinci mii. Lepădarea de sine și luarea crucii. Schimbarea la față. Lunaticul. Cearta pentru întâietate.

9 1. Și chemând pe cei
doisprezece ucenici ai
săi, le-a dat putere și
stăpânire peste toți dracii
și să vindece boalele;
2. Și i-a trimis să pro-
poveduiască împărăția lui
Dumnezeu și să vindece
pe cei bolnavi
3. Și a zis către ei: Ni-
mic să nu luați pe cale:
Nici toiag, nici traistă, nici
pâine, nici argint, nici câte
două haine să aveți.
4. Și în ori ce casă veți
intra, acolo să petreceți și
de acolo să ieșiți
5. Și câți nu vă vor pri-
mi, ieșind din cetatea a-
ceea și praful de pe pi-
cioarele voastre scuturați,
spre mărturie împotriva lor.
6. Și ieșind, umblau prin
sate binevestind și tămă-
duind pretutindeni.
7. Și a auzit Irod te-
trarhul toate cele ce se
făceau și nu se dumerea,
că unii ziceau că Ioan s'a
sculat din morți,
8. Iar alții, că Ilie s'a
arătat, iar alții, că un proo-
roc din cei de demult a în-
viat,
9. Zis-a Irod: Lui Ioan
eu i-am tăiat capul, dar
acesta cine este, de care
aud unele ca acestea? Și
căuta să-l vadă.
10. Și întorcându-se a-
postolii, i-au spus toate
câte au făcut. Și luându-i,
s'a dus deosebi în loc pu-
stiu, aproape de cetatea ce
se chiamă Betsaida,
11. Iar mulțimile aflând,
au mers după el și primin-
du-le, le vorbea despre îm-
părăția lui Dumnezeu și
pe cei ce aveau trebuință
de vindecare, îi vindeca.
12. Iar ziua începuse a
se pleca și venind cei doi-
sprezece, i-au zis: Dă dru-
mul mulțimii, ca mergând
în satele și în cetățile de
primprejur, să poposească
și să-și afle demâncare, că
aici suntem în loc pustiu.
13. Iar el a zis către
dânșii: Dați-le voi să
mănânce. Iar ei au zis:
Nu avem mai mult decât
cinci pâini și doi pești,
afară numai dacă ne vom
duce noi să cumpărăm la
tot poporul acesta bucate,
14. Că erau ca cinci mii
de bărbați. Și a zis către
ucenicii săi: Așezați-i în
cete de câte cincizeci.
15. Și au făcut așa și
i-au așezat pe toți.
16. Deci luând cele cinci
pâini și cei doi pești, cău-
tând la cer, le-a binecu-
vântat și le-a frânt și le-a
dat ucenicilor să le pună
înaintea mulțimii.
17. Și au mâncat și s'au
săturat toți și au luat, din
fărâmăturile care rămăse-
seră douăsprezece coșuri.
18. Și când se ruga deo-
sebi, erau cu el ucenicii
lui și i-a întrebat, zicând:
Cine zic mulțimile că sunt
eu?
19. Iar ei răspunzând,
au zis: Ioan Botezătorul,

iar alții Ilie, iar alții, că
un prooroc oarecare din cei
de demult a înviat.
20. Și le-a zis: Dar voi,
cine ziceți că sunt» Iar Pe-
tru răspunzând, a zis:
Hristosul lui Dumnezeu.
21. Iar el certându-i,
le-a poruncit, nimănui să
nu spună aceasta,
22. Zicând: Că trebue
Fiul Omului să pătimească
multe și să fie defăimat
de bătrâni și de mai-marii
preoților și de cărturari
și să fie omorît și a treia
zi să învieze.
23. Și zicea către toți:
Dacă cineva voiește să vie
după mine, să se lepede de
sine și să-și ia crucea în
fiecare zi și să-mi urmeze,
24. Căci cine voiește să-și
scape vieața, o va pierde,
iar cine-și va pierde vieața
pentru mine, acesta o va
scăpa,
25. Că ce folosește omul
de va dobândi lumea toa-
tă, iar pe sine se va pierde
sau se va păgubi?
26. Că de cel ce se va
rușina de mine și de cu-
vintele mele, de acesta și
Fiul Omului se va rușina
când va veni întru slava
sa și a Tatălui și a sfin-
ților îngeri
27. Și vă zic cu adevă-
rat: Sunt unii din cei ce
stau aici, care nu vor gu-
sta moarte, până când nu
vor vedea împărăția lui
Dumnezeu.
28. Și după cuvintele a-
cestea, ca la opt zile, luând
pe Petru și pe Ioan și pe
Iacov, s'a suit pe munte
să se roage.
29. Și s'a făcut, când
se ruga, chipul feței lui
altul și îmbrăcămintea lui
albă strălucind.
30. Și iată doi bărbați
vorbeau cu el, care erau
Moise și Ilie,
31. Care arătându-se în
slavă, vorbeau de sfârși-
tul care avea să se împli-
nească în Ierusalim.
32. Iar Petru și cei ce
erau cu el erau îngreuiați
de somn și desteptându-se,
au văzut slava lui și pe
cei doi bărbați stând îm-
preună cu el.
33. Și când s'au des-
părțit ei de el, a zis Petru
către Iisus: Invățătorule,
bine este nouă să fim aici
și să facem trei colibi:
una ție și una lui Moise
și una lui Ilie, neștiind ce
spune.
34. Și acestea zicând el,
s'a făcut nor și i-a um-
brit și s'au spăimântat
când au intrat în nor.
35. Și glas s'a făcut din
nor, zicând: Acesta este
Fiul meu cel iubit, de a-
cesta să ascultați.
36. Și după ce s'a făcut
glasul, s'a aflat Iisus sin-
gur. Și ei au tăcut și ni-
mănui n'au spus în zilele
acelea nimic din cele ce
văzuseră.

37. Și a doua zi, cobo-
rîndu-se din munte, l-a în-
tâmpinat pe el mulțime
mare
38. Și iată un bărbat
din mulțime a strigat, zi-
când: Invățătorule, rogu-
te caută spre fiul meu, că
îl am numai pe el
39. Și iată, duh îl apucă
și îndată răcnește și-l scu-
tură și spumează și abia
se duce dela el, după ce
l-a sfărâmat.
40. Și m'am rugat de
ucenicii tăi să-l scoată și
n'au putut.
41. Iar Iisus răspunzând,
a zis: O, neam necredin-
cios și îndărătnic, până
când voiu fi cu voi și vă
voiu suferi? Adu aci pe
fiul tău.
42. Și încă apropiindu-se
acela, l-a trântit dracul la
pământ și l-a scuturat. Iar
Iisus a certat duhul necu-
rat și a vindecat copilul
și l-a dat tatălui său.
43. Și se spăimântau toți
de mărirea lui Dumnezeu.
Și mirându-se toți de toate
câte făcea, a zis Iisus că-
tre ucenicii săi:
44. Puneți în urechile
voastre cuvintele acestea,
că Fiul Omului se va da
în mâinile oamenilor.
45. Iar ei nu înțelegeau
cuvântul acesta și era a-
scuns față de ei, ca să nu-l
priceapă și se temeau să-l
întrebe de cuvântul acesta.
46. Și a intrat gând în
inima lor: Cine dintre ei
ar fi mai mare?
47. Iar Iisus știind gân-
dul inimii lor, luând un
prunc, l-a pus lângă sine
48. Și a zis lor: Oricine
va primi pruncul acesta în
numele meu, pe mine mă
primește. Și oricine mă va
primi pe mine, primește pe
Cel ce m'a trimis pe mi-
ne. Că cel ce este mai
mic între voi toți, acesta
este mare.
49. Iar Ioan răspunzând
a zis: Invățătorule, am
văzut pe oarecare scoțând
draci în numele tău și l-am
oprit, că nu-ți urmează cu
noi.
50. Și a zis Iisus către
el: Nu-l opriți, că cel ce
nu este împotriva noastră,
este pentru noi.
51. Și când s'au împli-
nit zilele înălțării sale, și-a
îndreptat fața ca să mear-
gă la Ierusalim
52. Și a trimis vestitori
înaintea sa și mergând au
intrat într'un sat al Sa-
marinenilor, ca să-i gă-
tească.
53. Și nu l-au primit, că
fața lui era mergând spre
Ierusalim.
54. Și văzând ucenicii
lui, Iacov și Ioan, au zis:
Doamne, voiești să zicem
să se coboare foc din cer
și să-i mistuiască, cum a
făcut și Ilie?
55. Iar Iisus întorcân-
du-se, i-a certat și a zis;

Nu știți ai cărui duh sun-
teți,
56. Că Fiul Omului n'a
venit să piardă sufletele
oamenilor, ci să le mântu-
iască. Și a mers într'alt sat.
57. Și când mergeau ei
pe cale, a zis oarecine că-
tre el: Doamne, voiu să
merg după tine, oriunde
vei merge.
58. Și i-a zis Iisus: Vul-
pile au vizuini și pasările
cerului cuiburi, iar Fiul
Omului n'are unde să-și
plece capul.
59. Și a zis către altul:
Urmează-mi. Iar el a zis:
Doamne, dă-mi voie întâi
să merg să îngrop pe tatăl
meu,
60. Iar Iisus i-a zis: La-
să morții să-și îngroape pe
morții lor, iar tu mergi de
vestește împărăția lui Dum-
nezeu.
61. Și a zis și altul: Voiu
să-ți urmez, Doamne, dar
întâi dă-mi voie să rându-
esc cele din casa mea,
62. Iar Iisus a zis către
el: Nimeni, care-și pune
mâna pe plug și caută îna-
poi, nu este potrivit pen-
tru împărăția lui Dumne-
zeu.

Cei șaptezeci de apostoli. Legiuitorul doritor de viea-ța de veci. Pilda Samarineanului milos. Marta și Maria.

10 1. Iar după acestea a
alés Domnul pe alți
șaptezeci și i-a trimis câte
doi înaintea feței sale, în
toate cetățile și locul unde
avea el să meargă
2. Și zicea către ei: Se-
cerișul este mult, iar lucră-
torii puțini; deci rugați pe
Domnul secerișului, să scoa-
tă lucrători la secerișul
său.
3. Mergeți, iată eu vă
trimit ca pe niște miei în
mijlocul lupilor.
4. Să nu purtați pungă,
nici traistă, nici încălță-
minte și pe nimeni să nu
salutați în cale.
5. Și în orice casă veți
intra, întâi ziceți: Pace
casei acesteia.
6. Și de va fi acolo fiul
păcii, se va odihni peste el
pacea voastră, iar de nu,
se va întoarce la voi.
7. Și în acea casă petre-
ceți, mâncând și bând cele
ce vă vor da, că vrednic
este lucrătorul de plata sa.
Să nu vă mutați din casă
în casă.
8. Și în orice cetate veți
intra și vă vor primi, mân-
cați cele ce vi se vor pune
înainte
9. Și vindecați bolnavii
care vor fi în ea și zice-
ți-le: S'a apropiat de voi
împărăția lui Dumnezeu.
10. Iar în orice cetate
veți intra și nu vă vor pri-
mi, ieșind în piețele ei, zi-
ceți:
11. Și praful ce s'a li-
pit de noi din cetatea voa-

stră, vi-l scuturăm. Insă
aceasta să știți, că s'a a-
propiat împărăția lui Dum-
nezeu.
12. Zic vouă: Că mai
ușor va fi Sodomei, în ziua
aceea, decât cetății aceleia.
13. Vai ție, Horazine!
Vai ție, Betsaida! Că de
s'ar fi făcut în Tir și în
Sidon minunile care s'au
făcut în voi, de mult, în
sac și în cenușă stând, s'ar
fi pocăit,
14. Dar Tirului și Sido-
nului mai ușor va fi la ju-
decată decât vouă.
15. Și tu, Capernaume,
care până la cer te-ai înăl-
țat, până la iad te vei co-
borî.
16. Cel ce vă ascultă
pe voi, pe mine mă ascultă
și cel ce se leapădă de voi,
de mine se leapădă. Iar cel
ce se leapădă de mine, se
leapădă de Cel ce m'a tri-
mis pe mine.
17. Și s'au întors cei
șaptezeci cu bucurie, zi-
când: Doamne, și dracii ni
se pleacă în numele tău.
18. Și le-a zis: Am vă-
zut pe Satana ca un ful-
ger din cer căzând.
19. Iată, v'am dat stă-
pânire să călcați peste șerpi
și peste scorpii și peste
toată puterea vrăjmașului
și nimic nu vă va vătăma,
20. Dar nu vă bucurați
de aceasta, că duhurile vi
se pleacă, ci vă bucurați
mai vârtos, că numele voa-
stre s'au scris în ceruri.
21. In acel ceas s'a bu-
curat cu duhul Iisus și a
zis: Mulțumescu-ți, Părin-
te, Doamne al cerului și al
pământului, că ai ascuns
acestea de cei înțelepți și
pricepuți și le-ai descope-
rit pruncilor. Da, Părinte,
că așa a fost bunăvoința
ta.
22. Și întorcându-se că-
tre ucenicii săi, a zis: Toa-
te îmi sunt date de Tatăl
meu și nimeni nu știe cine
este Fiul, decât Tatăl și
cine este Tatăl decât Fiul
și căruia va voi Fiul să-i
descopere.
23. Și întorcându-se că-
tre ucenici deosebi, a zis:
Fericiți ochii care văd cele
ce vedeți voi,
24. Că zic vouă: Mulți
prooroci și împărați au
voit să vadă cele ce vedeți
voi și n'au văzut și să
audă cele ce auziți și n'au
auzit.
25. Și iată, un învăță-
tor de lege s'a sculat, ispi-
tindu-l și zicând: Invăță-
torule, ce să fac ca să mo-
ștenesc vieața veșnică?
26. Iar el a zis: In lege
ce este scris? Cum citești?
27. Iar el răspunzând a
zis: Să iubești pe Domnul
Dumnezeul tău din toată
inima ta și din tot sufle-
tul tău și din toată puterea
ta și din tot cugetul tău și
pe aproapele tău ca pe tine
însuți.

28. Zis-a lui: Drept ai răspuns. Fă aceasta și vei fi viu.

29. Iar el vrând să se îndreptățească, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

30. Iar Iisus răspunzând, a zis: Un om oarecare se cobora din Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care desbrăcându-l, s'au dus, lăsându-l abia viu.

31. Și din întâmplare se cobora pe calea aceea un preot și văzându-l a trecut pe alături.

32. Asemeni și un levit, ajungând la acel loc, venind și văzându-l a trecut pe alături,

33. Iar un Samarinean mergând pe cale, a venit la el și văzându-l, i s'a făcut milă

34. Și apropiindu-se, i-a legat rănile, turnând untdelemn și vin și punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el.

35. Și a doua zi plecând, a scos doi dinari, a dat gazdei și i-a zis: Poartă grijă de el și orice vei mai cheltui, îți voiu da când mă voiu întoarce.

36. Deci care din acei trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari?

37. Iară el a zis: Cel ce a avut milă de el. Iar Iisus i a zis: Mergi de fă și tu asemenea.

38. Și când se duceau ei, el a intrat într'un sat, iar o femeie cu numele Marta, l-a primit în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chema Maria, care și șezând lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvintele lui.

40. Iar Marta se zorea cu multă treabă și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-mea m'a lăsat să slujesc singură? Ci zi ei să-mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, i-a zis: Marto, Marto, mult te silești și multă grijă duci,

42. Dar un lucru trebuește, iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu i se va lua.

Rugăciunea domnească. Vindecarea unui mut. O femeie fericește pe Iisus. Iudeii cer semn din cer. Iisus învață la un ospăț și mustră pe învățătorii de lege.

11 1. Și a fost când era într'un loc rugându-se, după ce a încetat, a zis unul din ucenicii săi către el: Doamne, învață-ne să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pe ucenicii săi.

2. Și le-a zis: Când vă rugați ziceți: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voia ta, precum în cer și pe pământ.

3. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă în fiecare zi.

4. Și ne iartă păcatele noastre, că și noi iertăm tuturor celor ce ne greșesc nouă. Și nu ne duce în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

5. Și a zis către ei: Cine din voi având un prieten, va merge la el la miezul nopții și-i va zice: Prietene, dă-mi împrumut trei pâini,

6. Că a venit din cale un prieten la mine și n'am ce-i pune înainte.

7. Și acela răspunzând dinăuntru, va zice: Nu mă da de osteneală. Acum ușa s'a încuiat și copiii mei sunt în așternut cu mine. Nu pot să mă scol să-ți dau.

8. Zic vouă: Chiar dacă sculându-se, nu i-ar da pentru că-i este prieten, dar pentru îndrăzneala lui sculându-se, îi va da cât îi trebue.

9. Și eu zic vouă: Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide,

10. Că oricine cere ia și cel ce caută află și celui ce bate i se va deschide.

11. Și care tată dintre voi, de-i va cere fiul lui pâine, îi va da piatră? Sau pește și în loc de pește îi va da șarpe?

12. Sau de va cere ou, îi va da scorpie?

13. Deci dacă voi fiind răi, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vârtos Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor ce cer dela el?

14. Și a scos un drac și acela era mut. Și după ce a ieșit dracul, a vorbit mutul și se mirau mulțimile.

15. Iar unii din ei ziceau: Cu Beelzebul, domnul dracilor, scoate dracii

16. Și alții ispitindu-l, cereau dela el semn din cer

17. Iar el știind gândurile lor, le-a zis: Orice împărăție, ce se desbină în sine, se pustiește și casă peste casă cade.

18. Deci și Satana dacă s'a desbinat în sine, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că, eu cu Beelzebul scot dracii

19. Iar dacă eu cu Beelzebul scot dracii, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vă vor fi judecători

20. Iar dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare, înarmat fiind, își păzește curtea, în pace sunt averile lui,

22. Iar când va veni unul mai tare decât el și-l va birui, îi ia toate armele, în

care nădjduia și împarte
cele răpite dela el.
23. Cel ce nu este cu
mine, este împotriva mea
și cel ce nu adună cu mi-
ne, risipește.
24. Când duhul necurat
iese din om, umblă prin
locuri fără de apă, cău-
tând odihnă și neaflând,
zice: Mă voiu întoarce în
casa mea, de unde am ieșit
25. Și venind o află mă-
turată și împodobită.
26. Atunci merge și ia
alte șapte duhuri mai rele
decât el și intrând, locuesc
acolo și se fac cele de pe
urmă ale omului aceluia
mai rele decât cele dintâi.
27. Și când zicea el a-
cestea, ridicând o femeie
glas din mulțime i-a zis:
Fericit este pântecele care
te-a purtat și pieptul la
care ai supt,
28. Iar el a zis: Adevă-
rat, fericiți cei ce ascultă
cuvântul lui Dumnezeu și-l
păzesc.
29. Iar adunându-se mul-
țimile a început a zice:
Neamul acesta este viclean.
Cere semn și semn nu i se
va da decât semnul lui
Iona proorocul.
30. Că, precum Iona a
fost semn Ninevitenilor, așa
va fi și Fiul Omului nea-
mului acesta.
31. O împărăteasă dela
miazăzi se va scula la ju
decată cu bărbații neamu
lui acestuia și-i va osândi,
că a venit dela marginile
pământului să asculte în-
țelepciunea lui Solomon și
iată mai mult decât Solo-
mon este aci.
32. Bărbații Niniviteni
se vor scula la judecată cu
neamul acesta și-l vor o-
sândi, că ei s'au pocăit la
predica lui Iona și iată
mai mult decât Iona este
aci.
33. Nimeni aprinzând fă-
clia n'o pune în ascuns,
nici subt obroc, ci în sfe-
șnic, ca cei ce intră să va-
dă lumina.
34. Făclia trupului este
ochiul. Când ochiul tău este
curat și tot trupul tău este
luminat, iar când este bol-
nav și trupul tău va fi în-
tunecat.
35. Ia seama dar ca lu-
mina care este în tine să
nu fie întunerec.
36. Deci dacă trupul tău
este tot luminat, neavând
nicio parte întunecată, va
fi luminat întreg, ca și când
făclia te luminează cu stră-
lucirea ei.
37. Și pe când vorbea, un
fariseu îl ruga să prân-
zească la el și intrând, a
șezut.
38. Iar fariseul văzând,
s'a mirat că nu s'a spălat
mai întâi, înainte de ma-
să.
39. Și Domnul a zis că-
tre el: Acum voi, fariseii,
partea dinafară a paharu-
lui și a blidului o curățiți,

iar cea dinăuntrul vostru
este plină de răpire și de
vicleșug.
40. Nesocotiților! Au nu
cel ce a făcut pe cea din-
afară, a făcut și pe cea
dinăuntru?
41. Dați milostenie cele
ce sunt în voi și iată, toate
vă vor fi curate.
42. Dar vai vouă, farise-
ilor! Că dați zeciuială din
ismă și din rută și din
toate verdețurile și treceți
cu vederea judecata dreap-
tă și dragostea lui Dum-
nezeu. Acestea se cădea să
le faceți și pe acelea să
nu le lăsați.
43. Vai vouă fariseilor!
Că iubiți scaunele dintâi
din sinagogi și închinăciu-
nile prin piețe.
44. Vai vouă, cărturari
și farisei fățarnici! Că sun-
teți ca mormintele ce nu
se văd și oamenii, care um-
blă pe deasupra lor, nu le
știu.
45. Și răspunzând unul
din învățătorii de lege, i-a
zis: Invățătorule, acestea
zicând și pe noi ne mustri?
46. Iar el a zis: Vai și
vouă, învățătorilor de lege!
Că puneți pe oameni sar-
cini grele de purtat, iar voi
nici cu un deget al vostru
nu vă atingeți de sarcini.
47. Vai vouă! Că zidiți
mormintele proorocilor și
părinții voștri i-au ucis.
48. Deci mărturisiți și
încuviințați faptele părin-
ților voștri, că ei i-au ucis,
iar voi le zidiți mormin-
tele.
49. De aceea și înțelep-
ciunea lui Dumnezeu a zis:
«Voiu trimite la ei proo-
roci și apostoli și dintre
ei vor ucide și vor prigoni»,
50. Ca să se ceară dela
neamul acesta sângele tu-
turor proorocilor, ce s'a
vărsat dela începutul lumii,
51. Dela sângele lui Abel
până la sângele lui Zaharia,
care a pierit între altar și
templu. Adevărat vă zic:
Se va cere dela neamul a-
cesta.
52. Vai vouă, învățăto-
rilor de lege! Că ați luat
cheia cunoștinței. Voi n'ați
intrat și pe cei ce voiau
să intre i-ați oprit.
53. Și ieșind de acolo, au
început cărturarii și fari-
seii să-l urască groaznic
și să-i dea pricină să vor-
bească de multe,
54. Pândindu-l și cău-
tând să prindă ceva din
gura lui, ca să-l învinuia-
scă.

Aluatul fariseilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Sfaturi împotriva lăcomiei. Lepădarea de cele lumești. Impăcarea cu protivnicul.

12 1. Și adunându-se
mulțime mare de oa-
meni, încât se călcau unii
pe alții, a început să zică
mai întâi ucenicilor săi:

Feriți-vă de aluatul fari-
seilor, care este fățăria,
2. Că nimic nu este aco-
perit care să nu se desco-
pere și ascuns, care să nu
se cunoască.
3. De aceea câte ați spus
la întunerec, la lumină se
vor auzi și ce ați vorbit la
ureche în cămări, se va
propovedui de pe acoperi-
șul caselor.
4. Dar vouă prietenii
mei, vă zic: Nu vă temeți
de cei ce ucid trupul și
după aceea nu pot să facă
nimic mai mult,
5. Ci vă voiu arăta de
cine să vă temeți: De cel
ce are putere, după ce a
ucis, să arunce în gheena.
Adevăr zic vouă: De acela
să vă temeți.
6. Au nu se vând cinci
vrăbii pe doi bani? Și nici-
una din ele nu este uitată
înaintea lui Dumnezeu.
7. Ci și perii capului vo-
stru toți sunt numărați.
Deci nu vă temeți. Voi
sunteți mai de preț decât
multe vrăbii.
8. Și zic: Oricine mă va
mărturisi pe mine înaintea
oamenilor și Fiul Omului
îl va mărturisi pe el înain-
tea îngerilor lui Dumne-
zeu,
9. Iar cel ce se va lepă-
da de mine înaintea oame-
nilor, lepădat va fi înain-
tea îngerilor lui Dumnezeu.
10. Și oricine va zice cu-
vânt împotriva Fiului O-
mului, i se va ierta, dar
celui ce va huli împotriva
Duhului Sfânt, nu i se va
ierta.
11. Iar când vă vor duce
în sinagogi și la dregători
și la stăpâni, nu vă îngri-
jiți, cum și ce veți răs-
punde sau ce veți zice,
12. Căci Duhul Sfânt vă
va învăța în acel ceas ce
trebue să spuneți.
fratelui meu să împartă
mulțime: Invățătorule, zi
fratelui meu să împartă
moștenirea cu mine,
14. Iar el i-a zis: Omule,
cine m'a pus pe mine ju-
decător sau împărțitor în-
tre voi?
15. Și a zis către ei: Ve-
deți și vă feriți de lăcomie,
căci vieața cuiva nu stă în
prisosul avuțiilor sale.
16. Și a spus o pildă că-
tre ei, zicând: Unui om bo-
gat i-a rodit țarina
17. Și cugeta în sine, zi-
când: Ce să fac? Că nu
am unde să-mi adun roa-
dele.
18. Și a zis: Aceasta voiu
face: Voiu strica jitnițele
mele și mai mari le voiu
zidi și voiu strânge acolo
toate roadele mele și bu-
nătățile mele
19. Si voiu zice sufletu-
lui meu: Suflete, ai multe
bunătăți strânse pentru
mulți ani, odihnește-te, mă-
nâncă, bea, veselește-te.
20. Iar Dumnezeu i-a zis:
Nebune, în noaptea aceasta

ți se va lua sufletul, iar
cele ce ai gătit, ale cui vor
fi?
21. Așa este cel ce-și
adună comori, iar în Dum-
nezeu nu se îmbogățește.
22. Și a zis către uce-
nicii săi: De aceea vă zic:
Nu vă îngrijiți cu sufletul
vostru, ce veți mânca, nici
cu trupul, cu ce vă veți
îmbrăca.
23. Sufletul este mai
mult decât hrana și tru-
pul decât haina.
24. Priviți la corbi, că
nu seamănă, nici nu sece-
ră, nu au cămări, nici jit-
nițe și Dumnezeu îi hră-
nește. Cu cât mai de preț
sunteți voi decât pasările?
25. Și cine din voi în-
grijindu-se, poate să adau-
ge staturii sale un cot?
26. Deci dacă nu puteți
face nici cel mai mic lu-
cru, de ce vă îngrijiți de
celelalte?
27. Priviți crinii cum
cresc: Nu se ostenesc, nici
nu torc și vă zic, că nici
Solomon în toată slava sa
nu s'a îmbrăcat ca unul
din aceștia.
28. Și dacă iarba, care
astăzi este pe câmp și mâi-
ne se aruncă în cuptor,
Dumnezeu așa o îmbracă,
cu cât mai vârtos pe voi,
puțin credincioșilor?
29. Și voi nu căutați ce
să mâncați și ce să beți
și nu fiți necumpătați,
30. Că toate acestea pă-
gânii lumii le caută, iar
Tatăl vostru știe că vă
trebuesc acestea,
31. Ci căutați mai întâi
împărăția lui și acestea
toate vi se vor adăuga.
32. Turmă mică, nu te
teme, că a binevoit Tatăl
vostru să vă dea împără-
ția.
33. Vindeți-vă averile și
dați milostenie. Faceți-vă
pungi care nu se învechesc.
Strângeți comoară nesecată
în ceruri, unde furul nu se
apropie, nici molia nu stri-
că,
34. Căci unde este comoa-
ra voastră, acolo va fi și
inima voastră.
35. Să vă fie mijloacele
încinse și făcliile aprinse,
36. Iar voi asemenea oa-
menilor care așteaptă pe
stăpânul lor, când se va
întoarce dela nuntă, ca ve-
nind și bătând, îndată să-i
deschidă.
37. Fericite sunt slugile
acelea, pe care venind stă-
pânul, le va afla priveghind.
Amin zic vouă, că se va
încinge și le va pune la
masă și apropiindu-se le
va sluji.
38. Și de va veni în a
doua strajă și în a treia
și le va afla așa, fericite
sunt slugile acelea.
39. Iar aceasta să știți,
că de ar ști stăpânul casei
în care ceas va veni furul,
ar priveghia și nu ar lăsa
să-i sape casa.

40. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți vine Fiul Omului.
41. Și a zis Petru: Doamne, către noi spui pilda aceasta, sau și către toți?
42. Și a zis Domnul: Cine este economul credincios și înțelept, pe care îl va pune stăpânul peste slugile sale, ca să le dea la vreme măsura de grâu?
43. Fericită este sluga aceea, pe care venind stăpânul său, o va afla făcând așa.
44. Adevăr zic vouă, că o va pune peste toate avuțiile sale.
45. Iar de va zice sluga aceea în inima sa: Stăpânul meu întârzie să vină, și va începe să bată pe slugi și pe slujnice și să mănânce și să bea și să se îmbete,
46. Veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua în care nu gândește și în ceasul în care nu știe și o va pedepsi aspru și partea ei cu necredincioșii o va pune.
47. Și sluga aceea care a știut voia stăpânului său și nu a pregătit nimic, nici n'a făcut după voia lui, se va bate mult.
48. Iar cea care nu a știut și a făcut fapte vrednice de bătaie, se va bate puțin. Și oricui i s'a dat mult, mult i se va cere și cui i s'a încredințat mult, mai mult i se va cere.
49. Foc am venit să arunc pe pământ și cât voiesc să fie aprins acum!
50. Și cu botez am să mă botez și cât sunt de nerăbdător până se va săvârși!
51. Vi se pare că am venit să dau pace pe pământ? Vă zic, nu, ci desbinare,
52. Că de acum înainte de vor fi cinci într'o casă, se vor împărți trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.
53. Se va împărți tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei, soacra împotriva norei și nora împotriva soacrei.
54. Și zicea și mulțimilor: Când vedeți norul ridicându-se dela apus, îndată ziceți că ploaie mare vine și așa este
55. Și când vedeți suflând vântul de miazăzi, ziceți că zăduf va fi și este.
56. Fățarnicilor, fața cerului și a pământului știți s'o cercetați, dar vremea aceasta cum n'o cercetați?
57. De ce nu judecați și dela voi înșivă ce este drept?
58. Și când mergi cu protivnicul tău la stăpânitor, dă-ți silința să te scapi de el pe cale, ca nu cumva să te tragă la judecător și judecătorul să te dea temnicerului și temnicerul să te arunce în temniță.
59. Iți spun: Nu vei ieși de acolo, până nu vei plăti și cel din urmă ban.

Galileienii uciși. Pilda smochinului neroditor, a grăunțelui de muștar și a aluatului. Ușa cea strâmtă. Iisus amenințat cu moartea de Irod. Ierusalimul ucigător de prooroci.

13 1. Și au venit unii în acea vreme spunându-i de Galileienii, al căror sânge Pilat l-a amestecat cu jertfele lor
2. Și răspunzând Iisus, le-a zis: Vi se pare că Galileienii aceștia mai păcătoși au fost decât toți Galileienii, că au pătimit acestea?
3. Vă zic, nu, ci, de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.
4. Sau acei optsprezece, peste care a căzut turnul în Siloam și i-a omorît, vi se pare că aceștia au fost mai păcătoși decât toți oamenii care locuesc în Ierusalim?
5. Vă zic, nu. De nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri.
6. **Și zicea pilda aceasta: Cineva avea un smochin sădit în via sa și a venit căutând roadă în el și n'a aflat.**
7. Și a zis către vier: Iată, trei ani sunt de când vin căutând rod în smochinul acesta și nu aflu. Taie-l, pentru ce mai încurcă locul?
8. Iar el răspunzând, i-a zis: Doamne, lasă-l și acest an, până-l voiu săpa împrejur și voiu pune gunoiu.
9. Poate va face rod în anul viitor.
10. Și învăța într'una din sinogogi sâmbăta
11. Și iată o femeie, care avea duhul neputinței de optsprezece ani și era gârbovă și nu putea să se ridice în sus nicidecum,
12. Iar Iisus văzând-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie, te-ai izbăvit de slăbiciunea ta
13. Și și-a pus mâinile pe ea și îndată s'a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu,
14. Iar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că o vindecase Iisus sâmbăta, răspunzând, zicea mulțimii: Șase zile sunt în care se cade a lucra. Deci în acestea venind vindecați-vă, iară nu în ziua sâmbetei.
15. Iar Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnice, fiecare din voi sâmbăta au nu-și desleagă boul său, ori asinul dela iesle și-l duce de-l adapă?
16. **Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care**

a legat-o Satana, iată de
optsprezece ani, nu se că-
dea să fie deslegată din
legătura aceasta în ziua
sâmbetei?
17. Şi acestea zicând el,
se ruşinau toţi cei ce stau
împotriva lui şi toată mul-
ţimea se bucura de toate
cele slăvite ce se făceau de
el.
18. Deci zicea: Cu ce
este asemenea împărăţia lui
Dumnezeu? Şi cu ce o voiu
asemăna?
19. Asemenea este grăun-
telui de muştar, pe care
luându-l un om, l-a arun-
cat în grădina sa şi a cre-
scut şi s'a făcut copac ma-
re şi pasările cerului s'au
sălăşluit în ramurile lui.
20. Iarăşi a zis: Cu ce
voiu asemăna împărăţia lui
Dumnezeu?
21. Asemenea este alua-
tului, pe care luându-l o
femeie, l-a ascuns în trei
măsuri de făină, până s'a
dospit toată.
22. Şi umbla prin cetăţi
şi prin sate învăţând şi
cale făcând la Ierusalim.
23. Şi i-a zis cineva:
Doamne, au puţini sunt cei
ce se mântuesc? Iar el le-a
zis:
24. Nevoiţi-vă să intraţi
prin poarta cea strâmtă,
că mulţi, zic vouă, vor că-
uta să intre şi nu vor putea.
25. După ce se va scula
stăpânul casei şi va încuia
uşa şi veţi începe a sta
afară şi a bate în uşă, zi-
când: Doamne, Doamne,
deschide-ne şi răspunzând,
vă va zice: Nu vă ştiu de
unde sunteţi,
26. Atunci veţi începe să
ziceţi: Am mâncat şi am
băut înaintea ta şi în pie-
ţele noastre ai învăţat
27. Şi va zice: Vă spun:
Nu vă ştiu de unde sunteţi.
Depărtaţi-vă dela mine toţi
făptuitorii de nedreptate.
28. Acolo va fi plânge-
rea şi scrâşnirea dinţilor,
când veţi vedea pe Avraam
şi pe Isaac şi pe Iacov şi
pe toţi proorocii în împă-
răţia lui Dumnezeu, iar pe
voi aruncaţi afară.
29. Şi vor veni alţii dela
răsărit şi dela apus şi dela
miazănoapte şi dela miază-
zi şi vor şedea în împără-
ţia lui Dumnezeu
30. Şi iată, sunt unii pe
urmă care vor fi întâi şi
sunt alţii întâi care vor fi
pe urmă.
31. In ziua aceea s'au
apropiat unii din farisei,
zicându-i: Ieşi şi du-te de
aici, că Irod vrea să te
omoare.
32. Şi le-a zis: Mergând,
spuneţi vulpii acesteia: Iată
scot draci şi fac vindecări
astăzi şi mâine şi a treia
zi voiu sfârşi,
33. Insă mi se cade astăzi
şi mâine şi în cealaltă zi să
merg, că nu este cu putinţă
să piară vreun prooroc afa-
ră din Ierusalim.

34. Ierusalime! Ierusali-
me! cel ce omori proorocii
şi ucizi cu pietre pe cei
trimişi la tine, de câte ori
am vrut să adun pe fiii
tăi, cum adună cloşca puii
săi sub aripi şi nu aţi voit.
35. Iată, vi se lasă casa
voastră pustie şi amin gră-
iesc vouă, că nu mă veţi ve-
dea de acum până va veni
vremea când veţi zice:
Binecuvântat este cel ce
vine în numele Domnului.

Iisus vindecă pe un bolnav de idropică şi învaţă a nu căuta locurile dintâi la mese. Pilda despre cei chemaţi la cină. Lepădarea de sine.

14 1. Şi când a intrat el
în casa unuia din că-
peteniile fariseilor sâmbă-
ta, ca să mănânce pâine
şi aceia îl pândeau,
2. Iată un om bolnav de
idropică era înaintea lui.
3. Şi răspunzând Iisus,
a grăit către farisei şi că-
tre învăţătorii de lege zi-
când: Este oare îngăduit a
vindeca sâmbăta, ori nu?
4. Iar ei tăceau. Şi atin-
gându-l, l-a vindecat şi i-a
dat drumul.
5. Şi răspunzând Iisus
către ei, a zis: Căruia din
voi, de-i va cădea în puţ a-
sinul sau boul, nu îndată
îl va scoate în ziua sâm-
betei?
6. Şi nu i-au putut răs-
punde la aceasta.
7. Şi a spus o pildă către
cei chemaţi, după ce a luat
seama cum îşi alegeau lo-
curile cele dintâi, zicând
către ei:
8. Când vei fi chemat
de cineva la nuntă, nu şe-
dea în locul cel dintâi, ca
nu cumva să fie chemat
de el altul mai cinstit de-
cât tine
9. Şi venind cel ce v'a
chemat şi pe tine şi pe
acela, îţi va zice: Dă lo-
cul acestuia şi atunci vei
începe cu ruşine să şezi în
locul cel mai dela urmă.
10. Ci când vei fi che-
mat, mergând şezi în locul
cel din urmă, ca atunci
când va veni cel ce te-a
chemat, să-ţi zică: Priete-
ne, sue-te mai sus. Atunci
vei avea cinste înaintea ce-
lor ce vor şedea împreună
cu tine.
11. Că tot cel ce se înal-
ţă pe sine, se va smeri şi
cel ce se smereşte se va
înălţa.
12. Şi zicea celui ce-l
chemase: Când faci prânz
sau cină, nu chema priete-
nii tăi, nici fraţii tăi, nici
rudele tale, nici vecini bo-
gaţi, ca nu cândva să te
cheme şi ei pe tine şi să
ţi se dea răsplata,
13. Ci când faci ospăţ,
chiamă pe săraci, neputin-
cioşi, şchiopi şi orbi
14. Şi fericit vei fi, căci

nu pot să-ți întoarcă, ci ți se va întoarce la învierea drepților.

15. Și auzind acestea, unul din cei ce ședeau cu el, a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu,

16. Iar el i-a zis: Un om oarecare a făcut cină mare și a chemat pe mulți

17. Și a trimis pe sluga sa în ceasul cinei să zică celor chemați: Veniți, că iată gata sunt toate.

18. Și au început toți a cere iertare unul după altul. Cel dintâiu i-a zis: Țarină am cumpărat și am nevoie să ies să o văd. Rogu-te să mă ierți.

19. Și altul a zis: Cinci perechi de boi am cumpărat și merg să-i încerc. Rogu-te să mă ierți.

20. Și altul a zis: Femeie mi-am luat și de aceea nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga, a spus domnului său acestea. Atunci mâniindu-se stăpânul casei, a zis slugii sale: Ieși îndată la răspântiile și ulițele cetății și săracii și neputincioșii și șchiopii și orbii adu-i aici.

22. Și a zis sluga: Doamne, s'a făcut precum ai poruncit și încă mai este loc

23. Și a zis domnul către slugă: Ieși la drumuri **și la garduri și-i silește să** intre, ca să mi se umple casa,

24. Că vă zic, că niciunul din bărbații aceia chemați nu va gusta din cina mea.

25. Și mergeau cu el mulțimi multe și întorcându-se, le-a zis:

26. Dacă vine cineva la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mamă și pe femeie și pe copii și pe frați și pe surori, încă și sufletul său, nu poate fi ucenic al meu

27. Și cel ce nu-și poartă crucea și nu vine după mine, nu poate fi ucenic al meu,

28. Căci cine din voi vrând să zidească un turn, nu stă mai întâi și-și socotește cheltuiala, de are cu ce isprăvi?

29. Ca nu cumva punând temelia și neputându-l isprăvi, toți cei ce-l vor vedea, să înceapă a-l lua în râs, zicând:

30. Acest om a început să zidească și n'a putut isprăvi.

31. Sau care împărat, mergând să se măsoare la războiu cu alt împărat, nu va sta întâi să se sfătuiască, de va putea cu zece mii de ostași să întâmpine pe cel ce vine asupra lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind acela departe, trimițând **solie, se roagă de pace.**

33. Astfel deci, oricare din voi, care nu se leapădă de toate avuțiile sale, nu poate fi ucenic al meu.

34. Bună este sarea, iar dacă și sarea se va strica, cu ce se va drege?

35. Nici în pământ, nici în gunoiu nu mai este bună. Afară se aruncă. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

Pilda despre oaia și drahma pierdută. Fiul risipitor.

15 1. Și se apropiau de el toți vameșii și păcătoșii, ca să-l asculte,

2. Iar fariseii și cărturarii cârteau, zicând: Acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.

3. Și le-a spus pilda aceasta, zicând:

4. Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pierdută, până când o găsește?

5. Și găsind-o, o pune pe umeri, bucurându-se

6. Și venind acasă, chiamă prietenii și vecinii, zicându-le: Bucurați-vă împreună cu mine, că am găsit oaia mea cea pierdută.

7. Zic vouă: Că așa și în cer va fi mai mare bucurie de un păcătos ce se pocăește, decât de nouăzeci **și nouă de drepți cărora** nu le trebue pocăință.

8. Sau care femeie având zece drahme, de pierde o drahmă, nu aprinde făclia și mătură casa și caută cu deadinsul până o găsește?

9. Și găsind-o, chiamă prietenele și vecinele, zicând: Bucurați-vă împreună cu mine, că am găsit drahma ce pierdusem.

10. Zic vouă, așa se face bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos ce se pocăește.

11. Și a spus: Un om avea doi fii

12. Și a zis cel mai tânăr din ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuție. Și le-a împărțit avuția.

13. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s'a dus într'o țară departe și acolo a risipit toată avuția sa, viețuind în desfrânări.

14. Și cheltuind el toate, s'a făcut foamete mare în acea țară și el a început să ducă lipsă

15. Și mergând s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia și acela l-a trimis la țarinile sale să pască porcii

16. Și dorea să-și sature pântecele din roșcovele ce mâncau porcii și nimeni nu-i da.

17. Iar venindu-și în sine a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame!

18. Scula-mă-voiu și mă voiu duce la tatăl meu și-i voiu zice: Tată, am greșit la cer și înaintea ta

19. Și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.

20. Și sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind, l-a văzut pe el tatăl lui și i s'a făcut milă și alergând, a căzut pe grumazii lui și l-a sărutat

21. Și i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.

22. Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți haina cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui

23. Și aducând vițelul cel îngrășat, junghiați-l și mâncând să ne veselim,

24. Că fiul meu acesta mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat. Și au început să se veselească.

25. Iar fiul lui cel mare era la țarină și cum a venit și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

26. Și chemând pe una din slugi, a întrebat; Ce sunt acestea?

27. Iar ea a zis: Fratele tău a venit și a înjunghiat tatăl tău vițelul cel îngrășat, pentrucă sănătos l-a primit.

28. Și s'a mâniat acela și nu vrea să intre, iar tatăl lui ieșind, îl ruga,

29. Iar el răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată porunca ta n'am călcat și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei,

30. Iar când veni acest fiu al tău, care ți-a mâncat avuția cu desfrânatele, îi înjunghiași vițelul cel îngrășat.

31. Iar el a zis: Fiule, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale mele, ale tale sunt,

32. Dar se cădea să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat și pierdut era și s'a aflat.

Economul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. Despărțirea de femeie. Bogatul și Lazăr.

16 1. Și zicea și către ucenicii săi: Era un om bogat, care avea un econom și acesta a fost pârît la el că-i risipește avuțiile.

2. Și chemându-l, i-a zis: Ce este aceasta ce aud de tine? Dă seama de economia ta, căci nu mai poți fi econom,

3. Iar economul a zis în sine: Ce voiu face? Că domnul meu ia economia dela mine? Să sap nu pot, să cer îmi este rușine.

4. Știu ce voiu face că dacă voiu fi scos din economie, să mă primească alții în casele lor.

5. Și chemând câte unul pe fiecare din datornicii domnului său, a zis celui dintâiu: Cât ești dator domnului meu?

6. Iar el a zis: O sută de măsuri de untdelemn. Și i-a zis: Ia-ți zapisul și șezând, scrie repede: cincizeci.

7. După aceea a zis altuia: Dar tu cât ești dator? Iar el a zis: O sută de măsuri de grâu. Și i-a zis: Ia-ți zapisul și scrie: optzeci.

8. Și a lăudat stăpânul pe economul nedrept că înțeleptește a făcut, că fiii veacului acestuia sunt mai înțelepți în neamul lor, decât fiii luminii

9. Și eu vă zic: Faceți-vă prieteni cu bogăția nedreaptă, ca dacă veți sărăci, să vă primească aceia în corturile veșnice.

10. Cel ce este credincios în foarte puțin și în mult este credincios și cel ce este nedrept în foarte puțin și în mult **este nedrept.**

11. Deci dacă n'ați fost credincioși față de bogăția nedreaptă, pe cea cinstită cine vă o va încredința?

12. Și dacă în ce este străin n'ați fost credincioși, cine vă va da ce este al vostru?

13. Nicio slugă nu poate să slujească la doi domni, pentrucă sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va disprețui. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

14. Și auzeau acestea toate și fariseii, care erau iubitori de argint și-l batjocoreau

15. Și le-a zis: Voi sunteți cei ce vă faceți pe voi drepți înaintea oamenilor, iar Dumnezeu știe inimile voastre, că ce este între oameni înalt, urîciune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și proorocii până la Ioan au fost, de atunci se binevestește împărăția lui Dumnezeu și fiecare spre ea se silește.

17. Iar mai lesne este cerul și pământul să treacă, decât să cadă din lege un corn de literă.

18. Oricine-și lasă femeia sa și ia alta preacurvește, și cel ce ia pe cea lăsată de bărbat preacurvește.

19. Era un oarecare om **bogat și se îmbrăca în**

porfiră și în vison, veselin-
du-se în toate zilele stră-
lucit.
20. Iar un sărac oareca-
re, anume Lazăr, zăcea
înaintea porții lui plin de
bube
21. Și poftind să se sa-
ture din fărâmiturile ce
cădeau dela masa bogatu-
lui, dar și câinii venind îi
lingeau bubele.
22. Și a murit săracul și
a fost dus de îngeri în
sânul lui Avraam și a murit
și bogatul și s'a îngropat
23. Și în iad ridicându-și
ochii, fiind în munci, vede
pe Avraam de departe și
pe Lazăr în sânul lui.
24. Și strigând, a zis:
Părinte Avraam, miluește-
mă și trimite pe Lazăr,
să-și ude vârful degetului
lui în apă și să-mi răco-
rească limba, că mă chi-
nuesc în văpaia aceasta.
25. Iar Avraam a zis:
Fiule, adu-ți aminte că ai
luat cele bune ale tale în
vieața ta și Lazăr asemeni
cele rele, iar acum acesta
se mângâie aici, iar tu te
chinuești.
26. Și peste toate ace-
stea. între noi și voi pră-
pastie mare s'a săpat, ca
cei ce vor vrea să treacă
de aici la voi să nu poată.
nici cei de acolo la noi să
nu treacă.
27. Și a zis: Rogu-te,
dar, părinte, să-l trimiți în
casa tatălui meu,
28. Că am cinci frați.
Să le spună acestea, ca să
nu vie și el la acest loc de
chin.
29. Și i-a zis Avraam:
Au pe Moise și pe proo-
roci, să-i asculte pe ei.
30. Iar el a zis: Nu, pă-
rinte Avraam, ci de va
merge la dânșii cineva din-
tre morți, se vor pocăi.
31. Și i-a zis: Dacă nu
ascultă de Moise și de proo-
roci, nu vor crede nici de
ar învia cineva din morți.

Despre sminteli. Iertarea greșalelor și puterea credinței. Cei zece leproși. A doua venire a Domnului.

17 1. Și a zis către uce-
nicii săi: Cu neputin-
ță este să nu vie smintelele,
dar vai aceluia prin care
vin!
2. Mai de folos i-ar fi
de i s'ar lega o piatră de
moară de gât și ar fi a-
runcat în mare, decât să
smintească pe unul din a-
ceștia mici.
3. Luați aminte de voi
înșivă: De-ți va greși fra-
tele tău, ceartă-l, și de se
va pocăi, iartă-l
4. Și chiar de șapte ori
pe zi de-ți va greși și de
șapte ori se va întoarce, zi-
când: Mă pocăesc, iartă-l.
5. Și au zis apostolii că-
tre Domnul: Adaugă-ne
credință,
6. Iar Domnul a zis: De

ați avea credință cât un
grăunte de muștar, ați zice
acestui sicomor: Desrădă-
cinează-te și te sădește în
mare și v'ar asculta.
7. Și cine din voi având
slugă la arat, sau la păscut
vitele și venind aceea din
câmp, îi va zice: Vino în-
dată de șezi la masă?
8. Și nu-i va zice: Găte-
ște-mi, ca să cinez și încin-
gându-te slujește-mi, până
voiu mânca și voiu bea și
după aceea vei mânca și
vei bea și tu.
9. Va mulțumi oare slu-
gii că a făcut ce i s'a po-
runcit? Nu mi se pare.
10. Așa și voi, când veți
face toate cele ce vi s'au
poruncit, să ziceți: Slugi
netrebnice suntem, că ce
am fost datori să facem
am făcut.
11. Și când mergea la
Ierusalim și trecea prin
mijlocul Samariei și al Ga-
lileii,
12. Intrând într'un sat,
l-au întâmpinat zece băr-
bați leproși, care au stătut
departe
13. Și au ridicat glas,
zicând: Iisuse, Invățăto-
rule, miluește-ne.
14. Și Iisus văzându-i,
le-a zis: Mergeți și vă ară-
tați preoților. Și când mer-
geau s'au curățit.
15. Iar unul din ei, vă-
zând că s'a vindecat, s'a
întors cu glas mare, slă-
vind pe Dumnezeu.
16. Și a căzut cu fața
la picioarele lui, mulțu-
mindu-i și acela era Sama-
rinean.
17. Iar Iisus răspunzând,
a zis: Oare nu zece s'au
curățit? Dar cei nouă unde
sunt?
18. Nu s'a aflat să se
întoarcă să dea slavă lui
Dumnezeu decât acesta de
alt neam?
19. Și i-a zis: Scoală-te
și du-te. Credința ta te-a
mântuit.
20. Și întrebat fiind de
farisei, când va veni împă-
răția lui Dumnezeu, le-a
răspuns și a zis: Impără-
ția lui Dumnezeu nu vine
pe văzutele,
21. Nici nu vor zice:
Iată este aici sau acolo,
căci iată împărăția lui
Dumnezeu este înăuntrul
vostru.
22. Și a zis către uce-
nici: Vor veni zile când
veți dori să vedeți una din
zilele Fiului Omului și nu
veți vedea
23. Și vă vor zice: Iată
acolo, iată aci. Să nu vă
duceți, nici să nu mergeți
după ei,
24. Căci precum fulge-
rul fulgerând dintr'o parte
de subt cer luminează până
la partea cealaltă de subt
cer, așa va fi și Fiul Omu-
lui în ziua sa,
25. Dar întâi trebue să
pătimească multe și să fie
lepădat de neamul acesta.

26. Şi precum a fost în zilele lui Noe, aşa va fi şi în zilele Fiului Omului:

27. Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua în care a intrat Noe în corabie şi a venit potopul şi i-a pierdut pe toţi.

28. Şi cum a fost în zilele lui Lot: Mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau,

29. Iar în ziua în care a ieşit Lot din Sodoma, a plouat foc şi pucioasă din cer şi i-a pierdut pe toţi

30. La fel va fi în ziua în care se va arăta Fiul Omului.

31. In aceia zi, cel ce va fi pe acoperişul casei şi lucrurile lui în casă, să nu se coboare să le ia şi cel ce va fi în ţarină, asemeni să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceţi-vă aminte de femeia lui Lot.

33. Cine va căuta să-şi mântuiască sufletul, îl va pierde şi cine îl va pierde, îl va învia.

34. Zic vouă: In acea noapte de vor fi doi într'un pat, unul se va lua şi altul se va lăsa,

35. Din două care vor măcina împreună, una se va lua şi alta se va lăsa.

36. Din doi care vor fi în ţarină, unul se va lua şi altul se va lăsa.

37. Şi răspunzând ucenicii, au zis lui: Unde Doamne? Iar el le-a zis: Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna şi vulturii.

Judecătorul nedrept. Fariseul şi vameşul. Iisus binecuvintează copiii. Bogatul care doreşte vieaţa de veci, Iisus vesteşte patimile sale. Orbul din Ierihon.

18 1. Şi le spunea şi pildă, că trebue să se roage şi să nu se lenevească, zicând:

2. Intr'o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea şi de om nu se ruşina.

3. Era şi o văduvă în cetatea aceea şi venea la el, zicând: Scapă-mă de pârîşul meu.

4. Şi n'a vrut un timp, iar după aceea a zis în sine: Deşi de Dumnezeu nu mă tem şi de om nu mă ruşinez,

5. Dar pentrucă îmi face supărare văduva aceasta, o voiu izbăvi, ca nu până la sfârşit venind să mă necăjească.

6. Şi a zis Domnul: Auziţi ce zice judecătorul nedreptăţii?

7. Dar Dumnezeu nu va izbăvi pe aleşii săi, care strigă către el ziua şi noaptea şi va răbda mult pentru ei?

8. Zic vouă, că îi va izbăvi îndată. Dar când va

veni Fiul Omului, va afla oare credinţă pe pământ?

9. Şi a zis şi pilda aceasta către unii care credeau în ei înşişi că sunt drepţi şi dispreţuiau pe ceilalţi:

10. Doi oameni s'au suit în templu să se roage, unul fariseu şi altul vameş.

11. Fariseul stând, aşa se ruga în sine: Dumnezeule, mulţumescu-ţi, că nu sunt ca ceilalţi oameni, răpitori, nedrepţi, desfrânaţi, sau ca şi acest vameş,

12. Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câştig.

13. Iar vameşul departe stând, nu vrea nici ochii să-şi ridice la cer, ci îşi bătea pieptul, zicând: Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosul.

14. Zic vouă, s'a coborît acesta mai îndreptat la casa sa decât acela, că tot cel ce se înalţă pe sine se va smeri, iar cel ce se smereşte pe sine se va înălţa.

15. Şi aduceau la el şi pruncii, ca să se atingă de ei, iar ucenicii văzând, i-au certat,

16. Iar Iisus chemându-i la sine, a zis: Lăsaţi copiii să vină la mine şi nu-i opriţi, că a unora ca aceştia este împărăţia lui Dumnezeu.

17. Amin grăiesc vouă: Cine nu va primi împărăţia lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea.

18. Şi l-a întrebat un fruntaş, zicând: Invăţătorule bun, ce să fac ca să moştenesc vieaţa veşnică?

19. Iar Iisus i-a zis: De ce îmi zici bun? Nimeni nu este bun decât unul Dumnezeu.

20. Ştii poruncile. Să nu fii desfrânat, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii martor mincinos şi cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta,

21. Iar el a zis: Acestea toate le-am păzit din tinereţele mele,

22. Iar Iisus auzind acestea, i-a zis: Incă una îţi lipseşte: Toate câte ai vinde-le şi le împarte săracilor şi vei avea comoară în cer şi vino de urmează mie.

23. Iar el auzind acestea, s'a întristat, căci era foarte bogat.

24. Şi văzându-l Iisus că s'a întristat, a zis: Cât de anevoie vor intra în împărăţia lui Dumnezeu cei ce au avuţii!

25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, decât să intre bogatul în împărăţia lui Dumnezeu.

26. Iar cei ce au auzit acestea au zis: Şi cine poate să se mântuiască?

27. Iar el a zis: Cele ce nu sunt cu putinţă la oameni sunt cu putinţă la Dumnezeu.

28. Și a zis Petru: Iată, noi am lăsat toate și ți-am urmat ție,

29. Iar el le-a zis: Amin grăiesc vouă, că nimeni nu este care a lăsat casă, sau părinți, sau frați sau femeie, sau copii pentru împărăția lui Dumnezeu

30. Și să nu ia cu mult mai mult în vremea aceasta, și în veacul viitor vieață veșnică.

31. Și luând cu sine pe cei doisprezece, a zis către ei: Iată ne suim la Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise prin prooroci despre Fiul Omului,

32. Căci va fi dat păgânilor și va fi batjocorit și ocărît și scuipat

33. Și bătându-l, îl vor omorî și a treia zi va învia.

34. Iar ei n'au înțeles nimic din acestea și era cuvântul acesta ascuns pentru ei și nu înțelegeau cele spuse.

35. Și când s'a apropiat de Ierihon, un orb ședea lângă cale cerșind

36. Și auzind mulțimea trecând, întreba: Ce este aceasta?

37. Și i-au spus, că Iisus Nazarineanul trece.

38. Și el a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă.

39. Și cei ce mergeau înainte îl certau să tacă, dar el cu mult mai vârtos striga: **Fiul lui David, miluește-mă.**

40. Și stând Iisus, a poruncit să-l aducă la sine și apropiindu-se de el, l-a întrebat, zicând:

41. Ce voiești să-ți fac? Iar el a zis: Doamne, să văd.

42. Și Iisus i-a zis: Vezi. Credința ta te-a mântuit.

43. Și îndată a văzut și mergea după el, slăvind pe Dumnezeu și tot poporul văzând aceasta a dat laudă lui Dumnezeu.

Zacheu. Pilda despre arginții încredințați slugilor. Intrarea în Ierusalim. Iisus plânge Ierusalimul. Izgonirea vânzătorilor din templu.

19

1. Și intrând, trecea prin Ierihon

2. Și iată un om cu numele Zacheu și acesta era mai mare vameșilor și era bogat

3. Și căuta să vadă pe Iisus cine este și nu putea de mulțime, că era mic de stat.

4. Și alergând înainte, s'a suit într'un dud, ca să-l vadă, că pe acolo avea să treacă.

5. Și când a venit la locul acela, uitându-se în sus Iisus, l-a văzut și a zis către el: Zacheu, grăbește de te coboară, că astăzi în casa ta trebue să rămân.

6. Și grăbindu-se, s'a coborît, și l-a primit bucurându-se.

7. Și văzând, toți cârteau, zicând: Că la un om păcătos a intrat să găzduiască,

8. Iar Zacheu stând, a zis către Domnul: Iată jumătate din avuția mea, Doamne, o dau săracilor și de am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.

9. Și a zis Iisus către el: Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentrucă și acesta fiu al lui Avraam este,

10. Că a venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

11. Și ascultând ei acestea, a adăugat să spună o pildă, pentrucă era aproape de Ierusalim și li se părea că îndată va să se arate împărăția lui Dumnezeu.

12. Deci a zis: Un om de bun neam, s'a dus într'o țară departe să-și ia domnie și să se întoarcă,

13. Și chemând zece slugi ale sale, le-a dat zece mine și a zis către ele: Neguțătoriți până voiu veni,

14. Iar cetățenii lui îl urau și au trimis solie după el, zicând: Nu voim ca acesta să domnească peste noi.

15. Și când s'a întors el, după ce luase domnia, a zis să-i cheme slugile **acelea cărora le dăduse** argintul, ca să știe cine ce a neguțătorit.

16. Și a venit cea dintâi zicând: Doamne, mina ta a adus câștig zece mine

17. Și a zis ei: Bine, slugă bună, pentrucă ai fost credincioasă peste foarte puțin, să ia stăpânire peste zece cetăți.

18. Și a venit cea de a doua, zicând: Doamne, mina ta a adus câștig cinci mine

19. Și a zis și acesteia: Și tu să ai stăpânire peste cinci cetăți.

20. Și alta a venit, zicând: Doamne, iată mina ta, pe care am ținut-o legată în ștergar,

21. Căci m'am temut de tine, pentrucă ești om aspru, iei ce n'ai pus și seceri ce n'ai semănat.

22. Și i-a zis: După cuvântul tău te voiu judeca, slugă vicleană. Ai știut că sunt om aspru, luând ce n'am pus și secerând ce n'am semănat,

23. Pentru ce dar n'ai dat argintul meu la bancă și venind eu, l-aș fi luat cu dobândă?

24. Și celor ce erau de față le-a zis: Luați dela ea mina și dați-o celei ce are zece mine.

25. Și i-au zis: Doamne, acela are zece mine.

26. Zic vouă, că oricui **are i se va da, iar dela**

cel ce n'are și ce are i se
va lua.
27. Iar pe acei vrăjmași
ai mei, care n'au voit să
domnesc peste ei, adu-
ceți-i încoace și-i înjunghi-
ați înaintea mea.
28. Și zicând acestea,
mergeau înainte, suindu-se
la Ierusalim
29. Și când s'a apropiat
de Betfaghe și de Beta-
nia, către muntele ce se
chiamă al Măslinilor, a tri-
mis doi din ucenicii săi,
zicând:
30. Mergeți în satul care
este înaintea voastră, în
care intrând, veți găsi un
mânz legat, pe care nimeni
din oameni niciodată n'a
șezut; deslegați-l și-l adu-
ceți
31. Și de vă va întreba
cineva: Pentru ce îl desle-
gați? Așa să-i spuneți:
Pentrucă Domnul are tre-
buință de el.
32. Și mergând trimișii,
au aflat cum le zisese
33. Și deslegând mânzul,
au zis stăpânii lui către ei:
Ce deslegați mânzul?
34. Iar ei au zis: Pen-
trucă Domnul are trebuin-
ță de el.
35. Și l-au adus la Iisus
și aruncându-și veșmintele
pe mânz, au pus pe Iisus
deasupra.
36. Și mergând el, își
așterneau veșmintele pe
cale.
37. Și apropiindu-se la
coborîșul muntelui Măslini-
lor, a început toată mul-
țimea ucenicilor, bucurân-
du-se, să laude pe Dumne-
zeu cu glas mare pentru
toate minunile ce văzuse,
38. Zicând: Binecuvân-
tat este împăratul Cel ce
vine întru numele Domnu-
lui: Pace în cer și slavă
întru cei de sus.
39. Și unii dintre fari-
sei din mulțime au zis că-
tre el: Invățătorule, cea-
tă-ți ucenicii.
40. Și răspunzând, le-a
zis: Zic vouă, că de vor
tăcea aceștia, pietrele vor
striga.
41. Și când s'a apro-
piat, văzând cetatea, a
plâns de ea,
42. Zicând: De ai fi cu-
noscut și tu, măcar în ziua
aceasta a ta, cele pentru
pacea ta! Dar acum s'au
ascuns pentru ochii tăi.
43. Că vor veni asupra
ta zile, când vrăjmașii tăi
vor săpa șanț împrejurul
tău și te vor înconjura și
te vor strîmtora de toate
părțile
44. Și te vor face una
cu pământul, pe tine și pe
copiii tăi în tine și nu vor
lăsa în tine piatră pe pia-
tră, pentrucă n'ai cuno-
scut vremea cercetării tale.
45. Și intrând în tem-
plu, a început să scoată
afară pe cei ce vindeau în
el și cumpărau, zicând:
46. Scris este: Casa mea,

casă de rugăciune este, iar
voi ați făcut-o peșteră de
tâlhari.
47. Și era învățând în
toate zilele în templu. Iar
mai-marii preoților și căr-
turarii și bătrânii poporu-
lui căutau să-l piardă,
48. Și nu găseau ce să-i
facă, fiindcă tot poporul
se ținea de el, ascultându-l.

Iudeii întreabă pe Iisus despre puterea sa. Pilda viei. Intrebarea despre dajdie și despre învierea morților. Al cui fiu este Hristos. Ingâmfarea cărturarilor. Lăcomia.

20 1. Și într'una din zi-
lele acelea, învățând
el poporul în templu și bi-
nevestind, au venit preoții
și cărturarii cu bătrânii
2. Și l-au întrebat, zi-
când: Spune-ne, cu ce pu-
tere faci acestea? Sau ci-
ne este cel ce ți-a dat pu-
terea aceasta?
3. Iar el răspunzând, a
zis către ei: Vă voiu în-
treba și eu pe voi un cu-
vânt, și să-mi spuneți:
4. Botezul lui Ioan din
cer era, sau dela oameni?
5. Iar ei cugetau în sine,
zicând: De vom zice, din
cer, va zice: Pentru ce dar
n'ați crezut lui?
6. Iar de vom zice, dela
oameni, tot poporul ne va
ucide cu pietre, căci este
încredințat că Ioan a fost
prooroc.
7. Și au răspuns, că nu
știu de unde
8. Și Iisus le-a zis: Nici
eu nu vă spun cu ce pu-
tere fac acestea.
Un om a sădit vie și a
dat-o lucrătorilor și s'a dus
departe multă vreme.
9. Și a început a zice
către popor pilda aceasta:
10. Și la vremea culesu-
lui, a trimis către lucră-
tori o slugă, ca să-i dea
din rodul viei, iar lucră-
torii bătând-o, au trimis-o
deșartă.
11. Și a adaus a trimite
altă slugă, iar ei și pe a-
ceea bătând-o și batjoco-
rind-o au trimis-o deșartă.
12. Și a adaus a trimite
și a treia, iar ei și pe a-
ceea rănind-o, au scos-o a-
fară.
13. Și a zis stăpânul viei:
Ce voiu face? Voiu trimite
pe fiul meu cel iubit, poate
văzându-l, se vor rușina,
14. Iar lucrătorii văzân-
du-l, s'au sfătuit între ei,
zicând: Acesta este moște-
nitorul. Veniți să-l ucidem,
ca moștenirea să fie a
noastră.
15. Și scoțându-l afară
din vie, l-au omorît. Deci,
ce le va face stăpânul viei?
16. Va veni și va pierde
pe lucrătorii aceștia și via
o va da altora. Iar ei au-
zind, au zis: Să nu fie!
17. El însă privind la
ei, a zis: Ce însemnează
dar aceasta ce este scris:

«Piatra pe care n'au luat-o
în seamă ziditorii, acea-
sta s'a pus în capul un-
ghiului,
18. Oricine va cădea pe
acea piatră se va sfărâ-
ma, iar peste care va că-
dea ea, îl va sdrobi?»
19. Și căutau mai-marii
preoților și cărturarii să pu-
nă mâna pe el în acel ceas
și s'au temut de popor,
căci înțeleseră că pentru ei
zisese pilda aceasta.
20. Și pândindu-l, au tri-
mis iscoade, care se prefă-
ceau că sunt drepți, să-l
prindă în cuvânt, ca să-l
dea stăpânirii și puterii
dregătorului
21. Și l-au întrebat, zi-
când: Invățătorule, știm
că drept vorbești și înveți
și nu ești părtinitor, ci
într'adevăr calea lui Dum-
nezeu înveți:
22. Se cade să dăm daj-
die Cezarului, sau nu?
23. Iar el pricepând vi-
cleșugul lor, a zis către
ei: Ce mă ispitiți?
24. Arătați-mi un dinar.
Al cui chip și scriere are
pe el? Iar ei răspunzând,
au zis: Ale Cezarului.
25. Și el le-a zis: Dați
dar Cezarului cele ale Ce-
zarului și cele ale lui Dum-
nezeu lui Dumnezeu.
26. Și nu l-au putut prin-
de în cuvânt înaintea po-
porului și minunându-se de
răspunsul lui, au tăcut.
27. Iar apropiindu-se unii
din saducei, care zic că
nu este înviere, l-au în-
trebat, zicând:
28. Invățătorule, Moise
ne-a scris: De va muri
fratele cuiva, având fe-
meie și acesta va muri fără
copii, să ia fratele lui pe
femeia aceea și să ridice
urmași fratelui său.
29. Deci erau șapte frați
și cel dintâiu, luând femeie,
a murit fără copii
30. Și a luat al doilea
pe femeia aceea și acela
a murit fără copii.
31. Apoi a luat-o al trei-
lea și asemenea câte șapte
n'au lăsat copii și au mu-
rit,
32. Iar în urma tutu-
ror, a murit și femeia.
33. Deci la înviere, că-
ruia din ei va fi femeie,
căci câte șapte au avut-o
de femeie?
34. Și răspunzând Iisus,
le-a zis: Fiii veacului a-
cestuia se însoară și se
mărită,
35. Iar cei ce se învred-
nicesc a dobândi acel veac
și învierea din morți, nici
nu se însoară, nici nu se
mărită,
36. Că nici să moară nu
mai pot, căci sunt aseme-
nea cu îngerii și fii ai lui
Dumnezeu sunt, fiind fii
ai învierii.
37. Iar că morții învia-
ză, a și arătat Moise la
rug, când numește Domn pe
Dumnezeul lui Avraam și

Dumnezeul lui Isaac și
Dumnezeul lui Iacov,
38. Iar Dumnezeu nu este
al morților, ci al viilor, că
toți pentru el sunt vii.
39. Și răspunzând unii
din cărturari, au zis: In-
vățătorule, bine ai zis,
40. Căci nu mai îndrăz-
neau să-l întrebe nimic.
41. Și a zis către ei:
Cum zic că Hristos este
fiul lui David?
42. Căci însuși David
zice în cartea Psalmilor:
«Zis-a Domnul Domnului
meu: Șezi de-a-dreapta mea,
43. Până ce voiu pune pe
vrăjmașii tăi așternut pi-
cioarelor tale».
44. Deci David, Domn îl
numește și cum este fiu al
lui?
45. Și ascultând tot po-
porul, a zis ucenicilor săi:
46. Păziți-vă de cărtu-
rari, cărora le place a um-
bla în haine lungi și iu-
besc închinăciunile prin pie-
țe și scaunele cele mai de
sus în sinagogi și locurile
dintâi la ospețe,
47. Care casele văduvelor
mănâncă și se roagă cu fă-
țărnicie îndelung. Aceștia
vor lua multă osândă.

Banii văduvei. Intrebare despre sfârșitul lumii. Pustiirea Ierusalimului. Semnele venirii a doua a lui Hristos.

21 1. Și căutând, a vă-
zut pe cei bogați a-
runcând darurile lor în cu-
tia templului.
2. Și a văzut și o văduvă
săracă aruncând acolo doi
bani
3. Și a zis: Adevărat vă
zic, că această văduvă să-
racă a aruncat mai mult
decât toți,
4. Că toți aceștia din
prisosul lor au aruncat la
darurile lui Dumnezeu, iar
aceasta din sărăcia sa, tot
ce avea pentru traiu a a-
runcat.
5. Și unii zicând despre
templu, că este împodobit
cu pietre frumoase și cu
podoabe, el a zis:
6. Acestea pe care le
vedeți, vor veni zile în care
nu va rămânea piatră pe
piatră, care să nu se risi-
pească.
7. Și l-au întrebat, zi-
când: Invățătorule, dar
când vor fi acestea și care
va fi semnul când au să
fie acestea?
8. Iar el a zis: Vedeți
să nu vă amăgiți, că mulți
vor veni în numele meu, zi-
când că eu sunt și vremea
s'a apropiat. Să nu vă
luați după ei.
9. Și când veți auzi de
războaie și de răscoale, să
nu vă spăimântați, căci tre-
bue să fie acestea întâi,
dar sfârșitul nu va fi în-
dată.
10. Atunci le zicea: Se
va ridica neam peste neam
și împărăție peste împărăție

11. Şi vor fi cutremure
mari pe alocuri şi foame-
te şi ciume şi spaime şi
semne mari din cer vor fi,
12. Iar mai înainte de
toate acestea, vor pune
mâinile pe voi şi vă vor
prigoni, dându-vă în sina-
gogi şi în temniţe, ducân-
du-vă la împăraţi şi la
domni pentru numele meu
13. Şi veţi fi siliţi să
mărturisiţi.
14. Puneţi dar în inimile
voastre, să nu gândiţi mai
înainte ce veţi răspunde,
15. Că eu vă voiu da
gură şi înţelepciune, căreia
nu-i vor putea sta împo-
trivă nici să-i răspundă toţi
care vă vor sta împotrivă
vouă.
16. Şi veţi fi daţi şi de
părinţi şi de fraţi şi de
rudenii şi de prieteni şi
vor omorî dintre voi.
17. Şi veţi fi urîţi de
toţi pentru numele meu
18. Şi păr din capul vo-
stru nu va pieri.
19. Prin răbdarea voa-
stră vă veţi mântui sufle-
tele.
20. Iar când veţi vedea
Ierusalimul înconjurat de
ostaşi, atunci să ştiţi că
s'a apropiat pustiirea lui.
21. Atunci cei din Iu-
deia să fugă la munţi şi
cei din mijlocul lui să
plece şi cei de prin ţarini
să nu intre în el,
22. Că zilele răsbunării
sunt acestea, ca să se îm-
plinească toate cele scrise.
23. Dar vai, celor ce vor
avea în pântece şi celor ce
vor alăpta în acele zile!
Că va fi nevoie mare în
ţară şi mânie asupra po-
porului acesta
24. Şi vor cădea de ascu-
ţişul săbiei şi vor fi duşi
robi la toate neamurile şi
Ierusalimul va fi călcat de
neamuri, până se vor împli-
ni vremile neamurilor.
25. Şi vor fi semne în
soare, în lună şi în stele
şi pe pământ spaimă şi
nedumerire neamurilor la
auzul vuetului mării şi al
valurilor
26. Şi oamenii se vor
sfârşi de frică şi de aştep-
tarea celor ce au să vină
în lume, că puterile ceru-
rilor se vor clăti.
27. Şi atunci vor vedea
pe Fiul Omului venind pe
nori cu putere şi cu slavă
multă.
28. Şi când vor începe
să fie acestea, sculaţi-vă şi
vă ridicaţi capetele, că se
apropie răscumpărarea voa-
stră.
29. Şi le-a spus o pildă:
Vedeţi smochinul şi toţi co-
pacii.
30. Când îi vedeţi în-
frunzind, dela voi înşivă
ştiţi că de acum aproape
este vara.
31. Aşa şi voi, când veţi
vedea acestea întâmplându-
se, să ştiţi că aproape este
împărăţia lui Dumnezeu.

32. Amin grăiesc vouă, că
nu va trece neamul acesta,
până când vor fi toate a-
cestea.
33. Cerul şi pământul
vor trece, iar cuvintele mele
nu vor trece.
34. Dar luaţi aminte de
voi înşivă, ca să nu se în-
greueze inimile voastre de
mâncare si de băutură pe-
ste măsură şi de grijile lu-
mii şi fără de veste să vi-
nă asupra voastră ziua a-
ceea,
35. Căci ca o cursă va
veni peste toţi cei ce şed
pe toată faţa pământului.
36. Privegheaţi dar, în
toată vremea rugându-vă,
ca să vă învredniciţi să scă-
paţi de toate cele ce vor să
fie şi să staţi înaintea Fiu-
lui Omului.
37. Şi era ziua învăţând
în templu, iar noaptea ie-
şind, petrecea pe muntele
ce se chiamă al Măslinilor
38. Şi tot poporul se du-
cea de dimineaţă la el în
templu, ca să-l asculte.

Vinderea lui Iisus. Cina cea de taină. Apostolii discută despre întâietate. Rugăciunea lui Iisus, prinderea şi ducerea lui la marele preot. Lepădarea lui Petru.

22 1. Şi se apropia praz-
nicul Azimelor care
se chiamă Paşte
2. Şi căutau mai-marii
preoţilor şi cărturarii cum
să-l omoare, că se temeau
de popor,
3. Iar Satana a intrat în
Juda, ce se chiamă Iscario-
tul, fiind din numărul ce-
lor doisprezece.
4. Şi mergând el, a vor-
bit cu mai-marii preoţilor
şi cu căpeteniile oastei, cum
să-l dea în mâinile lor,
5. Şi s'au bucurat aceia
şi s'au tocmit cu el să-i dea
bani.
6. Şi el s'a învoit şi că-
uta vreme cu prilej să-l dea
lor fără ştirea mulţimii.
7. Şi a venit ziua Azime-
lor în care trebuia să se
jertfească mielul Paştelui
8. Şi a trimis pe Petru
şi pe Ioan, zicând: Mer-
geţi de ne gătiţi să mân-
căm Paştele,
9. Iar ei i-au zis: Unde
voieşti să gătim?
10. Şi el le-a zis: Iată,
intrând în cetate, vă va
întâmpina un om ducând
un vas de lut cu apă. Mer-
geţi după el în casa unde
va intra
11. Şi ziceţi stăpânului
casei: Invăţătorul zice:
Unde este încăperea în care
să mănânc Paştele cu uce-
nicii mei?
12. Si el vă va arăta un
foişor mare, aşternut. Aco-
lo gătiţi.
13. Şi mergând ei, au
găsit precum le spusese şi
au gătit Paştele
14. Şi când a venit cea-

sul, au șezut și cei doispre-
zece apostoli cu el
15. Și le-a zis: Mult am
dorit să mănânc cu voi, a-
cest Paște, mai înainte de
patima mea,
16. Căci vă spun, că de
acum nu voiu mai mânca
din acestea, până când se
vor împlini în împărăția
lui Dumnezeu.
17. Și luând paharul,
mulțumind, a zis: Luați a-
cesta și împărțiți-l între
voi,
18. Căci zic vouă: Nu
voiu mai bea din rodul vi-
ței, până când va veni îm-
părăția lui Dumnezeu.
19. Și luând pâinea, mul-
țumind, a frânt și le-a dat,
zicând: Acesta este trupul
meu, carele se dă pentru
voi. Aceasta să faceți spre
pomenirea mea.
20. Asemeni și paharul
după ce au cinat, zicând:
Acest pahar este legea cea
nouă în sângele meu, care
se varsă pentru voi.
21. Dar iată, mâna vân-
zătorului meu este la masă
cu mine
22. Și Fiul Omului mer-
ge, precum este orânduit,
dar vai omului aceluia prin
care se vinde!
23. Și ei au început a se
întreba între sine, cine să
fie acela dintre ei, care
va să facă aceasta?
24. Și s'a făcut și pri-
cire între ei, care dintre ei
se pare că este mai mare,
25. Iar el le-a zis: Im-
părații păgânilor domnesc
peste ei și cei ce-i stăpâ-
nesc se chiamă făcători de
bine,
26. Dar între voi să nu fie
așa, ci cel mai mare din-
tre voi să fie ca cel mai
mic și căpetenia ca cel ce
slujește,
27. Că cine este mai ma-
re: Cel ce șade sau cel ce
slujește? Nu este oare cel
ce șade? Iar eu sunt în
mijlocul vostru ca cel ce
slujește
28. Și voi sunteți care
ați rămas împreună cu
mine în ispitele mele.
29. Și eu vă rânduiesc
împărăție, precum mi-a rân-
duit mie Tatăl meu,
30. Ca să mâncați și să
beți la masa mea, în îm-
părăția mea și să ședeți
pe tronuri, judecând cele
douăsprezece seminții ale
lui Israil.
31. Și a zis Domnul: Si-
mone, Simone, iată Satana
v'a cerut să vă cearnă ca
grâul,
32. Iar eu m'am rugat
pentru tine, ca să nu piară
credința ta și tu întorcân-
du-te, întărește pe frații
tăi.
33. Iar el i-a zis: Doam-
ne, cu tine sunt gata și în
temniță și la moarte să
merg.
34. Iar Iisus i-a zis: Zic
ție, Petre, nu va cânta azi
cocoșul până ce de trei

ori te vei lepăda, că nu mă
cunoști.
35. Și le-a zis: Când
v'am trimis fără pungă și
fără traistă și fără încăl-
țăminte, avut-ați lipsă de
ceva? Iar ei au zis: De
nimic.
36. Zis-a lor: Acum dar
cel ce are pungă să o ia,
asemeni și traistă, iar cel
ce n'are sabie, să-și vândă
haina și să-și cumpere,
37. Căci vă zic că tre-
bue să se împlinească cu
mine Scriptura aceasta:
«Și cu cei fără-de-lege s'a
socotit, căci cele pentru
mine sunt gata să se îm-
plinească»,
38. Iar ei au zis: Doam-
ne, iată aici două săbii.
Și el a zis: Sunt de ajuns.
39. Și ieșind, a mers
după obiceiu la muntele
Măslinilor și l-au urmat
și ucenicii săi.
40. Și sosind în acel loc,
le-a zis: Rugați-vă să nu
intrați în ispită
41. Și s'a depărtat dela
ei ca de o aruncătură de
piatră și îngenunchind, se
ruga,
42. Zicând: Părinte, de
voiești treacă paharul a-
cesta dela mine, însă nu
voia mea, ci a ta să se
facă.
43. Și i s'a arătat înger
din cer, întărindu-l
44. Și fiind în agonie,
mai cu stăruință se ruga.
Și i se făcuse sudoarea ca
picăturile de sânge ce pică
pe pământ.
45. Și sculându-se dela
rugăciune, venind către u-
cenici, i-a aflat dormind de
întristare
46. Și le-a zis: Ce dor-
miți? Sculați-vă și vă ru-
gați, ca să nu intrați în
ispită.
47. Și încă vorbind, iată
venea mulțime și cel ce se
chema Iuda, unul din cei
doisprezece, mergea înain-
tea lor și s'a apropiat de
Iisus ca să-l sărute. (Pen-
trucă acest semn le dăduse:
Pe care îl voiu săruta, ace-
la este),
48. Iar Iisus i-a zis:
Iuda, cu sărutare vinzi pe
Fiul Omului?
49. Și văzând cei ce
erau pe lângă el, ce avea
să fie, i-au zis: Doamne
să lovim cu sabia?
50. Și unul din ei a lo-
vit pe sluga marelui preot
și i-a tăiat urechea dreap-
tă,
51. Iar Iisus răspunzând,
a zis: Lăsați, până aici. Și
atingându-i urechea l-a
vindecat.
52. Și a zis Iisus celor
ce veniseră la el, mai-ma-
rilor preoților și căpetenii-
lor templului și bătrânilor:
Ca la un tâlhar ați ieșit cu
săbii și cu bețe?
53. In toate zilele fiind
cu voi în templu, n'ați
întins mâinile asupra mea,
dar acesta este ceasul vo-

stru și stăpânirea întunerecului.

54. Și prinzându-l, l-au adus și l-au băgat în casa marelui preot, iar Petru mergea departe în urma lui.

55. Și făcând foc în mijlocul curții și șezând împreună, a șezut și Petru în mijlocul lor.

56. Și văzându-l o slujnică șezând la foc, și căutând spre el, a zis: Și acesta a fost cu el,

57. Iar Petru s'a lepădat de el, zicând: Femeie, nu-l cunosc.

58. Și după puțin, văzându-l, altul i-a zis: Și tu ești dintre ei, iar Petru a zis: Omule, nu sunt.

59. Și trecând ca un ceas, altul adeveri, zicând: Adevărat, și acesta a fost cu el, că Galileian este,

60. Iar Petru a zis: Omule, nu știu ce zici. Și îndată încă vorbind el, a cântat cocoșul.

61. Și întorcându-se Domnul, a căutat spre Petru și și-a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum îi zisese, că mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine,

62. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

63. Iar oamenii care țineau pe Iisus, îl batjocoreau, bătându-l

64. Și acoperindu-i fața, îl loveau peste obraz și-l întrebau, zicând: Ghicește, cine este cel ce te-a lovit?

65. Și multe altele ziceau, hulind împotriva lui.

66. Și cum s'a făcut ziuă, s'au adunat bătrânii poporului și mai-marii preoților și cărturarii și l-au dus în soborul lor, zicând:

67. De ești tu Hristosul, spune-ne nouă. Și le-a zis: De vă voiu spune, nu veți crede

68. Și de vă voiu întreba, nu veți răspunde, nici nu mă veți slobozi.

69. De acum Fiul Omului va ședea de-a-dreapta puterii lui Dumnezeu.

70. Și au zis toți: Dar tu ești Fiul lui Dumnezeu? Iar el a zis către ei: Voi înșivă ziceți, că eu sunt.

71. Iar ei au zis: Ce mai avem trebuință de mărturie, căci noi înșine am auzit din gura lui.

Iisus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea și tâlharul pocăit. Ingroparea lui Iisus.

23 1. Și sculându-se toată mulțimea lor, l-au dus la Pilat

2. Și au început a-l pârî, zicând: Pe acesta l-am găsit răzvrătind neamul nostru și oprind a da dajdie Cezarului, zicând că este el Hristos, împărat.

3. Iar Pilat l-a întrebat zicând: Tu ești împăratul

Iudeilor? Iar el răspunzând a zis lui: Tu zici.

4. Iar Pilat a zis către mai-marii preoților și către norod: Nu găsesc nicio vină în omul acesta.

5. Dar ei stăruiau, zicând că întărâtă poporul, învățând prin toată Iudeia, începând din Galileia până aici.

6. Iar Pilat auzind de Galileia, a întrebat, dacă Galileian este omul

7. Și înțelegând că este din ținutul lui Irod, l-a trimis la Irod, fiind și el în Ierusalim în acele zile,

8. Iar Irod văzând pe Iisus, s'a bucurat foarte. că dorea de multă vreme să-l vadă, pentrucă auzia multe despre el și nădăjduia să vadă vreo minune făcută de el

9. Și l-a întrebat cu cuvinte multe, iar el nimic nu i-a răspuns.

10. Și mai-marii preoților și cărturarii stau de față, învinuindu-l cu înverșunare,

11. Iar Irod, împreună cu ostașii săi, batjocorindu-l și râzând de el, l-a îmbrăcat într'un veșmânt luminat și l-a trimis iarăși la Pilat

12. Și s'au făcut prieteni Pilat și Irod în aceea zi unul cu altul, căci mai înainte erau învrăjbiți între ei.

13. Iar Pilat chemând pe mai-marii preoților și pe căpetenii și poporul,

14. A zis către ei: Mi-ați adus pe acest om, ca răzvrătind poporul și iată, eu cercetându-l înaintea voastră, n'am găsit în acest om nicio vină din câte ridicați împotriva lui

15. Și nici Irod, căci l-a trimis la mine și iată, nimic vrednic de moarte n'a făcut.

16. Deci pedepsindu-l îl voiu slobozi.

17. Și trebuia să le slobozească de praznic un vinovat

18. Și striga toată mulțimea, zicând: Ia-l pe acesta și slobozește-ne pe Baraba,

19. Care, pentru o răscoală și ucidere ce se făcuse în cetate, era aruncat în temniță.

20. Și iarăși a vorbit Pilat, vrând să slobozească pe Iisus,

21. Dar ei strigau zicând: Răstignește-l, răstignește-l.

22. Iar el a treia oară a zis către ei: Dar ce rău a făcut acesta? Nicio vină de moarte n'am găsit în el. Deci pedepsindu-l, îl voiu slobozi,

23. Iar ei stăruiau strigând tare și cerând să fie răstignit. Și au biruit strigătele lor și ale mai marilor preoților.

24. Deci Pilat a hotărît
să se facă cererea lor
25. Și le-a slobozit pe
cel aruncat în temniță pen-
tru răscoală și ucidere, pe
care îl cereau ei, iar pe
Iisus l-a dat în voia lor.
26. Și când îl duceau,
prinzând pe un oarecare
Simon Cireneul, ce venea
din țarină, au pus pe el
crucea, ca s'o ducă după
Iisus.
27. Și mergea după el
mulțime multă de popor
și de femei, care se tân-
guiau și-l plângeau
28. Și întorcându-se că-
tre ele, a zis Iisus: Fiice
ale Ierusalimului, nu mă
plângeți pe mine, ci pe voi
plângeți-vă și pe copiii vo-
ștri,
29. Că iată vin zile, în
care vor zice: Fericite sunt
cele sterpe și pântecele care
n'au născut și sânurile ca-
re n'au alăptat.
30. Atunci vor începe a
zice munților: Cădeți pe-
ste noi, și dealurilor: A-
coperiți-ne,
31. Că de fac acestea cu
copacul verde, dar cu cel
uscat ce va fi?
32. Și duceau împreună
cu el și doi făcători de
rele, ca să-i răstignească
împreună cu el.
33. Și dacă au ajuns la
locul ce se chiamă al Că-
păţânii, acolo l-au răstig-
nit pe el și pe făcătorii de
rele, unul de-a-drepta și
unul de-a stânga,
34. Iar Iisus zicea: Pă-
rinte, iartă-le lor, căci nu
știu ce fac. Și împărțind
hainele lui, au aruncat
sorți.
35. Și sta poporul pri-
vind și căpeteniile își bă-
teau joc de el, zicând:
Pe alții a mântuit, mântu-
iască-se și pe sine, de este
el Hristos, alesul lui Dum-
nezeu.
36. Și îl luau în râs și
ostașii, apropiindu-se, adu-
cându-i oțet
37. Și zicând: Dacă tu
ești împăratul Iudeilor,
mântuește-te pe tine în-
suți.
38. Și era și scris dea-
supra lui cu litere elinești
și latinești și evreești: A-
cesta este Impăratul Iudei-
lor.
39. Iar unul din făcăto-
rii de rele răstigniți îl hu-
lea, zicând: De ești tu
Hristosul, mântuește-te pe
tine și pe noi
40. Și răspunzând celă-
lalt, îl certa, zicând: Nu
te temi de Dumnezeu, că
într'aceeași osândă ești?
41. Și noi după drepta-
te, căci primim cele cuve-
nite după faptele noastre,
iar acesta niciun rău n'a
făcut
42. Și zicea lui Iisus: Po-
menește-mă, Doamne, când
vei veni în împărăția ta.
43. Și i-a zis Iisus: A-

min grăiesc ție, astăzi vei
fi împreună cu mine în
raiu.
44. Și era ca la al șease-
lea ceas și întunerec s'a fă-
cut peste tot pământul, pâ-
nă la al nouălea ceas
45. Și s'a întunecat soa-
rele și catapeteasma tem-
plului s'a sfâșiat prin mij-
loc
46. Și Iisus strigând cu
glas mare, a zis: Părinte,
în mâinile tale încredințez
duhul meu, și acestea zi-
când, și-a dat duhul,
47. Iar sutașul văzând
ceea ce se făcuse, a slăvit
pe Dumnezeu, zicând: Cu
adevărat omul acesta drept
a fost.
48. Și toate mulțimile ce
veniseră împreună la acea-
stă priveliște, văzând cele
ce se făcuseră, bătându-și
pieptul, se întorceau
49. Și stau departe, pri-
vind acestea toți cunoscuții
lui și femeile care îl urma-
seră din Galileia.
50. Și iată, un bărbat
cu numele Iosif, din Ari-
mateia, cetate a Iudeilor,
sfetnic fiind, bărbat bun
și drept,
51. Care nu luase parte
la sfatul și la fapta lor
și care aștepta și el împă-
răția lui Dumnezeu,
52. Venind la Pilat, a ce-
rut trupul lui Iisus
53. Și coborîndu-l, l-a în-
fășurat în giulgiu și l-a
pus în mormânt săpat în
piatră, în care niciodată
nimeni nu fusese pus.
54. Și ziua aceea era vi-
neri și se lumina spre
sâmbătă.
55. Și urmându-i femei-
le care veniseră cu el din
Galileia, au văzut mormân-
tul, și cum a fost pus
trupul lui
56. Și întorcându-se, au
gătit miresme și miruri și
sâmbătă s'au odihnit, după
porunca legii.

*Femeile la mormânt. In-
vierea lui Hristos. Arătarea
lui la doi ucenici pe cale
spre Emaus și la toți apo-
stolii. Cele din urmă po
runci. Inălțarea.*

24 1. Iar în ziua întâia
a săptămânii (dumi-
nică), foarte de dimineа-
ță au venit la mormânt îm-
preună cu altele, aducând
miresmele ce gătiseră
2. Și au găsit piatra ră-
sturnată de pe mormânt
3. Și intrând, n'au aflat
trupul Domnului Iisus.
4. Și pe când se mirau
ele de aceasta, iată, doi
bărbați au stătut înaintea
lor în veșminte strălucitoa-
re
5. Și înfricoșându-se, ele,
și plecându-și fețele la pă-
mânt, au zis aceia către
ele: Ce căutați pe cel viu
între cei morți?
6. Nu este aici, ci s'a
sculat. Aduceți-vă aminte

cum v'a vorbit fiind încă
în Galileia,
7. Zicând, că trebue să
fie dat Fiul Omului în
mâinile oamenilor păcătoși
și să fie răstignit și a
treia zi să învieze.
8. Și ele și-au adus amin-
te de cuvintele lui
9. Și întorcându-se dela
mormânt, au spus toate a-
cestea celor unsprezece și
celorlalți.
10. Și era Maria Mag-
dalena și Ioana și Maria
lui Iacov și celelalte îm-
preună cu ele, care spu-
neau acestea către apostoli,
11. Și s'au părut aposto-
lilor ca o poveste cuvintele
lor și nu le credeau,
12. Iar Petru sculându-
se, a alergat la mormânt și
plecându-se, a văzut numai
giulgiurile grămădite și s'a
dus de acolo, mirându-se în
sine de ceea ce se făcuse.
13. Și iată doi din ei
mergeau în aceeași zi la
un sat, departe de Ierusa-
lim ca la șasezeci de sta-
dii, al cărui nume Emmaus.
14. Și aceia vorbeau între
ei de toate întâmplările a-
cestea
15. Și pe când vorbeau
și se întrebau, însuși Iisus
apropiindu-se, mergea îm-
preună cu ei,
16. Iar ochii lor erau ți-
nuți ca să nu-l cunoască.
17. Și a zis către ei: Ce
sunt cuvintele acestea pe
care le schimbați între voi
mergând și sunteți triști?
18. Și răspunzând unul,
al cărui nume era Cleopa,
a zis către el: Tu singur
ești străin în Ierusalim și
nu știi cele ce s'au întâm-
plat în el zilele acestea?
19. Și el le-a zis: Ce a-
dică? Iar ei i-au zis: Cele
despre Iisus Nazarineanul,
care era bărbat prooroc,
puternic în faptă și în cu-
vânt înaintea lui Dumnezeu
și a tot poporul,
20. Cum l-au osândit la
moarte mai-marii preoților
și căpeteniile noastre și l-au
răstignit,
21. Iar noi nădăjuiam
că el este cel ce va izbăvi
pe Israil: dar cu toate a-
cestea, a treia zi este astăzi
de când s'au făcut acestea,
22. Ci și niște femei din-
tr'ale noastre ne-au spăi-
mântat, ducându-se de di-
mineață la mormânt
23. Și neaflând trupul
lui, au venit zicând, că și
arătare de îngeri au văzut,
care zic că el este viu.
24. Și s'au dus unii din
cei cu noi la mormânt și
au găsit așa precum au zis
femeile, dar pe el nu l-au
văzut.
25. Și el a zis către ei:
O nepriceputilor și zăbav-
nici cu inima a crede toate
câte au spus proorocii!
26. Au nu trebuia să pă-
timească acestea Hristos și
să intre în slava sa?
27. Și începând dela Moi-

se și dela toți proorocii, le
tâlcuia din toate Scriptu-
rile cele despre el.
28. Și s'au apropiat de
satul la care mergeau și el
se făcea că merge mai de-
parte
29. Și au stăruit de el,
zicând: Rămâi cu noi, căci
către seară este și s'a ple-
cat ziua. Și a intrat să
rămână cu ei.
30. Și când a șezut la
masă cu ei, luând pâinea a
binecuvântat și frângând
le-a dat-o
31. Și li s'au deschis
ochii și l-au cunoscut și
el s'a făcut nevăzut de ei.
32. Și a zis unul către
altul: Au nu ardea inima
în noi, când ne vorbea pe
cale și când ne tâlcuia
Scripturile?
33. Și sculându-se în acel
ceas, s'au întors la Ierusa-
lim și au aflat adunați pe
cei unsprezece și pe cei îm-
preună cu ei,
34. Care ziceau: S'a scu-
lat Domnul cu adevărat și
s'a arătat lui Simon.
35. Și ei povesteau cele
de pe cale și cum li s'a
făcut cunoscut la frânge-
rea pâinii.
36. Și acestea vorbind ei,
însuși Iisus a stătut în mij-
locul lor și le-a zis: Pace
vouă!
37. Iar ei spăimântându-
se și înfricoșându-se, li se
părea că văd duh.
38. Și le-a zis: Ce sun-
teți turburati și pentru ce
se sue gânduri în inimile
voastre?
39. Vedeți mâinile și pi-
cioarele mele, că eu însumi
sunt. Pipăiți-mă și vedeți,
că duhul carne și oase nu
are, precum mă vedeți pe
mine că am.
40. Și acestea zicând,
le-a arătat mâinile și pi-
cioarele.
41. Și încă necrezând
ei de bucurie și mirându-se,
le-a zis: Aveți ceva de
mâncare aici?
42. Iar ei i-au dat o bu-
cată de pește fript și din-
tr'un fagur de miere
43. Și luând înaintea lor,
a mâncat
44. Și le-a zis: Acestea
sunt cuvintele pe care vi
le-am vorbit încă fiind cu
voi, că trebue să se îm-
plinească toate cele scrise
în legea lui Moise și în
prooroci și în psalmi de-
spre mine.
45. Atunci le-a deschis
mintea, ca să înțeleagă
Scripturile
46. Și le-a zis: Așa este
scris și așa trebuia să păti-
mească Hristos și a treia
zi să învieze din morți
47. Și să se propovedu-
iască în numele lui pocă-
ința și iertarea păcatelor
la toate neamurile, înce-
pând dela Ierusalim,
48. Iar voi sunteți marto-
rii acestora.

49. Și iată, eu trimit făgăduința Tatălui meu peste voi, iar voi ședeți în cetatea Ierusalim, până vă veți îmbrăca cu putere de sus.

50. Și i-a scos afară până în Betania și ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat

51. Și când îi binecuvânta s'a depărtat dela ei și s'a înălțat la cer

52. Iar ei închinându-se lui, s'au întors la Ierusalim cu bucurie mare

53. Și erau în toată vremea în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE DELA IOAN

Dumnezeu Cuvântul. Mărturisirea lui Ioan. Chemarea lui Andrei, a lui Petru, a lui Filip și a lui Natanael.

1 1. La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era în început la Dumnezeu.

3. Toate prin el s'au făcut și fără el nimic nu s'a făcut din ce s'a făcut.

4. In el era vieață, și vieața era lumina oamenilor.

5. Și lumina în întunerec luminează și întunerecul nu a cuprins-o.

6. Fost-a un om trimis dela Dumnezeu, numele lui Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească de Lumină, ca toți să creadă prin el.

8. Nu era acela Lumina, ci ca să mărturisească de Lumină.

9. Cuvântul era Lumina cea adevărată, care venind în lume, luminează pe tot omul,

10. Acesta în lume era, și lumea prin el s'a făcut, dar lumea nu l-a cunoscut.

11. Intr'ale sale a venit, și ai săi pe el nu l-au primit,

12. Iar la câți l-au primit, celor ce cred în numele lui, le-a dat putere, ca să se facă fii ai lui Dumnezeu,

13. Care nu din sânge, nici din poftă trupească, ci dela Dumnezeu s'a născut.

14. Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit între noi și am văzut slava lui, slavă ca a unuia-născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

15. Ioan mărturisea despre el și striga, zicând: Acesta era despre care am zis: Cel ce vine după mine, a ajuns să fie înaintea mea, pentrucă înainte de mine a fost

16.Și din plinul lui noi toti am luat și har pentru har,

17. Că legea prin Moise s'a dat, iar harul și adevărul prin Iisus Hristos s'au făcut.

18. Pe Dumnezeu nimeni, niciodată nu l-a văzut. Cel unul-născut, Fiul, carele este în sânul Tatălui, acela a spus.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim

preoţi şi leviţi, ca să-l în-
trebe: Tu cine eşti?
20. Şi a mărturisit şi
n'a tăgăduit şi a mărtu-
risit: Nu sunt eu Hristo-
sul.
21. Şi l-au întrebat pe
el: Ce dar? Ilie eşti? Şi a
zis: Nu sunt. Proorocul
eşti? Şi a răspuns: Nu.
22. Deci i-au zis: Cine
eşti? Ca să dăm răspuns
celor ce ne-au trimis. Ce
zici tu însuţi despre tine?
23. Zis-a el: Eu sunt
glasul celui ce strigă în
pustie: «Indreptaţi calea
Domnului», precum a zis
Isaia proorocul.
24. Şi trimişii erau din
farisei
25. Şi l-au întrebat şi
i-au zis: Pentru ce dar bo-
tezi, dacă nu eşti tu Hri-
stosul, nici Ilie, nici proo-
rocul?
26. Răspuns-a lor Ioan,
zicând: Eu botez cu apă,
iar în mijlocul vostru stă
Acel pe care voi nu-l ştiţi,
27. Care vine după mine,
dar care mai înaintea mea
a ajuns să fie, căruia nu
sunt vrednic să-i desleg
cureaua încălţămintei.
28. Acestea s'au petre-
cut în Betabara dincolo de
Iordan, unde boteza Ioan.
29. A doua zi a văzut
Ioan pe Iisus venind către
el şi a zis: Iată mielul lui
Dumnezeu, care ridică pă-
catul lumii,
30. Acesta este pentru
care eu am zis: După mine
vine bărbat, care înaintea
mea a ajuns să fie, pentru
că înainte de mine a fost
31. Şi eu nu-l cunoşteam,
ci ca să fie arătat lui Isra-
il, pentru aceasta am ve
nit eu, botezând cu apă.
32. Şi a mărturisit Ioan,
zicând: Am văzut Duhul
ca un porumbiel coborîndu-
se din cer şi a rămas peste
el
33. Şi eu nu-l cunoşteam,
ci Cel ce m'a trimis să
botez cu apă, acela mi-a
zis: Peste care vei vedea
Duhul coborându-se şi ră-
mânând peste el, acela este
care botează cu Duh Sfânt
34. Şi eu am văzut şi am
mărturisit, că acesta este
Fiul lui Dumnezeu.
35. A doua zi iarăşi sta
Ioan şi doi din ucenicii lui
36. Şi văzând pe Iisus,
care umbla, zise: Iată mie-
lul lui Dumnezeu!
37. Şi l-au auzit cei doi
ucenici zicând aceasta şi
au mers după Iisus,
38. Iar Iisus întorcându-
se şi văzându-i că merg
după el, a zis: Ce căutaţi?
Iar ei i-au zis: Rabbi, adi-
că Invăţătorule, unde lo-
cueşti?
39. Zis-a lor: Veniţi şi
vedeţi. Şi s'au dus şi au
văzut unde locuia şi au ră-
mas la el în ziua aceea. Şi
era ca la al zecelea ceas.
40. Şi era Andrei, frate-
le lui Simon Petru, unul

din cei doi care auziseră
dela Ioan şi merseseră după
el.
41. Acesta a aflat întâi
pe fratele său Simon şi
i-a zis: Am aflat pe Mesia,
adică pe Hristos
42. Şi l-a adus către Ii-
sus. Şi căutând Iisus la el
a zis: Tu eşti Simon, fiul
lui Iona, tu te vei chema
Chefa, adică Petru.
43. Iar a doua zi a vrut
Iisus să meargă în Galileia
şi a aflat pe Filip, şi i-a
zis: Urmează-mi.
44. Şi era Filip din Bet-
saida, din cetatea lui An-
drei şi a lui Petru.
45. Filip a aflat pe Nata-
nael şi i-a zis: Am aflat
pe acela despre care a scris
Moise în lege şi proorocii,
pe Iisus fiul lui Iosif, din
Nazaret
46. Şi i-a zis Natanael:
Din Nazaret poate fi ceva
bun? Zis-a Filip lui: Vino
şi vezi.
47. A văzut Iisus pe Na-
tanael venind către el şi a
zis despre el: Iată cu ade-
vărat Israilit în care nu
este vicleşug.
48. Zis-a Natanael lui:
De unde mă cunoşti? Ră-
spuns-a Iisus şi i-a zis:
Mai înainte de a te che-
ma Filip, fiind subt smo-
chin, te-am văzut.
49. Răspuns-a Natanael
şi i-a zis: Rabbi, tu eşti
Fiul lui Dumnezeu, tu eşti
împăratul lui Israil.
50. Răspuns-a Iisus şi
i-a zis: Pentrucă ţi-am zis
că te-am văzut sub smochin,
crezi? Mai mari decât a-
cestea vei vedea
51. Şi i-a zis: Amin,
amin, grăiesc vouă, de a-
cum veţi vedea cerul des-
chizându-se şi pe îngerii
lui Dumnezeu suindu-se şi
coborîndu-se peste Fiul O-
mului.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din templu.

2 1. Şi a treia zi nuntă
s'a făcut în Cana Ga-
lileii. Şi era şi mama lui
Iisus acolo
2. Şi a fost chemat şi
Iisus, şi ucenicii lui la
nuntă.
3. Şi sfârşindu-se vinul,
a zis mama lui Iisus către
el: Vin nu mai este.
4. Zis-a ei Iisus: Ce am
eu cu tine, femeie? Incă
n'a venit ceasul meu.
5. Zis-a mama lui slugi-
lor: Faceţi orice vă va zice.
6. Şi erau acolo şase va-
se de piatră, puse pentru
curăţirea Iudeilor, care lu-
au câte două sau trei vedre.
7. Zis-a lor Iisus: Um-
pleţi vasele cu apă şi le-au
umplut până sus.
8. Şi le-a zis: Scoateţi
acum şi aduceţi nunului şi
i-au adus.
9. Şi după ce a gustat
nunul apa ce se făcuse vin,
şi nu ştia de unde este, ci

numai slugile care scose-
seră apa știau, a strigat
nunul pe mire
10. Și i-a zis: Orice om
pune întâi vinul cel bun
și când se amețesc, pe cel
mai slab, iar tu ai ținut
vinul cel bun până acum.
11. Acest început al mi-
nunilor l-a făcut Iisus în
Cana Galileii și și-a ară-
tat slava sa și au crezut în
el ucenicii săi.
12. După aceasta s'a co-
borît în Capernaum, el și
mama sa și frații săi și
ucenicii săi și acolo au ră-
mas nu multe zile.
13. Și era aproape Pa-
ștele Iudeilor și s'a suit
Iisus la Ierusalim
14 Și a găsit șezând în
templu pe cei ce vindeau
boi și oi și porumbiei și pe
schimbătorii de bani
15. Și făcând un biciu
de ștreanguri, a scos din
tempul pe toți și oile și
boii, și schimbătorilor le-a
vărsat banii și le-a răstur-
nat mesele
16. Și celor ce vindeau
porumbiei, le-a zis: Luați
acestea de aici. Nu faceți
casa Tatălui meu casă de
negustorie.
17. Și și-au adus aminte
ucenicii lui că este scris:
«Râvna casei tale mă mi-
stue».
18. Răspuns-au Iudeii și
i-au zis: Ce semn ne arăți,
că ai drept să faci acestea?
19. Răspuns-a Iisus și
le-a zis: Stricați acest tem-
plu și în trei zile îl voiu
ridica
20. Și au zis Iudeii: In
patruzeci și șase de ani s'a
zidit templul acesta și tu
în trei zile îl vei ridica?
21. Iar el zicea despre
templul trupului său.
22. Deci când s'a sculat
din morți și-au adus amin-
te ucenicii săi că aceasta
le spusese și au crezut
Scripturii și cuvântului, pe
care-l spusese Iisus.
23. Și când era în Ieru-
salim la sărbătoarea Paște-
lui, mulți au crezut în nu-
mele lui, văzând minu-
nile ce făcea.
24. Iar Iisus însuși nu
se încredea în ei, pentru-
că îi cunoștea pe toți
25. Și n'avea trebuință
ca cineva să-i dea mărtu-
rie despre om, căci el cu-
noștea ce era în om.

Convorbirea lui Iisus cu Nicodim. Ioan și ucenicii săi.

3 1. Și era, între farisei,
un om cu numele Nico-
dim fruntaș al Iudeilor.
2. Acesta a venit către
Iisus noaptea și i-a zis:
Rabbi, știm că dela Dum-
nezeu ai venit învățător,
căci nimeni nu poate să
facă aceste minuni, pe care
tu le faci, dacă nu este
Dumnezeu cu el.
3. Răspuns-a Iisus și

i-a zis: Amin, amin grăiesc
ție, de nu se va naște cine-
va de sus, nu va putea să
vadă împărăția lui Dum-
nezeu.
4. Zis-a către el Nico-
dim: Cum poate omul să
se nască fiind bătrân? Au
poate a doua oară să intre
în pântecele maicii sale și
să se nască?
5. Răspuns-a Iisus: A-
min, amin grăiesc ție, de
nu se va naște cineva din
apă și din Duh, nu va pu-
tea să intre în împărăția
lui Dumnezeu,
6. Ce este născut din
trup, trup este, și ce este
născut din Duh, duh este.
7. Nu te mira că ți-am
zis: Trebue să vă nașteți
de sus.
8. Vântul suflă unde vo-
iește și auzi glasul lui, dar
nu știi de unde vine și unde
merge. Așa este oricine
este născut din Duh.
9. Răspuns-a Nicodim și
i-a zis: Cum pot să fie a-
cestea?
10. Răspuns-a Iisus și
i-a zis: Tu ești învățătorul
lui Israil și nu cunoști a-
cestea?
11. Amin, amin grăiesc
ție: Noi ce știm, grăim și
ce am văzut mărturisim și
mărturia noastră n'o pri-
miți.
12. Dacă v'am spus cele
pământești și nu credeți,
cum veți crede de vă voiu
spune cele cerești?
13. Și nimeni nu s'a suit
în cer, decât Cel ce s'a co-
borît din cer, Fiul Omu-
lui, care este în cer
14. Și precum Moise a
înălțat șarpele în pustie,
așa trebue să se înalțe
Fiul Omului,
15. Ca tot cel ce crede
în el să nu piară, ci să
aibă vieața veșnică,
16. Pentrucă așa a iubit
Dumnezeu lumea, încât și
pe Fiul său, cel unul-năs-
cut, l-a dat, ca oricine cre-
de în el să nu piară, ci să
aibă vieața de veci,
17. Că n'a trimis Dum-
nezeu pe Fiul său în lu-
me, ca să judece lumea, ci
ca să se mântuiască lumea
prin el.
18. Cel ce crede în el,
nu se judecă, iar cel ce
nu crede, iată este judecat,
că n'a crezut în numele
Celui unuia-născut Fiu al
lui Dumnezeu.
19. Iar aceasta este ju-
decata, că Lumina a venit
și oamenii au iubit mai
mult întunerecul decât Lu-
mina, că faptele lor erau
rele.
20. Că oricine face rele.
urăște Lumina și nu vine
la Lumină, ca să nu se
vădească faptele lui,
21. Iar cel ce face adevă-
rul, vine la Lumină, ca să
se arate faptele lui, că în
Dumnezeu sunt săvârșite.
22. După acestea a venit
Iisus și ucenicii lui în pă-

mântul Iudeii și a rămas
acolo cu ei și boteza
23. Și boteza și Ioan în
Enon, aproape de Salim,
că erau acolo ape multe
și veneau mulți și se bo-
tezau,
24. Că încă nu era Ioan
aruncat în temniță.
25. Și a fost neînțelegere
intre ucenicii lui Ioan
și un Iudeu despre cură-
țire,
26. Și ei au venit către
Ioan și i-au zis: Rabbi,
cel ce era cu tine dincolo
de Iordan, pentru care tu
ai mărturisit, iată botează
și toți merg către el.
27. Răspuns-a Ioan și a
zis: Nu poate omul să ia
nimic, de nu-i va fi dat din
cer.
28. Voi înșivă îmi măr-
turisiți, că am zis: Nu sunt
eu Hristosul, ci sunt tri-
mis înaintea lui.
29. Cel ce are mireasă
este mire, iar prietenul mi-
relui, care stă și-l ascultă,
se bucură foarte de glasul
mirelui. Deci această bu-
curie a mea s'a împlinit.
30. Acela trebue să crea-
scă, iar eu să mă micșo-
rez.
31. Cel ce vine de sus,
deasupra tuturor este, cel
ce este de pe pământ, pă-
mântesc este și de pe pă-
mânt grăiește. Cel ce vine
din cer deasupra tuturor
este
32. Și ce a văzut și a
auzit mărturisește și măr-
turia lui nimeni nu o pri-
mește.
33. Cel ce primește măr-
turia lui, a întărit, că Dum-
nezeu adevărat este.
34. Că cel pe care l-a tri-
mis Dumnezeu, cuvintele
lui Dumnezeu rostește, căci
nu cu măsură dă Dumne-
zeu Duhul.
35. Tatăl iubește pe Fiul
și toate le-a dat în mâna
lui.
36. Cel ce crede în Fiul
are vieață veșnică, iar cel
ce nu ascultă de Fiul, nu
va vedea vieață, ci mâ-
nia lui Dumnezeu rămâne
peste el.

Convorbirea lui Iisus cu Samarineanca. Omul împărătesc.

4 1. Deci cum a înțeles
Domnul, că au auzit fa-
riseii, că Iisus botează și
face mai mulți ucenici de-
cât Ioan,
2. Deși Iisus însuși nu
boteza, ci ucenicii lui,
3. A lăsat Iudeia și s'a
dus iarăși în Galileia
4. Și trebuia să treacă
prin Samaria.
5. Deci a venit în ceta-
tea Samariei, care se chia-
mă Sihar, aproape de lo-
cul pe care l-a dat Iacov
lui Iosif, fiul său.
6. Și era acolo puțul lui
Iacov, iar Iisus, fiind o-
stenit de călătorie, s'a așe-

zat lângă puț. Și era ca
la al șaselea ceas.
7. Atunci a venit o fe-
meie din Samaria să scoa-
tă apă. Zis-a ei Iisus:
Dă-mi să beau,
8. Că ucenicii lui se du-
seseră în cetate să cumpe-
re demâncare.
9. Deci i-a zis femeia sa-
marineancă: Cum tu, Iu-
deu, ceri să bei dela mine,
femeie samarineancă? Pen-
trucă n'au amestec Iudeii
cu Samarinenii.
10. Răspuns-a Iisus și i-a
zis: De ai fi știut darul
lui Dumnezeu și cine este
cel ce-ți zice: Dă-mi să
beau, ai fi cerut tu dela
el și ți-ar fi dat apă vie.
11. Zis-a lui femeia:
Doamne, nici ciutură n'ai
și puțul este adânc, de un-
de dar ai apa cea vie?
12. Au doară mai mare
ești tu decât Iacov, părin-
tele nostru, care ne-a dat
puțul acesta și el însuși
a băut din el și fiii și do-
bitoacele lui?
13. Răspuns-a Iisus și
i-a zis: Oricine bea din
apa aceasta, va înseta ia-
răși,
14. Iar cel ce va bea din
apa, pe care i-o voiu da
eu, nu va înseta în veac,
căci apa, pe care eu i-o
voiu da, se va face în el
izvor de apă care curge
spre vieața veșnică.
15. Zis-a femeia către
el: Doamne, dă-mi această
apă, ca să nu mai însetez,
nici să nu mai vin aici să
scot.
16. Zis-a ei Iisus: Du-te,
chiamă pe bărbatul tău și
vino aici.
17. Răspuns-a femeia și
i-a zis: N'am bărbat. Zis-a
ei Iisus: Bine ai zis că n'ai
bărbat,
18. Căci cinci bărbați ai
avut și pe care îl ai acum
nu-ți este bărbat. Aceasta
adevărat ai spus.
19. Zis-a lui femeia:
Doamne, văd că prooroc
ești.
20. Părinții noștri în
muntele acesta s'au închi-
nat și voi ziceți, că în Ie-
rusalim este locul unde tre-
bue a se închina.
21. Zis-a ei Iisus: Fe-
meie, crede-mă, că va veni
vremea, când nici în mun-
tele acesta, nici în Ierusa-
lim nu vă veți închina Ta-
tălui.
22. Voi vă închinați la
ceea ce nu știți, noi ne în-
chinăm la ceea ce știm, că
mântuirea din Iudei este,
23. Ci vine vremea și a-
cum este, când adevărații
închinători se vor închina
Tatălui cu duhul și cu a-
devărul, că Tatăl acest fel
de închinători caută.
24. Duh este Dumnezeu
și cei ce se închină lui, în
duh și în adevăr trebue
să i se închine.
25. Zis-a lui femeia:
Știm că va veni Mesia,

care se chiamă Hristos.
Când va veni acela, ne va
spune toate.
26. Zis-a ei Iisus: Eu
sunt, cel ce vorbesc cu
tine.
27. Și atunci au venit u-
cenicii lui și se mirau că
stă de vorbă cu o femeie,
dar nimeni nu i-a zis: Ce
întrebi? Sau: Ce grăiești
cu ea?
28. Iar femeia și-a lăsat
ciutura și a mers în cetate
și a zis oamenilor:
29. Veniți de vedeți un
om, care mie mi-a spus
toate câte am făcut. Nu
cumva acesta e Hristos?
30. Deci au ieșit din ce-
tate și veneau către el.
31. Intre acestea uce-
nicii îl rugau, zicând: Rab-
bi, mănâncă,
32. Iar el le-a zis: Eu
am să mănânc o mâncare,
pe care voi n'o știți.
33. Iar ucenicii ziceau
între ei: Nu cumva i-a a-
dus cineva să mănânce?
34. Zis-a lor Iisus: Mân-
carea mea este să fac voia
Celui ce m'a trimis și să
săvârșesc lucrul lui.
35. Nu ziceți voi oare:
Că mai sunt patru luni și
secerișul va veni? Iată vă
zic: Ridicați-vă ochii și
vedeți holdele, că sunt albe
spre seceriș acum
36. Și cel ce seceră,
plată ia, și adună roadă
în vieața veșnică, ca să se
bucure împreună și cel ce
seamănă și cel ce sece-
ră,
37. Că în această împre-
jurare este adevărat cuvân-
tul, că altul este cel ce
seamănă și altul cel ce se-
ceră.
38. Eu v'am trimis pe
voi să secerați unde nu
v'ați ostenit. Alții s'au
ostenit și voi ați intrat în
osteneala lor,
39. Iar din cetatea aceea
mulți din Samarineni au
crezut în el pentru cuvân-
tul femeii, care mărturi-
sea: Mie mi-a spus toate
câte am făcut.
40. Deci după ce au ve-
nit la el Samarinenii, îl
rugau să rămână la ei și
a rămas acolo două zi-
le
41. Și mult mai mulți au
crezut pentru cuvântul lui,
42. Iar femeii îi ziceau:
Nu mai credem pentru vor-
ba ta, că înșine am auzit
și știm, că acesta este cu
adevărat Hristos, Mântui-
torul lumii.
43. Iar după cele două
zile, a ieșit de acolo și a
mers în Galileia,
44. Că însuși Iisus a
mărturisit, că un prooroc
nu are cinste în patria
sa.
45. Și când a venit în
Galileia, l-au primit Gali-
leienii, care văzuseră toa-
te câte făcuse în Ierusa-
lim la praznic, căci și ei
veniseră la praznic.

46. Și a venit Iisus ia-
răși în Cana Galileii, unde
prefăcuse apa în vin. Și
era in Capernaum un om
împărătesc, al cărui fiu era
bolnav.
47. Acesta auzind că Ii-
sus a venit din Iudeia în
Galileia, a mers la el și-l
ruga să se coboare și să
vindece pe fiul lui, că era
să moară,
48. Iar Iisus a zis că-
tre el: De nu veți vedea
semne și minuni, nu veți
crede.
49. Zis-a către el omul
împărătesc: Doamne, co-
boară-te mai înainte de a
muri copilul meu.
50. Zis-a Iisus lui: Du-
te, fiul tău trăiește. Și a
crezut omul în cuvântul pe
care i l-a spus Iisus și s'a
dus
51. Și iată coborîndu-se,
slugile lui l-au întâmpinat
și i-au spus, zicând: Co-
pilul tău trăiește.
52. Deci îi întreba de
ceasul în care i-a fost mai
bine și i-au zis: Ieri în
ceasul al șaptelea l-au lă-
sat frigurile.
53. Deci a cunoscut ta-
tăl, că în ceasul acela a
fost, în care i-a zis Iisus:
Fiul tău trăiește. Și a cre-
zut el și toată casa lui.
54. Aceasta este a doua
minune pe care a făcut-o
Iisus, venind din Iudeia în
Galileia.

Slăbănogul dela Betezda și cuvântarea Domnului către Iudei despre puterea sa dumnezeiască.

5 1. După acestea era
praznicul Iudeilor și s'a
suit Iisus la Ierusalim
2. Și este în Ierusalim
lângă poarta oilor o scăl-
dătoare, care se chiamă
evreește Betezda, cinci prid-
voare având.
3. Intr'acelea zăcea mul-
țime multă de bolnavi, orbi,
șchiopi, uscați, așteptând
mișcarea apei,
4. Că înger se cobora
în scăldătoare la anumită
vreme și turbura apa și
cine intra întâi după tur-
burarea apei se făcea să-
nătos ori de ce boală era
ținut,
5. Deci era acolo un om,
treizeci și opt de ani de
boală având.
6. Pe acesta văzându-l
Iisus zăcând și cunoscând
că de multă vreme zăcea,
i-a zis: Voiești să fii să-
nătos?
7. Răspuns-a lui bolna-
vul: Doamne, om n'am, ca
dacă se turbură apa, să
mă bage în scăldătoare,
deci până când merg eu,
altul înaintea mea se co-
boară.
8. Zis-a Iisus lui: Scoa-
lă-te, ia-ți patul și um-
blă
9. Și îndată s'a făcut
sănătos omul și și-a luat

patul și umbla. Și era acea
zi sâmbătă.
10. Deci ziceau Iudeii
celui vindecat: Este sâm-
bătă, nu-ți este iertat să-ți
iei patul.
11. Răspuns-a lor: Cel
ce m'a făcut sănătos, a-
cela mi-a zis: Ia-ți patul
și umblă.
12. Și l-au întrebat: Cine
este omul acela care ți-a
zis: Ia-ți patul și umblă?
13. Iar cel vindecat nu
știa cine este, că Iisus se
dăduse în lături, fiind mul-
țime în acel loc.
14. După aceea l-a întâl-
nit Iisus în templu și i-a
zis: Iată, te-ai făcut să-
nătos, de acum să nu mai
greșești, ca să nu-ți fie
ceva mai rău.
15. Atunci s'a dus omul
și a vestit Iudeilor, că Ii-
sus este cel ce l-a făcut să-
nătos.
16. De aceea prigoneau
Iudeii pe Iisus și căutau
să-l omoare, că făcea ace-
stea sâmbăta,
17. Iar Iisus le-a ră-
spuns: Tatăl meu până a-
cum lucrează și eu lucrez.
18. Deci pentru aceasta
mai vârtos căutau Iudeii
să-l omoare, că nu numai
deslega sâmbăta, ci și pe
Dumnezeu îl numea Tatăl
său, făcându-se pe sine
deopotrivă cu Dumnezeu.
19. Deci a răspuns Iisus
și le-a zis: Amin, amin,
vă zic: Fiul nu poate să
facă dela sine nimic, de
nu va vedea pe Tatăl fă-
când. Că cele ce face el,
acestea le face și Fiul ase-
menea,
20. Că Tatăl iubește pe
Fiul și-i arată toate câte
face el și-i va arăta lu-
cruri mai mari decât aces-
tea, ca să vă mirați.
21 Că precum Tatăl scoa-
lă morții și-i înviază, așa
și Fiul, pe care voiește îi
înviază,
22. Că Tatăl nu judecă
pe nimeni, ci toată jude-
cata a dat-o Fiului,
23. Ca toți să cinstească
pe Fiul, precum cinstesc pe
Tatăl. Cel ce nu cinstește
pe Fiul, nu cinstește pe
Tatăl, care l-a trimis.
24. Amin, amin, grăiesc
vouă: Cel ce ascultă cu-
vintele mele și crede în cel
ce m'a trimis pe mine, are
vieață veșnică și la jude-
cată nu va veni, ci s'a mu-
tat din moarte în vieață.
25. Amin, amin, grăiesc
vouă, că vine ceasul și a-
cum este, când morții vor
auzi glasul Fiului lui Dum-
nezeu și care vor auzi vor
învia,
26. Căci precum Tatăl
are vieață în sine, așa a
dat și Fiului să aibă viea-
ță în sine
27. Și putere i-a dat să
facă judecată, căci Fiul
Omului este.
28. Nu vă mirați de a-
ceasta, că vine ceasul în

care toți cei din morminte
vor auzi glasul lui
29. Și vor ieși cei ce au
făcut fapte bune la învie-
rea vieții, iar cei ce au
făcut fapte rele, la învie-
rea judecății.
30. Nu pot eu să fac de
sine-mi nimic. Precum
aud judec și judecata mea
este dreaptă, pentrucă nu
caut voia mea, ci voia
Tatălui celui ce m'a tri-
mis.
31. De mărturisesc eu
pentru mine însumi, măr-
turia mea nu este adevă-
rată.
32. Altul este care măr-
turisește pentru mine și
știu că adevărată este măr-
turia, care mărturisește
pentru mine.
33. Voi ați trimis către
Ioan și el a mărturisit a
devărul,
34. Iar eu nu dela om iau
mărturia, ci zic acestea,
ca să vă mântuiți.
35. Acela era făclia care
ardea și lumina, iar voi
ați voit să vă veseliți o
clipă în lumina lui,
36. Iar eu am mărturie
mai mare decât pe Ioan,
căci lucrurile, pe care mi
le-a dat Tatăl să le săvâr-
șesc, înseși aceste lucruri
pe care eu le fac, mărtu-
risesc pentru mine, că Ta-
tăl m'a trimis.
37. Și Tatăl care m'a tri-
mis, acela a mărturisit pen-
tru mine, iar voi nici gla-
sul lui nu l-ați auzit vreo-
dată, nici chipul lui nu
l-ați văzut
38. Și cuvântul lui nu-l
aveți petrecând în voi, cá
pe care l-a trimis el, în a-
cesta nu credeți.
39. Cercetați Scripturile,
căci socotiți că în ele aveți
vieață veșnică și acelea
sunt care mărturisesc pen-
tru mine
40. Și nu voiți să veniți
către mine ca să aveți
vieață.
41. Slavă dela oameni nu
primesc,
42. Ci v'am cunoscut că
n'aveți în voi dragostea lui
Dumnezeu.
43. Eu am venit în nu-
mele Tatălui meu și nu
mă primiți. De va veni al-
tul în numele său, pe acela
îl veți primi.
44. Cum puteți crede,
când primiți slavă unul de-
la altul și slava dela uni-
cul Dumnezeu nu o cău-
tați?
45. Să nu vi se pară, că
vă voiu învinui la Tatăl.
Este cine să vă învinuias-
că: Moise, spre care ați
nădăjduit,
46. Căci de ați fi cre-
zut pe Moise, m'ați fi cre-
zut și pe mine, căci acela
a scris despre mine,
47. Iar dacă scripturile
aceluia nu le credeți, cum
veți crede cuvintele mele?

Săturarea celor cinci mii. Umblarea pe mare. Iisus este pâinea care se coboară din cer. Mărturisirea lui Petru.

6 1. După acestea s'a dus Iisus dincolo de marea Galileii sau a Tiberiadei

2. Și a mers după el mulţime mare, căci vedeau minunile ce făcea cu cei bolnavi

3. Și s'a suit în munte şi a şezut acolo cu ucenicii săi

4. Și era aproape Paştele, sărbătoarea Iudeilor.

5. Deci ridicându-și Iisus ochii și văzând că mulţime mare vine la el, a zis către Filip: De unde să cumpărăm pâine, ca să mănânce aceştia?

6. Iar aceasta o zicea, ispitindu-l, căci el știa ce avea să facă.

7. Răspunsu-i-a Filip: Pâini de două sute de dinari nu le vor ajunge, ca fiecare din ei să ia câte puțin.

8. Zis-a lui unul din ucenici, Andrei, fratele lui Simon Petru:

9. Este un băiat, care are cinci pâini de orz și doi peşti. Dar ce sunt acestea la atâţia?

10. Și a zis Iisus: Faceţi pe oameni să şadă. Și era iarbă multă în acel loc. Deci au şezut bărbații, în număr ca la cinci mii.

11. Și a luat pâinile Iisus și mulţumind, a împărțit ucenicilor, iar ucenici celor ce şedeau. Asemeni și din peşti cât au vrut ei,

12. Iar când s'au săturat, a zis Iisus ucenicilor săi: Adunaţi fărâmiturile ce au rămas, ca să nu se piardă ceva.

13. Deci au adunat și au umplut douăsprezece coşuri de fărâmituri, care au rămas dela cei ce au mâncat din cele cinci pâini de orz,

14. Iar oamenii aceia, văzând minunea pe care o făcuse Iisus, ziceau: Acesta este cu adevărat prorocul ce va să vină în lume.

15. Deci Iisus cunoscând, că vor să vină și să-l ia cu sila, ca să-l facă rege, s'a dus iarăși la munte, el singur

16. Și când s'a făcut seară, s'au coborît ucenicii lui la mare

17. Și intrând în corabie, mergeau dincolo de mare, la Capernaum. Și iată întunerec s'a făcut și nu venise către ei Iisus

18. Și suflând vânt tare marea se întărâta

19. Deci venind ei ca la douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, au văzut pe Iisus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie și s'au înfricoşat,

20. Iar el le-a zis: Eu sunt. Nu vă temeţi.

21. Deci voiau să-l ia în corabie și îndată corabia a sosit la pământul la care mergeau.

22. A doua zi, mulţimea care sta dincolo de mare, văzu că altă corabie nu era acolo decât una în care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'a intrat în corabie împreună cu ucenicii săi, ci singuri ucenicii s'au dus

23. Și alte corăbii au venit dela Tiberiada aproape de locul unde au mâncat pâinea, mulțumind Domnului,

24. Deci când a văzut mulţimea că nici Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat ei în corăbii și au mers în Capernaum, căutând pe Iisus

25. Și găsindu-l dincolo de mare, i-au zis: Rabbi, când ai venit aici?

26. Răspuns-a lor Iisus, și a zis: Amin, amin, grăiesc vouă: Mă căutaţi, nu pentrucă aţi văzut minuni, ci pentrucă aţi mâncat din pâini și v'aţi săturat.

27. Lucraţi nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea care rămâne în vieața veşnică, pe care Fiul Omului vă o va da, că pe aceasta și-a pus pecetea Dumnezeu Tatăl.

28. Deci au zis către el: Ce să facem ca să lucrăm lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-a Iisus și le-a zis: Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeţi în cel ce l-a trimis el.

30. Deci i-au zis: Dar ce semn faci tu, ca să vedem şi să credem în tine? Ce lucrezi?

31. Părinții noştri mană au mâncat în pustie, precum este scris: «Pâine din cer le-a dat de au mâncat».

32. Deci le-a zis Iisus: Amin, amin grăiesc vouă: Nu Moise v'a dat pâinea din cer, ci Tatăl meu vă dă din cer pâinea cea adevărată,

33. Pentrucă pâinea lui Dumnezeu este ceea ce se coboară din cer și dă vieaţă lumii.

34. Deci au zis către el: Doamne, dă-ne totdeauna pâinea aceasta

35. Și le-a zis Iisus: Eu sunt pâinea vieţii. Cel ce vine la mine nu va flămânzi și cel ce crede în mine nu va înseta niciodată,

36. Ci v'am zis: Că m'aţi și văzut și nu credeţi.

37. Tot ce îmi dă Tatăl, va veni la mine și pe cel ce vine la mine nu-l voiu scoate afară.

38. Că m'am coborît din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia Celui ce m'a trimis.

39. Și aceasta este voia Tatălui celui ce m'a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd, ci să-l înviez în ziua cea de apoi,

40. Căci aceasta este voia Celui ce m'a trimis, ca oricine vede pe Fiul și crede în el, să aibă vieață veșnică și eu îl voiu învia în ziua cea de apoi.

41. Deci cârteau Iudeii contra lui, că zisese: Eu sunt pâinea ce s'a coborît din cer

42. Și ziceau: Au nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mamă noi îi știm? Cum dar zice: M'am coborît din cer?

43. Deci a răspuns Iisus și le-a zis: Nu murmurați între voi.

44. Nimeni nu poate să vină la mine, de nu-l va trage Tatăl, cel ce m'a trimis și eu îl voiu învia în ziua cea de apoi.

45. Scris este în prooroci: «Și vor fi toți învățați de Dumnezeu». Deci oricine a auzit pe Tatăl și a învățat dela el, vine la mine.

46. Nu doar că pe Tatăl l-a văzut cineva, decât cel ce este dela Dumnezeu, acela a văzut pe Tatăl.

47. Amin, amin grăiesc vouă: Cel ce crede în mine, are vieață veșnică.

48. Eu sunt pâinea vieții.

49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.

50. Aceasta este pâinea, care se coboară din cer, ca cine va mânca din ea să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea vie, care s'a coborît din cer. De va mânca cineva din pâinea aceasta, va fi viu în veci. Și pâinea pe care eu o voiu da, este trupul meu, pe care îl voiu da pentru vieața lumii.

52. Deci se priceau între sine Iudeii, zicând: Cum poate acesta să ne dea trupul său să-l mâncăm?

53. Și le-a zis Iisus: Amin, amin, grăiesc vouă: De nu veți mânca trupul Fiului Omului și de nu veți bea sângele lui, nu veți avea vieață în voi.

54. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu are vieață veșnică și eu îl voiu învia în ziua cea de apoi,

55. Că trupul meu este adevărată mâncare și sângele meu este adevărată băutură.

56. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu petrece în mine și eu în el.

57. Precum m'a trimis pe mine Tatăl cel viu și eu viez pentru Tatăl și cel ce mă mănâncă pe mine și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care s'a coborît din cer. Cel ce va mânca pâinea aceasta, va fi viu în veac, nu precum au mâncat mana părinții voștri, și au murit.

59. Acestea a zis în sinagogă, învățând în Capernaum.

60. Deci mulți din ucenicii lui, auzind acestea, au zis: Greu este cuvântul acesta. Cine poate să-l asculte?

61. Iar Iisus știind în sine că ucenicii săi cârtesc pentru aceasta, le-a zis: Aceasta vă smintește ?

62. Dar de veți vedea pe Fiul Omului suindu-se unde era mai înainte?

63. Duhul este dătător de vieață trupul nu folosește nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus eu duh sunt și vieață sunt,

64. Dar sunt unii din voi care nu cred. Că știa din început Iisus, cine sunt cei ce nu cred și cine este cel ce avea să-l vândă

65. Și zicea: De aceea v'am zis, că nimeni nu poate să vină la mine, de nu-i va fi dat dela Tatăl meu.

66. De atunci mulți din ucenicii lui s'au depărtat și nu mai umblau cu el.

67. Deci a zis Iisus celor doisprezece: Oare și voi voiți să vă duceți?

68. Răspuns-a Simon Petru: Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice

69. Și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu cel viu.

70. Răspuns-a lor Iisus: Oare nu v'am ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul din voi este diavol.

71. Și zicea de Iuda al lui Simon Iscariotul, căci acela, unul din cei doisprezece fiind, avea să-l vândă.

Iisus învață în templu la sărbătoarea corturilor.

7 1. Și umbla Iisus după acestea prin Galileia, că nu voia să umble prin Iudeia, pentrucă-l căutau Iudeii să-l omoare.

2. Și era aproape praznicul Iudeilor, înfigerea corturilor.

3. Deci au zis către el frații săi: Treci de aici și mergi în Iudeia, ca să vadă și ucenicii tăi lucrurile pe care le faci,

4. Că nmeni nu face ceva în ascuns, ci caută să fie la arătare. Dacă faci acestea, arată-te lumii,

5. Pentrucă nici frații săi nu credeau în el.

6. Deci le-a zis Iisus: Vremea încă n'a sosit, iar vremea voastră totdeauna este gata.

7. Pe voi nu poate lumea să vă urască, dar pe mine mă urăște, pentrucă eu

mărturisesc de ea, că lu-
crurile ei sunt rele.
8. Suiți-vă voi la sărbă-
toarea aceasta, iar eu nu
merg la această sărbătoa-
re, pentrucă vremea mea
încă nu s'a împlinit.
9. Și acestea zicându-le,
a rămas în Galileia.
10. Și după ce s'au dus
frații săi, atunci s'a dus
și el la sărbătoare, dar nu
pe față, ci cam pe ascuns,
11. Iar Iudeii îl căutau
la sărbătoare și ziceau:
Unde este acela?
12. Și pricire multă era
despre el în mulțime, că
unii ziceau: Bun este, iar
alții ziceau: Nu, ci amă-
gește mulțimea,
13. Dar pe față nimeni
nu grăia de el, de frica Iu-
deilor.
14. Iar la jumătatea săr-
bătorii, s'a suit Iisus în
templu și învăța
15. Și se mirau Iudeii,
zicând: Cum știe acesta
carte, fără să fi învă-
țat?
16. Deci le-a răspuns Ii-
sus și a zis: Învățătura
mea nu este a mea, ci a
celui ce m'a trimis.
17. De va voi cineva să
facă voia lui, va cunoaște
despre învățătura aceasta,
dacă este dela Dumnezeu,
sau eu dela mine v'o spun.
18. Cel ce grăiește dela
sine slava sa caută, iar
cel ce caută slava celui
ce l-a trimis, acesta ade-
vărat este și nedreptate
nu este în el.
19. Oare nu Moise v'a
dat legea? Și nimeni din
voi nu ține legea. De ce
căutați să mă omorîți?
20. Răspuns-a mulțimea
și a zis: Drac ai. Cine
caută să te omoare?
21. Răspuns-a Iisus și
le-a zis: Un lucru am fă-
cut și toți vă mirați.
22. Moise v'a dat tăie-
rea împrejur, deși nu dela
Moise este, ci dela părinți
și sâmbăta tăiați împrejur
pe om.
23. Dacă omul primește
tăierea-împrejur sâmbăta,
ca să nu se strice legea
lui Moise, pe mine vă mâ-
niați că am făcut sâmbă-
ta un om întreg sănătos?
24. Nu judecați după în-
fățișare, ci judecată dreap-
tă să judecați.
25. Deci ziceau unii din
Ierusalimiteni: Oare nu
este acesta, pe care îl cau-
tă să-l omoare?
26. Și iată pe față grăie-
ște și nimic nu-i zic. Nu
cumva au cunoscut cu ade-
vărat căpeteniile că ace-
sta este Hristos?
27. Ci pe acesta îl știm
de unde este, iar Hristos
când va veni, nimeni nu
știe de unde este.
28. Deci striga Iisus în
templu, învățând și zicând:
Și pe mine mă știți și de
unde sunt știți, și dela
mine n'am venit, ci adevă-

rat este cel ce m'a trimis,
pe care voi nu-l știți,
29. Iar eu îl știu, că de-
la el sunt și el m'a trimis.
30. Deci îl căutau să-l
prindă și nimeni nu și-a
pus mâinile pe el, că încă
nu venise ceasul lui.
31. Și mulți din mulțime
au crezut în el și ziceau:
Când va veni Hristos, oare
va face mai multe semne
decât cele pe care le-a fă-
cut acesta?
32. Auzit-au fariseii mul-
țimea vorbind despre el a-
cestea și au trimis slugi
fariseii și mai-marii preoți-
lor, ca să-l prindă.
33. Deci le-a zis Iisus:
Încă puțină vreme sunt cu
voi și merg la cel ce m-a
trimis.
34. Mă veți căuta și nu
mă veți găsi și unde sunt
eu, voi nu puteți veni.
35. Deci au zis Iudeii
între sine: Unde are să se
ducă acesta, ca noi să nu-l
găsim? Nu cumva la cei
împrăștiați între Elini
vrea să meargă și să în-
vețe pe Elini?
36. Ce este cuvântul a-
cesta, pe care l-a spus:
Mă veți căuta și nu mă
veți afla și unde sunt eu,
voi nu puteți veni?
37. Iar în cea din urmă
zi mare a sărbătorii, a stă-
tut Iisus și a strigat, zi-
când: De însetează cine-
va, să vină la mine și să
bea.
38. Din pântecele celui
ce crede în mine, râuri de
apă vie vor curge, precum
a zis Scriptura,
39. Iar aceasta a zis de-
spre Duhul, pe care aveau
să-l primească cei ce cred
în el, că încă nu era dat
Duhul Sfânt, pentrucă Ii-
sus încă nu se proslăvise.
40. Deci mulți din mul-
țime auzind cuvântul, zi-
ceau: Acesta este cu ade-
vărat proorocul.
41. Alții ziceau: Acesta
este Hristosul. Iar alții zi-
ceau: Oare din Galileia va
să vină Hristos?
42. Au n'a zis Scriptura,
că din sămânța lui David
și din orașul Betleem, unde
a fost David, va să vină
Hristos?
43. Și s'a făcut desbi-
nare în mulțime pentru
el,
44. Iar unii din ei voiau
să-l prindă, dar nimeni nu
și-a pus mâinile pe el.
45. Deci au venit slugile
către mai-marii preoților
și către farisei, și le-au
zis aceia: Pentru ce nu
l-ați adus?
46. Răspuns-au slugile:
Niciodată nu a vorbit un
om, ca omul acesta.
47. Și le-au răspuns fa-
riseii: Nu cumva și voi
v'ați amăgit?
48. A crezut oare în el
cineva din căpetenii sau din
farisei?
49. Ci mulțimea aceasta,

care nu cunoaște legea, este blestemată.

50. Zis-a către ei Nicodim, care venise noaptea la el, fiind unul dintre ei:

51. Au doară legea noastră osândește pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu cunoaște ce face?

52. Răspuns-au și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileia? Cercetează și vezi, că prooroc din Galileia nu se ridică.

53. Și a mers fiecare la casa sa.

Iisus întrebat despre Tatăl său Iisus făgăduește următorilor săi slobozenia. Iisus amenințat cu pietre.

8 1. Iar Iisus s'a dus în muntele Măslinilor,

2. Iar dimineața, iarăși a venit în templu și toată mulțimea a venit la el și el șezând, o învăța.

3. Și au adus la el cărturarii și fariseii pe o femeie prinsă în preacurvie și punând-o în mijloc,

4. Au zis lui: Invățătorule, această femeie a fost prinsă preacurvind,

5. Iar Moise în lege ne-a poruncit pe unele ca acestea cu pietre să le ucidem. Deci tu ce zici?

6. Și aceasta ziceau, ispitindu-l, ca să aibă de ce să-l învinuiască. Iar Iisus plecându-se jos, scria cu degetul pe pământ

7. Și neîncetând să-l întrebe, el s'a ridicat și le-a zis: Cel fără de păcat între voi să arunce întâi cu piatra în ea

8. Și iarăși plecându-se jos, a scris pe pământ.

9. Iar ei auzind și mustrați fiind de cuget, ieșeau unul câte unul, începând dela cei bătrâni, până la cei din urmă și a rămas Iisus singur și femeia stând în mijloc,

10. Și ridicându-se Iisus și nevăzând pe nimeni, decât pe femeie, i-a zis: Femeie, unde sunt pârîșii tăi? Nimeni nu te-a osândit?

11. Iar ea a zis: Nimeni, Doamne. Și i-a zis Iisus: Nici eu nu te osândesc. Du-te și de acum să nu mai păcătuești.

12. Deci iarăși le-a grăit Iisus, zicând: Eu sunt lumina lumii. Cel ce-mi urmează mie, nu va umbla în întunerec, ci va avea lumina vieții.

13. Deci i-au zis fariseii: Tu însuți mărturisești despre tine.. Deci mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-a Iisus și le-a zis: Deși eu însumi mărturisesc despre mine, este adevărată mărturia mea, pentrucă știu de unde am venit și unde merg, iar voi nu știți de unde vin și unde merg,

15. Voi judecați după trup, eu nu judec pe nimeni

16. Și chiar de aș judeca eu, judecata mea este adevărată, că nu sunt singur, ci suntem doi: Eu și Tatăl, cel ce m'a trimis

17. Și în legea voastră este scris, că mărturia a doi oameni este adevărată.

18. Eu sunt cel ce mărturisesc despre mine însumi și mărturisește despre mine Tatăl, cel ce m'a trimis.

19. Deci îi ziceau: Unde este Tatăl tău? Răspuns-a Iisus: Nici pe mine nu mă știți, nici pe Tatăl meu. De m'ați ști pe mine și pe Tatăl meu ați ști.

20. Aceste cuvinte le-a rostit Iisus în vistierie, învățând în templu, și nimeni nu l-a prins, că încă nu venise ceasul lui.

21. Și iarăși le-a zis Iisus: Eu mă duc și mă veți căuta și în păcatul vostru veți muri. Unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

22. Deci ziceau Iudeii: Vrea oare să se omoare, că zice: Unde mă duc eu, voi nu puteți veni?

23. Și le-a zis: Voi din cele de jos sunteți, eu din cele de sus sunt. Voi din lumea aceasta sunteți, eu nu sunt din lumea aceasta.

24. Deci v'am spus, că veți muri în păcatele voastre, căci de nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci îi ziceau ei: Dar cine ești tu? Și a zis lor Iisus: Ceea ce dela început vă spun.

26. Multe am de zis și de judecat de voi, ci cel ce m'a trimis adevărat este și eu ce am auzit dela el, acestea grăiesc în lume.

27. Și n'au cunoscut că de Tatăl le vorbea.

28. Deci le-a zis Iisus: Când veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că eu sunt și că dela mine însumi nimic nu fac, ci cum m'a învățat Tatăl meu, așa vorbesc

29. Și cel ce m'a trimis pe mine, este cu mine. Nu m'a lăsat singur Tatăl, că eu cele plăcute lui fac pururea.

30. Acestea vorbind, mulți au crezut în el.

31. Deci zicea Iisus către Iudeii, care crezuseră în el: De veți rămâne în cuvântul meu, cu adevărat ucenicii mei sunteți

32. Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi.

33. Răspuns-au ei lui: Urmași ai lui Avraam suntem, nimănui n'am fost robi niciodată. Cum zici dar: Slobozi veți fi?

34. Răspuns-a Iisus lor: Amin, amin grăiesc vouă:

Oricine face păcat, rob e-
ste păcatului
35. Și robul nu rămâne
în casă în veci, iar Fiul
rămâne în veci.
36. Deci dacă vă va slo-
bozi Fiul, cu adevărat slo-
bozi veți fi.
37. Știu că urmași ai
lui Avraam sunteți, dar
căutați să mă omorîți,
pentrucă cuvântul meu
n'are loc în voi.
38. Eu ceea ce am văzut
la Tatăl meu grăiesc și voi
ceea ce ați văzut la tatăl
vostru faceți.
39. Răspuns-au și au zis
lui: Tatăl nostru este A-
vraam. Zis-a lor Iisus: De
ați fi fii ai lui Avraam,
lucrurile lui Avraam ați
face,
40. Iar acum căutați să
mă omorîți pe mine, omul
care v'am spus adevărul,
pe care l-am auzit dela
Dumnezeu. Aceasta n'a fă-
cut Avraam.
41. Voi faceți lucrurile
tatălui vostru. Zis-au drept
aceea lui: Noi nu suntem
născuți din curvie și un
Tată avem: pe Dumne-
zeu.
42. Zis-a lor Iisus: De
ar fi fost Dumnezeu Ta-
tăl vostru, m'ați fi iubit,
că eu dela Dumnezeu am
ieșit și am venit, că n'am
venit dela mine însumi, ci
el m'a trimis.
43. Pentru ce nu înțele-
geți vorba mea? Pentrucă
nu puteți asculta cuvân-
tul meu.
44. Voi din tatăl vostru
diavolul sunteți și poftele
tatălui vostru voiți să fa-
ceți. Acela ucigător de oa-
meni a fost din început și
n'a stat în adevăr, pentrucă
nu este adevăr în el. Când
spune minciună, dintr'ale
sale o spune, pentrucă min-
cinos este și tatăl ei,
45. Iar pe mine nu mă
credeți, pentrucă spun ade-
vărul.
46. Cine din voi mă vă-
dește de păcat? Iar dacă
spun adevărul, pentru ce
nu mă credeți?
47. Cel ce este dela Dum-
nezeu ascultă cuvintele lui
Dumnezeu. De aceea nu
ascultați voi, pentrucă nu
sunteți dela Dumnezeu.
48. Răspuns-au Iudeii și
i-au zis: Oare nu zicem
noi bine că ești Samari-
nean și ai drac?
49. Răspuns-a Iisus: Eu
drac n'am, ci cinstesc pe
Tatăl meu și voi mă ne-
cinstiți pe mine,
50. Iar eu nu caut slava
mea. Este cine s'o caute
și să judece.
51. Amin, amin, grăiesc
vouă: De va păzi cineva
cuvântul meu, nu va ve-
dea moartea în veac.
52. Deci i-aŭ zis Iudeii:
Acum am cunoscut că ai
drac. Avraam a murit, ase-
menea și proorocii și tu
zici: De va păzi cineva

cuvântul meu, nu va gusta
moartea în veac.
53. Oare ești tu mai ma-
re decât părintele no-
stru Avraam, care a mu-
rit? Și proorocii au murit.
Cine te crezi că ești?
54. Răspuns-a Iisus: De
mă slăvesc eu însumi, sla-
va mea nimic nu este. Cel
ce mă slăvește este Tatăl
meu, de care voi ziceți că
este Dumnezeul vostru
55. Și nu l-ați cunoscut,
iar eu îl știu și de aș zice
că nu-l știu, aș fi un min-
cinos, asemenea vouă, ci îl
știu și cuvântul lui îl pă-
zesc.
56. Avraam, părintele
vostru, a fost bucuros să
vadă ziua mea și a vă-
zut-o și s'a bucurat.
57. Deci au zis Iudeii
către el: Incă n'ai cinci-
zeci de ani și ai văzut pe
Avraam?
58. Zis-a lor Iisus: A-
min, amin grăiesc vouă: Eu
sunt mai înainte de a se
fi născut Avraam.
59. Deci au luat pietre,
ca să arunce în el, iar Ii-
sus s'a ferit și a ieșit din
templu, mergând prin mij-
locul lor și s'a dus.

Vindecarea orbului din naștere.

9 1. Și trecând Iisus, a
văzut un om orb din
naștere.
2. Și l-au întrebat u-
cenicii lui, zicând: Rabbi,
cine a păcătuit: Acesta sau
părinții lui, de s'a născut
orb?
3. Răspuns-a Iisus: Nici
acesta n'a păcătuit, nici
părinții lui, ci ca să se
arate prin el lucrurile lui
Dumnezeu.
4. Mie mi se cade să
lucrez lucrurile celui ce m'a
trimis până este ziuă, căci
vine noaptea, când nimeni
nu poate lucra.
5. Când sunt în lume,
lumină sunt lumii.
6. Acestea zicând, a scui-
pat jos și a făcut tină din
scuipat și a uns cu tina
ochii orbului
7. Și i-a zis: Du-te de
te spală în scăldătoarea
Siloamului, care se tâlcue-
ște: Trimis. Deci s'a dus
și s'a spălat și a venit
văzând,
8. Iar vecinii și cei ce
îl văzuseră mai înainte că
era orb, ziceau: Au nu este
acesta cel ce ședea și cerca?
9. Unii ziceau: Acesta
este, iar alții ziceau: Sea-
mănă cu el, iar el zicea:
Eu sunt.
10. Deci îi ziceau: Cum
ți s'au deschis ochii?
11. Răspuns-a el și a
zis: Un om, ce se nume-
ște Iisus, a făcut tină și
mi-a uns ochii și mi-a zis:
Du-te la scăldătoarea Silo-
amului și te spală, și du-
cându-mă și spălându-mă,
am văzut.

12. Și i-au zis: Unde este acela? Zis-a el: Nu știu.

13. Dus-au la farisei pe cel ce fusese oarecând orb.

14. Și era sâmbătă când a făcut Iisus tina și i-a deschis ochii.

15. Deci iarăși l-au întrebat și fariseii, cum a văzut, iar el le-a zis: Tină a pus pe ochii mei și m'am spălat și văd.

16. Deci ziceau unii din farisei: Acest om nu este dela Dumnezeu, că nu păzește sâmbăta. Alții ziceau: Cum poate un om păcătos să facă minuni ca acestea? Și era desbinare între ei.

17. Zis-au orbului iarăși: Tu ce zici despre el, că ți-a deschis ochii? Iar el a zis: Prooroc este.

18. Deci n'au crezut Iudeii despre el că a fost orb și a văzut, până ce n'au chemat pe părinții celui ce văzuse

19. Și i-au întrebat, zicând: Acesta este fiul vostru, care ziceți că s'a născut orb? Cum dar vede acum?

20. Răspuns-au lor părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că orb s'a născut,

21. Iar cum vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii nu știm. Pe el întrebați-l, să spună el despre sine, căci este în vârstă.

22. Acestea au zis părinții lui, că se temeau de Iudei, pentrucă se sfătuiseră Iudeii, că de îl va mărturisi cineva că este Hristos, să fie dat afară din sinagogă.

23. De aceea au zis părinții lui, că este în vârstă, pe el întrebați-l.

24. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: Dă slavă lui Dumnezeu. Noi știm că omul acesta este păcătos,

25. Iar acela a răspuns și a zis: De este păcătos nu știu, una știu, că eu am fost orb și acum văd.

26. Și i-au zis iarăși: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?

27. Răspuns-a lor: V'am spus acum și n'ați auzit? Ce voiți să auziți iarăși? Nu cumva și voi voiți să vă faceți ucenici ai lui?

28. Deci l-au ocărît și au zis: Tu ești ucenic al aceluia, iar noi suntem ucenici ai lui Moise.

29. Noi știm că cu Moise a vorbit Dumnezeu, iar pe acesta nu-l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: In aceasta stă minunea, că voi nu știți de unde este și el mi-a deschis ochii

31. Și știm că pe păcătoși Dumnezeu nu-i ascultă, ci, dacă este cineva cin-

stitor de Dumnezeu și face voia lui, pe acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a auzit să fi deschis cineva ochii vreunui orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au și au zis lui: In păcate te-ai născut tot și tu ne înveți pe noi? Și l-au dat afară.

35. Auzit-a Iisus că l-au dat afară și aflându-l, i-a zis: Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?

36. Răspuns-a el și a zis: Și cine este, Doamne, ca să cred în el?

37. Și i-a zis Iisus: L-ai și văzut și cel ce vorbește cu tine acela este.

38. Iar el a zis: Cred, Doamne, și i s'a închinat.

39. Și a zis Iisus: Spre judecată am venit în lumea aceasta, ca cei ce nu văd să vadă și cei ce văd să fie orbi.

40. Și au auzit acestea unii din farisei, care erau cu el și i-au zis: Au doară și noi suntem orbi?

41. Zis-a lor Iisus: De ați fi orbi, n'ați avea păcat, iar acum ziceți: Vedem. De aceea păcatul rămâne asupra voastră.

Păstorul cel bun. Iisus întrebat de este el Mesia.

10 1. Amin, amin, grăiesc vouă: Cel ce nu intră prin ușă în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela fur este și tâlhar,

2. Iar cel ce intră prin ușă, păstor este oilor.

3. Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă glasul lui și oile sale le chiamă pe nume și le scoate.

4. Și când scoate oile sale, merge înaintea lor și oile merg după el, căci cunosc glasul lui,

5. Iar după străin nu merg, ci fug de el, că nu cunosc glasul străinilor.

6. Această pildă le-a zis Iisus, iar aceia n'au înțeles ce erau cele ce le vorbea.

7. Deci iarăși le-a zis Iisus: Amin, amin, grăiesc vouă: Eu sunt ușa oilor.

8. Toți câți au venit mai înainte de mine furi sunt și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat.

9. Eu sunt ușa. Prin mine de va intra cineva se va mântui și va intra și va ieși și pășune va afla.

10. Furul nu vine decât să fure și să junghie și să piardă. Eu am venit ca oile mele să aibă vieață și de prisos să aibă.

11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oi,

12. Iar năimitul și care nu este păstor, care nu este stăpân al oilor, vede lupul venind și lasă oile

și fuge și lupul le ră-
pește și risipește.
13. Năimitul fuge, că
năimit este și nu are gri-
jă de oi.
14. Eu sunt păstorul cel
bun și cunosc pe ale mele
și ale mele mă cunosc.
15. Precum mă cunoaște
Tatăl și eu cunosc pe Ta-
tăl și sufletul îmi pun pen-
tru oi.
16. Am și alte oi, care
nu sunt din staulul acesta.
Și pe acelea trebue să le
aduc și vor auzi glasul
meu și va fi o turmă și
un păstor.
17. Pentru aceasta mă
iubește Tatăl, că îmi pun
sufletul ca iarăși să-l iau.
18. Nimeni nu-l ia dela
mine, ci însumi îl pun. Pu-
tere am să-l pun și putere
am iarăși să-l iau. Această
poruncă am luat-o dela
Tatăl meu.
19. Deci iarăși s'a fă-
cut pricire între Iudei pen-
tru cuvintele acestea
20. Și ziceau mulți din
ei: Are draci și este nebun.
Pentru ce îl ascultați?
21. Alții ziceau: Aceste
cuvinte nu sunt de îndră-
cit. Poate oare dracul să
deschidă ochii orbilor?
22. Și se prăznuia atunci
înnoirea templului din Ie-
rusalim și era iarnă
23. Și umbla Iisus prin
templu, prin pridvorul lui
Solomon.
24. Deci l-au împresu-
rat Iudeii, și i-au zis: Pâ-
nă când ne scoți sufletul?
De ești tu Hristos, spune-
ne fără de sfială.
25. Răspuns-a lor Iisus:
V'am spus și nu credeți.
Lucrurile pe care le fac în
numele Tatălui meu, acelea
mărturisesc despre mine,
26. Dar voi nu credeți,
că precum v'am spus, nu
sunteți din oile mele.
27. Oile mele ascultă gla-
sul meu și eu le cunosc și
ele vin după mine
28. Și le dau vieață ve-
șnică și nu vor pieri în
veac și nimeni nu le va
răpi din mâna mea.
29. Tatăl meu, care mi
le-a dat, este mai mare de-
cât toți și nimeni nu poa-
te să le răpească din mâna
Tatălui meu.
30. Eu și Tatăl una sun-
tem.
31. Deci Iudeii iarăși au
luat pietre, ca să-l omoare.
32. Răspuns-a lor Iisus:
Multe lucruri bune v'am
arătat dela Tatăl meu.
Pentru care din aceste lu-
cruri voiți să mă ucideți
cu pietre?
33. Răspuns-au lui Iu-
deii, zicând: Pentru lucru
bun nu te ucidem cu pie-
tre, ci pentru hulă, căci tu
om fiind, te faci Dumne-
zeu.
34. Răspuns-a lor Iisus:
Au nu este scris în legea
voastră: Eu am zis: Dum-
nezei sunteți?

35. Dacă pe aceia i-a
numit dumnezei, către care
a fost cuvântul lui Dumne-
zeu și Scriptura nu poate
fi desființată,
36. Apoi de cel pe care
Tatăl l-a sfințit și l-a tri-
mis în lume, ziceți: Hulă
grăiești, pentrucă am zis:
Fiul lui Dumnezeu sunt?
37. De nu fac lucrurile
Tatălui meu, să nu mă cre-
deți,
38. Iar de le fac, atunci
dacă nu mă credeți pe
mine, credeți lucrurile mele,
ca să cunoașteți și să cre-
deți, că Tatăl este în mine
și eu în el.
39. Deci căutau iarăsi
să-l prindă, dar a scăpat
din mâna lor
40. Și a mers iarăși din-
colo de Iordan, în locul
unde a botezat întâi Ioan,
și a rămas acolo.
41. Și mulți veneau la
el și ziceau: Ioan n'a fă-
cut nicio minune, iar toa-
te câte a zis Ioan despre
acesta adevărate au fost
42. Și mulți au crezut a-
colo în el.

*Invierea lui Lazăr. Mai-
marii preoților și fariseii
uneltesc moartea lui Iisus.
Sfatul lui Caiafa.*

11 1. Și era bolnav un
oarecare Lazăr din
Betania, din satul Mariei
și al Martei, sora ei,
2. Iar Maria era aceea
care a uns pe Domnul cu
mir și i-a șters picioarele
cu părul capului ei, al că-
rei frate Lazăr era bolnav.
3. Deci au trimis suro-
rile către el, zicând: Doa-
mne, iată acela pe care-l
iubești, este bolnav,
4. Iar Iisus auzind, a zis:
Această boală nu este spre
moarte, ci pentru slava lui
Dumnezeu, ca să se pro-
slăvească Fiul lui Dumne-
zeu prin ea.
5. Și iubea Iisus pe Mar-
ta și pe sora ei și pe La-
zăr.
6. Deci după ce a auzit
că este bolnav, atunci a
rămas încă două zile în lo-
cul în care era.
7. Apoi după aceea a
zis ucenicilor: Să mergem
iarăși în Iudeia.
8. Zis-au lui ucenicii: In-
vățătorule, acum te căutau
Iudeii să te ucidă cu pie-
tre, și iarăși mergi acolo?
9. Răspuns-a Iisus: Oare
nu douăsprezece ceasuri
sunt în zi? De umblă cine-
va ziua nu se împiedecă,
pentrucă vede lumina lu-
mii acesteia,
10. Iar de umblă cineva
noaptea, se împiedecă, pen-
trucă lumina nu este în el.
11. Acestea a zis și du-
pă aceea le-a spus: Lazăr,
prietenul nostru, a ador-
mit, dar merg să-l deștept.
12. Deci i-au zis ucenicii:
Doamne, de a adormit, se
va însănătoși.

13. Aceasta zicea Iisus
despre moartea lui, iar ei
socoteau că de adormirea
somnului zice.
14. Deci atunci le-a zis
Iisus lămurit: Lazăr a mu-
rit
15. Și mă bucur pentru
voi că n'am fost acolo, ca
să credeți. Dar să mergem
la el.
16. Deci a zis Toma, care
se numește Geamăn, celor-
lalți împreună ucenici: Să
mergem și noi, ca să mu-
rim cu el!
17. Deci venind Iisus, l-a
aflat de patru zile în mor-
mânt.
18. Și era Betania aproa-
pe de Ierusalim, ca la
cincisprezece stadii
19. Și mulți din Iudei
veniseră la Marta și Ma-
ria, ca să le mângâie de
moartea fratelui lor.
20. Deci Marta, cum a
auzit că vine Iisus, a ieșit
în întâmpinarea lui, iar
Maria ședea în casă.
21. Și a zis Marta către
Iisus: Doamne, de ai fi
fost aici, fratele meu n'ar
fi murit,
22. Dar și acum știu, că
oricâte vei cere dela Dum-
nezeu, îți va da Dumnezeu.
23. Zis-a ei Iisus: Fra-
tele tău va învia.
24. Zis-a lui Marta: Știu
că va învia la înviere, în
ziua cea de apoi.
25. Zis-a ei Iisus: Eu
sunt învierea și vieața. Cel
ce crede în mine chiar de
va muri, va trăi.
26. Și oricine este viu și
crede în mine, nu va muri
în veac. Crezi aceasta?
27. Zis-a lui: Da, Doam-
ne. Eu am crezut că tu
ești Hristosul, Fiul lui
Dumnezeu, care a venit în
lume.
28. Și acestea zicând, s'a
dus și a chemat pe Maria,
sora sa, în taină, zicând:
Invățătorul a venit și te
chiamă.
29. Aceea cum a auzit,
s'a sculat în grabă și a
mers la el
30. Și Iisus încă nu ve-
nise in sat, ci era în locul
unde îl întâmpinase Mar-
ta,
31. Iar Iudeii care erau
cu ea în casă și o mângâ-
iau, văzând pe Maria, că
degrab s'a sculat și a ieșit,
au mers după ea, zicând:
Merge la mormânt, ca să
plângă acolo.
32. Deci Maria venind
unde era Iisus și văzându-l,
a căzut la picioarele lui,
zicându-i: Doamne, de ai
fi fost aici, n'ar fi murit
fratele meu,
33. Iar Iisus dacă a vă-
zut-o plângând și pe Iu-
deii care veniseră împreună
cu ea plângând, a suspi-
nat cu duhul și s'a tur-
burat în sine
34. Și a zis: Unde l-ați
pus? Zis-au lui: Doamne,
vino și vezi.

35. Și a lăcrămat Iisus.
36. Deci ziceau Iudeii:
Iată cum îl iubea!
37. Iar unii din ei au
zis: Au nu putea acesta,
care a deschis ochii orbu-
lui, să facă ca și acesta să
nu moară?
38. Deci Iisus iarăși
suspinând în sine, a mers
la mormânt. Și era pește-
ră și piatră era pe ea.
39. Zis-a Iisus: Ridicați
piatra. Zis-a lui Marta,
sora mortului: Doamne,
miroase, că este de patru
zile.
40. Zis-a ei Iisus: Nu
ți-am spus, că de vei crede,
vei vedea slava lui Dum-
nezeu?
41. Și au ridicat piatra
de unde era mortul zăcând,
iar Iisus și-a ridicat ochii
în sus și a zis: Părinte,
mulțumescu-ți, că m'ai a-
scultat
42. Și eu știam că pu-
rurea mă asculți, dar pen-
tru mulțimea care stă îm-
prejur am zis, ca să crea-
dă că tu m'ai trimis.
43. Și acestea zicând, a
strigat cu glas mare: La-
zăre, vino afară.
44. Și a ieșit mortul, le-
gate fiindu-i mâinile și pi-
cioarele cu feșe și fața în-
fășurată cu mahramă. Zis-a
lor Iisus: Deslegați-l și
lăsați-l să meargă.
45. Deci multi din Iudeii
care veniseră la Maria și
au văzut cele ce a făcut
Iisus, au crezut în el,
46. Iar unii din ei au
mers la farisei și le-au spus
cele ce a făcut Iisus.
47. Deci au adunat mai-
marii preoților și fariseii
sinedriul și ziceau: Ce să
facem? Pentrucă omul a-
cesta multe minuni face.
48. De îl vom lăsa așa,
toți vor crede în el și vor
veni Romanii și ne vor lua
și locul și neamul,
49. Iar unul dintr'înșii,
Caiafa, mare preot fiind
în anul acela, le-a zis: Nu
știți nimic,
50. Nici nu gândiți că
mai de folos ne este să
moară un om pentru popor
și nu tot neamul să pia-
ră.
51. Iar aceasta nu dela
sine a zis-o, ci mare preot
fiind în anul acela, a proo-
rocit că Iisus avea să moa-
ră pentru popor
52. Și nu numai pentru
popor, ci și ca să adune
într'una pe fiii lui Dum-
nezeu cei risipiți.
53. Deci din ziua aceea
s'au sfătuit să-l omoare.
54. De aceea Iisus nu
mai umbla pe față între
Iudei, ci s'a dus de acolo
într'un ținut aproape de
pustie, într'o cetate ce se
chiamă Efrem, și acolo a
rămas cu ucenicii săi.
55. Și era aproape Paște-
le Iudeilor și s'au suit
mulți în Ierusalim din ți-

nutul acela mai înainte de Paşte,ca să se curăţească.

56. Deci căutau Iudeii pe Iisus şi ziceau între ei, stând în templu: Ce vi se pare? Oare nu o să vină la sărbătoare?

57. Şi dăduseră mai-marii preoţilor şi fariseii porunci, că de va şti cineva unde este, să dea de veste ca să-l prindă.

Maria unge pe Domnul cu mir. Intrarea în Ierusalim. Elinii doresc să vadă pe Iisus. Glasul din cer.

12 1. Deci Iisus, mai înainte de Paşte cu şase zile, a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care l-a înviat din morţi

2. Şi i-au făcut acolo cină şi Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce şedeau împreună cu el la masă.

3. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mult preţ, a uns picioarele lui Iisus şi le-a şters cu părul capului ei, iar casa s'a umplut de mirosul mirului.

4. Deci a zis unul din ucenicii lui, Iuda al lui Simon Iscariotul, care avea să-l vândă:

5. Pentru ce nu s'a vândut acest mir pe trei sute de dinari şi să se fi dat săracilor?

6. Iar aceasta a zis-o, nu pentrucă avea grijă de săraci, ci pentrucă fur era şi ţinea punga şi lua din ce se puneau în ea.

7. Şi a zis Iisus: Las'o, că pentru ziua îngropării mele l-a păstrat,

8. Că pe săraci pururea îi aveţi cu voi, iar pe mine nu mă aveţi pururea.

9. Şi a înţeles mulţime mare din Iudei că este acolo şi a venit nu numai pentru Iisus, ci ca să vadă şi pe Lazăr, pe care il înviase din morţi.

10. Şi s'au sfătuit maimarii preoţilor ca şi pe Lazăr să-l omoare,

11. Căci din pricina lui mulţi din Iudei mergeau şi credeau în Iisus.

12. Iar a doua zi mulţime mare, care venise la sărbătoare, auzind că vine Iisus în Ierusalim,

13. A luat stâlpări de finici şi a ieşit în întâmpinarea lui şi striga: Osanna! Binecuvântat este regele lui Israil, cel ce vine în numele Domnului!

14. Şi găsind Iisus un asin, a şezut pe el, precum este scris:

15. «Nu te teme, fiica Sionului. Iată, regele tău vine la tine, şezând pe mânzul asinei».

16. Acestea nu le-au înţeles ucenicii lui la început, ci după ce s'a proslăvit Iisus, atunci şi-au adus aminte, că acestea erau pentru el scrise şi că aceia i-au făcut acestea.

17. Deci da mărturie mulţimea care era cu el, când a strigat pe Lazăr din mormânt şi l-a sculat din morţi.

18. De aceea l-a şi întâmpinat atâta mulţime, că auzise că el a făcut minunea aceasta.

19. Deci au zis fariseii unii către alţii: Vedeţi, că nimic nu folosiţi? Iată lumea s'a dus după el.

20. Şi erau nişte Elini din cei ce se suiseră să se închine la sărbătoare.

21. Deci aceştia s'au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii şi l-au rugat zicând: Doamne, voim să vedem pe Iisus.

22. Filip a venit şi a spus lui Andrei şi au mers Andrei şi Filip de au spus lui Iisus,

23. Iar Iisus le-a răspuns, zicând: A venit ceasul ca să se proslăvească Fiul Omului.

24. Amin, amin, grăiesc vouă: Bobul de grâu căzând pe pământ, de nu va muri, rămâne singur, iar de va muri, multă roadă aduce.

25. Cel ce îşi iubeşte sufletul său îl va pierde, şi cel ce îşi urăşte sufletul său în lumea aceasta, îl va păstra pentru vieaţa de veci.

26. De-mi slujeşte cineva, să-mi urmeze, şi unde sunt eu, acolo va fi şi cel ce-mi slujeşte. De-mi slujeşte cineva, îl va cinsti Tatăl meu din cer.

27. Acum sufletul meu s'a turburat şi ce voiu zice? Părinte, izbăveşte-mă de ceasul acesta. Dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta.

28. Părinte, proslăveşte-ţi numele. Deci a venit glas din cer zicând: «Şi l-am proslăvit şi iarăşi îl voiu proslăvi»,

29. Iar mulţimea care sta şi auzea, zicea: A tunat. Alţii ziceau: Un înger i-a vorbit.

30. Răspuns-a lor Iisus şi a zis: Nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata lumii acesteia. Acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară

32. Şi eu, când mă voiu înălţa de pe pământ, voiu trage pe toţi la mine,

33 Iar aceasta zicea, însemnând cu ce moarte avea să moară.

34. Răspuns-a lui mulţimea: Noi am auzit din lege, că Hristos rămâne în veac şi cum zici tu, că Fiul Omului trebue să se înalţe? Cine este acesta Fiul Omului?

35. Deci le-a zis Iisus: Incă puţină vreme Lumina este cu voi. Umblaţi cât

aveți Lumina, ca să nu
vă cuprindă întunerecul și
cine umblă în întunerec, nu
știe unde merge.
36. Cât aveți Lumina,
credeți în Lumină, ca fii
ai luminii să fiți. Acestea
a grăit Iisus, și mergând
s'a ascuns de ei.
37. Și atâtea minuni fă-
când înaintea lor, tot nu
credeau în el,
38. Ca să se împlinească
cuvântul lui Isaia prooro-
cul, care a zis: «Doamne,
cine a crezut celor auzite
dela noi? Și brațul Domnu-
lui cui s'a descoperit?».
39. De aceea nu puteau
să creadă, că iarăși a zis
Isaia:
40. «Au orbit ochii lor și
inima lor s'a împietrit, ca
să nu vadă cu ochii și să
nu înțeleagă cu inima și
să nu se întoarcă, să-i vin-
dec».
41. Acestea a zis Isaia,
când a văzut slava lui, și
a vorbit de el,
42. Dar și din căpetenii
mulți au crezut în el, însă
din pricina fariseilor nu-l
mărturiseau, ca să nu fie
dați afară din sinagogă,
43. Căci au iubit slava
oamenilor mai mult decât
slava lui Dumnezeu.
44. Iar Iisus a strigat și
a zis: Cel ce crede în mine,
nu crede în mine, ci în Cel
ce m'a trimis pe mine
45. Și cel ce mă vede pe
mine, vede pe Cel ce m'a
trimis pe mine.
46. Eu lumină am ve-
nit în lume, ca oricine cre-
de în mine, să nu rămână
în întunerec
47. Și de va auzi cineva
cuvintele mele și nu va
crede, eu nu-l judec, că
n'am venit să judec lumea,
ci ca să mântuesc lumea.
48. Pe cel ce se leapădă
de mine și nu primește
cuvintele mele, este cine
să-l judece: Cuvântul pe
care l-am spus, acela îl va
judeca în ziua cea de apoi,
49. Că eu nu am vorbit
dela mine, ci Tatăl, care
m'a trimis, acela mi-a po-
runcit, ce să zic și ce să
vorbesc
50. Și știu că porunca
lui este vieață veșnică.
Deci eu vorbesc precum
mi-a spus Tatăl. Așa vor-
besc.

*Cea din urmă cină. Spăla-
rea picioarelor. Iisus desco-
pere ucenicilor pe vânzăto-
rul. Porunca dragostei. Ii-
sus vestește lepădarea lui
Petru.*

13 1. Iar mai înainte de
sărbătoarea Paștelui,
știind Iisus că i-a venit
ceasul ca să se mute din
lumea aceasta la Tatăl, a
arătat că iubind pe ai săi,
care erau în lume, până în
sfârșit i-a iubit.
2. Și făcându-se cină,

când diavolul pusese acum
în inima lui Iuda al lui
Simon Iscariotul, gândul
ca să-l vândă,
3. Știind Iisus că toate
i-a dat Tatăl în mâini și
că dela Dumnezeu a ieșit
și la Dumnezeu merge,
4. S'a sculat dela cină,
și și-a pus veșmintele și
luând un ștergar, s'a în-
cins.
5. După aceea a turnat
apă în lighian și a înce-
put să spele picioarele u-
cenicilor și să le șteargă
cu ștergarul cu care era
încins.
6. Deci a venit la Si-
mon Petru și acela i-a zis:
Doamne, au tu vrei să-mi
speli picioarele?
7. Răspuns-a Iisus și i-a
zis: Ceea ce fac eu, tu nu
știi acum, iar după acestea
vei pricepe.
8. Zis-a Petru lui: In
veac nu-mi vei spăla pi-
cioarele. Răspuns-a Iisus
lui: De nu te spăl, n'ai
parte cu mine.
9. Zis-a Simon Petru lui:
Doamne, spală-mi nu nu-
mai picioarele, ci și mâinile
și capul.
10. Zis-a Iisus lui: Cel
ce s'a scăldat n'are tre-
buință decât picioarele să i
se spele, căci este curat tot
și voi sunteți curați, dar
nu toți,
11. Că știa pe cel ce a-
vea să-l vândă. De aceea
a zis: Nu toți sunteți cu-
rați.
12. Deci după ce le-a
spălat picioarele și și-a luat
veșmintele, șezând iarăși
le-a zis:Ințelegeți ce v'am
făcut?
13. Voi mă numiți In-
vățător și Domn, și bine
ziceți, căci sunt.
14. Deci dacă eu, Dom-
nul și Invățătorul, v'am
spălat picioarele, și voi
sunteți datori să spălați pi-
cioarele unul altuia,
15. Căci pildă v'am dat,
ca, precum v'am făcut eu,
și voi să faceți.
16. Amin, amin grăiesc
vouă: Nu este sluga mai
mare decât stăpânul său,
nici solul mai mare decât
cel care l-a trimis.
17. Când știți acestea,
fericiți sunteți de le veți
și face.
18. Nu de voi toți zic,
căci știu pe cei ce i-am
ales, ci ca să se împlinească
Scriptura: «Cel ce mănân-
că pâine cu mine, a ridicat
călcâiul asupra mea».
19. Vă spun aceasta a-
cum mai înainte de a se
săvârși, ca atunci când se
va săvârși, să credeți că eu
sunt.
20. Amin, amin grăiesc
vouă: Cel ce primește pe
cel ce voiu trimite eu, pe
mine mă primește, iar cel
ce mă primește pe mine,
primește pe cel ce m'a tri-
mis pe mine.

21. Acestea zicând Iisus. s'a turburat cu duhul și a mărturisit și a zis: Amin, amin grăiesc vouă, că unul din voi mă va vinde.

22. Deci se uitau ucenicii, unul la altul, nepricepând de cine vorbește.

23. Și era culcat la sânul lui Iisus unul din ucenicii lui, pe care îl iubea Iisus.

24. Deci a făcut semn acestuia Simon Petru și i-a zis: Spune: Cine este cel de care vorbește?

25. Și căzând acela pe pieptul lui Iisus, i-a zis: Doamne, cine este?

26. Răspuns-a Iisus: Acela este, căruia eu întingând pâinea, i-o voiu da. Și întingând pâinea, a luat și a dat lui Iuda al lui Si mon Iscariotul.

27. Și după pâine atunci a intrat în el Satana. Deci i-a zis Iisus: Ceea ce ai să faci, fă mai de grabă.

28. Și nimeni din cei ce ședeau la masă n'au știut pentru ce i-a zis aceasta,

29. Că unii socoteau, de vreme ce Iuda avea punga, că îi zice Iisus: Cumpără cele ce ne trebue pentru sărbătoare sau să dea ceva săracilor.

30. Deci după ce a luat pâinea, a ieșit îndată și era noapte când a ieșit.

31. Zis-a Iisus: Acum s'a proslăvit Fiul Omului și Dumnezeu s'a proslăvit în el.

32. Dacă s'a proslăvit Dumnezeu în el și Dumnezeu îl va proslăvi pe el în sine și îndată îl va proslăvi.

33. Fiilor, încă puțin sunt cu voi. Mă veți căuta și, precum am zis Iudeilor, că unde merg eu voi nu puteți veni, vă zic și vouă acum.

34. Poruncă nouă vă dau: Să vă iubiți unul pe altul. Precum v'am iubit eu pe voi, așa să vă iubiți și voi unul pe altul.

35. După aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste între voi.

36. Zis-a Simon Petru lui: Doamne unde mergi? Răspuns-a Iisus lui: Unde merg eu, tu nu poți veni acum după mine, dar mai pe urmă vei veni,

37. Zis-a Petru lui: Doamne, pentru ce nu pot veni acum? Sufletul îmi voiu pune pentru tine.

38. Răspuns-a Iisus lui: Sufletul îți vei pune pentru mine? Amin, amin grăiesc ție: Nu va cânta cocoșul până ce nu te vei lepăda de mine de trei ori.

Iisus merge la Tatăl. Făgăduința Mângâietorului. Pacea cea adevărată.

14 1. Să nu se turbure inima voastră. Credeți în Dumnezeu, și în mine credeți.

2. In casa Tatălui meu multe locașuri sunt, iar de n'ar fi, v'aș fi spus. Mă duc să vă gătesc loc.

3. Și de mă voiu duce și vă voiu găti loc, iarăși voiu veni și vă voiu lua la mine, ca unde sunt eu să fiți și voi

4. Și unde merg eu știți, și calea o știți.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știm unde mergi și cum putem să știm calea?

6. Zis-a Iisus lui: Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin mine.

7. De m'ați fi cunoscut pe mine și pe Tatăl meu l-ați fi cunoscut și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne va ajunge.

9. Zis-a Iisus lui: Atâta vreme cu voi sunt și nu m'ai cunoscut, Filipe? Cel ce m'a văzut pe mine, a văzut pe Tatăl. Și cum zici tu: Arată-ne pe Tatăl?

10. Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine? Cuvintele pe care vi le spun, nu le spun dela mine, iar Tatăl care locuește în mine, acela face lucrurile lui.

11. Credeți-mă că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine, iar de nu, credeți-mă pentru lucrurile acestea.

12. Amin, amin grăiesc vouă, cel ce crede în mine, va face și el lucrurile pe care le fac eu și mai mari decât acestea va face, că eu mă duc la Tatăl meu.

13. Și orice veți cere în numele meu, aceea voiu face, ca să se proslăvească Tatăl în Fiul.

14. De veți cere ceva în numele meu, eu voiu face.

15. De mă iubiți, păziți poruncile mele.

16. Și eu voiu ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da, ca să rămână cu voi în veac,

17. Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentrucă nu-l vede nici nu-l cunoaște, iar voi îl cunoașteți, căci cu voi este și în voi va fi.

18. Nu vă voiu lăsa orfani, ci voiu veni la voi.

19. Incă puțin și lumea nu mă va mai vedea, iar voi mă veți vedea, căci eu trăiesc și voi veți trăi.

20. In acea zi veți cunoaște, că eu sunt în Tatăl meu și voi în mine și eu în voi.

21. Cel ce are poruncile mele și le păzește, acela este care mă iubește și cel ce mă iubește pe mine, va fi iubit de Tatăl meu

și îl voiu iubi și eu și mă voiu arăta lui.

22. Zis-a Iuda lui, nu Iscariotul: Doamne, ce s'a întâmplat, că vrei să te arăți nouă și nu lumii?

23. Răspuns-a Iisus și i-a zis: De mă iubește cineva, va păzi cuvântul meu și Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și locaș la el vom face.

24. Cel ce nu mă iubește, nu păzește cuvintele mele și cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui, care m'a trimis.

25. Acestea vi le-am spus, fiind cu voi,

26. Iar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care-l va trimite Tatăl în numele meu, acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate câte v'am spus.

27. Pace vă las, pacea mea vă dau. Nu precum dă lumea vă dau eu. Să nu se turbure inima voastră, nici să nu se spăimânte.

28. Ați auzit că v'am zis: Mă duc și voiu veni la voi. De m'ați iubi, v'ați fi bucurat, că v'am zis: Mă duc la Tatăl, pentrucă Tatăl meu este mai mare decât mine.

29. Și acum v'am spus aceasta mai înainte de a se face, pentru ca atunci când se va face, să credeți.

30. Nu voiu mai vorbi multe cu voi, căci vine stăpânitorul lumii acesteia și în mine n'are nimic,

31. Dar ca să cunoască lumea că iubesc pe Tatăl și precum mi-a poruncit Tatăl, așa fac. Sculați-vă să mergem de aici.

Vița cea adevărată. Cea mai mare iubire. Prietenii aleși. Ura și vina lumii. Mângâietorul.

15 1. Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl meu este lucrătorul.

2. Orice coardă din mine, care nu aduce roadă, o taie și pe cea care aduce roadă o curățește, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi sunteți curați pentru cuvântul pe care vi l-am spus.

4. Rămâneti în mine și eu în voi. Precum coarda nu poate aduce roadă de sine, de nu va rămânea în viță, așa nici voi, de nu veți rămânea în mine.

5. Eu sunt vița, voi coardele. Cel ce rămâne în mine și eu în el, acesta aduce roadă multă, pentrucă fără de mine nu puteți face nimic.

6. De nu rămâne cineva în mine se scoate afară ca o coardă și se usucă și o adună și în foc o aruncă și arde.

7. De veți rămânea în mine și cuvintele mele de vor rămânea în voi, cereți

orice veți vrea și vi se va da.

8. Prin aceasta s'a proslăvit Tatăl meu, ca să aduceți roadă multă și să vă faceți ucenicii mei.

9. Precum m'a iubit pe mine Tatăl și eu v'am iubit pe voi. Rămâneți în dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele, veți rămânea în dragostea mea, precum am păzit eu pornucile Tatălui meu și rămân în dragostea lui.

11. Acestea vi le-am spus, ca bucuria mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.

12. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unul pe altul, precum v'am iubit eu.

13. Mai mare dragoste decât aceasta, ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are.

14. Voi prietenii mei sunteți, de veți face câte vă poruncesc.

15. De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v'am numit prieteni, pentrucă toate câte am auzit dela Tatăl meu, v'am arătat.

16. Nu voi m'ați ales pe mine, ci eu v'am ales pe voi și v'am rânduit să mergeți și roadă să aduceți și roada voastră va rămânea, ca orice veți cere dela Tatăl in numele meu, să vă dea.

17. Acestea vă poruncesc, ca să vă iubiți unul pe altul.

18. De vă urăște pe voi lumea știți că pe mine mai înainte de voi m'a urît.

19. De ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său, dar pentrucă nu sunteți din lume, ci eu v'am ales din lume, pentru aceasta vă urăște lumea,

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. De m'au prigonit pe mine și pe voi vă vor prigoni. De au păzit cuvântul meu și pe al vostru îl vor păzi.

21. Dar toate acestea le vor face vouă din pricina numelui meu, pentrucă ei nu cunosc pe cel ce m'a trimis.

22. De n'aș fi venit și nu le-aș fi spus, păcat n'ar avea, iar acum n'au îndreptățire pentru păcatul lor.

23. Cel ce mă urăște pe mine, urăște și pe Tatăl meu.

24. De n'aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat n'ar avea, iar acum și m'au văzut și m'au urît și pe mine și pe Tatăl meu,

25. Dar s'a făcut ca să

se împlinească cuvântul scris în legea lor: «că fără pricină m'au urît».

26. Iar când va veni Mângâietorul, pe care îl voiu trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului, carele dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

27. Incă și voi mărturisiți, că dela început sunteți cu mine.

Prigonirile viitoare. Mângâietorul. Intristarea schimbată în bucurie. Rugăciunile făcute în numele lui Hristos. Fuga ucenicilor.

16 1. Acestea vi le-am grăit, ca să nu vă smintiți.

2. Vă vor scoate din sinagogi și va veni vremea, ca oricine vă va ucide, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și acestea vă vor face, pentrucă n'au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine,

4. Dar acestea vi le-am spus, ca, dacă va veni vremea, să vă aduceți aminte de ele, că vi le-am spus. Și nu v'am spus acestea dela început, pentrucă eram cu voi,

5. Iar acum mă duc la cel ce m'a trimis și nimeni din voi nu mă întreabă: Unde te duci?

6. Dar pentrucă v'am spus acestea, întristarea v'a umplut inima.

7. Ci adevărat vă spun: Mai de folos vă este să mă duc, că de nu mă voiu duce eu, Mângâietorul nu va veni la voi, iar de mă voiu duce, îl voiu trimite la voi

8. Și venind acela, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată:

9. De păcat, pentrucă nu cred în mine,

10. De dreptate, pentrucă la Tatăl meu mă duc și nu mă veți mai vedea

11. Și de judecată, pentrucă stăpânitorul lumii acesteia a fost judecat.

12. Incă multe am a vă spune, dar nu le puteți purta acum;

13. Iar când va veni acela, Duhul adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul, căci nu va vorbi dela sine, ci câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti.

14. Acela mă va slăvi, pentrucă din al meu va lua și vă va vesti.

15. Toate câte are Tatăl ale mele sunt. De aceea am zis, că din al meu va lua și vă va vesti.

16. Puțin și nu mă veți mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea, că la Tatăl mă duc.

17. Deci au zis unii din ucenicii lui între sine: Ce va să zică aceasta ce ne spune: Puțin și nu mă veți mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea și că la Tatăl meu mă duc?

18. Deci ziceau: Ce este aceasta ce zice: Puțin? Nu știm ce spune.

19. Ințeles-a Iisus că voiau să-l întrebe și le-a zis: Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu mă veți mai vedea și iarăși puțin și mă veți vedea?

20. Amin, amin grăiesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Vă veți întrista, dar întristarea voastră în bucurie se va schimba.

21. Femeia când naște, întristare are, căci i-a sosit ceasul ei, iar după ce naște copilul, nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s'a născut un om în lume.

22. Deci și voi întristare aveți acum, dar iarăși vă voiu vedea și se va bucura inima voastră și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.

23. Și în acea zi nu mă veți întreba nimic. Amin, amin, grăiesc vouă: Orice veți cere dela Tatăl în numele meu vă va da.

24. Până acum n'ați cerut nimic în numele meu. Cereți și veți lua, ca bucuria voastră să fie deplină.

25. Acestea vi le-am spus în pilde, dar va veni ceasul când nu vă voiu mai vorbi în pilde, ci pe față vă voiu vorbi de Tatăl.

26. In acea zi veți cere în numele meu și nu vă zic că voiu ruga pe Tatăl pentru voi,

27. Că însuși Tatăl vă iubește, pentrucă și voi m'ați iubit și ați crezut că dela Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume. Acum iarăși las lumea și mă duc la Tatăl.

29. Zis-au lui ucenicii: Iată acum lămurit grăiești și nicio pildă nu spui.

30. Acum știm că știi toate și nu-ți trebue să te întrebe cineva. De aceea credem că dela Dumnezeu ai ieșit.

31. Răspuns-a lor Iisus: Acum credeți!

32. Iată vine ceasul și acum a sosit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe mine să mă lăsați singur, dar nu sunt singur, că Tatăl meu este cu mine.

33. Acestea v'am vorbit ca în mine să aveți pace. In lume necaz veți avea, dar îndrăsniți, eu am biruit lumea.

Rugăciunea către Tatăl pentru sine, pentru ucenici și pentru toți credincioșii.

17 1. Acestea a grăit Iisus și și-a ridicat ochii la cer și a zis: Pă-

rinte, a sosit ceasul. Proslăvește pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te proslăvească,
2. Precum i-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea vieață veșnică la tot ce i-ai dat.
3. Și aceasta este vieața veșnică: Să te cunoască pe tine unicul Dumnezeu adevărat și pe cel pe care l-ai trimis, pe Iisus Hristos.
4. Eu te-am proslăvit pe tine pe pământ, lucrul pe care mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit
5. Și acum proslăvește-mă, Părinte, la tine însuți, cu slava pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi lumea.
6. Arătat-am numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume. Ai tăi erau și mie mi i-ai dat și cuvântul tău au păzit.
7. Acum au cunoscut că toate câte mi-ai dat, dela tine sunt,
8. Pentrucă cuvintele ce mi-ai dat, le-am dat lor și ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit și au crezut că tu m'ai trimis.
9. Eu pentru aceștia mă rog, nu pentru lume mă rog, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, că ai tăi sunt
10. Și ale mele toate ale tale sunt și ale tale ale mele și m'am proslăvit în ei
11. Și eu nu mai sunt în lume, iar ei sunt în lume și eu la tine vin. Părinte sfinte, păzește-i în numele tău pe cei care mi i-ai dat, ca să fie una, ca și noi.
12. Când eram cu ei în lume, eu îi păzeam în numele tău. Pe care mi i-ai dat i-am păzit și nimeni din ei n'a pierit, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura,
13. Iar acum vin la tine și acestea rostesc în lume, ca să fie bucuria mea deplină în ei.
14. Eu le-am dat cuvântul tău, și lumea i-a urît, pentrucă nu sunt din lume, precum nu sunt eu din lume.
15. Nu mă rog să-i iei din lume, ci ca să-i păzești de cel viclean.
16. Ei nu sunt din lume, precum nici eu nu sunt din lume.
17. Sfințește-i în adevărul tău, căci cuvântul tău este adevărul.
18. Precum m'ai trimis pe mine în lume și eu i-am trimis pe ei în lume
19. Și pentru ei mă sfințesc pe mine însumi, ca și ei să fie sfințiți în adevăr.
20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor,
21. Ca toți să fie una, precum tu, Părinte, în mine și eu în tine, așa și aceștia în noi să fie una, ca să creadă lumea că tu m'ai trimis
22. Și eu slava pe care mi-ai dat-o, am dat-o lor, ca să fie una, precum noi una suntem,
23. Eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți într'una și să cunoască lumea că tu m'ai trimis și i-ai iubit, preum m'ai iubit pe mine.
24. Părinte, voiesc ca unde sunt eu să fie împreună cu mine și aceia pe care mi i-ai dat, ca să vadă slava mea, pe care mi-ai dat-o, pentrucă m'ai iubit mai înainte de întemeierea lumii.
25. Părinte drept, lumea nu te-a cunoscut, iar eu te-am cunoscut și aceștia au cunoscut, că tu m'ai trimis
26. Și le-am arătat numele tău și-l voiu arăta, ca dragostea cu care m'ai iubit să fie în ei și eu în ei.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și la Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Baraba.

18 1. Acestea zicând Iisus, a ieșit împreună cu ucenicii săi dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină, în care au intrat el și ucenicii săi.
2. Și știa locul și Iuda, cel ce-l vânduse, pentruca de multe ori se aduna acolo Iisus cu ucenicii săi.
3. Deci Iuda, luând oaste și slujitori dela mai-marii preoților și dela farisei, a venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme,
4. Iar Iisus, știind toate cele ce erau să vină asupra sa, ieșind, le-a zis: Pe cine căutați?
5. Răspus-au lui: Pe Iisus Nazarineanul. Zis-a lor Iisus: Eu sunt. Și sta împreună cu ei și Iuda cel care-l vânduse.
6. Deci după ce le-a zis: Eu sunt, s'au întors înapoi și au căzut la pământ.
7. Și iarăși i-a întrebat: Pe cine căutați? Iar ei au zis: Pe Iisus Nazarineanul.
8. Răspuns-a Iisus și a zis: V'am spus că eu sunt. Deci de mă căutați pe mine, lăsați pe aceștia să se ducă,
9. Pentru ca să se împlinească cuvântul spus de el: Din care mi i-ai dat n'am pierdut niciunul.
10. Iar Simon Petru având sabie, a scos-o și a lovit pe sluga marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Și era numele slugii Malh.
11. Și a zis Iisus lui Petru: Bagă sabia ta în teacă. Paharul pe care mi l-a dat Tatăl, oare nu-l voiu bea?

12. Deci oastea și căpetenia cea peste o mie și slujitorii Iudeilor au prins pe Iisus și l-au legat.

13. Și l-au dus întâi la Ana, căci era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14. Și Caiafa era cel ce sfătuise pe Iudei, că mai de folos este să moară un om pentru popor.

15. Și mergea după Iisus Simon Petru și celălalt ucenic, iar ucenicul acela era cunoscut marelui preot și a intrat împreună cu Iisus în curtea marelui preot,

16. Iar Petru a stătut la ușă afară. Deci a ieșit celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot și a zis portăriței și a băgat înăuntru pe Petru

17. Și a zis lui Petru slujnica portăriță: Nu cumva și tu ești din ucenicii omului acestuia? Și el a zis: Nu sunt.

18. Și stau slugile și slujitorii care făcuseră foc, că era frig și se încălzeau, și sta cu ei și Petru încălzindu-se.

19. Deci marele preot a întrebat pe Iisus de ucenicii lui și de învățătura lui.

20. Răspuns-a Iisus lui: Eu pe față am vorbit lumii. Totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți Iudeii și în ascuns n'am vorbit nimic.

21. Ce mă întrebi? Intreabă pe cei ce au auzit ce le-am vorbit. Iată aceștia știu ce am vorbit.

22. Și acestea zicând, unul din slujitorii ce stau înainte, a dat o palmă lui Iisus, zicând: Așa răspunzi marelui preot?

23. Răspuns-a Iisus lui: De am vorbit rău, dovedește că este rău, iar de am vorbit bine, de ce mă bați?

24. Deci Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

25. Și Simon Petru sta și se încălzea. Deci i-au zis: Oare și tu ești din ucenicii lui? Iar el s'a lepădat și a zis: Nu sunt.

26. Zis-a lui una din slugile marelui preot, rudă a celei ce-i tăiase Petru urechea: Dar nu te-am văzut eu în grădină cu el?

27. Și iarăși s'a lepădat Petru și îndată a cântat cocoșul.

28. Deci au adus pe Iisus dela Caiafa în pretoriu și era dimineață și ei n'au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să poată mânca Paștele.

29. Ieșit-a deci Pilat la ei și a zis: Ce învinuire aduceți acestui om?

30. Răspuns-au și i-au zis: De n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu l-am fi dat ție.

31. Zis-a lor Pilat: Luați-l voi și după legea voastră judecați-l. Și au zis lui Iudeii: Nouă nu ne este îngăduit să omorîm pe nimeni,

32. Ca să se împlinească cuvântul lui Iisus, pe care l-a zis, însemnând cu ce moarte avea să moară.

33. Și a intrat Pilat iarăși în pretoriu și a chemat pe Iisus și i-a zis: Tu ești împăratul Iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus lui: Dela tine zici tu aceasta, sau alții ți-au spus-o despre mine?

35. Răspuns-a Pilat: Au doară Iudeu sunt eu? Neamul tău și mai-marii preoților te-au dat mie. Ce ai făcut?

36. Răspuns-a Iisus: Impărăția mea nu este din lumea aceasta. De ar fi fost din lumea aceasta împărăția mea, slujitorii mei s'ar fi luptat, ca să nu fiu dat Iudeilor. Acum dar împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: Dar împărat ești? Răspuns-a Iisus: Tu însuți zici, că sunt împărat. Eu pentru aceasta m'am născut și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc pentru adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis-a Pilat lui: Ce este adevărul? Și aceasta zicând, iarăși a ieșit la Iudei și le-a zis: Eu nu-i găsesc nicio vină,

39. Dar aveți un obiceiu, ca de Paște să vă slobozesc un osândit. Voiți deci să vă slobozesc pe împăratul Iudeilor?

40. Strigat-au iarăși toți, zicând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era tâlhar.

Patimile Domnului. Mama lui lângă cruce. Iosif cere dela Pilat trupul lui Iisus și-l îngroapă.

19 1. Deci atunci a luat Pilat pe Iisus și l-a dat să-l biciuiască

2. Și ostașii împletind cunună de spini, i-au pus-o pe cap și l-au îmbrăcat în haină roșie

3. Și ziceau: Bucură-te, împăratul Iudeilor! Și îi dau palme.

4. Și a ieșit Pilat iarăși și le-a zis: Iată vi-l aduc, ca să cunoașteți că nu-i găsesc nicio vină.

5. Deci a iesit Iisus afară, purtând cununa de spini și haina roșie. Și le-a zis Pilat: Iată omul!

6. Iar dacă l-au văzut mai-marii preoților și slujitorii, au strigat, zicând: Răstignește-l, răstignește-l. Zis-a lor Pilat: Luați-l voi și-l răstigniți, căci eu nu-i găsesc vină.

7. Răspuns-au lui Iudeii:

Noi avem lege și după le-
gea noastră trebue să moa-
ră, pentrucă s'a făcut pe
sine Fiu al lui Dumnezeu.
8. Deci când a auzit Pi-
lat acest cuvânt, mai mult
s'a temut
9. Și a intrat iarăși în
pretoriu și a zis lui Iisus:
De unde ești? Iar Iisus nu
i-a dat răspuns.
10. Deci zis-a Pilat lui:
Mie nu-mi răspunzi? Nu
știi oare că putere am să
te răstignesc și putere am
să te slobozesc?
11. Răspuns-a Iisus:
N'ai avea nicio putere a-
supra mea, de nu ți-ar fi
fost dat de sus. De aceea,
cel ce m'a dat ție mai ma-
re păcat are.
12. De atunci căuta Pi-
lat să-l slobozească, dar
Iudeii strigau, zicând: De-l
vei slobozi pe acesta, nu
ești prieten Cezarului. Ori-
cine se face pe sine împă-
rat, este împotriva Cezaru-
lui.
13. Deci Pilat, auzind
cuvântul acesta, a scos afa-
ră pe Iisus și a șezut pe
scaunul de judecată, în lo-
cul ce se chiamă Pardosit
cu pietre, iar evreește
Gabbata.
14. Și era vinerea Pa-
ștelui și ca la al șaselea
ceas și a zis Iudeilor: Iată
împăratul vostru!
15. Iar ei au strigat: Ia-l,
ia-l, răstignește-l. Zis-a lor
Pilat: Pe împăratul vostru
să-l răstignesc? Răspuns-au
mai-marii preoților: N'a-
vem împărat decât pe Ce-
zarul.
16. Deci atunci l-a dat
lor, ca să-l răstignească,
Și au luat pe Iisus și
l-au dus să-l răstignească.
17. Și ducându-și crucea,
au ieșit la locul ce se chia-
mă al Căpățânii, care se
zice evreește Golgota,
18. Unde l-au răstignit
și împreună cu el alți doi,
de o parte și de alta și în
mijloc pe Iisus.
19. Și a scris Pilat și
titlu și l-a pus pe cruce.
Și era scris: «Iisus Naza-
rineanul, Impăratul Iudei-
lor».
20. Și acest titlu mulți
din Iudei l-au citit, pentru-
că era aproape de cetate
locul unde a fost răstignit
Iisus și era scris evreește,
elinește și latinește.
21. Deci au zis lui Pilat
mai-marii preoților iudei:
Nu scrie: «Impăratul Iu-
deilor», ci cum că el a zis:
Sunt împărat al Iudeilor.
22. Răspuns-a Pilat: Ce
am scris, am scris.
23. Iar ostașii, după ce
au răstignit pe Iisus, i-au
luat hainele și au făcut
patru părți, fiecărui ostaș
câte o parte și cămașa, iar
cămașa nu era cusută, ci
țesută de sus peste tot
24. Și au zis între ei:
Să n'o sfâșiem, ci să a-
runcăm sorții pentru ea, a

cui să fie, ca să se împli-
nească Scriptura ce zice:
«Impărțit-au hainele mele
între ei și pentru cămașa
mea au aruncat sorți». Deci
ostașii acestea au făcut.
25. Și sta lângă crucea
lui Iisus mama lui și sora
mamei lui, Maria a lui
Cleopa, și Maria Magdale-
na.
26. Deci Iisus văzând pe
mama sa și pe ucenicul pe
care-l iubea, stând alături,
a zis mamei sale: Femeie,
iată fiul tău!
27. Apoi a zis ucenicu-
lui: Iată mama ta! Și din
acel ceas a luat-o ucenicul
la sine.
28. După aceea știind
Iisus că toate s'au săvâr-
șit, ca să se împlinească
Scriptura, a zis: Mi-e sete.
29. Și era acolo un vas
plin cu oțet, iar ostașii
umplând un burete cu o-
țet și punându-l într'o tre-
stie de isop, i l-au dus la
gură.
30. Deci dacă a luat oțe-
tul, a zis: Săvârșitu-s'a, și
plecându-și capul și-a dat
duhul.
31. Deci Iudeii, pentrucă
era vineri, ca să nu ră-
mână pe cruce trupurile
sâmbăta, căci era mare
ziua sâmbetei aceleia, au
rugat pe Pilat să le sdro-
bească fluierele picioarelor
și să-i ridice.
32. Deci au venit ostașii
și celui dintâiu i-au sdrobit
fluierele, asemenea și celui-
lalt, care era răstignit îm-
preună cu el,
33. Iar venind la Iisus,
deoarece au văzut că a-
tunci murise, nu i-au sdro-
bit fluierele,
34. Ci unul din ostași i-a
împuns coasta cu sulița și
a ieșit sânge și apă.
35. Și cel ce a văzut a
mărturisit și mărirea lui
este adevărată și știe că
adevăr spune, ca și voi să
credeți,
36. Căci s'au făcut a-
cestea ca să se împlinească
scriptura: «Niciun os nu
se va sdrobi din el».
37. Și iarăși altă scrip-
tură zice: «Vedea-vor pe
care l-au împuns».
38. Iar după acestea, Io-
sif din Arimateia, fiind u-
cenic al lui Iisus, dat în-
tr'ascuns de frica Iudeilor,
a rugat pe Pilat, ca să ia
trupul lui Iisus și Pilat i-a
dat voie. Deci a venit și
a luat trupul lui Iisus.
39. Și a venit și Nico-
dim, cel ce venise mai îna-
inte noaptea la Iisus, adu-
când ca la o sută de litre
de amestecătură de smirnă
și de aloe
40. Și au luat trupul lui
Iisus și l-au înfășurat în
giulgiuri cu miresme, cum
este obiceiul de îngropare
la Iudei.
41. Și era grădină în lo-
cul unde fusese răstignit și
în grădină mormânt nou,

în care nimeni niciodată
nu fusese pus.
42. Deci din pricina vi-
nerii Iudeilor, acolo au pus
pe Iisus, pentrucă mormân-
tul era aproape.

Invierea. Petru, Ioan și
Maria Magdalena la mor-
mânt. Arătarea lui Hris-
tos apostolilor. Toma necre-
dinciosul.

20 1. Iar în ziua întâia
a săptămânii (dumi-
nică) de dimineață, încă
întunerec fiind, a venit Ma-
ria Magdalena la mormânt
și a văzut piatra luată de
pe mormânt.
2. Deci a alergat aceea
și a venit la Simon Petru
și la celălalt ucenic pe ca-
re-l iubea Iisus și le-a zis:
Au luat pe Domnul din
mormânt și nu știm unde
l-au pus.
3. Deci a ieșit Petru și
celălalt ucenic și veneau la
mormânt
4. Și alergau amândoi
împreună și celălalt ucenic
a alergat înainte mai iute
decât Petru și a sosit întâi
la mormânt
5. Și plecându-se, a vă-
zut giulgiurile aruncate, dar
n'a intrat.
6. A venit și Simon Pe-
tru după el și a intrat în
mormânt și a văzut numai
giulgiurile aruncate
7. Și mahrama care fu-
sese pe capul lui, nu cu
giulgiurile aruncată, ci la o
parte, înfășurată într'un
loc.
8. Deci atunci a intrat
și celălalt ucenic, care ve-
nise întâi la mormânt, și
a văzut și a crezut,
9. Că încă nu știau scrip-
tura, că Iisus trebuia să
învieze din morți.
10. Și s'au întors uce-
nicii iarăși la ai lor,
11. Iar Maria sta la mor-
mânt plângând afară și
cum plângea, s'a aplecat în
mormânt
12. Și a văzut doi îngeri
în veșminte albe șezând,
unul către cap și altul că-
tre picioare, unde zăcuse
trupul lui Iisus
13. Și aceia i-au zis: Fe-
meie, ce plângi? Zis-a lor:
Că au luat pe Domnul meu
și nu știu unde l-au pus.
14. Acestea zicând, s'a
întors înapoi și a văzut pe
Iisus stând și nu știa că
este Iisus.
15. Zis-a ei Iisus: Fe-
meie, ce plângi? Pe cine
cauți? Iar ea, părându-i-se
că este grădinarul, i-a zis:
Doamne, de l-ai luat tu,
spune-mi unde l-ai pus și
eu îl voiu lua.
16. Zis-a ei Iisus: Marie!
Intorcându-se aceea, i-a
zis evreește: Rabbuni, adi-
că Invățătorule.
17. Zis-a ei Iisus: Nu
te atinge de mine, că încă
nu m'am suit la Tatăl

meu, ci du-te la frații mei
și le spune: Mă suiu la Ta-
tăl meu și Tatăl vostru și
la Dumnezeul meu și Dum-
nezeul vostru.
18. Venit-a Maria Mag-
dalena și a vestit ucenici-
lor că a văzut pe Dom-
nul și acestea i-a zis.
19. Fiind în ziua aceea,
întâia a săptămânii, seara,
usile încuiate la casa unde
erau ucenicii adunați de
frica Iudeilor, Iisus a ve-
nit și a stătut în mijloc și
le-a zis: Pace vouă!
20. Și acestea zicând, le-a
arătat mâinile și coasta sa
și s'au bucurat ucenicii vă-
zând pe Domnul.
21. Deci a zis lor Iisus
iarăși: Pace vouă! Precum
m'a trimis pe mine Tatăl,
vă trimit și eu pe voi.
22. Acestea zicând, a su-
flat și le-a zis: Luați Duh
Sfânt,
23. Cărora veți ierta pă-
catele, se vor ierta și că-
rora le veți ține, vor fi
ținute,
24. Iar Toma, unul din
cei doisprezece, care se zice
Geamăn, nu era cu ei când
a venit Iisus.
25. Deci au zis lui cei-
lalți ucenici: Am văzut pe
Domnul. Iar el le-a zis:
De nu voiu vedea în mâi-
nile lui semnul cuielor și
meu în semnul cuielor și
de nu voiu pune mâna mea
în coasta lui, nu voiu crede.
de nu voiu pune degetul
26. Și după opt zile ia-
răși erau înăuntru ucenicii
lui și Toma cu ei. Venit-a
Iisus, fiind ușile încuiate,
și a stătut în mijloc și a
zis: Pace vouă.
27. Apoi a zis lui Toma:
Adu-ți degetul încoace și
vezi mâinile mele și adu-ți
mâna și o pune în coasta
mea și nu fii necredincios,
ci credincios
28. Și a răspuns Toma
și a zis: Domnul meu și
Dumnezeul meu!
29. Zis-a Iisus lui: Pen-
trucă m'ai văzut, Tomo, ai
crezut! Fericiți cei ce n'au
văzut și au crezut.
30. Incă și alte multe
semne a făcut Iisus înain-
tea ucenicilor săi, care nu
sunt scrise în cartea acea-
sta,
31. Iar acestea s'au scris,
ca să credeți că Iisus este
Hristos, Fiul lui Dumne-
zeu, și crezând, să aveți
vieață în numele lui.

Arătarea lui Hristos în
Galileia. El prezice lui Pe-
tru ce are să i se întâmple.

21 1. După acestea ia-
răși s'a arătat Iisus
ucenicilor săi, la marea Ti-
beriadei, și s'a arătat așa:
2. Erau împreună Simon
Petru și Toma, care se
zice Geamăn, și Natanael,
cel din Cana Galileii și fiii
lui Zevedeu și alți doi din
ucenicii lui.

3. Zis-a lor Simon Petru: Mă duc să pescuesc. Zis-au ei lui: Mergem şi noi împreună cu tine. Şi au ieşit şi s'au suit îndată în corabie şi în acea noapte n'au prins nimic,

4. Iar făcându-se dimineaţă, a stătut Iisus la ţărmuri, dar nu ştiau ucenicii că este Iisus.

5. Deci le-a zis Iisus: Fiilor, aveţi ceva de mâncare? Răspuns-au lui: Nu.

6. Iar el le-a zis: Aruncaţi mreaja în partea dreaptă a corăbiei şi veţi găsi. Şi au aruncat şi nu mai puteau s'o tragă de mulţimea peştilor.

7. Deci a zis ucenicul acela, pe care-l iubea Iisus, lui Petru: Domnul este. Iar Simon Petru auzind că Domnul este, şi-a încins şorţul, că era gol, şi s'a aruncat în mare,

8. Iar ceilalţi ucenici au venit cu corăbioara, căci nu erau departe de uscat, ci ca la două sute de coţi, trăgând mreaja cu peştii.

9. Deci dacă au ieşit la uscat, au văzut pâine şi jăratec aprins şi peşte pus deasupra.

10. Zis-a lor Iisus: Aduceţi din peştii pe care i-aţi prins acum.

11. S'a suit Simon Petru şi a tras mreaja la uscat plină de peşti mari o sută cincizeci şi trei şi atâţia fiind nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-a lor Iisus: veniţi de prânziţi. Şi niciunul din ucenici nu îndrăsnea să-l întrebe: Cine eşti? Ştiind că Domnul este.

13. Şi s'a apropiat Iisus şi a luat pâine şi le-a dat şi peşte asemenea.

14. Cu aceasta acum a treia oară s'a arătat Iisus ucenicilor săi, după ce a înviat din morţi.

15. Deci dacă au prânzit, a zis lui Simon Petru: Simone al lui Iona, mă iubeşti mai mult decât aceştia? Zis-a el: Da, Doamne, tu ştii că te iubesc. Zis-a lui: Paşte mieluşeii mei.

16. Zis-a lui iarăşi a doua oară: Simone al lui Iona, mă iubeşti? Zis-a el: Da, Doamne, tu ştii că te iubesc. Zis-a lui: Păstoreşte oile mele.

17. Zis-a lui a treia oară: Simone al lui Iona, mă iubeşti? Şi s'a mâhnit Petru, că i-a zis a treia oară: Mă iubeşti? Şi a zis: Doamne, tu ştii toate, tu ştii că te iubesc. Zis-a Iisus lui: Paşte oile mele.

18. Amin, amin grăiesc ţie: Când erai mai tânăr, te încingeai singur şi umblai unde vreai, iar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile şi altul te va încinge şi te va duce unde tu nu voieşti.

19. Şi aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va slăvi pe Dum-

nezeu. Şi spunând acestea, i-a zis: Urmează-mă.

20. Iar întorcându-se Petru, a văzut mergând după el pe ucenicul pe care îl iubea Iisus, care se şi culcase la cină pe pieptul lui şi zisese: Doamne, cine este cel ce va să te vândă?

21. Pe acela văzându-l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce va fi?

22. Zis-a Iisus lui: De voiu vrea să rămână acesta până voiu veni, ce ai tu? Tu urmează-mă.

23. Deci a ieşit cuvântul acesta între fraţi, că ucenicul acela nu va muri. Şi nu i-a zis Iisus, că nu va muri, ci, de voiu vrea să rămână acesta până voiu veni, ce ai tu?

24. Acesta este ucenicul care mărturiseşte despre acestea şi a scris acestea şi noi ştim că mărturia lui este adevărată.

25. Sunt încă şi alte multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, mi se pare că nici în lumea aceasta n'ar încăpea cărţile ce s'ar fi scris. Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

Arătarea lui Hristos apostolilor după înviere și învățăturile date lor. Înălțarea lui Hristos la cer. Alegerea lui Matia în locul vânzătorului Iuda.

1 1. Cuvântul cel dintâiu l-am făcut, o Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța,

2. Până în ziua în care s'a înălțat, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales,

3. Cărora s'a și înfățișat viu, după patima sa, în multe semne adevărate, arătându-li-se timp de patruzeci de zile și grăind despre împărăția lui Dumnezeu.

4. Și cu ei petrecând, le-a poruncit să nu se despartă de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care ați auzit-o dela mine,

5. Căci Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt nu mult după aceste zile.

6. Iar ei adunându-se, l-au întrebat, zicând: Doamne, oare în acest an vrei să așezi împărăția lui Israil?

7. Iar el a zis către ei: Nu este al vostru a ști anii sau vremile, pe care Tatăl le-a pus în a sa stăpânire,

8. Ci veți lua putere, venind Duhul Sfânt peste voi, și veți fi mie mărturii în Ierusalim și în toată Iudeia și în Samaria și până la marginea pământului.

9. Și acestea zicând, privind ei, s'a înălțat și nor l-a luat dela ochii lor.

10. Și căutând ei la cer când mergea el, iată doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte albe,

11. Care au și zis: Bărbați galileieni, ce stați căutând spre cer? Acest Iisus, care s'a înălțat dela voi la cer, așa va veni precum l-ați văzut mergând la cer.

12. Atunci s'au întors apostolii la Ierusalim dela muntele ce se chiamă al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, având cale de sâmbătă.

13. Și dacă au intrat, s'au suit în camera de sus, unde locuiau: Petru, Iacov, Ioan și Andrei, Filip, Toma, Vartolomeu și Matei, Iacov a lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda al lui Iacov.

14. Acestia toți erau așteptând cu un cuget în rugăciune și în cerere, cu femeile și cu Maria, mama lui Iisus, și cu frații lui.

15. Și în zilele acelea, ridicându-se Petru în mijlocul ucenicilor, a zis (și era mulțime de nume împreună ca la o sută și douăzeci):

16. Bărbați frați, se cădea să se împlinească Scriptura aceasta, pe care a prezis-o Duhul Sfânt prin gura lui David despre Iuda, care s'a făcut povățuitor celor ce au prins pe Iisus,

17. Căci era înnumărat împreună cu noi și luase sorțul slujirii acesteia.

18. Deci acesta a câștigat loc din plata nedreptății și căzând a plesnit dela mijloc și i s'au vărsat toate măruntaiele

19. Și s'a făcut aceasta cunoscută la toți cei ce locuiau în Ierusalim, încât s'a chemat locul acela în limba lor Acheldama, adecă «Loc al sângelui»,

20. Pentrucă scris este în cartea Psalmilor: «Facă-se curtea lui pustie și să nu fie cine să locuiască în ea și slujba lui să o ia altul».

21. Deci se cuvine, ca din acești bărbați, care se adunau cu noi în tot timpul, cât a petrecut între noi Domnul Iisus,

22. Incepând dela botezul lui Ioan până în ziua în care s'a înălțat dela noi, să fie cu noi mărturie învierii lui unul din aceștia.

23. Și au pus pe doi, pe Iosif ce se chiamă Varsava, care s'a numit Iustus și pe Matia

24. Și rugându-se, au zis: Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată din acești doi unul, pe care l-ai ales,

25. Să ia sorțul slujirii și apostoliei acesteia, din care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui.

26. Și au tras la sorți și a căzut sorțul pe Matia și s'a înnumărat cu cei unsprezece apostoli.

Pogorîrea Duhului Sfânt. Cuvântarea lui Petru către mulțime.

2 1. Și dacă s'a împlinit ziua praznicului a Cincizeci de zile, erau toți apostolii adunați împreună la un loc

2. Și s'a făcut fără de veste, din cer, sunet ca de suflare de vifor ce vine repede și a umplut toată casa unde ședeau

3. Și li s'au arătat limbi împărțite ca de foc și au șezut pe fiecare din ei

4. Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt și au început a grăi în alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi.

5. Și erau în Ierusalim locuitori Iudei, bărbați cucernici, din tot neamul ce este sub cer

6. Şi făcându-se glasul acela, s'a adunat mulţimea şi s'a turburat ,căci îi auzea pe fiecare grăind în limba sa

7. Şi se spăimântau toţi şi se mirau, zicând unul către altul: Au nu sunt aceştia ce grăiesc toţi Galileieni?

8. Şi cum noi auzim fiecare limba noastră, în care ne-am născut?

9. Parţi şi Mezi şi Elamiţi şi cei ce locuesc în Mesopotamia, în Iudeia şi în Capadocia, în Pont şi în Asia,

10. In Frigia şi în Pamfilia, în Egipt şi în părţile Libiei cele de lângă Cirene şi cei veniţi dela Roma, Iudei şi prozeliţi,

11. Cretani şi Arabi, îi auzim grăind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu.

12. Şi se spăimântau toţi şi se mirau, zicând unul către altul: Ce să fie aceasta?

13. Iar alţii batjocorind, ziceau că sunt plini de must.

14. Şi stând Petru cu cei unsprezece, şi-a ridicat glasul şi le-a zis : Bărbaţi Iudei şi toţi cei ce locuiţi în Ierusalim, aceasta să vă fie ştiută şi ascultaţi cuvintele mele,

15. Pentrucă aceştia nu sunt beţi, cum vi se pare vouă, căci este al treilea ceas din zi,

16. Ci aceasta este ceea ce s'a zis prin proorocul Ioil:

17. «Şi va fi în zilele cele de apoi, zice Domnul, turna-voiu din Duhul meu peste tot trupul şi vor prooroci fiii voştri şi fiicele voastre şi tinerii voştri vedenii vor vedea şi bătrânii voştri vise vor visa.

18. Incă şi peste slugile mele şi peste slujnicele mele în zilele acelea voiu turna din Duhul meu şi vor prooroci

19. Şi voiu da minuni în cer sus şi semne pe pământ jos, sânge şi foc şi fumegare de fum.

20. Soarele se va întoarce întru întunerec şi luna în sânge, mai înainte de a veni ziua Domnului cea mare şi luminată.

21. Şi tot cel ce va chema numele Domnului se va mântui».

22. Bărbaţi israiliteni, ascultaţi cuvintele acestea: Pe Iisus Nazarineanul, bărbat dela Dumnezeu arătat la voi cu puteri şi cu minuni şi cu semne, pe care le-a făcut prin el Dumnezeu în mijlocul vostru, precum şi voi ştiţi,

23. Pe acesta, fiind dat după sfatul cel rânduit şi după cea dinainte-ştiinţă a lui Dumnezeu, luân-

du-l şi prin mâinile celor fără-de-lege răstignindu-l, l-aţi omorît,

24. Pe care Dumnezeu l-a înviat, deslegând durerile morţii, pentrucă nu era cu putinţă să fie el ţinut de ea.

25. Căci David grăieşte pentru el: «Văzut-am pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a-dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.

26. Pentru aceasta s'a veselit inima mea şi s'a bucurat limba mea. Incă şi trupul meu se va odihni întru nădejde,

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe cel cuvios al tău să vadă stricăciune.

28. Cunoscute ai făcut mie căile vieţii. Umplea-mă-vei de veselie cu faţa ta».

29. Bărbaţi fraţi, cade-se a grăi cu îndrăsnire către voi despre patriarhul David, că a şi murit şi s'a şi îngropat şi mormântul lui este între noi până în ziua aceasta.

30. Deci prooroc fiind, şi ştiind că Dumnezeu s'a jurat lui cu jurământ, că din rodul coapselor lui, după trup, va ridica pe Hristos ca să şadă pe scaunul lui,

31. Mai înainte văzând, a grăit despre învierea lui Hristos, că nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici trupul lui n'a văzut stricăciune .

32. Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, căruia noi toţi suntem mărturii.

33. Inălţându-se deci cu dreapta lui Dumnezeu şi luând dela Tatăl făgăduinţa Sfântului Duh, l-a revărsat pe acesta, cum vedeţi şi auziţi voi acum.

34. Pentrucă nu David s'a suit le ceruri, ci zice însuşi: «Zis-a Domnul Domnului meu: Şezi de-a-dreapta mea,

35. Până ce voiu pune pe vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale».

36. Deci cu încredinţare să ştie toată casa lui Israil, că Domn şi Hristos a făcut Dumnezeu pe acest Iisus, pe care voi l-aţi răstignit.

37. Iar ei auzind aceasta, au fost pătrunşi la inimă şi au zis către Petru şi către ceilalţi apostoli: Ce să facem, bărbaţi fraţi?

38. Iar Petru a zis către ei: Pocăiţi-vă şi să se boteze fiecare din voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor, şi veţi lua darul Sfântului Duh,

39. Căci pentru voi este făgăduinţa şi pentru copiii voştri şi pentru toţi cei de departe, ori pe câţi va chema Domnul Dumnezeul nostru.

40. Şi cu alte cuvinte

mai multe mărturisea și îi îndemna, zicând: Mântuiți-vă de acest neam sucit.

41. Deci ei cu dragoste primind cuvântul lui, s'au botezat și s'au adăugat în ziua aceea ca la trei mii de suflete.

42. Și erau așteptând în învățătura apostolilor și în tovărășie și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43. Și s'a făcut peste tot sufletul frică și multe minuni și semne se făceau prin apostoli.

44. Și toți cei ce au crezut erau laolaltă și aveau toate deobște.

45. Și pământul și averile și le vindeau și le împărțeau tuturor, după cum avea fiecare nevoie

46. Și în toate zilele așteptând cu un cuget în templu și frângând prin case pâine, primeau hrană cu bucurie și cu bunătatea inimii,

47. Lăudând pe Dumnezeu și având har la tot poporul. Iar Domnul adăuga Bisericii pe cei ce se mântuiau în fiecare zi.

Vindecarea ologului. Petru cuvintează mulțimii despre Hristos și pocăință.

3 1. Iar Petru și Ioan s'au suit împreună la templu pentru rugăciunea din ceasul al noulea,

2. Și era adus un bărbat care era șchiop din pântecele maicii sale și pe care îl puneau în toate zilele înaintea porții templului ce se chema Frumoasă, ca să ceară milostenie dela cei ce intrau în templu,

3. Care văzând pe Petru și pe Ioan vrând să intre în templu, cerea milostenie.

4. Iar Petru cu Ioan căutând la el, au zis: Privește la noi.

5. Iar el căuta la ei cu luare aminte, așteptând să primească ceva dela ei,

6. Iar Petru a zis: Argint și aur nu am, iar ce am aceea îți dau: In numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, scoală-te și umblă.

7. Și apucându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat și îndată i s'au întărit tălpile și fluierele

8. Și sărind a stătut și umbla, și a intrat cu ei în templu, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.

9. Și l-a văzut tot poporul umblând și lăudând pe Dumnezeu

10. Și îl cunoșteau, că acesta era cel ce ședea pentru milostenie la poarta cea Frumoasă a templului și s'au umplut de spaimă și de mirare pentru ceea ce i s'a întâmplat.

11. Și ținându-se șchiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la ei tot poporul uimit, în pridvorul ce se chiamă al lui Solomon.

12. Iar Petru văzând aceasta, a răspuns către popor: Bărbați Israilteni, ce vă minunați de aceasta? Sau ce vă uitați la noi, ca și cum cu a noastră putere sau cucernicie l-am fi făcut pe acesta să umble?

13. Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeul părinților noștri, a preamărit pe Fiul său Iisus, pe care voi l-ați predat și v'ați lepădat de el în fața lui Pilat, care socotea să-l libereze.

14. Iar voi v'ați lepădat de cel sfânt și drept și ați cerut să vi se dăruiască bărbat ucigaș.

15. Iar pe începătorul vieții l-ați omorît, pe care Dumnezeu l-a înviat din morți, căruia noi martori suntem.

16. Și întru credința numelui lui, pe acesta, pe care îl vedeți și îl știți, l-a întărit numele lui și credința în el i-a dat toată întregimea aceasta înaintea voastră a tuturor.

17. Și acum, fraților știu că din neștiință ați făcut aceasta ca și mai-marii voștri.

18. Ci Dumnezeu așa a împlinit cele ce mai înainte a vestit prin gura tuturor proorocilor lui, că va pătimi Hristos.

19. Deci pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre,

20. Ca să vină dela fața Domnului vremi de ușurare și să vă trimită pe cel mai înainte propoveduit vouă, pe Iisus Hristos,

21. Pe care cerul trebue să-l primească până la anii stabilirii din nou a tuturor, de care a grăit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților săi prooroci din veac.

22. Pentrucă Moise a zis către părinți: «Prooroc va ridica vouă Domnul Dumnezeul vostru dintre frații voștri, ca pe mine. Pe el să-l ascultați întru toate, ori câte va grăi către voi

23. Și tot sufletul, care nu va asculta pe proorocul acela, se va pierde din popor».

24. Și toți proorocii dela Samuil și ceilalți, câți au grăit mai înainte, au vestit zilele acestea.

25. Voi sunteți fiii proorocilor și ai legământului, pe care l-a încheiat Dumnezeu cu părinții voștri, grăind către Avraam: «Intru urmașii tăi se vor binecuvânta toate neamurile pământului».

26. Vouă întâi, înviind pe Fiul său, pe Iisus, vi l-a trimis Dumnezeu, bine-

cuvântându-vă, ca să vă întoarceţi fiecare dela răutăţile voastre.

Prigonirea apostolilor de către Iudei. Mărturisirea lui Petru despre puterea şi darul lui Hristos. Mulţumirea Bisericii pentru îndrăsneala şi credinţa apostolilor. Unirea şi dragostea în Biserică.

4 1. Şi grăind ei către popor, venit-au asupra lor preoţii şi mai-marele templului şi saduceii,

2. Părându-le rău pentru că învăţau poporul şi vesteau în Iisus învierea morţilor.

3. Şi au pus mâinile pe ei şi i-au ţinut sub pază până a doua zi, căci era seară,

4. Iar mulţi din cei ce auziseră cuvântul au crezut şi s'a făcut numărul bărbaţilor ca la cinci mii.

5. Şi a doua zi s'au adunat mai-marii şi bătrânii şi cărturarii în Ierusalim

6. Şi Ana marele preot şi Caiafa şi Ioan, Alexandru şi câţi erau din neamul arhieresc.

7. Şi punându-i pe ei în mijloc, i-au întrebat: Cu ce putere sau în al cui nume aţi făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, fiind plin de Duhul Sfânt, a zis către ei: Mai-mari ai poporului şi bătrâni ai lui Israil,

9. De vreme ce noi astăzi suntem întrebaţi pentru facerea de bine a unui om bolnav, întru cine acesta s'a mântuit,

10. Cunoscut să fie vouă tuturor şi la tot poporul lui Israil, că în numele lui Iisus Hristos Nazarineanul, pe care voi l-aţi răstignit, pe care Dumnezeu l-a înviat din morţi, întru acela stă acesta sănătos înaintea voastră.

11. Acesta este piatra cea nesocotită de către voi ziditorii, care a ajuns în capul unghiului

12. Şi nu este în nimeni altul mântuire, căci nici nume nu este altul sub cer dat între oameni, în care să ne mântuim.

13. Şi văzând îndrăsnirea lui Petru şi a lui Ioan şi ştiind că sunt oameni necărturari şi simpli, se mirau şi îi cunoşteau că fuseseră cu Iisus.

14. Iar pe omul cel tămăduit văzându-l stând cu ei, nimic n'aveau de zis împotrivă,

15. Ci poruncindu-le să iasă afară din sinedriu, vorbeau între ei, zicând:

16. Ce să facem acestor oameni? Căci este învederat tuturor celor ce locuesc în Ierusalim, că s'a făcut semn cunoscut prin ei şi nu putem tăgădui,

17. Ci pentru ca aceasta să nu se răspândească mai mult în popor, cu înfricoşare să-i înfricoşăm, ca să nu mai grăiască în numele acesta niciunui om.

18. Şi chemându-i, le-au poruncit ca nicidecum să nu mai grăiască, nici să înveţe, în numele lui Iisus.

19. Iar Petru şi Ioan răspunzând, au zis către ei: Judecaţi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm de voi mai mult decât de Dumnezeu,

20. Căci nu putem să nu grăim cele ce am văzut şi am auzit.

21. Iar ei înfricoşându-i, i-au slobozit, nimic găsind cum să-i pedepsească, din cauza poporului, că toţi preamăreau pe Dumnezeu pentru ceea ce s'a făcut;

22. Căci mai mult decât de patruzeci de ani era omul cu care se făcuse semnul acesta al tămăduirii.

23. Iar după ce i-au slobozit, ei au venit la ai lor şi le-au spus câte au zis către ei mai-marii preoţilor şi bătrânii,

24. Iar ei auzind, toţi dimpreună au ridicat glas către Dumnezeu şi au zis: Stăpâne, tu cel ce ai făcut cerul şi pământul şi marea şi toate cele ce sunt în ele,

25. Care ai zis prin gura lui David, robul tău: «Pentru ce s'au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat cele deşarte?

26. Stătut-au de faţă împăraţii pământului şi cei mari s'au adunat împreună asupra Domnului şi asupra Unsului lui»,

27. Căci s'au adunat cu adevărat, în cetatea aceasta, asupra sfântului tău Fiu Iisus, pe care l-ai uns, Irod şi Ponţiu Pilat cu păgânii şi cu popoarele lui Israil,

28. Ca să facă cele ce mâna ta şi sfatul tău mai înainte au rânduit să fie.

29. Şi acum, Doamne, caută împotriva ameninţărilor lor şi dă robilor tăi să grăiască cuvântul tău cu toată îndrăsneala,

30. Intinzând mâna ta spre tămăduire şi făcând semne şi minuni prin numele sfântului tău Fiu Iisus.

31. Şi rugându-se ei, s'a cutremurat locul unde erau adunaţi şi s'au umplut toţi de Duhul Sfânt şi grăiau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăsnire,

32. Iar inima şi sufletul mulţimii celor ce au crezut erau una şi niciunul nu zicea că este ceva al său din averile lui, ci erau toate deobşte.

33. Şi cu mare putere mărturiseau apostolii despre învierea Domnului Ii-

sus, și mare har era peste ei toți,

34. Și nimeni nu era lipsit între ei, căci toți câți aveau țarini sau case, vânzându le, aduceau prețurile celor vândute

35. Si le puneau la picioarele apostolilor și se da fiecăruia după cum avea cineva trebuință.

36. Iar Iosis cel numit de apostoli și Varnava (care se tâlcuește Fiul mângâierii), levit, de fel din Cipru,

37. Având țarină, vânzând-o, a adus prețul și l-a pus la picioarele apostolilor.

Anania și Safira. Apostolii aruncați în temniță și scăpați prin minune. Cu toate amenințările mai-marilor preoților, ei nu încetează a propovedui. Gamaliel.

5 1. Iar un om anume Anania, împreună cu Safira, soția lui, și-a vândut țarina

2. Și a ascuns din preț, știind și soția lui, și aducând o parte, a pus-o la picioarele apostolilor,

3. Iar Petru a zis: Anania, pentru ce a umplut Satana inima ta, ca să minți tu Duhului Sfânt și să ascunzi din prețul țarinii?

4. Au nu-ți rămânea ție, dacă rămânea, și vândută nu era în stăpânirea ta? Pentru ce ai pus în inima ta lucrul acesta? N'ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, căzând a murit și s'a făcut frică mare peste toți cei ce auziau acestea

6. Și sculându-se cei mai tineri, l-au luat și scoțându-l l-au îngropat.

7. Și după ce au trecut ca trei ceasuri, a intrat și soția lui, neștiind ce se întâmplase

8. Și i-a zis Petru: Spune-mi de ați vândut cu atât țarina? Iar ea a zis: In adevăr, cu atât.

9. Iar Petru a zis către ea: Pentru ce v'ați vorbit între voi, ca să ispitiți Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor scoate și pe tine.

10. Și a căzut îndată la picioarele lui și a murit și, intrând tinerii, au aflat-o moartă și scoțând-o, au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. Și s'a făcut frică mare peste toată Biserica și peste toți cei ce auzeau acestea,

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor și erau toți cu un gând în pridvorul lui Solomon,

13. Iar din ceilalți nimeni nu cuteza să se alipească de ei, dar poporul îi lăuda;

14. Și din ce în ce mai mult se adăugau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei,

15. Incât și pe uliți scoteau pe cei bolnavi și îi puneau pe paturi și pe târgi, ca venind Petru măcar umbra lui să umbrească pe vreunul din ei.

16. Și se aduna și mulțimea din cetățile dimprejur în Ierusalim, aducând pe cei bolnavi și pe cei chinuiți de duhurile necurate, care se tămăduiau toți.

17. Și sculându-se marele preot și toți cei ce erau cu el, cei din eresul saducheilor, s'au umplut de pismă

18. Și au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în paza deobște,

19. Iar îngerul Domnului noaptea a deschis ușile temniței și, scoțându-i, a zis:

20. Mergeți și stând, grăiți în templu poporului toate cuvintele vieții acesteia.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineață în templu și învățau. Dar venind marele preot și cei ce erau cu el, au adunat sinedriul și pe toți bătrânii fiilor lui Israil și au trimis la temniță să-i aducă.

22. Iar slujitorii mergând, nu i-au găsit în temniță, și întorcându-se au spus,

23. Zicând: Temnița am găsit-o încuiată cu toată întărirea și pe străjeri stând înaintea ușilor, dar deschizând, n'am aflat înăuntru pe nimeni.

24. Și dacă auziră cuvintele acestea, preotul și mai-marele templului și marele preot se mirau de ei, ce să fie aceasta,

25. Dar venind cineva le-a spus zicând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în temniță sunt în templu, stând și învățând poporul.

26. Atunci mergând mai-marele templului cu slujitorii, i-au adus pe ei nu cu sila, căci se temeau de popor, să nu-i ucidă cu pietre.

27. Și aducându-i, i-au pus în sinedriu și i-a întrebat marele preot,

28. Zicând: Au nu cu poruncă v'am poruncit să nu învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să aduceți asupra noastră sângele acestui om.

29. Iar Petru și apostolii răspunzând, au zis: Trebue să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni.

30. Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Iisus, pe

care voi l-ați omorît, spânzurându-l pe lemn.

31. Pe acesta Dumnezeu l-a înălțat cu dreapta sa stăpânitor și mântuitor, ca să dea pocăință lui Israil și iertare păcatelor,

32. Și noi îi suntem martori ai acestor cuvinte, ca și Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor ce-l ascultă.

33. Iar ei auzind, se mâniau foarte și se sfătuiau să-i omoare.

34. Și ridicându-se în sinedriu un fariseu anume Gamaliel, învățător de lege, cinstit la tot poporul, a poruncit să fie scoși afară puțin apostolii

35. Și a zis către ei: Bărbați israilteni, luați aminte la voi, ce aveți să faceți cu oamenii aceștia,

36. Pentrucă mai înainte de zilele acestea s'a sculat Teudas, zicând că el este cineva mare, lângă care s'a alipit un număr de bărbați, ca la patru sute, care a fost omorît, și toți câți ascultau de el s'au risipit și au fost nimiciți.

37. După acesta s'a sculat Iuda Galileianul, în zilele numărătorii, și a atras popor mult după el și acela a pierit și toți câți ascultau de el s'au risipit.

38. Și acum zic vouă: Feriți-vă de oamenii aceștia și lăsați-i, căci de va fi dela oameni hotărîrea aceasta sau lucrul acesta, se va nimici.

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu veți putea să-l nimiciți, ca nu cumva să vă faceți și luptători împotriva lui Dumnezeu.

40. Și l-au ascultat pe el și chemând pe apostoli, bătându-i, le-au poruncit să nu grăiască în numele lui Iisus și i-au slobozit.

41. Deci ei se duceau dela fața sinedriului bucurându-se, că pentru numele lui s'au învrednicit a fi batjocoriți;

42. Și toată ziua în templu și prin case, nu încetau a învăța și a binevesti pe Iisus Hristos.

Alegerea și hirotonia celor șapte diaconi. Arhidiaconul Ștefan.

6 1. Și în zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, au făcut cârtire Eliniștii împotriva Evreilor, căci văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de toate zilele.

2. Și chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este cu plăcere nouă ca lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim meselor.

3. Căutați drept aceea dintre voi, fraților, șapte bărbați cu nume bun, plini de Duhul Sfânt și de în-

țelepciune, pe care să-i rânduim la treaba aceasta,

4. Iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvântului.

5. Și a plăcut cuvântul acesta înaintea a toată mulțimea și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip și pe Prohor și pe Nicanor și pe Timon și pe Parmena și pe Nicolae, prozelit antiohian,

6. Pe care i-au pus înaintea apostolilor și rugându-se și-au pus mâinile peste ei.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulția numărul ucenicilor în Ierusalim foarte și multă mulțime de preoți se supuneau credinței.

8. Și Ștefan fiind plin de credință și de putere făcea minuni și semne mari în popor.

9. Și s'au sculat unii din sinagoga ce se zicea a Libertinilor și a Cirenenilor și a Alexandrinilor și a celor din Cilicia și Asia, de se priceau cu Ștefan,

10. Și nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia.

11. Atunci au scos pe niște bărbați ce ziceau: L-am auzit pe el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

12. Și au întărâtat poporul și pe bătrâni și pe cărturari, și năvălind l-au răpit și l-au adus la sinedriu.

13. Și au pus martori mincinoși, care ziceau: Omul acesta nu încetează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii,

14. Pentrucă l-am auzit zicând, că Iisus, acest Nazarinean, va strica locul acesta și va schimba datinile pe care ni le-a dat nouă Moise.

15. Și căutând spre el toți cei ce ședeau în sinedriu, au văzut fața lui ca o față de înger.

Cuvântarea lui Ștefan înaintea sinedriului. Uciderea lui cu pietre.

7 1. Și a zis marele preot: Oare acestea așa sunt?

2. Iar el a zis: Bărbați frați și părinți, ascultați: Dumnezeul slavei s'a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte de a locui el în Harran

3. Și a zis către el: «Ieși din pământul tău și din rudenia ta și vino în pământul ce-ți voiu arăta».

4. Atunci ieșind din pământul Haldeilor, a locuit în Harran și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-a mu-

tat în pământul acesta, în care locuiți voi

5. Și nu i-a dat moștenire în el niciun pas și a făgăduit că i-l va da lui spre stăpânire și urmașilor lui după el, neavând el fiu.

6. Și a grăit așa Dumnezeu, că «vor fi urmașii lui străini în pământ străin și îi vor robi și îi vor chinui patru sute de ani

7. Și neamul la care vor sluji îl voiu judeca eu», a zis Dumnezeu. «Și după acestea vor ieși și vor sluji mie în locul acesta».

8. Și i-a dat lui legământul tăierii-împrejur și așa a născut pe Isaac și l-a tăiat împrejur în ziua a opta, și Isaac a născut pe Iacov și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.

9. Și patriarhii pismuind pe Iosif, l-au vândut în Egipt, și era Dumnezeu cu el

10. Și l-a scos din toate necazurile lui și i-a dat har și înțelepciune înaintea lui Faraon, regele Egiptului, și l-a pus pe el mai mare peste Egipt și peste toată casa lui.

11. Și a venit foamete peste tot pământul Egiptului și al lui Harran și necaz mare și nu găseau demâncare părinții noștri.

12. Și auzind Iacov că sunt bucate în Egipt, a trimis pe părinții noștri întâi.

13. Și în al doilea rând s'a făcut cunoscut Iosif fraților săi și s'a făcut lui Faraon vădit neamul lui Iosif.

14. Și trimițând Iosif, a chemat pe tatăl său Iacov și toată rudenia lui, cu suflete șaptezeci și cinci.

15. Și s'a coborît Iacov în Egipt și a murit el și părinții noștri.

16. Și au fost strămutați la Sihem și puși în mormântul, pe care l-a cumpărat Avraam cu preț de argint dela fiii lui Emor al lui Sihem,

17. Iar cum se apropia vremea făgăduinței, pentru care s'a jurat Dumnezeu lui Avraam, a crescut poporul și s'a înmulțit în Egipt,

18. Până ce s'a sculat alt rege, care nu-l știa pe Iosif.

19. Acela, nedreptățind neamul nostru, a silit pe părinții noștri să lepede pruncii lor, ca să nu trăiască.

20. In care vreme s'a născut Moise și era plăcut lui Dumnezeu; el a fost hrănit trei luni în casa tatălui său

21. Și fiind lepădat, l-a luat fata lui Faraon și și l-a crescut ca fiu

22. Și s'a învățat Moise toată înțelepciunea Egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte,

23. Iar când i se împliniau patruzeci de ani, i-a venit în minte să cerceteze pe frații săi, fiii lui Israil.

24. Și văzând pe unul pătimind strâmbătate, l-a apărat și a făcut răzbunare celui asuprit, ucigând pe Egiptean.

25. Și socotea că pricep frații lui că Dumnezeu le dă prin mâna lui mântuire, iar ei n'au înțeles.

26. Și a doua zi s'a arătat lor, sfădindu-se ei, și i-a îndemnat spre pace, zicând: «Bărbați, frați sunteți voi, pentru ce faceți strâmbătate unul altuia?»

27. Iar cel ce făcea strâmbătate aproapelui, l-a îmbrâncit, zicând: «Cine te-a pus pe tine domn și judecător peste noi?

28. Oare voiești să mă omori, cum ai omorît eri pe Egiptean?»

29. Și a fugit Moise pentru cuvântul acesta și s'a dus ca un străin în pământul lui Madiam, unde a născut doi fii.

30. Și după ce s'au împlinit patruzeci de ani, s'a arătat lui în pustia muntelui Sinai îngerul Domnului în para focului rugului,

31. Iar Moise văzând, s'a minunat de vedenie și apropiindu-se să ia aminte, a fost glasul Domnului către el:

32. «Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. Și cutremurându-se Moise, nu cuteza să privească

33. Și a zis lui Domnul: «Dezleagă încălțămintea picioarelor tale, pentrucă locul pe care stai, pământ sfânt este.

34. Văzând am văzut chinuirea poporului meu celui din Egipt și suspinul lor am auzit și m'am pogorît să-i scot. Și acum vino să te trimit în Egipt».

35. Pe acest Moise, de care s'au lepădat, zicând: «Cine te-a pus pe tine domn și judecător?», pe acesta Dumnezeu l-a trimis domn și izbăvitor prin mâna îngerului, care i s'a arătat lui în rug.

36. Acesta i-a scos pe ei făcând minuni și semne în pământul Egiptului și la Marea Roșie și în pustie, ani patruzeci.

37. Acesta este Moise cel ce a zis fiilor lui Israil: «Prooroc va ridica vouă Domnul Dumnezeul vostru dintre frații voștri ca pe mine, pe el să-l ascultați».

38. Acesta este cel ce a fost la adunarea în pustie, cu îngerul care-i grăia în muntele Sinai și cu părinții noștri, care a primit cuvinte vii ca să ni le dea nouă,

39. De care n'au vrut să asculte părinții noștri, ci l-au lepădat și s'au întors cu inimile lor în Egipt,

40. Zicând lui Aaron: «Fă-ne dumnezei, care vor merge înaintea noastră, pentrucă lui Moise acesta, care ne-a scos din pământul Egiptului, nu știm ce i s'a întâmplat».

41. Și au făcut vițel în zilele acelea și au adus jertfă idolului și se veseleau de lucrurile mâinilor lor.

42. Și s'a întors Dumnezeu și i-a dat pe ei să slujească oastei cerului, precum este scris în cartea Proorocilor: «Au junghieri și jertfe mi-ați adus patruzeci de ani în pustie, casa lui Israil?

43. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua Dumnezeului vostru, Remfan, chipurile pe care le-ați făcut, ca să vă închinați lor, și vă voiu muta dincolo de Babilon».

44. Cortul mărturiei era cu părinții noștri în pustie, precum a rânduit cel ce grăia lui Moise să-l facă după asemănarea pe care a văzut-o,

45. Pe care primindu-l părinții noștri, l-au și adus cu Iosua, la luarea în stăpânire a neamurilor, pe care le-a alungat Dumnezeu din fața părinților noștri, până în zilele lui David,

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să afle locaș Dumnezeului lui Iacov,

47. Iar Solomon i-a zidit lui casă.

48. Dar cel prea înalt nu locuește în locașuri făcute de mâini, precum zice proorocul:

49. «Cerul este mie scaun și pământul reazim picioarelor mele. Ce casă îmi veți zidi mie? zice Domnul, sau care este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna mea a făcut acestea toate?»

51. Voi cei tari în cerbice și netăiați împrejur la inimă și la urechi, pururea stați împotriva Duhului Sfânt, precum părinții voștri, așa și voi.

52. Pe care din prooroci n'au alungat părinții voștri? Și au omorît pe cei ce mai înainte vesteau despre venirea celui drept, căruia voi acum v'ați făcut vânzători și ucigași,

53. Care ați primit legea întru rânduieli ale îngerilor și nu ați păzit-o.

54. Iar ei auzind acestea crăpau de ciudă și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55. Iar Ștefan fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut mărirea lui Dumnezeu și pe Iisus stând de-a-dreapta lui Dumnezeu.

56. Și a zis: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând de-a-dreapta lui Dumnezeu.

57. Iar ei strigând cu glas mare, și-au astupat urechile și au năvălit toți într'un gând asupra lui

58. Și scoțându-l afară din cetate, îl ucideau cu pietre și martorii și-au pus hainele lângă picioarele unui tânăr ce se chema Saul

59. Și ucideau cu pietre pe Ștefan, care se ruga și zicea: Doamne Iisuse, primește duhul meu.

60. Și îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta. Și acestea zicând, a adormit.

Saul prigonește Biserica. Filip în Samaria. Simon Vrăjitorul. Petru și Ioan în Samaria. Inceputul simoniei. Famenul etiopian.

8 1. Și Saul se învoise la uciderea lui. Și s'a făcut în ziua aceea prigoană mare asupra Bisericii din Ierusalim, și toți s'au risipit prin ținuturile Iudeii și ale Samariei, afară de apostoli.

2. Și au îngropat pe Ștefan bărbați cucernici și au făcut plângere mare pentru el.

3. Și Saul pustia Biserica, mergând prin case și târînd bărbați și femei, îi da la temniță.

4. Deci cei împrăștiați, treceau binevestind cuvântul,

5. Iar Filip coborîndu-se într'o cetate a Samariei, le propoveduia pe Hristos

6. Și poporul lua aminte cu un cuget la cele grăite de Filip, auzind și văzând semnele pe care le făcea,

7. Căci din mulți care aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, ieșeau, și mulți slăbănogi și șchiopi s'au vindecat

8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat anume Simon, era mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei, zicând că ar fi el cineva mare,

10. La care luau aminte toți, dela mic până la mare, zicând: Acesta este puterea lui Dumnezeu cea mare.

11. Și luau aminte la el, pentrucă de multă vreme îi amăgise cu vrăjile.

12. Iar când au crezut lui Filip, care propoveduia cele despre împărăția lui Dumnezeu și despre minunile lui Iisus Hristos, s'au botezat bărbați și femei.

13. Iar Simon a crezut și el, și botezându-se era mereu cu Filip și văzând puterile cele mari

și semnele ce se făceau, era uimit.

14. Iar apostolii cei din Ierusalim, auzind că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis către ei pe Petru și pe Ioan,

15. Care, coborîndu-se, s'au rugat pentru ei, ca să primească Duh Sfânt,

16. Căci încă nu se pogorîse peste niciunul dintre ei, ci numai botezați erau în numele Domnului Iisus.

17. Atunci puneau mâinile peste ei și luau Duh Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, le-a adus bani,

19. Zicând: Dați-mi și mie această putere, ca cel pe care voiu pune mâinile să ia Duh Sfânt.

20. Iar Petru a zis către el: Argintul tău să fie cu tine spre pierzare, căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani.

21. Nu este pentru tine parte nici sorț în cuvântul acesta, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Pocăește-te deci de răutatea ta aceasta și te roagă lui Dumnezeu, doară ți se va ierta cugetul inimii tale;

23. Căci întru amărăciunea fierii și întru legătura nedreptății te văd că ești.

24. Și răspunzând Simon, a zis: Rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca nimic din cele ce ați zis să nu vină asupra mea.

25. Deci ei mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors la Ierusalim și au binevestit în multe sate ale Samarinenilor

26. Și îngerul Domnului a grăit către Filip, zicând: Scoală-te și mergi spre miazăzi, pe calea ce se coboară dela Ierusalim la Gaza; aceasta este pustie.

27. Și sculându-se a mers și iată un bărbat etiopian, famen, dregător al Candacei, regina Etiopienilor, care era peste vistieriile ei și care venise să se închine la Ierusalim

28. Și era întorcându-se, și șezând în căruța sa, citea pe proorocul Isaia.

29. Iar Duhul a zis lui Filip: Apropie-te și te alipește de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip, l-a auzit citind pe proorocul Isaia și a zis: Oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: Cum voiu putea, de nu mă va călăuzi cineva? Și a rugat pe Filip să se suie și să șadă cu el.

32. Iar locul Scripturii, pe care îl citea, era acesta: «Ca o oaie spre junghiere

s'a adus și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu-și deschide gura sa.

33. Intru smerenia lui judecata lui s'a ridicat și neamul lui cine îl va spune? Că se ridică de pe pământ viața lui».

34. Și răspunzând famenul lui Filip, a zis: Rogu-te, pentru cine zice proorocul acesta? Pentru sine, sau pentru altcineva?

35. Și deschizându-și Filip gura și începând din scriptura aceasta, i-a binevestit pe Iisus.

36. Și mergând ei pe cale, au venit la o apă și a zis famenul: Iată apă. Ce mă oprește să fiu botezat?

37. Iar Filip i-a zis: De crezi din toată inima ta, cu putință este. Și el răspunzând, a zis: Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

38. Și a poruncit să stea căruța și s'au coborît amândoi în apă, și Filip și famenul, și l-a botezat.

39. Iar când au ieșit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip și nu l-a mai văzut pe el famenul și mergea în calea sa bucurându-se.

40. Iar Filip s'a aflat în Azot și trecând, binevestea în toate cetățile, până a venit la Cezareia.

Chemarea lui Pavel și botezul său. Minunile lui Petru în Lida și Iope.

9 1. Iar Saul, încă suflând cu amenințare și cu ucidere împotriva ucenicilor Domnului, a mers la marele preot.

2. Și a cerut dela el scrisori către sinagogile din Damasc pentru ca, de ar afla pe vreunii, care să fie din calea aceasta, și bărbați și femei, să-i aducă la Ierusalim legați.

3. Și mergând, a fost când s'a apropiat el de Damasc, fără de veste a strălucit peste el lumină din cer

4. Și căzând la pământ, a auzit glas zicându-i: Saule, Saule, de ce mă prigonești?

5. Și el a zis: Cine ești, Doamne? Iar Domnul i-a zis: Eu sunt Iisus, pe care tu îl prigonești. (Cu greu îți este ție a lovi cu piciorul împotriva boldurilor.

6. Și tremurând și spăimântat fiind, a zis: Doamne, ce voiești să fac? Și Domnul a zis către el:) Scoală-te și intră în cetate și ți se va spune ce trebue să faci.

7. Iar bărbații, care mergeau pe cale cu el, stau încremeniți, auzind glasul și pe nimeni văzând.

8. Și s'a sculat Saul dela pământ și deschizân-

du-şi ochii nu vedea pe
nimeni; şi luându-l de mâ-
nă, l-au dus în Damasc.
9. Şi a fost trei zile ne-
văzând şi nici n'a mâncat,
nici n'a băut.
10. Şi era un ucenic în
Damasc, anume Anania, şi
a zis către el Domnul în
vedenie: Anania! Iar el a
zis: Iată-mă, Doamne!
11. Iar Domnul a zis
către el: Sculându-te, mergi
pe uliţa ce se chiamă Drea-
ptă şi caută în casa lui
Iuda pe un Tarsean anume
Saul, că iată se roagă.
12. Şi a văzut în vede-
nie pe un bărbat anume
Anania, intrând şi punând
mâna pe el, ca să vadă
iarăşi;
13. Şi a răspuns Ana-
nia: Doamne, auzit-am de-
la mulţi despre bărbatul
acesta, câte rele a făcut
sfinţilor tăi în Ierusalim,
14. Incă şi aici are pu-
tere dela mai-marii preo-
ţilor, ca să lege pe toţi cei
care chiamă numele tău.
15. Şi a zis către el Dom-
nul: Mergi, că vas ales îmi
este acesta, ca să poarte
numele meu înaintea nea-
murilor şi a împăraţilor şi
a fiilor lui Israil;
16. Că eu îi voiu arăta
câte trebue să pătimească
el pentru numele meu.
17. Şi a mers Anania şi
a intrat în casă şi punân-
du-şi mâinile peste el, a
zis: Saule frate, Domnul
Iisus, care ţi s'a arătat pe
calea pe care veneai, m'a
trimis ca să vezi şi să te
umpli de Duh Sfânt.
18. Şi îndată au căzut de
pe ochii lui ca nişte solzi,
şi a văzut iarăşi şi scu-
lându-se s'a botezat
19. Şi luând mâncare,
s'a întărit. Şi a fost Saul
cu ucenicii care erau în Da-
masc câteva zile
20. Şi îndată a propove-
duit în sinagogi pe Hristos,
că acesta este Fiul lui
Dumnezeu.
21. Şi se mirau toţi cei
ce-l auzeau şi ziceau: Au
nu este acesta cel care a
prigonit la Ierusalim pe cei
ce chemau numele acesta,
şi aici pentru aceea a ve-
nit, ca să-i ducă legaţi la
mai-marii preoţilor?
22. Iar Saul mai vârtos
se întărea şi turbura pe
Iudeii ce locuiau în Da-
masc, dovedind că acesta
este Hristos.
23. Şi dacă s'au împlinit
zile multe, s'au sfătuit Iu-
deii să-l omoare
24. Şi s'a făcut cuno-
scut lui Saul vicleşugul lor.
Şi păzeau porţile ziua şi
noaptea, ca să-l omoare
25. Şi luându-l ucenicii
noaptea, l-au lăsat peste
zid într'un coş.
26. Şi mergând Saul la
Ierusalim, încerca să se
alipească de ucenici şi toţi
se temeau de el, necrezând
că este ucenic.

27. Iar Varnava luân-
du-l, l-a adus la apostoli
şi le-a spus în ce chip a
văzut pe Domnul pe cale
şi că i-a grăit lui şi în ce
chip a vorbit la Damasc cu
îndrăsneală în numele lui
Iisus.
28. Şi era intrând şi
ieşind cu ei în Ierusalim
29. Şi vorbind cu îndrăs-
neală în numele Domnului
Iisus şi grăia şi se întreba
cu Eliniştii, iar ei căutau
să-l omoare.
30. Şi dacă au înţeles a-
ceasta fraţii, l-au dus în Ce-
zareia şi l-au trimis la Tars.
31. Iar Bisericile prin
toată Iudeia şi Galileia şi
Samaria aveau pace, întă-
rindu-se şi umblând în fri-
ca Domnului şi se înmul-
ţeau întru mângâierea Du-
hului Sfânt.
32. Şi trecând Petru pe
la toţi, a venit şi la sfin-
ţii ce locuiau în Lida
33. Şi a aflat acolo pe
un om anume Enea care era
slăbănog, zăcând în pat de
opt ani,
34. Şi Petru i-a zis lui:
Enea, te vindecă Iisus Hri-
stos. Scoală-te şi strânge-ţi
patul. Şi s'a sculat
35. Şi l-au văzut toţi cei
ce locuiau în Lida şi în
Saron, care s'au şi întors
la Domnul.
36. Iar în Iope era o
uceniţă anume Tavita, care
tâlcuindu-se se zice Căpri-
oară. Aceasta era plină de
fapte bune şi de miloste-
niile ce făcea.
37. Şi în zilele acelea,
îmbolnăvindu-se ea, a mu-
rit şi scăldând-o, au pus-o
în camera de sus.
38. Şi aproape fiind Lida
de Iope, ucenicii auzind
că Petru este acolo, au tri-
mis doi bărbaţi la el, ru-
gându-l să nu pregete a
veni până la ei.
39. Şi sculându-se Petru,
a mers cu ei, pe care, dacă
a venit, l-au dus în camera
de sus şi au stat înain-
tea lui toate văduvele plân-
gând şi arătând cămăşile
şi hainele câte făcea, fiind
cu ele, Căprioara.
40. Şi scoţând Petru pe
toţi afară, îngenunchind,
s'a rugat şi întorcându-se
către trup, a zis: Tavita,
scoală! Iar ea şi-a deschis
ochii şi văzând pe Petru,
a şezut.
41. Şi dându-i mâna, a
ridicat-o şi chemând pe
sfinţi şi pe văduve, le-a
dat-o vie.
42. Şi s'a auzit aceasta
prin toată Iope şi mulţi
au crezut în Domnul.
43. Şi a rămas el zile de-
stule în Iope la un oare-
care Simon, curelar.

Botezul lui Corneliu. Vedenia lui Petru pentru chemarea păgânilor la credinţă.

10 1. Iar în Cezareia era
un bărbat anume Cor-

neliu, sutaș din cohorta ce se chema Italica,

2. Cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa lui și făcând milostenii multe poporului și rugându-se lui Dumnezeu totdeauna.

3. Acesta a văzut în vedenie lămurit, ca la al nouălea ceas din zi, pe îngerul lui Dumnezeu intrând către el și zicându-i: Corneliu!

4. Și căutând spre el și înfricoșându-se, a zis: Ce este, Doamne? Și i-a zis: Rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit spre pomenire înaintea lui Dumnezeu

5. Și acum trimite la Iope bărbați și chiamă pe Simon, care se numește Petru,

6. Acesta găzduește la oarecare Simon curelar, a cărui casă este lângă mare. Acesta îți va spune ce trebue să faci.

7. Și dacă s'a dus îngerul, care grăia cu Corneliu, chemând pe două din slugile sale și pe un ostaș cucernic din cei ce îi slujeau

8. Și povestindu-le toate, i-a trimis la Iope.

9. Iar a doua zi, mergând ei pe cale și apropiindu-se de cetate, s'a suit Petru pe acoperiș, ca să se roage în ceasul al șaselea

10. Și flămânzind, voia să guste și gătind aceia, căzut-a peste el uimire

11. Și a văzut cerul deschis și coborîndu-se peste el un vas, ca o masă mare de pânză în patru colțuri legată și lăsându-se pe pământ,

12. In care erau toate cele cu patru picioare ale pământului și fiarele și cele ce se târăsc și pasările cerului.

13. Și a fost glas către el: Sculându-te, Petre, junghie și mănâncă,

14. Iar Petru a zis: Nicidecum, Doamne, că niciodată n'am mâncat nimic spurcat sau necurat.

15. Și glasul iarăși a doua oară grăia către el: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu spurca.

16. Și aceasta s'a făcut de trei ori și iarăși s'a ridicat vasul la cer.

17. Și dacă și-a venit Petru în sine, se mira, ce ar putea să fie vedenia pe care o văzuse, și iată bărbații trimiși de Corneliu întrebând de casa lui Simon, au stat înaintea porții

18. Și strigând, întrebau de găzduește aici Simon, care se numește Petru.

19. Iar Petru gândindu-se la vedenie, i-a zis lui Duhul: Iată, trei bărbați te caută.

20. Ci sculându-te, coboară-te și mergi împreună

cu ei, de nimic îndoindu-te, pentrucă eu i-am trimis.

21. Și coborîndu-se Petru către bărbații trimiși dela Corneliu către el, a zis: Iată, eu sunt cel pe care-l căutați. Care este pricina pentru care ați venit?

22. Iar ei au zis: Corneliu sutașul, bărbat drept și temător de Dumnezeu și mărturisit de tot neamul Iudeilor, a luat înștiințare dela înger sfânt să te cheme pe tine la casa lui și să audă cuvinte dela tine.

23. Deci el chemându-i înăuntru, i-a ospătat. Iar a doua zi, ridicându-se, a plecat cu ei și au mers cu el și câțiva frați din cei dela Iope

24. Și în cealaltă zi au intrat în Cezareia. Iar Corneliu era așteptându-i, chemându-și împreună rudeniile sale și prietenii cei mai de aproape.

25. Și când a fost să intre Petru, l-a întâmpinat Corneliu și căzând la picioarele lui, i s'a închinat,

26. Iar Petru l-a ridicat, zicând: Scoală-te. Și eu însumi om sunt.

27. Și vorbind cu el, a intrat și a găsit pe mulți care se adunaseră

28. Și a zis către ei: Voi știți că nu se cuvine bărbatului Iudeu să se alipească sau să se apropie de cel de alt neam; mie însă Dumnezeu mi-a arătat ca pe niciun om să nu-l numesc spurcat sau necurat.

29. De aceea am și venit fără împotrivire, fiind chemat. Deci vă întreb, pentru ce pricină m'ați chemat?

30. Și Corneliu a zis: Acum patru zile eram postind până la ceasul acesta și rugându-mă în casa mea în al nouălea ceas, și iată un bărbat a stat înaintea mea în haină strălucită

31. Și a zis: Corneliu, ți s'a auzit rugăciunea, și milosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite dar în Iope și chiamă pe Simon, ce se numește Petru. Acesta găzduește în casa lui Simon curelarul, lângă mare, care dacă va veni, îți va vorbi.

33. Deci numaidecât am trimis la tine și tu bine ai făcut că ai venit. Acum deci noi toți stăm înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm toate câte sunt poruncite ție dela Dumnezeu.

34. Și deschizând Petru gura, a zis: Cu adevărat cunosc că Dumnezeu nu este părtinitor,

35. Ci în tot neamul, cel ce se teme de el și face dreptate, este primit la el.

36. Cuvântul pe care l-a trimis Dumnezeu fiilor lui

Israil, binevestind pace prin Iisus Hristos, acesta este Domn al tuturor.

37. Voi ştiţi cuvântul care a fost prin toată Iudeia, începând din Galileia, după botezul pe care l-a propoveduit Ioan,

38. Pe Iisus cel din Nazaret, cum l-a uns pe el Dumnezeu cu Duhul Sfânt şi cu putere, care a umblat făcând bine şi vindecând pe toţi cei asupriţi de diavolul, pentrucă Dumnezeu era cu el

39. Şi noi suntem martori tuturor celor ce a făcut şi în ţinutul Iudeilor şi în Ierusalim, — pe care l-au omorît, spânzurându-l pe lemn.

40. Pe acesta Dumnezeu l-a înviat a treia zi şi l-a dat să se facă arătat,

41. Nu la tot poporul, ci nouă martorilor celor mai înainte rânduiţi de Dumnezeu, care am mâncat şi am băut împreună cu el, după ce a înviat din morţi

42. Şi ne-a poruncit să propoveduim poporului şi să mărturisim că el este cel rânduit de Dumnezeu judecător al celor vii şi al celor morţi.

43. De acesta mărturisesc toţi proorocii, că tot cel ce crede în el va lua iertarea păcatelor prin numele lui.

44. Incă grăind Petru cuvintele acestea, a căzut Duhul Sfânt peste toţi cei ce auzeau cuvântul

45. Şi s'au mirat credincioşii din tăierea-împrejur, câţi veniseră cu Petru, că şi peste păgâni s'a vărsat darul Duhului Sfânt,

46. Căci îi auzeau grăind în limbi şi slăvind pe Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru:

47. Au doară poate cineva să oprească apa, ca să nu se boteze aceştia, care au luat Duhul Sfânt ca şi noi?

48. Şi le-a poruncit să se boteze în numele Domnului. Atunci l-au rugat să petreacă la ei câteva zile.

Petru dă seamă înaintea apostolilor despre botezul lui Corneliu. Varnava trimis la Antiohia. Proorocia lui Agav despre foamete. Trimitere de ajutoare la Ierusalim.

11 1. Şi au auzit apostolii şi fraţii care erau în Iudeia, că şi păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu

2. Şi când s'a suit Petru la Ierusalim, se priceau cu el cei din tăierea-împrejur,

3. Zicând că: Ai intrat la bărbaţi netăiaţi împrejur şi ai mâncat cu ei.

4. Şi începând Petru le-a povestit pe rând, zicând:

5. Eu eram în cetatea

Iope rugându-mă şi am văzut întru uimirea minţii vedenie: coborîndu-se un vas ca o masă mare de pânză, cu patru colţuri, lăsându-se din cer şi a venit până la mine,

6. In care căutând, luam seama şi am văzut cele cu patru picioare ale pământului şi fiarele şi cele ce se târăsc şi pasările cerului

7. Şi am auzit glas zicându-mi: Sculându-te, Petre, junghie şi mănâncă!

8. Şi am zis: Nicidecum Doamne, că nimic spurcat sau necurat n'a intrat vreodată în gura mea.

9. Şi mi-a răspuns glasul a doua oară din cer, zicând: Cele ce Dumnezeu a curăţit tu nu spurca.

10. Şi aceasta s'a făcut de trei ori şi iarăşi s'au ridicat toate la cer.

11. Şi iată veniră îndată trei oameni la casa în care eram, trimişi dela Cezareia la mine

12. Şi mi-a zis Duhul să merg împreună cu ei, de nimic îndoindu-mă. Şi au venit împreună cu mine şi aceşti şase fraţi şi am intrat în casa bărbatului

13. Şi ne-a povestit cum a văzut pe înger în casa lui stând şi zicându-i: Trimite la Iope bărbaţi şi chiamă pe Simon, care se numeşte Petru,

14. Care va grăi către tine cuvinte, întru care te vei mântui tu şi toată casa ta.

15. Şi când am început eu a grăi, a căzut Duhul Sfânt peste ei, ca şi peste noi întru început.

16. Şi mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, cum a zis: Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veţi boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci dacă le-a dat Dumnezeu darul, întocmai ca şi nouă, crezând în Domnul Iisus Hristos, eu ce putere aveam ca să opresc pe Dumnezeu?

18. Şi auzind acestea, au încetat şi slăveau pe Dumnezeu, zicând: Şi păgânilor aşa dar le-a dat Dumnezeu pocăinţă spre viaţă.

19. Deci cei ce s'au risipit din cauza turburării făcute pentru Ştefan, au trecut până în Fenicia şi în Cipru şi la Antiohia, nimănui grăind cuvântul, decât numai Iudeilor.

20. Şi erau unii dintre ei bărbaţi Ciprieni şi Cireneni, care intrând în Antiohia grăiau către Elini, binevestind pe Domnul Iisus

21. Şi era mâna Domnului cu ei şi mult număr crezând, s'au întors la Domnul.

22. Şi s'a auzit cuvântul despre ei în urechile Bisericii din Ierusalim şi au trimis pe Varnava, ca să

meargă până la Antiohia,
23. Care mergând și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat și îndemna pe toți ca în voia inimii să petreacă în Domnul,
24. Căci era bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință și s'a adăugat Domnului popor mult.
25. Și a mers Varnava la Tars să caute pe Saul
26. Și aflându-l, l-a adus la Antiohia. Și a fost un an deplin de s'au adunat ei în Biserică și au învățat popor mult. Și s'au numit întâi în Antiohia ucenicii creștini.
27. Iar în zilele acelea s'au coborît dela Ierusalim prooroci la Antiohia
28. Și sculându-se unul dintre ei, anume Agav, arăta prin Duhul că foamete mare va fi în toată lumea, care a și fost în zilele lui Claudiu Cezarul.
29. Iar ucenicii au hotărît să trimită fiecare din ei, după putere, spre ajutorare fraților ce locuiau în Iudeia,
30. Ceea ce au și făcut, trimițând bătrânilor prin mâna lui Varnava și a lui Saul.

Irod ucide pe Iacov și prinde pe Petru. Scăparea lui din închisoare prin minune. Pedeapsa străjerilor. Moartea îngrozitoare a lui Irod.

12 1. Și în vremea aceea pus-a Irod regele mâinile, ca să facă rău unora din cei din Biserică
2. Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan
3. Și văzând că este plăcut Iudeilor, a adăugat a prinde și pe Petru (și erau zilele Azimilor),
4. Pe care și prinzându-l l-a băgat în temniță, dându-l la patru căpetenii cu câte patru ostași, ca să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paște.
5. Deci Petru era ținut în temniță și rugăciune se făcea neîncetat de Biserică la Dumnezeu pentru el.
6. Și când voia să-l scoată pe el Irod, în noaptea aceea era Petru dormind între doi ostași, legat cu două lanțuri și păzitorii înaintea ușii păzeau temnița
7. Și iată îngerul Domnului a venit și lumină a strălucit în casă și lovind în coaste pe Petru, l-a deșteptat, zicând: Scoală-te în grabă! Și au căzut lanțurile dela mâinile lui.
8. Și a zis îngerul către el: Incinge-te și încalță-te cu încălțămintele tale. Și a făcut așa. Și a zis lui: Imbracă-te în haina ta și vino după mine
9. Și ieșind mergea după el și nu știa că este adevărat ceea ce se făcea prin

înger, ci i se părea că vedenie vede.
10. Și trecând de straja cea dintâi și de a doua, au venit la poarta de fier ce ducea în cetate, care li s'a deschis singură, și ieșind au trecut o uliță și îndată s'a dus îngerul dela el.
11. Și Petru venindu-și în sine, a zis: Acum știu cu adevărat, că a trimis Domnul pe îngerul său și m'a scos din mâna lui Irod și din toată așteptarea poporului Iudeilor
12. Și luând seama, a venit la casa Mariei, mama lui Ioan, care se chema Marcu, unde erau mulți adunați și făcând rugăciune.
13. Și bătând Petru în ușa porții, a mers o slujnică, anume Rodi, să asculte
14. Și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci alergând înăuntru a spus că Petru stă înaintea porții.
15. Iar ei au zis către ea: Ai înnebunit. Dar ea întărea că este așa. Iar ei ziceau: Ingerul lui este.
16. Iar Petru nu înceta bătând și deschizându-i, l-au văzut și s'au uimit.
17. Și făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a povestit în ce chip l-a scos Domnul din temniță și a zis: Spuneți acestea lui Iacov și fraților. Și ieșind, s'a dus în alt loc.
18. Și făcându-se ziuă, nu puțină turburare era între soldați, oare ce să se fi făcut Petru.
19. Iar Irod cerându-l și negăsindu-l, cercetând pe străjeri, a poruncit să-i omoare. Și el coborînd din Iudeia la Cezareia, a rămas acolo.
20. Și era Irod mânios pe cei din Tir și pe Sidoneni și toți dimpreună veniseră la el și înduplecând pe Vlast, care era cămărașul regelui, cereau pace, pentrucă țara lor se hrănea din pământul regesc.
21. Iar într'o zi rânduită, îmbrăcându-se Irod în haină regească și șezând la tribunal, grăia către ei,
22. Iar poporul striga: Glas dumnezeiesc și nu omenesc!
23. Și îndată l-a lovit pe el îngerul Domnului, pentrucă n'a dat lui Dumnezeu slava și fiind mâncat de viermi, a murit.
24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.
25. Și Varnava și Saul s'au întors dela Ierusalim la Antiohia, după ce au împlinit slujba, luând împreună cu ei și pe Ioan, cel ce se chema Marcu.

Trimiterea lui Varnava și a lui Pavel la propoveduire. In Cipru ceartă pe Elima vrăjitorul. Cuvântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei la neamuri.

13 1. Și erau unii în Biserica din Antiohia prooroci și învățători: Varnava și Simon ce se chema Niger și Lucius Cireneanul și Manain, care era crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul

2. Și slujind ei Domnului și postind, a zis Duhul Sfânt: Osebiți-mi pe Varnava și pe Saul la lucrul la care i-am chemat.

3. Atunci postind și rugându-se și punându-și mâinile pe ei, i-au lăsat să plece.

4. Deci aceștia fiind trimiși de Duhul Sfânt, s'au coborît la Seleucia și de acolo au mers cu corabia în Cipru

5. Și venind în Salamina, vesteau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor și aveau și pe Ioan slujitor.

6. Și străbătând insula până la Pafos, au aflat pe un oarecare vrăjitor, prooroc mincinos Iudeu, al cărui nume era Variisus,

7. Care era împreună cu proconsulul Sergiu Pavel, bărbat înțelept. Acesta chemând pe Varnava și pe Saul, cerea să audă cuvântul lui Dumnezeu,

8. Iar Elima vrăjitorul (căci așa se tâlcuește numele lui) sta împotrivă, căutând să întoarcă pe proconsul dela credință.

9. Iar Saul cel ce se numește și Pavel, umplându-se de Duh Sfânt și căutând la el,

10. A zis: O, plinule de toată viclenia și de toată răutatea, fiul diavolului, vrăjmaș a toată dreptatea, nu vei înceta de a strâmba căile Domnului cele drepte?

11. Și acum iată, mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut peste el ceață și întunerec și umblând împrejur, căuta călăuze.

12. Atunci văzând proconsulul ceea ce s'a făcut, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului

13. Și plecând cu corabia dela Pafos, cei împreună cu Pavel au venit la Perga Pamfiliei, iar Ioan despărțindu-se de ei, s'a întors la Ierusalim,

14. Iar ei trecând din Perga, au venit la Antiohia Pisidiei și intrând în sinagogă în ziua sâmbetei, au șezut.

15. Și după citirea legii și a proorocilor, au trimis mai-marii sinagogii la ei, zicându-le: Bărbați frați, de aveți cuvânt de mângâiere către popor, grăiți.

16. Și sculându-se Pavel și făcându-le semn cu mâna, a zis: Bărbați Israilteni și cei temători de Dumnezeu, ascultați:

17. Dumnezeul poporului acestuia, al lui Israil, a ales pe părinții noștri și pe popor l-a înălțat când era străin în pământul Egiptului și cu braț înalt i-a scos din el

18. Și ca la o vreme de patruzeci de ani a răbdat obiceiurile lor în pustie

19. Și pierzând șapte neamuri în pământul lui Hanaan, le-a dat moștenire pământul lor

20. Și după acestea, ca la patru sute și cincizeci de ani le-a dat judecători, până la Samuil proorocul.

21. Și după aceea au cerut rege și le-a dat Dumnezeu pe Saul, feciorul lui Chis, bărbat din seminția lui Veniamin, ani patruzeci

22. Și înlăturându-l pe el, le-a ridicat lor rege pe David, pentru care a și zis, mărturisindu-l: «Aflat-am pe David al lui Iese, bărbat după inima mea, care va face toate voile mele».

23. Din urmașii acestuia, a ridicat Dumnezeu mântuitor lui Israil după făgăduință, pe Iisus,

24. Mai înainte de venirea lui propoveduind Ioan botezul pocăinței la tot poporul lui Israil,

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan calea, zicea: Cine mă socotiți a fi? Nu sunt eu. Ci iată vine după mine cel căruia nu sunt vrednic să-i desleg încălțămintele picioarelor.

26. Bărbați frați, fiii neamului lui Avraam și cei care sunt între voi temători de Dumnezeu, vouă vi s'a trimis cuvântul mântuirii acesteia,

27. Pentrucă cei ce locuesc în Ierusalim și mai-marii lor necunoscându-l pe acesta, au împlinit, judecându-l, glasurile proorocilor, care se citesc în toate sâmbetele

28. Și neaflând nicio vină de moarte, au cerut dela Pilat să-l omoare.

29. Și dacă au săvârșit toate cele ce erau scrise despre el, coborîndu-l de pe lemn, l-au pus în mormânt,

30. Iar Dumnezeu l-a înviat din morți,

31. Care s'a arătat mai multe zile celor ce s'au suit împreună cu el din Galileia la Ierusalim, care sunt lui mărturii către popor.

32. Și noi vă binevestim făgăduința cea făcută către părinți,

33. Că pe aceea Dumnezeu a împlinit-o pentru noi fiii acelora, înviind pe

Iisus, precum şi în psalmul al doilea este scris: «Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut».

34. Iar cum că l-a înviat din morţi, neavând să se mai întoarcă spre stricăciune, aşa a zis: «Voiu da vouă harurile lui David, cele încredinţate».

35. Drept aceea şi în alt loc zice: «Nu vei da pe cel sfânt al tău să vadă stricăciune».

36. Pentrucă David slujind în timpul său voii lui Dumnezeu, a adormit şi s'a adăugat la părinţii săi şi a văzut stricăciune,

37. Iar cel pe care Dumnezeu l-a înviat, n'a văzut stricăciune.

38. Deci cunoscut să vă fie, bărbaţi fraţi, că prin acesta vi se vesteşte iertarea păcatelor

39. Şi de toate cele de care n'aţi putut să vă îndreptăţiţi în legea lui Moise, în acesta se îndreptăţeşte tot cel ce crede.

40. Luaţi dar seama, ca să nu vină asupra voastră ceea ce s'a zis prin prooroci:

41. «Vedeţi, cei dispreţuitori, şi vă miraţi şi vă îndepărtaţi, că eu fac un lucru în zilele voastre, lucru căruia nu veţi crede, de vă va povesti cineva».

42. Şi ieşind ei din sinagoga Iudeilor, i-au rugat păgânii ca sâmbăta viitoare să li se grăiască cuvintele acestea.

43. Şi împrăştiindu-se sinagoga, mulţi din Iudei şi din prozeliţii temători de Dumnezeu au mers după Pavel şi după Varnava, care grăindu-le, îi îndemnau să rămână în harul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă sâmbătă, mai toată cetatea s'a adunat să audă cuvântul lui Dumnezeu

45. Şi văzând Iudeii mulţimile, s'au umplut de pismă şi stau împotriva celor grăite de Pavel, împotrivindu-se şi hulind,

46. Iar Pavel şi Varnava îndrăsnind, au zis: Vouă întâi era nevoie a se grăi cuvântul lui Dumnezeu, dar de vreme ce îl lepădaţi şi vă judecaţi pe voi nevrednici de vieaţa veşnică, iată ne întoarcem la păgâni,

47. Căci aşa ne-a poruncit nouă Domnul: «Pusu-te-am pe tine spre lumină neamurilor, ca să fii tu spre mântuire până la marginea pământului».

48. Şi auzind păgânii, se bucurau şi primeau cuvântul Domnului şi au crezut câţi erau rânduiţi spre vieaţă veşnică

49. Şi se răspândea cuvântul Domnului prin toată ţara.

50. Iar Iudeii au întărâtat pe femeile temătoare de Dumnezeu şi pe cele de

cinste şi pe cei de frunte ai cetăţii şi au ridicat prigoană asupra lui Pavel şi a lui Varnava şi i-au scos din hotarele lor,

51. Iar ei scuturându-şi praful picioarelor asupra lor, au venit la Iconia

52. Şi ucenicii se umpleau de bucurie şi de Duhul Sfânt.

Pavel în Iconia şi Licaonia. Vindecarea unui şchiop în Listra. Insufleţirea mulţimii pentru Pavel şi Varnava. Furia Iudeilor. Intoarcerea la Antiohia.

14 1. Şi la Iconia, au intrat ei împreună în sinagoga Iudeilor şi aşa au grăit, încât au crezut din Iudei şi din Elini mulţime multă,

2. Iar Iudeii care nu credeau au ridicat şi au răzvrătit sufletele păgânilor asupra fraţilor.

3. Deci multă vreme au zăbovit, cu îndrăsneală grăind întru Domnul, care da mărturie pentru cuvântul harului său şi care da să se facă semne şi minuni prin mâinile lor.

4. Şi s'a împărţit mulţimea cetăţii. Şi unii erau cu Iudeii, iar alţii cu apostolii

5. Şi dacă s'a făcut pornirea păgânilor şi Iudeilor împreună cu mai-marii lor, ca să-i ocărască şi să-i ucidă pe ei cu pietre,

6. Inţelegând, au fugit în cetăţile Licaoniei, la Listra şi la Derbe şi în ţinutul dimprejur

7. Şi acolo erau binevestind.

8. Şi şedea în Listra un bărbat neputincios la picioare, fiind şchiop din pântecele maicii sale şi care nu umblase niciodată.

9. Acesta asculta pe Pavel când grăia, care căutând la el şi văzând că are credinţă spre a se tămădui,

10. A zis cu glas mare: Scoală-te drept pe picioarele tale! Şi a sărit şi umbla,

11. Iar mulţimile văzând ceea ce a făcut Pavel, au ridicat glasul lor, zicând licaoneşte: Dumnezeii, asemănându-se oamenilor, s'au coborît la noi.

12. Şi numeau pe Varnava Zeus, iar pe Pavel Hermes, de vreme ce el era purtătorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Zeus, celui ce era înaintea cetăţii lor, aducând tauri şi cununi înaintea porţilor, voia să le aducă jertfă împreună cu mulţimile.

14. Şi auzind apostolii Varnava şi Pavel, rupându-şi hainele au sărit în mulţime, strigând

15. Şi zicând: Bărbaţi, pentru ce faceţi acestea? Şi noi suntem oameni ase-

menea pătimitori ca şi voi, care vă binevestim să vă întoarceţi dela acestea deşarte spre Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul şi pământul şi marea şi toate cele ce sunt în ele,

16. Care în veacurile trecute a lăsat toate neamurile să umble în căile lor,

17. Deşi nu s'a lăsat pe sine nemărturisit, făcându-vă bine, dându-vă din cer ploi şi timpuri roditoare, umplând de hrană şi de veselie inimile voastre.

18. Şi acestea zicând, abia au potolit mulţimile, ca să nu le jertfească.

19. Şi au venit dela Antiohia şi Iconia Iudei şi înduplecând mulţimile şi lovind pe Pavel cu pietre, l-au tras afară din cetate, socotind că a murit,

20. Dar înconjurându-l ucenicii, sculându-se a intrat în cetate şi a doua zi a ieşit împreună cu Varnava la Derbe

21. Şi binevestind cetăţii aceleia, şi învăţând pe mulţi, s'au întors la Listra şi la Iconia şi la Antiohia,

22. Intărind sufletele ucenicilor şi îndemnându-i să rămână în credinţă şi zicând că prin multe necazuri trebue să intrăm în împărăţia lui Dumnezeu.

23. Şi hirotonindu-le preoţi la fiecare Biserică, rugându-se cu posturi, i-au încredinţat Domnului în care au crezut.

24. Şi trecând prin Pisidia, au venit în Pamfilia

25. Şi grăind cuvântul la Perga, s'au coborît la Atalia

26. Şi de acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredinţaţi harului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care l-au îndeplinit,

27. Şi venind şi adunând Biserica, au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei şi cum că a deschis păgânilor uşa credinţei.*

28. Şi au petrecut acolo vreme nu puţină, împreună cu ucenicii.

Apostolii hotărăsc să nu se taie împrejur creştinii dintre neamuri şi ce anume să păzească. Pavel şi Varnava călătoresc din nou la păgâni. Neînţelegerea pentru Ioan Marcu.

15 1. Şi coborîndu-se unii din Iudeia, învăţau pe fraţi: De nu vă veţi tăia împrejur după obiceiul lui Moise, nu veţi putea să vă mântuiţi.

2. Deci făcându-se împotrivire şi întrebare nu puţină de către Pavel şi Varnava faţă de aceia, au rânduit să se sue Pavel şi Varnava şi alţii oarecare dintre ei la apostoli şi la bătrâni în Ierusalim, pentru întrebarea aceasta.

3. Deci trimişi fiind ei de Biserică, au trecut prin Fenicia şi Samaria,* povestind despre întoarcerea păgânilor şi făceau bucurie mare tuturor fraţilor.

4. Şi dacă au venit la Ierusalim, au fost primiţi de Biserică şi de apostoli şi de bătrâni şi au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei.

5. Dar s'au sculat unii din cei din eresul fariseilor care crezuseră, zicând că trebue să-i taie împrejur şi să le poruncească a păzi legea lui Moise.

6. Şi s'au adunat apostolii şi bătrânii să vadă despre cuvântul acesta

7. Şi multă întrebare făcându-se, sculându-se Petru, a zis către ei: Bărbaţi fraţi, voi ştiţi că din zilele de mai înainte Dumnezeu a ales între noi, ca prin gura mea să audă păgânii cuvântul Evangheliei şi să creadă

8. Şi Dumnezeu cunoscătorul de inimi, le-a mărturisit, dându-le Duhul Sfânt, ca şi nouă

9. Şi nimic n'a osebit între noi şi între ei, curăţind inimile lor cu credinţa.

10. Acum dar, de ce ispitiţi pe Dumnezeu, punând peste cerbicea ucenicilor jug pe care nici părinţii noştri, nici noi n'am putut să-l purtăm?

11. Ci prin harul Domnului nostru Iisus Hristos credem că ne vom mântui în acelaşi chip ca şi aceia.

12. Şi a tăcut toată mulţimea şi asculta pe Varnava şi pe Pavel, care povesteau câte semne şi minuni a făcut Dumnezeu la neamuri prin ei.

13. Iar dacă au tăcut ei, a răspuns Iacov, zicând: Bărbaţi fraţi, ascultaţi-mă pe mine:

14. Simon a spus cum întâi Dumnezeu a socotit să ia dintre neamuri un popor în numele său.

15. Şi cu aceasta se potrivesc cuvintele proorocilor, după cum este scris*

16. «După acestea mă voiu întoarce şi voiu ridica iarăşi cortul cel căzut al lui David, şi cele ruinate ale lui le voiu ridica din nou şi-l voiu îndrepta pe el,

17. Ca să caute ceilalţi oameni pe Domnul şi toate neamurile peste care s'a chemat numele meu, zice Domnul, cel ce face acestea toate».

18. Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute din veac toate lucrurile sale,

19. De aceea eu socotesc să nu supărăm pe aceia dintre păgâni, care se întorc la Dumnezeu,

20. Ci să le scriem să se ferească de pângăririle idolilor şi de desfrâu

şi de sugrumate şi de sânge,
21. Pentrucă Moise are din timpuri de demult, în toate cetăţile, de cei care îl propoveduesc, fiind citit în sinagogi în fiecare sâmbătă.
22. Atunci au hotărît apostolii şi bătrânii împreună cu toată adunarea, ca, alegând bărbaţi dintre ei, să-i trimită la Antiohia împreună cu Pavel şi cu Varnava, pe Iuda, care se chiamă Varsava, şi pe Sila, bărbaţi cu vază între fraţi,
23. Scriind prin mâinile lor acestea: Apostolii şi bătrânii şi fraţii, fraţilor din Antiohia şi din Siria şi din Cilicia, celor ce sunt dintre păgâni, salutare.
24. Deoarece am auzit că venind unii dintre noi v'au turburat cu cuvinte, slăbind sufletele voastre, zicând să vă tăiaţi împrejur şi să păziţi legea, cărora noi nu le-am poruncit,
25. Am găsit de cuviinţă, adunaţi într'un gând, ca, alegând bărbaţi, să-i trimitem către voi împreună cu iubiţii noştri Varnava şi Pavel,
26. Oameni, care şi-au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.
27. Drept aceea am trimis pe Iuda şi pe Sila, care şi ei vor vesti cu cuvântul aceleaşi.
28. Pentrucă s'a părut Sfântului Duh şi nouă, ca să nu se pună peste voi nicio greutate mai mult, afară de acestea ce sunt de trebuinţă:
29. Să vă feriţi de cele jertfite idolilor şi de sânge şi de sugrumate şi de desfrâu, de care păzindu-vă, bine veţi face. Fiţi sănătoşi!
30. Deci ei fiind lăsaţi să meargă, au venit la Antiohia şi adunând mulţimea, au dat scrisoarea
31. Şi citind-o, s'au bucurat pentru mângâiere.
32. Şi Iuda şi Sila, fiind şi ei prooroci, au mângâiat mult pe fraţi prin cuvânt şi i-au întărit.
33. Şi petrecând acolo câtăva vreme, au fost lăsaţi să meargă cu pace dela fraţi către apostoli,
34. Iar Sila s'a hotărît să rămână acolo.
35. Iar Pavel şi Varnava rămaseră în Antiohia, învăţând şi binevestind împreună şi cu alţii mulţi cuvântul Domnului.
36. Şi după câteva zile a zis Pavel către Varnava: Intorcându-ne, să cercetăm pe fraţii noştri prin toate cetăţile, în care am vestit cuvântul Domnului, cum se află.
37. Şi Varnava voia să

ia împreună pe Ioan, cel numit Marcu,
38. Dar Pavel zicea, că pe cel ce s'a despărţit de ei din Pamfilia şi n'a mers cu ei la lucru să nu-l ia împreună.
39. S'a ivit deci neînţelegere între ei, încât s'au despărţit unul de altul, şi Varnava, luând pe Marcu, a mers cu corabia în Cipru,
40. Iar Pavel alegând pe Sila, s'a dus, încredinţat de către fraţi harului lui Dumnezeu
41. Şi trecea prin Siria şi prin Cilicia, întărind Bisericile.

Pavel în Macedonia. Propoveduirea, minunile şi suferinţele lui.

16 1. Şi a sosit la Derbe şi la Listra şi iată, era acolo un ucenic, anume Timotei, fiul unei femei Iudeie credincioase, iar tatăl lui Elin,
2. Care avea bune mărturii dela fraţii ce erau în Listra şi în Iconia.
3. Acesta a voit Pavel să meargă cu el şi luându-l, l-a tăiat împrejur pentru Iudeii ce erau în locurile acelea, pentrucă ştiau toţi pe tatăl lui că era Elin.
4. Şi cum treceau prin cetăţi, le da învăţătură să păzească hotărîrile rânduite de apostoli şi de bătrânii din Ierusalim.
5. Deci Bisericile se întăreau cu credinţa şi prisoseau cu numărul în toate zilele
6. Şi trecând prin Frigia şi prin ţinutul Galatiei, fiind opriţi de Sfântul Duh a grăi cuvântul în Asia,
7. Venind spre Misia, încercau să meargă spre Bitinia şi nu i-a lăsat Duhul.
8. Şi trecând prin Misia, s'au coborît la Troa
9. Şi vedenie s'a arătat noaptea lui Pavel: un bărbat Macedonean era stând, rugându-l pe el şi zicând: Trecând în Macedonia, ajută-ne,
10. Iar dacă a văzut vedenia, îndată am căutat să ieşim în Macedonia, socotind că ne chiamă Domnul să le binevestim.
11. Pornind deci dela Troa, am mers drept la Samotrachi şi a doua zi la Neapoli
12. Şi de acolo la Filipi, care este cetatea cea dintâi a părţii acesteia a Macedoniei şi colonie. Şi am fost în această cetate petrecând câteva zile.
13. Şi în ziua sâmbetei am ieşit afară din cetate lângă râu, unde socoteam că este un loc de rugăciune, şi şezând, grăiam femeilor ce se adunaseră.
14. Şi asculta o femeie

temătoare de Dumnezeu din
cetatea Tiatirei, anume Li-
dia, care vindea porfiră și
căreia Domnul i-a deschis
inima, ca să ia aminte la
cele grăite de Pavel.
15. Și dacă s'a botezat
ea și casa ei, s'a rugat,
zicând: De m'ați socotit
a fi credincioasă Domnului,
intrând în casa mea, ră-
mâneți. Și ne-a silit pe noi.
16. Și a fost când mer-
geam la rugăciune, ne-a în-
tâmpinat o slujnică având
duh pitonicesc, care aducea
câștig mult stăpânilor ei,
ghicind.
17. Aceasta mergând du-
pă Pavel și după noi, stri-
ga, zicând: Acești oameni
sunt robii lui Dumnezeu
celui de sus, care vă ve-
stesc calea mântuirii.
18. Și a făcut acestea
timp de multe zile. Iar Pa-
vel supărându-se, a zis du-
hului: Îți poruncesc, în nu-
mele lui Iisus Hristos, să
ieși din ea. Și a ieșit în
acel ceas.
19. Și văzând stăpânii ei
că s'a dus nădejdea câști-
gului lor, prinzând pe Pa-
vel și pe Sila, i-au dus în
piață la cei mai-mari.
20. Și ducându-i la pre-
tori, au zis: Acești oameni
turbură cetatea noastră, Iu-
dei fiind
21. Și vestesc obiceiuri
pe care nu ni se cade să le
primim, nici să le facem,
Romani fiind noi.
22. Și s'a ridicat mul-
țimea asupra lor și pre-
torii rupându-le hainele,
au poruncit să-i bată cu
toiege
23. Și dându-le multe lo-
vituri, i-au pus în temniță,
poruncind temnicerului să-i
păzească bine,
24. Care primind aseme-
nea poruncă, i-a pus la fun-
dul temniței și le-a băgat
picioarele în butuc.
25. Iar la miezul nopții,
rugându-se Pavel și Sila,
lăudau pe Dumnezeu și îi
auzeau pe ei cei închiși,
26. Și fără de veste s'a
făcut cutremur mare, în-
cât s'au clătit temeliile
temniței și numaidecât s'au
deschis toate ușile și legă-
turile tuturor s'au desle-
gat
27. Și deșteptându-se
temnicerul și văzând des-
chise ușile temniței, sco-
țând sabia, voia să se o-
moare, socotind că au scă-
pat cei închiși,
28. Iar Pavel a strigat
cu glas mare, zicând: Ni-
mic rău să nu îți faci,
căci toți suntem aici.
29. Și cerând lumină,
a sărit înăuntru și tremu-
rând a căzut înaintea lui
Pavel și a lui Sila.
30. Și scoțându-i afară,
a zis: Domnilor, ce trebue
să fac, ca să mă mântu-
esc?
31. Iar ei au zis: Crede
în Domnul Iisus Hristos

și te vei mântui tu și casa
ta.
32. Și i-au grăit lui cu-
vântul Domnului și tutu-
ror celor din casa lui
33. Și luându-i în acel
ceas al nopții, i-a spălat
de răni și s'a botezat el și
toți ai lui îndată
34. Și ducându-i în casa
sa, le-a pus masă și s'a
bucurat cu toată casa sa,
crezând în Dumnezeu.
35. Și făcându-se ziuă,
au trimis pretorii pe pur-
tătorii de toiege, zicând:
Lasă liberi pe oamenii a-
ceia.
36. Și a spus temnicerul
cuvintele acestea către Pa-
vel, că au trimis pretorii
ca să fiți lăsați liberi. A-
cum deci ieșiți și mergeți
în pace.
37. Iar Pavel a zis către
ei: După ce ne-au bătut
înaintea poporului fără ju-
decată, cetățeni Romani
fiind noi, ne-au pus la în-
chisoare și acum ne scot pe
ascuns? Nu așa, ci să vină
ei să ne scoată.
38. Și purtătorii de to-
iege au vestit pretorilor cu-
vintele acestea și s'au te-
mut, auzind că sunt Ro-
mani
39. Și venind s'au ru-
gat de ei și scoțându-i îi
pofteau să iasă din cetate,
40. Iar ei ieșind din în-
chisoare, au intrat în casa
Lidiei și văzând pe frați,
i-au mângâiat și au plecat.

Turburarea din Tesalonic din pricina propoveduirii lui Pavel. El trece la Vereia și apoi la Atena. Cuvântarea lui Pavel înaintea Areopagului.

17 1. Și trecând prin
Amfipoli și Apolonia,
au venit la Tesalonic, unde
era sinagoga Iudeilor
2. Și, după obiceiul său,
Pavel a intrat la ei și în
trei sâmbete a vorbit cu ei
din Scripturi,
3. Deschizându-le și ară-
tând că trebuia să păti-
mească Hristos și să în-
vieze din morți și că acesta,
pe care eu îl vestesc vouă,
este Hristos Iisus.
4. Și unii din ei au cre-
zut și s'au alăturat lui Pa-
vel și lui Sila și mulțime
mare din Elinii temători de
Dumnezeu și din femeile
de frunte nu puține,
5. Iar Iudeii cei necre-
dincioși, umplându-se de
pismă și luând cu ei niște
oameni răi din cei de rând
și făcând gloată, au întă-
râtat cetatea și năvălind
asupra casei lui Iason, cău-
tau să-i scoată la popor;
6. Și negăsindu-i pe ei,
târau pe Iason și pe unii
din frați la mai-marii ce-
tății, strigând, că cei ce
au turburat toată lumea,
au venit și aici,
7. Pe care i-a primit Ia-
son, și aceștia toți lucrează
împotriva rânduielilor Ce-

zarului, zicând că este alt împărat Iisus.

8. Şi au turburat mulţimea şi pe mai-marii cetăţii, care auzeau acestea.

9. Şi luând garanţie dela Iason şi dela ceilalţi, le-au dat drumul.

10. Şi fraţii au trimis îndată noaptea la Vereia pe Pavel şi pe Sila, care mergând au intrat în sinagoga Iudeilor

11. Şi aceştia erau mai buni la suflet decât cei din Tesalonic şi au primit cuvântul cu toată osârdia, în toate zilele cercetând Scripturile, de sunt acestea aşa.

12. Au crezut deci mulţi din ei şi din femeile Elinilor cele de cinste şi din bărbaţi nu puţini.

13. Şi dacă au înţeles Iudeii din Tesalonic, că şi în Vereia s'a vestit de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit şi acolo, turburând mulţimile.

14. Şi atunci îndată fraţii au trimis pe Pavel să meargă spre mare şi au rămas Sila şi Timotei acolo,

15. Iar cei care însoţeau pe Pavel l-au dus până la Atena şi luând poruncă pentru Sila şi Timotei, ca să vină cât mai curând la el, s'au dus.

16. Iar în Atena aşteptându-i Pavel, se îndârjea cu duhul, văzând cetatea plină de idoli.

17. Sta deci de vorbă în sinagogă cu Iudeii şi cu temătorii de Dumnezeu, şi în piaţă în toate zilele cu cei ce se întâmplau.

18. Iar unii din filosofii epicurei şi stoici vorbeau cu el şi unii ziceau: Oare ce voieşte să grăiască acest semănător de cuvinte? Iar alţii: Se pare că este vestitor de dumnezei străini, căci le binevestea pe Iisus şi învierea lui.

19. Şi prinzându-l, l-au dus la Areopag, zicând: Oare putem să cunoaştem ce este această învăţătură nouă, grăită de tine?

20. Pentrucă tu aduci la auzul nostru lucruri străine. Voim deci să ştim ce ar putea fi acestea,

21. Căci Atenienii toţi şi străinii aflaţi acolo nu-şi petreceau timpul decât spunând sau ascultând ceva nou.

22. Şi stând Pavel în mijlocul Areopagului, a zis: Bărbaţi Atenieni, în toate vă văd că sunteţi foarte evlavioşi,

23. Pentrucă trecând şi privind locurile voastre de închinare, am aflat şi un altar pe care era scris: «Necunoscutului Dumnezeu». Pe cel pe care deci voi necunoscându-l îl cinstiţi, pe acesta vi-l vestesc eu.

24. Dumnezeu, care a făcut lumea şi toate cele ce

sunt în ea, acesta fiind Domnul cerului şi al pământului, nu locueşte în temple făcute de mâini,

25. Nici nu se slujeşte de mâini omeneşti, ca şi cum ar avea trebuinţă de ceva, de vreme ce el dă tuturor viaţă şi suflare şi toate

26. Şi a făcut dintr'un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată faţa pământului, aşezând vremile cele de mai înainte rânduite şi hotarele locuinţei lor.

27. Ca să caute pe Domnul, doar l-ar simţi şi l-ar afla, măcar că nu este departe de fiecare din noi,

28. Căci în el viem şi ne mişcăm şi suntem, precum şi unii din poeţii voştri au zis: că al lui neam şi suntem.

29. Fiind deci neamul lui Dumnezeu, nu trebue să socotim că Dumnezeu este asemenea aurului sau argintului sau pietrei, care este cioplitură a meşteşugului şi a gândului omului.

30. Deci anii neştiinţei acesteia trecându-i cu vederea Dumnezeu, acum porunceşte tuturor oamenilor pretutindeni să se pocăiască,

31. Pentrucă a pus zi, în care va să judece lumea întru dreptate prin bărbatul pe care l-a rânduit de mai înainte, dând încredinţare tuturor prin învierea lui din morţi.

32. Dar auzind de învierea morţilor, unii îşi băteau joc, iar alţii au zis: Te vom mai asculta şi altădată despre aceasta.

33. Şi aşa a ieşit Pavel din mijlocul lor,

34. Iar unii bărbaţi, alipindu-se de el, au crezut, între care era şi Dionisie Areopagitul şi o femeie anume Damaris şi alţii împreună cu ei.

Pavel în Corint. Acvila şi Priscila. Cuvântarea lui Pavel. Crispus mai-marele sinagogii vine la credinţă cu toată casa sa. Vedenia lui Pavel. Proconsulul Gallio. Apollos, bărbat bun-cuvântător şi credincios.

18 1. Iar după acestea, ieşind Pavel din Atena, a venit la Corint

2. Şi găsind pe un Iudeu anume Acvila, de neam din Pont, care de curând venise din Italia, şi pe Priscila, femeia lui—pentrucă poruncise Claudiu să iasă toţi Iudeii din Roma — a venit la ei

3. Şi pentrucă era de acelaşi meşteşug cu ei, a rămas lângă ei şi lucra, căci erau făcători de corturi cu meşteşugul.

4. Şi vorbea în sinagogă în toate sâmbetele şi îndupleca şi Iudei şi Elini,

5. Iar când s'au coborît din Macedonia Sila și Timotei, Pavel era prins cu totul de cuvânt, mărturisind Iudeilor că Iisus este Hristos.
6. Și stând ei împotrivă și hulind, scuturându-și hainele, a zis către ei: Sângele vostru asupra capului vostru. Curat sunt eu. De acum mă voiu duce la păgâni
7. Și mutându-se de acolo, a venit la casa unuia, anume Iustus, temător de Dumnezeu, a cărui casă era alături de sinagogă,
8. Iar Crispus, mai-marele sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa sa, și mulți dintre Corinteni auzind credeau și se botezau.
9. Și a zis Domnul în vedenie, noaptea, lui Pavel: Nu te teme, ci grăiește și nu tăcea,
10. Pentrucă eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine, ca să-ți facă rău, pentrucă în cetatea aceasta am popor mult.
11. Și a șezut acolo un an și șase luni, învățând între ei cuvântul lui Dumnezeu.
12. Și fiind proconsul în Ahaia Gallio, s'au ridicat toți Iudeii într'un gând împotriva lui Pavel și l-au dus la tribunal,
13. Zicând că acesta îndeamnă pe oameni să cinstească pe Dumnezeu împotriva legii.
14. Și vrând Pavel să deschidă gura, a zis Gallio către Iudei: De ar fi vreo nedreptate sau vreo faptă rea, o Iudeilor, v'aș fi suferit după cuviință,
15. Dar de vreme ce este vorba despre învățătură și despre nume și despre legea voastră, veți vedea voi înșivă, pentrucă eu nu vreau să fiu judecător pentru acestea.
16. Și i-a gonit dela tribunal.
17. Și apucând toți Elinii pe Sosten, mai-marele sinagogii, îl băteau înaintea tribunalului. Și Gallio nu avea nicio grijă de acestea,
18. Iar Pavel, mai rămânând încă zile multe, despărțindu-se de frați, a mers pe apă în Siria, și împreună cu el Priscila și Acvila, care și-a tuns capul în Chenhrea, pentrucă făcuse făgăduință.
19. Și a sosit la Efes și pe aceia i-a lăsat acolo, iar el intrând în sinagogă, sta de vorbă cu Iudeii
20. Și rugându-l ca să rămână la ei mai multă vreme, n'a voit,
21. Ci s'a despărțit de ei, zicând: Trebue neapărat ca praznicul ce vine să-l fac în Ierusalim și mă voiu întoarce iarăși la voi, de va voi Dumnezeu. Și a plecat dela Efes

22. Și coborîndu-se la Cezareia, s'a suit (la Ierusalim) și s'a închinat Bisericii, coborîndu-se apoi la Antiohia
23. Și stând acolo câtăva vreme, s'a dus, trecând la rând prin ținutul Galatiei și prin Frigia, întărind pe toți ucenicii,
24. Iar un Iudeu, anume Apollos, Alexandrin de neam, bărbat meșter la cuvânt, a venit la Efes, puternic fiind în Scripturi.
25. Acesta era învățat în calea Domnului și fierbând cu duhul, grăia și învăța adevărat cele despre Domnul, cunoscând numai botezul lui Ioan.
26. Deci a început a grăi cu îndrăsneală în sinagogă, și auzindu-l Acvila și Priscila, l-au luat și i-au arătat mai cu amănuntul calea lui Dumnezeu.
27. Și vrând el să treacă în Ahaia, l-au îndemnat frații și au scris ucenicilor să-l primească; mergând el acolo, a ajutat cu harul mult celor ce crezuseră,
28. Pentrucă înfrunta pe Iudei cu tărie înaintea poporului, arătându-le din Scripturi că Iisus este Hristos.

Pavel propovedueşte în Efes, botează și săvârșește vindecări. Dimitrie Argintarul ridică poporul împotriva lui.

19 1. Și când era Apollos în Corint, Pavel, trecând prin părțile de sus, a venit la Efes și găsind pe unii ucenici,
2. A zis către ei: Luatați Duh Sfânt după ce ați crezut? Iar ei au zis către el: Incă nu am auzit de este Duh Sfânt.
3. Și a zis către ei: Dar în ce v'ați botezat? Iar ei au zis: In botezul lui Ioan.
4. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat botezul pocăinței, zicând poporului să creadă în cel ce vine după el, adecă în Hristos Iisus.
5. Și auzind, s'au botezat în numele Domnului Iisus
6. Și punându-și Pavel mâinile peste ei, a venit Duhul Sfânt peste ei și grăiau în limbi și prooroceau
7. Și erau de toți ca la doisprezece bărbați.
8. Și el intrând în sinagogă, cu îndrăsneală a grăit timp de trei luni, vorbind cu ei și adeverind cele despre împărăția lui Dumnezeu,
9. Iar pentrucă unii se împietreau și nu ascultau, grăind de rău calea Domnului înaintea mulțimii, Pavel, depărtându-se dela ei, a osebit pe ucenici, învățând în toate zilele în școala unuia Tiranus.
10. Și aceasta s'a făcut timp de doi ani, încât toți

cei ce locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Iisus, și Iudeii și Elinii.

11. Și minuni nu mici făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel,

12. Încât și peste cei ce erau bolnavi se aduceau de pe trupul lui ștergare sau șorțuri și se depărtau dela ei boalele și duhurile rele ieșeau din ei.

13. Și au încercat unii din Iudeii ce umblau din loc în loc scoțând demoni, să cheme peste cei ce aveau duhuri rele numele Domnului Iisus, zicând: Jurămu-vă pe voi cu Iisus, pe care îl propoveduește Pavel.

14. Și erau șapte feciori ai lui Scheva, Iudeul mare-preot, care făceau aceasta.

15. Și răspunzând duhul cel rău a zis: Pe Iisus îl cunosc și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?

16. Și sărind asupra lor omul în care era duhul cel rău și biruindu-i, s'a întărit asupra lor, încât au fugit goi și răniți din casa aceea.

17. Și aceasta s'a făcut cunoscută la toți Iudeii și Elinii ce locuiau în Efes și a căzut frică peste toți aceia și se mărea numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei ce crezuseră veneau de se mărturiseau și spuneau faptele lor,

19. Iar mulți din cei ce făcuseră vrăjile, aducând cărțile, le ardeau înaintea tuturor și au socotit prețurile lor și au aflat cincizeci de mii de arginți.

20. Așa creștea și se întărea cu putere cuvântul Domnului.

21. Și dacă s'au săvârșit acestea, a hotărît Pavel cu duhul, ca trecând prin Macedonia și prin Ahaia, să meargă la Ierusalim, zicând că după ce voiu fi acolo, trebue să văd și Roma.

22. Și trimițând în Macedonia pe doi din cei ce-i slujeau, pe Timotei și pe Erast, el a rămas câtăva vreme în Asia.

23. Și s'a făcut în vremea aceea turburare nu puțină pentru calea Domnului.

24. Pentrucă un argintar anume Dimitrie, făcând temple de argint ale Dianei, da meșterilor lucru nu puțin.

25. Pe care adunându-i, și pe cei ce erau lucrători de unele ca acestea, a zis: Bărbaților, știți că din acest lucru este câștigul nostru

26. Și vedeți și auziți, că nu numai în Efes, ci mai în toată Asia, Pavel acesta a abătut, înduplecând-o, mare mulțime, zicând că nu sunt dumnezei cei făcuți de mâini

27. Și nu numai această meserie a noastră este în primejdie de a fi dispreţuită, ci și templul zeiței celei mari, Diana, de a fi socotit de nimic, ba încă de a fi doborîtă și mărețla ei, pe care toată Asia și lumea o cinstește.

28. Și auzind și umplându-se de mânie, strigau, zicând: Mare este Diana Efesenilor!

29. Și s'a umplut toată cetatea de turburare și s'au pornit toți într'un gând la teatru, răpind împreună și pe Gaius și pe Aristarh, Macedonenii, tovarășii lui Pavel,

30. Iar Pavel vrând să intre în popor, nu l-au lăsat ucenicii.

31. Încă și unii din mai-marii Asiei, fiind lui prieteni, trimițând la el, îl rugau să nu se ducă la teatru.

32. Deci alții strigau altceva, pentrucă era adunarea turburată și cei mai mulți nu știau pentru ce s'au adunat.

33. Iar din mulțime au scos pe Alexandru, punându-l înainte Iudeii. Iar Alexandru, făcând semn cu mâna, voia să răspundă poporului,

34. Dar cunoscând ei că este Iudeu, un singur glas ieșea dela toți, care ca vreo două ceasuri strigau: Mare este Diana Efesenilor!

35. Iar secretarul potolind norodul, a zis: Bărbați Efeseni, cine este omul acela, care nu știe că cetatea Efesenilor este purtătoare de grijă a templului Dianei celei mari și a chipului ei?

36. Deci fiind mai presus de îndoială acestea, trebue să vă astâmpărați și să nu faceți nimic necuviincios,

37. Căci ați adus pe bărbații aceștia, care nu sunt nici furi de cele sfinte, nici nu hulesc pe zeița voastră,

38. Iar de au Dimitrie și cei împreună cu el meșteri cuvânt către cineva, sunt judecători și proconsuli, pârască-se unul pe altul,

39. Iar dacă urmăriți altceva, se va deslega în adunarea cea legiuită,

40. Pentrucă suntem în primejdie de a fi învinuiți de răscoală pe ziua de astăzi, fiindcă nicio pricină nu este pentru care am putea să dăm seamă de turburarea aceasta.

41. Și zicând aceasta, a împrăștiat adunarea.

Călătoria lui Pavel prin Macedonia și Grecia în Asia. El învie pe Eutih în Troa. Dă sfaturi păstorești la Milet preoților din Efes.

20 1. Iar după ce a încetat turburarea, chemând Pavel pe ucenici și

luându-şi rămas bun, a ieşit să meargă în Macedonia
2. Şi trecând prin părţile acelea şi mângâindu-i cu cuvinte multe, a venit în Grecia
3. Şi rămânând acolo trei luni, fiindcă s'a făcut vicleşug asupra lui din partea Iudeilor, vrând el să se sue în Siria, s'a gândit să se întoarcă prin Macedonia.
4. Şi mergeau împreună cu el până în Asia Sosipatru din Vereia şi din Tesaloniceni Aristarh şi Secundus, şi Gaius din Derbe şi Timotei, iar din Asia Tihic şi Trofim.
5. Aceştia, mergând înainte, ne-au aşteptat pe noi în Troa,
6. Iar noi, după zilele Azimilor, am mers pe apă dela Filipi şi în cinci zile am venit la ei la Troa, unde am rămas şapte zile.
7. Iar în ziua întâia a săptămânii, adunaţi fiind ucenicii să frângă pâine, Pavel vorbea cu ei vrând să plece a doua zi şi a lungit cuvântul până la miezul nopţii.
8. Şi erau făclii multe în camera de sus, unde erau adunaţi
9. Şi şezând un tânăr, anume Eutih, la o fereastră, cuprins fiind de somn greu, pe când Pavel vorbea tot mai mult, doborît de somn, a căzut jos dela catul al treilea şi l-au luat mort,
10. Iar Pavel coborîndu-se, a căzut peste el şi îmbrăţişându-l, a zis: Nu vă turburaţi, că sufletul lui este în el.
11. Şi suindu-se şi frângând pâine şi mâncând şi vorbind cu ei mult până la ziuă, aşa a ieşit,
12. Iar pe băiat l-au adus viu şi s'au mângâiat nu puţin.
13. Iar noi venind la corabie, am mers la Ason, vrând să luăm de acolo pe Pavel, pentrucă aşa era rânduit, voind el să meargă pe uscat, pe jos.
14. Şi dacă s'a întâlnit cu noi la Ason, luându-l cu noi am venit la Mitilene
15. Şi de acolo plutind cu corabia, a doua zi am sosit în faţa insulei Hios şi în cealaltă zi am ajuns în Samos şi rămânând în Troghilion, a doua zi am venit la Milet,
16. Căci Pavel a găsit de cuviinţă să treacă de Efes, ca să nu i se întâmple să întârzieze în Asia, pentrucă se grăbea de ar putea să fie la Ierusalim în ziua praznicului a Cincizeci de zile.
17. Şi trimiţând din Milet la Efes, a chemat pe presbiterii Bisericii.
18. Şi dacă au venit la el, le-a zis: Voi ştiţi din ziua cea dintâi, în care am

intrat în Asia, cum am fost cu voi în toată vremea,
19. Slujind Domnului cu toată smerenia şi cu multe lacrimi şi încercări, care mi s'au întâmplat prin vicleşugurile Iudeilor,
20. Cum nimic n'am făcut din cele de folos fără să vă vestesc şi să vă învăţ înaintea poporului şi prin case,
21. Mărturisind şi Iudeilor şi Elinilor pocăinţa faţă de Dumnezeu şi credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos.
22. Şi acum, iată, eu legat fiind cu duhul, merg la Ierusalim, neştiind cele ce mi se vor întâmpla acolo,
23. Decât numai că Duhul Sfânt mărturiseşte prin cetăţi zicând, că mă aşteaptă legături şi necazuri,
24. Dar nimic nu iau în seamă, nici nu socotesc de preţ viaţa mea, decât numai ca să-mi săvârşesc calea cu bucurie şi slujba pe care am luat-o dela Domnul Iisus, de a mărturisi Evanghelia harului lui Dumnezeu.
25. Şi acum, iată, eu ştiu că nu veţi mai vedea faţa mea voi toţi, pe la care am trecut propovedund împărăţia lui Dumnezeu.
26. Pentru aceea vă mărturisesc în ziua de astăzi, că eu sunt curat de sângele tuturor,
27. Căci nu m'am sfiit să vă vestesc toată voia lui Dumnezeu.
28. Drept aceea, luaţi aminte la voi şi la toată turma, în care Duhul Sfânt v'a pus episcopi, ca să păstoriţi Biserica lui Dumnezeu, pe care a câştigat-o cu sângele său,
29. Căci eu ştiu aceasta, că după plecarea mea vor intra între voi lupi răi, care nu vor cruţa turma
30. Şi dintre voi înşivă se vor ridica bărbaţi, grăind lucruri sucite, ca să tragă pe ucenici după ei.
31. Pentru aceea priveghiaţi, aducându-vă aminte, că trei ani n'am încetat, învăţând cu lacrimi noaptea şi ziua pe fiecare din voi.
32. Şi acum, fraţilor, vă încredinţez, lui Dumnezeu şi cuvântului harului lui, care poate să vă zidească şi să vă dea moştenirea între toţi cei sfinţiţi.
33. Argintul sau aurul sau haina nimănui n'am poftit.
34. Voi înşivă ştiţi, că mâinile acestea au slujit trebuinţelor mele şi celor ce sunt cu mine.
35. Toate vi le-am arătat, că aşa ostenindu-vă se cade să ajutaţi celor slabi, aducându-vă aminte de cuvântul Domnului Iisus, că el a zis: Mai fericit este a da decât a lua.

36. Și acestea zicând, plecându-și genunchii, s'a rugat împreună cu ei toți.

37. Și au plâns mult cu toții și căzând pe grumazii lui Pavel, îl sărutau,

38. Cuprinzându-i jale mai ales pentru cuvântul pe care l-a zis, că nu vor mai vedea fața lui. Și îl petrecură până la corabie.

Călătoria lui Pavel la Cezareia Palestinei. Agav îi prevestește ce are să sufere în Ierusalim. Sfatul dat lui Pavel de Iacov. Iudeii se ridică asupra lui în Ierusalim. El e scăpat de căpitanul oastei.

21 1. Și a fost după ce am plecat noi, despărțindu-ne de ei, mergând drept, am venit la Cos și a doua zi la Rodos și de acolo la Patara

2. Și găsind o corabie care mergea spre Fenicia, suindu-ne în ea, am plecat.

3. Și zărind Cipru și lăsându-l la stânga, mergeam spre Siria și ne-am coborît la Tir, pentrucă acolo avea corabia de descărcat povara.

4. Și am rămas acolo șapte zile, găsind ucenici, care ziceau lui Pavel prin Duhul, să nu se sue la Ierusalim.

5. Și când am împlinit zilele, plecând mergeam, petrecându-ne toți, împreună cu femei și cu copii, până afară din cetate, și plecând genunchii pe țărm, am făcut rugăciune

6. Și luând rămas bun unii dela alții, am intrat în corabie, iar aceia s'au întors la ale lor.

7. Iar noi săvârșind calea pe apă, dela Tir am venit la Ptolemaida și îmbrățișând pe frați, am rămas la ei o zi,

8. Iar a doua zi plecând noi, cei ce eram cu Pavel, am venit la Cezareia și intrând în casa lui Filip evanghelistul, care era din cei șapte, am rămas la el.

9. Și acesta avea patru fiice fecioare, proorocițe.

10. Și rămânând noi acolo multe zile, s'a coborît din Iudeia un prooroc anume Agav

11. Și venind către noi și luând brâul lui Pavel și legându-și mâinile și picioarele, a zis: Acestea zice Duhul Sfânt: Pe bărbatul al căruia este brâul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii și îl vor da în mâinile păgânilor.

12. Și dacă am auzit acestea, îl rugam noi și localnicii să nu se sue la Ierusalim.

13. Și a răspuns Pavel: Ce faceți de plângeți și îmi întristați inima? Căci eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci să și mor în

Ierusalim pentru numele Domnului Iisus.

14. Și neînduplecându-se el, am încetat, zicând: Facă-se voia Domnului!

15. Iar după zilele acestea pregătindu-ne, ne suirăm la Ierusalim

16. Și au venit împreună cu noi și din ucenicii dela Cezareia, ducându-ne la un oarecare Mnason din Cipru, vechiu ucenic, la care am fost găzduiți.

17. Și sosind la Ierusalim, ne-au primit frații cu bucurie,

18. Iar a doua zi a intrat Pavel împreună cu noi la Iacov și au venit toți bătrânii

19. Și după ce i-a salutat, le-a spus pe rând câte una cele ce a făcut Dumnezeu la păgâni prin slujirea lui,

20. Și ei auzind, slăveau pe Domnul și i-au zis: Vezi, frate, câte mii de Iudei sunt care au crezut și toți sunt râvnitori pentru lege

21. Și au înțeles despre tine, că înveți despărțire de Moise pe toți Iudeii care sunt printre păgâni, zicând să nu-și taie împrejur pe fiii lor, nici să nu umble după datini.

22. Ce este deci? Fără îndoială trebue să se adune mulțime, căci vor auzi că ai venit.

23. Deci fă aceasta ce îți spunem: Sunt la noi patru bărbați, care au asupra lor făgăduință,

24. Pe aceștia luându-i, curățește-te împreună cu ei și cheltuește pentru ei, ca să-și radă capul și vor cunoaște toți, că nimic nu este din cele ce au auzit despre tine, ci umbli și tu păzind legea,

25. Iar pentru păgânii care au crezut, noi le-am scris, socotind să nu păzească nimic de acest fel, decât numai să se ferească de ce este jertfit idolilor și de sânge și de sugrumate și de desfrâu.

26. Atunci Pavel luând pe bărbații aceia, curățindu-se cu ei a doua zi, a intrat în templu vestind plinirea zilelor curățirii, până ce s'a adus jertfă pentru fiecare din ei.

27. Și când era să se împlinească șapte zile, Iudeii din Asia, văzându-l în templu, au întărâtat toată mulțimea și au pus mâinile pe el,

28. Strigând: Bărbați Israilteni, ajutați! Acesta este omul care învață pe toți pretutindeni împotriva poporului și a legii și a locului acestuia, încă și Elini a adus în templu și a spurcat acest loc sfânt,

29. Căci văzuseră împreună cu el în cetate pe Trofim Efeseanul, pe care so-

coteau că l-a adus Pavel
în templu.
30. Şi s'a pornit toată
cetatea şi a alergat popo-
rul şi prinzând pe Pavel,
îl trăgeau afară din tem-
plu şi îndată s'au închis
porţile.
31. Şi căutând să-l o-
moare, a ajuns veste la că-
pitanul cohortei, că s'a tur-
burat tot Ierusalimul.
32. Acela îndată luând
ostaşi şi sutaşi, a alergat
asupra lor, iar ei văzând
pe căpitan şi pe ostaşi, au
încetat de a bate pe Pavel
33. Şi apropiindu-se că-
pitanul, l-a apucat şi a po-
runcit să-l lege cu două
lanţuri şi întreba cine este
şi ce a făcut.
34. Şi alţii altceva stri-
gau în mulţime şi nepu-
tând să înţeleagă adevă-
rul din cauza sgomotului, a
poruncit să-l ducă în ta-
bără.
35. Şi când a ajuns la
trepte, a trebuit, de silni-
cia mulţimii, să fie purtat
de ostaşi,
36. Căci mergea după el
mulţime de popor, stri-
gând: Omoară-l!
37. Şi vrând să-l ducă
în tabără, Pavel a zis că-
pitanului: Imi este îngă-
duit să vorbesc ceva cu
tine? Iar el a zis: Ştii gre-
ceşte?
38. Oare nu eşti tu Egip-
teanul, care te-ai răsculat
zilele trecute şi ai scos în
pustie pe cei patru mii de
bărbaţi sicari?
39. Şi a zis Pavel: Eu
sunt Iudeu din Tarsul
Ciliciei, cetăţean al unei
cetăţi care nu este neîn-
semnată, şi te rog dă-mi
voie să grăiesc către popor.
40. Şi dându-i voie, Pa-
vel, stând pe trepte, a fă-
cut poporului semn cu mâ-
na. Şi făcându-se tăcere
mare, a grăit în limba e-
vreiască, zicând:

*Apărarea lui Pavel. Che-
marea şi trimiterea lui la
propoveduire. Ca cetăţean
roman cere să nu fie bătut.*

22 1. Bărbaţi fraţi şi
părinţi, ascultaţi a-
cum apărarea mea faţă de
voi.
2. Şi auzind ei că le vor-
beşte în limba evreiască,
au făcut mai multă linişte
şi le-a zis:
3. Eu sunt bărbat Iudeu,
născut în Tarsul Ciliciei
şi crescut în cetatea acea-
sta la picioarele lui Ga-
maliel, am învăţat cu ama-
nuntul legea părintească,
râvnitor fiind lui Dumne-
zeu, precum sunteţi voi a-
stăzi,
4. Care am prigonit a-
ceastă învăţătură până la
moarte, legând şi dând la
închisoare bărbaţi şi fe-
mei,
5. Precum mărturiseşte
pentru mine şi marele preot

şi tot sfatul bătrânilor,
dela care luând şi scrisori
către fraţi, mergeam la Da-
masc, ca să-i aduc legaţi
la Ierusalim şi pe cei ce
erau acolo, spre a fi pe-
depsiţi.
6. Şi a fost când mer-
geam eu şi mă apropiam de
Damasc, la amiază, fără de
veste a strălucit din cer
împrejurul meu lumină
multă
7. Şi am căzut la pământ
şi am auzit glas zicân-
du-mi: Saule, Saule, de ce
mă prigoneşti?
8. Iar eu am răspuns:
Cine eşti, Doamne? Şi a zis
către mine: Eu sunt Iisus
Nazarineanul, pe care tu
îl prigoneşti.
9. Iar cei ce erau împre-
ună cu mine au văzut lu-
mina şi s'au înfricoşat,
iar glasul celui ce-mi grăia
nu l-au auzit
10. Şi am zis: Ce să
fac, Doamne? Iar Dom-
nul a zis către mine: Scu-
lându-te, mergi în Damasc
şi acolo ţi se va vorbi de-
spre toate cele ce ţi s'au
rânduit să faci.
11. Şi fiindcă nu vedeam
de strălucirea luminii ace-
leia, am venit la Damasc,
fiind dus de mână de cei
ce erau împreună cu mine,
12. Iar un oarecare Ana-
nia, bărbat bine-credincios
după lege, mărturisit de
toţi Iudeii care locuesc în
Damasc,
13. Venind la mine şi
stând înainte, mi-a zis:
Saule, frate, vezi iarăşi. Şi
în ceasul acela am privit
la el,
14. Iar el a zis: Dum-
nezeul părinţilor noştri te-a
ales pe tine, ca să cunoşti
voia lui şi să vezi pe cel
drept şi să auzi glas din
gura lui,
15. Că vei fi lui măr-
turie la toţi oamenii pen-
tru cele ce ai văzut şi ai
auzit.
16. Şi acum, ce zăbo-
veşti? Sculându-te, botea-
ză-te şi spală-ţi păcatele,
chemând numele Domnului.
17. Şi mi s'a întâmplat,
când m'am întors la Ieru-
salim şi mă rugam în tem-
plu, că am căzut în uimire
18. Şi l-am văzut pe el
zicându-mi: Grăbeşte-te şi
ieşi curând din Ierusalim,
că nu vor primi mărturia
ta despre mine.
19. Şi am zis: Doamne,
ei ştiu că eu puneam la
închisoare şi băteam în si-
nagogi pe cei ce credeau în
tine,
20. Şi când se vărsa sân-
gele lui Ştefan, mucenicul
tău, eram de faţă şi eu şi
încuviinţam uciderea lui,
păzind hainele celor care îl
omorau.
21. Şi a zis către mine:
Mergi, că eu te voiu tri-
mite la neamuri departe.
22. Şi l-au ascultat până
la cuvântul acesta şi au ri-

dicat glasul, zicând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta, că nu se cade să trăiască!

23. Şi strigând ei, aruncând hainele şi asvârlind praf în aer,

24. A poruncit căpitanul să-l ducă în tabără, zicând să-l cerceteze cu bătaie, ca să ştie pentru care pricină strigau aşa împotriva lui.

25. Şi când l-au întins pentru a-l bate cu biciu de curele, a zis Pavel către sutaşul ce sta de faţă: Oare vă este îngăduit să bateţi un cetăţean Roman şi neosândit?

26. Şi auzind sutaşul, mergând a spus căpitanului, zicând: Vezi ce ai să faci, căci omul acesta este Roman.

27. Şi venind căpitanul, i-a zis: Spune-mi, dacă eşti Roman? Iar el a zis: da.

28. Şi a răspuns căpitanul: Eu cu multă cheltuială am câştigat cetăţenia aceasta, iar Pavel a zis: Iar eu sunt şi născut.

29. Deci s'au depărtat îndată dela el cei ce voiau să-l bată şi căpitanul s'a înfricoşat după ce a înţeles că este Roman şi pentrucă îl legase.

30. Şi a doua zi, voind să cunoască adevărul, pentru ce este pârît de Iudei, l-a deslegat din legături şi a poruncit să vină marii preoţi şi tot sinedriul lor şi, aducând pe Pavel, l-a pus în mijlocul lor.

Pavel vorbind adunării este pălmuit. Răspunsul său către marele preot. Provoacă neînţelegere în adunare. Vicleşugul Iudeilor împotriva lui Pavel dat pe faţă. Trimiterea lui la Cezareia.

23 1. Şi privind Pavel spre sinedriu, a zis: Bărbaţi fraţi, eu cu toată buna-ştiinţă am vieţuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Iar marele preot Anania a poruncit celor ce stau lângă el să-l bată peste gură.

3. Atunci Pavel a zis către ei: Să te bată Dumnezeu, perete văruit. Chiar tu şezi judecându-mă după lege, şi porunceşti să mă bată împotriva legii?

4. Iar cei ce stau lângă el au zis: Batjocoreşti pe marele preot al lui Dumnezeu?

5. Iar Pavel a zis: N'am ştiut, fraţilor, că este mare preot, căci scris este: «Pe mai-marele poporului tău să nu-l grăieşti de rău».

6. Deci ştiind Pavel că o parte erau saducei, iar alta farisei, a strigat în adunare: Bărbaţi fraţi, eu sunt fariseu, fecior de fariseu. Pentru nădejdea şi învierea morţilor sunt eu judecat.

7. Şi aceasta grăind el, s'a făcut neînţelegere între farisei şi între saducei şi s'a desbinat mulţimea,

8. Căci saduceii zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, iar fariseii le mărturisesc pe amândouă.

9. Şi s'a făcut strigăt mare şi sculându-se cărturarii din partea fariseilor, se certau zicând: Nici-un rău nu aflăm în omul acesta, iar de i-a grăit lui duh sau înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Şi mare neînţelegere fiind, temându-se căpitanul să nu sfâşie ei pe Pavel, a poruncit ostaşilor să se coboare şi să-l ia din mijlocul lor şi să-l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea următoare, apărându-i Domnul, a zis: Indrăsneşte, Pavel, căci precum ai mărturisit cele despre mine la Ierusalim, aşa trebue să mărturiseşti şi la Roma.

12. Iar când s'a făcut ziuă, adunându-se unii Iudei, s'au jurat, zicând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea, până ce nu vor omorî pe Pavel.

13. Şi cei ce făcuseră jurământul acesta erau mai mulţi de patruzeci,

14. Care mergând la mai-marii preoţilor şi la bătrâni, au zis: Ne-am legat cu jurământ, să nu gustăm nimic până nu vom omorî pe Pavel,

15. Acum deci voi vestiţi căpitanului împreună cu sinedriul, ca mâine să-l coboare la voi, ca şi cum aţi vrea să cercetaţi mai cu amănuntul cele privitoare la el, iar noi, înainte de a se apropia el, suntem gata să-l omorîm.

16. Şi auzind feciorul surorii lui Pavel cursa, mergând şi intrând în tabără, a spus lui Pavel,

17. Şi chemând Pavel pe unul din sutaşi, a zis: Pe tânărul acesta du-l la căpitan, pentrucă are să-i spună ceva.

18. Deci luându-l acela, l-a dus la căpitan şi a zis: Chemându-mă Pavel cel legat, s'a rugat pentru acest tânăr să-l aduc la tine, că are să-ţi spună ceva.

19. Iar căpitanul luându-l de mână şi dându-se de o parte, l-a întrebat: Ce ai să-mi spui?

20. Şi el a zis: Iudeii s'au vorbit să te roage, ca mâine să cobori pe Pavel la sinedriu, ca şi cum ar vrea să afle ceva mai cu amănuntul despre el.

21. Deci să nu-i asculţi, pentrucă îl pândesc mai mulţi de patruzeci de bărbaţi, care s'au jurat să nu mănânce şi să nu bea, până nu-l vor omorî, şi acum ei sunt gata, aşteptând făgăduinţa dela tine.

22. Deci căpitanul a dat
drumul tânărului, poruncindu-i:
Nimănui să nu
spui, că ai arătat aceasta
către mine.
23. Şi chemând doi sutaşi,
a zis: Gătiţi dela al
treilea ceas din noapte două
sute de ostaşi, ca să meargă
la Cezareia, şi călăreţi
şaptezeci şi suliţaşi două
sute
24. Şi animale de călărie
să aduceţi, ca punând pe
Pavel să-l ducă teafăr la
Felix procuratorul,
25. Scriind epistolă cu
cuprinsul acesta:
26. Claudius Lisias, prea
puternicului procurator Felix,
închinăciune!
27. Pe acest bărbat, fiind
prins de Iudei şi având să
fie omorît de ei, mergând
eu cu oaste l-am scos, înţelegând
că este Roman
28. Şi voind să cunosc
pricina pentru care îl pârăsc,
l-am coborît la sinedriul
lor,
29. Pe care l-am aflat
pârît pentru pricinile legii
lor, dar neavând nicio vină
vrednică de moarte sau de
temniţă,
30. Şi vestindu-mi-se
că va să fie cursă asupra
acestui bărbat din partea
Iudeilor, din acest ceas l-am
trimis la tine, poruncind şi
pârîşilor să-ţi spună cele
ce au asupra lui. Fii sănătos!
31. Deci ostaşii, luând
pe Pavel după cum li se
poruncise, l-au adus noaptea
la Antipatrida.
32. Iar a doua zi s'au
întors în tabără, lăsând pe
călăreţi să meargă cu el,
33. Care intrând în Cezareia
şi dând proconsulului
scrisoarea, au pus şi
pe Pavel înaintea lui.
34. Şi citind proconsulul
şi întrebând din ce ţinut
este şi înţelegând că este
din Cilicia,
35. A zis: Te voiu asculta
când vor veni şi pârîşii
tăi. Şi a poruncit să fie
păzit în pretoriul lui Irod.

Pavel înaintea lui Felix şi răspunsul lui la învinuirile Iudeilor.

24 1. Iar după cinci zile,
s'a coborît marele
preot Anania cu bătrânii
şi cu un oarecare retor,
Tertul, şi s'au înfăţişat
procuratorului împotriva
lui Pavel.
2. Şi fiind chemat el, a
început a-l pârî Tertul, zicând:
Multă pace dobândind
prin tine şi bune întocmiri,
care se fac la neamul
acesta prin purtarea
ta de grijă,
3. Mărturisim cu toată
mulţumirea, puternice Felix,
în toată vremea şi în
tot locul.
4. Dar ca să nu te ostenesc
mai mult, te rog să
ne asculţi pe scurt cu blândeţea
ta.
5. Căci am aflat pe omul
acesta ca o ciumă şi pornind
răzvrătire la toţi Iudeii
care sunt în toată lumea,
fiind mai mare peste
eresul Nazarinenilor,
6. Care a încercat să
spurce şi templul şi pe care
l-am prins şi am voit să-l
judecăm după legea noastră.
7. Dar venind Lisias căpitanul,
l-a luat cu multă
silnicie din mâinile noastre,
8. Poruncind pârîşilor lui
să vină la tine. Vei putea
să cunoşti dela el, cercetând
tu însuţi, toate cele de care
îl învinovăţim noi.
9. Se alăturau totodată
şi Iudeii, zicând că acestea
aşa sunt.
10. Iar Pavel, făcându-i
procuratorul semn să grăiască,
a răspuns: Ştiindu-te
că eşti de mulţi ani judecător
neamului acestuia,
vorbesc mai bucuros pentru
apărarea mea,
11. Că tu poţi şti, că
nu sunt mai mult de douăsprezece
zile, de când m'am
suit să mă închin în Ierusalim;
12. Şi nici în templu
nu m'au găsit vorbind cu
cineva sau făcând turburare
în mulţime, nici în
sinagogi, nici în cetate,
13. Nici nu pot să dovedească
cele de care mă
învinuesc ei acum.
14. Şi-ţi mărturisesc aceasta,
că după învăţătura
pe care ei o numesc eres,
aşa slujesc Dumnezeului
părintesc, crezând toate
cele scrise în lege şi în
prooroci,
15. Având nădejde în
Dumnezeu, pe care şi aceştia
o aşteaptă, că va să
fie învierea morţilor, şi a
drepţilor şi a nedrepţilor;
16. Şi întru aceasta mă
nevoiesc şi eu, ca să am
totdeauna cuget fără vină
înaintea lui Dumnezeu şi
a oamenilor.
17. Şi după mulţi ani,
am venit să fac milostenii
la neamul meu şi prinoase,
18. Când m'au aflat curăţit
în templu, nu cu gloată,
nici cu gâlceavă, nişte
Iudei din Asia,
19. Care trebuiau să vină
de faţă înaintea ta şi să
mă pârască, de au ceva
asupra mea;
20. Sau spună aceştia
înşişi, ce nedreptate au găsit
la mine, când am stat
înaintea sinedriului,
21. Decât numai pentru
acest singur cuvânt, pe
care l-am strigat stând între
ei, că pentru învierea
morţilor sunt eu judecat de
voi astăzi.
22. Şi auzind Felix acestea,
i-a amânat, fiindcă
ştia destul de bine cele privitoare
la învăţătura aceasta
şi a zis: Când Lisias

căpitanul se va coborî, voiu hotărî cele ale voastre.
23. Şi a poruncit sutaşului să fie păzit Pavel şi să aibă uşurare şi să nu oprească pe nimeni din ai lui de a-i sluji sau a veni la el.
24. Iar după câteva zile, venind Felix cu Drusila, femeia sa, care era Evreică, a chemat pe Pavel şi l-a ascultat despre credinţa în Hristos.
25. Şi vorbind el despre dreptate şi despre înfrânare şi despre judecata ce va să fie, înfricoşându-se Felix, a răspuns: Acum mergi şi când voiu găsi vreme, te voiu mai chema,
26. Incă şi nădăjduind că i se vor da bani de către Pavel, ca să-l deslege, de aceea şi mai des chemându-l, vorbea cu el.
27. Iar după ce s'au împlinit doi ani, a urmat lui Felix Porcius Festus şi vrând Felix să facă pe plac Iudeilor, a lăsat pe Pavel legat.

Pavel se apără înaintea lui Festus şi cere să fie trimis la judecata Cezarului. Festus îl aduce la Agripa şi Berenice, care doreau să-l asculte.

25 1. Deci intrând Festus în ţinut, s'a suit după trei zile dela Cezareia la Ierusalim
2. Şi i s'au înfăţişat marele preot şi cei mai de frunte ai Iudeilor împotriva lui Pavel şi îl rugau,
3. Cerând ca o favoare asupra lui, ca să-l trimită la Ierusalim, urzind planul să-l ucidă pe drum.
4. Festus a răspuns că Pavel este ţinut sub pază la Cezareia şi că el însuşi are să plece în curând.
5. Deci cei tari între voi, zise, coborîndu-se împreună cu mine, să-l învinuiască, dacă au ceva asupra acestui bărbat.
6. Şi rămânând la ei nu mai multe de opt sau zece zile, s'a coborît la Cezareia şi a doua zi şezând la judecată, a poruncit să fie adus Pavel.
7. Şi venind el, au stat împrejurul lui Iudeii, care veniseră din Ierusalim, aducând asupra lui Pavel multe şi grele învinuiri, pe care nu puteau să le dovedească.
8. Apărându-se el, a zis: Nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva templului, nici împotriva Cezarului n'am greşit ceva.
9. Iar Festus, vrând să facă plăcere Iudeilor, răspunzând, a zis lui Pavel: Voieşti să te sui la Ierusalim şi să fii judecat pentru acestea acolo, înaintea mea?
10. Iar Pavel a zis: Stau la judecata Cezarului, unde trebue să fiu judecat. Iudeilor nu le-am făcut nicio nedreptate, după cum şi tu mai bine ştii;
11. Pentrucă de am făcut nedreptate şi am săvârşit ceva vrednic de moarte, nu mă feresc de moarte; dar dacă nu este nimic din cele de care mă învinuesc aceştia, nimeni nu poate să mă dăruiască lor. Cer să fiu judecat de Cezarul.
12. Atunci Festus, vorbind cu sfetnicii, a răspuns: De Cezarul vrei să fii judecat, la Cezarul vei merge.
13. Şi după ce au trecut câteva zile, regele Agripa şi Berenice s'au coborît la Cezareia, ca să salute pe Festus.
14. Şi rămânând acolo zile multe, Festus a vorbit regelui despre Pavel, zicând: Este lăsat legat de Felix un bărbat,
15. Pentru care, fiind eu la Ierusalim, s'au înfăţişat înaintea mea mai-marii preoţilor şi bătrânii Iudeilor, cerând judecată împotriva lui;
16. Către care am răspuns, că nu este obiceiu la Romani să dea pe vreun om la pierzare, mai înainte de a avea de faţă cel pârît pe pârîşii lui şi de a-şi lua loc de apărare pentru vina sa.
17. Adunându-se deci ei aici şi nefăcând eu nicio amânare, şezând la judecată a doua zi, am poruncit să fie adus bărbatul,
18. Impotriva căruia stând pârîşii lui, nu aduceau nicio vină dintr'acelea ce bănuiam eu,
19. Ci aveau asupra lui numai nişte întrebări pentru credinţa lor şi pentru un Iisus oarecare mort, de care zicea Pavel că este viu
20. Şi nedumerindu-mă cu privire la întrebarea aceasta, am zis de voieşte să meargă la Ierusalim şi să fie judecat pentru acestea acolo;
21. Dar cerând Pavel ca să fie ţinut la judecata împăratului, am poruncit să fie păzit până îl voiu trimite la Cezarul.
22. Iar Agripa a zis către Festus: Aş vrea să aud şi eu pe acel om. Iar el a zis: Mâine îl vei auzi.
23. Deci a doua zi, venind Agripa şi Berenice cu mare alaiu şi intrând în divanul palatului, împreună cu căpitanii şi cu bărbaţii cei mai de frunte ai cetăţii şi poruncind Festus, a fost adus Pavel.
24. Şi a zis Festus: Rege Agripa şi toţi bărbaţii ce sunteţi împreună cu noi, vedeţi pe acesta, pentru care toată mulţimea Iudeilor mi s'a rugat şi în Ierusalim şi aici, strigând că nu trebue să mai trăiască.

25. Iar eu, înţelegând că n'a făcut nimic vrednic de moarte şi cerând el singur să fie judecat de împărat, am hotărît să-l trimit;

26. Pentru care nu am de scris ceva sigur Stăpânului. De aceea l-am adus la voi şi mai ales înaintea ta, rege Agripa, ca făcându-se cercetare, să am ce să scriu,

27. Pentrucă mi se pare nepotrivit să-l trimit legat şi să nu arăt învinuirile ce i se aduc.

Cuvântarea lui Pavel despre credinţa sa după lege şi chemarea la Evanghelie. Agripa socoteşte că n'are nicio vină.

26 1. Iar Agripa a zis către Pavel: Ţi se îngădue să vorbeşti însuţi despre tine. Atunci Pavel întinzând mâna, s'a apărat aşa:

2. Mă socotesc fericit, o rege Agripa, având să mă apăr astăzi înaintea ta de toate de câte sunt învinuit de Iudei,

3. Mai ales că tu eşti cunoscător al tuturor obiceiurilor şi neînţelegerilor Iudeilor; pentru aceea te rog să mă asculţi cu îngăduinţă.

4. Vieţuirea mea cea din tinereţe, pe care din început am dus-o în neamul meu la Ierusalim, o ştiu toţi Iudeii,

5. Cunoscându-mă dinainte, de vor vrea să mărturisească, că am trăit ca fariseu, după secta cea mai credincioasă a legii noastre.

6. Şi acum stau la judecată pentru nădejdea făgăduinţei făcute de Dumnezeu către părinţii noştri,

7. La care nădăjduesc să ajungă cele douăsprezece seminţii ale noastre, slujind neîncetat ziua şi noaptea. Pentru această nădejde sunt pârît, rege Agripa, de Iudei.

8. Se socoteşte la voi ca lucru de necrezut, că Dumnezeu înviază pe morţi?

9. Eu unul am socotit în mine, că faţă de numele lui Iisus Nazarineanul trebuia să fac multe împotrivă,

10. Ceea ce am şi făcut la Ierusalim, şi pe mulţi din sfinţi eu i-am pus la închisoare, luând putere dela mai-marii preoţilor, şi când erau omorîţi, întăream şi eu cu glasul meu.

11. Şi în toate sinagogile pedepsindu-i de multe ori, îi îndemnam să hulească, şi mult înfuriindu-mă pe ei, îi prigoneam până şi în cetăţile din afară;

12. Intre care mergând şi la Damasc, cu putere şi cu poruncă dela mai-marii preoţilor,

13. La amiază am văzut

din cer, pe cale, o rege, mai mult decât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu şi a celor ce mergeau cu mine.

14. Şi noi toţi căzând la pământ, am auzit glas zicând către mine şi grăind în limba evreiască: Saule, Saule, de ce mă prigoneşti? Cu greu îţi este să loveşti cu piciorul împotriva boldurilor.

15. Iar eu am zis: Cine eşti, Doamne! Iar el a zis: Eu sunt Iisus, pe care tu îl prigoneşti;

16. Dar scoală-te şi stai pe picioarele tale, că spre aceasta m'am arătat ţie, ca să te aleg slugă şi martor şi a celor ce ai văzut şi a celor întru care mă voiu arăta ţie,

17. Alegându-te din popor şi din neamurile la care acum te trimit,

18. Să le deschizi ochii, ca să se întoarcă dela întunerec la lumină şi dela puterea Satanei la Dumnezeu, ca să ia iertare de păcate şi sorţ între cei sfinţi prin credinţa în mine.

19. Pentru aceea, rege Agripa, nu m'am făcut neascultător vedeniei cereşti,

20. Ci celor din Damasc întâi şi din Ierusalim şi din toată ţara Iudeii şi păgânilor am vestit să se pocăiască şi să se întoarcă la Dumnezeu, făcând fapte vrednice de pocăinţă.

21. Pentru acestea prinzându-mă Iudeii în templu, încercau să mă omoare.

22. Dobândind deci ajutor dela Dumnezeu, stau până în ziua aceasta mărturisind la mic şi la mare, nimic grăind afară de cele ce şi proorocii şi Moise au proorocit că au să fie:

23. Că va pătimi Hristos, că înviind cel dintâi din morţi va vesti lumină poporului şi păgânilor.

24. Şi cu acestea apărându-se el, a zis Festus cu mare glas: Eşti nebun, Pavele. Cartea cea multă te duce la nebunie.

25. Iar el a zis: Nu sunt nebun, puternice Festus, ci grăiesc cuvintele adevărului şi ale înţelepciunii,

26. Căci ştie despre acestea regele, către care şi îndrăsnind grăiesc, că nu socotesc a fi ceva din acestea neştiut de el, pentrucă aceasta nu s'a făcut în unghier.

27. Crezi, rege Agripa, în prooroci? Ştiu că crezi.

28. Iar Agripa a zis către Pavel: Cu puţin vrei să mă înduplеci să fiu creştin.

29. Iar Pavel a zis: M'aş ruga lui Dumnezeu ca fie cu puţin, fie cu mult, nu numai tu, ci toţi cei ce mă

aud astăzi, să se facă aşa cum sunt şi eu, afară de legăturile acestea.

30. Şi acestea zicând el, s'au sculat regele şi procuratorul şi Berenice şi cei ce şedeau împreună cu ei

31. Şi depărtându-se vorbeau între ei, zicând: Nimic vrednic de moarte sau de legături nu face omul acesta,

32. Iar Agripa a zis lui Festus: Putea fi liberat omul acesta, de n'ar fi cerut să fie judecat de Cezarul.

Pavel călătoreşte cu multe primejdii la Roma. Indemnări pentru nădejdea mântuirii. Stricarea corăbiei.

27 1. Iar după ce s'a hotărât să mergem în Italia, au dat pe Pavel şi pe alţi câţiva legaţi unui sutaş anume Iuliu din cohorta Augusta

2. Şi intrând într'o corabie dela Adramit, am plecat, având să mergem pe lângă coastele Asiei, fiind cu noi Aristarh, Macedoneanul din Tesalonic.

3. Şi a doua zi am venit la Sidon. Şi arătându-se Iuliu omenos faţă de Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prieteni ca să primească ajutoare.

4. Şi plecând de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentrucă vânturile erau împotrivă

5. Şi trecând marea Ciliciei şi a Pamfiliei, am venit la Mira Liciei

6. Şi acolo găsind sutaşul o corabie din Alexandria plutind spre Italia, ne-a dus în ea.

7. Şi multe zile vâslind cu încetineală şi abia sosind lângă Cnid, nelăsându-ne vântul, am trecut pe sub Creta, pe lângă Salmona

8. Şi de abia trecând, am venit la un loc ce se chema Limanuri bune, de care era aproape cetatea Lasia.

9. Şi trecând multă vreme şi fiind plutirea cu primejdie, pentrucă şi postul trecuse, îi sfătuia Pavel

10. Zicându-le: Bărbaţilor, văd că plutirea va să fie cu necaz şi cu multă pagubă, nu numai pentru povară şi corabie, ci şi pentru sufletele noastre.

11. Iar sutaşul asculta mai mult pe cârmaciu şi pe căpitanul corăbiei, decât cele ce grăia Pavel.

12. Şi nefiind limanul bun de iernat, cei mai mulţi făceau sfat să se ducă de acolo şi de ar putea să ajungă să ierneze în Finica, limanul Cretei, aşezat spre miazăzi şi apus şi spre miazănoapte şi apus

13. Şi suflând uşor vânt de miazăzi şi părându-li-se

că vor izbândi în gândul lor, ridicând ancora, mergeau mai pe lângă Creta.

14. Iar nu după multă vreme s'a pornit asupra ei un vânt viforos, ce se chiamă Evroclidon.

15. Şi fiind smucită corabia şi neputând merge împotriva vântului, eram duşi în voia lui.

16. Şi trecând de o insulă ce se chiamă Clauda, abia am putut prinde luntrea,

17. Pe care trăgând-o în corabie, au încins corabia pe dedesubt cu mijloace de apărare, şi temându-se să nu cadă în Sirta, au lăsat pânzele în jos şi erau duşi aşa.

18. Şi fiind noi foarte primejduiţi de furtună, a doua zi au lepădat din corabie

19. Şi a treia zi noi cu mâinile noastre am lepădat uneltele corăbiei.

20. Şi nearătându-se nici soarele, nici stelele, timp de mai multe zile, şi ameninţând furtună mare, ni se luase orice nădejde de scăpare.

21. Şi pentrucă nu mâncaseră de mult, stând Pavel în mijlocul lor, a zis atunci: Se cădea, o bărbaţilor, ca ascultându-mă pe mine, să nu fi plecat din Creta şi să fi fost scutiţi de necazul şi de paguba aceasta.

22. Şi acum vă îndemn să aveţi voie bună; că nu va fi pieire a niciunui suflet dintre voi, ci numai a corăbiei;

23. Căci mi-a stat înainte în această noapte îngerul lui Dumnezeu, al căruia sunt eu şi căruia îi slujesc,

24. Zicând: Nu te teme, Pavel, trebue să te înfăţişezi înaintea Cezarului, şi iată, Dumnezeu ţi-a dăruit pe toţi cei ce sunt în corabie cu tine.

25. De aceea aveţi curaj, bărbaţilor, căci mă încred în Dumnezeu, că va fi aşa precum mi s'a spus

26. Şi avem să cădem pe vreo insulă.

27. Şi dacă s'a împlinit a patrusprezecea noapte, fiind purtaţi cu corabia în marea Adriatică, pe la miezul nopţii li se părea corăbierilor că se apropie de un pământ

28. Şi lăsând măsura în jos, au găsit douăzeci de stânjeni şi trecând puţin de acolo şi măsurând iarăşi, au găsit cincisprezece stânjeni.

29. Şi temându-se ca nu cumva să dea peste locuri stâncoase, lăsând patru ancore dela cârma corăbiei, doreau să se facă ziuă;

30. Iar corăbierii căutând să fugă din corabie şi coborînd luntrea în mare, sub cuvânt că ar vrea să lase

ancorele dela partea dinainte,

31. A zis Pavel sutașului și ostașilor: De nu vor rămânea acestia în corabie, voi nu veți putea scăpa.

32. Atunci au tăiat ostașii funiile luntrei și au lăsat-o să cadă.

33. Iar până să se facă ziuă, Pavel îi ruga pe toți să mănânce bucate, zicând: Patrusprezece zile sunt astăzi de când n'ați mâncat, așteptând și nimic gustând.

34. De aceea vă rog să mâncați, că aceasta este spre scăparea voastră, că niciunuia din voi nu va cădea păr din cap.

35. Și zicând acestea și luând pâine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor și frângând, a început să mănânce.

36. Și fiind toți voioși, au luat și ei de au mâncat.

37. Și eram în corabie de toți suflete două sute șaptezeci și șase.

38. Și săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

39. Și dacă s'a făcut ziuă, nu cunoșteau pământul, dar vedeau de departe un sân ce avea țărmuri, la care se sfătuiau să scoață corabia, de ar fi cu putință.

40. Și desfăcând ancorele, le-au lăsat în mare, și slăbind totodată funiile cârmelor și ridicând pânza cea mică, după vântulețul care sufla, țineau spre țărm.

41. Și căzând pe o limbă de pământ, au înțepenit corabia, și partea dinainte, înfigându-se, sta neclintită, iar partea dinapoi o rupea puterea valurilor.

42. Iar ostașii au făcut sfat să omoare pe cei legați, ca să nu înnoate cineva și să scape,

43. Dar sutașul vrând să ferească pe Pavel, a oprit sfatul lor și a poruncit ca sărind mai întâi cei ce vor putea să înnoate, să iasă la uscat,

44. Iar ceilalți, unii pe scânduri, alții pe altceva din corabie. Și așa s'a făcut că au scăpat toți la uscat.

Pavel iese în insula Malta, unde face minuni. Ajunge la Roma, unde cuvintează Iudeilor.

28 1. Și după ce au scăpat, au cunoscut atunci că insula se chiamă Malta.

2. Iar barbarii ne-au arătat multă bunătate, căci făcând foc, ne-au primit pe toți, din cauza ploii și a frigului ce era.

3. Și strângând Pavel găteje multe și punându-le în foc, ieșind o viperă de căldură, s'a prins de mâna lui.

4. Și dacă au văzut barbarii atârnând vipera de mâna lui, ziceau unul către altul: Cu adevărat ucigaș este omul acesta, pe care, după ce a scăpat din mare, judecata lui Dumnezeu nu l-a lăsat să trăiască.

5. Deci el scuturând vipera în foc, n'a pătimit nici un rău,

6. Iar ei așteptau să se umfle sau să cadă deodată mort și așteptând ei mult și văzând că nu i se făcuse niciun rău, întorcându-se îi ziceau că este Dumnezeu.

7. Și împrejurul locului aceluia erau satele mai-marelui insulei, anume Publius, care, primindu-ne, ne-a ospătat trei zile cu omenie.

8. Și s'a întâmplat că zăcea, fiind cuprins de friguri și de urdinare cu sânge, tatăl lui Publius, la care intrând Pavel și rugându-se, punându-și mâinile pe el, l-a vindecat.

9. Și după ce s'a făcut aceasta, au venit și ceilalți bolnavi din insulă și s'au vindecat,

10. Care ne-au și cinstit cu multă cinste și când am plecat, ne-au dat cele ce ne erau de trebuință.

11. Și după trei luni, am pornit cu o corabie din Alexandria, ce iernase în insulă, care era cu semnul Dioscurilor.

12. Și sosind la Siracusa, am rămas acolo trei zile

13. Și de acolo, făcând înconjur, am venit la Regium și peste o zi, suflând vânt de miazăzi, a doua zi am venit la Puteoli,

14. Unde găsind frați, ne-au rugat să rămânem la ei șapte zile și așa am venit la Roma.

15. Și de acolo auzind frații cele despre noi, au ieșit în întâmpinarea noastră până la forul lui Apius și la Trei Taverne, pe care văzându-i Pavel și mulțumind lui Dumnezeu, a prins curaj.

16. Iar dacă am venit la Roma, sutașul a dat pe cei legați mai-marelui taberei, iar lui Pavel i s'a dat voie să petreacă deosebi cu ostașul care îl păzea.

17. Și după trei zile, a chemat Pavel pe mai-marii Iudeilor și adunându-se, a zis către ei: Bărbați frați, nefăcând eu nimic împotriva poporului sau datinilor părintești, fiind legat la Ierusalim, am fost dat în mâinile Romanilor,

18. Care judecându-mă, voiau să-mi dea drumul, pentrucă nu era în mine nicio vină de moarte,

19. Dar vorbind Iudeii împotriva mea, am fost silit să cer a fi judecat de

Cezarul, nu că aş avea de adus vreo învinuire neamului meu.
20. Deci pentru această pricină v'am chemat ca să vă văd şi să vorbesc cu voi, căci pentru nădejdea lui Israil sunt eu legat cu acest lanţ.
21. Iar ei au zis către el: Noi nici scrisori nu am primit pentru tine din Iudeia, nici nu a venit cineva din fraţi să ne spună sau să grăiască ceva rău despre tine;
22. Dar cerem să auzim dela tine cele ce gândeşti, că de eresul acesta ştim noi că pretutindeni i se stă împotrivă.
23. Şi rânduindu-i zi, au venit la el la gazdă mai mulţi, cărora le da mărturie vorbind despre împărăţia lui Dumnezeu, dovedindu-le cele despre Iisus din legea lui Moise şi din prooroci, de dimineaţă până seara
24. Şi unii credeau cele spuse, iar alţii nu credeau.
25. Şi neunindu-se ei unul cu altul, s'au dus, zicând Pavel un cuvânt: Bine a grăit Duhul Sfânt prin proorocul Isaia către părinţii noştri,
26. Zicând: «Mergi la poporul acesta şi zi: Cu auzul veţi auzi şi nu veţi înţelege, şi privind veţi privi şi nu veţi vedea,
27. Căci s'a îngrăşat inima poporului acestuia şi cu urechile greu au auzit şi ochii şi-au închis, ca nu cumva cu ochii să vadă şi cu urechile să audă şi cu inima să înţeleagă, şi să se întoarcă şi să-i vindec».
28. Drept aceea, cunoscut să vă fie, că mântuirea lui Dumnezeu s'a trimis păgânilor şi ei vor asculta.
29. Şi acestea zicând el, au ieşit Iudeii, având multă neînţelegere între ei.
30. Şi a petrecut Pavel doi ani deplin cu cheltuiala sa şi primea pe toţi care veneau la el,
31. Propoveduind împărăţia lui Dumnezeu şi învăţând cele despre Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăsneala, fără nicio piedecă.

EPISTOLA CĂTRE ROMANI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Invăţătura Evangheliei despre cei ce vieţuesc afară de harul lui Dumnezeu şi în har. Nădejdea şi viaţa duhovnicească. Judecata neamurilor că nu păzesc legea firii.

1 1. Pavel, rob al lui Iisus Hristos, chemat apostol, rânduit spre Evanghelia lui Dumnezeu,
2. Pe care mai înainte a făgăduit-o prin proorocii săi în sfintele Scripturi,
3. Pentru Fiul său Iisus Hristos, Domnul nostru, cel ce s'a născut din sămânţa lui David după trup,
4. Care a fost hotărît Fiu al lui Dumnezeu întru putere, după duhul sfinţeniei, din învierea din morţi a lui Iisus Hristos, Domnul nostru,
5. Prin care am luat harul şi apostolia, spre ascultarea credinţei la toate neamurile, pentru numele lui,
6. Intre care sunteţi şi voi chemaţi ai lui Iisus Hristos:
7. Tuturor celor din Roma, iubiţilor lui Dumnezeu, celor chemaţi sfinţi, har şi pace vouă dela Dumnezeu Tatăl nostru şi dela Domnul Iisus Hristos.
8. Mulţumesc întâi Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toţi, că se vesteşte credinţa voastră în toată lumea.
9. Căci martor îmi este Dumnezeu, căruia îi slujesc cu duhul meu întru Evanghelia Fiului lui, că neîncetat fac pomenire de voi,
10. Rugându-mă totdeauna în rugăciunile mele, ca să am cândva, cu voia lui Dumnezeu, bun prilej să vin la voi.
11. Căci doresc să vă văd, ca să vă dau ceva dar duhovnicesc spre întărirea voastră,
12. Şi aceasta, ca să mă mângâiu împreună cu voi prin credinţa noastră laolaltă, a voastră şi a mea.
13. Şi nu vreau să nu ştiţi voi, fraţilor, că de multe ori m'am gândit să vin la voi, ca să am şi între voi ceva roadă, ca şi între celelalte neamuri, dar am fost împiedecat până acum.
14. Dator sunt şi Elinilor şi barbarilor, înţelepţilor şi neînţelepţilor,
15. Astfel că, după mine, sunt gata să vă binevestesc şi vouă, celor din Roma.
16. Căci nu mă ruşinez

de Evanghelia lui Hristos, pentrucă puterea lui Dumnezeu este spre mântuire tot celui ce crede: Iudeului mai întâi și apoi Elinului.

17. Căci dreptatea lui Dumnezeu se descopere în ea din credință, precum este scris: «Iar dreptul din credință va fi viu».

18. Pentrucă se descopere mânia lui Dumnezeu din cer peste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, care țin adevărul subt nedreptate.

19. Pentrucă ce este cunoscut al lui Dumnezeu este învederat între ei, căci Dumnezeu le-a arătat lor.

20. Pentrucă cele nevăzute ale lui se văd dela zidirea lumii, înțelegându-se din făpturi, adică veșnica lui putere și dumnezeire, așa că ei nu mai au cuvânt de apărare,

21. De vreme ce cunoscând pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu l-au mărit sau i-au mulțumit, ci au rătăcit în cugetele lor și s'a întunecat inima lor cea neînțelegătoare.

22. Zicând că sunt înțelepți, au înnebunit

23. Și au schimbat mărirea lui Dumnezeu cel nestricăcios, în asemănarea chipului omului celui stricăcios și al pasărilor și al celor cu patru picioare și al târîtoarelor.

24. Pentru aceea i-a și lăsat Dumnezeu în poftele inimilor lor întru necurăție, ca să se necinstească trupurile lor între ei,

25. Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și au cinstit făptura și i-au slujit ei în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci, amin.

26. Pentru aceea i-a lăsat pe ei Dumnezeu în patimi de ocară, căci și femeile lor și-au schimbat rânduiala firească cu ceea ce este împotriva firii;

27. Asemenea și bărbații, lăsând rânduiala cea după fire a părții femeiești, s'au aprins în pofta lor unul către altul, săvârșind rușinea bărbați cu bărbați și luând în ei răsplătirea ce li se cădea a rătăcirii lor.

28. Și precum ei n'au încercat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, așa i-a lăsat și Dumnezeu pe ei cu mintea neîncercată, ca să facă cele ce nu se cade.

29. Fiind plini de toată nedreptatea, de desfrâu, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pismă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de năravuri rele;

30. Bârfitori, grăitori de rău, urîtori de Dumnezeu, ocărîtori, semeți, trufași, născocitori de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, călcă-

tori de cuvânt, fără dragoste, neîmpăcați, nemilostivi;

32. Care cunoscând dreptatea lui Dumnezeu, că cei ce fac unele ca acestea sunt vrednici de moarte, nu numai că fac ei aceasta, ci încă le și încuviințează celor care le fac.

Judecata ce se aduce asupra lui Israil că nu păsește legea.

2 1. Pentru aceea ești fără cuvânt de răspuns, omule, tu cel ce judeci, căci, în ceea ce judeci pe altul, te osândești pe tine însuți, pentrucă aceleași lucruri faci și tu, cel care judeci.

2. Și știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr față de cei ce fac unele ca acestea.

3. Și oare socotești tu, omule, cel care judeci pe cei ce fac unele ca acestea, și faci tu însuți aceleași lucruri, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau disprețuești bogăția bunătății lui și îngăduința și îndelungă-răbdarea, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință?

5. Dar după împietrirea ta și nepocăita inimă, îți aduni ție mânie în ziua mâniei și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

6. Care va da fiecăruia după faptele lui:

7. Celor ce prin răbdarea lucrului bun caută slavă și cinste și nestricăciune, vieața veșnică;

8. Iar celor împotrivitori, care nu se supun adevărului, dar se supun nedreptății, mânie și urgie;

9. Necaz și strâmtorare peste tot sufletul omului făcător de rău, al Iudeului mai întâi și apoi al Elinului;

10. Dar slavă și cinste și pace oricui face binele: Iudeului mai întâi și apoi Elinului,

11. Pentrucă nu este părtinire la Dumnezeu.

12. Căci, câți au greșit fără lege, vor și pieri fără lege, și câți au greșit în lege, prin lege se vor judeca,

13. Pentrucă nu auzitorii legii sunt drepți la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndreptăți.

14. Căci, când păgânii, care n'au lege, din fire fac ale legii, aceștia neavând lege, își sunt ei singuri lege,

15. Care arată fapta legii scrisă în inimile lor, împreună mărturisindu-le cugetul lor, și gândurile lor pârîndu-se între sine, sau și apărându-se,

16. In ziua când Dumnezeu va judeca, prin Iisus

Hristos, cele ascunse ale oamenilor, după Evanghelia mea.

17. Iată, tu te numeşti Iudeu şi te reazimi pe lege şi te lauzi cu Dumnezeu

18. Şi cunoşti voia lui şi alegi cele de folos, fiind învăţat din lege

19. Şi eşti încredinţat că eşti povăţuitor orbilor, lumină celor din întunerec,

20. Indreptător celor fără-de-minte, învăţător pruncilor, având în lege dreptarul ştiinţei şi al adevărului.

21. Deci tu cel care înveţi pe altul, nu te înveţi şi pe tine? Tu cel care propoveduești să nu fure, furi?

22. Tu cel care zici să nu preacurvească, preacurveşti? Tu cel care urăşti idolii, furi cele sfinte?

23. Tu cel care te lauzi cu legea, necinsteşti pe Dumnezeu prin călcarea legii?

24. «Căci numele lui Dumnezeu din cauza voastră este hulit între neamuri», precum este scris.

25. Pentrucă tăierea-împrejur foloseşte, dacă faci legea; dar dacă eşti călcător de lege, tăierea ta împrejur s'a făcut netăiere-împrejur.

26. Deci dacă cel cu netăierea-împrejur va păzi orânduirile legii, au nu se va socoti netăierea lui împrejur ca tăiere-împrejur?

27. Şi te va judeca netăierea-împrejur cea din fire, care împlineşte legea, pe tine, care, prin slovă şi prin tăierea-împrejur, eşti călcător de lege.

28. Căci nu cel arătat pe dinafară este Iudeu, nici cea arătată pe dinafară în trup este tăiere-împrejur.

29. Ci cel întru ascuns, acela este Iudeu, şi tăierea-împrejur este cea a inimii în duh, iar nu în slovă, a cărui laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

Apostolul ameninţă cu judecată lui Dumnezeu. Iudeii se laudă în deşert cu legea şi cu tăierea-împrejur, căci mântuirea este prin har.

3 1. Ce are deci mai mult Iudeul? Sau care este folosul tăierii-împrejur?

2. Mult, în tot chipul; întâi, pentrucă lor li s'au încredinţat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Căci ce este dacă n'au crezut unii? Au doară necredinţa lor va nimici credinţa lui Dumnezeu?

4. Să nu fie, ci Dumnezeu fie socotit adevărat, iar tot omul mincinos, precum este scris: «Ca să te îndreptezi întru cuvintele tale şi să birueşti când vei judeca tu».

5. Iar dacă nedreptatea

noastră învederează dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva este nedrept Dumnezeu, care aduce mânia? — Ca un om grăiesc —

6. Să nu fie, că atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Căci dacă adevărul lui Dumnezeu a prisosit în minciuna mea spre mărirea lui, pentru ce mai sunt judecat şi eu ca un păcătos?

8. Şi de ce nu facem cele rele, ca să vină cele bune, precum suntem huliţi şi precum zic unii că grăim noi? — a căror osândă este dreaptă.

9. Dar ce? Trecem noi înaintea lor? Nicidecum, pentrucă mai înainte am învinuit şi pe Iudei şi pe Elini, că toţi sunt subt păcat,

10. Precum este scris: «Nu este drept niciunul.

11. Nu este cel ce înţelege, nu este cel ce caută pe Dumnezeu.

12. Toţi s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut. Nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

13. Groapă deschisă este gâtlejul lor, cu limbile lor vicleneau, venin de aspidă subt buzele lor,

14. A căror gură este plină de blestem şi de a**mărăciune.**

15. Grabnice sunt picioarele lor să verse sânge,

16. Pustiire şi nenorocire în căile lor

17. Şi calea păcii n'au cunoscut.

18. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor».

19. Dar ştim că cele ce spune legea, spune celor ce sunt în lege, ca să se astupe orice gură şi să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu toată lumea.

20. Pentrucă din faptele legii nu se va îndreptăţi niciun trup înaintea lui, căci prin lege este cunoaşterea păcatului.

21. Dar acum dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat în afară de lege, fiind mărturisită de lege şi de prooroci,

22. Dreptatea lui Dumnezeu prin credinţa lui Iisus Hristos la toţi şi peste toţi cei ce cred, căci nu este deosebire.

23. Pentrucă toţi au păcătuit şi sunt lipsiţi de mărirea lui Dumnezeu,

24. Indreptăţindu-se în dar cu harul lui prin răscumpărarea în Hristos Iisus,

25. Pe care l-a rânduit Dumnezeu curăţire prin credinţă întru sângele lui, spre arătarea dreptăţii lui, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute,

26. Intru îngăduinţa lui

Dumnezeu, spre arătarea dreptății lui în vremea de acum, ca să fie el drept și îndreptățind pe cel ce este din credința lui Iisus.

27. Deci unde este lauda? S'a înlăturat. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28. Socotim deci că prin credință se va îndreptăți omul, fără faptele legii.

29. Au doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Nu și al păgânilor? Da, este și al păgânilor;

30. Fiindcă unul este Dumnezeu, care va îndreptăți tăierea-împrejur din credință și netăierea-împrejur prin credință.

31. Stricăm deci legea prin credință? Să nu fie, ci întărim legea.

Avraam chip și pildă de îndreptățirea prin credință.

4 1. Deci ce vom zice că a dobândit după trup părintele nostru Avraam?

2. Căci dacă Avraam s'a îndreptățit din fapte, are laudă, dar nu față de Dumnezeu,

3. Pentrucă ce zice Scriptura? «Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit spre îndreptățire».

4. Celui care face fapte plata nu i se socotește după dar, ci după datorie,

5. Iar celui care nu face fapte, dar crede în cel ce îndreptățește pe cel necredincios, i se socotește credința lui spre îndreptățire,

6. Precum și David vorbește despre fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește îndreptățirea fără fapte:

7. «Fericiți cei cărora li s'au iertat fără-de-legile și ale căror păcate s'au acoperit.

8. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul».

9. Deci fericirea aceasta este numai pentru tăierea-împrejur, sau și pentru netăierea-împrejur? Căci zicem că s'a socotit lui Avraam credința spre îndreptățire.

10. Dar cum i s'a socotit? Fiind tăiat împrejur sau netăiat împrejur? Nu tăiat împrejur, ci netăiat împrejur.

11. Și a luat semnul tăierii-împrejur ca pecete a îndreptățirii credinței din netăierea-împrejur, ca să fie el părinte al tuturor celor ce cred prin netăierea-împrejur, pentru a li se socoti și lor spre îndreptățire,

12. Și părinte al tăierii-împrejur nu numai celor ce sunt din tăierea-împrejur, ci și celor ce umblă pe urmele credinței din netăierea-împrejur a părintelui nostru Avraam.

13. Căci nu prin lege s'a dat lui Avraam sau seminției lui făgăduința de a fi el moștenitor lumii, ci prin îndreptățirea credinței;

14. Pentrucă de sunt moștenitori cei din lege, s'a zădărnicit credința și s'a stricat făgăduința,

15. Căci legea aduce mânie; pentrucă unde nu este lege, acolo nu este nici călcare de lege.

16. Pentru aceea (moștenirea) este din credință ca să fie după har, pentru a fi sigură făgăduința la toată seminția, nu numai la cea după lege, ci și la cea din credința lui Avraam, care este părinte al nostru al tuturor,

17. Precum este scris, că «tată al multor neamuri te-am pus», înaintea lui Dumnezeu, căruia a crezut, celui ce înviază morții și chiamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi;

18. Care mai presus de nădejde a crezut cu nădejde, că va fi părinte al multor neamuri, după cum i s'a zis: «Așa vor fi urmașii tăi».

19. Și neslăbind în credință, nu s'a uitat la trupul său amorțit, fiind mai de o sută de ani, nici la amorțirea pântecelui Sarei,

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredința, ci s'a întărit cu credința, dând mărire lui Dumnezeu

21. Și fiind încredințat că ceea ce i-a făgăduit, poate să și facă;

22. Pentru aceea i s'a și socotit spre îndreptățire.

23. Și nu s'a scris numai pentru el , că i s'a socotit spre îndreptățire,

24. Ci și pentru noi, cărora ni se va socoti, celor ce credem în cel ce a înviat din morți pe Iisus Hristos Domnul nostru,

25. Care s'a dat pentru greșalele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră.

Roadele îndreptățirii prin credință. Adam și Hristos.

5 1. Fiind deci îndreptățiți din credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos,

2. Prin care am avut și apropiere prin credință la harul acesta în care stăm, și ne lăudăm cu nădejdea măririi lui Dumnezeu.

3. Și nu numai atât, ci ne și lăudăm în necazuri, știind că necazul aduce răbdare,

4. Iar răbdarea încercare, iar încercarea nădejde,

5. Iar nădejdea nu rușinează, pentrucă dragostea lui Dumnezeu s'a revărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt cel dat nouă.

6. Pentrucă Hristos, încă fiind noi neputincioşi, a murit la timp pentru cei necredincioşi.
7. Căci abia de va muri cineva pentru un drept, dar pentru cel bun poate îndrăsneşte cineva să moară.
8. Dumnezeu arată dragostea sa faţă de noi prin aceea că, încă fiind noi păcătoşi, Hristos a murit pentru noi.
9. Cu mult mai vârtos deci acum, fiind îndreptăţiţi prin sângele lui, ne vom mântui prin el de mânie;
10. Căci dacă, vrăjmaşi fiind, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu mult mai vârtos, împăcaţi fiind, ne vom mântui întru vieaţa lui.
11. Şi nu numai atât, ci ne şi lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am primit acum împăcarea.
12. Pentru aceea, aşa cum printr'un om a intrat păcatul în lume şi prin păcat moartea, aşa moartea a trecut la toţi oamenii prin cel în care toţi au păcătuit;
13. Căci până la lege păcatul era în lume, dar păcat nu se socoteşte, când nu este lege.
14. Ci a împărăţit moartea dela Adam până la Moise şi peste cei ce n'au păcătuit după asemănarea greşalei lui Adam, care era chip al celui viitor.
15. Dar cu harul nu este cum este cu greşala; căci de au murit cei mulţi prin greşala unuia, cu mult mai vârtos harul lui Dumnezeu şi darul prin harul unui om, Iisus Hristos, s'a înmulţit pentru mulţi.
16. Şi darul nu este ca printr'unul, care a păcătuit, căci judecata dintr'unul este spre osândire, iar harul din multe greşeli spre îndreptare.
17. Căci dacă pentru greşala unuia, moartea a împărăţit printr'unul, cu mult mai vârtos cei ce au luat prisosinţa harului şi a darului îndreptăţirii vor împărăţi în vieaţă prin cel unul Iisus Hristos.
18. Deci dar, precum prin greşala unuia a venit osândă pentru toţi oamenii, aşa şi prin îndreptarea unuia a venit îndreptăţirea vieţii pentru toţi oamenii,
19. Căci precum pentru neascultarea unui om s'au făcut păcătoşi cei mulţi, aşa şi prin ascultarea unuia se vor face drepţi cei mulţi.
20. Insă legea s'a alăturat şi ea, ca să se înmulţească păcatul. Şi unde s'a înmulţit păcatul, acolo a prisosit harul,
21. Pentru ca, precum a împărăţit păcatul spre moarte, aşa şi harul să împărăţească prin dreptate spre vieaţă veşnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Lucrarea faptelor bune ce se cuvine să urmeze credinţei. Indemnare la vieaţa duhovnicească.

6 1. Ce vom zice deci? Rămânea-vom în păcat, ca să se înmulţească harul?
2. Să nu fie. Cei care am murit păcatului, cum vom mai trăi în el?
3. Au nu ştiţi, că ori câţi ne-am botezat în Iisus Hristos, în moartea lui ne-am botezat?
4. Ne-am îngropat prin botez împreună cu el în moarte, pentru ca aşa cum Hristos s'a sculat din morţi prin mărirea Tatălui, aşa să umblăm şi noi întru înnoirea vieţii.
5. Căci dacă ne-am făcut împreună odrăsliţi cu asemănarea morţii lui, atunci vom fi părtaşi şi învierii lui.
6. Ştiind aceasta, că omul nostru cel vechiu s'a răstignit împreună cu el, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai sluji noi păcatului,
7. Pentrucă cel care a murit este desvinovăţit de păcat.
8. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom şi vieţui împreună cu el,
9. Ştiind că Hristos înviat din morţi nu mai moare, că moartea nu-l mai stăpâneşte.
10. Căci ce a murit, a murit păcatului odată pentru totdeauna, iar ce vieţueşte, vieţueşte lui Dumnezeu.
11. Aşa şi voi socotiţi-vă a fi morţi păcatului, vieţuind însă lui Dumnezeu în Iisus Hristos, Domnul nostru.
12. Să nu împărăţească deci păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să-l ascultaţi pe el în poftele lui,
13. Nici să nu vă faceţi mădularele voastre arme de nedreptate păcatului, ci să vă înfăţişaţi înaintea lui Dumnezeu ca din morţi vii şi mădularele voastre arme de dreptate lui Dumnezeu.
14. Căci păcatul nu vă stăpâneşte pe voi, pentrucă nu sunteţi subt lege, ci subt har.
15. Ce deci? Să păcătuim, pentrucă nu suntem subt lege, ci subt har? Să nu fie.
16. Nu ştiţi că celui ce vă daţi spre ascultare robi, sunteţi robi aceluia pe care îl ascultaţi: sau păcatului spre moarte, sau ascultării spre îndreptăţire?
17. Mulţumim însă lui Dumnezeu, că aţi fost

robi ai păcatului, dar ați ascultat din inimă după chipul învățăturii în care v'ați format,

18. Și izbăvindu-vă de păcat, v'ați făcut robi îndreptățirii.

19. Omenește grăiesc, pentru slăbiciunea trupului vostru, că precum v'ați făcut mădularele voastre roabe necurăției și fără-de-legii spre fără-de-lege, așa să vă faceți acum mădularele voastre roabe îndreptățirii spre sfințire.

20. Căci când erați robi ai păcatului, erați slobozi cât privește îndreptățirea.

21. Ce roadă ați avut deci atunci în cele de care acum vă rușinați? Căci sfârșitul acelora este moartea,

22. Iar acum izbăvindu-vă de păcat și făcându-vă robi lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iar sfârșitul vieața veșnică,

23. Pentrucă plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu este vieața veșnică în Iisus Hristos, Domnul nostru.

Osânda păcatului subt lege. Slăbiciunea firii omului, împiedecându-l să împlinească legea, aduce moarte.

7 1. Au nu știți, fraților, — căci celor ce cunosc legea grăiesc — că legea stăpânește pe om, atât timp cât trăiește?

2. Căci femeia cu bărbat este legată prin lege de bărbat cât trăiește el; iar dacă bărbatul i-a murit, este deslegată de legea bărbatului.

3. Drept aceea, trăindu-i bărbatul, se chiamă preacurvă de va fi cu alt bărbat; iar de îi va muri bărbatul, slobodă este după lege, nefiind preacurvă, dacă ia alt bărbat.

4. Așa că, frații mei, și voi ați fost omorîți pentru lege prin trupul lui Hristos, spre a fi ai altuia, ai celui ce a înviat din morți, ca să aducem roadă lui Dumnezeu,

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor cele prin lege lucrau în mădularele noastre, ca să aducă roada morții;

6. Iar acum ne-am desfăcut de lege, murind celei în care eram ținuți, ca să slujim întru înnoirea duhului, iar nu întru vechimea slovei.

7. Ce vom zice deci? Au doară legea este păcat? Să nu fie. Dar n'am cunoscut păcatul decât prin lege, căci nici pofta nu aș fi știut-o, de n'ar fi zis legea: «Să nu poftești».

8. Dar păcatul, luând pricină prin poruncă, a lucrat în mine toată pofta; căci fără lege păcatul era mort.

9. Și eu trăiam oarecând fără lege, dar, venind porunca, păcatul a înviat,

10. Iar eu am murit și mi s'a aflat a fi spre moarte porunca cea dată spre vieață;

11. Căci păcatul, luând pricină prin poruncă, m'a amăgit și prin ea m'a omorît.

12. Așa că legea este sfântă și porunca sfântă și dreaptă și bună.

13. Deci ceea ce era bun mi s'a făcut mie moarte? Să nu fie. Ci păcatul, ca să se arate păcat, mi-a adus moarte prin ceea ce era bun, ca să se facă peste măsură păcătos păcatul prin poruncă.

14. Căci știm că legea este duhovnicească, dar eu sunt trupesc, vândut subt păcat.

15. Pentrucă ceea ce fac nu știu, căci nu săvârșesc ceea ce voiesc, ci ceea ce urăsc, aceea fac.

16. Iar de fac ceea ce nu voiesc, recunosc că legea este bună.

17. Dar acum nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuește în mine.

18. Pentrucă știu că nu locuește în mine, adecă în trupul meu, ce este bun; căci a voi se află în mine, dar a face binele nu aflu;

19. Căci nu fac binele pe care-l voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârșesc.

20. Iar de fac ceea ce nu voiesc eu, iată, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuește în mine.

21. Găsesc deci în mine, care voiesc să fac binele, legea că răul este legat de mine.

22. Căci după omul cel dinăuntru, mă bucur de legea lui Dumnezeu,

23. Dar văd altă lege în mădularele mele, luptându-se împotriva legii minții mele și dându-mă rob legii păcatului, care lege este în mădularele mele.

24. Om nenorocit ce sunt! Cine mă va izbăvi de trupul morții acesteia?

25. Mulțumesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Deci dar eu însumi slujesc cu mintea mea legii lui Dumnezeu, iar cu trupul legii păcatului.

Schimbarea patimilor prin viețuirea după duh. Mângâierea celor ce suferă prin arătarea slavei sfinților. Dragostea către Hristos.

8 1. Drept aceea, nicio osândă nu este acum pentru cei ce sunt în Hristos Iisus, care nu umblă după trup, ci după duh;

2. Căci legea duhului vieții în Hristos Iisus m'a izbăvit de legea păcatului și a morții,

3. Pentrucă — ceea ce era cu neputință legii, fiind

slabă prin trup — Dumnezeu, trimiţând pe Fiul său întru asemănarea trupului păcatului şi pentru păcat, a osândit păcatul în trup,

4. Pentru ca îndreptarea legii să se împlinească în noi, care nu umblăm după trup, ci după duh.

5. Căci cei ce sunt după trup gândesc cele ale trupului, iar cei ce sunt după duh, cele ale duhului:

6. Pentrucă gândul trupului este moarte, iar gândul duhului vieaţă şi pace.

7. Pentrucă gândul trupului este vrăjmăşie lui Dumnezeu, căci nu se supune legii lui Dumnezeu, că nici nu poate;

8. Şi cei ce sunt în trup nu pot să placă lui Dumnezeu;

9. Dar voi nu sunteţi în trup, ci în duh, dacă Duhul lui Dumnezeu locueşte în voi. Iar de nu are cineva Duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar dacă Hristos este în voi, trupul este mort pentru păcat, iar duhul este vieaţă pentru îndreptăţire.

11. Iar dacă Duhul celui ce a înviat pe Iisus din morţi locueşte în voi, cel ce a înviat pe Hristos din morţi va face vii şi trupurile voastre cele muritoare locuind în voi Duhul lui.

12. Drept aceea, fraţilor, datori suntem nu trupului, ca să vieţuim după trup;

13. Căci dacă vieţuiţi după trup, veţi muri, iar de veţi omorî cu Duhul faptele trupului, veţi trăi.

14. Căci, câţi sunt mânaţi de Duhul lui Dumnezeu, sunt fii ai lui Dumnezeu,

15. Pentrucă n'aţi luat iarăşi duhul robiei spre temere, ci aţi luat Duhul înfierii, întru care strigăm: Avva, Părinte.

16. Insuşi acest Duh mărturiseşte împreună cu duhul nostru, că suntem fii ai lui Dumnezeu;

17. Iar dacă suntem fii, suntem şi moştenitori: moştenitori adecă ai lui Dumnezeu şi împreună-moştenitori ai lui Hristos, dacă pătimim împreună cu el, ca să ne şi preamărim împreună cu el.

18. Căci socotesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi,

19. Pentrucă nădejdea cea dornică a făpturii aşteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

20. Căci făptura s'a supus deşertăciunii, nu de voie, ci pentru cel ce a supus-o,

21. Spre nădejdea, că şi făptura însăşi se va slobozi din robia stricăciunii, spre slobozenia măririi fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci ştim că toată

făptura împreună suspină şi împreună are durere până acum;

23. Şi nu numai atât, ci şi noi, care avem pârga Duhului, şi noi înşine suspinăm în noi, aşteptând înfierea, izbăvirea trupului nostru.

24. Căci prin nădejde ne-am mântuit; însă nădejdea care se vede nu este nădejde, căci ceea ce vede cineva pentru ce ar nădăjdui?

25. Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, aşteptăm prin răbdare.

26. Deasemenea şi Duhul vine în ajutor slăbiciunilor noastre, pentrucă nu ştim ce anume să ne rugăm, şi însuşi Duhul se roagă pentru noi cu suspinuri negrăite;

27. Iar cel care cercetează inimile ştie ce este cugetul Duhului, că după Dumnezeu se roagă pentru sfinţi.

28. Şi ştim că celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate le ajută spre bine, celor care sunt chemaţi după voinţa lui;

29. Că pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, mai înainte i-a şi hotărît să fie asemenea chipului Fiului său, ca să fie el întâiu-născut între mulţi fraţi,

30. Iar pe care i-a hotărît mai înainte, i-a şi chemat, şi pe care i-a chemat, i-a şi îndreptăţit, iar pe care i-a îndreptăţit, pe aceştia i-a şi slăvit.

31. Ce vom zice deci faţă de acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. El, care nu a cruţat pe Fiul său, ci l-a dat pentru noi toţi, cum să nu ne şi dăruiască toate împreună cu el?

33. Cine va aduce pâră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel ce îndreptăţeşte.

34. Cine este cel ce osândeşte? Hristos cel ce a murit şi mai ales a şi înviat, care şi este de-a-dreapta lui Dumnezeu, care se şi roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărţi pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea, sau goana, sau foametea, sau golătatea, sau sabia?

36. Precum este scris, că «pentru tine suntem omorîţi toată ziua. Socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere».

37. Dar în acestea toate biruim cu prisosinţă pentru cel ce ne-a iubit pe noi,

38. Căci sunt încredinţat, că nici moartea, nici vieaţa, nici îngerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare,

39. Nici înălţimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare, nu va putea să ne

despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Israil cel căzut s'a lepădat. Chemarea neamurilor. Israilul cel adevărat.

9 1. Spun adevărul în Hristos, nu mint, martor fiindu-mi și cugetul meu în Duhul Sfânt,

2. Că mare îmi este întristarea și neîncetată durerea inimii;

3. Căci aș fi dorit să fiu eu însumi anatema dela Hristos pentru frații mei, cei de un neam cu mine după trup,

4. Care sunt Israilteni, ale cărora sunt înfierea și slava și legămintele și darea legii și slujba dumnezeiască și făgăduințele,

5. Ai cărora sunt părinții și dintre care este Hristos după trup, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat în veci, amin.

6. Nu că ar fi căzut cuvântul lui Dumnezeu, căci nu toți din Israil sunt și Israil,

7. Nici pentrucă sunt urmașii lui Avraam, sunt toți fii, ci, «întru Isaac, a zis, se vor chema ție urmași»;

8. Adecă: Nu cei care sunt fii ai trupului sunt fii ai lui Dumnezeu, ci fiii făgăduinței se socotesc ca urmași.

9. Că al făgăduinței este cuvântul acesta: «(La anul) pe vremea aceasta voiu veni și Sara va avea fiu».

10. Și nu numai ea, ci și Rebeca având copii dela unul, dela Isaac părintele nostru;

11. Căci nefiind încă născuți fiii și nefăcând ei ceva bine sau rău, pentru ca să rămână rânduiala lui Dumnezeu cea după alegere nu din fapte, ci dela cel ce chiamă,

12. I s'a zis ei că «cel mai mare va sluji celui mai mic»,

13. Precum este scris: «Pe Iacov am iubit, iar pe Isav l-am urît».

14. Ce vom zice deci? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

15. Căci lui Moise îi zice: «Voiu milui pe cine miluesc, și mă voiu îndura de cine mă îndur».

16. Deci dar nu este nici dela cel ce voiește, nici dela cel ce aleargă, ci dela Dumnezeu care miluește;

17. Căci zice lui Faraon Scriptura, că «spre însăși aceasta te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și ca să se vestească numele meu în tot pământul».

18. Deci dar pe cine voiește miluește, și pe cine voiește împietrește.

19. Imi vei zice deci: De ce mai dojenește? Căci voii

lui cine i-a stat împotrivă?

20. Dar, omule, tu cine ești, care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Au doară va zice făptura celui ce a făcut-o: Pentruce m'ai făcut așa?

21. Au n'are putere olarul peste lut, ca din aceeași frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Ce poți zice, dacă Dumnezeu, vrând să-și arate mânia și să-și descopere puterea, a suferit întru îndelungă-răbdare vase ale mâniei, gătite spre pieire?

23. Și și-a arătat bogăția măririi sale spre vase ale milei, pe care le-a pregătit spre mărire?

24. Adecă pe noi, pe care ne-a și chemat nu numai din Iudei, ci și dintre păgâni,

25. Precum și la Osie zice: «Chema-voiu pe cel ce nu este poporul meu, poporul meu și pe cea neiubită, iubită

26. Și va fi în locul unde s'a zis lor: Nu voi sunteți poporul meu, acolo se vor chema fii ai lui Dumnezeu celui viu».

27. Iar Isaia strigă pentru Israil: «De va fi numărul fiilor lui Israil ca nisipul mării, rămășița se va mântui,

28. Pentrucă săvârșind deplin și iute cuvântul întru dreptate, îl va săvârși iute Domnul pe pământ».

29. Și precum a zis mai înainte Isaia: «De nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot urmași, ne-am fi făcut ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora».

30. Ce vom zice deci? Că păgânii, care nu umblau după îndreptățire, au dobândit îndreptățirea, însă îndreptățirea care este din credință;

31. Iar Israil, urmărind legea îndreptățirii, n'a ajuns la legea îndreptățirii.

32. Pentru ce? Pentrucă o urmărea nu din credință, ci ca din faptele legii, căci s'au poticnit de piatra poticnirii,

33. Precum este scris: «Iată, pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală, și tot cel ce va crede în el nu se va rușina».

Iudeii caută îndreptățirea din faptele legii, iar nu din sfârșitul legii, care este Hristos. Deosebirea între îndreptățirea din lege și cea din credință, care este deobște și Iudeului și păgânului.

10 1. Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea cea către Dumnezeu pentru Israil este spre mântuire.

2. Căci le mărturisesc

că au dragostea lui Dumnezeu, dar nu cu pricepere,
3. Pentrucă necunoscând îndreptățirea lui Dumnezeu și căutând să-și întemeieze îndreptățirea lor, nu s'au supus îndreptățirii lui Dumnezeu;
4. Căci sfârșitul legii este Hristos, spre îndreptățirea tot celui ce crede.
5. Că Moise scrie despre îndreptățirea din lege, că «omul care va face acestea, viu va fi prin ele»;
6. Iar îndreptățirea din credință așa zice: «Să nu zici în inima ta: cine se va sui la cer?» ca adecă să coboare pe Hristos,
7. «Sau cine se va coborî în adânc?» ca adecă să ridice pe Hristos din morți.
8. Dar ce zice? «Aproape este de tine cuvântul, în gura ta și în inima ta», adecă: cuvântul credinței pe care-l propoveduim.
9. Că de vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Iisus și vei crede în inima ta, că Dumnezeu l-a înviat din morți, te vei mântui;
10. Căci cu inima se crede spre îndreptățire, iar cu gura se mărturisește spre mântuire,
11. Pentrucă zice Scriptura: «Tot cel ce crede în el nu se va rușina».
12. Căci nu este deosebire între Iudeu și Elin, pentrucă acelaș este Domnul tuturor, care îmbogățește pe toți cei ce-l chiamă,
13. «Căci oricine va chema numele Domnului, se va mântui».
14. Dar cum vor chema pe cel în care n'au crezut? Și cum vor crede în cel despre care n'au auzit? Și cum vor auzi fără propoveduitor?
15. Și cum vor propovedui, de nu se vor trimite? Precum este scris: «Cât sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc cele bune!».
16. Dar nu toți au ascultat de Evanghelie, căci Isaia zice: «Doamne, cine a crezut celor auzite dela noi?»
17. Deci credința este din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.
18. Dar zic eu: Au doară n'au auzit? Dimpotrivă, «în tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor».
19. Dar mai zic: Au Israil n'a înțeles? Moise zice cel dintâi: «Eu voiu ațâța râvna voastră spre cel ce nu este un neam, vă voiu mânia pe un neam neînțelegător»;
20. Iar Isaia îndrăznește și zice: «Am fost aflat de cel ce nu mă caută, m'am făcut arătat celor ce nu întreabă de mine»,
21. Iar către Israil zice: «Toată ziua am întins mâinile mele către un popor neascultător și împotrivă grăitor».

Alegerea unei părți din Iudei spre mântuire prin credința în Hristos. Lăsarea altei părți în orbirea ei, luând pe păgâni. Îndemnare acestora spre a nu se semeți, căci la urmă și Iudeii se vor mântui.

11 1. Zic deci: Au doară a lepădat Dumnezeu pe poporul său? Să nu fie. Căci și eu sunt Israilit din urmașii lui Avraam, din seminția lui Veniamin.
2. Nu a lepădat Dumnezeu pe poporul său, pe care l-a cunoscut mai înainte. Au nu știți ce zice Scriptura de Ilie, cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israil, zicând:
3. «Doamne, pe proorocii tăi i-au omorît și altarele tale le-au dărâmat și eu am rămas singur și ei caută sufletul meu?»
4. Dar ce îi zice dumnezeiescul răspuns? «Păstratu-mi-am șapte mii de bărbați, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal».
5. Așa dar este și în vremea de acum o rămășiță după alegerea harului;
6. Și dacă este după har, nu mai este din fapte, altfel harul n'ar mai fi har; iar dacă este din fapte, nu mai este har, altfel fapta nu ar mai fi faptă.
7. Ce deci? Ceea ce căuta Israil, aceea n'a dobândit, iar cei aleși au dobândit și ceilalți s'au împietrit,
8. Precum este scris: «Datu-le-a lor Dumnezeu duh de amorțire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă, până în ziua de astăzi».
9. Și David zice: «Facă-se masa lor cursă și laț și sminteală și răsplătire lor;
10. Întunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor încovoaie-o pentru totdeauna».
11. Zic eu deci: Au doară s'au poticnit, ca să cadă? Să nu fie, ci prin poticnirea lor s'a făcut mântuire păgânilor, ca să ațâțe râvna lor.
12. Și dacă poticnirea lor este bogăție lumii și micșorarea lor bogăție păgânilor, cu cât mai mult plinirea lor?
13. Căci vă zic vouă, păgânilor: Întru cât sunt eu apostol al păgânilor, slăvesc slujba mea,
14. Poate voiu face râvnitori pe cei din neamul meu și voiu mântui pe unii din ei.
15. Căci dacă lepădarea lor este împăcarea lumii, ce va fi primirea lor, decât vieață din morți?

16. Că de este pârga (de făină) sfântă, este şi frământătura, şi de este rădăcina sfântă, sunt şi ramurile;

17. Şi de s'au rupt unele din ramuri, iar tu, măslin sălbatic fiind, te-ai altoit pe ele şi te-ai făcut părtaş rădăcinii şi grăsimii măslinului,

18. Nu te mândri faţă de ramuri. Iar dacă te mândreşti, nu porţi tu rădăcina, ci rădăcina pe tine.

19. Dar vei zice: S'au rupt ramurile, ca să fiu altoit eu.

20. Bine, pentru necredinţă s'au rupt, iar tu prin credinţă stai. Nu te îngâmfa, ci teme-te,

21. Căci dacă Dumnezeu n'a cruţat ramurile fireşti, nu te va cruţa nici pe tine.

22. Vezi dar bunătatea şi asprimea lui Dumnezeu: asprimea cu cei ce au căzut, iar cu tine bunătate, dacă vei rămânea în bunătate, iar de nu, şi tu vei fi tăiat.

23. Dar şi aceia, dacă nu vor rămânea în necredinţă, se vor altoi, căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăşi.

24. Pentrucă dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire sălbatic şi ai fost altoit în măslin bun împotriva firii, cu cât mai vârtos aceştia, care sunt după fire, vor fi altoiţi în măslinul lor?

25. Pentrucă nu vreau să nu ştiţi voi, fraţilor, taina aceasta, ca să nu vă socotiţi singuri înţelepţi: că împietrire s'a făcut în parte lui Israil, până ce va intra tot numărul păgânilor,

26. Şi aşa tot Israilul se va mântui, precum este scris: «Veni-va din Sion izbăvitorul şi va întoarce nelegiuirile dela Iacov;

27. Şi acesta le este legământ dela mine, când voiu ridica păcatele lor».

28. Cât priveşte Evanghelia, ei sunt vrăjmaşi din pricina voastră, dar după alegere, ei sunt iubiţi, pentru părinţii lor,

29. Pentrucă Dumnezeu nu-şi ia înapoi harurile şi chemarea.

30. Căci aşa cum nici voi n'aţi ascultat oarecând de Dumnezeu, iar acum aţi fost miluiţi prin neascultarea acestora,

31. Aşa nici aceştia n'au ascultat acum, pentru ca prin mila voastră să fie şi ei miluiţi;

32. Căci Dumnezeu a închis pe toţi în neascultare, ca pe toţi să-i miluiască.

33. O, adâncul bogăţiei şi al înţelepciunii şi al ştiinţei lui Dumnezeu! Cât sunt de nepătrunse judecăţile lui şi de negăsit urma căilor lui!

34. «Căci cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine s'a făcut lui sfetnic?

35. Sau cine i-a dat lui mai înainte, ca să ia înapoi?»

36. Căci din el şi prin el şi întru el sunt toate. Lui fie mărirea în veci, amin.

Sfătuire pentru fapta bună faţă de Dumnezeu şi de oameni.

12 1. Vă îndemn deci, fraţilor, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfăţişaţi trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, bine-plăcută lui Dumnezeu, ca închinarea voastră duhovnicească

2. Şi să nu vă potriviţi cu acest veac, ci schimbaţi-vă la faţă prin înnoirea minţii voastre, ca să cunoaşteţi care este voia lui Dumnezeu, cea bună şi plăcută şi desăvârşită;

3. Căci prin harul ce mi s'a dat zic fiecăruia din voi, să nu cugete despre sine mai mult decât se cade să cugete, ci să cugete spre a fi înţelept, după măsura credinţei împărţită de Dumnezeu fiecăruia.

4. Căci precum într'un trup avem multe mădulare şi mădularele nu au toate aceeaşi lucrare,

5. Tot astfel cei mulţi suntem un trup în Hristos, şi fiecare suntem mădulare unul altuia.

6. Şi având daruri diferite după harul dat nouă, fie proorocie, după măsura credinţei,

7. Fie slujire pentru a sluji, fie învăţătură pentru cel ce învaţă,

8. Fie mângâiere pentru cel ce mângâie, bunătate pentru cel ce dă, râvnă pentru cel întâi-stătător, voie bună pentru cel ce miluește.

9. Dragostea să fie nefăţarnică. Urîţi răul, alipiţi-vă de bine,

10. Iubiţi-vă cu dragoste frăţească unii pe alţii, luând înainte unul altuia cu cinstirea,

11. Nepregetând cu râvna, arzând cu duhul, slujind Domnului,

12. Bucurându-vă în nădejde, răbdând în necaz, stăruind în rugăciune,

13. Fiind părtaşi la nevoile sfinţilor, căutând iubirea de străini.

14. Binecuvântaţi pe cei ce vă prigonesc, binecuvântaţi şi nu blestemaţi.

15. Bucuraţi-vă cu cei ce se bucură şi plângeţi cu cei ce plâng.

16. Aveţi aceleaşi gânduri unii pentru alţii, nu vă gândiţi la cele înalte, ci lăsaţi-vă duşi spre cele smerite. Nu vă socotiţi înţelepţi voi înşivă.

17. Nu răsplătiţi nimă-

nui rău pentru rău. Purtaţi grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

18. De este cu putinţă, cât ţine de voi, fiţi în pace cu toţi oamenii.

19. Nu vă răzbunaţi singuri, iubiţilor, ci lăsaţi loc mâniei (lui Dumnezeu), căci scris este: «A mea este răzbunarea; eu voiu răsplăti, zice Domnul».

20. Dacă deci flămânzeşte vrăjmaşul tău, dă-i pâine; dacă însetează, dă-i să bea, căci făcând aceasta, grămădeşti cărbuni de foc pe capul lui.

21. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul cu binele.

Sfătuire la supunere, dragoste şi alte fapte bune.

13 1. Tot sufletul să se supună stăpânirilor mai înalte, căci nu este stăpânire decât dela Dumnezeu, şi stăpânirile care sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite.

2. Aşa că cel ce se împotriveşte stăpânirii, se împotriveşte rânduielii lui Dumnezeu, iar cei care se împotrivesc îşi vor lua osândă.

3. Căci dregătorii nu sunt frică pentru faptele bune, ci pentru cele rele. Vrei să nu-ţi fie teamă de stăpânire? Fă binele şi vei avea laudă dela ea;

4. Căci îţi este slujitoare a lui Dumnezeu spre bine. Iar de faci răul, teme-te, că nu în zadar poartă sabia, pentrucă este slujitoare a lui Dumnezeu, răzbunătoare spre mânie pe cel ce face răul.

5. De aceea trebue să vă supuneţi, nu numai pentru mânie, ci şi pentru cugetul vostru.

6. Căci pentru aceasta plătiţi şi dări, pentrucă ei sunt slujitori ai lui Dumnezeu, îndeletnicindu-se anume cu aceasta.

7. Daţi deci tuturor cele datorite: Celui cu darea, darea; celui cu vama, vama; celui cu frica, frica; celui cu cinstea, cinstea.

8. Nu fiţi datori nimănui cu nimic, decât cu iubirea unuia faţă de altul, căci cel ce iubeşte pe altul a împlinit legea.

9. Pentrucă (poruncile): «Să nu preacurveşti, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să nu pofteşti» şi oricare altă poruncă, se cuprind în acest cuvânt, adecă: «Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi».

10. Dragostea nu face rău aproapelui. Dragostea este deci plinirea legii.

11. Şi aceasta, cunoscând vremea, că este chiar ceasul ca să ne sculăm din somn, căci acum mântuirea este mai aproape de noi de-

cât când am primit credinţa.

12. Noaptea este înaintată, iar ziua s'a apropiat. Să lepădăm deci lucrurile întunerecului şi să ne îmbrăcăm cu armele luminii.

13. Să umblăm cuviincios, ca ziua, nu în ospeţe şi în beţii, nu în desfrânări şi în fapte de ruşine, nu în ceartă şi în pismă.

14. Ci îmbrăcaţi-vă în Domnul Iisus Hristos, şi grija de trup să nu o prefaceţi în pofte.

Despre cei slabi în credinţă. Să nu ne judecăm unul pe altul. Despre pace. Să nu smintim pe fraţi.

14 1. Pe cel slab în credinţă primiţi-l, fără să-i judecaţi gândurile,

2. Că unul crede că va mânca de toate, iar cel slab mănâncă legume.

3. Cel ce mănâncă să nu defaime pe cel ce nu mănâncă, şi cel ce nu mănâncă să nu osândească pe cel ce mănâncă, pentrucă Dumnezeu l-a primit la sine.

4. Tu cine eşti care judeci slugă străină? Pentru stăpânul său stă ca bine sau cade. Şi va sta, căci Dumnezeu poate să o facă să stea.

5. Unul deosebeşte o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin încredinţat în cugetul său.

6. Cel ce ţine ziua, Domnului o ţine, şi cel ce nu ţine ziua, Domnului nu o ţine. Şi cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, pentrucă mulţumeşte lui Dumnezeu, şi cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, şi mulţumeşte lui Dumnezeu,

7. Căci nimeni dintre noi nu trăieşte pentru sine şi nimeni nu moare pentru sine.

8. Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, şi dacă murim, pentru Domnul murim; deci şi dacă trăim şi dacă murim, ai Domnului suntem.

9. Căci şi Hristos spre aceasta a murit şi a înviat şi a trăit, ca să domnească şi peste cei morţi şi peste cei vii.

10. Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sau tu, de ce defaimi pe fratele tău? Căci toţi ne vom înfăţişa înaintea judecăţii lui Hristos,

11. Pentrucă scris este: «Viu sunt eu, zice Domnul, că mie mi se va pleca tot genunchiul, şi toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu».

12. Deci dar fiecare din noi va da seama de sine înaintea lui Dumnezeu.

13. Să nu ne mai judecăm dar unul pe altul, ci

aceasta mai ales chibzuiți, să nu puneți fratelui piedecă sau sminteală.

14. Știu și sunt încredințat în Domnul Iisus, că nimic nu este spurcat prin sine, decât numai pentru cel ce i se pare a fi ceva spurcat, pentru acela este spurcat;

15. Dar dacă fratele tău se mâhnește din pricina mâncării, atunci nu mai umbli potrivit dragostei. Nu pierde cu mâncarea ta pe acela, pentru care Hristos a murit.

16. Să nu fie deci defăimat bunul vostru,

17. Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt;

18. Căci cel ce slujește lui Hristos întru acestea este bine-plăcut lui Dumnezeu și încercat pentru oameni.

19. Deci dar să urmăm cele ale păcii și cele spre zidirea unuia de către altul.

20. Nu strica lucrul lui Dumnezeu pentru mâncare. Toate sunt curate, dar este rău pentru omul care mănâncă spre sminteală.

21. Bine este să nu mănânci carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care fratele tău se poticnește sau se smintește sau slăbește.

22. Ai tu credință? In tine însuți să o ai înaintea lui Dumnezeu. Fericit cel ce nu se osândește pe sine în ceea ce alege.

23. Iar cel ce se îndoiește cu gândul când mănâncă, se osândește, pentrucă nu este din credință; și tot ce nu este din credință, este păcat.

Urmarea blândeței lui Hristos. Pavel arată slujba Evangheliei plinită de el. Indeamnă să se dea ajutoare la săraci.

15 1. Datori suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și nu nouă înșine să plăcem,

2. Ci fiecare din noi să caute să placă aproapelui pentru zidire;

3. Căci și Hristos nu sieși și-a plăcut, ci precum este scris: «Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea»,

4. Căci câte s'au scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris, ca prin răbdare și mângâierea Scripturilor să avem nădejde.

5. Iar Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă să gândiți la fel unii pentru alții în Hristos Iisus,

6. Pentru ca toți într'un gând să măriți cu o gură

pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. De aceea primiți-vă unii pe alții, precum și Hristos v'a primit pe voi, spre mărirea lui Dumnezeu.

8. Și eu zic că Iisus Hristos s'a făcut slujitor al tăierii-împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părinților,

9. Iar neamurile să mărească pe Dumnezeu pentru milă, precum este scris: «Pentru aceasta te voiu lăuda între neamuri, Doamne, și voiu cânta numele tău».

10. Și iarăși zice: «Veseliți-vă, neamuri, cu poporul lui».

11. Și iarăși: «Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-l pe el toate popoarele».

12. Și iarăși Isaia zice: «Din rădăcina lui Iese va odrăsli un vlăstar, care se va ridica să domnească peste neamuri și neamurile vor nădăjdui întru el».

13. Iar Dumnezeul nădejdii să vă umple de toată bucuria și pacea în credință, spre a prisosi voi în nădejde, cu puterea Duhului Sfânt.

14. Și sunt încredințat eu însumi despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de bunătate, plini de toată cunoștința, putând să vă sfătuiți și unii pe alții.

15. Dar v'am scris, fraților, în parte cu ceva mai multă îndrăsneală, ca și cum v'aș mai aduce aminte, pentru harul dat mie de Dumnezeu.

16. Ca să fiu slujitor al lui Iisus Hristos la păgâni, îndeplinind slujba sfântă a Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca prinosul păgânilor să fie bine primit, fiind sfințit de Duhul Sfânt.

17. Drept aceea am laudă întru Hristos Iisus în cele către Dumnezeu,

18. Căci nu voiu cuteza să vorbesc ceva din cele ce n'a lucrat Hristos prin mine spre aducerea la ascultare a neamurilor, cu cuvântul și cu fapta,

19. Cu puterea semnelor și a minunilor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu, așa încât dela Ierusalim și împrejur până în Iliric, am propoveduit pretutindeni Evanghelia lui Hristos,

20. Râvnind astfel să binevestesc nu unde fusese binevestit Hristos, ca să nu zidesc pe temelie străină;

21. Ci precum este scris: «Cei cărora nu li s'a vestit despre el îl vor vedea și cei care n'au auzit vor înțelege».

22. De aceea am și fost împiedecat de multe ori de a veni la voi,

23. Dar acum ne mai a-

vând loc în aceste laturi și
având de mulți ani dorință
să viu spre voi,
24. Când voiu merge în
Spania, voiu veni la voi,
căci am nădejde ca în tre-
cere să vă văd și să fiu
petrecut de voi acolo, după
ce întâi mă voiu bucura de
voi măcar în parte.
25. Acum însă merg la
Ierusalim, slujind sfinților,
26. Căci au binevoit Ma-
cedonia și Ahaia să adune
ceva ajutor pentru săracii
dintre sfinții dela Ierusa-
lim.
27. Au binevoit și le sunt
și datori, căci dacă păgâ-
nii s'au împărtășit din cele
duhovnicești ale lor, datori
sunt și ei să le slujească
în cele trupești.
28. Săvârșind deci acea-
sta și încredințându-le roa-
da aceasta, voiu trece pe
la voi în Spania,
29. Și știu că venind la
voi, voiu veni cu belșugul
binecuvântării Evangheliei
lui Hristos.
30. Dar vă rog, fraților,
pentru Domnul nostru Iisus
Hristos și pentru dragostea
Duhului, ca împreună cu
mine să vă nevoiți în rugă-
ciuni către Dumnezeu pen-
tru mine,
31. Ca să scap de cei ne-
ascultători din Iudeia și
să fie slujirea mea în Ie-
rusalim bine primită de
sfinți,
32. Ca să vin la voi cu
bucurie prin voia lui Dum-
nezeu și să-mi găsesc li-
niștea împreună cu voi.
33. Iar Dumnezeul pă-
cii să fie cu voi cu toți.
Amin.

*Recomandarea Febei, dia-
coniță a Bisericii din Chen-
hrea. Inchinăciunea lui
Pavel către toți.*

16 1. Și vă înfățișez
pe Febe, sora noastră,
care este diaconiță a Bise-
ricii din Chenhrea,
2. Ca să o primiți în
Domnul, după vrednicia
sfinților și să-i fiți de a-
jutor la tot lucrul, în care
ar avea nevoie de voi,
căci și ea a fost de ajutor
multora și mie însumi.
3. Imbrățișați pe Prisci-
la și pe Acvila, tovarășii
mei de lucru în Hristos Ii-
sus,
4. Care și-au pus capul
pentru sufletul meu, cărora
nu numai eu singur le mul-
țumesc, ci și toate Biseri-
cile dintre păgâni,
5. Și Biserica din casa
lor. Imbrățișați pe Epenet,
iubitul meu, care este pâr-
ga Ahaei în Hristos.
6. Imbrățișați pe Mari-
am, care s'a ostenit mult
pentru noi.
7. Imbrățișați pe Andro-
nic și pe Iunia cei din nea-
mul meu și tovarășii mei
de robie, care sunt vestiți
între apostoli și care îna-

intea mea au fost în Hri-
stos.
8. Imbrățișați pe Am-
plie, iubitul meu în Dom-
nul.
9. Imbrățișați pe Urban,
cel împreună cu noi lucră-
tor în Hristos și pe Stahis,
iubitul meu.
10. Imbrățișați pe Apel-
les cel ales în Hristos. Im-
brățișați pe cei din casa
lui Aristobul.
11. Imbrățișați pe Iro-
dion cel din neamul meu.
Imbrățișați pe cei din casa
lui Narcis, care sunt în
Domnul.
12. Imbrățișați pe Tri-
fena și Trifosa, care s'au
ostenit în Domnul. Imbră-
țișați pe iubita Persida,
care s'a ostenit mult în
Domnul.
13. Imbrățișați pe Ruf,
cel ales în Domnul și pe
mama lui și a mea.
14. Imbrățișați pe Asin-
crit, pe Flegon, pe Erma,
pe Patrova, pe Ermis și pe
frații ce sunt împreună cu
ei.
15. Imbrățișați pe Filo-
log și pe Iulia, pe Nireu și
pe sora lui și pe Olimpan
și pe toți sfinții cei îm-
preună cu ei.
16. Imbrățișați-vă unul
pe altul cu sărutare sfântă.
Vă îmbrățișează Bisericile
lui Hristos.
17. Și vă rog, fraților, să
vă păziți de cei ce fac des-
binări și sminteli împotri-
va învățăturii pe care ați
învățat-o și feriți-vă de
ei,
18. Căci unii ca aceștia
nu slujesc Domnului no-
stru Iisus Hristos, ci pân-
tecelui lor; și prin vorbe
bune și plăcute înșală ini-
mile celor simpli,
19. Căci ascultarea voa-
stră este cunoscută de toți.
Mă bucur deci de voi și vo-
iesc să fiți înțelepți spre
bine și nevinovați la rău,
20. Iar Dumnezeul păcii
va sdrobi pe Satana sub
picioarele voastre în cu-
rând. Harul Domnului no-
stru Iisus Hristos cu voi.
21. Vă îmbrățișează Ti-
motei, tovarășul meu de
lucru și Luciu și Iason și
Sosipatru, cei din neamul
meu.
22. Vă îmbrățișez în
Domnul și eu Terțiu, care
am scris epistola.
23. Vă îmbrățișează Ga-
ius, gazda mea și a toată
Biserica. Vă îmbrățișează
Erast, vistiernicul cetății
și fratele Cuartus.
24. Harul Domnului no-
stru Iisus Hristos să fie cu
voi cu toți. Amin.
25. Iar celui ce poate să
vă întărească după Evan-
ghelia mea și după propo-
veduirea lui Iisus Hristos,
potrivit descoperirii tainei
celei ascunse din timpuri
vecnice,
26. Iar acum arătate și
prin Scripturile proorocilor,

după porunca veșnicului Dumnezeu fiind cunoscută spre ascultarea credinței la toate neamurile,

27. Unuia înțeleptului Dumnezeu prin Iisus Hristos, fie mărire în veci. Amin.

EPISTOLA INTÂIA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel mulțumește lui Dumnezeu pentru credința Corintenilor. Mustră desbinările dintre ei din iubirea de slavă pentru înțelepciunea lumească, punând înainte crucea Domnului ca adevărata înțelepciune.

1 1. Pavel, chemat apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,

2. Bisericii lui Dumnezeu, care este în Corint, celor sfințiți în Hristos Iisus, celor numiți sfinți, împreună cu toți cei ce chiamă numele Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul, și al lor și al nostru:

3. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțumesc totdeauna pentru voi Dumnezeului meu, pentru harul lui Dumnezeu dat vouă în Iisus Hristos,

5. Că în toate v'ați îmbogățit prin el, în tot cuvântul și în toată cunoștința,

6. Așa cum mărturia lui Hristos s'a adeverit la voi,

7. Încât nu sunteți lipsiți de niciun har, așteptând descoperirea Domnului nostru Iisus Hristos,

8. Care vă va și întări până la sfârșit, spre a fi nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la împărtășirea cu Fiul său, Iisus Hristos, Domnul nostru.

10. Vă rog, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să vorbiți la fel și să nu fie între voi desbinări, ci să fiți strâns uniți într'un gând și într'o părere;

11. Căci mi s'a făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin cei ai Hloei, că sunt între voi certuri

12. Și spun aceasta, că fiecare din voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu al lui Apollos, iar eu al

lui Chifa, iar eu al lui Hristos.

13. Oare s'a împărțit Hristos? Nu cumva Pavel s'a răstignit pentru voi? Sau v'ați botezat în numele lui Pavel?

14. Mulțumesc lui Dumnezeu că n'am botezat pe niciunul din voi, decât pe Crispus și pe Gaius,

15. Ca să nu zică cineva că am botezat în numele meu.

16. Am botezat și casa lui Stefana, iar mai mult nu știu să fi botezat pe altcineva,

17. Pentrucă Hristos nu m'a trimis să botez, ci să binevestesc, nu cu înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă zadarnică crucea lui Hristos.

18. Căci cuvântul crucii este nebunie pentru cei pieritori, iar pentru noi cei ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu,

19. Pentrucă scris este: «Pierde-voiu înțelepciunea înțelepților și știința celor știutori o voiu lepăda».

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au n'a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia?

21. Căci de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu lumea n'a cunoscut prin înțelepciune pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin nebunia propoveduirii,

22. Pentrucă și Iudeii semn cer și Elinii înțelepciune caută,

23. Iar noi propoveduim pe Hristos cel răstignit, pentru Iudei sminteală, iar pentru Elini nebunie,

24. Iar pentru cei chemați, și Iudei și Elini, pe Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii,

26. Căci vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun neam,

27. Ci cele nebune ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cei înțelepți, și cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cele tari,

28. Și cele de neam de jos și nebăgate în seamă ale lumii le-a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca să strice pe cele ce sunt,

29. Ca să nu se laude niciun om înaintea lui.

30. Din el sunteți voi în Hristos Iisus, care pentru noi s'a făcut înțelepciune dela Dumnezeu și îndreptă-

ţire şi sfinţire şi răscumpărare,

31. Pentru ca, precum este scris: «Cel ce se laudă, în Domnul să se laude».

Propovăduirea Evangheliei nu stă în măiestria cuvintelor, nici în înţelepciune lumească, ci în înţelepciunea cea după Dumnezeu.

2 1. Şi când am venit la voi, fraţilor, nu cu înălţimea cuvântului sau a înţelepciunii, am venit să vă vestesc mărturisirea lui Dumnezeu,

2. Căci n'am socotit că ştiu ceva între voi, decât numai pe Iisus Hristos şi pe acesta răstignit.

3. Şi eu în slăbiciune şi cu frică şi cu cutremur mare am fost la voi

4. Şi cuvântul meu şi propovăduirea mea nu stau în cuvinte de înduplecare ale înţelepciunii omeneşti, ci în arătarea Duhului şi a puterii,

5. Pentru ca să nu stea credinţa voastră în înţelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

6. Şi înţelepciunea o grăim la cei desăvârşiţi, însă înţelepciunea nu a veacului acestuia, nici a stăpânitorilor veacului acestuia, care sunt pieritori,

7. Ci grăim înţelepciunea lui Dumnezeu întru taină, pe cea ascunsă, pe care a rânduit-o Dumnezeu mai înainte de veci spre slava noastră,

8. Pe care nimeni din stăpânitorii veacului acestuia nu a cunoscut-o, căci de ar fi cunoscut-o, n'ar fi răstignit pe Domnul măririi,

9. Ci precum este scris: «Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pe el»,

10. Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul său, că Duhul toate le cercetează, şi adâncurile lui Dumnezeu.

11. Căci cine dintre oameni ştie cele ale omului, decât duhul omului care este în el? Aşa şi cele ale lui Dumnezeu, nimeni nu le ştie, decât Duhul lui Dumnezeu;

12. Iar noi n'am luat duhul lumii, ci Duhul cel din Dumnezeu, ca să ştim cele ce sunt dăruite nouă dela Dumnezeu,

13. Pe care le şi grăim, nu în cuvinte de învăţătură ale înţelepciunii omeneşti, ci în cele de învăţătură ale Duhului Sfânt, asemănând cele duhovniceşti cu cele duhovniceşti.

14. Iar omul firesc nu primeşte cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci sunt pentru el nebunie şi nu le poate înţelege, pentrucă ele se judecă duhovniceşte;

15. Dar cel duhovnicesc le judecă pe toate, iar el nu este judecat de nimeni,

16. «Căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l înveţe pe el?» Noi însă avem gândul lui Hristos.

Apostolul a propovăduit Corintenilor potrivit înţelegerii lor. Hristos este temelia credinţei. Cei ce zidesc pe această temelie bine sau rău, se vor vădi în ziua judecăţii. Creştinii sunt Biserica lui Dumnezeu.

3 1. Şi eu, fraţilor, n'am putut să vă grăiesc vouă ca unor oameni duhovniceşti, ci ca unora trupeşti, ca unor prunci în Hristos.

2. Cu lapte v'am hrănit, iar nu cu bucate, căci încă nu puteaţi. Dar nici măcar acum nu puteţi,

3. Pentrucă sunteţi încă trupeşti. Căci, când sunt între voi pismă şi ceartă şi desbinări, au nu sunteţi trupeşti şi nu după om umblaţi?

4. Căci, când zice cineva: Eu sunt al lui Pavel, iar altul: Eu sunt al lui Apollos, au nu sunteţi trupeşti?

5. Cine este deci Pavel şi cine este Apollos, decât slujitori prin care aţi crezut, slujind fiecare după cum i-a dat Domnul?

6. Eu am sădit, Apollos a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească;

7. Aşa că nici cel ce sădeşte nu este ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care face să crească.

8. Cel ce sădeşte şi cel ce udă una sunt şi fiecare îşi va lua plata după osteneala sa.

9. Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu; voi sunteţi ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu.

10. După harul lui Dumnezeu cel dat mie, ca un înţelept meşter am pus temelie, iar altul zideşte. Însă fiecare să ia seama cum zideşte,

11. Căci nimeni nu poate să pună altă temelie afară de cea pusă, care este Iisus Hristos.

12. Iar de zideşte cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân, trestie,

13. Lucrul fiecăruia se va face cunoscut, căci ziua (Domnului) îl va vădi, pentrucă se va descoperi cu foc şi lucrul fiecăruia îl va lămuri focul aşa cum este.

14. Şi de va rămânea lucrul cuiva, pe care l-a zidit, plată va lua;

15. Iar dacă lucrul cuiva va arde, se va păgubi, iar el se va mântui, însă aşa ca prin foc.

16. Au nu ştiţi că sun-

teţi templul lui Dumnezeu şi Duhul lui Dumnezeu locueşte în voi?

17. De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica pe acela Dumnezeu, căci sfânt este templul lui Dumnezeu, care sunteţi voi.

18. Nimeni să nu se amăgească. De i se pare cuiva între voi că este înţelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înţelept.

19. Căci înţelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu, căci scris este: «El prinde pe cei înţelepţi în viclenia lor»;

20. Şi iarăşi: «Domnul cunoaşte gândurile înţelepţilor, că sunt deşarte».

21. Aşa că nimeni să nu se laude cu oameni, căci toate sunt ale voastre;

22. Ori Pavel, ori Apollos, ori Chifa, ori lumea, ori viaţa, ori moartea, ori cele de acum, ori cele viitoare, toate sunt ale voastre,

23. Iar voi sunteţi ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

Vrednicia apostolească. Nesocotinţa desbinărilor. Smerenia şi răbdarea apostolilor. Lauda lui Timotei.

4 1. Aşa să ne socotească pe noi fiecare om, ca pe nişte slugi ale lui Hristos şi iconomi ai tainelor lui Dumnezeu;

2. Iar ceea ce se caută mai mult la iconomi, este ca fiecare să fie găsit credincios.

3. Pentru mine însă este prea puţin ca să fiu judecat de voi sau de judecată omenească; ci nici eu însumi nu mă judec,

4. Căci nu mă ştiu vinovat cu nimic, dar nu cu aceasta m'am îndreptăţit; însă cel ce mă judecă este Domnul.

5. Aşa că să nu judecaţi ceva înainte de timp, până ce va veni Domnul, care va şi lumina cele ascunse ale întunerecului şi va arăta gândurile inimilor şi atunci lauda va fi fiecăruia dela Dumnezeu.

6. Şi acestea, fraţilor, le-am zis ca despre mine şi despre Apollos pentru voi, ca să învăţaţi prin noi să nu gândiţi mai mult decât este scris, spre a nu vă mândri unul cu altul împotriva celuilalt.

7. Căci cine te deosebeşte de alţii? Şi ce ai, pe care să nu-l fi primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te lauzi, ca şi cum nu l-ai primit?

8. Iată sunteţi sătui, iată v'aţi îmbogăţit, fără de noi aţi domnit; şi de aţi fi domnit măcar, pentru ca şi noi să domnim împreună cu voi,

9. Căci mi se pare că Dumnezeu ne-a arătat pe noi, pe apostoli, cei mai de pe urmă, ca pe nişte rânduiţi spre moarte, pentrucă ne-am făcut privelişte lumii şi îngerilor şi oamenilor.

10. Noi suntem nebuni pentru Hristos, iar voi înţelepţi întru Hristos; noi slabi, iar voi tari, voi slăviţi, iar noi de necinste.

11. Până în ceasul de acum şi flămânzim şi însetăm şi suntem goi şi suntem pălmuiţi şi suntem pribegi

12. Şi ne ostenim lucrând cu mâinile noastre. Ocărîţi fiind, binecuvântăm; prigoniţi fiind, răbdăm;

13. Huliţi fiind, mângâiem. Am ajuns ca gunoiul lumii, lepădătura tuturor, până acum.

14. Nu ca să vă ruşinez vă scriu acestea, ci vă povăţuesc ca pe nişte fii ai mei iubiţi,

15. Căci de aţi avea zece mii de dascăli în Hristos, nu aveţi totuşi mulţi părinţi; pentrucă eu v'am născut prin Evanghelie în Hristos Iisus.

16. Vă îndemn deci să-mi fiţi următori.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiu al meu iubit şi credincios în Domnul, care vă va aduce aminte căile mele cele în Hristos, aşa cum învăţ pretutindeni, în orice Biserică.

18. Unii s'au semeţit, ca şi cum n'aş mai veni la voi;

19. Dar voiu veni la voi curând, de va voi Domnul, şi voiu cunoaşte nu cuvântul celor ce s'au semeţit, ci puterea lor.

20. Căci împărăţia lui Dumnezeu nu stă în cuvânt, ci în putere.

21. Ce voiţi? Să vin la voi cu toiag, sau cu dragoste şi cu duhul blândeţei?

Mustrări împotriva celor desfrânaţi.

5 1. In deobşte se aude că la voi este desfrânare, şi aşa desfrânare, cum nici la păgâni nu se pomeneşte, ca să aibă cineva pe femeia tatălui său.

2. Şi voi v'aţi semeţit, în loc mai de grabă să fi plâns, ca să fie scos din mijlocul vostru cel ce a făcut fapta aceasta.

3. Eu dar, nefiind la voi cu trupul, dar cu duhul fiind de faţă acolo, iată am judecat ca şi cum aş fi de faţă, pe cel ce a făcut aşa aceasta:

4. In numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă voi şi duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Hristos,

5. Să dați pe unul ca acela Satanei spre pieirea trupului, ca duhul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Nu este bună lauda voastră. Au nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura?

7. Curățiți deci aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat. Căci Paștele nostru Hristos s'a jertfit pentru noi;

8. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechiu, nici cu aluatul răutății și al vicleșugului, ci cu azimile curăției și ale adevărului.

9. V'am scris în epistolă să nu vă amestecați cu desfrânații,

10. Și nu am zis întru totul despre desfrânații lumii acesteia, sau lacomii, sau răpitorii, sau slujitorii idolilor; căci altfel ar trebui să ieșiți din lumea aceasta;

11. Dar acum v'am scris să nu vă amestecați, dacă vreunul, numindu-se frate, va fi desfrânat, sau lacom, sau slujitor idolilor, sau ocăritor, sau bețiv, sau răpitor; cu unul ca acesta nici să nu mâncați.

12. Căci ce am eu, ca să judec și pe cei dinafară? Nu îi judecați voi pe cei dinăuntru?

13. Iar pe cei dinafară îi va judeca Dumnezeu. Scoateți afară dintre voi pe cel rău.

A nu se judeca înaintea celor necredincioși. Sfaturi împotriva desfrânării.

6 1. Indrăsnește cineva dintre voi, având vreo pâră împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepți și nu înaintea celor sfinți?

2. Au nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea se va judeca prin voi, sunteți nevrednici de judecăți mai mici?

3. Au nu știți că vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult cele lumești?

4. De aveți deci judecăți lumești, puneți să vă judece pe cei nebăgați în seamă de Biserică?

5. Spre rușinea voastră vorbesc. Așa de nu este între voi înțelept niciunul, care să poată judeca între frații săi?

6. Ci se judecă frate cu frate, și aceasta înaintea necredincioșilor?

7. Este deci oricum o lipsă a voastră, că aveți judecăți între voi. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine paguba?

8. Ci voi înșivă faceți strâmbătate și aduceți pagubă, și aceasta fraților.

9. Sau nu știți că nedrepții nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați: Nici desfrânații, nici slujitorii idolilor, nici preacurvarii, nici malahienii, nici sodomiții,

10. Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

11. Și așa ați fost unii, dar v'ați spălat, dar v'ați sfințit, dar v'ați îndreptățit în numele Domnului Iisus și în Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc; toate îmi sunt îngăduite, dar eu nu mă voiu lăsa stăpânit de ceva.

13. Bucatele sunt pentru pântece și pântecele pentru bucate, dar Dumnezeu le va strica și pe el și pe ele. Iar trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul și Domnul pentru trup.

14. Iar Dumnezeu și pe Domnul l-a înviat și pe noi ne va învia cu puterea sa.

15. Nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? Luând deci mădularele lui Hristos, le voiu face mădulare ale unei desfrânate? Să nu fie.

16. Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrânată este un trup cu ea? «Căci vor fi, zice, amândoi un trup».

17. Iar cel ce se alipește de Domnul, un duh este cu el.

18. Fugiți de desfrânare. Orice alt păcat ar face omul este afară de trup, iar cel ce face desfrânare, păcătuește în trupul său.

19. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt ce este în voi, pe care îl aveți dela Dumnezeu, și că nu sunteți ai voștri?

20. Căci sunteți cumpărați cu preț; preamăriți dar pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

Despre căsătorie, neînsurare și văduvie.

7 1. Cât despre cele ce mi-ați scris, bine este pentru om să nu se atingă de femeie;

2. Dar din cauza desfrânării, să-și aibă fiecare femeia sa, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său.

3. Bărbatul să arate femeii bunăvoința datorită, asemenea și femeia bărbatului.

4. Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia.

5. Să nu vă lipsiți unul de altul, decât din bună-înțelegere pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu po-

stul şi cu rugăciunea, şi iarăşi să fiţi împreună, ca să nu vă ispitească Satana pentru neînfrânarea voastră.

6. Şi aceasta o spun ca îngăduinţă, iar nu ca poruncă.

7. Căci voiesc ca toţi oamenii să fie ca şi mine. Dar fiecare are darul său dela Dumnezeu, unul aşa, iar altul într'alt fel.

8. Zic celor necăsătoriţi şi văduvelor: Bine este pentru ei de vor rămânea ca şi mine.

9. Dar dacă nu se vor putea înfrâna, să se căsătorească; pentrucă este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

10. Iar celor căsătoriţi poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia să nu se despartă de bărbat.

11. Iar de se va despărţi, să nu se mărite, sau să se împace cu bărbatul său; şi bărbatul să nu lase femeia.

12. Iar celorlalţi le zic eu, nu Domnul: De are vreun frate femeie necredincioasă şi ea va voi să stea cu el, să nu o lase;

13. Şi femeia, de are bărbat necredincios şi acela va voi să stea cu ea, să nu-l lase.

14. Pentrucă bărbatul necredincios se sfinţeşte prin femeie, şi femeia necredincioasă se sfinţeşte prin bărbat; fiindcă altfel copiii voştri ar fi necuraţi, dar acum sunt sfinţi.

15. Iar de se desparte cel necredincios, despartă-se. In unele ca acestea nu sunt robiţi fratele sau sora; căci Dumnezeu ne-a chemat spre pace.

16. Pentrucă ce ştii, femeie, dacă îţi vei putea mântui bărbatul? Sau ce ştii, bărbate, dacă îţi vei putea mântui femeia?

17. Numai că, aşa cum a împărţit Dumnezeu fiecăruia şi aşa cum l-a chemat Domnul pe fiecare, aşa să umble. Şi aşa hotărăsc în toate Bisericile.

18. De a fost cineva chemat, fiind tăiat împrejur, să nu ascundă că este. Dacă a fost chemat fiind netăiat împrejur, să nu se taie împrejur,

19. Tăierea-împrejur nimic nu este şi netăierea-împrejur nimic nu este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

20. In starea în care a fost chemat, în aceea să rămână fiecare.

21. Ai fost chemat fiind rob? Nu te îngriji; ci foloseşte-te mai mult, chiar dacă ai putea să devii liber.

22. Căci cel ce este chemat rob în Domnul, este liberat al Domnului; asemenea şi cel ce este chemat

liber, este rob al lui Hristos.

23. Sunteţi cumpăraţi cu preţ; nu vă faceţi robi oamenilor.

24. In starea în care a fost chemat fiecare, fraţilor, în aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu.

25. Cât despre fecioare, nu am poruncă a Domnului, dar dau sfat, ca unul care a fost miluit de Domnul ca să fie vrednic de crezare.

26. Socotesc deci că acest lucru este bun pentru nevoia de acum, că adecă este bine omului să fie aşa.

27. Te-ai legat cu femeie? Nu căuta deslegare. Te-ai deslegat de femeie? Nu căuta femeie.

28. Iar dacă te-ai însurat, n'ai greşit; şi dacă fecioara s'a măritat, n'a greşit. Vor avea însă necaz în trup unii ca aceştia; eu însă vă cruţ.

29. Şi aceasta zic, fraţilor: Că vremea este scurtă de acum, aşa că şi cei ce au femei să fie ca şi cum n'ar avea,

30. Şi cei ce plâng, ca şi cum n'ar plânge, şi cei ce se bucură, ca şi cum nu s'ar bucura, şi cei ce cumpără, ca şi cum n'ar stăpâni,

31. Şi cei ce se folosesc de lumea aceasta, ca şi cum nu s'ar folosi deplin; căci chipul lumii acesteia trece.

32. Şi vreau ca voi să fiţi fără grijă. Cel neînsurat se îngrijeşte de ale Domnului, cum să placă Domnului;

33. Iar cel însurat se îngrijeşte de ale lumii, cum să placă femeii.

34. Se deosebesc deasemenea femeia şi fecioara: Cea nemăritată se îngrijeşte de ale Domnului, cum să placă Domnului, ca să fie sfântă şi cu trupul şi cu sufletul; iar cea măritată se îngrijeşte de ale lumii, cum să placă bărbatului.

35. Şi aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să vă pun cursă, ci spre bunăcuviinţă şi alipire stăruitoare de Domnul.

36. Iar de socoteşte cineva, că i se va face vreo necinste pentru fecioara sa, dacă îi trec tinereţele, şi că trebue să facă aşa, facă ce voieşte, nu greşeşte; mărite-se.

37. Iar cel care stă neclintit în inima sa şi nu este nevoit, ci are stăpânire peste voia sa şi a hotărît în inima sa aceasta, ca să-şi ţină fecioara, bine face.

38. Aşa că cel ce îşi mărită fecioara bine face, iar cel ce nu o mărită mai bine face.

39. Femeia este legată de lege câtă vreme trăieşte bărbatul ei; iar dacă va

muri bărbatul ei, este liberă să se mărite cu cine vrea, numai în Domnul.

40. Dar mai fericită este de va rămânea așa, după părerea mea; că mi se pare că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

Povețe pentru mâncarea jertfelor idolești.

8 1. Cât despre cele jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință. Insă cunoștința semețește, iar dragostea zidește.

2. Iar de i se pare cuiva că știe ceva, n'a cunoscut încă nimic cum se cade să cunoască.

3. Dar de iubește cineva pe Dumnezeu, acela este cunoscut de el.

4. Iar despre mâncarea celor jertfite idolilor, știm că idolul nu este nimic în lume, și că nu este alt Dumnezeu decât unul singur.

5. Căci deși sunt unii numiți dumnezei, fie în cer fie pe pământ, — precum sunt dumnezei mulți și domni mulți, —

6. Totuși pentru noi este un singur Dumnezeu, Tatăl, din care sunt toate, și noi în el; și unul Domn Iisus Hristos, prin care sunt toate, și noi prin el.

7. Dar nu toți au cunoștința; iar unii, cu cugetul la idol, mănâncă până acum ca jertfă adusă idolilor, și cugetul lor fiind slab se pângărește.

8. Dar nu mâncarea ne va pune înaintea lui Dumnezeu; căci nici de vom mânca nu ne prisosește, nici de nu vom mânca nu ne lipsește.

9. Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să fie poticnire pentru cei slabi.

10. Căci de te va vedea cineva pe tine, cel ce ai cunoștință, șezând în capiștea idolilor, oare cugetul lui, slab fiind, nu se va întări întru a mânca de cele jertfite idolilor?

11. Și va pieri pentru cunoștința ta fratele tău, pentru care Hristos a murit.

12. Și așa păcătuind împotriva fraților și lovind cugetul lor cel slab, păcătuiți față de Hristos.

13. De aceea, dacă mâncarea face sminteală fratelui meu, nu voiu mânca în veac carne, ca să nu fac sminteală fratelui meu.

Libertatea dată apostolilor dela Dumnezeu și înfrânarea lor de voie. Vieața noastră se aseamănă cu întrecerea la alergări.

9 1. Oare nu sunt eu apostol? Oare nu sunt eu liber? Oare nu am văzut pe Iisus Hristos, Domnul nostru? Oare nu sunteți voi lucrul meu în Domnul?

2. Dacă pentru alții nu sunt apostol, sunt măcar pentru voi; căci voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul.

3. Apărarea mea față de cei ce mă judecă aceasta este.

4. Oare n'avem putere să mâncăm și să bem?

5. Oare n'avem putere să purtăm cu noi o femeie soră, ca și ceilalți apostoli, ca frații Domnului și ca Chifa?

6. Oare numai eu singur și Varnava n'avem dreptul de a nu lucra?

7. Cine slujește vreodată în oaste cu leafa sa? Sau cine sădește vie și nu mănâncă din roada ei? Sau cine paște turmă și nu mănâncă din laptele ei?

8. Au doară după obiceiul omenesc grăiesc acestea? Oare nu și legea zice acestea?

9. Căci în legea lui Moise este scris: «Să nu legi gura boului care treieră». Au doară de boi se îngrijește Dumnezeu?

10. Sau în adevăr pentru noi zice? Căci pentru noi s'a scris, că cel ce ară trebue să are cu nădejde, și cel ce treieră cu nădejde trebue să aibă parte de nădejdea sa.

11. Dacă noi am semănat la voi cele duhovnicești, este oare mare lucru de vom secera noi cele trupești ale voastre?

12. Dacă alții au parte de putere asupra voastră, oare nu cu atât mai mult noi? Dar nu ne-am folosit de puterea aceasta; ci toate le îndurăm, ca să nu aducem vreo piedecă Evangheliei lui Hristos.

13. Oare nu știți că cei ce săvârșesc cele sfinte mănâncă dela templu? Și cei care slujesc altarului au parte dela altar?

14. Așa a poruncit și Domnul celor ce propoveduesc Evanghelia, ca din Evanghelie să trăiască.

15. Dar eu nu m'am folosit de nimic din acestea, și n'am scris acestea, ca să se facă și cu mine așa; căci mai bine este pentru mine să mor, decât să-mi zădărnicească cineva lauda.

16. Căci de binevestesc, nu îmi este mie laudă, pentrucă stă asupra mea nevoia, și vai mie, de nu voiu binevesti!

17. Căci de fac aceasta de voie, voiu avea plată; dar dacă o fac fără voie, îmi este doar încredințată o însărcinare.

18. Care este deci plata mea? Ca, binevestind, să pun fără plată Evanghelia lui Hristos, fără să mă folosesc de dreptul ce am din Evanghelie.

19. Căci deși sunt liber

față de toți, m'am făcut
tuturor rob, ca să dobân-
desc pe cei mai mulți.
20. Și m'am făcut pen-
tru Iudei ca un Iudeu, ca
să dobândesc pe Iudei;
pentru cei de sub lege ca
un supus legii, deși nu sunt
sub lege, ca să dobândesc
pe cei de sub lege;
21. Pentru cei fără lege
ca unul fără lege, deși nu
sunt fără lege pentru Dum-
nezeu, ci în lege pentru
Hristos, ca să dobândesc
pe cei fără lege;
22. M'am făcut pentru
cei neputincioși ca un ne-
putincios, ca să dobândesc
pe cei neputincioși; tuturor
toate m'am făcut, ca mă-
car pe unii să-i mântuesc.
23. Și aceasta o fac pen-
tru Evanghelie, ca să fiu
părtaș ei.
24. Oare nu știți că cei
ce aleargă în stadiu toți
aleargă, dar unul singur ia
premiul? Așa să alergați,
ca să-l luați.
25. Și oricine se luptă se
înfrânează dela toate: ei
ca să ia cunună stricăcioasă,
iar noi nestricăcioasă.
26. Eu deci așa alerg,
nu ca la întâmplare; așa
lovesc, nu ca și cum aș
bate văzduhul;
27. Ci îmi chinuesc tru-
pul și îl supun robiei, ca
nu cumva propoveduind al-
tora, eu însumi să mă fac
netrebnic.

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări și desfrânări; dă ca pildă pe Iudeii ieșiți din Egipt.

10 1. Și nu vreau să nu
știți voi, fraților, că
părinții noștri toți au fost
sub nor și toți au trecut
prin mare;
2. Și toți s'au botezat
prin Moise în nor și în
mare
3. Și toți au mâncat a-
ceeași mâncare duhovnicea-
scă,
4. Și toți au băut aceeași
băutură duhovnicească;
pentrucă beau din piatra
duhovnicească ce avea să
vină, iar piatra era Hri-
stos.
5. Dar cu cei mai mulți
dintre ei nu a binevoit
Dumnezeu, căci au căzut în
pustie.
6. Și acestea s'au făcut
pilde pentru noi, ca să nu
fim poftitori de rele, așa
cum au poftit aceia.
7. Nici slujitori ai ido-
lilor să nu vă faceți, ca
unii dintre ei, precum este
scris: «Șezut-a poporul să
mănânce și să bea, și s'au
sculat să joace».
8. Nici desfrânați să nu
fim, cum au fost unii din-
tre ei și au căzut într'o
singură zi douăzeci și trei
de mii.
9. Nici să nu ispitim pe
Domnul, cum l-au ispitit

și unii dintre ei și au pie-
rit de șerpi.
10. Nici să nu cârtiți,
cum au cârtit și unii din-
tre ei, și au pierit prin
pierzătorul.
11. Și toate acestea li
s'au întâmplat lor ca pilde
și s'au scris spre povățui-
rea noastră, la care au a-
juns sfârșiturile veacuri-
lor.
12. Așa că cel ce i se
pare că stă să ia aminte
ca să nu cadă.
13. Ispită pe voi nu v'a
cuprins, decât omenească,
dar credincios este Dumne-
zeu, care nu vă va lăsa
ispitiți peste puterile voa-
stre, ci odată cu ispita
va aduce și scăparea din
ea, ca s'o puteți răbda.
14. De aceea, iubiții
mei, fugiți de slujirea ido-
lilor.
15. Ca unor înțelepți vor-
besc, judecați voi ceea ce
spun.
16. Paharul binecuvân-
tării, pe care-l binecuvân-
tăm, nu este oare împărtă-
șirea cu sângele lui Hri-
stos? Pâinea pe care o
frângem, nu este oare îm-
părtășirea cu trupul lui
Hristos?
17. Că o pâine, un trup
suntem cei mulți; căci toți
ne împărtășim dintr'o pâi-
ne.
18. Vedeți pe Israil cel
după trup; oare nu sunt
părtași la jertfelnic cei ce
mănâncă jertfele?
19. Deci ce zic? Că ido-
lul este ceva? Sau că ceea
ce se jertfește idolului este
ceva?
20. Ci zic că cele ce jert-
fesc păgânii jertfesc de-
monilor și nu lui Dumne-
zeu; și nu voiesc să vă
faceți părtași demonilor.
21. Nu puteți să beți pa-
harul Domnului și paharul
demonilor; nu puteți să
fiți părtași la masa Dom-
nului și la masa demonilor.
22. Oare vrem să întă-
rîtăm mânia lui Dumne-
zeu? Oare suntem noi mai
tari decât el?
23. Toate îmi sunt îngă-
duite, dar nu toate folo-
sesc; toate îmi sunt îngă-
duite, dar nu toate zidesc.
24. Nimeni să nu caute
ale sale, ci fiecare ale al-
tuia.
25. Mâncați tot ce se
vinde la măcelărie, fără
să întrebați nimic pentru
cugetul vostru.
26. Căci «al Domnului
este pământul și plinirea
lui».
27. Și de vă poftește ci-
neva din cei necredincioși
și voiți să mergeți, mâncați
din tot ce vi se pune îna-
inte, fără să întrebați ni-
mic pentru cugetul vostru.
28. Iar de vă va spune
cineva: Aceasta este din
jertfa idolilor, — să nu

mâncați, pentru cel care v'a spus și pentru cugetul vostru, căci «al Domnului este pământul și plinirea lui»;

29. Iar cuget, zic, nu al tău, ci al celuilalt; că pentru ce libertatea mea să fie judecată de alt cuget?

30. Dacă eu sunt părtaș harului, de ce să fiu defăimat pentru un lucru, pentru care eu aduc mulțumire?

31. Deci ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți.

32. Nu fiți poticnire nici Iudeilor, nici Elinilor, nici Bisericii lui Dumnezeu,

33. După cum și eu plac tuturor întru toate, necăutând folosul meu, ci pe al celor mulți, ca să se mântuiască.

Cum trebue să se roage și să proorocească bărbații și femeile și rânduiala ce au a păzi la mesele deobște. Sf. Euharistie.

11 1. Fiți următori mie, precum și eu sunt lui Hristos.

2. Vă laud, fraților, că vă aduceți aminte de toate ale mele și țineți predaniile precum vi le-am dat.

3. Și voiesc să știți că Hristos este capul oricărui bărbat, iar capul femeii este bărbatul, iar capul lui Hristos este Dumnezeu.

4. Orice bărbat care se roagă sau proorocește, având ceva pe cap, își rușinează capul.

5. Iar orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul neacoperit, își rușinează capul, căci tot una este ca și cum ar fi rasă;

6. Căci dacă femeia nu se acopere, să se și tundă; iar dacă este lucru de rușine pentru femeie ca să se tundă sau să se radă, acopere-se.

7. Căci bărbatul nu este dator să-și acopere capul, fiind chipul și slava lui Dumnezeu, iar femeia este slava bărbatului.

8. Căci nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat.

9. Pentrucă nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

10. De aceea femeia este datoare să aibă semn de putere asupra capului ei, pentru îngeri.

11. Însă nici bărbatul fără femeie, nici femeia fără bărbat, în Domnul.

12. Căci precum este femeia din bărbat, așa și bărbatul este prin femeie și toate dela Dumnezeu.

13. Judecați în voi înșivă: Este oare cu cuviință ca femeia să se roage lui Dumnezeu descoperită?

14. Oare nu vă învață și firea însăși, că pentru bărbat este necinste dacă își lasă părul,

15. Iar pentru femeie este cinste dacă își lasă părul? Pentrucă părul este dat ca acoperământ.

16. Iar de se pare cuiva că poate avea (în aceasta) cuvânt de ceartă, noi nu avem obiceiu ca acela, nici Bisericile lui Dumnezeu.

17. In ceea ce acum vă poruncesc, nu vă laud, că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău.

18. Pentrucă întâi aud, că atunci când vă strângeți la adunare, se fac între voi desbinări, și în parte cred,

19. Căci trebue să fie și eresuri între voi, ca să se învedereze între voi cei încercați.

20. Când deci vă adunați împreună, nu se poate mânca cina Domnului.

21. Căci fiecare își ia mai înainte la masă cina sa, și unul este flămând, iar altul este beat.

22. Au doară n'aveți case ca să mâncați și să beți? Sau defăimați Biserica lui Dumnezeu și rusinați pe cei lipsiți? Ce să vă spun? Să vă laud? In aceasta nu vă laud.

23. Căci eu am primit dela Domnul ceea ce v'am predat și vouă, că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine,

24. Și mulțumind a frânt și a zis: Luați, mâncați; acesta este trupul meu, care se frânge pentru voi; aceasta să faceți spre pomenirea mea.

25. Asemenea și paharul după cină, zicând: Acest pahar este legea cea nouă întru sângele meu: aceasta să faceți, de câte ori veți bea, spre pomenirea mea.

26. Căci de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, vestiți moartea Domnului până când va veni.

27. Așa că oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de trupul și de sângele Domnului.

28. Să se cerceteze însă omul pe sine, și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar.

29. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, își mănâncă și își bea osândă, nesocotind trupul Domnului.

30. Pentru aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și mulți au murit.

31. Căci de ne-am fi judecați noi singuri, nu am mai fi judecați.

32. Dar fiind judecați de Domnul, suntem pedepsiți,

ca să nu fim osândiţi cu lumea.

33. De aceea, fraţii mei, când vă adunaţi ca să mâncaţi, aşteptaţi-vă unul pe altul.

34. Iar de-i este foame cuiva, să mănânce acasă, ca să nu vă adunaţi spre osândă. Iar celelalte le voiu rândui când voiu veni.

Darurile duhovniceşti şi iconomia lor.

12 1. Cât priveşte darurile duhovniceşti, fraţilor, nu vreau să nu aveţi cunoştinţă.

2. Că ştiţi, când eraţi păgâni, cum vă duceaţi la idolii cei fără glas, ca şi cum eraţi mânaţi.

3. De aceea vă fac cunoscut, că nimeni grăind în Duhul lui Dumnezeu nu zice: Anatema fie Iisus! — şi nimeni nu poate să zică: Domnul Iisus, — decât în Duhul Sfânt.

4. Şi sunt daruri deosebite, dar acelaşi Duh.

5. Şi slujiri deosebite sunt, dar acelaşi Domn.

6. Şi lucrări deosebite sunt, dar este acelaşi Dumnezeu, care lucrează toate în toţi.

7. Şi fiecăruia se dă arătarea Duhului spre folos.

8. Căci unuia se dă prin Duh cuvântul înţelepciunii, iar altuia cuvântul cunoştinţei după acelaşi Duh;

9. Şi unuia credinţa întru acelaşi Duh, iar altuia darurile tămăduirilor întru acelaşi Duh;

10. Unuia faceri de minuni, iar altuia proorocie, altuia deosebirea duhurilor, iar altuia feluri de limbi, iar altuia tălmăcirea limbilor;

11. Şi toate acestea le lucrează unul şi acelaşi Duh, împărţind în deosebi fiecăruia precum voieşte.

12. Căci după cum trupul unul este şi are mădulare multe şi toate mădularele unui trup, deşi sunt multe, sunt un trup, aşa şi Hristos.

13. Pentrucă într'un Duh ne-am botezat noi toţi, fie Iudei, fie Elini, fie robi, fie liberi, şi toţi la un Duh ne-am adăpat.

14. Căci şi trupul nu este un mădular, ci multe.

15. De-ar zice piciorul: Pentrucă nu sunt mână nu sunt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?

16. Şi de-ar zice urechea: Pentrucă nu sunt ochiu nu sunt din trup, au doară pentru aceea nu este din trup?

17. Dacă ar fi ochiu tot trupul, unde ar fi auzul? Şi dacă ar fi tot auz, unde ar fi mirosul?

18. Dar Dumnezeu a pus

mădularele în trup, pe fiecare din ele cum a voit.

19. Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul?

20. Dar acum sunt multe mădulare, însă un singur trup.

21. Şi nu poate ochiul să zică mâinii: N'am trebuinţă de tine; sau iarăşi capul picioarelor: N'am trebuinţă de voi;

22. Ci cu mult mai vârtos mădularele trupului socotite a fi mai slabe sunt mai trebuincioase

23. Şi pe cele care ni se par că sunt mai de necinste în trup, pe acelea le îmbrăcăm cu mai multă cinste; şi cele necuviincioase ale noastre au mai multă cuviinţă,

24. Iar cele cuviincioase ale noastre n'au trebuinţă de ea; dar Dumnezeu a întocmit amestecat trupul, dând mai multă cinste celui căruia îi lipseşte,

25. Ca să nu fie desbinare în trup, ci să se îngrijească mădularele la fel unul de altul.

26. Şi fie de pătimeşte un mădular, pătimesc toate mădularele împreună cu el; fie de se cinsteşte un mădular, se bucură toate mădularele împreună cu el.

27. Voi sunteţi trupul lui Hristos şi mădulare în parte.

28. Şi pe unii i-a pus Dumnezeu în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învăţători, după aceea minuni, apoi darurile tămăduirilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor.

29. Au doară toţi sunt apostoli? Au doară toţi prooroci? Au doară toţi învăţători? Au doară toţi fac minuni?

30. Au doară toţi au darurile tămăduirilor? Au doară toţi grăiesc în limbi? Au doară toţi tălmăcesc?

31. Ci să râvniţi darurile cele mai bune. Şi vă arăt o cale cu mult mai înaltă.

Dragostea şi bunurile ei.

13 1. De aş grăi în limbile omeneşti şi îngereşti, iar dragoste nu am, m'am făcut aramă sunătoare şi chimval răsunător.

2. Şi de aş avea darul proorociei şi de aş şti toate tainele şi aş avea toate cunoştinţele şi de aş avea toată credinţa, încât să mut şi munţii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

3. Şi de aş împărţi toată avuţia mea şi de aş da trupul meu să-l ardă, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseşte.

4. Dragostea îndelung

rabdă, este bună, dragostea nu pismueşte, dragostea nu se îngâmfă, nu se semeţeşte,

5. Nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se întărâtă, nu gândeşte răul,

6. Nu se bucură de nedreptate, dar se bucură de adevăr;

7. Toate le îndură, toate le crede, toate le nădăjdueşte, toate le rabdă.

8. Dragostea nu cade niciodată; fie proorociile, se vor desfiinţa; fie limbile, vor înceta; cunoştinţa se va sfârşi.

9. Pentrucă în parte cunoaştem şi în parte proorocim.

10. Dar când va veni ceea ce este desăvârşit, atunci ceea ce este în parte se va desfiinţa.

11. Când eram prunc, grăiam ca un prunc, gândeam ca un prunc, cugetam ca un prunc; dar când am ajuns bărbat, am lepădat cele ale pruncului.

12. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci faţă către faţă; acum cunosc în parte, dar atunci voiu cunoaşte aşa cum am fost cunoscut.

13. Şi acum rămân acestea trei: credinţa, nădejdea, dragostea; iar mai mare dintre acestea este dragostea.

Intrebuinţarea darului limbilor şi a proorociei. Femeia să tacă în biserică.

14 1. Urmăriţi dragostea; râvniţi însă darurile duhovniceşti, mai ales ca să prorociţi.

2. Pentrucă cel ce grăieşte în limbă, nu grăieşte oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înţelege, dar cu duhul grăieşte taine.

3. Iar cel ce prooroceşte grăieşte oamenilor spre zidire şi îndemnare şi mângâiere.

4. Cel ce grăieşte în limbă, se zideşte pe sine singur, iar cel ce prooroceşte, zideşte Biserica.

5. Voiesc ca voi toţi să grăiţi în limbi, dar mai mult voiesc să proorociţi; căci mai mare este cel ce prooroceşte decât cel ce grăieşte în limbi, afară numai dacă va tălmăci, ca Biserica să primească întărire.

6. Iar acum, fraţilor, de voiu veni la voi grăind în limbi, cu ce vă voiu folosi, dacă nu vă voiu grăi sau în descoperire sau în cunoştinţă sau în proorocie sau în învăţătură?

7. După cum cele neînsufleţite ce dau sunet, fie fluier, fie chitară, de nu vor da sunete deosebite cum se va cunoaşte ce este din fluier sau este din chitară?

8. Căci şi trâmbiţa de va da sunet nelămurit, cine se va pregăti de războiu?

9. Aşa şi voi, dacă prin limbă nu veţi da cuvânt uşor de lămurit, cum se va şti ceea ce veţi grăi? Căci veţi grăi în văzduh.

10. Sunt atât de multe în lume felurile glasurilor, şi nici unul din ele nu este fără sunet.

11. Deci de nu voiu şti însemnarea glasului, voiu fi barbar pentru cel ce vorbeşte, şi cel ce vorbeşte va fi barbar pentru mine.

12. Aşa şi voi, de vreme ce sunteţi râvnitori de daruri duhovniceşti, să căutaţi ca să prisosiţi spre zidirea Bisericii.

13. De aceea cel ce vorbeşte în limbi să se roage ca să şi tălmăcească.

14. Căci dacă mă rog cu limba, se roagă duhul meu, dar mintea mea rămâne fără roadă.

15. Ce este deci de făcut? Mă voiu ruga cu duhul, dar mă voiu ruga şi cu mintea; voiu cânta cu duhul, dar voiu cânta şi cu mintea.

16. Pentrucă de vei binecuvânta cu duhul, cum va zice «amin» după mulţumirea ta cel ce stă în locul celor de rând, de vreme ce nu ştie ce zici?

17. Căci tu mulţumeşti bine, dar celalt nu se zideşte.

18. Mulţumesc Dumnezeului meu, că grăiesc în limbi mai mult decât voi toţi,

19. Dar în Biserică voiesc să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să-i învăţ şi pe alţii, decât zece mii de cuvinte în limbă.

20. Fraţilor, nu fiţi copii cu mintea, ci cu răutatea fiţi prunci, iar cu mintea fiţi desăvârşiţi.

21. In lege este scris că «în alte limbi şi cu alte buze voiu grăi acestui popor, şi nici aşa nu vor asculta de mine, zice Domnul».

22. Aşa că limbile sunt semn nu pentru cei credincioşi, ci pentru cei necredincioşi, iar proorocia slujeşte nu necredincioşilor, ci celor ce cred.

23. Dacă deci s'ar aduna împreună toată Biserica şi toţi ar grăi în limbi şi ar intra şi de cei neînvăţaţi sau necredincioşi, oare n'ar zice că sunteţi nebuni?

24. Iar de ar prooroci toţi şi ar intra vreun necredincios sau neştiutor, el este dovedit de toţi, este judecat de toţi,

25. Şi astfel cele ascunse ale inimii lui se învederează, şi astfel căzând cu faţa la pământ se va în-

china lui Dumnezeu, zicând
că în adevăr Dumnezeu este
cu voi.
26. Ce este deci de făcut,
fraților? Când vă adunați,
fiecare din voi are psalm,
are învățătură, are limbă,
are descoperire, are tălmă-
cire: toate spre zidire să se
facă.
27. De grăiește cineva în
limbă, câte doi sau cel mult
câte trei și pe rând să gră-
iască, și unul să tălmă-
cească;
28. Iar de nu va fi tăl-
măcitor, să tacă în Biseri-
că și să-și grăiască nu-
mai lui și lui Dumnezeu.
29. Iar proorocii să gră-
iască doi sau trei, și ceilalți
să judece;
30. Iar de se va desco-
peri ceva altuia care șade,
să tacă cel dintâi.
31. Căci puteți să proo-
rociți toți câte unul, pen-
tru ca toți să învețe și toți
să se mângâie,
32. Și duhurile prooro-
cilor se supun proorocilor.
33. Căci Dumnezeu nu
este al neorânduielii, ci al
păcii.
34. Ca în toate Biserici-
le sfinților, femeile voastre
să tacă în adunare; pen-
trucă nu li s'a dat voie să
grăiască, ci să fie supuse,
precum zice și legea.
35. Iar de voiesc să
învețe ceva, să întrebe a-
casă pe bărbații lor; căci
este rușine ca femeile să
grăiască în adunare.
36. Oare dela voi a ieșit
cuvântul lui Dumnezeu,
sau a ajuns numai la voi?
37. De i se pare cuiva
că este prooroc sau că are
dar duhovnicesc, să înțe-
leagă că cele ce vă scriu
sunt porunci ale Domnului.
38. Iar dacă cineva nu
știe, să nu știe.
39. Așa că, fraților, râv-
niți a prooroci și nu o-
priți să se grăiască în lim-
bi.
40. Toate cu cuviință și
după rânduială să se facă.

Moartea și învierea lui Hristos. Invierea cea deobște.

15 1. Și vă fac cuno-
scută, fraților, Evan-
ghelia pe care v'am bine-
vestit-o, pe care ați și pri-
mit-o, în care și stați,
2. Prin care vă și mân-
tuiți, dacă o țineți cum
v'am binevestit-o, afară nu-
mai dacă nu ați crezut în
zadar.
3. Căci v'am dat înain-
te de toate ceea ce și eu
am primit, că Hristos a
murit pentru păcatele noa-
stre, după Scripturi,
4. Și că a fost îngropat
și că a înviat a treia zi,
după Scripturi;
5. Și că s'a arătat lui
Chifa, apoi celor doispre-
zece;

6. După aceea s'a ară-
tat la mai mult de cinci
sute de frați deodată, din-
tre care cei mai mulți tră-
iesc până acum, iar unii
au și murit.
7. După aceea s'a ară-
tat lui Iacov, apoi tuturor
apostolilor.
8. Iar mai pe urmă de-
cât tuturor, ca unui născut
înainte de vreme, mi s'a
arătat și mie.
9. Căci eu sunt cel mai
mic dintre apostoli, care
nu sunt vrednic să mă nu-
mesc apostol, pentrucă am
prigonit Biserica lui Dum-
nezeu.
10. Dar cu harul lui Dum-
nezeu sunt ceea ce sunt și
harul lui care este în mine
n'a fost în zadar, ci m'am
ostenit mai mult decât ei
toți, dar nu eu, ci harul
lui Dumnezeu care este cu
mine.
11. Deci ori eu, ori aceia,
așa propoveduim și așa ați
crezut.
12. Iar dacă se propove-
duește că Hristos a înviat
din morți, cum zic unii din-
tre voi că nu este învie-
rea morților ?
13. Dacă nu este înviere
a morților, nici Hristos
n'a înviat.
14. Iar dacă n'a înviat
Hristos, zadarnică este a-
tunci propoveduirea noa-
stră, zadarnică însă și cre-
dința voastră.
15. Ne aflăm încă și
martori mincinoși ai lui
Dumnezeu, pentrucă am
mărturisit împotriva lui
Dumnezeu că a înviat pe
Hristos, pe care nu l-a în-
viat, dacă nici morții nu
înviază.
16. Căci dacă morții nu
înviază, nici Hristos n'a
înviat;
17. Iar dacă Hristos n'a
înviat, zadarnică este cre-
dința voastră, sunteți în-
că în păcatele voastre;
18. Și atunci și cei ce au
adormit în Hristos au pie-
rit.
19. Și de nădăjduim în
Hristos numai în vieața a-
ceasta, suntem mai de plâns
decât toți oamenii.
20. Dar acum, Hristos a
înviat din morți, s'a fă-
cut începătură celor ador-
miți.
21. Căci deoarece moar-
tea a venit prin om, prin
om și învierea morților;
22. Căci precum toți mor
în Adam, așa toți vor fi fă-
cuți vii în Hristos.
23. Și fiecare în ceata
sa; începătura Hristos, du-
pă aceea cei ai lui Hristos,
la venirea lui,
24. Apoi sfârșitul, când
va preda lui Dumnezeu și
Tatălui împărăția, când va
desființa orice domnie și
orice stăpânire și putere.
25. Căci trebue ca el să
împărățească, până ce va
pune pe toți vrăjmașii sub
picioarele sale.

26. Vrăjmașul cel din urmă, care se nimicește, este moartea.

27. «Căci toate le-a supus subt picioarele lui». Iar când zice «că toate sunt supuse lui», este învederat că afară de cel ce i-a supus lui toate.

28. Iar când vor fi supuse lui toate, atunci și Fiul însuși se va supune celui ce i-a supus lui toate, ca să fie Dumnezeu totul în toate.

29. Fiindcă ce vor face cei ce se botează pentru cei morți, dacă morții nu înviază nicidecum? De ce se mai botează pentru cei morți?

30. Pentru ce și noi ne primejduim în tot ceasul?

31. In toate zilele mor, o spun pe lauda voastră, pe care o am în Hristos Iisus, Domnul nostru.

32. De m'am luptat ca om cu fiarele la Efes, ce folos am? Dacă morții nu înviază, «să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri».

33. Nu vă înșelați; vorbele rele strică obiceiurile bune.

34. Treziți-vă cum se cuvine și nu păcătuiți, căci unii nu au cunoștința de Dumnezeu; spre rușinare v'o spun.

35. Dar va zice cineva: Cum înviază morții? Și cu ce trup vin?

36. Nebun ce ești! Ceea ce semeni tu nu capătă vieață, dacă nu moare.

37. Și ceea ce semeni nu este trupul care va fi, ci numai grăuntele gol, poate de grâu, sau de altceva din celelalte;

38. Iar Dumnezeu îi dă trup precum voiește, și-i dă fiecărei seminţe un trup al ei.

39. Nu toate trupurile sunt acelaşi trup, ci unul este trupul oamenilor și altul trupul vitelor și altul al peștilor și altul al pasărilor.

40. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești.

41. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta a stelelor: căci se deosebește stea de stea în strălucire.

42. Așa și învierea morților: Se seamănă întru stricăciune, înviază întru nestricăciune;

43. Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere;

44. Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Este trup firesc, este și trup duhovnicesc.

45. Așa s'a scris: «Făcutu-s'a omul cel dintâi, Adam, suflet viu»; iar Adam cel de pe urmă duh de vieață făcător».

46. Dar nu este întâi cel duhovnicesc, ci cel firesc, apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâi este din pământ, pământesc; omul cel de al doilea din cer.

48. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc.

50. Aceasta zic, fraților: Carne și sânge nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.

51. Iată vă spun taină: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba,

52. Deodată, într'o clipeală de ochi, la trâmbița cea de apoi; căci va trâmbița și morții vor învia nestricăcioși, și noi ne vom schimba;

53. Căci trebue ca acest (corp) stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest (corp) muritor să se îmbrace în nemurire.

54. Iar când acest (corp) stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune, și acest (corp) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul ce s'a scris: «Inghițitu-s'a moartea în biruință.

55. Unde îți este, moarte, boldul? Unde îți este, iadule, biruința»?

56. Boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea.

57. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos.

58. Drept aceea, iubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporind totdeauna în lucrul Domnului, știind că osteneala voastră nu este deșartă în Domnul.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Laudă lui Timotei și salutări.

16 1. Cât despre adunarea de ajutoare pentru sfinți, precum am poruncit Bisericilor Galatiei, așa să faceți și voi.

2. In ziua întâia a săptămânii, fiecare din voi să-și pună deoparte, strângând ce se va înlesni, ca să nu se facă strângerea abia atunci când voiu veni.

3. Iar când voiu veni, pe cei pe care îi veți socoti, pe aceia îi voiu trimite cu scrisori să ducă darul vostru la Ierusalim,

4. Și de se va cuveni să merg și eu, vor merge cu mine.

5. Voiu veni la voi când

voiu trece prin Macedonia, căci prin Macedonia trec;

6. La voi mă voiu opri poate, sau voiu şi ierna, ca să mă petreceţi voi acolo unde mă voiu duce.

7. Căci nu vreau acum să vă văd în treacăt; ci nădăjduesc să rămân la voi câtăva vreme, dacă va îngădui Domnul.

8. Voiu rămâne însă în Efes până la praznicul Cincizecimii.

9. Căci mi s'a deschis uşă mare pentru lucru şi sunt mulţi protivnici.

10. Iar de va veni Timotei, vedeţi să fie fără teamă la voi, căci lucrează ca şi mine lucrul Domnului.

11. Să nu-l dispreţuiască deci cineva, ci să-l petreceţi în pace, ca să vină la mine, căci îl aştept cu fraţii.

12. Cât despre fratele Apollos, l-am rugat mult să vină la voi cu fraţii; totuşi nu-i era voia să vină acum, dar va veni când va avea prilej.

13. Priveghiaţi, staţi în credinţă, îmbărbătaţi-vă, întăriţi-vă.

14. Toate ale voastre cu dragoste să se facă.

15. Şi vă mai rog, fraţilor, — ştiţi casa lui Stefana, că este pârga Ahaei şi că s'au rânduit slujirii sfinţilor —

16. Ca şi voi să vă supuneţi unora ca aceştia, şi oricui lucrează împreună şi se osteneşte.

17. Mă bucur de venirea lui Stefana şi a lui Fortunat şi a lui Ahaic, pentrucă aceştia au împlinit lipsa voastră.

18. Căci au liniştit duhul meu şi pe al vostru; să-i cunoaşteţi deci bine pe unii ca aceştia.

19. Vă îmbrăţişează Bisericile Asiei. Vă îmbrăţişează mult în Domnul Acvila şi Priscila, împreună cu Biserica din casa lor.

20. Vă îmbrăţişează fraţii toţi. Imbrăţişaţi-vă unul pe altul cu sărutare sfântă.

21. Imbrăţişare şi cu mâna mea, a lui Pavel.

22. Cel ce nu iubeşte pe Domnul nostru Iisus Hristos, să fie anatema! Maran-ata.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi.

24. Dragostea mea cu voi toţi în Hristos Iisus. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE CORINTENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel biruește cu ajutorul lui Dumnezeu toate suferințele. Hotărîrea lui de a vedea pe Corinteni. Făgăduințele lui Dumnezeu sunt întărite în Hristos.

1 1. Pavel, apostol al lui Hristos Iisus, prin voia lui Dumnezeu, şi Timotei fratele, Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, împreună cu toţi sfinţii, care sunt în toată Ahaia:

2. Har vouă şi pace dela Dumnezeu Tatăl nostru şi dela Domnul Iisus Hristos.

3. Binecuvântat este Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul a toată mângâierea,

4. Cel ce ne mângâie în tot necazul nostru, ca să putem mângâia şi noi pe cei ce sunt în tot necazul, prin mângâierea cu care suntem mângâiaţi noi înşine de Dumnezeu.

5. Că precum prisosesc patimile lui Hristos faţă de noi, aşa prisoseşte prin Hristos şi mângâierea noastră

6. Şi ori de pătimim necaz, este pentru mângâierea şi mântuirea voastră, ce se lucrează întru răbdarea aceloraşi patimi, pe care şi noi le pătimim; ori de ne mângâiem, este pentru mângâierea şi mântuirea voastră.

7. Şi nădejdea noastră pentru voi este adeverită, ştiind că, precum sunteţi părtaşi patimilor noastre, aşa şi mângâierii.

8. Căci nu voim să nu ştiţi voi, fraţilor de necazul ce ni s'a făcut în Asia, că am fost îngreuiaţi peste măsură şi peste putinţă, încât n'aveam nădejde nici de vieaţă;

9. Ci ne-am socotit noi înşine osândiţi la moarte, ca să nu ne încredem în noi, ci în Dumnezeu, cel ce înviază morţii,

10. Care ne-a izbăvit şi ne izbăveşte dela o moarte ca aceasta şi în care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi,

11. Ajutând şi voi pentru noi cu rugăciunea, ca pentru darul făcut nouă prin mulţi să se mulţumească pentru noi de mulţi.

12. Căci lauda noastră aceasta este: mărturia cugetului nostru, că am petrecut în lume şi mai ales faţă de voi în nevinovăţie

și în curăție dumnezeiască, nu în înțelepciune trupească, ci în harul lui Dumnezeu.

13. Căci nu vă scriem altele decât cele ce citiți sau și cunoașteți bine și am nădejde că și până la sfârșit veți cunoaște;

14. Precum ne-ați și cunoscut în parte, că suntem lauda voastră, după cum și voi a noastră, în ziua Domnului Iisus.

15. Și cu această încredințare voiam să vin la voi mai înainte, ca să aveți îndoit har,

16. Și să trec pe la voi în Macedonia și din Macedonia să vin iarăși la voi și voi să mă petreceți în Iudeia.

17. Deci aceasta voind, am întrebuințat oare ușurătate? Sau cele ce hotărăsc le hotărăsc trupește, ca să fie la mine da și nu?

18. Credincios este Dumnezeu, că n'a fost cuvântul nostru către voi da și nu.

19. Căci Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propoveduit vouă prin noi, prin mine și prin Silvan și prin Timotei, n'a fost da și nu, ci da a fost în el;

20. Căci toate făgăduințele lui Dumnezeu în el sunt da și în el se rostește amin, spre mărirea lui Dumnezeu prin noi.

21. Iar cel ce ne întărește pe noi împreună cu voi în Hristos și ne-a uns pe noi, este Dumnezeu,

22. Care ne-a și pecetluit pe noi și a dat arvuna Duhului în inimile noastre.

23. Iar eu chem martor pe Dumnezeu asupra sufletului meu, că pentru a vă cruța n'am venit până acum la Corint.

24. Nu doar că avem stăpânire peste credința voastră, dar suntem împreună lucrători ai bucuriei voastre; căci stați tari în credință.

Dragostea lui Pavel către Corinteni. Iertarea celui desfrânat. Ostenelile și roadele propoveduirii sale.

2 1. Și am socotit în mine aceasta, să nu mai vin la voi iarăși cu întristare,

2. Căci dacă eu vă întristez pe voi, cine mă veselește pe mine, decât cel întristat de mine?

3. Și v'am scris aceasta, pentru ca venind să nu am întristare dela cei care trebue să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți, că bucuria mea este a voastră a tuturor,

4. Căci din multă supărare și cu strângere de inimă v'am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți

dragostea pe care cu prisosință o am față de voi.

5. Iar de m'a întristat cineva, nu numai pe mine m'a întristat, ci în parte — ca să nu spun mai mult — pe voi pe toți.

6. Destul este pentru unul ca el pedeapsa aceasta dela cei mai mulți;

7. Așa că dimpotrivă mai de grabă să-l iertați și să-l mângâiați, ca nu cumva să fie doborît de mai multă întristare unul ca acela.

8. Pentru aceea vă rog să arătați pe față dragoste către el,

9. Căci pentru aceasta v'am și scris, ca să vă încerc dacă sunteți ascultători în toate.

10. Iar cui iertați ceva, și eu îi iert, căci și eu de am iertat cuiva, am iertat pentru voi, în fața lui Hristos,

11. Ca să nu ne lăsăm covârșiți de Satana, căci gândurile lui nu ne sunt necunoscute.

12. Și venind eu la Troa pentru Evanghelia lui Hristos și ușă fiindu-mi deschisă în Domnul,

13. N'am avut odihnă cu duhul meu, negăsind pe Tit, fratele meu, ci lăsându-i pe ei am plecat în Macedonia.

14. Dar mulțumită fie lui Dumnezeu, celui ce ne face pururea biruitori în Hristos și arată prin noi mireasma cunoștinței sale în tot locul.

15. Că suntem bună mireasmă a lui Hristos pentru Dumnezeu, între cei ce se mântuesc și între cei ce pier:

16. Unora adecă mireasmă a morții spre moarte, iar altora mireasmă a vieții spre viață. Și cine este destoinic pentru acestea?

17. Căci nu suntem ca cei mulți, care prefac cuvântul lui Dumnezeu, ci grăim ca din curăție, ca dela Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu în Hristos.

Pavel vorbește despre sine Corintenilor. Litera și duhul. Vălul lui Moise este ridicat în Hristos.

3 1. Au doară începem iarăși să spunem cine suntem? Sau nu cumva avem nevoie ca unii de scrisori de laudă către voi sau dela voi?

2. Scrisoarea noastră sunteți voi, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii,

3. Arătându-vă că sunteți scrisoare a lui Hristos slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii.

4. Și avem o astfel de încredere față de Dumnezeu prin Hristos;

5. Nu că suntem vred-

nici să cugetăm în noi înşine ceva dela noi, ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu,

6. Care ne-a şi învrednicit pe noi a fi slujitori Noului Testament, nu ai literei, ci ai duhului, căci litera omoară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujirea morţii cea întipărită cu litere pe pietre, s'a făcut cu slavă, încât nu puteau fiii lui Israil să caute la faţa lui Moise din pricina slavei celei trecătoare a feţei lui,

8. Cum să nu fie cu mai multă slavă slujirea duhului?

9. Căci dacă a fost slavă slujirea osândirii, cu mult mai vârtos prisoseşte în slavă slujirea îndreptăţirii.

10. Şi nici măcar nu este slăvit ceea ce era slăvit în această privinţă, faţă de slava cea covârşitoare.

11. Căci dacă ceea ce a fost trecător a fost cu slavă, cu mult mai vârtos ceea ce este netrecător va fi întru slavă.

12. Având deci o astfel de nădejde, avem multă îndrăsnire,

13. Şi nu ca Moise, care-şi punea văl pe faţă, ca să nu privească fiii lui Israil la sfârşitul a ceea ce era trecător.

14. Dar minţile lor s'au învârtoşat, căci până astăzi rămâne acelaşi văl la citirea Vechiului Testament, neridicându-se, pentrucă el se desfiinţează prin Hristos,

15. Ci până astăzi, când se citeşte Moise, stă văl pe inima lor;

16. Iar când se vor întoarce la Domnul, se va ridica vălul.

17. Dar Domnul este Duhul şi unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenie.

18. Iar noi toţi, privind ca în oglindă cu faţa descoperită mărirea Domnului, ne prefacem în acelaşi chip din slavă în slavă, ca dela Duhul Domnului.

Sfinţii cunosc mărirea lui Dumnezeu şi nădejdea în ea îi întăreşte să birue toate suferinţele.

4 1. Pentru aceea, având slujirea aceasta, după cum am fost miluiţi, nu pierdem curajul,

2. Ci ne-am lepădat de faptele de ruşine cele ascunse, umblând nu în vicleşug, nici prefăcând cuvântul lui Dumnezeu, ci făcându-ne cunoscuţi prin arătarea adevărului faţă de orice cuget de om, înaintea lui Dumnezeu.

3. Iar dacă Evanghelia noastră este încă acoperită, pentru cei pieritori este acoperită,

4. In care Dumnezeul acestui veac a orbit minţile celor necredincioşi, ca să nu le lumineze lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Căci nu pe noi ne propoveduim, ci pe Hristos Iisus Domnul, iar pe noi slujitori vouă pentru Iisus.

6. Că Dumnezeu, care a zis: «Să strălucească din întuneric lumina», acela a strălucit în inimile noastre, spre luminarea cunoştinţei slavei lui Dumnezeu pe faţa lui Iisus Hristos.

7. Şi avem comoara aceasta în vase de lut, pentru ca puterea covârşitoare să fie a lui Dumnezeu, iar nu dela noi,

8. In toate pătimind necaz, dar nefiind striviţi, lipsiţi fiind, dar nu desnădăjduind,

9. Prigoniţi fiind, dar nu părăsiţi, doborîţi, dar nu pierduţi,

10. Purtând totdeauna în trup omorîrea Domnului Iisus, pentru ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11. Căci pururea noi cei vii suntem daţi spre moarte pentru Iisus, pentru ca şi viaţa lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor;

12. Aşa că moartea lucrează în noi, iar viaţa în voi.

13. Dar având acelaşi duh al credinţei, precum este scris: «Crezut-am, pentru aceea am grăit», — şi noi credem, pentru aceea şi grăim,

14. Ştiind că cel ce a înviat pe Domnul Iisus, ne va învia şi pe noi prin Iisus şi ne va înfăţişa împreună cu voi.

15. Căci toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulţindu-se harul, să prisosească prin mai mulţi mulţumirea, spre slava lui Dumnezeu.

16. De aceea nu pierdem curajul, ci chiar dacă omul nostru cel dinafară se strică, cel dinăuntru însă se înnoeşte din zi în zi;

17. Căci necazul nostru de acum, trecător şi uşor, ne aduce slavă veşnică mai presus de măsură,

18. Neprivind noi la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; căci cele ce se văd sunt trecătoare, iar cele ce nu se văd sunt veşnice.

Mângâierea credincioşilor în tot felul de necazuri. Puterea Evangheliei.

5 1. Căci ştim, că de se va strica această locuinţă a noastră pământească de cort, avem zidire dela Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veşnică, în ceruri.

2. Căci de aceea şi suspinăm, dorind să ne îmbrăcăm cu locuinţa noastră cea din cer,

3. Numai de vom fi fost găsiţi îmbrăcaţi, nu goi.

4. Căci fiind în acest cort, suspinăm îngreuiaţi, pentrucă nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne mai îmbrăcăm pe deasupra, pentru ca ceea ce este muritor să fie înghiţit de viaţă.

5. Iar cel ce ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu, care ne-a şi dat arvuna Duhului.

6. Avem deci totdeauna încredere şi ştim că, atât cât petrecem în trup, suntem departe de Domnul,

7. Căci prin credinţă umblăm, iar nu prin vedere.

8. Avem încredere şi voim mai bucuros să plecăm din trup şi să petrecem cu Domnul.

9. De aceea ne şi nevoim ca, ori petrecând aici, ori depărtându-ne, să fim bine-plăcuţi lui;

10. Căci noi toţi trebue să ne înfăţişăm înaintea judecăţii lui Hristos, ca să ia fiecare după cele ce a făcut prin trup, ori bine, ori rău.

11. Cunoscând deci frica de Domnul, căutăm să înduplecăm pe oameni, dar lui Dumnezeu îi suntem învederaţi şi nădăjduim că suntem învederaţi şi în cugetele voastre.

12. Căci nu vă spunem iarăşi cine suntem, ci vă dăm vouă pricină de laudă pentru noi, ca să aveţi către cei ce se laudă în faţă şi nu în inimă.

13. Căci ori de ne-am ieşit din fire, este pentru Dumnezeu; ori de suntem cu mintea întreagă, suntem pentru voi.

14. Căci dragostea lui Hristos ne ţine pe noi, socotind noi aceasta, că dacă a murit unul pentru toţi, au murit deci toţi;

15. Şi pentru toţi a murit, pentru ca cei ce viază să nu mai vieze lor, ci celui ce a murit şi a înviat pentru ei;

16. Aşa că noi de acum nu mai cunoaştem pe nimeni după trup, iar de am şi cunoscut după trup pe Hristos, de acum însă nu-l mai cunoaştem astfel.

17. Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s'au făcut noi.

18. Toate sunt dela Dumnezeu, care ne-a împăcat cu sine prin Iisus Hristos şi ne-a încredinţat slujirea împăcării,

19. Pentrucă Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu sine însuşi, nesocotindu-le lor greşalele şi punând în noi cuvântul împăcării.

20. Ne înfăţişăm deci în locul lui Hristos, ca şi

cum Dumnezeu s'ar ruga prin noi; rugămu-vă pentru Hristos, împăcaţi-vă cu Dumnezeu;

21. Căci pe cel ce n'a cunoscut păcat, el l-a făcut pentru noi păcat, pentru ca noi să ne facem îndreptăţiţi ai lui Dumnezeu întru el.

Indemn la buna întrebuinţare a harului dumnezeiesc. Ferire de amestecul cu necredincioşii.

6 1. Iar noi lucrând împreună cu el, vă şi rugăm, ca nu în deşert să primiţi harul lui Dumnezeu;

2. Căci zice: «La vreme potrivită te-am ascultat şi în ziua mântuirii ţi-am ajutat»; iată acum «vreme bine potrivită», iată acum «ziua mântuirii», —

3. Nedând întru nimic nicio sminteală, pentru ca slujirea noastră să nu fie defăimată,

4. Ci în toate înfăţişându-ne ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,

5. În bătăi, în temniţe, în turburări, în osteneli, în privegheri, în posturi,

6. În curăţie, în cunoştinţă, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefăţarnică,

7. In cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptăţii cele de-a-dreapta şi cele de-a-stânga,

8. Prin slavă şi prin necinste, prin grăire de rău şi prin grăire de bine, ca nişte înşelători şi totuşi adevăraţi,

9. Ca nişte necunoscuţi, deşi cunoscuţi, ca cei ce murim şi iată suntem vii, ca nişte pedepsiţi şi neomorîţi,

10. Ca nişte întristaţi, dar pururea bucurându-ne, ca nişte săraci, dar îmbogăţind pe mulţi, ca unii care nu au nimic şi toate le stăpânesc.

11. Gura noastră s'a deschis către voi, Corinteni, inima noastră s'a lărgit.

12. In noi nu vă este strâmt, dar voi sunteţi strâmtaţi în inimile voastre;

13. Pentru a ne răsplăti la fel — ca unor fii grăiesc — fiţi şi voi largi.

14. Nu vă înjugaţi cu cei necredincioşi la alt jug, căci ce parte are dreptatea cu fără-de-legea? Sau ce împărtăşire are lumina cu întunerecul?

15. Sau ce învoire are Hristos cu Veliar? Sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios?

16. Sau ce înţelegere este între templul lui Dumne-

zeu şi idoli? Căci voi sunteţi templul lui Dumnezeu celui viu, precum a zis Dumnezeu: «Voiu locui în ei şi voiu umbla între ei şi le voiu fi lor Dumnezeu şi ei îmi vor fi mie popor».

17. De aceea «ieşiţi din mijlocul lor» şi «vă osebiţi, zice Domnul, şi de necurăţie să nu vă atingeţi, şi eu vă voiu primi pe voi».

18. Şi «voiu fi vouă Tată şi voi veţi fi mie fii şi fiice, zice Domnul atotţiitorul».

Pavel laudă ascultarea Corintenilor şi se bucură de dragostea lor.

7 1. Având deci aceste făgăduinţe, iubiţilor, să ne curăţim de toată întinarea trupului şi a duhului, desăvârşind sfinţenia în frica lui Dumnezeu.

2. Faceţi-ne loc în inimile voastre; pe nimeni n'am nedreptăţit, pe nimeni n'am vătămat, dela nimeni n'am luat mai mult.

3. Nu spre osândirea voastră o zic; căci v'am spus dinainte, că sunteţi în inimile noastre, ca împreună să murim şi împreună să trăim.

4. Mare îmi este curajul faţă de voi, mare îmi este lauda pentru voi; m'am umplut de mângâiere, sunt covârşit de bucurie pentru tot necazul nostru.

5. Căci venind noi în Macedonia, trupul nostru n'a avut nicio odihnă, ci în toate am fost necăjiţi: din afară lupte, dinăuntru temeri.

6. Dar Dumnezeu, care mângâie pe cei smeriţi, ne-a mângâiat cu venirea lui Tit,

7. Şi nu numai cu venirea lui, ci şi cu mângâierea cu care a fost mângâiat la voi, vestindu-ne dorinţa voastră, plânsul vostru, râvna voastră pentru mine, încât mai mult m'am bucurat,

8. Că chiar de v'am întristat prin scrisoare, nu-mi pare rău, deşi îmi părea rău; căci văd că scrisoarea aceea, fie şi numai pentru un timp, v'a întristat.

9. Acum mă bucur, nu pentrucă v'aţi întristat, ci pentrucă v'aţi întristat spre pocăinţă; căci v'aţi întristat după Dumnezeu, ca să nu fiţi întru nimic păgubiţi de noi.

10. Căci întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăinţă spre mântuire fără părere de rău, iar întristarea lumii aduce moarte.

11. Căci iată, însăşi aceasta, că v'aţi întristat după Dumnezeu, câtă sârguinţă v'a adus, ba încă şi desvinovăţire şi mâhnire şi frică şi dorinţă şi râvnă şi ispăşire. V'aţi arătat întru

totul a fi curaţi în acest lucru.

12. Deci, deşi v'am scris, aceasta n'a fost pentru cel ce a nedreptăţit, nici pentru cel ce a fost nedreptăţit, ci ca să se învedereze sârguinţa voastră pentru noi înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea ne-am mângâiat. Dar pe lângă mângâierea noastră, ne-am bucurat mai vârtos de bucuria lui Tit, că duhul lui s'a liniştit din partea voastră a tuturor.

14. Că de m'am lăudat cu ceva înaintea lui pentru voi, n'am fost dat de ruşine, ci precum toate vi le-am grăit întru adevăr, aşa şi lauda noastră pentru Tit s'a făcut adevăr,

15. Şi inima lui este şi mai mult la voi, aducându-şi aminte de ascultarea voastră a tuturor, cum l-aţi primit cu frică şi cu cutremur. Mă bucur că întru totul am încredere în voi.

Indemn să se dea milostenie creştinilor din Ierusalim şi laudă celor care o adună.

8 1. Şi vă fac cunoscut, fraţilor, harul lui Dumnezeu cel dat în Bisericile Macedoniei,

2. Că în multa lor încercare de necaz, prisosul bucuriei lor şi sărăcia lor cea adâncă a sporit spre bogăţia dărniciei lor curate,

3. Pentrucă, mărturisesc eu însumi, au dat de bună voie după puterea lor şi peste putere,

4. Cu multă rugăminte cerându-ne harul de a lua şi ei parte la ajutorarea sfinţilor;

5. Şi nu doar cum am nădăjduit, ci s'au dat pe ei înşişi întâi Domnului şi apoi nouă prin voia lui Dumnezeu,

6. Incât am rugat pe Tit ca, aşa cum a început dinainte, să şi desăvârşească la voi darul acesta.

7. Şi precum prisosiţi întru toate, cu credinţa şi cu cuvântul şi cu cunoştinţa şi cu toată sârguinţa şi cu dragostea voastră faţă de noi, aşa să prisosiţi şi în darul acesta.

8. Nu cu poruncă o spun, ci încercând şi curăţia dragostei voastre, prin sârguinţa altora.

9. Căci cunoaşteţi harul Domnului nostru Iisus Hristos, că a sărăcit pentru voi, bogat fiind, ca să vă îmbogăţiţi voi cu sărăcia lui.

10. Şi vă dau doar sfat întru aceasta; că aceasta vă este de folos vouă, care încă de anul trecut aţi început nu numai să faceţi, ci şi să voiţi.

11. Duceţi dar acum fapta până la sfârşit, pentru ca, aşa cum v'a fost osârdia de a voi, aşa să fie şi cea de a îndeplini din ce aveţi.

12. Pentrucă dacă este osârdie, este bine primită după cât are cineva, iar nu după cât nu are.

13. Nu doar ca să fie altora uşurare, iar vouă necaz,

14. Ci ca să fie potrivire: Prisosinţa voastră să împlinească acum lipsa acelora, pentru ca şi prisosinţa lor să împlinească lipsa voastră, spre a fi potrivire,

15. Precum este scris: «Celui cu mult nu i-a prisosit şi celui cu puţin nu i-a lipsit».

16. Mulţumire fie adusă lui Dumnezeu, care a dat aceeaşi râvnă pentru voi în inima lui Tit,

17. Că a primit rugămintea şi fiind mai sârguitor, a venit la voi de bună voie.

18. Şi am trimis împreună cu el şi pe fratele, a cărui laudă întru Evanghelie este prin toate Bisericile.

19. Şi nu numai atât, ci a şi fost ales de Biserici ca tovarăş al nostru de călătorie la darul acesta, slujit de noi spre slava Domnului însuşi şi spre osârdia noastră,

20. Ferindu-ne de aceasta, de a ne defăima cineva în acest belşug de daruri slujit de noi,

21. Purtând grijă de ce este bine nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor.

22. Şi le-am trimis împreună cu ei şi pe fratele nostru, pe care l-am încercat în multe de multe ori că fiind sârguitor, iar acum cu mult mai sârguitor pentru multa încredere în voi.

23. Fie (că e vorba) pentru Tit, este tovarăşul meu şi împreună lucrător la voi; fie pentru fraţii noştri, sunt trimişi ai Bisericilor, slavă a lui Hristos.

24. Arătaţi deci către ei faţă de Biserici dovada dragostei voastre şi a laudei noastre pentru voi.

Indemn să dea milostenia mai curând şi cu cuviinţă.

9 1. Despre ajutorarea sfinţilor îmi este de prisos să vă scriu,

2. Pentrucă ştiu bunăvoinţa voastră, cu care mă laud pentru voi către Macedoneni, că Ahaia s'a pregătit din anul trecut; şi râvna voastră a îndemnat pe cei mai mulţi.

3. Şi am trimis pe fraţi, ca să nu se arate zadarnică lauda noastră pentru voi în această privinţă, pentru ca, precum am zis, să fiţi pregătiţi,

4. Ca nu cumva, de vor veni împreună cu mine Macedoneni şi vă vor găsi nepregătiţi, să fim ruşinaţi noi, ca să nu zicem voi, în această laudă încrezătoare.

5. Am socotit deci că este nevoie să îndemnăm pe fraţi, ca să vină la voi înainte şi să pregătească binefacerea voastră cea dinainte făgăduită, ca să fie gata, aşa ca o binefacere, iar nu ca o faptă de sgârcenie.

6. Aceasta zic: Cel ce seamănă cu scumpătate, cu scumpătate va şi secera: iar cel ce seamănă din belşug, din belşug va şi secera.

7. Fiecare să dea cum socoteşte cu inima, nu cu mâhnire sau de silă, căci Dumnezeu iubeşte pe cel care dă de bună voie.

8. Şi Dumnezeu poate face să prisosească la voi tot harul, pentru ca, având pururea toată îndestularea întru toate, să prisosiţi spre tot lucrul bun,

9. Precum este scris: «Împărţit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămâne în veac».

10. Iar cel ce dă sământă semănătorului şi pâine spre hrană, să dea şi să înmulţească sământa voastră şi să crească roadele dreptăţii voastre,

11. Îmbogăţindu-vă întru totul spre toată dărnicia care aduce prin noi mulţumire lui Dumnezeu.

12. Căci servirea acestei ajutorări nu numai împlineşte lipsurile sfinţilor, ci prisoseşte prin multe mulţumiri lui Dumnezeu,

13. Slăvind ei pe Dumnezeu, prin adeverirea acestei ajutorări, pentru supunerea mărturisirii voastre Evangheliei lui Hristos şi pentru dărnicia împărtăşirii către ei şi către toţi,

14. Şi cu rugăciunea lor pentru voi, dorindu-vă pentru harul lui Dumnezeu cel covârşitor la voi;

15. Iar lui Dumnezeu fie adusă mulţumire pentru darul lui cel nespus.

Pavel atrage luarea aminte să se ferească de apostolii mincinoşi, care îl cleveteau.

10 1. Eu însumi, Pavel, vă îndemn prin blândeţea şi îngăduinţa lui Hristos, eu, care de faţă sunt smerit între voi, iar de departe îndrăsnesc faţă de voi.

2. Şi mă rog ca să nu îndrăsnesc, când voiu fi de faţă, cu încrederea cu care mă gândesc să îndrăsnesc împotriva unora, care ne socotesc că umblăm după trup.

3. Căci deşi umblăm în

trup, nu ne luptăm trupește,

4 Pentrucă armele luptei noastre nu sunt trupești, ci sunt puternice la Dumnezeu ca să dărâme întăriturile,

5.Surpând noi gândurile și toată înălțimea ce se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și robind tot gândul spre ascultarea lui Hristos,

6. Și fiind gata să pedepsim toată neascultarea, când se va împlini ascultarea voastră.

7. Voi vă uitați la cele din față. De este cineva încrezut în sine că este al lui Hristos, să gândească iarăși dela sine aceasta, că precum este el al lui Hristos, așa suntem și noi ai lui Hristos.

8. Pentrucă de mă voiu și lăuda ceva mai mult cu puterea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea și nu spre dărâmarea voastră, nu mă voiu rușina,

9. Ca să nu par că v'aș speria prin scrisori.

10. Că scrisorile lui, zic ei, sunt aspre și tari, dar înfățișarea trupului este slabă și cuvântul lui este disprețuit.

11. Cel ce vorbește astfel să-și dea seama, că așa cum suntem cu cuvântul prin scrisori, când lipsim, așa suntem și cu fapta, când suntem de față.

12. Căci nu îndrăsnim să ne înnumărăm sau să ne asemănăm cu unii, care se laudă singuri; dar aceia, măsurându-se și asemănându-se ei singuri cu sine, nu au pricepere.

13. Noi însă nu ne vom lăuda fără măsură, ci după măsura dreptarului cu care ne-a măsurat nouă Dumnezeu, ca să ajungem și până la voi.

14. Căci nu ne întindem ca și cum n'am fi ajuns la voi; pentrucă și până la voi am ajuns cu Evanghelia lui Hristos,

15. Nu lăudându-ne fără măsură cu ostenelile altora; dar având nădejde, cu creșterea credinței voastre, că ne vom mări între voi cu prisosință, după dreptarul nostru,

16. Și că vom propovedui Evanghelia și în părțile de dincolo de voi, ca nu să ne lăudăm după dreptar străin, în cele de-a-gata.

17. «Iar cel ce se laudă, în Domnul să se laude».

18. Căci nu cel ce se laudă pe sine este dovedit bun, ci cel pe care îl laudă Domnul.

Impotriva apostolilor mincinoși. Povestirea ostenelilor sale.

11 1. O, de mi-ați îngădui puțină neînțelepție! Dar îmi și îngăduiți,

2. Căci vă râvnesc cu

râvna lui Dumnezeu, pentrucă v'am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfățișez fecioară curată înaintea lui Hristos.

3. Dar mă tem ca nu cumva, precum șarpele a amăgit pe Eva cu vicleșugul său, așa să se abată și gândurile voastre dela curăția cea în Hristos.

4. Căci de ar propovedui cel ce vine un alt Iisus, pe care nu l-am propoveduit noi, sau de ați lua alt Duh, pe care nu l-ați luat, sau altă Evanghelie, pe care n'ați primit-o, l-ați îngădui bine.

5. Socotesc că nu sunt cu nimic mai prejos decât (cei ce se cred) mai mult decât apostoli.

6. Și chiar dacă sunt neiscusit în cuvânt, nu sunt și cu știința, ci ne-am făcut cunoscut la voi în toate.

7. Au doară am făcut păcat, smerindu-mă pe mine ca să vă înălțați voi, că v'am binevestit în dar Evanghelia lui Dumnezeu?

8. Alte Biserici am prădat, luând de cheltuială, spre a vă sluji vouă. Și de față fiind la voi și în lipsă, nimănui n'am făcut supărare,

9. Căci lipsa mea au împlinit-o frații veniți din Macedonia și în toate m'am păzit și mă voiu păzi, să nu vă fiu povară.

10. Este în mine adevărul lui Hristos, că lauda aceasta nu-mi va fi îngrădită în părțile Ahaiei.

11. Pentru ce? Pentrucă nu vă iubesc? Dumnezeu știe!

12. Iar ceea ce fac voiu mai face, ca să taiu pricina celor ce poftesc pricină, pentru a se afla ca și noi în ceea ce se laudă,

13. Căci unii ca aceia sunt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos.

14. Și nu este de mirat; căci însuși Satana se preface în înger de lumină.

15. Nu este deci mare lucru, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai dreptății, al căror sfârșit va fi după faptele lor.

16. Iarăși zic: Să nu mă socotească cineva că sunt fără minte; iar de nu, primiți-mă măcar ca pe un fără-de-minte, pentru ca să mă laud și eu puțin.

17. Ceea ce grăiesc, nu grăiesc după Domnul, ci ca întru neînțelepție, în această laudă încrezătoare.

18. Deoarece mulți se laudă după trup, mă voiu lăuda și eu.

19. Căci îngăduiți bucuros pe cei neînțelepți, fiind voi înțelepți;

20. Pentrucă de vă robește cineva, de vă mănâncă cineva, de vă ia cineva al vostru, de se semețe-

ște cineva, de vă bate cineva peste obraz, voi îngăduiți.

21. Spre necinstea mea o zic, ca și cum noi am fi fost slabi. Dar în ceea ce poate să îndrăsnească cineva — întru neînțelepție zic — îndrăsnesc și eu.

22. Evrei sunt ei? Și eu. Israilteni sunt? Și eu. Urmași ai lui Avraam sunt? Și eu.

23. Slujitori ai lui Hristos sunt ei? — ca un neînțelept grăiesc, sunt mai presus eu: In ostoneli mai mult, în bătăi peste măsură, în temniță mai mult, la moarte adeseori;

24. Dela Iudei de cinci ori am primit câte patruzeci fără una;

25. De trei ori am fost bătut cu toiege, odată am fost bătut cu pietre, de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi am petrecut în largul mării;

26. In călătorii adeseori, în primejdii de râuri, în primejdii de tâlhari, în primejdii dela neamul meu, în primejdii dela păgâni, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii în mare, în primejdii între frații cei mincinoși;

27. In osteneală și în trudă, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi adeseori, în frig și în golătate.

28. Pe lângă cele dinafară, ceea ce mă impresoară în toate zilele, este grija de toate Bisericile.

29. Cine este slab, și eu să nu fiu slab? Cine se sminteşte, și eu să nu ard?

30. Dacă trebue să mă laud, mă voiu lăuda cu slăbiciunile mele.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

32. In Damasc mai-marele poporului al regelui Areta păzea cetatea Damascului, vrând să mă prindă,

33. Și am fost lăsat în jos peste zid, într'un coș, printr'o fereastră și am scăpat din mâinile lui.

Urmarea povestiri ostenelilor lui Pavel.

12 1. Dar nu-mi este de folos ca să mă laud, căci voiu veni la vedeniile și descoperirile dela Domnul.

2. Cunosc un om în Hristos care acum patrusprezece ani, — fie în trup, nu știu, fie în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe, — a fost răpit unul ca acesta până la al treilea cer.

3. Și-l știu pe acest om — fie în trup, nu știu, fie

în afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe —

4. Că a fost răpit în raiu și a auzit cuvinte nespuse, pe care nu se cade omului să le grăiască.

5. Pentru unul ca acesta mă voiu lăuda, iar pentru mine însumi nu mă voiu lăuda, decât numai întru slăbiciunile mele.

6. Căci dacă aș vrea să mă laud, nu aș fi fără minte, pentrucă aș grăi adevărul; dar las, ca să nu cugete cineva despre mine mai mult decât mă vede sau aude dela mine.

7. Și ca să nu mă mândresc cu mulțimea descoperirilor, mi s'a dat un ghimpe în trup, înger al Satanei, să mă bată peste obraz, ca să nu mă mândresc.

8. Pentru acesta am rugat de trei ori pe Domnul, ca să-l depărteze dela mine;

9. Și mi-a zis: Destul îți este harul meu, căci puterea mea în slăbiciune se desăvârșește; deci cu mare plăcere mă voiu lăuda mai mult întru slăbiciunile mele, ca să sălășluiască în mine puterea lui Hristos.

10. Pentru aceea mă bucur în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări pentru Hristos, căci, când sunt slab, atunci sunt tare.

11. M'am făcut fără minte lăudându-mă: Voi m'ați silit! Căci se cădea să vorbiți voi de bine despre mine, pentrucă nu sunt cu nimic mai prejos decât cei (ce se cred) mai mult decât apostoli, deși eu nu sunt nimic.

12. Dovezile mele de apostol s'au arătat la voi prin toată răbdarea, prin semne și minuni și puteri.

13. Căci cu ce sunteți voi mai prejos de celelalte Biserici, decât doar că nu v'am fost povară? Dăruiți-mi mie nedreptatea aceasta.

14. Iată, a treia oară sunt gata să vin la voi și nu vă voiu fi povară, pentrucă nu caut ale voastre, ci pe voi; căci nu copiii sunt datori să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru copii.

15. Iar eu cu mare plăcere voiu cheltui și mă voiu cheltui și pe mine pentru sufletele voastre, deși, iubindu-vă mai mult, eu sunt iubit mai puțin.

16. Dar fie (se va zice), eu nu v'am fost povară, dar fiind viclean v'am prins cu înșelăciune.

17. Nu cumva am tras folos dela voi prin vreunul din cei ce v'am trimis?

18. Am rugat (să vină) pe Tit și am trimis împreună cu el pe fratele. Nu cumva a tras Tit folos dela voi? Au nu cu acelaşi duh

am umblat? Au nu pe aceleași urme?

19. De mult vi se pare că ne apărăm față de voi. Inaintea lui Dumnezeu, în Hristos grăim. Și acestea toate, iubiții mei, pentru zidirea voastră.

20. Căci mă tem ca nu cumva, venind, să vă găsesc nu cum voiesc, și eu să fiu găsit de voi nu cum voiți; nu cumva să fie certuri, pisme, mânii, ațâțări, clevetiri, șoptiri, semeții, neorânduieli;

21. Nu cumva venind iarăși să mă umilească Dumnezeul meu față de voi și să plâng pe mulți, care au păcătuit înainte și nu s'au pocăit de necurăția și de desfrâul și de necumpătarea ce au făcut.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință, vestindu-le că vine a treia oară la ei.

13 1. A treia oară cu aceasta vin la voi. «In gura a două și a trei mărturii va sta tot cuvântul».

2. Am spus și spun dinainte iarăși, ca atunci când am fost de față a doua oară, și acum, nefiind de față, scriu celor ce au păcătuit înainte și celorlalți tuturor, că de voiu veni iarăși nu voiu cruța,

3. De vreme ce căutați să încercați pe Hristos cel ce grăiește în mine, care nu este slab față de voi, ci puternic la voi.

4. Căci deși a fost răstignit din slăbiciune, este totuși viu din puterea lui Dumnezeu. Și noi suntem slabi întru el, dar vom fi vii împreună cu el din puterea lui Dumnezeu față de voi.

5. Cercetați-vă pe voi înșivă, de sunteți în credință; încercați-vă pe voi înșivă. Sau nu vă cunoașteți voi singuri bine, că Iisus Hristos este întru voi? Afară numai dacă sunteți netrebnici;

6. Dar nădăjduesc că veți cunoaște că noi nu suntem netrebnici.

7. Și mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău; nu ca să ne arătăm noi vrednici, ci ca să faceți voi binele, iar noi să fim ca niște netrebnici,

8. Căci nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

9. Căci ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți tari; aceasta ne și rugăm: desăvârșirea voastră.

10. Pentru aceea scriu acestea nefiind de față la voi, pentru ca atunci, când voiu fi de față, să nu întrebuințez asprime, după puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre dărâmare.

11. Incolo, fraților, bucurați-vă, desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.

12. Imbrățișați-vă unul pe altul cu sărutare sfântă.

13. Vă îmbrățișază pe voi toți sfinții.

14. Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh, fie cu voi cu toți. Amin.

EPISTOLA CĂTRE GALATENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Nestatornicia Galatenilor în credință și vrednicia de apostol a lui Pavel.

1 1. Pavel, apostol nu dela oameni nici prin om, ci prin Iisus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat pe el din morți,

2. Și toți frații care sunt împreună cu mine, Bisericilor Galatiei:

3. Har vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos,

4. Care s'a dat pe sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată pe noi din acest veac rău de acum, după voia lui Dumnezeu și Tatălui nostru,

5. Căruia fie slava în vecii vecilor. Amin.

6. Mă mir că așa de curând treceți dela cel ce v'a chemat prin harul lui Hristos la altă Evanghelie,

7. Care nu este alta, decât numai sunt unii care vă turbură și voiesc să schimbe Evanghelia lui Hristos.

8. Dar chiar dacă noi sau înger din cer v'ar binevesti altceva, decât ceea ce v'am binevestit noi, anatema să fie!

9. Precum v'am spus înainte, așa vă spun iarăși și acum: Dacă vă binevestește cineva altceva decât ceea ce ați primit, anatema să fie!

10. Căci acum caut să înduplec oameni sau pe Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai plăcea oamenilor, n'aș fi rob al lui Hristos.

11. Dar vă fac cunoscut, fraților, că Evanghelia binevestită de mine nu este după om,

12. Pentrucă nici eu nu am primit-o dela om, nici n'am fost învățat de altul, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos.

13. **Căci aţi auzit** despre purtarea mea de altădată în credinţa iudaică, că prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu şi o pustiam,

14. Şi spoream în credinţa iudaică mai mult decât mulţi din cei de vârsta mea în neamul meu, fiind foarte râvnitor pentru datinile mele părinteşti.

15. Dar când a binevoit Dumnezeu, care m'a ales din pântecele maicii mele şi m'a chemat prin harul său,

16. Să descopere pe Fiul său întru mine, ca să-l binevestesc la neamuri, de îndată nu am mai primit sfat dela trup şi dela sânge,

17. Nici nu m'am suit la Ierusalim către apostolii cei dinainte de mine, ci m'am dus în Arabia şi m'am întors iarăşi la Damasc.

18. Apoi, după trei ani, m'am suit la Ierusalim să văd pe Petru şi am rămas pe lângă el cincisprezece zile,

19. Iar pe altul din apostoli n'am văzut, decât numai pe Iacov, fratele Domnului.

20. Cele ce vă scriu, iată, spun înaintea lui Dumnezeu, că nu mint.

21. După aceea am venit în ţinuturile Siriei şi ale Ciliciei.

22. **Şi eram necunoscut la faţă Bisericilor Iudeii** celor în Hristos,

23. Ci numai auziseră, că cel ce ne prigonea pe noi oarecând, acum binevesteşte credinţa pe care altădată o stârpea.

24. Şi slăveau pe Dumnezeu pentru mine.

Pavel aduce pe apostoli ca mărturie pentru credinţa sa. Certarea lui Petru. Mântuirea este din credinţă, nu din lege.

2 1. Apoi, după patrusprezece ani, m'am suit iarăşi la Ierusalim cu Varnava, luând împreună cu noi şi pe Tit.

2. M'am suit însă după descoperire; şi le-am spus despre Evanghelia pe care o propoveduesc la păgâni, în deosebi celor mai de seamă, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

3. Dar nici măcar Tit care era cu mine, Elin fiind, n'a fost silit să se taie împrejur,

4. Din cauza fraţilor mincinoşi, ce veniseră furişându-se ca să iscodească libertatea noastră, pe care o avem în Hristos Iisus, spre a ne robi legii;

5. Cărora nici măcar un ceas nu ne-am plecat cu supunere, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână **la voi neclintit,**

6. Iar cei ce se socotesc a fi mai de seamă — ori cine ar fi fost cândva, nu mă priveşte; Dumnezeu nu caută la faţa omului, — cei socotiţi însă a fi mai de seamă mie nu mi-au adăugat nimic,

7. Ci dimpotrivă, văzând că mi s'a încredinţat mie Evanghelia netăierii-împrejur, precum lui Petru cea a tăierii-împrejur,

8. — Căci cel ce a lucrat prin Petru la apostolia tăierii-împrejur, a lucrat şi prin mine la păgâni, —

9. Şi cunoscând harul dat mie, Iacov şi Chifa şi Ioan, care se socotesc a fi stâlpi, mi-au dat mie şi lui Varnava dreapta spre unire cu ei, pentru ca noi să fim la păgâni, iar ei la tăierea-împrejur,

10. Numai să ne aducem aminte de cei săraci, ceea ce tocmai m'am şi silit să fac.

11. Iar când a venit Petru la Antiohia, i-am stat împotrivă pe faţă, pentrucă era vrednic de înfruntare.

12. Căci înainte de a veni unii dela Iacov, mânca cu păgânii; iar când au venit ei, se ferea şi se deosebea, temându-se de cei din tăierea-împrejur.

13. Şi împreună cu el s'au făţărnicit şi ceilalţi Iudei, încât şi Varnava a **fost atras în făţărnicia lor.**

14. Dar când am văzut că ei nu umblă drept după adevărul Evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: Dacă tu, Iudeu fiind, trăieşti ca păgânii şi nu ca Iudeii, pentru ce sileşti pe păgâni să ţină ca Iudeii?

15. Noi suntem din fire Iudei, iar nu păcătoşi dintre păgâni,

16. Ştiind că nu se îndreptăţeşte omul din faptele legii, ci numai prin credinţa în Iisus Hristos; şi noi am crezut în Iisus Hristos ca să ne îndreptăţim din credinţa lui Hristos, iar nu din faptele legii; pentrucă nu se va îndreptăţi din faptele legii niciun trup.

17. Iar dacă şi noi, căutând să ne îndreptăţim întru Hristos, ne-am aflat păcătoşi, au doară este Hristos slujitor al păcatului? Să nu fie!

18. Căci dacă zidesc iarăşi cele ce am stricat, mă arăt pe mine însumi călcător de cuvânt,

19. Pentrucă eu prin lege am murit faţă de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

20. M'am răstignit împreună cu Hristos; iar de acum nu mai trăiesc eu, ci trăieşte în mine Hristos; iar de trăiesc acum în trup, trăiesc prin credinţa Fiului **lui Dumnezeu, care m'a**

iubit și s'a dat pe sine pentru mine.

21. Nu lepăd harul lui Dumnezeu; căci dacă îndreptățirea este prin lege, Hristos a murit atunci în zadar.

Urmare. Avraam pildă de îndreptățire prin credință. Legea nu îndreptățește, ci pune blestem. Hristos ridică blestemul ei. Cele bune nu sunt din lege, ci din credință.

3 1. O, Galateni fără-de-minte, cine v'a ademenit ca să nu vă plecați adevărului, pe voi, în ochii cărora Iisus Hristos vi s'a zugrăvit răstignit?

2. Numai aceasta voiesc să aflu dela voi: Din faptele legii ați primit Duhul, sau din ascultarea credinței?

3. Așa fără-de-minte sunteți? După ce ați început cu Duhul, acum sfârșiți cu trupul?

4. Ați pătimit atâtea în zadar? — dacă în adevăr a fost în zadar.

5. Deci cel ce vă dă Duhul și săvârșește minuni la voi, face aceasta din faptele legii, sau din ascultarea credinței?

6. Precum și «Avraam a crezut lui Dumnezeu, și i s'a socotit lui spre îndreptățire».

7. Să știți deci, că cei ce sunt din credință, aceia sunt fii ai lui Avraam.

8. Și prevăzând Scriptura, că din credință îndreptățește Dumnezeu pe păgâni, a binevestit dinainte lui Avraam, zicând: «Se vor binecuvânta întru tine toate neamurile»;

9. Așa că cei ce sunt din credință se binecuvintează împreună cu credinciosul Avraam.

10. Pentrucă toți câți sunt din faptele legii sunt subt blestem, căci este scris: Blestemat este oricine nu va rămânea întru toate cele scrise în cartea Legii, ca să le facă».

11. Iar cum că nimeni nu se îndreptățește înaintea lui Dumnezeu prin lege, este învederat, pentrucă «dreptul din credință va fi viu».

12. Iar legea nu este din credință, ci «omul care va face acestea va fi viu prin ele».

13. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, pentrucă este scris: «Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn»,

14. Pentru ca la păgâni binecuvântarea lui Avraam să ajungă prin Hristos Iisus, ca să luăm făgăduința Duhului prin credință.

15. Fraților, ca un om grăiesc; că și testamentul întărit al unui om nimeni

nu-l strică sau îi mai adaugă ceva.

16. Lui Avraam însă și urmașului lui i s'au rostit făgăduințele. Nu zice: «Și urmașilor», ca de mulți; ci ca de unul: «Și urmașului tău», care este Hristos.

17. Aceasta zic dar: Un testament întărit dinainte de Dumnezeu în Hristos nu-l desființează legea, care s'a dat după patru sute treizeci de ani, așa încât să strice făgăduința.

18. Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din făgăduință; dar lui Avraam Dumnezeu i-a dăruit prin credință.

19. Ce este deci legea? Ea s'a adăugat în urmă, pentru călcările de porunci, până când să vină urmașul, căruia i s'a dat făgăduința, și a fost orânduită prin îngeri, în mâna unui mijlocitor.

20. Mijlocitorul însă nu este al unuia singur, iar Dumnezeu este unul.

21. Au doară legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Să nu fie! Căci dacă s'ar fi dat lege, care să poată da viață, îndreptățirea ar fi în adevăr din lege;

22. Dar Scriptura a închis toate sub păcat, pentru ca făgăduința să se dea din credința în Iisus Hristos celor ce cred.

23. Iar înainte de venirea credinței, eram păziți subt lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere;

24. Așa că legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptățim din credință;

25. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem subt călăuză.

26. Pentrucă toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus;

27. Căci, câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat.

28. Nu mai este Iudeu nici Elin, nu mai este rob nici slobod, nu mai este parte bărbătească nici femeiască, pentrucă voi toți unul sunteți în Hristos Iisus.

29. Iar dacă voi sunteți ai lui Hristos, sunteți deci urmași ai lui Avraam și moștenitori după făgăduință.

Pavel dovedește că îndreptățirea omului este din credință.

4 1. Zic însă: Câtă vreme moștenitorul este prunc, nu se deosebește cu nimic de rob, deși este stăpân pe toate,

2. Ci este sub epitropi și îngrijitori, până la vremea rânduită de tatăl său.

3. Așa și noi, când eram prunci, eram robiți sub stihiile lumii;

4. Iar când a venit plinirea vremii, a trimis Dumnezeu pe Fiul său cel născut din femeie, născut sub lege,

5. Ca să răscumpere pe cei de sub lege, ca să primim înfierea.

6. Iar pentrucă sunteţi fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Avva, Părinte;

7. Aşa că nu mai eşti rob, ci fiu; iar de eşti fiu, eşti şi moştenitor al lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.

8. Dar atunci, necunoscând pe Dumnezeu, slujeaţi celor ce din fire nu sunt dumnezei;

9. Acum însă, după ce aţi cunoscut pe Dumnezeu, sau mai de grabă după ce aţi fost cunoscuţi de Dumnezeu, cum vă întoarceţi iarăşi la stihiile cele slabe şi sărace, cărora voiţi să le slujiţi din nou ca înainte?

10. Ţineţi zile şi luni şi timpuri şi ani de sărbătoare.

11. Mă tem pentru voi, ca nu cumva să mă fi ostenit la voi în zadar.

12. Fraţilor, rogu-vă, fiţi precum sunt eu, că şi eu am fost precum sunteţi voi. Nu mi-aţi făcut niciun rău;

13. Dar ştiţi că din cauza unei slăbiciuni a trupului **v'am binevestit întâi,**

14. Şi voi nu aţi dispreţuit încercarea ce era în trupul meu, nici nu v'aţi scârbit de ea, ci m'aţi primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.

15. Unde este deci acum fericirea voastră? Căci vă mărturisesc că, de era cu putinţă, v'aţi fi scos ochii şi mi i-aţi fi dat.

16. Am ajuns oare vrăjmaşul vostru, spunându-vă adevărul?

17. Aceia vă râvnesc, dar nu cu gând bun, ci vor să vă despartă, ca să le fiţi râvnitori lor.

18. Este însă bine a avea râvnă pentru lucrul cel bun totdeauna, şi nu numai când eu sunt de faţă la voi.

19. Copiii mei, pentru care sufăr iarăşi durerile naşterii, până ce Hristos va lua chip în voi!

20. Aş vrea să fiu acum la voi şi să-mi schimb glasul, că sunt nedumerit de voi.

21. Spuneţi-mi: Voi, care vreţi să fiţi sub lege, nu auziţi legea?

22. Pentrucă scris este, că Avraam a avut doi feciori, unul din roabă, iar altul din cea slobodă;

23. Dar cel din roabă s'a născut după trup, iar cel din cea slobodă prin făgăduinţă.

24. **Ceea ce are altă în-**

semnare; căci acestea sunt cele două testamente: Unul din muntele Sinai, care naşte spre robie şi care este Agar;

25. Căci Agar este muntele Sinai în Arabia, care se potriveşte cu Ierusalimul de acum şi este rob cu copiii săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus este slobod şi este maică a noastră a tuturor;

27. Căci scris este: «Veseleşte-te cea stearpă, care nu naşti; glăsueşte şi strigă cea care n'ai durerile naşterii, că mai mulţi sunt fiii celei părăsite decât ai celei cu bărbat».

28. Iar noi, fraţilor, suntem după Isaac fii ai făgăduinţei;

29. Dar precum atunci cel ce se născuse după trup alunga pe cel ce se născuse după duh, aşa şi acum.

30. Dar ce zice Scriptura? «Alungă pe roabă şi pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moşteni cu fiul celei slobode».

31. Aşa deci, fraţilor, nu suntem fii ai roabei, ci ai celei slobode.

Cei chemaţi la credinţă sunt scutiţi de faptele legii prin patimile lui Hristos. Libertatea cea după Duh.

5 1. Staţi deci tari în slobozenia cu care ne-a dăruit Hristos şi nu vă prindeţi iarăşi în jugul robiei.

2. Iată, eu Pavel vă spun: Că de vă veţi tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi nimic.

3. Şi mărturisesc iarăşi oricărui om ce se taie împrejur, că este dator să împlinească toată legea.

4. Cei ce voiţi să vă îndreptăţiţi prin lege, v'aţi îndepărtat de Hristos, aţi căzut din har,

5. Căci noi aşteptăm în Duh nădejdea îndreptăţirii din credinţă;

6. Pentrucă în Hristos Iisus nici tăierea-împrejur nu poate ceva, nici netăierea-împrejur, ci credinţa care lucrează prin dragoste.

7. Voi alergaţi bine. Cine v'a oprit de a vă supune adevărului?

8. Induplecarea aceasta nu este dela cel care vă chiamă.

9. Puţin aluat dospeşte toată frământătura.

10. Eu am încredere în voi întru Domnul, că nimic altceva nu veţi cugeta; iar cel ce vă turbură va purta osânda, oricine ar fi.

11. Dacă eu, fraţilor, propoveduesc încă tăierea-împrejur, pentru ce mai sunt prigonit? A încetat deci sminteala crucii.

12. O, de s'ar tăia de tot cei ce vă răzvrătesc!

13. Căci voi aţi fost che-

mați la slobozenie, fraților;
numai să nu folosiți slobo-
zenia voastră ca prilej de a
sluji trupului, ci să slujiți
unul altuia prin dragoste.
14. Căci toată legea se
cuprinde într'un cuvânt,
adecă: «Să iubești pe a-
proapele tău ca pe tine în-
suți».
15. Iar dacă vă mușcați
unul pe altul și vă mân-
cați, vedeți să nu vă nimi-
ciți unul pe altul.
16. Vă zic însă: Cu Du-
hul să umblați și să nu să-
vârșiți pofta trupului.
17. Căci trupul poftește
împotriva Duhului, iar Du-
hul împotriva trupului, și
ele se împotrivesc unul
altuia, ca să nu faceți
cele ce ați voi.
18. Dacă însă sunteți
mânați de Duh, nu sunteți
subt lege.
19. Iar faptele trupului
sunt cunoscute, care sunt a-
cestea: preacurvie, desfrâu,
necurăție, necumpătare,
20. Slujire idolilor, fer-
mecătorii, vrajbe, certuri,
zavistii, mânii, gâlcevi, des-
binări, eresuri,
21. Pisme, ucideri, beții,
chefuri și cele asemenea a-
cestora, pe care vi le spun
dinainte, precum v'am și
spus, că cei ce fac unele
ca acestea nu vor moșteni
împărăția lui Dumnezeu.
22. Iar roada Duhului
este dragoste, bucurie, pa-
ce, îndelungă-răbdare, bu-
nătate, facere de bine, cre-
dință, blândețe, cumpătare;
23. Impotriva acestora
nu este lege.
24. Iar cei ce sunt ai lui
Hristos și-au răstignit tru-
pul împreună cu patimile
și cu poftele.
25. Dacă trăim cu Duhul,
cu Duhul să și umblăm.
26. Să nu căutăm mărire
deșartă, întărâtându-ne unii
pe alții, pismuindu-ne unii
pe alții.

Să îndreptăm cu blândețe pe aproapele. Sfătuire de a se feri de iudaizanți și a duce viața nouă, după Duh.

6 1. Fraților, chiar de va
cădea un om în vreo
greșală, voi cei duhovnicești
îndreptați pe unul ca a-
cela cu duhul blândeței,
luând seama la tine însuți,
ca să nu cazi și tu în ispi-
tă.
2. Purtați sarcinile unul
altuia și așa împliniți le-
gea lui Hristos.
3. Căci de se socotește
cineva că este ceva, nimic
fiind, se înșală singur.
4. Iar fapta sa să și-o
cerceteze fiecare, și atunci
va avea laudă față de sine
numai, iar nu față de al-
tul,
5. Căci fiecare își va
purta sarcina sa.
6. Cel care învață cuvân-

tul dela altul să facă parte
celui ce-l învață de toate
bunurile.
7. Nu vă amăgiți, Dum-
nezeu nu se lasă batjocorit;
căci ce va semăna omul, a-
ceea va și secera.
8. Cel ce seamănă în tru-
pul său, din trup va sece-
ra stricăciune, iar cel ce
seamănă în Duh, din Duh
va secera viață veșnică.
9. Să nu ne descurajăm
făcând binele, căci vom se-
cera la timpul său, dacă
nu ne vom lenevi.
10. Deci dar, atât cât
avem timp, să facem bine
către toți, dar mai ales că-
tre cei de credința noastră.
11. Vedeți cu ce fel de
litere v'am scris cu mâna
mea.
12. Câți vor să placă
după trup, aceia vă silesc
să vă tăiați împrejur, nu-
mai ca să nu fie prigoniți
pentru crucea lui Hristos;
13. Căci nici ei singuri,
cei ce se taie împrejur, nu
păzesc legea, ci voiesc să
vă tăiați împrejur voi, ca
să se laude ei în trupul vo-
stru.
14. Mie însă să nu-mi fie
a mă lăuda decât numai în
crucea Domnului nostru Ii-
sus Hristos, prin care lu-
mea este pentru mine răstig-
nită și eu pentru lume;
15. Căci în Hristos Iisus
nici tăierea-împrejur nu
poate ceva, nici netăierea-
împrejur, ci făptura cea
nouă.
16. Și câți vor urma
dreptarul acesta, pace peste
ei și milă, și peste Israilul
lui Dumnezeu.
17. De acum nimeni să
nu-mi mai facă supărare,
căci eu port în trupul meu
rănile Domnului Iisus.
18. Harul Domnului no-
stru Iisus Hristos fie cu du-
hul vostru, fraților. Amin.

EPISTOLA CĂTRE EFESENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Alegerea din veci a creștinilor spre mântuire. Rugăciune pentru cunoașterea binefacerilor aduse prin Hristos.

1 1. Pavel, apostol al lui
Iisus Hristos prin voia
lui Dumnezeu, sfinților ce
sunt în Efes și credincio-
șilor în Hristos Iisus:
2. Har vouă și pace
dela Dumnezeu, Tatăl no-
stru, și dela Domnul Iisus
Hristos.
3. Binecuvântat fie Dum-

nezeu şi Tatăl Domnului
nostru Iisus Hristos, care
ne-a binecuvântat pe noi
cu toată binecuvântarea
duhovnicească în cer în-
tru Hristos,
4. Precum ne-a şi ales
pe noi întru el înainte de
întemeierea lumii, ca să
fim sfinţi şi fără prihană
înaintea lui,
5. Dinainte rânduin-
du-ne spre înfiere lui în
dragoste prin Iisus Hristos,
după bunăvoinţa voii sale,
6. Spre lauda măririi ha-
rului său, cu care ne-a dă-
ruit pe noi întru cel iubit,
7. Intru care avem răs-
cumpărarea prin sângele
lui, iertarea greşalelor, du-
pă bogăţia harului lui,
8. Pe care l-a făcut să
prisosească faţă de noi în-
tru toată înţelepciunea şi
priceperea;
9. Făcându-ne cunoscută
taina voii sale, după bună-
voinţa sa, pe care dina-
inte a rânduit-o întru el,
10. Spre iconomia plini-
rii vremilor, ca toate să le
reunească în Hristos, cele
din ceruri şi cele de pe
pământ, întru el,
11. Intru care şi moşte-
nire am primit, fiind din-
ainte rânduiţi, după pla-
nul celui ce toate le lucrea-
ză după hotărîrea voii sale,
12. Ca să fim noi spre
lauda măririi lui, cei care
dinainte am nădăjduit în
Hristos;
13. Intru care şi voi, au-
zind cuvântul adevărului,
Evanghelia mântuirii voa-
stre, şi întru care crezând,
aţi fost pecetluiţi cu Du-
hul Sfânt al făgăduinţei,
14. Şi care este arvuna
moştenirii noastre, spre răs-
cumpărarea celor câştigaţi
de el, spre lauda măririi
lui.
15. Drept aceea şi eu,
auzind credinţa voastră în
Domnul Iisus şi dragostea
cea către toţi sfinţii,
16. Nu încetez să mulţu-
mesc pentru voi, făcând po-
menire de voi în rugăciu-
nile mele,
17. Pentru ca Dumne-
zeul Domnului nostru Iisus
Hristos, Tatăl măririi, să
vă dea duhul înţelepciunii
şi al descoperirii, în cunoa-
şterea lui,
18. Ochii luminaţi ai ini-
mii voastre, ca să ştiţi care
este nădejdea chemării lui,
şi care este bogăţia mă-
ririi moştenirii lui între
sfinţi,
19. Şi cât de covârşitoa-
re este mărimea puterii lui
faţă de noi, cei care cre-
dem, după lucrarea puterii
tăriei lui,
20. Pe care a săvârşit-o
în Hristos, înviindu-l din
morţi, şi l-a pus să şadă
de-a-dreapta sa în cer,
21. Mai presus de toată
domnia şi stăpânirea şi pu-
terea şi dregătoria şi decât
tot numele ce se numeşte,

nu numai în veacul acesta,
ci şi în cel viitor;
22. Şi toate le-a supus
subt picioarele lui, şi pe el
l-a dat mai presus de toate
cap Bisericii,
23. Care este trupul lui,
împlinirea celui ce plineşte
toate întru toţi.

Impăcarea neamurilor şi a Iudeilor cu Dumnezeu prin Hristos.

2 1. Şi pe voi, care eraţi
morţi prin greşalele şi
prin păcatele,
2. In care aţi umblat
oarecând după veacul lumii
acesteia, după domnul stă-
pânirii văzduhului, a duhu-
lui ce lucrează acum în fiii
neascultării,
3. Intre care şi noi toţi
am petrecut oarecând în
poftele trupului nostru, fă-
când voile trupului şi ale
gândurilor, şi eram din fi-
re fii ai mâniei ca şi cei-
lalţi:
4. Dar Dumnezeu, bogat
fiind în milă, pentru mul-
ta sa dragoste cu care ne-a
iubit,
5. Fiind noi morţi prin
păcate, ne-a făcut vii îm-
preună cu Hristos — prin
har sunteţi mântuiţi —
6. Şi ne-a sculat împreu-
nă cu el şi ne-a pus să şe-
dem împreună cu el în cer
întru Hristos Iisus,
7. Ca să se arate în
veacurile viitoare bogăţia
covârşitoare a harului său
întru bunătate spre noi în
Hristos Iisus.
8. Căci sunteţi mântuiţi
din har prin credinţă, şi
aceasta nu dela voi; al lui
Dumnezeu este darul,
9. Nu din fapte, ca să
nu se laude cineva.
10. Căci suntem făptură
a lui, zidiţi întru Hristos
Iisus spre fapte bune, pe
care Dumnezeu le-a gătit
dinainte, ca să umblăm în
ele.
11. Pentru aceea aduce-
ţi-vă aminte, că oarecând
voi, păgânii cu trupul,
numiţi netăiere-împrejur de
către cei numiţi tăiere-îm-
prejur făcută de mână în
trup,
12. Eraţi în vremea
aceea fără Hristos, înstrăi-
naţi de cetăţenia lui Israil
şi străini de aşezămintele
făgăduinţei, neavând nă-
dejde şi fiind fără Dumne-
zeu în lume;
13. Iar acum, întru Hri-
stos Iisus, voi, care oare-
când eraţi departe, v'aţi
apropiat prin sângele lui
Hristos.
14. Pentrucă el este pa-
cea noastră, cel care a fă-
cut din amândouă una şi
a dărâmat peretele cel din
mijloc al despărţirii,
15. Vrajba, stricând în
trupul său legea orândui-
rilor din porunci, pentru ca
întru sine să-i zidească pe

cei doi într'un om nou, făcând pace,

16. Şi să-i împace pe amândoi cu Dumnezeu într'un trup prin cruce, omorînd vrajba prin ea.

17. Şi venind v'a vestit pace vouă celor de departe şi celor de aproape,

18. Că prin el avem şi unii şi alţii apropierea de Tatăl într'un Duh.

19. Deci dar nu mai sunteţi străini şi venetici, ci împreună cetăţeni cu sfinţii şi sunteţi din casa lui Dumnezeu,

20. Fiind zidiţi pe temelia apostolilor şi a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuşi Iisus Hristos,

21. Intru care fiind bine întocmită, toată zidirea creşte pentru a fi locaş sfânt în Domnul,

22. Intru care şi voi sunteţi împreună zidiţi, spre a fi locaş al lui Dumnezeu în Duh.

Inţelepciunea dumnezeiască dată lui Pavel spre luminarea neamurilor. Rugăciune pentru Biserică.

3 1. Pentru aceasta, eu Pavel, cel pus în lanţuri al lui Iisus Hristos pentru voi păgânii,

2. Dacă în adevăr aţi auzit de iconomia harului lui Dumnezeu, dată mie pentru voi,

3. Că prin descoperire mi-a făcut cunoscută taina, precum scrisei înainte pe scurt,

4. Din care citind, puteţi să înţelegeţi priceperea mea în taina lui Hristos,

5. Care nu s'a făcut cunoscută fiilor oamenilor din alte veacuri, cum s'a descoperit acum sfinţilor lui apostoli şi proorocilor în Duh:

6. Că păgânii sunt împreună moştenitori şi un trup împreună şi împreună părtaşi ai făgăduinţei lui, întru Hristos prin Evanghelie,

7. Al cărei slujitor m'am făcut după darul harului lui Dumnezeu, dat mie după lucrarea puterii lui:

8. Mie, celui mai mic decât toţi sfinţii, mi s'a dat harul acesta de a binevesti între neamuri bogăţia lui Hristos cea nepătrunsă,

9. Şi a lumina pe toţi care este iconomia tainei celei ascunse din veci în Dumnezeu, cel care a zidit toate prin Iisus Hristos,

10. Ca să se facă acum cunoscută prin Biserică domniilor şi puterilor din cer înţelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri;

11. După hotărîrea cea din veci, pe care a îndeplinit-o întru Hristos Iisus, Domnul nostru,

12. Intru care avem în-

drăsnire şi apropiere cu încredere prin credinţa în el.

13. De aceea vă rog să nu pierdeţi curajul în necazurile mele pentru voi, care sunt slava voastră.

14. Pentru aceasta îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Din care se trage tot numele părintesc în cer şi pe pământ,

16. Ca să vă dea după bogăţia măririi sale a vă întări cu putere prin Duhul lui în omul cel dinăuntru,

17. Spre a locui Hristos prin credinţă în inimile voastre,

18. Fiind înrădăcinaţi şi întemeiaţi în dragoste, ca să puteţi înţelege împreună cu toţi sfinţii, care este lăţimea şi lungimea şi adâncul şi înălţimea ei,

19. Şi să cunoaşteţi dragostea lui Hristos cea mai presus de cunoştinţă, ca să fiţi plini de toată plinirea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce poate să facă toate mai cu prisos decât cele ce cerem sau gândim, după puterea ce lucrează în noi,

21. Aceluia fie mărirea în Biserică întru Hristos Iisus, în toate neamurile veacului veacurilor. Amin.

Sfaturi pentru unire în dragoste, deşi darurile sunt împărţite spre folosul obştesc. Intreaga înţelepciune şi dreptate ce ne fac plăcuţi lui Dumnezeu.

4 1. Drept aceea vă rog eu, cel pus în lanţuri întru Domnul, să umblaţi cu vrednicie, după chemarea cu care sunteţi chemaţi,

2. Cu toată smerenia şi blândeţea, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-vă unii pe alţii cu dragoste,

3. Silindu-vă să păstraţi unitatea Duhului în legătura păcii.

4. Un trup şi un Duh, precum aţi şi fost chemaţi într'o nădejde a chemării voastre.

5. Un Domn, o credinţă, un botez;

6. Un Dumnezeu şi Tată al tuturor, care este peste toţi şi prin toţi şi întru noi toţi.

7. Iar fiecăruia din noi s'a dat harul după măsura darului lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: «Suindu-se la înălţime, robit-a robime şi a dat daruri oamenilor».

9. Iar că «s'a suit», ce este decât numai că «s'a şi pogorît întâi la părţile cele mai de jos ale pământului?

10. Cel ce s'a coborît este acela care s'a şi suit

mai presus de toate cerurile, ca să umple toate.
11. Şi el a dat pe unii apostoli, pe alţii prooroci, pe alţii evanghelişti, iar pe alţii păstori şi învăţători,
12. Spre desăvârşirea sfinţilor, pentru lucrul slujirii, pentru zidirea trupului lui Hristos,
13. Până ce vom ajunge toţi la unitatea credinţei şi a cunoştinţei Fiului lui Dumnezeu, la starea de bărbat desăvârşit, la măsura vârstei deplinătăţii lui Hristos,
14. Ca să nu mai fim prunci, aruncaţi de valuri şi purtaţi de tot vântul învăţăturii, în amăgirea oamenilor, întru vicleşug, spre uneltirea înşelăciunii;
15. Ci ţinând adevărul în dragoste, să creştem în toate întru el, care este capul Hristos,
16. Din care tot trupul bine alcătuit şi bine încheiat prin fiecare legătură de sprijin, după lucrarea săvârşită pe măsura fiecărui mădular, creşte spre zidirea sa însuşi în dragoste.
17. Aceasta spun deci şi mărturisesc în Domnul, ca să nu mai umblaţi cum umblă păgânii ceilalţi în deşertăciunea minţii lor,
18. Intunecaţi la minte, fiind înstrăinaţi de viaţa lui Dumnezeu din cauza necunoştinţei din ei, pentru împietrirea inimii lor;
19. Care în nesimţire fiind, s'au dedat necumpătării spre săvârşirea cu lăcomie a toată necurăţia.
20. Dar voi nu aşa aţi învăţat pe Hristos,
21. Dacă în adevăr l-aţi ascultat şi v'aţi învăţat întru el, precum este adevărul în Iisus,
22. Ca să lepădaţi faţă de vieţuirea dinainte pe omul cel vechiu, care se strică după poftele înşelăciunii,
23. Şi să vă înnoiţi iarăşi cu duhul minţii voastre,
24. Şi să vă îmbrăcaţi în omul cel nou, cel zidit după Dumnezeu întru dreptate şi întru sfinţenia adevărului.
25. De aceea, lepădând minciuna, grăiţi fiecare adevărul cu aproapele său, pentrucă suntem unul altuia mădulare.
26. «Mâniaţi-vă şi nu păcătuiţi»; soarele să nu apună peste mânia voastră,
27. Nici nu daţi loc diavolului.
28. Cel ce fură să nu mai fure, ci mai de grabă să se ostenească lucrând binele cu mâinile sale, ca să aibă să dea celui ce are nevoie.
29. Niciun cuvânt rău să nu iasă din gura voastră, ci numai ce este bun spre zidire după trebuinţă, ca să dea har celor ce-l aud.
30. Şi să nu întristaţi Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, în care aţi fost pecetluiţi pentru ziua răscumpărării.
31. Toată amărăciunea şi aprinderea şi mânia şi strigarea şi defăimarea să se lepede dela voi, împreună cu toată răutatea.
32. Şi fiţi unul către altul buni, miloşi, iertând unul altuia, precum şi Dumnezeu v'a iertat vouă în Hristos.

Indemnuri la viaţa cea vrednică de sfinţenia creştinului, la mustrarea răului cu pilda, nu cu vorba; la a se umplea de Duh Sfânt, iar nu de vin şi de necurăţie; sfaturi pentru cei căsătoriţi.

5 1. Fiţi dar următori lui Dumnezeu, ca nişte copii iubiţi,
2. Şi umblaţi întru dragoste, precum şi Hristos ne-a iubit pe noi şi s'a dat pe sine pentru noi prinos şi jertfă lui Dumnezeu întru miros cu bună mireasmă.
3. Desfrâu şi orice necurăţie sau lăcomie nici să nu se pomenească între voi, aşa cum se cuvine sfinţilor;
4. Nici vorbe de ruşine şi vorbe proaste sau glume, care nu se cuvin, ci mai de grabă mulţumire.
5. Căci aceasta să o ştiţi, că niciun desfrânat sau necurat sau lacom, care este un slujitor de idoli, nu are moştenire în împărăţia lui Hristos şi a lui Dumnezeu.
6. Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu cuvinte deşarte; căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.
7. Deci să nu vă faceţi părtaşi cu ei.
8. Căci oarecând eraţi întunerec, dar acum sunteţi lumină întru Domnul.
9. Ca fii ai luminii să umblaţi — căci roada Duhului este în toată bunătatea şi dreptatea şi adevărul —
10. Incercând ce este bine plăcut Domnului.
11. Şi să nu fiţi părtaşi la faptele cele fără de roadă ale întunerecului, ci mai de grabă să le mustraţi;
12. Căci cele făcute de ei în ascuns este ruşine a le şi spune.
13. Toate cele mustrate se învederează de către lumină; căci tot ce este învederat este lumină.
14. De aceea zice: Deşteaptă-te cel ce dormi şi te scoală din morţi, şi te va lumina Hristos.
15. Vedeţi deci cum să umblaţi bine, nu ca nişte neînţelepţi, ci ca cei înţelepţi,

16. Răscumpărând vremea, căci zilele sunt rele.
17. De aceea nu fiţi nepricopuţi, ci înţelegeţi care este voia Domnului.
18. Şi nu vă îmbătaţi de vin, în care este desfrânare, ci să vă umpleţi de Duhul,
19. Vorbind între voi în psalmi şi în cântări de laudă şi duhovniceşti, lăudând şi cântând în inima voastră Domnului,
20. Mulţumind totdeauna pentru toate, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu şi Tatălui,
21. Supunându-vă unul altuia în frica lui Dumnezeu.
22. Femeile supuneţi-vă bărbaţilor voştri, ca Domnului,
23. Pentrucă bărbatul este capul femeii, precum şi Hristos este capul Bisericii şi el este mântuitor al trupului;
24. Dar precum Biserica se supune lui Hristos, aşa şi femeile bărbaţilor lor în totul.
25. Bărbaţi, iubiţi-vă femeile voastre, precum şi Hristos a iubit Biserica şi s'a dat pe sine pentru ea,
26. Ca să o sfinţească, curăţind-o cu baia apei prin cuvânt,
27. Ca să şi-o înfăţişeze Biserică slăvită, neavând pată nici sbârcitură, sau altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă şi fără prihană.
28. Aşa sunt datori bărbaţii să-şi iubească femeile lor ca şi trupurile lor. Cel ce îşi iubeşte femeia, pe sine se iubeşte.
29. Căci nimeni nu şi-a urît vreodată trupul, ci îl hrăneşte şi-l încălzeşte, precum şi Hristos Biserica,
30. Pentrucă suntem mădulare ale trupului, din carnea lui şi din oasele lui.
31. «Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va alipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup».
32. Taina aceasta mare este, iar eu zic în Hristos şi în Biserică.
33. Dar şi voi, fiecare, aşa să-şi iubească femeia sa ca pe sine; iar femeia să se teamă de bărbat.

Sfaturi către fii, părinţi, slugi, stăpâni. Armele creştinului în lupta cu vrăjmaşii duhovniceşti.

6 1. Copiii ascultaţi pe părinţii voştri în Domnul, căci aceasta este cu dreptate.
2. «Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta», care este porunca cea dintâi cu făgăduinţă:
3. «Ca să-ţi fie ţie bine şi să trăieşti ani mulţi pe pământ».

4. Şi părinţii nu întărâtaţi pe copiii voştri spre mânie, ci creşteţi-i în învăţătura şi în certarea Domnului.
5. Slugile ascultaţi pe stăpânii voştrii cei după trup cu frică şi cu cutremur, întru curăţia inimii voastre, ca şi pe Hristos,
6. Slujindu-le nu numai înaintea ochilor, ca aceia care vor să placă oamenilor, ci ca slugi ale lui Hristos, făcând voia lui Dumnezeu din suflet,
7. Slujindu-le cu bunăvoinţă ca Domnului, iar nu ca oamenilor,
8. Ştiind că orice bine va face fiecare, aceea va lua dela Domnul, fie robul, fie cel liber.
9. Şi stăpânii aceleaşi să faceţi faţă de ei, încetând cu ameninţarea, ştiind că Stăpânul şi al lor şi al vostru este în ceruri şi că la el nu este părtinire.
10. In sfârşit, fraţii mei, întăriţi-vă în Domnul şi în puterea tăriei lui.
11. Imbrăcaţi-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva uneltirilor diavolului,
12. Pentrucă nu avem de luptat împotriva trupului şi a sângelui, ci împotriva domniilor, împotriva puterilor, împotriva stăpânitorilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii din văzduhuri.
13. Pentru aceea, luaţi toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi împotrivi în ziua cea rea şi să staţi tari, săvârşind toate.
14. Staţi deci tari, încingându-vă mijlocul cu adevărul şi îmbrăcându-vă cu platoşa dreptăţii,
15. Şi încălţându-vă picioarele întru gătirea Evangheliei păcii,
16. Luând peste toate pavăza credinţei, cu care veţi putea stinge săgeţile vicleanului cele aprinse,
17. Şi coiful mântuirii luaţi şi sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu,
18. Prin toată rugăciunea şi cererea, rugându-vă în toată vremea întru Duhul şi la aceasta priveghind cu toată răbdarea şi rugăciunea pentru toţi sfinţii
19. Şi pentru mine, ca să mi se dea cuvântul la deschiderea gurii mele, să fac cunoscută cu curaj taina Evangheliei,
20. Pentru care fac solie în lanţuri, ca să vorbesc în ea fără sfială, precum trebue să vorbesc.
21. Iar ca să ştiţi şi voi ce mai fac, toate ale mele vi le va arăta Tihic, iubitul frate şi slujitor credincios în Domnul,
22. Pe care l-am trimis

la voi tocmai pentru aceasta, ca să știți cele despre noi și să mângâie inimile voastre.

23. Pace fraților și dragoste cu credință dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos.

24. Harul fie cu toți cei care iubesc pe Domnul nostru Iisus Hristos cu dragoste nestricăcioasă. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILIPENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Mulțumire pentru fapta bună a Filipenilor și îndemn ca să fie desăvârșiți. Povestirea luptelor și a osârdiei sale.

1 1. Pavel și Timotei, robi ai lui Iisus Hristos, tuturor sfinților în Hristos Iisus ce sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii:

2. Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulțumesc Dumnezeului meu în toată pomenirea ce fac de voi,

4. Rugându-mă totdeauna cu bucurie în toată rugăciunea mea pentru voi toți,

5. Pentrucă ați luat parte la Evanghelie din ziua dintâi până acum.

6. Incredințat fiind de aceasta, că cel ce a început la voi lucrul cel bun îl va duce la capăt până în ziua lui Iisus Hristos,

7. Precum îmi este drept să cuget aceasta pentru voi toți, pentrucă vă am în inimă și în lanțurile mele și în apărarea și în adeverirea Evangheliei, voi toți fiind părtași harului împreună cu mine.

8. Căci martor îmi este Dumnezeu, că vă doresc pe toți în dragostea lui Iisus Hristos.

9. Și aceستea mă rog, ca dragostea voastră să prisosească din ce în ce mai mult în cunoștință și în toată înțelegerea,

10. Ca să cercetați cele ce se deosebesc, pentru a fi curați și fără poticnire în ziua lui Hristos,

11. Plini de roade ale dreptății, cele prin Iisus Hristos, spre mărirea și lauda lui Dumnezeu.

12. Și voiesc să știți, fraților, că cele întâmplate cu mine s'au întors mai de grabă spre sporirea Evangheliei,

13. Incât lanțurile mele s'au învederat în tot pretoriul și la ceilalți toți, că sunt pentru Hristos.

14. Și cei mai mulți din frații în Domnul, încredințați prin lanțurile mele, îndrăznesc și mai mult să grăiască fără teamă cuvântul.

15. Unii, este drept, propoveduesc pe Hristos pentru pismă și pentru ceartă, dar alții cu bunăvoință;

16. Unii vestesc pe Hristos pentru cuvânt de vrajbă, nu cu gând curat, socotind că vor aduce necaz lanțurilor mele;

17. Iar alții din dragoste, știind că sunt pus spre apărarea Evangheliei.

18. Dar ce este (aceasta)? Nimic decât că Hristos se propovedueste în tot chipul, fie prin fățărie, fie prin adevăr, și de aceasta mă bucur și mă voiu mai bucura încă.

19. Căci știu că aceasta va duce la mântuirea mea prin rugăciunea voastră și prin ajutorul Duhului lui Iisus Hristos,

20. După așteptarea și nădejdea mea, că întru nimic nu voiu fi rușinat, ci cu toată îndrăzneala, ca totdeauna așa și acum, va fi mărit Hristos în trupul meu, fie prin viață fie prin moarte.

21. Căci pentru mine viața este Hristos și moartea un câștig.

22. Dar dacă a viețui în trup este de folos pentru lucrul meu, nu știu ce voiu alege.

23. Sunt însă strâns de amândouă, având dorința de a mă desface și a fi împreună cu Hristos, căci este cu mult mai bine,

24. Dar este mai de trebuință pentru voi ca să rămân în trup.

25. Și fiind încredințat de aceasta, știu că voiu rămânea și voiu petrece împreună cu voi toți spre propășirea voastră și spre bucuria credinței,

26. Pentru ca lauda voastră să prisosească în Hristos Iisus prin mine, la venirea mea din nou către voi.

27. Numai să vă purtați în chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie venind eu și văzându-vă, fie nefiind de față, să aud despre voi că stați într'un duh, nevoindu-vă împreună într'un suflet pentru credința Evangheliei.

28. Neînfricoșându-vă întru nimic de cei protivnici, ceea ce pentru ei este arătare a pierzării, iar pentru voi a mântuirii, și aceasta dela Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dat pentru Hristos nu numai

să credeţi în el, ci să şi
pătimiţi pentru el,
30. Ducând aceeaşi luptă,
pe care aţi văzut-o la mine
şi o auziţi acum de mine.

Sfaturi pentru viaţă în unire şi umilinţă, având pildă smerenia şi mărirea lui Hristos. Laudă lui Timotei şi lui Epafrodit.

2 1. Deci de este vreun
îndemn în Hristos, de
este vreo mângâiere a dra-
gostei, de este vreo împăr-
tăşire a Duhului, de este
vreo milostivire şi îndu-
rare,
2. Impliniţi bucuria mea,
ca să cugetaţi la fel, a-
vând aceeaşi dragoste, un
suflet fiind, una cugetând.
3. Nimic făcând cu cear-
tă sau cu mărire deşartă,
ci cu smerenie socotind
unul pe altul a fi mai de
cinste decât el însuşi.
4. Nu căutaţi fiecare ale
sale, ci şi fiecare pe ale
altora.
5. Cugetaţi în voi la fel
ca şi Hristos Iisus.
6. Care, fiind în chip
de Dumnezeu, n'a socotit
o răpire a fi el întocmai
cu Dumnezeu,
7. Ci s'a golit pe sine,
luând chip de rob, făcân-
du-se asemenea oamenilor,
8. Şi aflându-se la în-
făţişare ca un om, s'a sme-
rit făcându-se ascultător
până la moarte, şi încă
moarte de cruce.
9. De aceea şi Dumnezeu
l-a prea-înălţat şi i-a dă-
ruit lui nume mai presus
de orice nume,
10. Pentru ca în numele
lui Iisus tot genunchiul să
se plece, al celor cereşti şi
al celor pământeşti şi al
celor dedesubt
11. Şi să mărturisească
toată limba, că Iisus Hri-
stos este Domn, spre mări-
rea lui Dumnezeu Tatăl.
12. Astfel dar, iubiţii
mei, precum aţi ascultat
totdeauna, nu numai când
eram de faţă, ci cu mult
mai vârtos acum când sunt
departe, lucraţi cu frică şi
cu cutremur la mântuirea
voastră.
13. Căci Dumnezeu este
cel care lucrează în voi şi
a voi şi a lucra pentru a
binevoi.
14. Toate să le faceţi
fără cârtiri şi fără şovăiri,
15. Ca să fiţi fără pri-
hană şi curaţi, fii ai lui
Dumnezeu nepătaţi, în mij-
locul unui neam strâmb şi
sucit, între care străluciţi
ca nişte luminători în lu-
me,
16. Ţinând cuvântul vie-
ţii, spre lauda mea în ziua
lui Hristos, că nu am aler-
gat în zadar, nici m'am
ostenit în zadar.
17. Dar chiar de mi-aş
vărsa sângele pentru jertfa
şi pentru slujba credinţei

voastre, mă bucur, şi mă
bucur împreună cu voi toţi.
18. Tot astfel şi voi să
vă bucuraţi, şi să vă bu-
curaţi împreună cu mine.
19. Nădăjduesc în Dom-
nul Iisus să vă trimit cu-
rând pe Timotei, ca să mă
încurajez şi eu cunoscând
cele ale voastre;
20. Căci nu am pe ni-
meni de aceeaşi simţire cu
mine, care să vă poarte cu
adevărat grija,
21. Pentrucă toţi caută
cele ale lor, nu cele ale lui
Iisus Hristos.
22. Iar cât este el de în-
cercat ştiţi, căci a slujit
împreună cu mine pentru
Evanghelie, ca un fiu cu
tatăl său.
23. Pe el deci nădăjdu-
esc să-l trimit îndată, după
ce voiu vedea cum ies cele
ale mele.
24. Sunt însă încredinţat
în Domnul, că şi eu voiu
veni în curând.
25. Am socotit de tre-
buinţă să trimit la voi pe
Epafrodit, fratele şi îm-
preună cu mine lucrăto-
rul şi ostaşul, trimisul vo-
stru şi slujitor al nevoilor
mele,
26. Pentrucă vă doria
mult pe toţi şi era nelini-
ştit, fiindcă aţi auzit că
a fost bolnav;
27. Şi a fost în adevăr
bolnav aproape de moar-
te; dar Dumnezeu l-a mi-
luit, şi nu numai pe el,
ci şi pe mine, ca să nu am
întristare peste întristare.
28. L-am trimis deci mai
de grabă, pentru ca văzân-
du-l iarăşi să vă bucuraţi,
şi eu să fiu mai puţin
mâhnit.
29. Primiţi-l drept aceea
în Domnul cu toată bucu-
ria şi ţineţi în cinste pe
unii ca aceştia;
30. Fiindcă pentru lu-
crul lui Hristos s'a apro-
piat de moarte, punându-şi
viaţa în pericol, ca să îm-
plinească lipsa voastră în
slujirea mea.

Despre credinţa cea dreaptă împotriva apostolilor mincinoşi. Viaţa duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieţii de jertfire a lui Hristos.

3 1. Incolo, fraţii mei,
bucuraţi-vă în Domnul.
Ca să vă scriu aceleaşi lu-
cruri, mie nu-mi este cu
preget, iar vouă vă este de
folos.
2. Păziţi-vă de câini,
păziţi-vă de lucrătorii cei
răi, păziţi-vă de cei cu tă-
ierea.
3. Căci tăierea-împrejur,
suntem noi cei care slu-
jim lui Dumnezeu cu duhul
şi ne lăudăm în Hristos
Iisus şi nu ne bizuim pe
trup,
4. Deşi eu aş putea să
mă bizui şi pe trup. De
socoteşte vreun altul că se

poate bizui pe trup, eu cu atât mai mult:

5. Fiind tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israil, din seminţia lui Veniamin, Evreu din Evrei, după lege fariseu,

6. După râvnă prigonind Biserica, după dreptatea cea din lege făcându-mă fără prihană.

7. Dar cele ce-mi erau câştig, pe acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă.

8. In adevăr le şi socotesc pe toate a fi pagubă, faţă de preţul cel mare al cunoştinţei lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m'am lăsat păgubit de toate şi le socotesc a fi gunoaie, pentru a dobândi pe Hristos,

9. Şi a mă afla întru el, având nu îndreptăţirea mea cea din lege, ci pe cea prin credinţa în Hristos, îndreptăţirea cea dela Dumnezeu pe temeiul credinţei,

10. Ca să-l cunosc pe el şi puterea învierii lui şi să iau parte la patimile lui, asemănându-mă cu moartea lui,

11. Ca doar să pot ajunge la învierea morţilor.

12. Nu că am şi luat răsplata sau şi sunt desăvârşit; dar urmăresc ca doar voiu prinde aceea pentru care şi eu am fost prins de Hristos Iisus.

13. Fraţilor, eu încă nu socotesc să o fi prins, ci numai una fac: uitând cele dinapoi şi tinzând la cele dinainte,

14. Alerg la ţintă, spre răsplata chemării celei de sus a lui Dumnezeu în Hristos Iisus.

15. Câţi dar suntem desăvârşiţi, aceasta să gândim; şi de gândiţi ceva în alt chip, Dumnezeu vă va descoperi şi aceasta.

16. Dar acolo unde am ajuns, să urmăm după acelaşi dreptar, să gândim la fel.

17. Fiţi împreună următori mie, fraţilor, şi uitaţi-vă la cei ce umblă aşa cum ne aveţi pildă pe noi.

18. Pentrucă mulţi, despre care v'am vorbit adesea, iar acum vă vorbesc şi plângând, umblă ca vrăjmaşi ai crucii lui Hristos,

19. Al căror sfârşit este pierzarea, al căror Dumnezeu este pântecele şi a căror slavă este în ruşinea lor, care cugetă cele pământeşti.

20. Căci cetatea noastră este în ceruri, de unde aşteptăm şi mântuitor, pe Domnul Iisus Hristos,

21. Care va schimba chipul trupului nostru cel smerit, ca să-l facă după chipul trupului măririi lui, după lucrarea puterii lui de a-şi şi supune toate.

Indemnuri la statornicie şi la veselie duhovnicească. Pavel mulţumeşte pentru ajutorul trimis.

4 1. Deci, fraţii mei iubiţi şi doriţi, bucuria şi cununa mea, aşa să staţi în Domnul, iubiţilor.

2. Rog pe Evodia şi pe Sintihi rog, să cugete la fel în Domnul.

3. Incă te rog şi pe tine, tovarăş credincios, ajută-le lor, care împreună cu mine s'au nevoit întru Evanghelie, cum şi cu Clement şi cu ceilalţi tovarăşi de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieţii.

4. Bucuraţi-vă totdeauna în Domnul, şi iarăşi zic: bucuraţi-vă!

5. Ingăduinţa voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul este aproape.

6. De nimic să nu vă îngrijoraţi, ci cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu prin rugăciune şi prin cerere cu mulţumire întru toate.

7. Şi pacea lui Dumnezeu, care depăşeşte toată mintea, va păzi inimile voastre şi cugetele voastre în Hristos Iisus.

8. In sfârşit, fraţilor, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt cu nume bun, orice virtute şi orice laudă, acestea să le gândiţi;

9. Cele ce aţi şi învăţat şi aţi primit şi aţi auzit şi aţi văzut la mine, acestea să le faceţi, şi Dumnezeul păcii va fi cu voi.

10. Şi m'am bucurat mult în Domnul, că a înflorit iarăşi purtarea voastră de grijă pentru mine, precum o şi aveaţi, dar v'a lipsit prilejul.

11. Nu doar că vorbesc ca fiind în lipsă, căci eu m'am deprins să mă îndestulez cu cele ce am.

12. Ştiu şi să mă smeresc, ştiu să am şi de prisos; întru totul şi întru toate m'am învăţat şi să mă satur şi să flămânzesc, şi să am de prisos şi să fiu lipsit.

13. Toate le pot în Hristos, cel care mă întăreşte.

14. Aţi făcut însă bine că aţi împărtăşit împreună cu mine necazul.

15. Şi ştiţi şi voi, Filipenilor, că la începutul Evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio Biserică nu s'a făcut părtaşă cu mine la dat şi la luat, decât numai voi singuri,

16. Că şi în Tesalonic aţi trimis pentru trebuinţa mea şi odată şi de două ori.

17. Nu că doar caut darul, dar caut rodul care să prisosească în socoteala voastră.

18. Am primit toate şi am de prisos; m'am îndestulat primind dela Epafrodit cele trimise de voi, miros cu bună mireasmă, jertfă primită, bine-plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeul meu va împlini toată trebuinţa voastră după bogăţia sa întru mărire prin Hristos Iisus.

20. Iar lui Dumnezeu şi Tatălui nostru fie mărirea în vecii vecilor. Amin.

21. Îmbrăţişaţi în Hristos Iisus pe toţi sfinţii. Vă îmbrăţişază fraţii, care sunt împreună cu mine.

22. Vă îmbrăţişază toţi sfinţii, mai ales cei din casa Cezarului.

23. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi cu toţi. Amin.

EPISTOLA CĂTRE COLOSENI
A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Laudă pentru credinţa Colosenilor şi rugăciune pentru întărirea lor în ea. Pavel se bucură de rodul ostenelilor sale.

1 1. Pavel, apostol al lui Iisus Hristos prin voia lui Dumnezeu, şi Timotei fratele,

2. Fraţilor în Hristos sfinţi şi credincioşi din Colose: Har vouă şi pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, şi dela Domnul Iisus Hristos.

3. Mulţumim lui Dumnezeu şi Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, totdeauna rugându-ne pentru voi,

4. Auzind de credinţa voastră în Hristos şi de dragostea ce aveţi faţă de toţi sfinţii,

5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, de care aţi auzit dinainte în cuvântul adevărului Evangheliei,

6. Care a ajuns la voi, ca şi în toată lumea, şi aduce roadă şi creşte ca şi la voi, din ziua în care aţi auzit şi aţi cunoscut harul lui Dumnezeu întru adevăr,

7. După cum aţi şi învăţat dela Epafras, iubitul împreună cu noi rob, care este credincios slujitor al lui Hristos pentru voi,

8. Şi care ne-a arătat dragostea voastră în Duhul.

9. Pentru aceea şi noi, din ziua în care am aflat, nu încetăm să ne rugăm

pentru voi şi să cerem ca să vă umpleţi de cunoaşterea voii lui, întru toată înţelepciunea şi priceperea duhovnicească,

10. Pentru a umbla în chip vrednic de Domnul spre toată plăcerea, făcând roadă în tot lucrul bun şi sporind în cunoaşterea lui Dumnezeu,

11. Întărindu-vă cu toată puterea după tăria măririi lui, spre toată îngăduirea şi îndelunga-răbdare,

12. Mulţumind cu bucurie lui Dumnezeu şi Tatălui, care ne-a învrednicit să avem parte la moştenirea sfinţilor întru lumină,

13. Care ne-a izbăvit de stăpânirea întunerecului şi ne-a strămutat în împărăţia Fiului dragostei lui,

14. Întru care avem răscumpărarea, iertarea păcatelor;

15. Care este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, întâiu-născut înainte de toată făptura,

16. Pentrucă întru el s'au făcut toate, cele din ceruri şi cele de pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute, fie tronuri, fie domnii, fie căpetenii, fie stăpâniri, toate prin el şi pentru el s'au făcut.

17. Şi el este înainte de toate şi toate se ţin întru el,

18. Şi el este capul trupului, al Bisericii; care este început, întâiu-născut din morţi, ca să fie el cel dintâi întru toate,

19. Că în el a binevoit să locuiască toată plinirea,

20. Şi să împace cu sine prin el toate, făcând pace prin sângele crucii lui, prin el, fie cu cele de pe pământ, fie cu cele din ceruri.

21. Şi pe voi, care eraţi oarecând înstrăinaţi şi vrăjmaşi cu mintea în lucrurile cele rele, acum v'a împăcat.

22. În trupul cărnii lui prin moarte, ca să vă înfăţişeze sfinţi şi fără prihană şi nevinovaţi înaintea sa,

23. Dacă în adevăr rămâneţi întemeiaţi în credinţă şi întăriţi şi nemişcaţi dela nădejdea Evangheliei pe care aţi auzit-o, care s'a propoveduit la toată făptura de subt cer, al cărei slujitor am devenit eu, Pavel.

24. Acum mă bucur în suferinţele mele pentru voi şi împlinesc lipsurile necazurilor lui Hristos în carnea mea pentru trupul lui, care este Biserica,

25. Al cărei slujitor am devenit eu, după iconomia lui Dumnezeu cea dată mie pentru voi, ca să plinesc cuvântul lui Dumnezeu,

26. Taina cea ascunsă
din veci și din neamuri;
iar acum s'a arătat sfinți-
lor lui,
27. Cărora Dumnezeu a
voit să le arate care este
bogăția măririi tainei ace-
steia între neamuri, care
este Hristos între voi, nă-
dejdea măririi;
28. Pe care noi îl propo-
veduim, mustrând pe tot o-
mul și învățând pe tot
omul în toată înțelepciunea,
ca să înfățișăm pe tot omul
desăvârșit în Hristos Iisus;
29. Pentru aceea mă și
ostenesc luptându-mă după
lucrarea lui, ce se lucrează
în mine cu putere.

Creștinii să nu se plece înțelepciunii omenești celei amăgitoare. Viața în unire cu Dumnezeu îmbrățișază duhovnicește și legea în petrecerea cea după Hristos.

2 1. Căci voiesc să știți
ce luptă duc pentru voi
și pentru cei din Laodiceia
și pentru câți n'au văzut
fața mea în trup,
2. Ca să se mângâie ini-
mile lor, uniți fiind în
dragoste și spre toată bo-
găția încredințării înțele-
gerii, spre cunoașterea tai-
nei lui Dumnezeu și Tată-
lui și a lui Hristos,
3. In care sunt ascun-
se toate vistieriile înțelep-
ciunii și ale cunoștinței.
4. Și aceasta o zic, pen-
tru ca să nu vă amăgească
cineva cu cuvinte ademe-
nitoare.
5. Căci deși cu trupul
sunt departe, cu duhul
însă sunt împreună cu voi,
bucurându-mă și văzând bu-
na voastră rânduială și tă-
ria credinței voastre în Hri-
stos.
6. Deci, precum ați pri-
mit pe Hristos Iisus Dom-
nul, așa să umblați în el,
7. Inrădăcinați și zidiți
fiind în el și întăriți în
credință, precum ați fost
învățați, prisosind în ea
cu mulțumire.
8. Vedeți să nu vă fure
cineva cu filosofia și cu
amăgirea deșartă, după
predania oamenilor, după
stihiile lumii și nu după
Hristos.
9. Căci în el locuește tru-
pește toată deplinătatea
Dumnezeirii
10. Și sunteți deplini în-
tru el, care este cap a toa-
tă domnia și stăpânirea;
11. Intru care sunteți și
tăiați împrejur, cu tăiere-
împrejur nefăcută de mâ-
nă, prin desbrăcarea de
trupul păcatelor cărnii, în-
tru tăierea-împrejur a lui
Hristos,
12. Fiind îngropați prin
botez împreună cu el, întru
care ați și fost înviați îm-
preună prin credința în pu-
terea lui Dumnezeu, care
l-a înviat pe el din morți.
13. Și pe voi, care erați

morți în greșale și în ne-
tăierea-împrejur a trupului
vostru, v'a făcut să trăiți
împreună cu el, iertându-vă
toate greșalele,
14. Ștergând zapisul ce
era asupra noastră, care ne
era protivnic cu rânduie-
lile lui, și l-a luat din mij-
loc, pironindu-l pe cruce;
15. Desbrăcând domniile
și stăpânirile, le-a dat cu
hotărîre pe față, biruind
prin ea asupra lor.
16. Deci nimeni să nu
vă judece pentru mâncare
sau băutură, sau cu privire
la sărbătoare sau la lună
nouă sau la sâmbete,
17. Care sunt umbră a
celor viitoare: iar trupul,
al lui Hristos.
18. Nimeni să nu vă
smulgă biruința, voind a-
ceasta prin smerenie și prin
slujirea îngerilor, intrând
în lucruri pe care nu le-a
văzut, îngâmfându-se în de-
șert de mintea trupului său
19. Și neținând de cap,
din care tot trupul, între-
ținut și întocmit prin în-
cheieturi și legături, crește
creșterea lui Dumnezeu.
20. Dacă deci ați murit
împreună cu Hristos pen-
tru stihiile lumii, pentru
ce vi se poruncește, ca și
cum ați fi viețuind în lu-
me:
21. Nu lua, nici nu gusta,
nici nu atinge! —
22. Lucruri care se strică
toate prin întrebuințare,—
după poruncile și învăță-
turile oamenilor.
23. Care au în adevăr în-
fățișare de înțelepciune în-
tr'o închinare după voia lor
și în smerenie și în necru-
țarea trupului, nu în vreo
cinste față de îndestularea
cărnii.

Sfaturi pentru viață creștinească, mai ales în căsătorie.

3 1. Deci dar, dacă ați fost
înviați împreună cu Hri-
stos, căutați cele de sus,
unde este Hristos șezând
de-a-dreapta lui Dumnezeu;
2. Cugetați cele de sus,
nu cele de pe pământ,
3. Căci ați murit, și viața
voastră este ascunsă cu
Hristos în Dumnezeu.
4. Când se va arăta Hri-
stos, viața noastră, atunci
vă veți arăta și voi împre-
ună cu el întru mărire.
5. Omorîți deci mădula-
rele voastre cele de pe pă-
mânt: desfrâul, necurăția,
patima, pofta cea rea și
lăcomia, care este slujire
idolilor,
6. Pentru care vine mâ-
nia lui Dumnezeu peste fiii
neascultării,
7. Intre care și voi ați
umblat oarecând, când
viețuiați în ele.
8. Dar acum lepădați-le
și voi pe toate: mânia, iu-
țimea, răutatea, hula, vor-

bele de rușine din gura voastră;

9. Nu vă mințiți unul pe altul, — desbrăcându-vă de omul cel vechiu dimpreună cu faptele lui

10. Și îmbrăcându-vă în cel nou, care se înnoește spre a ajunge la cunoaștere, după chipul celui ce l-a făcut,

11. Unde nu este Elin și Iudeu, tăiere-împrejur și netăiere-împrejur, barbar, Scit, rob, liber, ci toate și întru toți Hristos.

12. Imbrăcați-vă deci ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, cu milostivirea îndurărilor, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare,

13. Ingăduindu-vă unul pe altul și iertând unul altuia, de are cineva pâră împotriva cuiva; precum și Hristos v'a iertat vouă, așa și voi.

14. Iar peste toate acestea (îmbrăcați-vă) în dragoste, care este legătura desăvârșirii.

15. Și pacea lui Dumnezeu, la care ați și fost chemați într'un singur trup, să domnească în inimile voastre, și fiți mulțumitori.

16. Cuvântul lui Hristos să locuiască întru voi din belșug, învățându-vă și mustrându-vă între voi în toată înțelepciunea, cu psalmi și cu cântări de laudă și duhovnicești, cântând întru har Domnului în inima voastră.

17. Și tot ce ați face cu cuvântul sau cu lucrul, toate să le faceți în numele Domnului Iisus, mulțumind prin el lui Dumnezeu și Tatălui.

18. Femeile supuneți-vă bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.

19. Bărbații iubiți-vă femeile și nu vă amărâți asupra lor.

20. Copiii ascultați pe părinții voștri în toate, căci aceasta este bine-plăcut Domnului.

21. Părinții nu întărâtați pe copiii voștri, ca să nu desnădăjduiască.

22. Slugile ascultați în toate pe stăpânii voștri cei după trup, slujindu-le nu numai înaintea ochilor, ca aceia care vor să placă oamenilor, ci în curăția inimii, temându-vă de Dumnezeu.

23. Și tot ce ați face, din suflet să faceți, ca pentru Domnul, iar nu ca pentru oameni,

24. Știind că dela Domnul veți lua răsplata moștenirii; căci Domnului Hristos slujiți.

25. Iar cel ce face nedreptate, va lua nedreptatea ce a făcut, și nu este părtinire.

Sfaturi pentru unirea cu aproapele, pentru dreptate și rugăciune.

4 1. Stăpânii să dați slugilor ce este drept și potrivit, știind că și voi aveți Stăpân în ceruri.

2. Stăruiți în rugăciune, priveghind în ea cu mulțumire,

3. Rugându-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă ușa cuvântului, spre a grăi taina lui Hristos, pentru care și sunt pus în lanțuri,

4. Ca să o arăt așa cum trebue să grăiesc.

5. Umblați cu înțelepciune față de cei dinafară, răscumpărând vremea.

6. Cuvântul vostru să fie totdeauna plăcut, dres cu sare, ca să știți cum trebue să răspundeți fiecăruia.

7. Cele ale mele vi le va face pe toate cunoscute Tihic, iubitul frate și credincios slujitor și împreună cu mine rob în Domnul,

8. Pe care l-am trimis la voi tocmai pentru aceasta, ca să afle cele despre voi și să mângâie inimile voastre,

9. Impreună cu Onisim, credinciosul și iubitul frate, care este dintre voi. Ei vă vor face cunoscute toate cele de aici.

10. Vă îmbrățișază Aristarh, cel închis împreună cu mine, și Marcu, nepotul lui Varnava, pentru care ați luat porunci — de va veni la voi, primiți-l —

11. Și Iisus cel numit Iustus, care sunt din tăierea-împrejur, aceștia singuri împreună cu mine lucrători pentru împărăția lui Dumnezeu, care mi-au fost mângâiere.

12. Vă îmbrățișază Epafras, cel dintre voi, rob al lui Hristos, totdeauna nevoindu-se pentru voi în rugăciuni, ca să stați desăvârșiți și împlinind toată voia lui Dumnezeu.

13. Căci mărturisesc despre el că are multă râvnă pentru voi și pentru cei din Laodiceia și din Ierapole.

14. Vă îmbrățișază Luca, doctorul cel iubit, și Dimas.

15. Imbrățișați pe frații din Laodiceia și pe Nimfan și Biserica din casa lui.

16. Și după ce se va citi epistola aceasta la voi, faceți ca să se citească și în Biserica Laodiceienilor, și pe cea din Laodiceia să o citiți și voi.

17. Și spuneți lui Arhip: Ia seama la slujirea pe care ai primit-o în Domnul, ca să o împlinești.

18. Salutarea cu mâna mea, a lui Pavel. Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Harul fie cu voi. Amin.

EPISTOLA ÎNTÂIA CATRE TESALONICENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel laudă nevoințele apostolești ale Tesalonicenilor.

1 1. Pavel și Silvan și Timotei, Bisericii Tesalonicenilor în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Iisus Hristos: Har vouă și pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Hristos.

2. Mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi toți, făcând pomenire de voi în rugăciunile noastre,

3. Neîncetat aducându-ne aminte înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrul credinței voastre și de osteneala dragostei și de stăruința nădejdii voastre în Domnul nostru Iisus Hristos;

4. Știind, frați iubiți de Dumnezeu, alegerea voastră,

5. Că Evanghelia noastră n'a fost la voi numai în cuvânt, ci și cu putere și cu Duh Sfânt și cu adeverire multă, așa cum știți ce fel am fost la voi pentru voi.

6. Și voi v'ați făcut următori nouă și Domnului, primind cuvântul întru necaz mult, cu bucuria Duhului Sfânt,

7. Încât v'ați făcut pildă tuturor celor ce cred din Macedonia și din Ahaia.

8. Căci dela voi a răsunat cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci și în tot locul a ieșit credința voastră în Dumnezeu, încât nu este nevoie să mai grăim noi ceva,

9. Căci chiar ei povestesc ce fel de primire am avut la voi, și cum v'ați întors dela idoli la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat,

10. Și să așteptați pe Fiul lui din ceruri, pe care l-a înviat din morți, pe Iisus, care ne izbăvește de mânia ce va să vină.

Pavel dorește pe Tesaloniceni, se bucură de ei și îngrijește ca să fie desăvârșiți.

2 1. Căci știți voi înșivă, fraților, că venirea noastră la voi n'a fost zadarnică,

2. Ci întâi pătimind și fiind ocărîți la Filipi, precum știți, am îndrăsnit întru Dumnezeul nostru să grăim către voi Evanghelia lui Dumnezeu, cu multă nevoință.

3. Pentrucă îndemnul no-

stru nu este din înșelăciune, nici din necurăție, nici cu vicleșug.

4. Ci precum am fost socotiți vrednici de Dumnezeu, spre a ni se încredința Evanghelia, așa grăim; nu ca să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu, care încearcă inimile noastre.

5. Căci niciodată nu ne-am arătat cu cuvânt de lingușire, precum știți, nici cu prilej de lăcomie — Dumnezeu este martor —

6. Nici căutând slavă dela oameni, nici dela voi, nici dela alții, deși puteam să fim cu greutate, ca apostoli ai lui Hristos;

7. Ci am fost blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce-și îngrijește copiii săi.

8. Astfel iubindu-vă, cu plăcere voim să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci încă și sufletele noastre, pentrucă ne-ați fost iubiți.

9. Căci vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și de truda noastră, pentrucă v'am propoveduit Evanghelia lui Dumnezeu lucrând ziua și noaptea, ca să nu fim povară cuiva dintre voi.

10. Voi și Dumnezeu sunteți martori, cu câtă sfințenie și cât de drept și fără prihană am fost față de voi, care ați crezut,

11. Precum știți cum pe fiecare din voi, ca un părinte pe copiii săi, v'am rugat și v'am mângâiat

12. Și v'am îndemnat stăruitor ca să umblați în chip vrednic de Dumnezeu, care v'a chemat în împărăția sa și la mărirea sa.

13. Pentru aceea și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, că primind voi cuvântul lui Dumnezeu auzit dela noi, l-ați luat nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci—cum este cu adevărat—ca pe cuvântul lui Dumnezeu, care și lucrează în voi, cei ce credeți.

14. Căci voi, fraților, v'ați făcut următori Bisericilor lui Dumnezeu ce sunt în Iudeia întru Hristos Iisus: că la fel ați pătimit și voi dela cei de un neam cu voi, ca și acelea dela Iudei.

15. Care și pe Domnul Iisus l-au omorît și pe proorocii lor, și pe noi ne-au prigonit, și lui Dumnezeu nu sunt plăcuți și tuturor oamenilor le sunt protivnici,

16. Împiedecându-ne de a grăi păgânilor ca să se mântuiască, spre a-și împlini ei păcatele totdeauna; dar a ajuns la sfârșit mânia asupra lor.

17. Iar noi, fraților, fiind despărțiți de voi pentru o vreme, cu chipul, nu cu inima, ne-am sârguit cu atât mai mult cu mare dor să vedem fața voastră.

18. De aceea am voit să venim la voi, adecă eu, Pavel, și odată și de două ori, dar ne-a împiedecat Satana.

19. Căci care este nădejdea noastră sau bucuria sau cununa laudei noastre, dacă nu și voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, la venirea lui?

20. Pentrucă voi sunteți slava și bucuria noastră.

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a Tesalonicenilor.

3 1. De aceea, ne mai putând răbda, am găsit de bine să rămânem la Atena singuri,

2. Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu și ajutătorul nostru la Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îndemne în credința voastră,

3. Ca niciunul să nu se clatine în aceste necazuri; căci voi înșivă știți, că spre aceasta suntem puși.

4. Pentrucă și când am fost la voi, v'am spus dinainte că vom avea necazuri, precum a și fost și știți.

5. Pentru aceea și eu, ne mai putând răbda, am trimis ca să cunosc credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit cel ce ispitește, și osteneala noastră să fie zadarnică.

6. Acum însă, venind Timotei dela voi la noi și dându-ne veste bună despre credința și dragostea voastră, și că aveți bună amintire despre noi, dorind totdeauna să ne vedeți voi pe noi, precum și noi pe voi,

7. Pentru aceea, fraților, ne-am mângâiat în voi de tot necazul și nevoia noastră, prin credința voastră;

8. Că acum trăim, dacă voi stați tari în Domnul.

9. Căci ce mulțumire vom putea să dăm lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria, cu care ne bucurăm de voi înaintea Dumnezeului nostru,

10. Noaptea și ziua rugându-ne peste măsură, ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre?

11. Dar Dumnezeu însuși și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hritsos, să îndrepteze calea noastră către voi,

12. Iar pe voi Domnul să vă facă să creșteți și să prisosiți în dragoste unul către altul și către toți, precum și noi către voi,

13. Ca să întărească inimile voastre fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatălui nostru,

la venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfinții lui.

Sfaturi pentru înfrânare, dreptate, milostenie, muncă. Mângâiere celor întristați pentru cei adormiți cu credința în învierea morților.

4 1. In sfârșit, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Iisus, ca așa cum ați primit dela noi în ce chip trebue să umblați și să plăceți lui Dumnezeu, așa să prisosiți tot mai mult.

2. Pentrucă știți ce porunci v'am dat prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu, sfințirea voastră; să vă feriți de desfrânare,

4. Să știe fiecare din voi a-și stăpâni vasul său în sfințenie și ciuste,

5. Nu în patima poftei ca păgânii, care nu cunosc pe Dumnezeu;

6. Să nu calce și să nu se lăcomească în acest lucru asupra fratelui său, pentrucă Domnul este răzbunător pentru toate acestea, precum și înainte v'am spus și v'am mărturisit cu tărie.

7. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie;

8. Drept aceea, cine nesocotește aceasta, nu nesocotește om, ci pe Dumnezeu, care v'a dat Duhul său cel Sfânt.

9. Despre iubirea de frați nu aveți nevoie ca să vă scriu, căci voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unul pe altul.

10. Pentrucă și faceți aceasta față de toți frații care sunt în Macedonia întreagă; dar vă rugăm, fraților, să prisosiți mai mult,

11. Și să râvniți a trăi în liniște și a face fiecare cele ale sale și a lucra cu mâinile voastre, precum v'am poruncit,

12. Ca să umblați cu bunăcuviință față de cei dinafară și să nu aveți trebuință de nimic.

13. Și nu voim să nu știți voi, fraților, despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca și ceilalți, care nu au nădejde.

14. Pentrucă de credem că Iisus a murit și a înviat, așa și Dumnezeu va aduce prin Iisus pe cei adormiți împreună cu el.

15. Căci aceasta vă grăim cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, cei rămași până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți.

16. Că însuși Domnul, la semnul dat, la glasul arhanghelului și la trâmbița lui Dumnezeu, se va pogorî din cer, și cei morți

întru Hristos vor învia întâi.

17. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămaşi, vom fi răpiţi în nori împreună cu ei, întru întâmpinarea Domnului în văzduh, şi aşa vom fi pururea cu Domnul.

18. Drept aceea mângâiaţi-vă unii pe alţii cu cuvintele acestea.

A doua venire a lui Hristos. Cuviincioasă pregătire pentru ea.

5 1. Iar despre ani şi despre vremi, fraţilor, nu aveţi trebuinţă să vă scriem,

2. Pentrucă voi înşivă ştiţi bine, că ziua Domnului vine ca un fur noaptea.

3. Căci, când vor zice: pace şi linişte, — atunci fără veste va veni peste ei pieirea, ca şi durerea celei ce are în pântece, şi nu vor scăpa.

4. Voi însă, fraţilor, nu sunteţi în întunerec, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur.

5. Voi toţi sunteţi fii ai luminii şi fii ai zilei; nu suntem ai nopţii, nici ai întunerecului.

6. Deci dar să nu dormim, ca şi ceilalţi, ci să priveghem şi să fim treji.

7. Căci cei ce dorm, noaptea dorm; şi cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi fiind ai zilei, să fim treji, îmbrăcându-ne cu platoşa credinţei şi a dragostei şi cu coiful nădejdii de mântuire.

9. Că Dumnezeu nu ne-a rânduit spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10. Care a murit pentru noi, pentru ca ori de vom priveghia, ori de vom dormi, să vieţuim împreună cu el.

11. De aceea îndemnaţi-vă unul pe altul şi zidiţi-vă unul pe altul, precum şi faceţi.

12. Şi vă rugăm, fraţilor, să cinstiţi pe cei ce se ostenesc între voi şi care sunt mai-mari ai voştri întru Domnul şi vă povăţuesc,

13. Şi să aveţi faţă de ei covârşitoare dragoste, pentru lucrul lor. Trăiţi în pace între voi.

14. Şi vă rugăm, fraţilor, mustraţi pe cei fără rânduială, mângâiaţi pe cei slabi de inger, sprijiniţi pe cei neputincioşi, fiţi îndelung-răbdători faţă de toţi.

15. Vedeţi să nu răsplătească cineva cuiva rău pentru rău, ci urmăriţi totdeauna binele şi unii faţă de alţii şi faţă de toţi.

16. Bucuraţi-vă totdeauna,

17. Rugaţi-vă neîncetat,

18. Mulţumiţi pentru

toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus pentru voi.

19. Duhul să nu-l stingeţi,

20. Proorociile să nu le dispreţuiţi.

21. Toate să le încercaţi, ţineţi ce este bun.

22. Feriţi-vă de tot felul de rău.

23. Iar Dumnezeul păcii însuşi să vă sfinţească întregi, şi tot duhul vostru şi sufletul şi trupul să se păzească fără prihană la venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

24. Vrednic de credinţă este cel care vă chiamă, care va şi face aceasta.

25. Fraţilor, rugaţi-vă pentru noi.

26. Îmbrăţişaţi pe toţi fraţii cu sărutare sfântă.

27. Vă jur întru Domnul ca să se citească epistola aceasta tuturor sfinţilor fraţi.

28. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TESALONICENI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Mulţumire pentru credinţa Tesalonicenilor şi rugăciune pentru desăvârşirea lor.

1 1. Pavel şi Silvan şi Timotei, Bisericii Tesalonicenilor în Dumnezeu, Tatăl nostru, şi în Domnul Iisus Hristos:

2. Har vouă şi pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, şi dela Domnul Iisus Hristos.

3. Fraţilor, datori suntem să mulţumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, cum se cuvine, că mult creşte credinţa voastră şi se înmulţeşte dragostea fiecăruia dintre voi toţi, a unuia faţă de altul,

4. Încât noi înşine ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu pentru răbdarea şi credinţa voastră în toate prigonirile voastre şi necazurile ce înduraţi,

5. Ca dovadă a dreptei judecăţi a lui Dumnezeu, ca să vă învredniciţi de împărăţia lui Dumnezeu, pentru care şi suferiţi,

6. De vreme ce este drept la Dumnezeu să răsplătească celor ce vă necăjesc pe voi cu necaz,

7. Şi vouă celor necăjiţi

cu uşurare împreună cu noi,
la arătarea Domnului Iisus
din cer cu îngerii puterii
sale
8. In văpaie de foc, a-
ducând răzbunare asupra
celor ce nu cunosc pe Dum-
nezeu şi a celor ce nu
ascultă de Evanghelia Dom-
nului nostru Iisus Hristos,
9. Care vor lua ca pe-
deapsă pieirea veşnică dela
faţa Domnului şi dela slava
puterii lui,
10. Când va veni să fie
preamărit întru sfinţii săi,
şi să se arate minunat în-
tru toţi credincioşii, în
ziua aceea, pentrucă s'a
crezut mărturia noastră că-
tre voi;
11. De aceea ne şi ru-
găm totdeauna pentru voi,
ca Dumnezeul nostru să vă
învrednicească de chemare
şi să desăvârşească toată
bunăvoinţa bunătăţii şi lu-
crul credinţei, cu putere,
12. Ca să se preamărea-
scă numele Domnului no-
stru Iisus Hristos întru
voi, şi voi întru el, după
harul Dumnezeului nostru
şi al Domnului Iisus Hri-
stos.

Despre Antihrist. Sfârşitul lumii. Mulţumire pentru chemarea la credinţă a Tesalonicenilor.

2 1. Şi vă rugăm, fraţilor,
cu privire la venirea
Domnului nostru Iisus Hri-
stos şi la adunarea noastră
cu el,
2. Să nu vă clintiţi de
grabă cu mintea, nici să
vă spăimântaţi nici de duh,
nici de cuvânt, nici de scri-
soare trimisă ca dela noi,
cum că ar fi sosit ziua
lui Hristos.
3. Să nu vă amăgească
nimeni în niciun chip; că
va veni întâi lepădarea
de credinţă şi se va ară-
ta omul păcatului, fiul
pierzării,
4. Protivnicul, şi care se
înalţă mai presus de tot
ce se numeşte Dumnezeu
sau este de închinat, aşa
încât să şadă el în bise-
rica lui Dumnezeu ca un
Dumnezeu, arătându-se pe
sine că ar fi Dumnezeu
5. Nu vă aduceţi aminte
că vă spuneam acestea încă
pe când eram la voi?
6. Şi acum ştiţi ce îl
opreşte, pentru a se arăta
la vremea sa.
7. Căci taina fără-de-le-
gii lucrează; (trebue) nu-
mai ca acela care o opreşte
acum să fie luat din mijlo
8. Şi atunci se va arăt
cel fără-de-lege, pe ca
Domnul îl va nimici cu d
hul gurii sale şi îl va pie
de cu arătarea venirii sal
9. A cărui venire es
după lucrarea Satanei, c
toată puterea şi cu semn
şi minuni mincinoase,

10. Şi cu toată amăgi-
rea nedreptăţii la cei ce
pier, pentru aceea că n'au
primit iubirea adevărului
ca să se mântuiască.
11. Şi de aceea le va
trimite Dumnezeu lucra-
rea înşelăciunii, ca să crea-
dă minciunii,
12. Pentru a fi osândiţi
toţi cei care n'au crezut
adevărului, ci le-a plăcut
nedreptatea.
13. Iar noi datori suntem
să mulţumim totdeauna lui
Dumnezeu pentru voi, fraţi
iubiţi de Domnul, că Dum-
nezeu v'a ales din început
spre mântuire întru sfin-
ţirea Duhului şi întru cre-
dinţa adevărului,
14. La care v'a chemat
prin Evanghelia noastră,
spre dobândirea măririi
Domnului nostru Iisus Hri-
stos.
15. Deci dar, fraţilor,
staţi bine şi ţineţi preda-
niile pe care le-aţi învăţat
fie prin cuvânt fie prin
scrisoarea noastră.
16. Iar Domnul nostru
Iisus Hristos însuşi şi Dum-
nezeu şi Tatăl nostru, care
ne-a iubit şi ne-a dat mân-
gâiere veşnică şi nădejde
bună prin har,
17. Să mângâie inimile
voastre şi să vă întărească
în tot cuvântul şi lucrul
bun.

Indemn la rugăciune, la muncă şi la ferire de leneşi şi de iscoditori.

3 1. In sfârşit, fraţilor,
rugaţi-vă pentru noi,
spre a se răspândi grabnic
şi a se slăvi cuvântul Dom-
nului, ca şi la voi,
2. Şi spre a ne izbăvi de
oamenii cei răi şi vicleni;
căci nu toţi au credinţă.
3. Vrednic de credinţă
este însă Domnul, care vă
va întări pe voi şi vă va
păzi de cel viclean.
4. Pentru voi suntem în-
credinţaţi în Domnul, că
cele ce vă poruncim le şi
faceţi şi le veţi face.
5. Iar Domnul să în-
drepteze inimile voastre
spre dragostea lui Dumne-
zeu şi spre răbdarea lui
Hristos.
6. Vă poruncim, fraţilor,
în numele Domnului nostru
Iisus Hristos, să vă feriţi
de tot fratele ce umblă
fără rânduială şi nu după
predania pe care au pri-
mit-o dela noi.
7. Căci ştiţi voi înşivă
cum trebue să ne urmaţi;
că noi n'am umblat fără
rânduială între voi,
8. Nici n'am mâncat
dela cineva pâine de dar,
ci lucrând cu osteneală şi
trudă noaptea şi ziua, ca
să nu fim povară cuiva
dintre voi;
9. Nu doar că nu aveam
dreptul, ci ca să ne dăm

11 Căci cine dintre oameni știe cele ale omului * decât duhul omului care este în el? Tot așa ** nimeni nu cunoaște cele ale lui Dumnezeu decât Duhul lui Dumnezeu. *Prov. 20. 27; 27. 19. Ier. 17. 9. **Rom. 11. 33, 34.

12 Și noi am primit, nu duhul lumii ci Duhul * care este dela Dumnezeu ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu, * Rom. 8. 15.

13 pe cari le și vorbim,* nu în cuvinte învățate dela înțelepciune omenească ci învățate dela Duhul, unind cele duhovnicești cu cele duhovnicești. * 2 Pet. 1. 16. Cap. 1. 17. Vers. 4.

14 Dar * omul sufletesc nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu: căci** ele sunt o nebunie pentru el și † nu poate să le cunoască, fiindcă se judecă duhovnicește. *Mat. 16. 23. **Cap. 1. 18, 23. † Rom. 8. 5—7. Iuda 19.

15 Iar cel duhovnicesc * judecă toate, dar el însuș nu este judecat de nimeni. * Prov. 28. 5. 1 Tes. 5. 21 1 Ioan 4. 1.

16 Căci * cine a cunoscut gândul Domnului ca să-l învețe? Dar noi ** avem gândul lui Hristos. * Iov 15. 8. Isa. 40. 13. Ier. 23. 18. Rom. 11. 34. ** Ioan 15. 15.

Desbinările din Corint.

3 Și eu, fraților, n'am putut să vă vorbesc ca unora duhovnicești * ci ca unora firești, ** ca unor prunci † în Hristos. * Cap. 2. 15. **Cap. 2. 14. † Evr. 5. 13.

2 V'am hrănit cu lapte,* nu cu bucate; căci ** nu le puteați *s u f e r i* încă. Căci nici acum nu puteți încă. *Evr. 5. 12, 13. 1 Pet. 2. 2. **Ioan 16.12.

3 Căci tot firești sunteți. Căci când * între voi este gelozie și ceartă și desbinări, nu sunteți oare firești și umblați după felul omului? * Cap. 1. 11; 11. 18. Gal. 5. 20, 21. Iac. 3. 16.

4 Căci când unul zice: Eu * sânt al lui Pavel. Iar altul: Eu sânt al lui Apolo! nu sunteți voi oameni? * Cap. 1. 12.

5 Deci ce este Apolo? Și ce este Pavel? Slujitori * prin cari ați crezut, și după cum ** a dat fiecăruia Domnul. *Cap. 4. 1. 2 Cor. 3. 3. **Rom. 12. 3, 6. 1 Pet. 4. 11.

6 Eu * am sădit, Apolo ** a udat, dar † Dumnezeu a făcut să crească. * Fapt. 18. 4, 8, 11. Cap. 4. 15; 9. 1; 15. 1. 2 Cor. 10. 14, 15. ** Fapt. 18. 24, 27; 19. 1. † Cap. 1. 30; 15. 10. 2 Cor. 3. 5.

7 Astfel nici * celce sădește este ceva, nici celce udă, ci Dumnezeu care face să crească. * 2 Cor. 12. 11. Gal. 6. 3.

8 Celce sădește și celce udă tot una sunt; dar * fiecare își va lua răsplata potrivit muncii sale. * Ps. 62. 12. Rom. 2. 6. Cap. 4. 5. Gal. 6. 4, 5. Apoc. 2. 23; 22. 12.

9 Căci*suntem împreună lucrători ai lui Dumnezeu; voi sunteți pământul arat al lui Dumnezeu, zidirea** lui Dumnezeu. * Fapt. 15. 4. 2 Cor. 6. 1. ** Efes. 2. 20. Col. 2. 7. Evr. 3. 3, 4. 1 Pet. 2. 5.

Incercarea focului.

10 După*harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, ca un meșter zidar înțelept eu am pus temelia ** și altul zidește deasupra. Dar fiecare † să ia seama cum zidește deasupra. * Rom. 1. 5; 12. 3. ** Rom. 15. 20. Vers. 6. Cap. 4.15. Apoc. 21.14. † 1 Pet. 4.11.

11 Căci nimeni nu poate pune altă temelie decât cea * pusă, care ** este Isus Hristos. * Isa. 28. 16. Mat. 16. 18. 2 Cor. 11. 4. Gal. 1. 7. ** Efes. 2. 20.

12 Iar dacă cineva zidește deasupra pe temelie aur, argint, pietre de preț, lemne, fân, trestie,

13 lucrul fiecăruia * se va arăta: pentrucă ziua îl va face cunoscut, căci se descopere ** în foc † și focul însuș va încerca ce fel este lucrul fiecăruia. * Cap. 4. 5. ** 1 Pet. 1. 7; 4. 12. † Luc. 2. 35.

14 Dacă lucrul cuiva, pe care-l va zidi deasupra, va rămânea, va * lua o răsplată; * Cap. 4. 5.

15 iar dacă lucrul cuiva va fi ars de tot, el va fi păgubit, dar el însuș va fi mântuit, însă așa * ca prin foc. * Iuda 23.

Templul lui Dumnezeu.

16 Nu * știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? *Cap. 6.19. 2 Cor. 6.16. Efes. 2. 21, 22. Evr. 3. 6. 1 Pet. 2. 5.

17 Dacă strică cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt și așa sunteți voi.

18 Nimeni * să nu se amăgească pe sine însuș; dacă i se pare cuiva că este înțelept între voi în veacul acesta, să se facă nebun ca să fie înțelept. * Prov. 3. 7. Isa. 5. 21.

19 Căci * înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris: Celce ** prinde cu mâna pe înțelepți în viclenia lor. * Cap. 1. 20; 2. 6. ** Iov 5. 13.

20 Și iarăș: Domnul * cunoaște gândurile înțelepților că sunt deșerte. * Ps. 94. 11.

21 Deaceea nimeni * să

2. Pentru împăraţi şi pentru toţi cei care sunt în dregătorii, ca să petrecem viaţă paşnică şi liniştită, în toată cuvioşia şi bunăcuviinţa.

3. Căci acesta este lucru bun şi primit înaintea lui Dumnezeu, mântuitorul nostru,

4. Care voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască şi să vină la cunoaşterea adevărului.

5. Pentrucă unul este Dumnezeu, unul şi mijlocitor între Dumnezeu şi oameni, omul Iisus Hristos,

6. Care s'a dat pe sine preţ de răscumpărare pentru toţi, mărturia (adusă) la vremea sa,

7. Pentru care am fost pus eu propoveduitor şi apostol, — adevărul spun în Hristos, nu mint — învăţător al neamurilor în credinţă şi în adevăr.

8. Voiesc deci ca bărbaţii să se roage în tot locul ridicându-şi mâini curate, fără mânie şi fără şovăire.

9. Asemenea şi femeile, în îmbrăcăminte cuviincioasă, să se împodobească cu sfială şi cu cuminţenie, nu cu împletituri de păr sau cu aur sau cu mărgăritare sau cu veşminte scumpe,

10. Ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care fac mărturisire de evlavie.

11. Femeia să ia învăţătură în tăcere, cu toată ascultarea.

12. Iar ca să înveţe pe alţii nu-i îngădui femeii, nici să fie stăpână peste bărbat, ci să stea în linişte.

13. Pentrucă a fost făcut întâi Adam, apoi Eva;

14. Şi Adam n'a fost amăgit, dar femeia, fiind amăgită, a căzut în călcare de poruncă;

15. Dar se va mântui prin naşterea de copii, dacă ele vor rămânea cu înţelepciune în credinţă şi în dragoste şi în sfinţenie.

Insuşirile slujitorilor bisericeşti. Taina dumnezeieştii întrupări.

3 1. Vrednic de credinţă este cuvântul: de pofteşte cineva episcopie, bun lucru doreşte.

2. Trebue dar ca episcopul să fie fără prihană, bărbat al unei singure femei, treaz, cuminte, cuviincios, iubitor de străini, destoinic să înveţe pe alţii,

3. Nebeţiv, nedeprins să bată, neagonisitor de câştig urît, ci îngăduitor, paşnic, neiubitor de argint,

4. Chivernisindu-şi bine casa, având copii ascultători cu toată bunăcuviinţa;

5. Iar de nu ştie cineva casa sa să şi-o chivernisească, cum va purta grijă de Biserica lui Dumnezeu?

6. Să nu fie botezat de curând, pentru ca nu cumva, îngâmfându-se, să cadă în aceeaşi osândă ca diavolul.

7. Şi trebue să aibă şi mărturie bună dela cei dinafară, ca să nu cadă în ocară şi în cursa diavolului.

8. Diaconii să fie deasemenea cuvioşi, nu vorbind în două feluri, nu dedaţi la vin mult, neagonisitori de câştig urît,

9. Ţinând taina credinţei în cuget curat.

10. Şi aceştia să fie întâi încercaţi, după aceea să se diaconească, dacă sunt fără prihană.

11. Femeile deasemenea să fie cuvioase, neclevetitoare, cumpătate, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie bărbaţi ai unei singure femei, chivernisindu-şi bine copiii şi casele lor.

13. Căci cei ce slujesc bine, îşi dobândesc rang bun şi mult curaj în credinţa cea în Hristos Iisus.

14. Acestea ţi le scriu — nădăjduind că voiu veni la tine cât de curând —

15. Ca să ştii, de voiu întârzia, cum trebue să te porţi în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlp şi temelie a adevărului.

16. Şi cu adevărat mare este taina dreptei credinţe: Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptăţit în Duh, a fost văzut de îngeri, a fost propoveduit la neamuri, a fost crezut în lume, s'a înălţat întru mărire.

Despre învăţături mincinoase în privinţa căsătoriei şi a mâncărilor. Indemn la evlavie şi la a se face pildă credincioşilor.

4 1. Iar Duhul grăieşte lămurit, că în vremile cele de apoi vor cădea unii dela credinţă, luând aminte la duhuri înşelătoare şi la învăţături de demoni,

2. De mincinoşi făţarnici, înfieraţi în însuşi cugetul lor,

3. Care opresc dela căsătorie şi îndepărtează dela mâncări, pe care Dumnezeu le-a făcut spre împărtăşire cu mulţumire pentru cei care sunt credincioşi şi cunosc adevărul.

4. Pentrucă toată făptura lui Dumnezeu este bună şi nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulţumire,

5. Căci se sfinţeşte prin cuvântul lui Dumnezeu şi prin rugăciune.

6. De vei învăţa acestea pe fraţi, vei fi bun slujitor al lui Iisus Hristos, hrănit cu cuvintele credinţei şi ale bunei învăţături, căreia ai urmat.

7. Iar de basmele cele lumeşti şi băbeşti fereşte-

te şi deprinde-te cu credinţa adevărată.

8. Pentrucă deprinderea trupească este spre puţin folositoare, iar credinţa adevărată este spre toate folositoare, având făgăduinţa vieţii de acum şi a celei viitoare.

9. Vrednic de credinţă şi de toată primirea este cuvântul (acesta).

10. Căci spre aceasta ne şi ostenim şi suntem ocăriţi, că am nădăjduit în Dumnezeul cel viu, care este mântuitor al tuturor oamenilor şi mai ales al celor credincioşi.

11. Porunceşte acestea şi învaţă-le.

12. Nimeni să nu dispreţuiască tinereţele tale, ci fă-te pildă credincioşilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credinţa, cu curăţia.

13. Până voiu veni, ia aminte la citit, la îndemnat, la învăţătură.

14. Nu nesocoti harul ce este în tine, care ţi s'a dat prin proorocie, cu punerea mâinilor preoţimii.

15. Acestea cugetă-le, de acestea să te ţii, pentru ca propăşirea ta să fie învederată tuturor.

16. Ia seama la tine însuţi şi la învăţătură, stărue în acestea, pentrucă — făcând aceasta — te vei mântui şi pe tine şi pe cei care te ascultă.

Cum să se poarte cuviincios cu fiecare; văduvele, cinstirea preoţilor. Despre vârsta şi povăţuirea lor; hirotonie. Păcatele se vădesc.

5 1. Pe cel bătrân să nu-l înfruntezi, ci îndeamnă-l ca pe un părinte, pe cei mai tineri ca pe fraţi,

2. Pe cele bătrâne ca pe mame, pe cele mai tinere ca pe surori, în toată curăţia.

3. Cinsteşte pe văduvele care sunt cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vreo văduvă are copii sau nepoţi, să învețe ei întâi să-şi respecte casa lor şi să dea răsplată părinţilor; căci acest lucru este bun şi primit înaintea lui Dumnezeu.

5. Cea cu adevărat văduvă şi rămasă singură, şi-a pus nădejdea în Dumnezeu şi stărue în cereri şi în rugăciuni noaptea şi ziua;

6. Dar cea care trăieşte în desfătare a murit de vie.

7. Porunceşte şi acestea, ca ele să fie fără prihană;

8. Iar dacă cineva nu poartă grijă de ai săi şi mai ales de cei ai casei, s'a lepădat de credinţă şi este mai rău decât un necredincios.

9. Văduva să nu fie înscrisă pe listă având mai puţin de şasezeci de ani,

femeie a unui singur bărbat,

10. Având mărturie de fapte bune: dacă a crescut copii, dacă a primit străini, dacă a spălat picioarele sfinţilor, dacă a ajutat pe cei strâmtoraţi, dacă a fost următoare la tot lucrul bun.

11. Iar văduvele mai tinere nu le primi; căci, când poftesc împotriva lui Hristos, vor să se mărite,

12. Având osândă, pentrucă au călcat credinţa cea dintâi;

13. Totodată fiind şi leneşe, învaţă să umble din casă în casă; şi nu numai leneşe, ci şi guralive şi iscoditoare, vorbind ce nu se cuvine.

14. Vreau deci ca cele mai tinere să se mărite, să nască copii, să chivernisească în casă, ca să nu dea nicio pricină potrivnicului spre ocară;

15. Căci unele s'au şi abătut după Satana.

16. Dacă vreun credincios sau vreo credincioasă are văduve, să le ajute şi să nu se împovăreze Biserica, pentru ca ea să ajute pe cele cu adevărat văduve.

17. Preoţii care cârmuesc bine să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales cei care se ostenesc cu cuvântul şi cu învăţătura.

18. Căci zice Scriptura: «Boului care treieră să nu-i legi gura»; şi: «Vrednic este lucrătorul de plata sa».

19. Impotriva preotului nu primi pâră, decât numai cu doi sau trei martori.

20. Pe cei care păcătuesc mustră-i înaintea tuturor, pentru ca şi ceilalţi să aibă teamă.

21. Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu şi a Domnului Iisus Hristos şi a îngerilor celor aleşi, ca să păzeşti acestea, fără a lua dinainte hotărîre, nimic făcând cu părtinire.

22. Să nu-ţi pui pe nimeni mâinile în grabă, nici să nu te faci părtaş la păcatele altora. Păstrează-te curat.

23. De acum nu bea numai apă, ci foloseşte-te de puţin vin pentru stomacul tău şi pentru desele tale suferinţe.

24. Păcatele unor oameni sunt învederate, mergând înaintea lor la judecată; ale altora însă vin în urma lor.

25. Deasemenea şi faptele bune sunt învederate, şi cele ce sunt altfel nu se pot ascunde.

Despre slugi. Ferire de lăcomie. Invăţături pentru păzirea credinţei până la sfârşit şi povăţuirea bogaţilor la smerenie şi milostenie.

6 1. Câţi sunt robi subt jug, să-i socotească

pe stăpânii lor vrednici de toată cinstea, ca să nu fie hulite numele lui Dumnezeu şi învăţătura.

2. Iar cei care au stăpâni credincioşi, să nu-i dispreţuiască, sub cuvânt că sunt fraţi; ci mai vârtos să le slujească, fiindcă cei ce primesc facerea lor de bine sunt credincioşi şi iubiţi. Acestea învaţă şi îndeamnă.

3. Iar de învaţă cineva altă învăţătură şi nu urmează cuvintelor celor sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos şi învăţăturii celei după adevărata credinţă,

4. Acela s'a îngâmfat neştiind nimic, ci fiind bolnav de dispute şi de certuri de cuvinte, din care ies pismă, sfadă, hule, bănuieli viclene,

5. Îndeletniciri deşarte de oameni stricaţi la minte şi lipsiţi de adevăr, care socotesc evlavia un mijloc de câştig. Depărtează-te de unii ca aceştia.

6. Evlavia cu îndestulare de sine este însă mare câştig.

7. Căci noi n'am adus nimic pe lume şi este învederat că nici să scoatem ceva nu putem.

8. Având însă hrană şi îmbrăcăminte, vom fi îndestulaţi cu acestea.

9. Iar cei ce vor să se îmbogăţească, cad în ispită şi în cursă şi în multe pofte nesocotite şi vătămătoare, care cufundă pe oameni în ruină şi în pierzare.

10. Pentrucă iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor, pe care, poftind-o unii, au rătăcit dela credinţă şi s'au străpuns cu multe dureri.

11. Dar tu, omul lui Dumnezeu, fugi de acestea şi urmează dreptatea, evlavia, credinţa, iubirea, răbdarea, blândeţea.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinţei, prinde viaţa veşnică, la care ai şi fost chemat şi (pentru care) ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor martori.

13. Îţi poruncesc înaintea lui Dumnezeu, care dă viaţă la toate, şi înaintea lui Hristos Iisus, care a mărturisit mărturisirea cea bună înaintea lui Ponţiu Pilat,

14. Să păzeşti porunca neîntinată şi fără prihană până la arătarea Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pe care la vremea sa o va arăta fericitul şi singurul stăpân, Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor,

16. Care singur are nemurire şi locueşte întru lumină neapropiată; pe care nu l-a văzut nimeni dintre oameni, nici nu poate

să-l vadă; a căruia este cinstea şi puterea veşnică. Amin.

17. Celor bogaţi în veacul de acum porunceşte-le să nu se semeţească, nici să nu nădăjduiască în nestatornicia bogăţiei, ci în Dumnezeul cel viu, care ne dă din belşug toate spre folosinţă,

18. Să facă bine, să se îmbogăţească în fapte bune, să fie darnici, cu inimă largă,

19. Agonisindu-şi temelie bună în (veacul) viitor, ca să dobândească viaţa veşnică.

20. O, Timotee, păzeşte ceea ce ţi s'a încredinţat, depărtându-te de deşartele vorbe lumeşti şi de împotrivirile ştiinţei mincinoase,

21. Pe care mărturisind-o unii, au rătăcit dela credinţă. Harul fie cu tine. Amin.

EPISTOLA A DOUA CĂTRE TIMOTEI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel laudă credinţa lui Timotei şi-l îndeamnă la răbdare în prigoniri, dându-se pildă pe sine.

1 1. Pavel, apostol al lui Hristos Iisus prin voia lui Dumnezeu, după făgăduinţa vieţii celei în Hristos Iisus,

2. Lui Timotei, iubitul fiu: Har, milă, pace dela Dumnezeu Tatăl şi dela Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Mulţumesc lui Dumnezeu, căruia îi slujesc din strămoşi cu cuget curat, că neîncetat te pomenesc în rugăciunile mele noaptea şi ziua,

4. Aducându-mi aminte de lacrimile tale şi dorind să te văd, ca să mă umplu de bucurie;

5. Amintindu-mi de credinţa ta cea nefăţarnică, ce s'a sălăşluit întâi în bunica ta Loida şi în maica ta Eunice, şi sunt încredinţat că şi în tine sălăşlueşte.

6. Pentru care pricină îţi aduc aminte, să aprinzi iarăşi harul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele;

7. Pentrucă Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii şi al dragostei şi al înţelepciunii.

8. Nu te ruşina deci de

mărturia Domnului nostru, nici de mine, cel pus în lanțuri pentru el, ci pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea lui Dumnezeu,
9. Care ne-a mântuit și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după hotărîrea sa însuși și după harul cel dat nouă în Hristos Iisus înainte de anii vecilor
10. Și învederat acum prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a stricat moartea și a adus la lumină viața și nestricăciunea prin Evanghelie,
11. Căreia i-am fost pus eu propoveduitor și apostol și învățător al neamurilor;
12. Pentru care pricină pătimesc și acestea, dar nu mă rușinez; căci știu în cine am crezut și sunt încredințat că el poate să păzească ceea ce mi-a încredințat până la ziua aceea.
13. Să ai pildă cuvintele sănătoase, pe care le-ai auzit dela mine, în credința și în dragostea cea întru Hristos Iisus.
14. Păzește bunul încredințat, prin Duhul Sfânt, care locuește în noi.
15. Știi aceasta, că s'au îndepărtat dela mine toți cei din Asia, între care sunt Fighel și Ermoghen.
16. Dea Domnul milă casei lui Onisifor, că de multe ori m'a însuflețit și nu s'a rușinat de lanțul meu,
17. Ci venind la Roma, cu multă osârdie m'a căutat și m'a găsit.
18. Dea lui Domnul să afle milă dela Domnul în ziua aceea. Și cât mi-a slujit în Efes, știi tu mai bine.

Indemn către Timotei ca să-și poarte dregătoria cu credință. Mângâiere în pătimiri. Ferire de anumite răutăți.

2 1. Tu deci, fiul meu, întărește-te în harul cel în Hristos Iisus,
2. Și cele ce ai auzit dela mine cu mulți martori, acestea încredințează-le la oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții.
3. Tu deci îndură cele rele ca un bun ostaș al lui Iisus Hristos.
4. Nimeni, ostaș fiind, nu se amestecă în treburile vieții, pentru a fi pe plac celui care a adunat oastea;
5. Și chiar de se va lupta cineva, nu se încununează, dacă nu se va lupta după regulă.
6. Plugarul, care se ostenește, se cade să se împărtășească el întâi din roade.
7.Ințelege cele ce îți vorbesc; să-ți dea Domnul înțelegere în toate.

8. Adu-ți aminte de Domnul Iisus Hristos, înviat din morți, din urmașii lui David, după Evanghelia mea,
9. Pentru care pătimesc până la legături, ca un făcător de rele; dar cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.
10. De aceea toate le rabd pentru cei aleși, ca și aceia să dobândească mântuirea cea în Hristos Iisus cu mărire veșnică.
11. Vrednic de credință este cuvântul: căci de am murit împreună cu el, vom și viețui împreună cu el.
12. Dacă răbdăm, vom și împărăți împreună; dacă ne lepădăm de el, se va lepăda și el de noi;
13. Dacă ne călcăm credința, el rămâne credincios, căci nu se poate tăgădui pe sine.
14. Acestea adu-le aminte, îndemnând stăruitor înaintea lui Dumnezeu să nu se certe pe cuvinte fără niciun folos, spre ruinarea celor ce aud.
15. Silește-te să te arăți înaintea lui Dumnezeu încercat, lucrător care nu are de ce să se rușineze, învățând drept cuvântul adevărului.
16. Iar de deșartele vorbe lumești ferește-te, căci (cei ce le grăiesc) vor ajunge tot mai mult la nelegiuire.
17. Și cuvântul lor va roade ca o gangrenă. Dintre aceștia sunt Imeneu și Filet,
18. Care au rătăcit dela adevăr, zicând că învierea s'a și petrecut, și răstoarnă credința unora.
19. Insă temelia cea tare a lui Dumnezeu stă bine, având pecetea aceasta: «Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai săi»; și: «Să se depărteze dela nedreptate tot cel ce numește numele Domnului».
20. Intr'o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de pământ, și unele sunt spre cinste, iar altele spre necinste.
21. Deci, de se curățește cineva de acestea, va fi vas de cinste, sfințit și de bună trebuință stăpânului, potrivit pentru tot lucrul bun.
22. Fugi de poftele tinereților și urmează dreptatea, credința, iubirea, pacea cu cei care chiamă pe Domnul din inimă curată.
23. Iar de întrebările nesocotite și fără noimă ferește-te, știind că nasc certuri,
24. Și un slujitor al Domnului nu trebue să se certe, ci să fie plăcut cu toți, învățător, îngăduitor,
25. Certând cu blândețe pe cei care stau împotrivă, ca doar le va da Dumne-

zeu pocăință spre cunoașterea adevărului,

26. Și vor scăpa din cursa diavolului, prinși fiind de el, pentru a-i face voia.

Răutatea oamenilor în vremea de apoi. Îndemn la statornicie și la credință. Sf. Scriptură și folosul ei.

3 1. Și aceasta să știi, că în zilele de apoi vor veni timpuri grele;

2. Pentrucă oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, necuvioși,

3. Lipsiți de dragoste, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, cruzi, neiubitori de bine,

4. Vânzători, necuviincioși, îngâmfați, iubitori mai mult de desfătări decât de Dumnezeu,

5. Având înfățișarea credinței adevărate, dar tăgăduind puterea ei. Ferește-te și de aceștia,

6. Căci dintre aceștia sunt cei ce se vâră prin case și robesc femeiuști împovărate de păcate, prinse de felurite pofte,

7. Care învață totdeauna și nu pot ajunge niciodată la cunoașterea adevărului.

8. După cum Ianis și Iamvris s'au împotrivit lui Moise, așa și aceștia se împotrivesc adevărului, oameni cu mintea stricată, neîncercați în credință.

9. Dar nu vor merge mai departe, pentrucă nebunia lor va fi vădită tuturor, așa cum a fost și a acelora.

10. Tu însă ai urmat învățăturii mele, purtării, năzuinței, credinței, îndelungii-răbdări, dragostei, stăruinței,

11. Prigonirilor, suferințelor ce mi s'au adus în Antiohia și Iconia, în Listra. Ce prigoniri am răbdat!—și din toate m'a izbăvit Domnul.

12. Și toți cei care voiesc să viețuiască cu cucernicie în Hristos Iisus, vor fi prigoniți,

13. Iar oamenii vicleni și amăgitori vor merge tot spre mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși.

14. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și te-ai încredințat, știind dela cine ai învățat,

15. Și că din pruncie cunoști sfintele Scripturi, care pot să te înțelepțească spre mântuire, prin credința cea în Hristos Iisus.

16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțelepțirea întru dreptate,

17. Pentru ca omul lui

Dumnezeu să fie desăvârșit, bine pregătit pentru tot lucrul bun.

Pavel îndeamnă a se împotrivi celor ce scornesc învățături străine și vestește sfârșitul său apropiat.

4 1. Eu te îndemn deci stăruitor înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, care va să judece vii și morți, pe arătarea lui și pe împărăția lui:

2. Propovedueşte cuvântul, stărue cu timp și fără timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga-răbdare și învățătură.

3. Căci va fi un timp, când nu vor suferi învățătura cea sănătoasă, ci gâdilându-și auzul, își vor îngrămădi învățători după poftele lor

4. Și își vor întoarce auzul dela adevăr și se vor abate spre basme.

5. Tu însă fii treaz la toate, îndură răul, fă lucru de evanghelist, îndeplinește desăvârșit slujirea ta.

6. Căci iată, eu îmi vărs sângele ca jertfă și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit;

8. De acum mi s'a gătit cununa dreptății, pe care mi-o va da Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor care vor fi iubit arătarea lui.

9. Silește-te să vii la mine curând,

10. Pentrucă Dimas m'a părăsit, iubind veacul de acum, și s'a dus la Tesalonic, Crescens în Galatia, Tit în Dalmația;

11. Luca singur este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine, pentrucă îmi este de folos în slujire.

12. Pe Tihic l-am trimis la Efes.

13. Când vii, adu-mi mantaua pe care am lăsat-o în Troa la Carp, și cărțile, mai ales pe cele de piele.

14. Alexandru arămarul mi-a făcut multe rele. Să-i răsplătească Domnul după faptele lui.

15. Ferește-te și tu de el, pentrucă s'a împotrivit foarte mult cuvintelor noastre.

16. La întâia mea apărare nimeni n'a fost cu mine, ci toți m'au părăsit. Să nu li se pună în socoteală!

17. Dar Domnul mi-a stat în ajutor și m'a întărit, pentru ca prin mine propoveduirea să se adeverească deplin și să o audă toate neamurile; și am fost izbăvit din gura leului

18. Și mă va izbăvi Domnul de tot lucrul rău și mă va mântui în împărăția

sa cea cerească. Lui fie mărirea în vecii vecilor. Amin.
19. Imbrățișază pe Prisca și pe Acvila și casa lui Onisifor.
20. Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.
21. Silește-te să vii înaintea iernii. Te îmbrățișază Euvul și Pudens și Linos și Claudia și toți frații.
22. Domnul Iisus Hristos cu duhul tău. Harul fie cu voi. Amin.

EPISTOLA CĂTRE TIT A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Despre învățători vrednici. Impotriva celor ce apărau faptele legii și curățirile trupești. Despre fapta bună duhovnicească.

1 1. Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos, potrivit credinței aleșilor lui Dumnezeu și cunoașterii adevărului după adevărata credință,
2. Intru nădejdea vieții veșnice, pe care a făgăduit-o nemincinosul Dumnezeu înainte de anii vecilor
3. Și și-a făcut cunoscut la timpul său cuvântul prin propoveduirea care mi s'a încredințat mie, după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu,
4. Lui Tit, fiu adevărat în credința cea deobște: Har, milă, pace dela Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.
5. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să aduci rânduială în cele ce mai lipsesc și să pui preoți în fiecare oraș, precum ți-am poruncit:
6. Dacă este cineva fără prihană, bărbat al unei singure femei, având copii credincioși, nu subt învinuirea de desfrânare sau neascultători.
7. Căci episcopul trebue să fie fără prihană, ca un iconom al lui Dumnezeu, nemânios, neîngâmfat, nebețiv, nebătăuș, neagonisitor de câștig urît,
8. Ci iubitor de străini, iubitor de bine, cuminte, drept, cuvios, înfrânat,
9. Ținându-se de cuvântul cel adevărat al învățăturii, ca să fie în stare și să îndemne în învățătura sănătoasă și să mustre pe cei protivnici.
10. Pentrucă mulți sunt nesupuși, grăitori în deșert și amăgitori, mai ales cei din tăierea-împrejur,
11. Cărora trebue să li se închidă gura, ca unora care răzvrătesc case întregi, învățând pentru câștig urît cele ce nu se cade.
12. Zis-a unul dintre ei, prooroc de-ai lor: «Cretanii sunt pururea mincinoși, fiare rele, pântece leneșe».
13. Mărturia aceasta este adevărată. Pentru care pricină mustră-i cu asprime, ca să se însănătoșească în credință
14. Și să nu ia aminte la basmele jidovești și la poruncile unor oameni, care se abat dela adevăr.
15. Toate sunt curate pentru cei curați; iar pentru cei întinați și necredincioși nimic nu este curat, ci li s'au întinat și mintea și cugetul.
16. Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele îl tăgăduesc, fiind urîcioși și nesupuși și netrebnici pentru orice lucru bun.

Sfaturi potrivite cu vârsta fiecăruia. Despre slugi.

2 1. Dar tu grăiește cele cuvenite învățăturii sănătoase:
2. Bătrânii să fie treji, cuviincioși, cuminți, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.
3. Bătrânele deasemenea să fie la înfățișare de o sfântă cuviință, neclevetitoare, nededate la mult vin, învățătoare de bine,
4. Ca să înțelepțească pe cele tinere să-și iubească bărbații și copiii;
5. Să fie cuminți, curate, casnice, bune, supuse bărbaților lor, ca să nu fie defăimat cuvântul lui Dumnezeu.
6. Pe cei mai tineri deasemenea îndeamnă-i să fie cuminți,
7. Arătându-te pe tine în toate ca pildă de fapte bune, în învățătură neschimbare, cuviință,
8. Cuvânt sănătos, fără vină, pentru ca cel protivnic să se rușineze, neavând de zis nimic rău de noi.
9. Slugile să se supună stăpânilor lor, să fie bineplăcute în toate, să nu le răspundă împotrivă,
10. Să nu dosească ceva, ci să arate toată credința bună, ca să împodobească întru toate învățătura lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.
11. Pentrucă harul mântuitor al lui Dumnezeu s'a arătat tuturor oamenilor,
12. Invățându-ne ca, lepădând fără-de-legea și poftele lumești, să viețuim în veacul de acum cu cumin-

ţenie şi cu dreptate şi cu cucernicie,

13. Aşteptând fericita nădejde şi arătare a mărirei marelui Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos,

14. Care s'a dat pe sine pentru noi, ca să ne răscumpere din toată fărădelegea şi să-şi curăţească lui popor ales, râvnitor de fapte bune.

15. Acestea grăieşte-le şi îndeamnă şi mustră cu toată tăria. Nimeni să nu te dispreţuiască.

Supunere către stăpânitori. Ferirea de eretici.

3 1. Adu-le aminte să se supună domniilor şi stăpânirilor, să le asculte, să fie gata la tot lucrul bun,

2. Să nu defaime pe nimeni, să fie paşnici, îngăduitori, arătând toată blândeţea faţă de toţi oamenii,

3. Căci şi noi eram cândva fără minte, neascultători, rătăciţi, slujind poftelor şi desfătărilor de tot felul, trăind în răutate şi în pismă, urîţi fiind şi urîndu-ne unii pe alţii.

4. Iar când s'a arătat bunătatea şi iubirea de oameni a lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

5. Nu din fapte făcute de noi întru îndreptăţire, ci după mila lui ne-a mântuit, prin baia naşterii din nou şi prin înnoirea Duhului Sfânt,

6. Pe care l-a vărsat peste noi din belsug prin Iisus Hristos, Mântuitorul nostru,

7. Pentru ca îndreptăţindu-ne prin harul lui, să devenim după nădejde moştenitori ai vieţii veşnice.

8. Vrednic de crezare este cuvântul,—şi voiesc să adevereşti acestea, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu să poarte grijă să fie în frunte la fapte bune. Acestea sunt cele bune şi de folos oamenilor,

9. Iar de întrebările nebuneşti şi de înşirări de neamuri şi de certuri şi de sfădirile pentru lege fereşte-te, căci sunt nefolositoare şi deşarte.

10. De omul eretic, după întâia şi a doua povăţuire, fereşte-te,

11. Ştiind că s'a abătut unul ca acesta şi păcătueşte, fiind de sine osândit.

12. Când voiu trimite la tine pe Artemas sau pe Tihic, sileşte-te să vii la mine în Nicopole, căci acolo m'am hotărît să iernez.

13. Pe Zina, cunoscătorul de legi şi pe Apollos trimite-i la drum cu îngrijire, ca nimic să nu le lipsească.

14. Să se înveţe şi ai noştri să fie în frunte la

fapte bune, când trebuinţa cere, ca să nu fie fără roadă.

15. Te îmbrăţişază toţi cei care sunt cu mine. Îmbrăţişază pe cei ce ne iubesc în credinţă. Harul fie cu voi toţi. Amin.

EPISTOLA CĂTRE FILIMON A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Pavel mijloceşte către Filimon pentru sluga sa Onisim, care fugise şi se făcuse creştin.

1 1. Pavel, pus în lanţuri al lui Iisus Hristos, şi Timotei fratele, lui Filimon, iubitul şi ajutătorul nostru,

2. Şi iubitei surori Apfia şi lui Arhip, tovarăşul nostru de luptă, şi Bisericii din casa ta:

3. Har vouă şi pace dela Dumnezeu, Tatăl nostru, şi dela Domnul Iisus Hristos.

4. Mulţumesc Dumnezeului meu şi te pomenesc totdeauna în rugăciunile mele,

5. Auzind de dragostea şi de credinţa pe care o ai către Domnul Iisus şi către toţi sfinţii,

6. Ca părtăşia ta la credinţă să se facă lucrătoare prin cunoaşterea a tot binele ce se face în noi pentru Hristos Iisus,

7. Căci avem multă bucurie şi mângâiere pentru dragostea ta, fiindcă inima sfinţilor s'a uşurat prin tine, frate.

8. De aceea, deşi am mult curaj ca să-ţi poruncesc în Hristos ceea ce se cuvine,

9. Pentru dragoste însă mai de grabă te rog. Aşa cum sunt eu, bătrânul Pavel, iar acum şi pus în lanţuri al lui Iisus Hristos,

10. Te rog pentru copilul meu Onisim, pe care l-am născut în lanţurile mele,

11. Care îţi era altădată nefolositor, iar acum folositor şi ţie şi mie,

12. Pe care ţi-l trimit înapoi, iar tu primeşte-l pe el, adecă inima mea.

13. Pe care voiam să-l ţin la mine, ca să-mi slujească în locul tău în lanţurile mele pentru Evanghelie,

14. Dar n'am voit să fac nimic fără voia ta, pentru ca fapta ta cea bună să nu fie ca de silă, ci de bună voie.

15. Căci poate de aceea s'a despărţit pentru o

vreme, ca să-l ai înapoi veşnic,
16. De acum nu ca pe un rob, ci mai presus de rob, frate iubit, mai ales mie, dar cu cât mai mult ţie şi după trup şi în Domnul.
17. Deci, de mă ai părtaş cu tine, primeşte-l pe el ca pe mine.
18. Iar dacă te-a păgubit cu ceva sau îţi este dator, pune aceasta în socoteala mea.
19. Eu, Pavel, am scris cu mâna mea, eu voiu plăti, ca să nu-ţi spun că şi tu îmi eşti dator mie cu tine însuţi.
20. Aşa, frate, fie ca să am dela tine acest folos în Domnul; linişteşte inima mea întru Domnul.
21. Incredinţat de ascultarea ta, ţi-am scris, ştiind că vei face mai mult decât spun.
22. Totodată pregăteşte-mi şi loc de găzduit, căci am nădejde că vă voiu fi dăruit prin rugăciunile voastre.
23. Te îmbrăţişază Epafras cel închis împreună cu mine în Hristos Iisus,
24. Marcu, Aristarh, Dimas, Luca, tovarăşii mei de lucru.
25. Harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu duhul vostru. Amin.

EPISTOLA CĂTRE EVREI A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL

Hristos este Fiul lui Dumnezeu mai presus de îngeri şi de toată făptura.

1 1. In multe rânduri şi în multe chipuri grăind Dumnezeu odinioară părinţilor noştri prin prooroci,
2. In zilele acestea din urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe care l-a pus moştenitor al tuturor, prin care a făcut şi veacurile;
3. Care fiind strălucirea slavei şi chipul fiinţei lui, şi ţinând toate cu cuvântul puterii sale, făcând prin sine însuşi curăţirea păcatelor noastre, a şezut de-a-dreapta măririi întru cele înalte,
4. Făcându-se cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a moştenit nume mai deosebit decât ei.
5. Căci căruia dintre îngeri i-a zis vreodată: «Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut»? Şi iarăşi;

«Eu voiu fi lui Tată şi el îmi va fi mie fiu»?
6. Şi când aduce iarăşi în lume pe cel întâiu-născut, zice: «Şi să se închine lui toţi îngerii lui Dumnezeu».
7. Şi de îngeri zice: «Cel ce face pe îngerii săi vânturi şi slugile sale pară de foc»;
8. Iar către Fiul: «Tronul tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiag al dreptăţii este toiagul împărăţiei tale.
9. Iubit-ai dreptatea şi ai urît fără-de-legea; pentru aceea te-a uns pe tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei mai mult decât pe părtaşii tăi».
10. Şi: «Intru început tu, Doamne, ai întemeiat pământul, şi cerurile sunt lucruri ale mâinilor tale.
11. Ele vor pieri, iar tu rămâi; şi toate ca o haină se vor învechi
12. Şi ca pe un veşmânt le vei strânge şi se vor schimba, iar tu acelaşi eşti şi anii tăi nu se vor sfârşi».
13. Şi căruia dintre îngeri a zis vreodată: «Şezi de-a-dreapta mea, până ce voiu pune pe vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale»?
14. Au nu sunt toţi duhuri slujitoare, trimise spre servire pentru cei ce au să moştenească mântuirea?

Precum s'au pedepsit îngerii pentru neascultare, aşa se vor pedepsi cei ce calcă poruncile lui Hristos, care este începătorul mântuirii noastre.

2 1. Pentru aceea trebue ca noi să ascultăm cu atât mai mult de cele auzite, ca nu cumva să trecem pe alături.
2. Căci dacă s'a adeverit cuvântul grăit prin îngeri şi orice călcare de poruncă şi neascultare a luat dreaptă răsplătire,
3. Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire, care, începând să fie vestită prin Domnul, s'a adeverit între noi de către cei ce l-au auzit,
4. Impreună mărturisind şi Dumnezeu cu semne şi cu minuni şi cu multe feluri de puteri şi cu împărţiri ale Duhului Sfânt după voia lui?
5. Pentrucă nu îngerilor le-a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim,
6. Ci a mărturisit cineva zicând undeva: «Ce este omul, că îl pomeneşti, sau Fiul Omului, că îl cercetezi?
7. L-ai pus cu puţin mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă şi cu cinste şi l-ai pus peste lucrurile mâinilor tale.

8. Toate le-ai supus subt picioarele lui». Dar în aceea că «a supus» lui «toate», n'a lăsat nimic nesupus lui. Acum însă nu vedem încă supuse lui toate.

9. Iar pe cel «pus cu puţin mai prejos de îngeri», pe Iisus, îl vedem încununat cu slavă şi cu cinste, pentru ca prin harul lui Dumnezeu să guste moartea pentru fiecare.

10. Căci i se cădea lui, pentru care sunt toate şi prin care sunt toate, care a adus pe mulţi fii la slavă, să desăvârşească prin patimă pe începătorul mântuirii lor.

11. Căci cel ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc dintru unul sunt toţi, pentru care pricină nu se ruşinează să-i numească pe ei fraţi,

12. Zicând: «Vesti-voiu numele tău fraţilor mei, în mijlocul adunării te voiu lăuda».

13. Şi iarăşi: «Eu voiu fi încrezător în el». Şi iarăşi: «Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu».

14. Deoarece pruncii s'au făcut părtaşi trupului şi sângelui, s'a împărtăşit deasemenea şi el din acestea, ca prin moarte să surpe pe cel ce are stăpânirea morţii, adecă pe diavolul,

15. Şi să izbăvească pe aceia, care, de frica morţii, erau supuşi robiei pentru toată viaţa,

16. Căci nu de îngeri se îngrijeşte, ci de urmaşii lui Avraam se îngrijeşte.

17. Pentru aceea trebuia să se asemene întru toate fraţilor săi, ca să fie arhiereu milostiv şi credincios în cele către Dumnezeu, spre a curăţi păcatele poporului,

18. Căci fiind el însuşi ispitit în ceea ce a pătimit, poate şi celor ispitiţi să le ajute.

Trebue a fi ascultători lui Hristos, care este mai presus de Moise.

3 1. De aceea, fraţi sfinţi, părtaşi ai chemării cereşti, luaţi aminte la trimisul şi arhiereul mărturisirii noastre, la Iisus Hristos,

2. Care este credincios celui ce l-a pus, cum a fost şi Moise în toată casa lui.

3. Pentrucă acesta s'a învrednicit de mai multă slavă decât Moise, întrucât mai multă cinste decât casa are cel ce a zidit-o;

4. Căci orice casă se zideşte de către cineva, iar ziditorul a toate este Dumnezeu.

5. Şi Moise adecă a fost credincios în toată casa lui, ca o slugă, spre mărturia celor ce aveau să fie grăite;

6. Iar Hristos este ca un fiu peste casa lui, a cărui casă suntem noi, dacă vom ţine temeinic până la sfârşit încrederea şi lauda nădejdii.

7. De aceea, precum zice Duhul Sfânt: «Astăzi, de veţi auzi glasul lui,

8. Nu învârtoşaţi inimile voastre, ca la răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinţii voştri; m'au încercat şi au văzut lucrurile mele patruzeci de ani.

10. De aceea m'am mâniat pe neamul acesta şi am zis: Pururea se rătăcesc cu inima şi n'au cunoscut căile mele,

11. Incât am jurat în mânia mea, să nu intre în odihna mea».

12. Vedeţi, fraţilor, să nu fie cumva în vreunul din voi inimă vicleană a necredinţei, depărtându-se dela Dumnezeul cel viu,

13. Ci îndemnaţi-vă în toate zilele, până ce se zice «astăzi», ca să nu se învârtoşeze cineva dintre voi cu amăgirea păcatului.

14. Pentrucă ne-am făcut părtaşi ai lui Hristos, dacă vom ţine temeinic până la sfârşit începutul încrederii noastre,

15. Zicându-ni-se: «Astăzi de veţi auzi glasul lui, nu vă învârtoşaţi inimile, ca la răzvrătire».

16. Căci cine—auzind—a făcut răzvrătire? Au nu toţi cei care au ieşit din Egipt cu Moise?

17. Şi pe cine «s'a mâniat patruzeci de ani?» Au nu pe cei care au păcătuit şi ale căror «oase au căzut în pustie?»

18. Şi cui «s'a jurat să nu intre în odihna lui», decât celor ce n'au crezut?

19. Şi vedem că n'au putut să intre, pentru necredinţa lor.

Indemn ca să ne silim să dobândim odihna lui Hristos. Puterea cuvântului dumnezeiesc. Folosul darului preoţesc dela Hristos.

4 1. Să ne temem deci, ca nu cumva, fiindu-ne lăsată făgăduinţa de a intra în odihna lui, să pară că a rămas în urmă cineva dintre voi.

2. Pentrucă şi nouă ni s'a binevestit ca şi acelora, dar lor nu le-a folosit cuvântul auzit, nefiind unit cu credinţa la cei care l-au auzit;

3. «Căci în odihnă intrăm» noi, cei care am crezut, precum a zis: «Incât am jurat întru mânia mea, să nu intre în odihna mea», — deşi lucrurile erau săvârşite dela întemeierea lumii;

4. Căci a zis undeva despre ziua a şaptea astfel:

«Şi s'a odihnit Dumnezeu în ziua a şaptea de toate lucrurile sale».

5. Şi în acest loc iarăşi: «Să nu intre în odihna mea».

6. Deoarece deci a rămas ca unii să intre în ea, şi cei cărora li s'a binevestit înainte n'au intrat, pentru neascultarea lor,

7. Rânduește iarăşi o zi «astăzi», zicând în David, după atât timp, precum s'a zis: «Astăzi, de veţi auzi glasul lui, nu învârtoşaţi inimile voastre»,

8. Pentrucă dacă Iosua le-ar fi adus acolora odihnă, n'ar fi vorbit despre altă zi după acestea.

9. Aşa dar s'a lăsat odihnă de sărbătoare poporului lui Dumnezeu,

10. Căci cel care «a intrat în odihna lui, s'a odihnit şi el de lucrurile sale», precum şi Dumnezeu de ale sale însuşi.

11. Să ne silim deci să intrăm în acea odihnă, ca nu cumva să cadă cineva prin aceeaşi pildă a neascultării.

12. Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu şi lucrător şi mai ascuţit decât orice sabie cu două tăişuri şi pătrunde până la a despărţi suflet şi duh, încheieturi şi măduvă, şi este judecător al simţirilor şi al cugetelor inimii,

13. Şi nicio făptură nu este ascunsă înaintea lui, ci toate sunt goale şi descoperite înaintea ochilor lui, căruia avem să-i dăm seamă.

14. Având deci arhiereu mare, care a străbătut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, să ţinem cu tărie mărturisirea,

15. Pentrucă nu avem un arhiereu care să nu poată suferi cu noi în slăbiciunile noastre, ci ispitit întru toate după asemănarea noastră, dar fără păcat.

16. Să ne apropiem deci cu încredere de tronul harului, ca să luăm milă şi să aflăm har spre ajutor la timp.

Hristos este arhiereu veşnic, preot după rânduiala lui Melhisedec. Certarea celor ce au trebuinţă de învăţătură începătoare.

5 1. Orice arhiereu, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele ce privesc pe Dumnezeu, ca să aducă daruri şi jertfe pentru păcate,

2. Putând să fie îngăduitor cu cei neştiutori şi rătăciţi, deoarece şi el este cuprins de slăbiciune

3. Şi pentru aceasta dator este să aducă şi pentru sine jertfă pentru păcate, ca şi pentru popor.

4. Şi nimeni nu-şi ia singur cinstea pentru sine,

ci chemat de Dumnezeu, ca şi Aaron.

5. Aşa şi Hristos nu s'a mărit el însuşi a fi arhiereu, ci cel ce a grăit către el: «Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut»;

6. Precum şi în alt loc zice: «Tu eşti preot în veac după rânduiala lui Melhisedec»,

7. Aducând el în zilele trupului său cereri şi rugăciuni cu strigăt tare şi cu lacrimi către cel ce putea să-l mântuiască din moarte şi fiind auzit pentru evlavia sa,

8. Deşi era Fiu, a învăţat ascultarea din cele ce a pătimit,

9. Şi devenind desăvârşit, s'a făcut pricină de mântuire veşnică pentru toţi cei ce-l ascultă,

10. Fiind numit de Dumnezeu arhiereu «după rânduiala lui Melhisedec».

11. Despre aceasta avem mult de vorbit şi este greu de tâlcuit, deoarece v'aţi făcut greoi la auz.

12. Căci deşi trebuind — după timp — să fiţi voi învăţători, aveţi iarăşi nevoie să vă înveţe cineva stihiile începutului cuvintelor lui Dumnezeu şi aţi ajuns să aveţi nevoie de lapte, şi nu de hrană tare;

13. Căci oricine se hrăneşte cu lapte este nepriceput în cuvântul îndreptăţirii, pentrucă este prunc.

14. Iar hrana tare este a celor desăvârşiţi, care au simţurile învăţate prin obişnuinţă să deosebească binele şi răul.

Indemn să nu se lepede de credinţă, ci să fie statornici în ea, dând ca pildă credinţa lui Avraam şi jurământul.

6 1. De aceea, lăsând cuvântul de început despre Hristos, să venim la ceea ce este desăvârşit, — fără să punem iarăşi temeiul pocăinţei de fapte moarte şi al credinţei în Dumnezeu,

2. Al învăţăturii despre botezuri şi al punerii mâinilor şi al învierii morţilor şi al judecăţii veşnice.

3. Şi aceasta vom face, de va îngădui Dumnezeu;

4. Căci este cu neputinţă pentru cei ce s'au luminat odată şi au gustat din darul ceresc şi s'au făcut părtaşi ai Duhului Sfânt

5. Şi au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu şi puterile veacului ce va să vină

6. Şi au căzut, — a-i înnoi iarăşi spre pocăinţă, ca unii ce răstignesc pentru ei a doua oară pe Fiul lui Dumnezeu şi-l fac de batjocură.

7. Căci pământul, care se adapă din ploaia ce vine

adesea peste el şi rodeşte iarbă folositoare celor pentru care se şi lucrează, primeşte binecuvântare dela Dumnezeu,

8. Dar dacă face spini şi ciulini, este netrebnic şi aproape de blestem, şi sfârşitul lui este arderea.

9. Dar despre voi, iubiţilor, avem încredinţare de lucruri mai bune şi care ţin de mântuire, deşi grăim aşa,

10. Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrul vostru şi osteneala dragostei, pe care aţi arătat-o pentru numele lui, voi care aţi slujit sfinţilor şi le mai slujiţi.

11. Dorim ca fiecare din voi să arate aceeaşi sârguinţă spre adeverirea nădejdii până la sfârşit,

12. Ca să nu vă leneviţi, ci să fiţi următori celor ce moştenesc făgăduinţele prin credinţă şi prin îndelungă-răbdare.

13. Căci Dumnezeu, când a dat făgăduinţă lui Avraam, deoarece nu avea pe nimeni mai mare pe care să se jure, s'a jurat pe sine însuşi,

14. Zicând: «Cu adevărat binecuvântând te voiu binecuvânta şi înmulţind te voiu înmulţi».

15. Şi aşa având el îndelungă-răbdare, a dobândit făgăduinţa,

16. Căci oamenii se jură pe cel mai mare şi jurământul este pentru ei spre întărire, sfârşit al oricărei neînţelegeri.

17. Pentru aceea, Dumnezeu vrând să arate şi mai mult moştenitorilor făgăduinţei neschimbarea hotărîrii sale, a pus la mijloc jurământul,

18. Pentru ca prin două lucruri de neschimbat, în care este cu neputinţă ca Dumnezeu să mintă, să avem mângâiere tare cei ce am căutat scăpare la ţinerea nădejdii puse înainte,

19. Pe care o avem ca pe o ancoră a sufletului sigură şi tare şi care intră «în cele dinăuntru ale catapetesmei»,

20. Unde a intrat, ca înainte-mergător pentru noi, Iisus, devenind «arhiereu în veac, după rânduiala lui Melhisedec».

Melhisedec chip al lui Hristos. Preoţia lui Aaron a încetat, iar a lui Hristos rămâne în veci.

7 1. Căci acest Melhisedec, rege al Salemului, preot al lui Dumnezeu celui preaînalt, care a întâmpinat pe Avraam ce se întorcea dela înfrângerea regilor şi l-a binecuvântat,

2. Căruia Avraam i-a împărţit şi zeciuială din toate, întâi tâlcuindu-se rege

al dreptăţii, iar apoi şi rege al Salemului, adecă rege al păcii,

3. Fără tată, fără mamă, fără spiţă de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârşit al vieţii, ci asemănat fiind Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna.

4. Vedeţi dar cât de mare este acesta, căruia Avraam patriarhul i-a dat şi zeciuială din cele mai bune prăzi.

5. Şi aceia dintre fiii lui Levi, care primesc preoţia, au poruncă să ia zeciuială după lege dela popor, adecă dela fraţii lor, deşi au ieşit din coapsa lui Avraam;

6. Iar cel ce nu se înnumără în şirul neamului lor, a luat zeciuială dela Avraam şi a binecuvântat pe cel ce avea făgăduinţele.

7. Fără nicio îndoială însă, se binecuvintează cel mai mic de către cel mai mare;

8. Şi aici iau zeciuieli oameni muritori, iar acolo unul care e mărturisit că este viu.

9. Şi ca să zic aşa, a dat prin Avraam zeciuială şi Levi, cel ce lua zeciuială,

10. Căci el era încă în coapsa tatălui său, când l-a întâmpinat pe acesta Melhisedec.

11. Deci, dacă desăvârşirea ar fi fost prin preoţia Leviţilor, — căci poporul subt ea a primit legea — ce nevoie mai era să se ridice alt preot după rânduiala lui Melhisedec, şi să nu se numească după rânduiala lui Aaron?

12. Dar, schimbându-se preoţia, se face — de nevoie — şi schimbarea legii,

13. Pentrucă cel despre care se zic acestea, face parte din altă seminţie, din care nimeni n'a slujit altarului.

14. Căci este învederat că Domnul nostru a răsărit din Iuda, seminţie căreia Moise nu i-a vorbit nimic despre preoţie.

15. Este încă şi mai învederată aceasta, dacă după asemănarea lui Melhisedec se ridică preot altul,

16. Care n'a devenit preot după legea poruncii trupeşti, ci după puterea vieţii nepieritoare;

17. Căci se mărturiseşte: «Tu eşti preot în veac după rânduiala lui Melhisedec».

18. Se face deci schimbarea poruncii dinainte, pentru neputinţa şi nefolosul ei;

19. Pentrucă legea n'a desăvârşit nimic, ci ea este aducerea unei mai bune nădejdi, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Şi întru cât aceasta nu s'a făcut fără jurământ,

21. — Pentrucă aceia au

devenit preoți fără jurământ, iar el cu jurământ, prin cel ce a zis către el: «Juratu-s'a Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec», —

22. Iisus s'a făcut chezaș al unui testament cu atât mai bun.

23. Și aceia s'au făcut preoți mai mulți, pentrucă erau împiedecați de moarte ca să rămână,

24. Iar acesta are preoție netrecătoare, pentrucă el rămâne în veac;

25. De aceea și poate să mântuiască totdeauna pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, fiind totdeauna viu, ca să mijlocească pentru ei.

26. Căci arhiereu ca acesta ne trebuia: cuvios, fără răutate, fără pată, osebit de cei păcătoși și fiind mai înalt decât cerurile,

27. Care nu are nevoie în fiecare zi să aducă jertfe ca arhiereii: întâi pentru păcatele sale, apoi pentru ale poporului, — căci a făcut aceasta odată pentru totdeauna, aducându-se pe sine (jertfă).

28. Căci legea pune arhierei oameni care au slăbiciuni; dar cuvântul jurământului celui de după încetarea legii a pus un Fiu **desăvârșit în veac.**

Noul Testament întrece pe cel vechiu în curăție și sfințenie.

8 1. Iar lucru de căpetenie în cele spuse este că avem un astfel de arhiereu, care a șezut de-a-dreapta tronului slavei în ceruri,

2. Slujitor al (Sfintei) Sfintelor și al cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Domnul, și nu omul,

3. Pentrucă orice arhiereu este pus ca să aducă daruri și jertfe, de aceea trebuia să aibă și el ceva de adus.

4. Căci de ar fi pe pământ, nu ar fi preot, fiind (aici) preoți care aduc darurile după lege,

5. Care slujesc închipuirii și umbrei celor cerești, precum a fost înștiințat de sus Moise, când avea de făcut cortul, căci zice: «Vezi să faci toate după chipul ce ți s'a arătat pe munte».

6. Dar acum a dobândit o slujire cu atât mai deosebită, cu cât este mijlocitor al unui testament mai bun, care a fost așezat prin lege pe mai bune făgăduințe.

7. Căci de ar fi fost cel dintâi fără prihană, nu s'ar fi căutat loc pentru cel de al doilea,

8. **Pentrucă, mustrându-i,** le zice: **«Iată vin zile, zice** Domnul, și voiu încheia cu casa lui Israil și cu casa lui Iuda un nou testament,

9. Nu după testamentul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână, ca să-i scot din pământul Egiptului; că n'au rămas la testamentul meu, și eu i-am părăsit, zice Domnul.

10. Că acesta este testamentul, pe care-l voiu face cu casa lui Israil după zilele acelea, zice Domnul: Voiu da legile mele în cugetul lor și le voiu înscrie în inimile lor și le voiu fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor.

11. Și nu vor mai învăța fiecare pe cetățeanul său și fiecare pe fratele său, zicând: Cunoaște pe Domnul,—pentrucă toți mă vor cunoaște dela cel mic până la cel mare ai lor;

12. Că voiu fi milostiv cu nedreptățile lor, și păcatele lor și fără-de-legile lor nu le voiu mai pomeni».

13. Zicând «nou», a învechit pe cel dintâi; iar ce se învechește și îmbătrânește, este aproape de pieire.

Cortul mărturiei și jertfele leviților au fost chip al preoției lui Hristos.

9 1. Avea în adevăr și (testamentul) cel dintâi orânduiri de slujbă și un altar pământesc.

2. Căci s'a făcut un cort: întâi cel în care era sfeșnicul și masa și punerea înainte a pâinilor, care se numea Sfânta;

3. Iar după a doua catapeteasmă, cortul ce se numea Sfânta Sfintelor,

4. Având un altar de aur al tămâierii, chivotul legii îmbrăcat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur având mana, și toiagul lui Aaron, ce odrăslise, și tablele legii,

5. Iar deasupra lui heruvimii slavei, umbrind acoperământul împăcării, — lucruri despre care nu este de vorbit acum cu amănuntul.

6. Și acestea fiind astfel întocmite, în cortul dintâi intrau totdeauna preoții care făceau slujbele,

7. Iar în cel de al doilea singur arhiereul, odată pe an, nu fără sânge, pe care-l aducea pentru sine și pentru păcatele din neștiință ale poporului,

8. Invederând Duhul Sfânt aceasta, că încă nu era arătată calea spre Sfânta (Sfintelor), cât timp încă sta cortul dintâi,

9. Care era o pildă pentru vremea de acum, în care se aduc daruri și jertfe, ce nu pot să facă desăvârșit cu cugetul pe cel care slujește,

10. Fiind—pe lângă mâncări şi băuturi şi multe feluri de spălări — orânduiri puse pentru trup, până la vremea îndreptării.

11. Hristos însă, venind arhiereu al bunurilor viitoare, prin cortul mai mare şi mai desăvârşit, nu de mână făcut, adecă nu al acestei făpturi,

12. Nici cu sânge de ţapi şi de viţei, ci cu sângele său, a intrat odată pentru totdeauna în Sfânta (Sfintelor) după ce a aflat răscumpărare veşnică.

13. Căci dacă sângele de tauri şi de ţapi şi cenuşa de junice, cu care se stropesc cei întinaţi, îi sfinţeşte spre curăţirea trupului,

14. Cu cât mai mult sângele lui Hristos, care prin Duh veşnic s'a adus pe sine lui Dumnezeu (jertfă) fără prihană, va curăţi cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiţi Dumnezeului celui viu?

15. Şi pentru aceasta este mijlocitor al unui testament nou, pentru ca, făcându-se moarte spre răscumpărarea greşalelor de subt testamentul dintâi, să ia cei chemaţi făgăduinţa moştenirii veşnice.

16. Pentrucă acolo unde este testament, trebue să fie arătată moartea celui ce face testamentul;

17. Căci testamentul este temeinic dela cei morţi, deoarece nu are încă putere cât timp trăieşte cel ce face testamentul.

18. De aceea nici cel dintâi nu s'a încheiat fără sânge,

19. Căci, după ce au fost spuse de către Moise poporului întreg toate poruncile după lege, luând sângele viţeilor şi al ţapilor, cu apă şi cu lână roşie şi cu isop, a stropit cartea însăşi şi tot poporul.

20. Zicând: «Acesta este sângele testamentului, pe care Dumnezeu l-a orânduit pentru voi».

21. A stropit deasemenea cu sânge şi cortul şi toate vasele de slujbă.

22. Şi aproape toate se curăţesc cu sânge după lege, şi fără vărsare de sânge nu este iertare.

23. Trebuia deci ca închipuirile celor din ceruri să se curăţească prin acestea, iar cele cereşti însăşi prin jertfe mai bune decât acestea,

24. Pentrucă Hristos nu a intrat în Sfânta (Sfintelor) făcută de mâini, închipuire a celei adevărate, ci în însuşi cerul, ca să se înfăţişeze acum lui Dumnezeu pentru noi.

25. Şi nu ca să se aducă pe sine (jertfă) de mai multe ori, aşa cum intră arhiereul în Sfânta (Sfin-

telor) în fiecare an, cu sânge străin,

26. Deoarece, altfel, ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori dela întemeierea lumii; ci s'a arătat acum odată la sfârşitul veacurilor, spre a desfiinţa păcatul prin jertfa sa.

27. Şi precum este rânduit oamenilor să moară odată, iar după aceea este judecata,

28. Aşa şi Hristos, aducându-se (jertfă) odată, ca să ridice păcatele multora, a doua oară se va arăta fără de păcat celor care-l aşteaptă spre mântuire.

Jertfa Noului Testament şterge toate păcatele şi covârşeşte fără seamăn pe cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăţi. Indemn la fapte bune de frica judecăţii ce va să fie. Inceputul aduce sfârşitul bun.

10 1. Pentrucă legea, având umbra bunurilor viitoare, nu însuşi chipul lucrurilor, nu poate niciodată să facă desăvârşiţi pe cei ce se apropie, prin aceleaşi jertfe, pe care le aduc neîncetat în fiecare an;

2. Fiindcă, altfel, n'ar fi încetat oare să se mai aducă, întru cât cei ce slujeau — fiind odată curăţiţi — n'ar mai fi avut cunoştinţa păcatelor lor?

3. Dar prin ele se face în fiecare an amintirea păcatelor;

4. Căci este cu neputinţă ca sânge de tauri şi de ţapi să ridice păcatele.

5. De aceea, intrând în lume, zice: «Jertfă şi prinos n'ai voit, dar mi-ai întocmit un trup;

6. Arderi de tot şi jertfe pentru păcat n'ai voit.

7. Atunci am zis: Iată vin. In sulul cărţii scris este despre mine, ca să fac voia ta, Dumnezeule».

8. Zicând mai sus: «Jertfă şi prinos şi arderi de tot şi (jertfă) pentru păcat n'ai voit, nici nu ţi-au plăcut jertfe», care se aduc după lege,

9. A zis atunci: «Iată vin ca să fac voia ta, Dumnezeule». Desfiinţează dar pe cea dintâi, ca să pună pe cea de a doua.

10. Intru această voinţă suntem sfinţiţi prin aducerea (ca jertfă) a trupului lui Iisus Hristos odată pentru totdeauna.

11. Şi fiecare preot stă în toate zilele slujind şi aducând de mai multe ori aceleaşi jertfe, care niciodată nu pot să înlăture păcatele;

12. El însă, aducând o singură jertfă pentru păcate, a şezut pentru tot-

deauna de-a-dreapta lui Dumnezeu,
13. Aşteptând apoi până ce vrăjmaşii lui vor fi puşi aşternut picioarelor lui.
14. Pentrucă, prin aducerea unei singure jertfe, el a desăvârşit pentru totdeauna pe cei ce se sfinţesc.
15. Ne mărturiseşte aceasta şi Duhul Sfânt, căci după ce a zis înainte:
16. «Acesta este testamentul, pe care-l voiu face» cu ei «după zilele acelea, zice Domnul: Voiu da legile mele în inimile lor, şi le voiu înscrie în cugetele lor
17. Şi păcatele lor şi fără-de-legile lor nu le voiu mai pomeni».
18. Iar unde este iertarea acestora, nu mai este aducere de jertfă pentru păcat.
19. Având deci, fraţilor, încredere ca să intrăm în Sfânta (Sfintelor) prin sângele lui Iisus,
20. Pe o cale nouă şi vie, pe care ne-a înnoit-o prin catapeteasmă, adecă prin trupul său,
21. Şi având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,
22. Să ne apropiem cu inimă curată în deplinătatea credinţei, curăţindu-ne prin stropire inimile de cuget rău şi spălându-ne trupul cu apă curată,
23. Să ţinem neclintită mărturisirea nădejdii, pentrucă cel care a făgăduit este vrednic de credinţă.
24. Şi să luăm aminte unul la altul spre îndemnare la dragoste şi la fapte bune,
25. Nepărăsind adunarea noastră, cum au unii obiceiu, ci îndemnându-ne, — şi cu atât mai mult, cu cât vedeţi apropiindu-se ziua aceea.
26. Căci dacă păcătuim de bună voie, după ce am luat cunoştinţa adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcate,
27. Ci o aşteptare înfricoşată a judecăţii şi iuţimea focului, care va să mistue pe cei protivnici.
28. De calcă cineva legea lui Moise, moare fără milă, prin mărturia a doi sau trei;
29. De o pedeapsă cu cât mai grea socotiţi că va fi vrednic cel care a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu şi a socotit ceva de rând sângele testamentului, prin care s'a sfinţit, şi a batjocorit Duhul harului?
30. Căci ştim pe cel ce a zis: «A mea este răzbunarea; eu voiu răsplăti, zice Domnul». Şi iarăşi: «Domnul va judeca pe poporul său».
31. Infricoşat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.
32. Aduceţi-vă însă aminte de zilele dinainte, în care, după ce aţi fost luminaţi, aţi îndurat multă luptă de suferinţe,
33. Pe de o parte, fiind daţi în privelişte cu defăimări şi cu necazuri, iar pe de alta făcându-vă părtaşi cu cei care s'au purtat la fel.
34. Pentrucă aţi şi pătimit împreună cu cei închişi şi aţi primit cu bucurie răpirea averii voastre, ştiind că aveţi în ceruri avuţie mai bună şi netrecătoare.
35. Nu lepădaţi deci încrederea voastră, care are mare răsplată.
36. Căci aveţi trebuinţă de răbdare, pentru ca, făcând voia lui Dumnezeu, să luaţi ce vi s'a făgăduit,
37. «Căci încă puţin, foarte puţin, cel ce va să vină va veni, şi nu va întârzia;
38. Iar dreptul din credinţă va trăi şi de se va da înapoi, sufletul meu nu va binevoi întru el».
39. Dar noi nu suntem din cei ce dau înapoi spre pieire, ci din cei care cred spre dobândirea sufletului.

Despre credinţă. Inţelesul ei şi pilde.

11 1. Iar credinţa este încredinţarea despre cele nădăjduite, dovedirea lucrurilor nevăzute.
2. Căci întru aceasta au primit mărturie cei de demult.
3. Prin credinţă înţelegem că s'au întocmit veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.
4. Prin credinţă a adus Abel lui Dumnezeu mai bună jertfă decât Cain şi prin ea a fost mărturisit că este drept, dând mărturie Dumnezeu de darurile lui, şi prin ea grăieşte el încă, deşi a murit.
5. Prin credinţă a fost strămutat Enoh, ca să nu vadă moarte şi «nu a fost găsit, pentrucă l-a mutat pe el Dumnezeu», căci înainte de mutarea lui a fost mărturisit, că a bine-plăcut lui Dumnezeu»;
6. Dar fără credinţă nu este cu putinţă a bine-plăcea, pentrucă cel ce se apropie de Dumnezeu trebue să creadă că el este şi că răsplăteşte celor ce-l caută.
7. Prin credinţă fiind înştiinţat de sus Noe despre cele ce nu se vedeau încă, a făcut cu evlavie corabie spre mântuirea casei sale; prin ea a osândit lumea şi s'a făcut moştenitor al îndreptăţirii celei după credinţă.
8. Prin credinţă fiind

chemat Avraam, a ascultat ca să iasă în locul pe care avea să-l ia spre moștenire și a ieșit, neștiind unde merge.

9. Prin credință a stat el în pământul făgăduinței ca într'un pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dimpreună moștenitori ai aceleiași făgăduințe,

10. Pentrucă aștepta cetatea care are temelii, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

11. Prin credință și Sara însăși a primit putere să zămislească și a născut peste timpul cuvenit al vârstei, deoarece a socotit vrednic de credință pe cel care a făgăduit.

12. De aceea s'au și născut dintr'unul singur — și acela ca și mort — «ca stelele cerului» cu mulțimea «și ca nisipul cel fără număr dela marginea mării».

13. In credință au murit toți aceștia, fără a fi primit cele făgăduite, dar văzându-le și îmbrățișându-le de departe și mărturisind că sunt «străini și călători pe pământ».

14. Căci cei ce grăiesc unele ca acestea arată că-și caută patrie

15. Și dacă s'ar fi gândit la aceea din care au ieșit, ar fi avut vreme să **se întoarcă;**

16. Dar acum doresc una mai bună, adecă pe cea cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează de ei să se numească Dumnezeul lor, pentrucă le-a gătit cetate.

17. Prin credință a adus Avraam (jertfă) pe Isaac, când a fost încercat, și cel care luase făgăduințele aducea jertfă pe cel unul născut,

18. El, către care s'a zis: «Că în Isaac ți se va chema ție urmaș»,

19. Socotind că Dumnezeu poate să-l învieze și din morți; drept care l-a și luat înapoi ca întru pildă (de înviere).

20. Prin credință a binecuvântat Isaac pe Iacov și pe Esau cu privire la cele viitoare.

21. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și «s'a închinat (rezemându-se) pe vârful toiagului său».

22. Prin credință Iosif, când s'a sfârșit, a pomenit despre ieșirea fiilor lui Israil (din Egipt) și a dat porunci cu privire la oasele sale.

23. Prin credință Moise, când s'a născut, a fost ascuns trei luni de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos, și nu s'au temut de porunca regelui.

24. Prin credință Moise,

când s'a făcut mare, n'a primit să fie numit fiu al fetei lui Faraon,

25. Alegând mai bine să pătimească împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă desfătarea cea trecătoare a păcatului,

26. Socotind mai mare bogăție batjocorirea lui Hristos decât vistieriile Egiptului, căci avea în vedere răsplătirea.

27. Prin credință a părăsit el Egiptul, netemându-se de mânia regelui, căci a stăruit ca și cum ar fi văzut pe cel nevăzut.

28. Prin credință a făcut Paștele și stropirea cu sânge, pentrucă cel ce nimicea pe cei întâi-născuți, să nu se atingă de ei.

29. Prin credință au trecut ca pe uscat marea Roșie, a cărei încercare făcând-o și Egiptenii, s'au înnecat.

30. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, fiind înconjurate șapte zile.

31. Prin credință Raav desfrânata n'a pierit împreună cu cei necredincioși, primind iscoadele cu pace.

32. Și ce să mai zic încă? Pentrucă nu-mi va ajunge timpul ca să povestesc despre Ghedeon, despre Barac și despre Samson și despre Ieftae, despre David și despre Samuil și despre prooroci,

33. Care prin credință **au biruit împărății, au făcut** dreptate, au dobândit făgăduințe, au astupat guri de lei,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s'au întărit în slăbiciune, s'au făcut puternici în războiu, au întors tabere străine în fugă,

35. Au luat femeile pe morții lor înviați, iar alții au fost trași pe roată, neprimind slobozirea, pentru a avea parte de o înviere mai bună;

36. Iar alții au suferit batjocuri și biciuiri, ba încă și lovituri și temniță.

37. Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați cu ferestrăul, au fost chinuiți, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, fiind lipsiți, strâmtorați, îndurând rele,

38. Ei, de care lumea nu era vrednică, rătăcind în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Și aceștia toți, mărturisiți fiind prin credință, n'au primit cele făgăduite,

40. Dumnezeu având în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să nu ajungă ei fără noi la desăvârșire.

Indemn la răbdare și la cuviosie.

12 1. De aceea deci și noi, fiind înconjurați **de un așa nor de martori,**

lepădând orice povară şi
păcatul ce uşor ne împresoară,
să alergăm cu răbdare
în lupta ce ne stă înainte,
2. Privind la Iisus, căpetenia
şi desăvârşitorul
credinţei, care, în locul bucuriei
ce-i sta înainte, a
răbdat crucea, dispreţuind
ocara, şi a şezut de-a-dreapta
tronului lui Dumnezeu.
3. Luaţi dar seama la
cel ce a răbdat dela cei
păcătoşi o aşa împotrivire
faţă de sine, ca să nu vă
lăsaţi osteniţi, slăbind în
sufletele voastre.
4. Incă nu v'aţi împotrivit
până la sânge, luptându-vă
contra păcatului
5. Şi aţi uitat îndemnul
care vă vorbeşte ca
unor fii: «Fiul meu, nu
nesocoti certarea Domnului,
nici nu te descuraja,
când eşti mustrat de el;
6. Căci pe cine iubeşte
Domnul îl ceartă, şi biciueşte
pe tot fiul pe care-l
primeşte».
7. Dacă suferiţi certarea,
Dumnezeu se poartă
cu voi ca faţă de fii; căci
care este fiul, pe care nu-l
ceartă tatăl?
8. Iar de rămâneţi fără
certare, de care toţi s'au
făcut părtaşi, atunci sunteţi
fii nelegitimi şi nu fii
(adevăraţi).
9. Apoi, dacă am avut pe
părinţii noştri trupeşti, care
să ne certe, şi i-am respectat,
nu ne vom supune oare
cu mult mai mult Tatălui
duhurilor, ca să trăim?
10. Căci aceia ne certau
pentru puţine zile, după
cum socoteau ei, dar acesta
(ne ceartă) spre folos, ca
să ne împărtăşim din sfinţenia
lui.
11. Orice certare pare
în adevăr, pentru timpul
de faţă, a fi nu spre
bucurie, ci spre mâhnire,
dar pe urmă aduce celor
încercaţi cu ea roadă paşnică
a dreptăţii.
12. De aceea «îndreptaţi
mâinile cele obosite şi genunchii
cei slăbiţi».
13. Şi «faceţi cărări drepte
pentru picioarele» voastre,
ca să nu se abată ceea
ce este şchiop, ci mai de
grabă să se vindece.
14. Căutaţi pacea cu toţi
şi sfinţenia, fără care nimeni
nu va vedea pe Domnul,
15. Luând seama ca să
nu se lipsească cineva de
harul lui Dumnezeu, «ca nu
cumva odrăslind vreo rădăcină
a amărăciunii să vă
turbure» şi prin aceasta
să se molipsească mulţi;
16. Ca să nu fie cineva
desfrânat sau întinat ca
Esau, care pentru o singură
mâncare şi-a dat dreptul
său de întâiu-născut;
17. Căci ştiţi că şi după
aceea, vrând să moştenească
binecuvântarea, a fost
înlăturat — căci n'a aflat

loc pentru o schimbare de
hotărîre, — deşi o cerea
(binecuvântarea) cu lacrimi.
18. Pentrucă nu v'aţi apropiat
de un munte ce se
putea pipăi şi de focul ce
ardea şi de nor întunecos
şi de întunerec şi de furtună,
19. Şi de sunet de trâmbiţă
şi de glas de cuvinte,
la care cei ce l-au auzit
s'au rugat ca să nu li se
mai adauge vreun cuvânt;
20. Căci nu puteau suferi
ceea ce li se poruncea:
«Chiar fiară de s'ar atinge
de munte, se va ucide cu
pietre».
21. Şi — aşa de înfricoşată
era arătarea, — că
Moise a zis: Sunt înspăimântat
şi mă cutremur, —
22. Ci v'aţi apropiat de
muntele Sion şi de cetatea
Dumnezeului celui viu, de
Ierusalimul cel ceresc şi de
zeci de mii de îngeri,
23. De adunarea sărbătorească
şi de Biserica
celor întâi-născuţi, care
sunt înscrişi în ceruri, şi
de Dumnezeu, Judecătorul
tuturor, şi de duhurile drepţilor
celor desăvârşiţi
24. Şi de Iisus, mijlocitorul
unui nou testament,
şi de un sânge al stropirii,
care grăieşte mai bine
decât cel al lui Abel.
25. Vedeţi să nu vă lepădaţi
de cel ce grăieşte.
Căci dacă n'au scăpat (de
pedeapsă) aceia, lepădându-se
de cel ce le da ştire
de sus pe pământ, cu mult
mai vârtos (nu vom scăpa)
noi, întorcându-ne dela cel
(ce vorbeşte) din cer.
26. Al cărui glas a cutremurat
atunci pământul,
iar acum a făgăduit, zicând:
«Incă odată voiu clătina
nu numai pământul,
ci şi cerul».
27. Zicând «încă odată»,
arată schimbarea celor ce
sunt clătinate, ca a unor
lucruri făcute, ca să rămână
cele ce nu sunt clătinate.
28. De aceea, primind
împărăţie neclintită, să aducem
mulţumire, prin care
să slujim lui Dumnezeu întru
bună plăcere, cu respect
şi cu cucernicie,
29. Căci şi «Dumnezeul
nostru este foc mistuitor».

Indemn la vieaţă creştinească şi la credinţă curată.

13 1. Iubirea de fraţi
să rămână,
2. Iubirea de străini să
nu o uitaţi, căci prin ea
unii, fără să ştie, au primit
oaspeţi pe îngeri.
3. Aduceţi-vă aminte de
cei puşi în lanţuri, ca şi
cum aţi fi legaţi şi voi
împreună cu ei, de cei care
îndură rele, ca unii ce sunteţi
şi voi în trup.
4. Cinstită să fie nunta
întru toate şi patul neîntinat,
iar pe desfrânaţi şi

pe preacurvari îi va judeca Dumnezeu.

5. Purtarea să vă fie fără iubire de argint, îndestulându-vă cu cele ce aveți; căci el însuși a zis: «Nu te voiu lăsa, nici nu te voiu părăsi»;

6. Așa că avem curaj să zicem: «Domnul îmi este ajutor și nu mă voiu teme. Ce-mi va face mie omul?»

7. Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu, la al căror sfârșit al purtării privind, să le urmați credința.

8. Iisus Hristos este același ieri și astăzi și în veci.

9. Nu vă lăsați ademeniți de învățături felurite și străine; căci este bine ca inima să se întărească prin har, nu prin mâncări, din care n'au avut folos cei ce au umblat cu ele.

10. Avem un altar, dela care n'au drept să mănânce cei care slujesc cortului,

11. Pentrucă trupurile animalelor, al căror sânge este adus pentru păcate prin arhiereu în Sfânta (Sfintelor), se ard afară din tabără.

12. De aceea și Iisus, ca să sfințească poporul prin sângele său, a pătimit afară din poartă.

13. Să ieșim deci la el, afară din tabără, purtând ocara lui,

14. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci căutăm pe cea care va să fie.

15. Prin el așa dar să aducem lui Dumnezeu totdeauna jertfă de laudă, adecă roada buzelor care mărturisesc numele lui.

16. Și să nu uitați facerea de bine și dărnicia, pentrucă în jertfe ca acestea găsește plăcere Dumnezeu.

17. Ascultați de mai-marii voștri și supuneți-vă, căci ei privegheează pentru sufletele voastre, ca unii care vor da seama de ele, — ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, căci aceasta nu vă este de folos.

18. Rugați-vă pentru noi, căci suntem încredințați că avem bun cuget, voind să ne purtăm bine întru toate.

19. Și mai mult vă rog să faceți aceasta, ca să vă fiu dat înapoi mai curând.

20. Iar Dumnezeul păcii, care a sculat din morți pe Domnul nostru Iisus, păstorul cel mare al oilor, prin sângele unui testament veșnic,

21. Să vă desăvârșească în tot lucrul bun, ca să faceți voia lui, lucrând ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos, căruia

fie slava în vecii vecilor. Amin.

22. Vă rog, fraților, îngăduiți acest cuvânt de îndemnare, căci v'am scris pe scurt.

23. Să știți că i s'a dat drumul fratelui Timotei, cu care, de va veni mai curând, vă voiu vedea.

24. Îmbrățișați pe toți mai-marii voștri și pe toți sfinții. Vă îmbrățișază cei din Italia.

25. Harul fie cu voi toți, Amin.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

Folosul ispitelor. Avuțiile sunt trecătoare. Ispitele spre rele nu sunt dela Dumnezeu. Sfaturi împotriva mâniei. Învățături despre adevărata slujire de Dumnezeu.

1

1. Iacov, robul lui Dumnezeu și al Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sunt în risipire, bucurie.

2. Toată bucuria să aveți, frații mei, când cădeți în multe feluri de ispite,

3. Știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare;

4. Iar răbdarea să aibă lucrul desăvârșit, ca să fiți desăvârșiți și întregi și fără vreo lipsă.

5. Și de este cineva din voi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, carele dă tuturor deadreptul și nu înfruntează, și i se va da;

6. Dar să ceară cu credință, nicidecum îndoindu-se, pentrucă cel ce se îndoiește este asemenea valului mării care se aruncă și se învălue de vânturi.

7. Să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul.

8. Bărbatul îndoielnic, nestatornic este în toate căile sale,

9. Iar fratele smerit să se laude cu înălțimea sa

10. Și cel bogat cu smerenia sa, căci va trece ca floarea ierbii.

11. Căci a răsărit soarele cu arșița și a uscat iarba și floarea ei a căzut și frumusețea feței a pierit; așa se va veșteji și bogatul în alergăturile sale.

12. Fericit bărbatul care rabdă ispita, căci fiind încercat, va lua cununa vieții,

pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-l iubesc pe el.

13. Nimeni, fiind ispitit, să nu zică: Dela Dumnezeu sunt ispitit; căci Dumnezeu nu este ispitit de rele şi el pe nimeni nu ispiteşte,

14. Ci fiecare se ispiteşte fiind tras şi amăgit de pofta sa.

15. După aceea, pofta zămislind, naşte păcat, iar păcatul săvârşindu-se, naşte moarte.

16. Nu vă înşelaţi, fraţii mei iubiţi.

17. Orice dare bună şi orice dar desăvârşit de sus este, coborîndu-se dela Părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. După voia sa ne-a născut prin cuvântul adevărului, ca să fim începătură făpturilor lui.

19. Drept aceea, iubiţii mei fraţi, să fie tot omul grabnic la ascultat şi zăbavnic la grăit, zăbavnic la mânie,

20. Căci mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

21. Pentru aceea lepădând toată spurcăciunea şi prisosinţa răutăţii, primiţi cu blândeţe cuvântul sădit în voi, care poate să mântuiască sufletele voastre

22. Şi fiţi împlinitorii cuvântului, iar nu numai ascultătorii lui, amăgindu-vă pe voi înşivă.

23. Pentrucă de este cineva ascultător al cuvântului şi nu împlinitor, acesta este asemenea omului care priveşte în oglindă faţa firii sale,

24. Căci s'a privit pe sine şi s'a dus şi îndată a uitat ce fel era;

25. Iar cel ce priveşte în legea desăvârşită a slobozeniei şi rămâne în ea, nu ca ascultător uituc făcându-se, ci împlinitor al lucrului, acesta fericit va fi în fapta sa.

26. De se pare cuiva între voi că este cucernic şi nu îşi înfrânează limba, ci îşi înşală inima, acestuia zadarnică îi este bunacredinţă.

27. Cucernicia curată şi nespurcată înaintea lui Dumnezeu şi a Tatălui aceasta este: A cerceta pe cei sărmani şi pe văduve în necazul lor şi a se păzi pe sine neîntinat de lume.

Să nu dispreţuim pe săraci. Iubirea aproapelui este împlinirea legii. Milostenia. Credinţa să fie unită cu faptele. Avraam şi Rahav.

2 1. Fraţii mei, nu cu căutare la faţă să aveţi credinţa Domnului nostru Iisus Hristos, Domnul slavei,

2. Căci de va intra în adunarea voastră un om având inel de aur şi haină luminoasă şi va intra şi un sărac cu haină murdară

3. Şi veţi căuta la cel ce poartă haina luminoasă şi veţi zice: Tu şezi aici bine, şi săracului îi veţi zice: Tu stăi acolo, sau şezi aici subt aşternutul picioarelor mele,

4. N'aţi făcut deosebire între voi şi nu v'aţi făcut judecători cu gânduri rele?

5. Ascultaţi, iubiţii mei fraţi, au nu a ales Dumnezeu pe săracii lumii acesteia, ca să fie bogaţi în credinţă şi moştenitori ai împărăţiei, pe care a făgăduit-o celor ce îl iubesc pe el?

6. Iar voi aţi necinstit pe cel sărac. Au nu bogaţii vă asupresc şi vă târăsc la judecăţi?

7. Au nu ei hulesc numele bun care s'a chemat peste voi?

8. Dacă împliniţi legea împărătească după Scriptură: «Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi», bine faceţi;

9. Iar de căutaţi la faţă, păcat faceţi şi sunteţi mustraţi de lege ca nişte călcători de lege.

10. Căci oricine va păzi toată legea şi va călca o singură poruncă, s'a făcut vinovat de toate;

11. Căci cel ce a zis: Să nu fii desfrânat, a zis şi: Să nu ucizi. Şi de nu eşti desfrânat, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege.

12. Aşa să grăiţi şi aşa să faceţi, ca unii ce aveţi să fiţi judecaţi prin legea slobozeniei.

13. Căci judecata este fără de milă pentru cel ce nu face milă şi mila biruește la judecată.

14. Ce folos este, fraţii mei, de ar zice cineva că are credinţă, iar fapte nu are? Au poate credinţa să-l mântuiască?

15. Căci de vor fi fratele sau sora goi şi lipsiţi de hrana de toate zilele,

16. Şi le va zice cineva din voi: Mergeţi cu pace, încălziţi-vă şi vă săturaţi, şi nu le-ar da cele de trebuinţă trupului, ce folos ar fi?

17. Aşa şi credinţa, dacă nu are fapte, este moartă în ea însăşi.

18. Dar va zice cineva: Tu ai credinţă, iar eu am fapte; arată-mi credinţa ta fără fapte, şi eu îţi voiu arăta credinţa mea din faptele mele.

19. Tu crezi că Dumnezeu este unul; bine faci, dar şi dracii cred şi se cutremură.

20. Voieşti dar să înţelegi, om deşert, că credinţa fără de fapte este moartă?

21. Avraam, părintele nostru, au nu din fapte s'a

îndreptat, suind pe Isaac fiul său pe jertfelnic?

22. Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și din fapte s'a desăvârșit credința?

23. Și s'a împlinit Scriptura care zice: «Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit lui spre îndreptățire» și «prieten lui Dumnezeu» s'a chemat.

24. Vedeți că din fapte este îndreptățit omul și nu numai din credință.

25. Asemenea și păcătoasa Rahav, au nu din fapte s'a îndreptățit, primind pe vestitori și pe altă cale scoțându-i?

26. Căci precum trupul fără de suflet este mort, așa și credința fără de fapte moartă este.

Infrânarea limbii. Adevărata înțelepciune.

3 1. Nu vă faceți mulți învățători, frații mei, știind că noi, învățătorii, mai mare osândă vom lua,

2. Pentrucă toți greșim mult. Dacă nu greșește cineva în cuvânt, acela este bărbat desăvârșit, în stare să înfrâneze și tot trupul.

3. Dacă dar noi punem zăbale în gura cailor, ca să ni-i supunem, ducem după noi trupul lor întreg.

4. Iată și corăbiile, oricât sunt de mari și împinse de vânturi iuți, sunt duse de o cârmă foarte mică încotro hotărăște voința cârmaciului.

5. Așa și limba, mic mădular este, dar cu mari lucruri se fălește! Iată puțin foc câtă materie aprinde!

6. Foc este și limba, lume a fără-de-legii! Limba își are locul între mădularele noastre, dar spurcă tot trupul și aprinde roata vieții, aprinsă fiind și ea de flăcările gheenei,

7. Pentrucă orice fire de fiare și de pasări, de târâtoare și de vietăți din mare se domolește și s'a domolit de firea omenească,

8. Dar limba nimeni dintre oameni n'o poate domoli! Ea este rău neînfrânat, plină de venin aducător de moarte.

9. Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Din aceeași gură ies binecuvântarea și blestemul. Nu trebue, frații mei, să fie acestea așa.

11. Oare izvorul din aceeași vână lasă să curgă și apa dulce și cea amară?

12. Poate smochinul, fraților, să facă măsline, sau vița de vie să facă smochine? Tot așa, izvorul sărat nu poate da apă dulce.

13. Cine este, între voi, înțelept și priceput? Să-și arate, din buna-i purtare,

faptele lui, în blândețea înțelepciunii;

14. Iar dacă aveți râvnire amară și zavistie în inima voastră, nu vă lăudați, nici nu mințiți împotriva adevărului.

15. Înțelepciunea aceasta nu vine, de sus, ci este pământească, trupească, drăcească.

16. Pentrucă unde este pismă și zavistie, acolo este neorânduială și orice lucru rău,

17. Iar înțelepciunea de sus întâi este curată, apoi pașnică, îngăduitoare, supusă, plină de milă și de roade bune, neîndoielnică și nefățarnică.

18. Și roada dreptății se seamănă în pace de cei ce lucrează pacea.

Să fugim de plăcerile deșarte. Impotriva bârfitorilor și a celor îngâmfați.

4 1. De unde sunt războaiele și de unde luptele dintre voi? Nu oare de aici: din poftele voastre care se luptă în mădularele voastre?

2. Poftiți și nu aveți ce poftiți; ucideți și pismuiți și nu puteți dobândi ce doriți; vă luptați și vă războiți și nu aveți ce râvniți, pentrucă nu cereți.

3. Cereți și nu primiți, pentrucă cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre,

4. Desfrânaților! Nu știți că prietenia lumii este dușmănie față de Dumnezeu? Deci, cine va voi să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș lui Dumnezeu.

5. Sau vi se pare că în deșert grăiește Scriptura: «Duhul, care sălășluește în noi, ne poftește spre zavistie»?

6. Nu, ci mai mare dar dă. Pentru aceea zice: «Dumnezeu stă împotriva celor mândri, iar celor smeriți le dă har».

7. Supuneți-vă, deci, lui Dumnezeu, împotriviți-vă diavolului și el va fugi dela voi.

8. Apropiați-vă de Dumnezeu și se va apropia și el de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, îndoielnicilor.

9. Pătrundeți-vă de durere și întristați-vă și vă jeliți. Râsul vostru să se întoarcă în plâns și bucuria voastră în întristare.

10. Smeriți-vă înaintea Domnului și el vă va înălța.

11. Nu vă grăiți de rău unul pe altul, fraților. Cel ce grăiește de rău pe fratele său, ori judecă pe fratele său, grăiește de rău legea și judecă legea; iar dacă judeci legea, nu ești împlinitor al legii, ci judecător.

12. Unul este legiuitorul și judecătorul: Cel ce poa-

te să mântuiască şi să piar-
dă, iar tu cine eşti, care ju-
deci pe aproapele?
13. Ei bine, acum, cei
care ziceţi: Astăzi sau
mâine vom merge în ceta-
tea cutare şi vom sta acolo
un an şi vom face negoţ şi
vom câştiga,
14. Voi care nu ştiţi ce
se va întâmpla mâine, căci
ce este vieaţa voastră? A-
bur sunteţi, care se arată o
clipită şi după aceea piere.
15. In loc să ziceţi: Da-
că Domnul voieşte, vom trăi
şi vom face aceasta sau a-
ceea;
16. Dar acum vă lăudaţi
în trufia voastră. Orice
laudă de acest fel este rea.
17. Deci, cine ştie să
facă bine şi nu face, pă-
cat are.

Sfaturi către cei avuţi. Răbdarea nedreptăţii. Să nu jurăm. Ingrijirea de bolnavi.

5 1. Ei bine, acum, bogaţi-
lor, plângeţi şi vă tân-
guiţi de necazurile, ce vor
să vină asupra voastră.
2. Bogăţia voastră a pu-
trezit şi hainele voastre
le-au mâncat moliile.
3. Aurul vostru şi argin-
tul au ruginit şi rugina lor
va fi mărturie împotriva
voastră şi va mânca trupu-
rile voastre, ca focul. Aţi
strâns comori în zilele de
apoi!
4. Iată, plata lucrătorilor
care au secerat ţarinele voa-
stre, pe care voi aţi oprit-o,
strigă, şi strigătele seceră-
torilor au intrat în urechi-
le Domnului Savaot.
5. V'aţi desfătat pe pă-
mânt şi v'aţi desmierdat,
hrănit-aţi inimile voastre
în ziua înjunghierii.
6. Osândit-aţi, omorît-
aţi pe cel drept, el nu vi
se împotriveşte.
7. Deci, fiţi îndelung răb-
dători, fraţilor, până la
venirea Domnului. Iată,
plugarul aşteaptă roada
scumpă a pământului, în-
delung răbdând, până ce
primeşte ploaia timpurie şi
târzie.
8. Răbdaţi, dar, şi voi în-
delung şi întăriţi-vă inimi-
le, căci venirea Domnului
s'a apropiat.
9. Nu vă plângeţi, fra-
ţilor, unul împotriva altuia,
ca să nu fiţi judecaţi; ia-
tă, judecătorul stă înaintea
uşilor.
10. Luaţi, fraţilor, ca
pildă de suferinţă şi de
îndelungă-răbdare pe proo-
rocii, care au grăit în nu-
mele Domnului.
11. Iată, fericim pe cei
ce au răbdat: de răbdarea
lui Iov aţi auzit şi sfârşitul
lui dela Domnul aţi văzut,
căci mult milostiv este Dom-
nul şi îndurător.
12. Iar înainte de toate,
fraţii mei, să nu vă juraţi
nici pe cer, nici pe pă-
mânt, nici cu orice alt ju

rământ, ci să vă fie vouă
ce este aşa, aşa, şi ce este
nu, nu, ca să nu cădeţi în
osândă.
13. Suferă cineva dintre
voi? Să se roage. Este ci-
neva cu inimă bună? Să
cânte psalmi.
14. Este cineva bolnav
între voi? Să cheme pe
preoţii Bisericii şi să se
roage pentru el, ungându-l
cu untdelemn în numele
Domnului
15. Şi rugăciunea credin-
ţei va mântui pe cel bol-
nav şi-l va ridica Domnul
şi de va fi făcut păcate
i se vor ierta.
16. Mărturisiţi-vă unul
altuia păcatele şi vă rugaţi
unul pentru altul, ca să
vă vindecaţi, că mult poate
rugăciunea stăruitoare a
dreptului.
17. Ilie era om aseme-
nea nouă în slăbiciuni şi
cu rugăciune s'a rugat să
nu plouă şi n'a plouat pe
pământ trei ani şi şase
luni
18. Şi iarăşi s'a rugat
şi cerul a dat ploaie şi pă-
mântul a odrăslit roada sa.
19. Fraţii mei, de se va
rătăci cineva din voi de-
la adevăr şi-l va întoarce
cineva,
20. Să ştie că, cel ce a
întors pe păcătos dela ră-
tăcirea căii lui, îşi va mân-
tui sufletul de moarte şi
va acoperi mulţime de pă-
cate.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Hristos este mântuirea şi nădejdea noastră. Credinţa mântuitoare a fost vestită de prooroci. Indemnuri la vieaţă sfântă.

1 1. Petru, apostol al
lui Iisus Hristos, celor
ce trăiesc risipiţi printre
străini, în Pont, în Galatia,
în Capadocia, în Asia şi în
Bitinia,
2. Aleşi după preştiinţa
lui Dumnezeu-Tatăl întru
sfinţenia Duhului, spre a-
scultare şi stropirea cu sân-
gele lui Iisus Hristos: har
vouă şi pacea să se înmul-
ţească!
3. Binecuvântat fie Dum-
nezeu şi Tatăl Domnului
nostru Iisus Hristos, ca-
rele, după mare mila sa,
prin învierea lui Iisus Hri-
stos din morţi, ne-a născut
din nou, spre nădejde vie,
4. Spre moştenire ne-
stricăcioasă şi neîntinată

şi neveştejită, păstrată în
ceruri pentru voi,
5. Cei păziţi cu puterea
lui Dumnezeu, prin credin-
ţă, spre mântuire, gata să
se dea pe faţă în vremea
de apoi,
6. In care vă bucuraţi,
cu toate că trebue acum
să fiţi întristaţi câtva timp
de multe feluri de ispite,
7. Pentru ca lămurirea
credinţei voastre, cea cu
mult mai scumpă decât
aurul pieritor — dar lă-
murit prin foc — să vă
fie spre laudă, mărire şi
cinste, la arătarea lui Ii-
sus Hristos,
8. Pe care nevăzându-l,
îl iubiţi, în care credeţi şi
vă bucuraţi cu bucurie ne-
grăită şi prea mărită, fără
să-l vedeţi acum,
9. Dobândind preţul cre-
dinţei voastre, adică mân-
tuirea sufletelor.
10. Mântuire despre care
au căutat şi au cercetat
proorocii, care au prooro-
cit despre harul ce avea să
vină la voi,
11. Cercetând în care şi
în ce fel de vreme le arăta
Duhul lui Hristos, lucrând
în ei, când le mărturisea
de mai 'nainte despre pa-
timile lui Hristos şi despre
măririle cele de după ele.
12. Cărora s'a descope-
rit, că nu pentru ei, ci pen-
tru voi slujeau acestea,
care acum vi s'au vestit
— prin cei ce, întru Du-
hul Sfânt trimis din cer,
v'au propoveduit Evanghe-
lia — spre care şi îngerii
doresc să privească.
13. Pentru aceea, încin-
gând coapsele cugetului vo
stru, fiţi treji şi nădăj-
duiţi desăvârşit în harul
ce vi se va aduce, la ară-
tarea lui Iisus Hristos.
14. Ca fii ascultători, nu
vă potriviţi poftelor de mai
'nainte, din timpul neştiin-
ţei voastre,
15. Ci, după Sfântul ca-
rele v'a chemat, fiţi şi voi
sfinţi în toată purtarea
voastră,
16. Căci scris este: «Fiţi
sfinţi, pentrucă eu sunt
sfânt».
17. Şi dacă chemaţi Tată
pe cel ce judecă cu nepăr-
tinire pe fiecare după lu-
crul său, petreceţi în frică
zilele vremelniciei voastre,
18. Ştiind că nu cu lu-
cruri stricăcioase, cu argint
sau cu aur, aţi fost răscum-
păraţi din vieaţa voastră
deşartă, pe care o aveţi de-
la părinţi,
19. Ci cu scumpul sânge
al lui Hristos, ca al unui
miel nevinovat şi neprihă-
nit,
20. Care a fost cunoscut
mai 'nainte de întemeierea
lumii, dar a fost arătat,
în anii cei mai de apoi,
pentru voi,
21. Cei ce aţi crezut în
Dumnezeu, care l-a înviat
din morţi şi i-a dat mărire,

încât credinţa voastră şi
nădejdea să vă fie în Dum-
nezeu.
22. Curăţindu-vă sufle-
tele prin ascultarea de a-
devăr spre nefăţarnică iu-
bire de fraţi, iubiţi-vă unul
pe altul, din inimă, cu toa-
tă stăruinţa,
23. Fiind născuţi a doua
oară, nu din sământă stri-
căcioasă, ci nestricăcioasă,
prin cuvântul lui Dumne-
zeu cel viu, care rămâne
în veac,
24. Pentrucă orice trup
este ca iarba şi toată mă-
rirea ei ca floarea ierbii:
când se usucă iarba, cade
şi floarea,
25. Iar cuvântul Domnu-
lui rămâne în veac şi ace-
sta este cuvântul, ce vi s'a
binevestit.

Hristos este piatra din capul unghiului, iar voi pietre vii. Supunerea către stăpâniri. Datoriile slugilor. Pilda lui Hristos.

2 1. Deci, lepădând toată
răutatea şi tot vicleşu-
gul şi făţărniciile şi pis-
mele şi toate clevetirile,
2. Ca nişte prunci de cu-
rând născuţi, să doriţi lap-
tele duhovnicesc şi neprefă-
cut, ca prin el să creşteţi
spre mântuire,
3. De vreme ce aţi gu-
stat şi aţi văzut că bun
este Domnul.
4. Apropiaţi-vă de el,
piatra cea vie, de oameni
cu adevărat neluată în sea-
mă, dar aleasă şi de preţ
la Dumnezeu.
5. Şi voi înşivă, ca ni-
şte pietre vii, faceţi-vă voi
înşivă pe voi casă duhovni-
cească, preoţie sfântă, ca
să aduceţi jertfe duhovni-
ceşti, bine plăcute lui Dum-
nezeu, prin Iisus Hristos,
6. Pentrucă scris este în
Scriptură: «Iată, pun în
Sion piatră cap de unghiu,
aleasă, de mare preţ, şi cel
ce va crede în ea nu se va
ruşina».
7. Deci, pentru voi care
credeţi, piatra e de mare
preţ, iar pentru cei ce nu
cred, este piatra pe care
n'au luat-o în seamă zidi-
torii; aceasta a ajuns să
fie cap de unghiu
8. Şi piatră de poticnire
şi stâncă de sminteală, de
care se poticnesc, pentrucă
n'au dat ascultare cuvân-
tului, spre care au şi fost
puşi,
9. Dar voi sunteţi semin-
ţie aleasă, preoţie împără-
tească, neam sfânt, popor
agonisit (de Dumnezeu), ca
să vestiţi în lume bună-
tăţile celui ce v'a chemat
din întuneric la lumina sa
cea minunată,
10. Voi care odinioară
nu eraţi popor, iar acum
sunteţi poporul lui Dumne-
zeu, voi care odinioară
n'aveaţi parte de milă, iar
acum sunteţi miluiţi.

11. Iubiților, vă rog, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele trupești, care se războiesc împotriva sufletului.

12. Purtați-vă cu cinste între păgâni, ca — de unde acum vă bârfesc ca pe niște făcători de rele — privind mai de aproape faptele voastre cele bune, să preamărească pe Dumnezeu, în ziua cercetării.

13. Supuneți-vă, pentru Domnul, oricărei stăpâniri omenești, fie împăratului, fiindcă este înalt stăpânitor,

14. Fie dregătorilor, ca unor trimiși de el, spre pedepsirea făcătorilor de rele și spre lauda făcătorilor de bine,

15. Că așa este voia lui Dumnezeu, ca voi, bine făcând, să închideți gura celor fără cunoștință și fără minte.

16. Trăiți ca oameni slobozi, dar nu ca și cum ați avea slobozirea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu.

17. Dați tuturor cinste, iubiți frăția, temeți-vă de Dumnezeu, cinstiți pe împărat.

18. Slugilor, supuneți-vă stăpânilor voștri cu toată frica, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor suciți,

19. Căci este lucru plăcut lui Dumnezeu, ca să sufere cineva întristări, pe nedrept, cu gândul la el;

20. Căci, ce laudă este, dacă, pentru greșală, primiți bătaie? Iar dacă, pentru binele făcut, pătimiți și răbdați, aceasta este plăcut lui Dumnezeu;

21. Căci spre aceasta ați fost chemați, că și Hristos a pătimit pentru voi, lăsându-vă pildă, ca să pășiți pe urmele lui,

22. «Carele păcat n'a făcut, nici nu s'a aflat vicleșug în gura lui»,

23. Și care, ocărît fiind, nu răspundea cu ocară, pătimind, nu amenința, ci lăsa în seama Celui ce judecă cu dreptate.

24. El a purtat păcatele noastre în trupul său, pe lemn, pentru ca noi, murind păcatelor, să viețuim dreptății, cu a cărui rană v'ați vindecat,

25. Pentrucă erați ca niște oi rătăcite, dar acum v'ați întors la păstorul și veghetorul sufletelor voastre.

Sfaturi către soți. Indemnuri spre dragoste și blândețe. Suferința Domnului și coborîrea lui în iad. Puterea botezului.

3 1. Asemenea și voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, pentru ca chiar dacă unii nu se pleacă cuvântului, să fie câștigați prin purtarea femeilor lor, fără propoveduire,

2. Văzând de aproape vieața voastră curată și plină de sfială.

3. Podoaba voastră să nu fie cea dinafară — ca împletirea părului, ca punerea podoabelor de aur și ca îmbrăcarea hainelor scumpe —

4. Ci omul cel tainic al inimii în nestricăcioasa podoabă a duhului blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5. Căci așa se împodobeau odinioară și sfintele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, supunându-se bărbaților lor,

6. Precum Sara asculta de Avraam și-l numea domnul său, — ale cărei fiice sunteți, dacă faceți bine și nu vă temeți de nimic.

7. Voi, bărbaților, de asemenea, trăiți înțelepțește cu femeile voastre, fiind făpturi mai slabe, și dați-le cinste, ca unor împreună moștenitoare cu voi ale vieții harice, așa încât rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.

8. In sfârșit, fiți toți într'un gând, împreună-pătimitori, iubitori de frați, îndurați, smeriți,

9. Nerăsplătind răul cu rău sau ocara cu ocară, ci dimpotrivă binecuvântând, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

10. Căci, «cine voiește să iubească vieața și să vadă zile bune, să-și oprească limba dela rău și buzele dela grăirea de vicleșug,

11. Să se ferească de rău și să facă bine, să caute pacea și s'o urmeze.»

12. Căci «ochii Domnului sunt peste cei drepți și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului este asupra celor ce fac rele.»

13. Și cine vă va face vouă rău, dacă sunteți râvnitori ai binelui?

14. Dar de veți și pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. «Iar de urgia lor să nu vă temeți, nici să nu vă turburați,

15. Ci pe Domnul» — pe Hristos — «să-l sfințiți în inimile voastre» și să fiți totdeauna gata de răspuns oricui vă cere socoteală de nădejdea voastră, însă cu blândețe și cu frică,

16. Având cuget curat, ca, în ceea ce sunteți clevetiți ca niște făcători de rele, să rămână de rușine cei ce grăiesc de rău purtarea voastră cea bună întru Hristos,

17. Căci mai bine este — dacă așa este voia lui Dumnezeu — să pătimiți făcând cele bune, decât făcând cele rele,

18. Că și Hristos a suferit odată moartea pentru păcate, el cel drept pentru

cei nedrepți, ca să ne aducă la Dumnezeu, omorît fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul,
19. Cu care s'a coborît și a propoveduit și duhurilor ținute în închisoare,
20. Care fuseseră neascultătoare altădată, când îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, și se pregătea corabia în care puține suflete, anume opt, s'au mântuit prin apă,
21. A cărei închipuire, botezul, vă mântuește și pe voi acum, nu ca ștergere a necurăției trupului, ci ca rugăminte către Dumnezeu pentru (un) cuget bun, prin învierea lui Iisus Hristos,
22. Care, suindu-se la cer, este de-a-dreapta lui Dumnezeu, și i se supun îngerii și stăpâniile și puterile.

Indemnuri către o nouă vieață. Mângâieri în prigoane.

4 1. Așa dar, fiindcă Hristos a pătimit cu trupul, înarmați-vă și voi cu gândul acesta, că cine a suferit cu trupul, încetează de a mai păcătui,
2. Ca să nu mai trăiască — vremea ce mai are de trăit în trup — după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.
3. Destul este că în vremurile trecute ați făcut voia păgânilor, umblând în desfrânări, în pofte, în beții, în îmbuibare de mâncare și de băutură și în neiertate slujiri idolești.
4. De aceea se miră păgânii că nu mai alergați cu ei în aceeași revărsare a desfrâului și vă hulesc,
5. Ei care își vor da seama înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții,
6. Căci spre aceasta s'a binevestit și morților, ca să fie judecați ca oameni, după trup, dar să viețuiască după Dumnezeu, cu duhul.
7. Iar sfârșitul tuturor s'a apropiat; fiți dar înțelepți și priveghiați în rugăciuni,
8. Iar mai presus de toate, să aveți dragoste fierbinte unii către alții, pentrucă «dragostea acopere mulțime de păcate».
9. Fiți primitori de oaspeți unii față de alții, fără cârtire.
10. Cu darul pe care l-a primit fiecare, slujiți altora, ca niște iconomi ai harului cel de multe feluri al lui Dumnezeu.
11. De vorbește cineva, să spună cuvinte ca ale lui Dumnezeu; dacă slujește cineva, slujba lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toate să se mărească

Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia îi este mărirea și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.
12. Iubiților, nu vă mirați de focul aprins între voi, spre cercare, ca și cum vi s'ar întâmpla ceva străin,
13. Ci, întru cât sunteți părtași la suferințele lui Hristos, bucurați-vă, pentru ca și la descoperirea măririi lui să vă bucurați, veselindu-vă.
14. De sunteți ocărîți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci duhul măririi și al lui Dumnezeu odihnește peste voi; după aceia se hulește, iar după voi se proslăvește.
15. Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca fur, sau ca făcător de rele, sau ca râvnitor de lucruri străine,
16. Iar de sufere ca creștin, să nu se rușineze, ci să preamărească pe Dumnezeu, pentru numele acesta,
17. Căci este vremea ca să înceapă judecata dela casa lui Dumnezeu. Și dacă începe întâi dela noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?
18. Și «dacă dreptul abia se mântuește, ce se va face necredinciosul și păcătosul?»
19. Incât și cei ce sufăr după voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, prin facerea de bine.

Datoriile preoților și ale credincioșilor. Indemnuri la umilință și la priveghere. Urări de bine și închinăciuni.

5 1. Pe preoții voștri sufletești îi rog — ca unul ce sunt împreună preot și martor al patimilor lui Hristos și părtaș al măririi ce va să se descopere —:
2. Păstoriți turma lui Dumnezeu, care vi s'a încredințat, veghind asupra ei, nu cu silnicie, ci de bună voie, după Dumnezeu, nu pentru câștig urît, ci din dragoste,
3. Nu ca stăpâni ai păstoriților, ci pilde făcându-vă turmei.
4. Și când se va arăta Mai-marele păstorilor, veți lua cununa măririi cea neveștejită.
5. Asemenea și voi, cei mai tineri, supuneți-vă preoților și toți, unii față de alții, îmbrăcați-vă în smerenie, pentrucă «Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har».
6. Smeriți-vă deci sub mâna cea tare a lui Dum-

nezeu, ca să vă înalțe la timpul cuvenit,

7. Lăsați-i lui toată grija voastră, căci el are grijă de voi.

8. Fiți treji, priveghiați, căci protivnicul vostru, diavolul, răcnind ca un leu, umblă, căutând pe cine să înghită,

9. Căruia stați-i împotrivă, tari în credință, știind că aceleași suferințe îndură frații voștri în lume.

10. Iar Dumnezeul a tot harul, carele v'a chemat la mărirea sa cea veșnică, în Hristos Iisus, el însuși, vă va duce la desăvârșire, vă va întări, vă va împuternici, vă va întemeia, după ce veți suferi puțină vreme.

11. Lui fie mărirea și puterea în vecii vecilor. Amin.

12. V'am scris aceste puține lucruri, prin Silvan, pe care îl socotesc frate credincios, ca să vă îndemn și să vă mărturisesc că adevăratul har al lui Dumnezeu este acesta, în care stați.

13. Vă îmbrățișează Biserica cea aleasă din Babilon și Marcu fiul meu.

14. Îmbrățișați-vă unul pe altul cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor, celor în Hristos Iisus. Amin.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Scara virtuților creștine. Petru, cel ce a văzut schimbarea la față, își vestește sfârșitul. Cuvântul proorocesc.

1 1. Simon Petru, slujitor și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce — prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos — au dobândit o credință de același preț cu a noastră:

2. Har vouă și pacea să se înmulțească, în cunoștința lui Dumnezeu și a lui Iisus, Domnul nostru.

3. Dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate cele spre vieață și bună cucernicie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat prin a sa mărire și virtute,

4. Prin care el ne-a hărăzit foarte mari și prețioase făgăduințe, ca prin ele să vă faceți părtași dumnezeieștii firi și să scăpați de stricăciunea poftei din lume.

5. Pentru aceasta, punând toată sârguința, adăugați la credința voastră virtutea, iar la virtute cunoștința,

6. La cunoștință înfrânarea, la înfrânare răbdarea, la răbdare evlavia,

7. La evlavie iubirea frățească, iar la iubirea frățească dragostea.

8. Căci dacă aveți acestea și sporesc în voi, ele nu vă vor lăsa nici trândavi, nici sterpi în cunoștința Domnului nostru Iisus Hristos,

9. Căci cine nu are acestea este orb, nevăzând departe și a uitat de curățirea păcatelor lui de demult.

10. Pentru aceea, fraților, siliți-vă cu atât mai vârtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră, căci făcând acestea nu veți greși niciodată,

11. Că așa vi se va da cu bogăție intrarea în veșnica împărăție a Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos.

12. Drept aceea, voiu avea grijă pururea ca să vă aduc aminte de acestea, măcar că le știți și sunteți întăriți în adevărul de față.

13. Socotesc că este drept, câtă vreme sunt în acest

cort, să vă țin treji prin aducerea aminte,

14. Știind că de grabă voiu lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat și Domnul nostru Iisus Hristos.

15. Dar mă voiu sili, ca să puteți și în orice timp, după plecarea mea, să vă aduceți aminte de acestea.

16. Pentrucă nu luându-ne după basme meșteșugite, v'am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea lui, ci fiind înșine văzători ai măririi aceluia,

17. Căci el a primit dela Dumnezeu Tatăl cinste și mărire, când, din înălțimea slavei, glas ca acesta a venit către el: «Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care am binevoit».

18. Și acest glas noi l-am auzit, venind din cer, când eram cu el în muntele cel sfânt,

19. Și avem astfel întărit cuvântul proorocesc, la care bine faceți dacă luați aminte, ca la o făclie ce luminează în loc întunecos, până când se va lumina de ziuă și luceafărul va răsări în inimile voastre.

20. Aceasta mai 'nainte știind, că orice proorocire a Scripturii nu se tâlcuește după socotința fiecăruia,

21. Pentrucă niciodată proorocia nu s'a făcut din voia omului, ci oamenii cei

sfinți ai lui Dumnezeu au grăit, mânați fiind de Duhul Sfânt.

Venirea învățătorilor mincinoși. Pedeapsa ce așteaptă pe desfrânați și pe amăgitori. Păcatul celor ce se leapădă de credință.

2 1. Dar au fost în popor și prooroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și tăgăduind pe stăpânul care i-a răscumpărat, își vor aduce grabnică pieire
2. Și mulți vor urma rătăcirile lor, prin care va fi hulită calea adevărului
3. Și pentru lăcomie, cuvinte amăgitoare vor precupeți cu voi. Dar osânda lor, de mult pregătită, nu zăbovește și pierderea lor nu doarme.
4. Căci, dacă Dumnezeu n'a cruțat pe îngerii care au păcătuit, ci cu lanțurile întunerecului, în tartar legându-i, îi ține spre judecat[illegible]
5. Și n'a cruțat lumea veche, când a adus potopul peste cei fără credință, ci a păstrat numai pe Noe, al optulea propoveduitor al dreptății,
6. Și cetățile Sodomei și Gomorei, osândindu-le la distrugere, le-a prefăcut în cenușă, dându-le ca o pildă nelegiuiților din viitor,
7. Iar pe dreptul Lot, chinuit de petrecerea desfrânată a celor nelegiuiți, l-a izbăvit,
8. Căci dreptul acesta locuind între ei, chinuia sufletul său drept prin ce vedea și auzea, zi cu zi, din faptele lor fără-de-lege,
9. Ceea ce înseamnă că știe Dumnezeu să scape din ispite pe cei credincioși, iar pe cei nedrepți să-i păstreze, ca să fie pedepsiți în ziua judecății
10. Și mai vârtos pe cei ce umblă după trup, în pofte spurcate și disprețuiesc domnia cerească. Îndrăsneți, îngâmfați, ei nu se sfiesc să hulească măririle din cer,
11. Pe când îngerii, deși sunt mai mari în tărie și în putere, nu aduc înaintea Domnului judecată defăimătoare împotriva lor,
12. Aceștia însă, ca niște dobitoace fără minte, făcute din fire pentru vânzare și nimicire, hulind cele ce nu cunosc, vor pieri în stricăciunea lor
13. Și vor lua astfel plata nedreptății, socotind plăcere desfătarea din fiecare zi; ei sunt pete și ocară, făcându-și plăcere să ospăteze cu voi la petrecerile lor,
14. Având ochii plini de desfrânare și nesățioși de păcat, amăgind sufletele nestatornice, având inima

deprinsă cu lăcomia, fii ai blestemului.
15. Părăsind calea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății,
16. Dar a primit mustrare pentru călcarea lui de lege, căci dobitocul fără graiu, grăind cu glas omenesc, a oprit nebunia proorocului.
17. Aceștia sunt izvoare fără apă și neguri purtate de furtună, cărora li se păstrează întunerecul nepătruns în veac,
18. Căci rostind cuvinte trufașe și deșarte, momesc, în poftele trupului cu desfrânări, pe cei care deabia au scăpat de cei ce viețuesc în rătăcire,
19. Le făgăduesc slobozenie, ei înșiși fiind robi stricăciunii, căci de ce este cineva biruit, de aceea este stăpânit.
20. Căci dacă au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și iarăși se încurcă în acestea și sunt biruiți, li s'au făcut cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi,
21. Că mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă dela porunca sfântă dată lor.
22. Cu ei s'a întâmplat adevărul zicătoarei: Câinele se întoarce la vărsătura sa, și: Porcul scăldat vine la noroiul mocirlei.

Arderea lumii și înnoirea ei. Venirea pe neașteptate a lui Hristos. Cerurile cele noi. Greutatea înțelegerii unor locuri din epistolele apostolului Pavel.

3 1. Iubiților, aceasta este acum a doua epistolă pe care v'o scriu. În amândouă caut să trezesc în amintirea voastră dreapta voastră judecată,
2. Ca să vă aduceți aminte de cuvintele cele mai 'nainte grăite de sfinții prooroci și de porunca Domnului și Mântuitorului dată prin apostolii voștri,
3. Aceasta știind mai întâi, că în zilele de apoi, vor veni cu batjocură batjocoritori, care vor umbla după poftele lor
4. Și vor zice: Unde este făgăduința venirii lui? Căci, de când au adormit părinții, toate rămân așa ca dela începutul făpturii,
5. Pentrucă ei voit uită aceasta, că cerurile erau de demult și că pământul s'a închegat din apă și prin apă, la cuvântul Domnului,
6. Prin care lumea de atunci a pierit înnecată de apă.

7. Iar cerurile de acum și pământul sunt ținute prin acelaș cuvânt și păstrate pentru focul din ziua judecății și a pieirii oamenilor necredincioși.

8. Și aceasta una să nu vă rămână ascunsă, iubiților, că o zi, înaintea Domnului, este ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi.

9. Domnul nu întârzie cu făgăduința sa, precum socotesc unii că e întârziere, ci îndelung rabdă pentru voi, nevrând să piară cineva, ci toți să vină la pocăință.

10. Iar ziua Domnului va veni ca un fur. Atunci cerurile vor pieri cu vuiet mare, stihiile, arzând, se vor desface și pământul și lucrurile de pe el vor arde cu totul.

11. Deci, dacă toate acestea se vor desființa, cât de mult se cuvine vouă să umblați în vieață sfântă și în cucernicie,

12. Așteptând și grăbind venirea zilei Domnului, în care cerurile, luând foc, se vor nimici, iar stihiile, aprinse, se vor topi?

13. Dar noi așteptăm, potrivit făgăduințelor lui, ceruri noi și pământ nou, în care locuește dreptatea,

14. Pentru aceea, iubiților, așteptând acestea, sârguiți-vă să fiți aflați de el fără vină, fără prihană, în pace.

15. Și îndelunga-răbdare a Domnului nostru drept mântuire socotind-o, precum v'a scris și iubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui,

16. Cum vorbește despre acestea în toate epistolele sale, în care sunt unele lucruri anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre a lor pierzare.

17. Deci, voi iubiților, știind acestea de mai 'nainte, păziți-vă, ca nu cumva lăsându-vă duși de rătăcirea celor fără-de-lege, să cădeți din întărirea voastră,

18. Ci creșteți întru harul și cunoștința Domnului nostru și Mântuitorului Iisus Hristos. Lui fie mărirea și acum și în ziua veacului. Amin.

ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Mărturie despre cuvântul vieții. Dumnezeu este lumină și ai săi umblă în lumină. Sângele lui Hristos ne curățește de păcat.

1 1. Ce era dela început, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit — despre Cuvântul vieții, (aceea vă vestim),

2. Căci vieața s'a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim vieața de veci, care era la Tatăl și s'a arătat nouă.

3. Ce am văzut și am auzit aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi, iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul său Iisus Hristos.

4. Și acestea vi le scriem, ca bucuria noastră să fie deplină.

5. Și aceasta este vestea pe care am auzit-o dela el și pe care v'o vestim, că Dumnezeu este lumină și niciun întunerec nu este în el.

6. Dacă zicem că avem împărtășire cu el și umblăm în întunerec, mințim și nu lucrăm adevărul;

7. Iar dacă umblăm în lumină, cum el este în lumină, avem împărtășire unul cu altul și sângele lui Iisus, Fiul lui, ne curățește de orice păcat.

8. Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este în noi.

9. Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate.

10. Dacă zicem că n'am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul lui nu este în noi.

Hristos este mijlocitorul nostru către Tatăl și ispășirea noastră. Poruncă să ne iubim unii pe alții. Iubirea lumii. Antihriștii sunt mulți. Mincinos este cine tăgăduește că Iisus este Mesia. Ungerea adevărată.

2 1. Copiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuiți. Și dacă a păcătuit cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.

2. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

3. Și prin aceasta știm

că l-am cunoscut, dacă păzim poruncile lui.

4. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile lui nu le păzeşte, mincinos este şi în el nu este adevărul,

5. Iar cine păzeşte cuvântul lui, în acela, cu adevărat, dragostea lui Dumnezeu este desăvârşită. După aceasta cunoaştem că suntem în el.

6. Cine zice că rămâne în el, dator este, precum a umblat acela şi el aşa să umble.

7. Iubiţilor, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care o aveţi dela început. Porunca cea veche este cuvântul pe care l-aţi auzit.

8. Totuşi, poruncă nouă vă scriu, ceea ce este adevărat în el şi în voi, pentrucă întunerecul se duce şi lumina cea adevărată începe să răsară.

9. Cine zice că este în lumină şi pe fratele său îl urăşte, acela este în întunerec până acum.

10. Cine iubeşte pe fratele său, rămâne în lumină şi sminteală nu este în el,

11. Iar cel ce urăşte pe fratele său este în întunerec şi umblă în întunerec şi nu ştie încotro se duce, pentrucă întunerecul l-a orbit.

12. Vă scriu vouă, copiilor, căci iertate v'au fost păcatele, pentru numele lui.

13. Vă scriu vouă, părinţilor, pentrucă aţi cunoscut pe cel ce este dela început. Vă scriu vouă, tinerilor, fiindcă aţi biruit pe cel viclean. V'am scris, copiilor, pentrucă aţi cunoscut pe Tatăl.

14. V'am scris, părinţilor, fiindcă aţi cunoscut pe cel ce este dela început. V'am scris, tinerilor, căci sunteţi tari şi cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi şi aţi biruit pe cel viclean.

15. Nu iubiţi lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubeşte lumea, iubirea Tatălui nu este în el,

16. Căci tot ce este în lume, adică: pofta trupului şi pofta ochilor şi trufia vieţii, nu este dela Tatăl, ci sunt din lume,

17. Iar lumea se trece şi pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac .

18. Copiii mei, este ceasul de pe urmă şi, precum aţi auzit că vine Antihrist, iar acum mulţi Antihrişti s'au arătat — de aici cunoaştem că este ceasul de pe urmă.

19. Dintre noi au ieşit, dar nu erau dintre noi, căci de-ar fi fost dintre noi, ar fi rămas cu noi, ci ca să se arate că nu sunt toţi dintre noi, de aceea au ieşit,

20. Iar voi aveţi ungere

dela Cel sfânt şi ştiţi toate.

21. V'am scris, nu pentrucă nu ştiţi adevărul, ci pentrucă îl ştiţi şi ştiţi că nicio minciună nu vine din adevăr.

22. Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgădueşte că Iisus este Hristos? Acesta este Antihrist, care tăgădueşte pe Tatăl şi pe Fiul.

23. Oricine tăgădueşte pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturiseşte pe Fiul are şi pe Tatăl.

24. Ceea ce aţi auzit dela început, în voi să rămână. De va rămânea în voi ceea ce aţi auzit dela început, veţi rămânea şi voi în Fiul şi în Tatăl.

25. Şi aceasta este făgăduinţa pe care el ne-a făgăduit-o: Viaţa veşnică.

26. Acestea v'am scris despre cei ce vă amăgesc.

27. Cât despre voi, ungerea, pe care aţi luat-o dela el, rămâne în voi şi n'aveţi trebuinţă să vă înveţe cineva, ci precum ungerea lui vă învaţă despre toate şi adevărată este şi nu este minciună, rămâneţi în el, aşa cum v'a învăţat.

28. Deci acum, copiii mei, rămâneţi în el, ca să avem îndrăsneală când se va arăta şi să nu ne ruşinăm de el, la venirea lui.

29. Dacă ştiţi că este drept, cunoaşteţi că oricine face dreptate este născut din el.

Fiii lui Dumnezeu sunt fericiţi prin nădejdea lor în Tatăl, sunt curaţi de păcat, iubitori de fraţi, dar urîţi de lume. Iubirea către aproapele şi către Dumnezeu. Dumnezeu este mai mare decât inima noastră.

3 1. Vedeţi ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu şi suntem. Pentru aceea lumea nu ne cunoaşte, fiindcă nu l-a cunoscut nici pe el.

2. Iubiţilor, acum suntem fii ai lui Dumnezeu şi ce vom fi nu s'a arătat până acum. Dar ştim, că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea cum este.

3. Şi oricine şi-a pus în el nădejdea aceasta, se curăţeşte pe sine, aşa cum acela curat este.

4. Oricine făptueşte păcatul, săvârşeşte şi nelegiuirea, căci păcatul este nelegiuire.

5. Şi ştiţi că el s'a arătat, ca să ridice păcatele şi păcat în el nu este.

6. Oricine rămâne în el nu păcătueşte; oricine păcătueşte nu l-a văzut, nici nu l-a cunoscut.

7. Copiii mei, nimeni **să nu vă amăgească. Cel ce**

face dreptatea este drept, precum acela drept este.

8. Cine săvârşeşte păcatul este dela diavolul, pentrucă dela început diavolul păcătueşte. Pentru aceasta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Oricine este născut din Dumnezeu nu săvârşeşte păcat, pentrucă sămânţa lui Dumnezeu rămâne în el şi nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu.

10. Prin aceasta se vădesc fiii lui Dumnezeu şi fiii diavolului. Oricine nu face dreptate, nu este din Dumnezeu, asemeni şi cel ce nu iubeşte pe fratele său,

11. Pentrucă aceasta este vestea pe care aţi auzit-o dela început, ca să ne iubim unul pe altul,

12. Nu precum Cain, care era dela cel viclean şi a ucis pe fratele său. Şi pentru care pricină l-a ucis? Pentrucă faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

13. Nu vă miraţi, fraţilor, dacă lumea vă urăşte.

14. Noi ştim că ne-am mutat din moarte la vieaţă, pentrucă iubim pe fraţi. Cine nu iubeşte pe fratele său rămâne în moarte.

15. Oricine urăşte pe fratele său este omorîtor de oameni şi ştiţi că orice omorîtor de oameni nu are vieaţă veşnică, dăinuitoare în el.

16. Prin aceasta am cunoscut iubirea, că el şi-a pus sufletul său pentru noi şi noi datori suntem să ne punem sufletele pentru fraţi,

17. Iar cine are bogăţia lumii şi se uită la fratele său, care este în nevoie şi îşi închide inima faţă de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?

18. Copiii mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba, ci cu fapta şi cu adevărul.

19. Prin aceasta vom cunoaşte că suntem din adevăr şi vom da încredinţare inimilor noastre înaintea lui,

20. Căci, dacă ne osândeşte inima noastră, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră şi ştie toate.

21. Iubiţilor, dacă inima noastră nu ne osândeşte, avem îndrăsnire către Dumnezeu

22. Şi orice cerem, primim dela el, pentrucă păzim poruncile lui şi facem cele plăcute înaintea lui.

23. Şi aceasta este porunca lui, ca să credem în numele lui Iisus Hristos, Fiului său, şi să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă.

24. Cel ce păzeşte poruncile lui rămâne în el şi el în acela şi din aceasta cunoaştem că rămâne în noi, din duhul pe care ni l-a dat.

Să ne ferim de duhurile amăgitoare. Iubirea lui Dumnezeu către noi cere iubirea noastră către fraţi.

4 1. Iubiţilor, nu daţi crezare oricărui duh, ci încercaţi duhurile, de sunt dela Dumnezeu, fiindcă mulţi prooroci mincinoşi au ieşit în lume.

2. Prin aceasta cunoaşteţi duhul lui Dumnezeu: Orice duh care mărturiseşte pe Iisus Hristos, venit în trup, este dela Dumnezeu

3. Şi orice duh care nu mărturiseşte pe Iisus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, despre care aţi auzit că vine şi acum chiar este în lume.

4. Voi, fiilor, sunteţi din Dumnezeu şi i-aţi biruit, căci mai mare este cel ce e în voi decât cel ce este în lume.

5. Aceia sunt din lume, de aceea grăiesc ca din lume şi lumea îi ascultă,

6. Noi suntem din Dumnezeu. Cine cunoaşte pe Dumnezeu ascultă de noi, cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaştem duhul adevărului şi duhul rătăcirii.

7. Iubiţilor, să ne iubim unul pe altul, pentrucă dragostea este dela Dumnezeu şi oricine iubeşte este născut din Dumnezeu şi cunoaşte pe Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubeşte n'a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire.

9. In aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul său cel unul-născut l-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin el vieaţă să avem.

10. In aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă el ne-a iubit pe noi şi a trimis pe Fiul său ca ispăşire pentru păcatele noastre.

11. Iubiţilor, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, şi noi datori suntem să ne iubim unul pe altul.

12. Pe Dumnezeu nimeni nu l-a privit vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne în noi şi dragostea lui în noi este desăvârşită.

13. Din aceasta cunoaştem că rămânem în el şi el în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul său.

14. Şi noi am văzut şi mărturisim, că Tatăl a trimis pe Fiul, Mântuitor al lumii.

15. Cine va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el şi el în Dumnezeu.

16. Şi noi am cunoscut şi am crezut iubirea pe

care Dumnezeu o are că-
tre noi. Dumnezeu este iu-
bire și cel ce rămâne în
iubire rămâne în Dumne-
zeu și Dumnezeu rămâne
în el.
17. Pentru aceasta e de-
săvârșită între noi iubirea,
ca să avem îndrăsnire în
ziua judecății, fiindcă așa
cum este acela, așa suntem
și noi în lumea aceasta.
18. În iubire nu este fri-
că, ci iubirea desăvârșită
alungă frica, pentrucă în
frică e suferință, iar cel
ce se teme nu este desă-
vârșit în iubire.
19. Noi iubim pe Dum-
nezeu, fiindcă el ne-a iu-
bit cel dintâi.
20. Dacă zice cineva:
Iubesc pe Dumnezeu, iar
pe fratele său îl urăște,
mincinos este, pentrucă cel
ce nu iubește pe fratele
său, pe care-l vede, nu poa-
te să iubească pe Dumne-
zeu, pe care nu-l vede.
21. Și această poruncă a-
vem de la el: Cine iubește
pe Dumnezeu, iubește și
pe fratele său.

Prin credință și supunere iubim pe Dumnezeu. Trei mărturisesc despre Hristos și acești trei una sunt. Puterea rugăciunii. Păcatul ușor al fratelui.

5 1. Oricine crede că Ii-
sus este Hristos, este
născut din Dumnezeu și
oricine iubește pe cel care
a născut, iubește și pe cel
ce s'a născut din el.
2. Din aceasta cunoaștem
că iubim pe fiii lui Dum-
nezeu, dacă iubim pe Dum-
nezeu și împlinim porun-
cile lui.
3. Căci dragostea de
Dumnezeu aceasta este: Să
păzim poruncile lui și po-
runcile lui nu sunt grele,
4. Pentrucă oricine este
născut din Dumnezeu biru-
este lumea și aceasta este
biruința care a biruit lu-
mea: credința noastră.
5. Cine este cel ce biru-
ește lumea, dacă nu cel ce
crede că Iisus este Fiul lui
Dumnezeu?
6. Acesta este cel care
a venit prin apă și prin
sânge: Iisus Hristos; nu
numai prin apă, ci prin
apă și prin sânge; și Duhul
este cel ce mărturisește,
căci Duhul este adevărul.
7. Căci trei sunt care
mărturisesc:
8. Duhul și apa și sân-
gele și acești trei la fel
mărturisesc.
9. Dacă primim mărtu-
ria oamenilor, mărturia lui
Dumnezeu este mai mare,
căci aceasta este mărturia
lui Dumnezeu: că a mărtu-
risit pentru Fiul său.
10. Cine crede în Fiul
lui Dumnezeu are mărturia
în el însuși. Cine nu dă
crezare lui Dumnezeu, l-a
făcut mincinos, pentrucă

n'a crezut în mărturia pe
care a mărturisit-o Dumne-
zeu pentru Fiul său,
11. Iar mărturia e acea-
sta, că Dumnezeu ne-a dat
vieață veșnică și această
vieață este în Fiul său.
12. Cine are pe Fiul are
viața, cine nu are pe Fiul
lui Dumnezeu nu are vie-
ța.
13. Acestea v'am scris
vouă, care credeți, în nume-
le Fiului lui Dumnezeu, ca
să știți că aveți vieață veș-
nică.
14. Și aceasta este încre-
derea ce avem către el, că,
dacă cerem ceva după vo-
ința lui, el ne ascultă
15. Și dacă știm că ne
ascultă ceea ce îi cerem,
știm că dobândim cererile
pe care le-am cerut dela el.
16. Dacă vede cineva pe
fratele său păcătuind —
păcat nu de moarte — să
se roage și Dumnezeu îi va
da viață, ca celor ce nu
păcătuesc de moarte. Este
și păcat de moarte; nu zic
să se roage pentru acela.
17. Orice nedreptate este
păcat; este și păcat care
nu e de moarte.
18. Știm că oricine e
născut din Dumnezeu nu
păcătuește, căci cel ce s'a
născut din Dumnezeu se
păzește și cel viclean nu
se atinge de el.
19. Știm că suntem din
Dumnezeu și lumea întrea-
gă este sub stăpânirea ce-
lui viclean.
20. Știm iarăși că Fiul
lui Dumnezeu a venit și
ne-a dat pricepere, ca să
cunoaștem pe Dumnezeul
cel adevărat și noi suntem
în cel adevărat, în Fiul
său Iisus Hristos. Acesta
este adevăratul Dumnezeu
și viața de veci.
21. Copii, păziți-vă de
idoli.

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Iubirea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor lui. Trebue să fugim de amăgitori.

1 1. Bătrânul, către alea-
sa Doamnă și către fiii
ei, pe care eu îi iubesc în
adevăr și nu numai eu, ci
și toți cei care au cunoscut
adevărul,
2. Pentru adevărul ce ră-
mâne în noi și va fi cu
noi în veac:
3. Har, milă, pace fie
cu voi, dela Dumnezeu
Tatăl și dela Iisus Hristos,

Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste.

4. M'am bucurat foarte, că am găsit (pe unii) dintre copiii tăi umblând întru adevăr, după cum am primit poruncă dela Tatăl.

5. Și acum te rog, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe aceea pe care o aveam dela început, ca să ne iubim unul pe altul.

6. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile lui și aceasta este porunca: Să umblați în acestea, precum ați auzit din început,

7. Pentrucă mulți amăgitori au ieșit în lume care nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup: Acesta este amăgitorul și Antihristul.

8. Luați seama de voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți plată deplină.

9. Oricine apucă înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămâne în învățătura lui acela are și pe Tatăl și pe Fiul.

10. Dacă vine cineva la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit!

11. Căci cel ce-i zice: Bun venit! se face părtaș la faptele lui rele.

12. Multe am să vă scriu, dar n'am voit să le scriu pe hârtie și cu cerneală, ci nădăjduesc să vin la voi și să grăiesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină

13. Te îmbrățișează fiii surorii tale celei alese.

A TREIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Gaiu cel primitor de oaspeți e vrednic de laudă. Diotref și Dimitrie.

1 1. Bătrânul către Gaiu cel iubit, pe care eu îl iubesc întru adevăr:

2. Iubitule, mă rog să sporești în toate și să mergi bine cu sănătatea, cum mergi bine cu sufletul.

3. M'am bucurat foarte când au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, așa cum umbli tu întru adevăr.

4. Mai mare bucurie decât aceasta nu am, ca să aud că fiii mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci ceea ce faci pentru

frați și anume pentru cei străini,

6. Care, în fața Bisericii, au dat mărturie despre dragostea ta și pe care bine vei face să-i ajuți în călătoria lor, cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu,

7. Căci pentru numele (lui Hristos) au plecat, neluând nimic dela păgâni.

8. Noi, deci, datori suntem să primim pe unii ca aceștia, ca să ne facem împreună-lucrători pentru adevăr.

9. Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, care ține să fie cel dintâi între ei, nu ne primește.

10. Pentru aceea, când voiu veni, îi voiu pomeni de faptele pe care le face, defăimându-ne cu vorbe urîte și nemulțumit fiind cu acestea, nici el nu primește pe frați, nici pe cei care voiesc să primească nu-i lasă și-i dă afară din Biserică.

11. Iubitule, nu urma răul, ci binele. Cel ce face bine din Dumnezeu este. Cel ce face rău n'a văzut pe Dumnezeu.

12. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de toți și de însuși adevărul: Mărturisim și noi și știi că mărturia noastră este adevărată.

13. Multe aveam să-ți scriu, dar nu voiesc să-ți scriu cu cerneală și cu condeiu,

14. Ci nădăjduesc să te văd în curând și atunci vom grăi gură către gură.

15. Pace ție! Prietenii te îmbrățișează. Spune închinăciune prietenilor, fiecăruia pe nume.

EPISTOLA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

Îndemn către cititori să lupte pentru credința dată sfinților. Pilde de pedeapsă a celor răi: Iudeii, îngerii, Sodoma și Gomora. Arhanghelul Mihail și Satan. Cuvintele lui Enoh și ale apostolilor.

1 1. Iuda, slujitor al lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov, celor chemați, care sunt iubiți în Dumnezeu Tatăl și păstrați pentru Iisus Hristos:

2. Milă vouă și pace și iubirea să se înmulțească!

3. Iubiților, punând toată râvna să vă scriu despre mântuirea noastră deobște, m'am văzut silit să vă scriu, îndemnându-vă să

luptaţi pentru credinţa dată sfinţilor, odată pentru totdeauna,

4. Căci s'au strecurat printre voi unii oameni, de demult hotărîţi spre această osândă, nelegiuiţi care schimbă harul Dumnezeului nostru în desfrânare şi tăgăduesc pe singurul Stăpân şi Domn, pe Iisus Hristos.

5. Voiesc, dar, să vă aduc aminte — celor ce aţi ştiut odată toate acestea — că Domnul, după ce a izbăvit pe poporul său din pământul Egiptului, a pierdut, după aceea, pe cei ce n'au crezut,

6. Iar pe îngerii care nu şi-au păzit vrednicia, ci au părăsit locaşul lor, îi păstrează sub întunerec, în lanţuri veşnice, spre judecata zilei celei mari,

7. Aşa cum Sodoma şi Gomora şi cetăţile dimprejurul lor — care, în acelaşi chip ca acestea, s'au dat la desfrânare şi au umblat după trup străin—stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului veşnic.

8. Asemenea deci şi aceştia visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea şi hulesc măririle.

9. Dar Mihail Arhanghelul, când se împotrivea diavolului şi se certa cu el pentru trupul lui Moise, n'a îndrăsnit să aducă judecată de ocară, ci a zis: «Certe-te pe tine Domnul!»

10. Aceştia, însă, defaimă cele ce nu cunosc, iar cele ce — ca dobitoacele necuvântătoare — ştiu din fire, într'acestea îşi găsesc pieirea.

11. Vai lor! că au umblat în calea lui Cain şi, pentru plată, s'au dat cu totul la rătăcirea lui Balaam şi au pierit ca răzvrătirea lui Core.

12. Aceştia sunt petele dela mesele voastre obşteşti, ospătând fără sfială împreună cu voi, ghiftuindu-se pe ei înşişi, nori fără de apă, purtaţi de vânturi, pomi tomnatici, fără rod, de două ori uscaţi, desrădăcinaţi,

13. Valuri furioase ale mării, care îşi spumegă ruşinea, stele rătăcitoare, cărora întunerecul întunerecului li se păstrează în veşnicie.

14. Dar şi Enoh, al şaptelea dela Adam, a proorocit despre aceştia, zicând: Iată, a venit Domnul în zecile de mii de sfinţi ai lui,

15. Ca să facă judecată împotriva tuturor şi să mustre pe toţi nelegiuiţii de toate faptele nelegiuirii lor, în care au făcut fărădelege şi de toate cuvintele de ocară, pe care ei, păcătoşi nelegiuiţi, le-au rostit împotriva lui.

16. Aceştia sunt cârtito-

rii, nemulţumiţii cu starea lor, umblând după poftele lor, iar gura lor rosteşte vorbe trufaşe, şi, pentru câştig, dau mare cinste unor feţe.

17. Voi, însă, iubiţilor, aduceţi-vă aminte de cuvintele spuse de mai 'nainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos,

18. Că vă spuneau: In vremea de apoi vor fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite.

19. Aceştia sunt cei ce fac desbinări, oameni fireşti, care nu au Duhul,

20. Dar voi, iubiţilor, zidiţi-vă pe voi înşivă, în credinţa voastră prea sfântă, rugându-vă în Duhul Sfânt.

21. Păziţi-vă în dragostea lui Dumnezeu şi aşteptaţi mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre vieaţa de veci.

22. Şi pe unii, şovăitori, mustraţi-i,

23. Pe alţii — smulgându-i din foc — mântuiţi-i, de alţii, însă, fie-vă milă cu frică, urând şi cămaşa mânjită de carnea lor,

24. Iar Celui ce poate să vă păzească de orice cădere şi să vă pună înaintea măririi lui neprihăniţi, cu bucurie mare,

25. Singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, Domnul nostru — slavă, preamărire, putere şi stăpânire, mai 'nainte de toţi vecii şi acum şi întru toţi vecii. Amin.

APOCALIPSUL SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

Ioan trimite urări de bine la şapte Biserici. Cereasca arătare din Patmos. El vede pe Fiul Omului între şapte sfeşnice şi având în mâna dreaptă şapte stele.

1 1. Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor săi cele ce trebue să se petreacă în curând, iar el, prin trimiterea îngerului său, a destăinuit-o robului său Ioan,

2. Care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu şi mărturia lui Iisus Hristos, şi câte a văzut.

3. Fericit este cel ce citeşte şi cei ce ascultă cuvântul acestei proorocii şi păstrează cele scrise într'însa, căci vremea este aproape.

4. Ioan, celor şapte Biserici, care sunt în Asia:

Har vouă și pace dela Cel ce este și Cel ce era și Cel ce vine și dela cele șapte duhuri, care sunt înaintea tronului lui

5. Și dela Iisus Hristos, martorul cel credincios, cel întâiu-născut din morți și Domnul împăraților pământului. Celui care ne iubește și ne-a deslegat de păcatele noastre, prin sângele său

6. Și ne-a făcut împărăție — preoți lui Dumnezeu și Tatălui său — lui fie mărirea și puterea în vecii vecilor. Amin!

7. Iată, el vine cu norii și orice ochiu îl va vedea și-l vor vedea și cei ce l-au împuns și se vor jeli, din pricina lui, toate semințiile pământului. Așa, amin!

8. Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul.

9. Eu Ioan, fratele vostru și împreună cu voi părtaș la strâmtorarea și la împărăția și la răbdarea în Iisus, fost-am în insula ce se chiamă Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia lui Iisus.

10. Fost-am în duh, în zi de duminică, și am auzit, în urma mea, glas mare ca de trâmbiță,

11. Zicând: Ceea ce vezi scrie în carte și trimite celor șapte Biserici: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sarde și la Filadelfia și la Laodiceia.

12. Și m'am întors să văd al cui era glasul care vorbea cu mine și întorcându-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur

13. Și în mijlocul sfeșnicelor era cineva asemenea cu Fiul Omului, îmbrăcat în veșmânt lung până la picioare și încins pe la piept, cu brâu de aur.

14. Capul lui și părul erau albe ca lâna albă și ca zăpada și ochii lui ca para focului.

15. Picioarele îi erau asemenea aramei arse în cuptor, iar glasul lui ca vuiet de ape multe,

16. In mâna dreaptă avea șapte stele și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, iar fața lui ca soarele, când strălucește în puterea sa,

17. Și când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca un mort și el a pus mâna dreaptă peste mine, grăind: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă

18. Și cel viu, și am fost mort și, iată, sunt viu, în vecii vecilor și am cheile morții și ale iadului.

19. Scrie, deci, cele ce ai văzut și cele ce sunt și cele ce au să fie după acestea,

20. Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în dreapta mea și a celor șapte sfeșnice de aur: Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici, iar sfeșnicele — cele șapte — sunt șapte Biserici.

Porunca de a scrie îngerilor, adică episcopilor Bisericilor din: Efes, Smirna, Pergam, Tiatira. Poruncile Domnului, lipsurile Bisericilor.

2 1. Scrie îngerului Bisericii din Efes: Acestea zice cel care ține cele șapte stele în dreapta sa, cel care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:

2. Știu faptele tale și osteneala și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi și ai cercat pe cei ce se zic pe sine apostoli și nu sunt și i-ai aflat mincinoși

3. Și ai răbdare și ai suferit pentru numele meu și n'ai oboseală,

4. Dar am împotriva ta că ai părăsit dragostea ta cea dintâi.

5. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăește și fă faptele dintâi, iar de nu, vin la tine curând și voiu mișca sfeșnicul tău din locul lui, dacă nu te vei pocăi,

6. Ai însă aceasta, că urăști faptele Nicolaiților, pe care le urăsc și eu.

7. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor: Celui ce va birui îi voiu da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.

8. Iar îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: Acestea zice cel dintâi și cel de pe urmă, carele a murit și a înviat:

9. Știu necazul tău și sărăcia, tu însă ești bogat, și hula din partea celor ce se zic pe sine Iudei și nu sunt, ci sinagogă a Satanei.

10. Nu te teme de cele ce ai să pătimești. Iată, diavolul va să arunce dintre voi în temniță, ca să vă ispitiți, și veți avea necaz zece zile. Fii credincios până la moarte și îți voiu da cununa vieții.

11. Cine are urechi, să audă ceea ce zice Bisericilor Duhul. Cel ce biruește nu va fi vătămat de a doua moarte.

12. Iar îngerului Bisericii din Pergam scrie-i: Acestea zice cel ce are sabia ascuțită cu două tăișuri:

13. Știu unde sălășluești, acolo unde este tronul Satanei și că ții numele meu și n'ai tăgăduit credința mea, în zilele lui Antipa, martorul meu, credinciosul meu, care a fost ucis la voi, unde Satana locuește,

14. Dar am împotriva ta ceva, că ai acolo pe unii care țin învățătura lui Balaam, cel ce învăța pe Balac să pună sminteală înaintea fiilor lui Israil, ca să mănânce carne jertfită idolilor și să se dea desfrânării.

15. Astfel ai și tu de cei ce țin de asemenea învățătura Nicolaiților.

16. Pocăește-te deci, iar de nu, vin la tine curând și voiu face cu ei războiu, cu sabia gurii mele.

17. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor: Biruitorului îi voiu da din mana cea ascunsă și-i voiu da o pietricică albă și pe pietricică scris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe, decât primitorul.

18. Iar îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i: Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, ai cărui ochi sunt ca para focului și picioarele asemenea aramei strălucitoare:

19. Știu faptele tale și dragostea și credința și slujirea și răbdarea ta și că faptele tale de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi,

20. Dar am împrotiva ta că lași pe femeia Iezabela, care se zice pe sine proorociță, de învață și amăgește pe robii mei, ca să facă desfrânări și să mănânce cele jertfite idolilor

21. Și i-am dat timp să se pocăiască și nu voiește să se pocăiască de desfrânarea ei.

22. Iată, pe ea o arunc bolnavă în pat și pe cei ce desfrânează cu ea în mare strâmtorare, dacă nu se vor pocăi de faptele ei.

23. Și pe fiii ei cu moarte îi voiu ucide și vor cunoaște toate Bisericile că eu sunt cel ce cercetez rărunchii și inimile și voiu da vouă, fiecăruia, după faptele voastre,

24. Iar vouă și celorlalți din Tiatira—câți nu au învățătura aceasta, ca unii care n'au cunoscut adâncurile Satanei, după cum spun ei, vă zic: Nu pun peste voi altă greutate,

25. Dar ceea ce aveți, țineți până voiu veni.

26. Și celui ce biruește și celui ce păzește până la sfârșit faptele mele îi voiu da stăpânire peste neamuri

27. Și le va păstori cu toiag de fier și ca vasele de pământ le va sfărâma, precum și eu am luat (putere) dela Tatăl meu.

28. Și-i voiu da steaua de dimineață.

29. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor.

Epistola către Biserica din Sarde și cea către Biserica din Filadelfia. Numele noului Ierusalim. Epistola către Biserica din Laodiceia.

3 1. Iar îngerului Bisericii din Sarde scrie-i: Acestea zice cel ce are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale, că ai nume, că trăiești și ești mort.

2. Priveghiază și întărește cele ce erau să moară, căci n'am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului meu.

3. Deci, adu-ți aminte cum ai primit și ai auzit, și păstrează și te pocăește, iar de nu vei priveghia, voiu veni ca un fur și nu vei ști în care ceas voiu veni asupra ta,

4. Dar ai câteva nume în Sarde, care nu și-au mânjit hainele, ci vor umbla cu mine în veșminte albe, căci vrednici sunt.

5. Cel ce biruește va fi astfel îmbrăcat în veșminte albe și nicidecum nu voiu șterge numele lui din cartea vieții și voiu mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu și înaintea îngerilor lui.

6. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor.

7. Iar îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i: Acestea zice Cel sfânt, Cel adevărat, Cel ce are cheia lui David, Cel ce deschide și nimeni nu va închide și închide și nimeni nu deschide:

8. Știu faptele tale. Iată, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate să o închidă, pentrucă deși ai putere mică, ai păzit cuvântul meu și n'ai tăgăduit numele meu.

9. Iată, îți dau din sinagoga Satanei, din cei care se zic pe sine că sunt Iudei și nu sunt, ci mint; iată îi voiu face să vină și să se închine înaintea picioarelor tale și vor cunoaște că te-am iubit.

10. Pentrucă ai păzit cuvântul răbdării mele și eu te voiu păzi pe tine de ceasul ispitei ce va să vină peste toată lumea, ca să încerce pe cei ce locuesc pe pământ.

11. Vin curând. Ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa ta.

12. Pe cel ce biruește îl voiu face stâlp în templul Dumnezeului meu și afară nu va mai ieși și voiu scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu — al noului Ierusalim, care se coboară din cer, dela Dumnezeul meu — și numele meu cel nou.

13. Cine are urechi, să

audă ceea ce Duhul zice Bisericilor.

14. Iar îngerului Bisericii din Laodiceia scrie-i: Acestea zice Cel ce este amin, martorul credincios şi adevărat, Incoputul zidirii lui Dumnezeu:

15. Ştiu faptele tale, că nu eşti nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte!

16. Astfel, fiindcă eşti căldicel — nici fierbinte, nici rece — am să te vărs din gura mea,

17. Fiindcă zici: Sunt bogat şi m'am îmbogăţit şi de nimic nu am nevoie —şi nu ştii că eşti cel ticălos şi vrednic de plâns şi sărac şi orb şi gol!

18. Te sfătuesc să cumperi dela mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogăţeşti, şi veşminte albe, ca să te îmbraci şi să nu se dea pe faţă ruşinea goliciunii tale, şi alifie de ochi, ca să-ţi ungi ochii şi să vezi.

19. Eu pe câţi îi iubesc îi mustru şi îi pedepsesc; sârgueşte dar şi te pocăeşte.

20. Iată, stau la uşă şi bat; de va auzi cineva glasul meu şi va deschide uşa, voiu intra la el şi voiu cina cu el şi el cu mine.

21. Celui ce birueşte îi voiu da să şadă cu mine în tronul meu, precum şi eu am biruit şi am şezut cu Tatăl meu, în tronul lui.

22. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul zice Bisericilor.

Priveliştea cerească. Tronul lui Dumnezeu cu douăzeci şi patru de bătrâni şi cu patru Heruvimi.

4 1. După acestea, m'am uitat şi iată o uşă era deschisă în cer şi glasul cel dintâiu, glasul ca de trâmbiţă, pe care l-am auzit vorbind cu mine, mi-a zis: Sue-te aici şi îţi voiu arăta cele ce trebue să fie după acestea.

2. Indată am fost în duh şi iată un tron era în cer şi pe tron şedea cineva

3. Şi cel ce şedea semăna la vedere cu piatra de jasp şi de sardiu, iar de jur împrejurul tronului era un curcubeu, asemenea la vedere cu smaragdul.

4. Şi douăzeci şi patru de scaune înconjurau tronul şi pe scaune douăzeci şi patru de bătrâni, şezând îmbrăcaţi în haine albe şi purtând pe capetele lor cununi de aur.

5. Şi din tron ieşeau fulgere şi glasuri şi tunete; şi şapte făclii de foc ardeau înaintea tronului, care sunt cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu.

6. Şi înaintea tronului ca o mare de sticlă, asemenea cristalului, iar în mijlocul tronului şi împrejurul tronului patru fiinţe, pline de ochi dinainte şi dinapoi.

7. Şi fiinţa dintâi era asemenea leului şi a doua fiinţă asemenea viţelului şi a treia fiinţă avea faţă ca de om, iar a patra fiinţă era asemenea unui vultur ce sboară.

8. Şi cele patru fiinţe, având fiecare din ele câte şase aripi, sunt pline de ochi, de jur împrejur şi pe dinăuntru, şi odihnă nu au, ziua şi noaptea zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu, Atotţiitorul, cel ce era şi cel ce este şi cel ce vine,

9. Iar când cele patru fiinţe dădeau mărire, cinste şi mulţumire celui ce şade pe tron, Celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Atunci cei douăzeci şi patru de bătrâni cădeau înaintea Celui ce şade pe scaun şi se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor şi aruncând cununile lor înaintea tronului, ziceau:

11. Vrednic eşti, Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti mărirea şi cinstea şi puterea, căci tu ai zidit toate lucrurile şi prin voia ta ele erau şi s'au făcut.

Cartea cu şapte peceţi este dată Mielului, care este lăudat cu cântări cereşti.

5 1. Am văzut apoi, în mâna dreaptă a Celui ce şedea pe tron, o carte scrisă, înăuntru şi pe dinafară, pecetluită cu şapte peceţi.

2. Şi am văzut un înger puternic, care striga cu glas mare: Cine este vrednic să deschidă cartea şi să desfacă peceţile ei?

3 Şi nimeni în cer, nici pe pământ, nici subt pământ nu putea să deschidă cartea, nici să se uite în ea

4. Şi plângeam cu amar că nimeni n'a fost găsit vrednic să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

5. Şi unul dintre bătrâni mi-a zis: Nu plânge. Iată a biruit leul din seminţia lui Iuda, rădăcina lui David, ca să deschidă cartea şi cele şapte peceţi ale ei.

6. Atunci am văzut, la mijloc, între tron şi cele patru fiinţe şi bătrâni, stând un Miel, ca înjunghiat, având şapte coarne şi şapte ochi, care sunt cele şapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul,

7. Şi a venit şi a luat cartea, din dreapta Celui ce şedea pe tron.

8. Şi când a luat cartea, cele patru fiinţe şi cei

douăzeci şi patru de bă-
trâni au căzut înaintea Mie-
lului, având fiecare alăută
şi cupe de aur, pline cu
tămâie, care sunt rugăciu-
nile sfinţilor,
9. Şi cântau o cântare
nouă, zicând: Vrednic eşti
să iei cartea şi să deschizi
peceţile ei, căci ai fost în-
junghiat şi ai răscumpă-
rat lui Dumnezeu, cu sân-
gele tău, oameni din toată
seminţia şi limba şi popo-
rul şi neamul
10. Şi i-ai făcut Dum-
nezeului nostru împărăţie
şi preoţi şi vor împărăţi pe
pământ.
11. Şi am văzut şi am
auzit ca glas de îngeri
mulţi, de jur împrejurul
tronului şi al fiinţelor şi
al bătrânilor şi era numă-
rul lor zeci de mii de zeci
de mii şi mii de mii,
12. Zicând cu glas ma-
re: Vrednic este Mielul cel
înjunghiat să ia puterea şi
bogăţia şi înţelepciunea şi
tăria şi cinstea şi mărirea
şi binecuvântarea.
13. Şi toată făptura în
cer şi pe pământ şi sub
pământ şi în mare şi toate
câte sunt într'însele, le-am
auzit, zicând: Celui ce şade
pe tron şi Mielului, fie
binecuvântarea şi cinstea
şi mărirea şi stăpânirea, în
vecii vecilor!
14. Şi cele patru fiinţe
ziceau: Amin! Iar bătrâ-
nii căzură şi se închinară.

*Desfacerea celor dintâi şase
peceţi. Cea dintâi vesteşte
biruinţa lui Hristos, cele-
lalte patru vestesc omoruri
şi nenorociri, iar a şasea
judecata.*

6 1. Şi am văzut când a
deschis Mielul cea din-
tâi din cele şapte peceţi şi
am auzit una din cele patru
fiinţe zicând cu glas ca
de tunet: Vino şi vezi.
2. Şi m'am uitat şi iată
un cal alb şi cel care călă-
rea pe el avea un arc şi i
s'a dat cunună şi a pornit
ca un biruitor şi ca să bi-
ruiască.
3. Şi când a deschis pe-
cetea a doua, am auzit, pe
a doua fiinţă zicând: Vino
şi vezi.
4. Şi a ieşit alt cal, roşu
ca focul şi celui ce călărea
pe el i s'a dat să ia pacea
de pe pământ, ca oamenii
să se înjunghie unul pe al-
tul. Şi o sabie mare i s'a
dat.
5. Şi când a deschis pe-
cetea a treia, am auzit pe
a treia fiinţă zicând: Vi-
no şi vezi. Şi m'am uitat
şi iată un cal negru şi cel
care călărea pe el avea un
cântar în mâna lui
6. Şi am auzit, în mijlo-
cul celor patru fiinţe, ca
un glas care zicea: Măsu-
ra de grâu un dinar şi trei
măsuri de orz un dinar.
Dar de untdelemn şi de
vin să nu te atingi.

7. Şi când a deschis pe-
cetea a patra, am auzit
glasul fiinţei a patra, zi-
când: Vino şi vezi!
8. Şi m'am uitat şi iată
un cal vânăt şi numele ce-
lui ce călărea pe el era
moartea. Şi iadul se ţi-
nea după el şi li s'a dat
putere peste a patra parte
a pământului, ca să ucidă
cu sabie şi cu foamete şi
cu moarte şi cu fiarele de
pe pământ.
9. Şi când a deschis pe-
cetea a cincia, am văzut,
subt jertfelnic, sufletele
celor înjunghiaţi pentru cu-
vântul lui Dumnezeu şi
pentru mărturia pe care au
dat-o
10. Şi au strigat cu glas
mare, zicând: Până când,
Stăpâne sfinte şi adevăra-
te, nu judeci şi nu răzbuni
sângele nostru faţă de cei
ce locuesc pe pământ?
11. Şi fiecăruia dintre ei
i s'a dat câte un veşmânt
alb şi li s'a spus să stea
în tihnă încă puţină vreme
până când vor împlini nu-
mărul şi cei împreună-slu-
jitori cu ei şi fraţii lor,
cei ce aveau să fie omo-
rîţi ca şi ei.
12. Şi m'am uitat când
a deschis pecetea a şasea
şi s'a făcut cutremur mare
şi soarele s'a înnegrit ca
un sac de păr şi luna în-
treagă s'a făcut ca sân-
gele
13. Şi stelele cerului că-
zură pe pământ, precum
smochinul leapădă smochi-
nele sale verzi, când este
sguduit de vijelie,
14. Iar cerul s'a desfă-
cut ca o hârtie făcută sul
şi toţi munţii şi toate in-
sulele s'au urnit din locu-
rile lor.
15. Atunci împăraţii pă-
mântului şi mai-marii şi că-
pitanii şi bogaţii şi cei pu-
ternici şi toţi robii şi toţi
slobozii s'au ascuns în pe-
şteri şi în stâncile munţi-
lor
16. Strigând munţilor şi
stâncilor: Cădeţi peste noi
şi ne ascundeţi de faţa
Celui ce şade pe tron şi de
mânia Mielului,
17. Căci a venit ziua cea
mare a mâniei lor şi cine
poate să stea?

*Pecetluirea a o sută şi pa-
truzeci şi patru de mii din
seminţia lui Israil. Mulţi-
me, în veşminte albe, laudă
pe Dumnezeu şi pe Miel.*

7 1. După aceasta am vă-
zut patru îngeri, stând
la cele patru unghiuri ale
pământului şi ţinând cele
patru vânturi ale lui, ca
să nu sufle vânt pe pă-
mânt, nici peste mare, nici
peste vreun copac,
2. Şi am văzut alt înger,
care se ridica dela răsări-
tul soarelui şi avea pece-
tea viului Dumnezeu şi a
strigat cu glas puternic că-
tre cei patru îngeri, căro-

ra li s'a dat să vatăme pă-
mântul şi marea,
3. Zicând: Nu vătămaţi
pământul, nici marea, nici
copacii, până ce nu vom
pecetlui pe frunte pe robii
Dumnezeului nostru.
4. Şi am auzit numărul
celor pecetluiţi: O sută pa-
truzeci şi patru de mii de
pecetluiţi din toate semin-
ţiile fiilor lui Israil:
5. Din seminţia lui Iuda
douăsprezece mii de pecet-
luiţi, din seminţia lui Ru-
ben douăsprezece mii, din
seminţia lui Gad, douăspre-
zece mii,
6. Din seminţia lui Aşer
douăsprezece mii, din se-
minţia lui Nefatlim, două-
sprezece mii, din seminţia
lui Manase, douăsprezece
mii,
7. Din seminţia lui Si-
meon, douăsprezece mii,
din seminţia lui Levi, două-
sprezece mii, din seminţia
lui Isahar, douăsprezece
mii,
8. Din seminţia lui Zavu-
lon, douăsprezece mii, din
seminţia lui Iosif, douăspre-
zece mii, din seminţia lui
Veniamin, douăsprezece mii
de pecetluiţi.
9. După acestea, m'am
uitat şi iată mulţime mare,
pe care nimeni nu putea
s'o numere, din tot nea-
mul şi seminţiile şi popoa-
rele şi limbile, stând îna-
intea tronului şi înaintea
Mielului, îmbrăcată în veş-
minte albe şi având în mâ-
nă ramuri de finic.
10. Şi striga cu glas
mare, zicând: Mântuirea
este a Dumnezeului nostru,
care şade pe tron şi a Mie-
lului.
11. Şi toţi îngerii stă-
teau împrejurul tronului şi
al bătrânilor şi al celor
patru fiinţe şi au căzut,
înaintea tronului, pe feţele
lor şi s'au închinat lui
Dumnezeu,
12. Zicând: Amin! Bine-
cuvântarea şi mărirea şi
înţelepciunea şi mulţumirea
şi cinstea şi puterea şi tă-
ria Dumnezeului nostru, în
vecii vecilor. Amin!
13. Şi unul din bătrâni
a deschis gura şi mi-a zis:
Aceştia îmbrăcaţi în veş-
minte albe, cine sunt şi
de unde au venit?
14. Şi i-am zis: Doamne,
tu ştii. El mi-a răspuns:
Aceştia sunt cei ce vin din
strâmtorarea cea mare şi
şi-au spălat veşmintele şi
le-au făcut albe în sângele
Mielului,
15. Pentru aceea, sunt
înaintea tronului lui Dum-
nezeu şi îi sluiesc ziua şi
noaptea, în templul lui, şi
cel ce şade pe tron îi va
adăposti în cortul său.
16. Nu vor mai flămân-
zi, nici nu vor mai înseta,
nici nu-i va mai dogori soa-
rele şi nicio arsiţă.
17. Căci Mielul, care este
la mijlocul tronului, îi va

paşte şi-i vor duce la iz-
voarele apelor vieţii şi Dum-
nezeu va şterge orice la-
crimă din ochii lor.

*A şaptea pecete. Şapte în-
geri cu şapte trâmbiţe. Cele
dintâi patru trâmbiţe.*

8 1. Şi când Mielul a des-
făcut pecetea a şaptea,
s'a făcut tăcere în cer, ca
la o jumătate de ceas
2. Şi am văzut pe cei
şapte îngeri, care stau îna-
intea lui Dumnezeu şi li
s'au dat şapte trâmbiţe.
3. Şi a venit alt înger şi
a stat la altar, având cădel-
niţă de aur, şi i s'a dat
tămâie multă, ca s'o adu-
că, împreună cu rugăciu-
nile tuturor sfinţilor, pe
jertfelnicul de aur dina-
intea tronului.
4. Şi fumul tămâii s'a
suit, din mâna îngerului,
înaintea lui Dumnezeu, îm-
preună cu rugăciunile sfin-
ţilor.
5. Apoi îngerul a luat
cădelniţa şi a umplut-o din
focul jertfelnicului şi a a-
runcat pe pământ şi s'au
pornit tunete şi glasuri şi
fulgere şi cutremure.
6. Iar cei şapte îngeri,
care aveau cele şapte trâm-
biţe, s'au gătit ca să trâm-
biţeze.
7. Şi a trâmbiţat cel din-
tâi şi s'a pornit grindină
şi foc amestecat cu sânge
şi au căzut pe pământ şi
a ars din pământ a treia
parte şi din copaci a ars
a treia parte şi toată iarba
verde a ars.
8. Şi a trâmbiţat al doilea
înger şi ca un munte mare
arzând în foc s'a prăbuşit
în mare şi a treia parte din
mare s'a prefăcut în sânge
9. Şi a murit a treia
parte din făpturile cu viea-
ţă în ele, care sunt în mare,
şi a treia parte din coră-
bii s'au sfărâmat.
10. Şi a trâmbiţat al
treilea înger şi a căzut din
cer o stea uriaşă, arzând ca
o făclie, şi a căzut peste a
treia parte din râuri şi
peste izvoarele apelor.
11. Şi numele stelei se
chiamă Absintos şi a treia
parte din ape s'a făcut ca
pelinul şi mulţi din oameni
au murit din pricina ape-
lor, pentrucă se făcuseră
amare.
12. Şi a trâmbiţat al pa-
trulea înger, şi a treia par-
te din soare a fost lovită
şi a treia parte din lună
şi a treia parte din stele,
ca să fie întunecată a treia
parte a lor, şi să-şi piardă
din lumină a treia parte
ziua, şi noaptea tot aşa.
13. Şi am văzut şi am
auzit un vultur, care sbura
în înaltul cerului, şi striga
cu glas mare: Vai, vai, vai
celor ce locuesc pe pământ,
din pricina celorlalte su-
nete ale trâmbiţei celor trei
îngeri, care sunt gata să
trâmbiţeze!

Trâmbiţa a cincia şi a şasea. Cei patru îngeri dela Eufrat.

9 1. Şi a trâmbiţat al cincilea înger şi am văzut o stea căzută din cer pe pământ şi i s'a dat cheia fântânii adâncului

2. Şi a deschis fântâna adâncului şi fum s'a ridicat din fântână, ca fumul unui cuptor mare şi soarele şi văzduhul s'au întunecat de fumul fântânii.

3. Şi din fum au ieşit lăcuste pe pământ şi li s'a dat putere precum au putere scorpiile pământului

4. Şi li s'a poruncit să nu vatăme iarba pământului şi nicio verdeaţă şi niciun copac, decât numai pe oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunţile lor.

5. Şi li s'a dat, nu ca să-i omoare, ci ca să fie chinuiţi cinci luni; şi chinul lor este la fel cu chinul de scorpie, când a înţepat pe om.

6. Şi în zilele acelea vor căuta oamenii moartea şi nu o vor afla şi vor dori să moară, dar moartea va fugi de ei.

7. Iar înfăţişarea lăcustelor era asemenea unor cai pregătiţi de războiu şi pe capete aveau cununi ca de aur şi feţele lor erau ca feţele omeneşti

8. Şi aveau păr ca femeile şi dinţii lor erau ca ai leilor.

9. Aveau, apoi, platoşe ca platoşele de fier, iar vuietul aripilor lor era la fel cu vuietul de care, ce aleargă la luptă cu mulţi cai

10. Şi au cozi asemenea scorpiilor şi ace, şi puterea lor e în cozi, ca să vatăme pe oameni cinci luni

11. Şi au ca împărat al lor pe îngerul adâncului, al cărui nume în evreeşte este Abadon ,iar în elineşte are numele Apolion.

12. Intâiul «vai» a trecut, iată vine încă un «vai» şi încă unul, după acestea.

13. Şi a trâmbiţat al şaselea înger, şi am auzit un glas din cele patru cornuri ale jertfelnicului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând îngerului al şaselea, cel ce avea trâmbiţa: Desleagă pe cei patru îngeri care sunt legaţi la râul cel mare, Eufratul.

15. Şi fură deslegaţi cei patru îngeri, care erau gătiţi spre ceasul şi ziua şi luna şi anul acela, ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Şi numărul oştilor era de douăzeci de mii de ori câte zece mii de călăreţi, căci am auzit numărul lor.

17. Şi aşa am văzut, în vedenie, caii şi pe cei ce şedeau pe ei având plato-

şe ca de foc şi de iacint şi de pucioasă şi capetele cailor semănau cu capetele leilor şi din gurile lor ieşea foc şi fum şi pucioasă.

18. De aceste trei plăgi: de focul şi de fumul şi de pucioasa, care ieşea din gurile lor, a fost ucisă a treia parte din oameni,

19. Pentrucă puterea cailor este în gura şi în cozile lor, căci cozile lor sunt asemenea şerpilor, având capete, şi cu acestea vatămă

20. Şi ceilalţi oameni, care nu au murit de plăgile acestea, nici nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se mai închine demonilor şi idolilor de aur şi de argint şi de aramă şi de piatră şi de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble.

21. Şi nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de fermecătoriile lor, nici de desfrânarea lor, nici de furtişagurile lor.

Ingerul cu cartea deschisă. Poruncă lui Ioan să înghită această carte.

10 1. Şi am văzut alt înger puternic, coborîndu-se din cer, învăluit de nor şi pe capul lui curcubeul şi faţa lui ca soarele şi picioarele lui erau ca stâlpi de foc

2. Şi în mână avea o carte mică, deschisă. Şi a pus piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ

3. Şi a strigat cu glas puternic, precum rage leul, şi când a strigat, cele şapte tunete au slobozit glasurile lor.

4. Şi după ce au vorbit cele şapte tunete, voiam să scriu, dar am auzit un glas care zicea din cer: Pecetlueşte ce au spus cele şapte tunete şi nu le scrie.

5. Şi îngerul pe care l-am văzut stând pe mare şi pe pământ, şi-a ridicat mâna dreaptă la cer

6. Şi s'a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul şi cele din cer şi pământul şi cele de pe pământ şi marea şi cele din mare, că timp nu va mai fi,

7. Ci, în zilele când va grăi al şaptelea înger, — când va fi să trâmbiţeze, atunci se va săvârşi taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit robilor săi, proorocilor.

8. Şi glasul din cer, pe care-l auzisem, iarăşi a vorbit cu mine, zicând: Mergi de ia cartea deschisă din mâna îngerului, care stă pe mare şi pe pământ.

9. Şi m'am dus la înger şi i-am zis să-mi dea cartea şi mi-a zis: Ia-o şi mănâncă-o şi va amărî pântecele tău, dar în gură va fi dulce ca mierea.

10. Atunci am luat cartea din mâna îngerului şi am mâncat-o şi era în gura mea dulce ca mierea, dar după ce am mâncat-o s'a amărît pântecele meu.

11. Şi mi-au grăit: Trebue să prooroceşti iarăşi la popoare şi la neamuri şi la limbi şi la mulţi împăraţi.

Măsurarea templului. Doi martori ucişi de fiară înviază şi se înalţă la cer. Trâmbiţa a şaptea. Cântarea. Templul lui Dumnezeu în cer.

11 1. Apoi mi s'a dat o trestie, asemenea unui toiag, zicând: Scoală-te şi măsoară templul lui Dumnezeu şi jertfelnicul şi pe cei ce se închină în el,

2. Iar curtea dinafară a templului, las-o şi n'o măsura, pentrucă a fost dată păgânilor, care vor călca în picioare cetatea sfântă patruzeci şi două de luni

3. Şi voiu da putere celor doi martori ai mei şi vor prooroci, îmbrăcaţi în sac, o mie două sute şi şasezeci de zile.

4. Aceştia sunt cei doi măslini şi cele două sfeşnice, care stau înaintea Domnului pământului

5. Şi dacă voieşte cineva să-i vatăme, foc iese din gura lor şi mistue pe vrăjmaşii lor; deci dacă ar voi cineva să-i vatăme, aşa i se cade să fie ucis.

6. Aceştia au putere să închidă cerul, ca ploaia să nu plouă în zilele proorociei lor şi putere au peste ape să le schimbe în sânge şi să bată pământul cu orice fel de rele, oridecâteori vor voi.

7. Şi când vor isprăvi mărturia lor, fiara care se sue din adânc, va face războiu cu ei şi-i va birui şi-i va omorî

8. Şi trupurile lor vor zăcea pe pieţele cetăţii celei mari, care se chiamă duhovniceşte Sodoma şi Egipt, unde a fost răstignit şi Domnul lor.

9. Şi din popoare, din seminţii, din limbi şi din neamuri vor privi la trupurile lor trei zile şi jumătate şi nu vor îngădui să fie puse în mormânt.

10. Şi locuitorii de pe pământ se vor bucura de moartea lor şi se vor veseli şi-şi vor trimite daruri unul altuia, pentrucă aceşti doi prooroci au chinuit pe locuitorii de pe pământ,

11. Însă după cele trei zile şi jumătate, duh de vieaţă dela Dumnezeu a intrat în ei şi au stătut pe picioarele lor şi frică mare a căzut peste cei ce se uitau la ei

12. Şi din cer au auzit glas puternic, zicându-le: Suiţi-vă aici! Şi s'au suit la cer, în nori, şi au privit la ei duşmanii lor

13. Şi în ceasul acela s'a făcut cutremur mare şi a zecea parte din cetate s'a prăbuşit şi au pierit în cutremur şapte mii de oameni, iar ceilalţi s'au înfricoşat şi au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea «vai» a trecut, al treilea «vai» iată, vine de grabă.

15. Şi a trâmbiţat al şaptelea înger şi s'au făcut, în cer, glasuri puternice, zicând: Împărăţia lumii a ajuns a Domnului nostru şi a Hristosului său şi va împărăţi în vecii vecilor.

16. Şi cei douăzeci şi patru de bătrâni, care şed înaintea lui Dumnezeu, pe tronurile lor, au căzut cu feţele la pământ şi s'au închinat lui Dumnezeu,

17. Grăind: Mulţumim ţie, Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, cel ce eşti şi cel ce erai şi cel ce vii, că ai luat puterea ta cea mare şi împărăţeşti

18. Şi păgânii s'au întărâtat, dar a venit mânia ta şi vremea celor morţi, ca să fie judecaţi şi să răsplăteşti pe robii tăi: pe prooroci şi pe sfinţi şi pe cei ce se tem de numele tău, pe cei mici şi pe cei mari, şi să pierzi pe cei ce strică pământul.

19. Şi s'a deschis templul lui Dumnezeu, cel din cer, şi s'a văzut în templul său chivotul legământului său şi au fost fulgere şi vuiete şi tunete şi cutremur şi grindină mare.

Femeia care naşte şi balaurul. Balaurul, biruit de Mihail, urmăreşte pe femeie şi pe cei din sămânţa ei.

12 1. Şi s'a arătat în cer un semn mare: O femeie învesmântată cu soarele, şi luna era sub picioarele ei şi pe cap purta cunună din douăsprezece stele.

2. Şi era însărcinată şi striga, chinuindu-se şi muncindu-se să nască.

3. Şi alt semn s'a arătat în cer: Iată un balaur mare, roşu ca focul, având şapte capete şi zece coarne şi pe capete şapte cununi împărăteşti

4. Şi coada lui târa a treia parte din stelele cerului şi le-a aruncat pe pământ. Şi balaurul stătu înaintea femeii, care era să nască, pentru ca să înghită copilul, când îl va naşte.

5. Şi a născut un prunc, care va să păstorească toate neamurile cu toiag de fier şi a fost răpit pruncul la Dumnezeu şi la tronul lui,

6. Iar femeia a fugit în pustie, unde are loc gătit de Dumnezeu, ca acolo să

o hrănească o mie două sute și șasezeci de zile.

7. Și s'a făcut războiu în cer: Mihail și îngerii lui au pornit războiu cu balaurul și se războia și balaurul și îngerii lui,

8. Dar aceștia n'au izbutit, nici nu s'a mai găsit pentru ei loc în cer.

9. Și a fost aruncat balaurul cel mare, șarpele cel de demult, care se chiamă diavol și Satana, cel ce amăgește toată lumea, aruncat a fost pe pământ și îngerii lui aruncați au fost cu el.

10. Și am auzit glas mare, în cer, zicând: Acum s'a făcut mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului său, căci aruncat a fost pârîșul fraților noștri, cel ce îi pâra înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea

11. Și ei l-au biruit pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor și nu și-au iubit vieața lor până la moarte.

12. Pentru aceea veseliți-vă ceruri și cei ce locuiți în ele. Vai vouă însă, pământule și mare, fiindcă diavolul a coborît la voi, având mânie mare, căci știa că puțin timp are.

13. Și când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a prigonit pe femeia care născuse pruncul,

14. Dar s'au dat femeii cele două aripi ale marelui vultur, ca să sboare în pustie la locul ei, unde e hrănită o vreme și vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpelui,

15. Și șarpele a aruncat din gura lui, după femeie, apă ca un râu, ca s'o ia râul,

16. Dar pământul a venit în ajutor femeii, căci pământul și-a deschis gura și-a înghițit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.

17. Și balaurul s'a aprins de mânie asupra femeii și a pornit să facă războiu cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus,

18. Și a stat pe nisipul mării.

Fiara, care se ridică din mare, hulește pe Dumnezeu și face războiu sfinților. O altă fiară — proorocul mincinos — se ridică din pământ. Numele celei dintâi: Șase sute șasezeci și șase.

13 1. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară care avea zece coarne și șapte capete și pe coarnele ei zece steme și pe capetele ei nume de hulă.

2. Și fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ca a leilor. Și balaurul dădu fiarei puterea lui și tronul lui și stăpânire mare.

3. Și unul din capetele fiarei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată și tot pământul s'a minunat (mergând) după fiară.

4. Și s'au închinat balaurului, că a dat fiarei stăpânirea, apoi s'au închinat fiarei, zicând: Cine este asemenea fiarei și cine poate să se lupte cu ea?

5. Și i s'a dat gură să grăiască semeții și hule și i s'a dat putere să lucreze timp de patruzeci și două de luni.

6. Și și-a deschis gura sa spre hule asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui și cortul lui și pe cei ce locuesc în cer.

7. Și i s'a dat să facă războiu cu sfinții și să-i biruiască și i s'a dat stăpânire peste toată seminția și poporul și limba și neamul.

8. Și i se vor închina ei toți cei ce locuesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului celui înjunghiat.

9. De are cineva urechi, să audă.

10. Cine duce în robie, de robie are parte; cine cu sabia va ucide, trebue să fie ucis de sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11. Am văzut apoi altă fiară, ridicându-se din pământ, și avea două coarne ca ale mielului, dar grăia ca un balaur.

12. Și stăpânirea celei dintâi fiare o are toată în fața ei. Și face pământul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Și face semne mari, că și foc face să se pogoare din cer pe pământ, înaintea oamenilor

14. Și amăgește pe cei ce locuesc pe pământ prin semnele ce i s'a dat să facă înaintea fiarei, zicând celor ce locuesc pe pământ să facă chip fiarei, care are rana de sabie și trăiește.

15. Și s'a dat ei să însufle duh chipului fiarei, încât chipul fiarei să și grăiască și să facă să fie omorîți câți nu se vor închina chipului fiarei,

16. Și face ca toți, cei mici și cei mari și cei bogați și cei săraci și cei slobozi și robii, să-și pună semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

17. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel ce are semnul, a-

dică numele fiarei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei, căci este număr de om. Și numărul ei este șase sute șasezeci și șase.

Mielul și cei răscumpărați sălășluesc în Sion. Trei îngeri vestitori. Evanghelia veșnică. Paharul mâniei lui Dumnezeu. Fericiți cei morți în Domnul. Îngeri secerători și culegători de vie.

14 1. Și m'am uitat și iată Mielul stătea pe muntele Sion și cu el o sută patruzeci și patru de mii, având numele lui și numele Tatălui lui, scris pe frunțile lor,

2. Și am auzit sunet din cer, ca vuiet de ape multe și ca bubuitul unui tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit ca al celor care cântă din alăută

3. Și cântau cântare nouă înaintea tronului și înaintea celor patru ființe și înaintea bătrânilor și nimeni nu putea să învețe cântarea decât cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumpărați de pe pământ.

4. Aceștia sunt care nu s'au întinat cu femei, căci sunt feciorelnici. Aceștia sunt care merg după Miel oriunde se va duce. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni pârgă lui Dumnezeu și Mielului

5. Și în gura lor nu s'a aflat minciună, fiindcă sunt fără prihană.

6. Și am văzut alt înger, care sbura în înaltul cerului, având să binevestească Evanghelie veșnică celor ce locuesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul,

7. Zicând cu glas puternic: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i slavă, că a venit ceasul judecății lui și închinați-vă celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

8. Și alt înger a venit după cel dintâi, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul furiei desfrânării ei.

9. Și alt înger, al treilea, a venit după ei, strigând cu glas puternic: Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

10. Va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat, neamestecat, în paharul mâniei sale și se va chinui în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului

11. Și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor și n'au odihnă nici ziua nici noaptea cei ce se închină

fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

13. Și am auzit un glas din cer, zicând: Scrie: Fericiți cei morți, cei ce de acum mor întru Domnul! Da, grăiește Duhul, odihnească-se de ostenelele lor, căci faptele lor vin cu ei.

14. Și am privit și, iată un nor alb, și cel ce ședea pe nor era asemenea Fiului Omului, având pe cap cunună de aur și în mână seceră ascuțită.

15. Și alt înger a ieșit din templu și a strigat cu glas mare celui ce ședea pe nor: Trimite secera ta și seceră, că a venit ceasul de secerat, că s'a copt secerișul pământului.

16. Atunci cel ce ședea pe nor a aruncat pe pământ secera lui și pământul fu secerat.

17. Și alt înger a ieșit din templul ceresc, având și el un cosor ascuțit.

18. Și încă un înger a ieșit din altar, având putere asupra focului și a strigat cu glas mare celui care avea cosorul ascuțit și a grăit: Trimite cosorul tău ascuțit și culege ciorchinii viei pământului, căci strugurii ei s'au copt.

19. Și îngerul aruncă pe pământ cosorul lui și culese via pământului și strugurii îi aruncă în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu

20. Și teascul fu călcat afară din cetate și a ieșit sânge din teasc până la frânele cailor și în depărtare de o mie șase sute de stadii.

Cântarea biruitorilor fiarei. Șapte îngeri cu șapte cupe ale mâniei.

15 1. Am văzut apoi, în cer, alt semn, mare și minunat: Șapte îngeri având șapte plăgi, cele de pe urmă, căci cu ele s'a sfârșit mânia lui Dumnezeu.

2. Am văzut ca o mare de sticlă, amestecată cu foc, și pe biruitorii fiarei și chipul fiarei și al numărului numelui ei, stând lângă marea de cleștar și având alăutele lui Dumnezeu

3. Și cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: Mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule! Drepte și adevărate sunt căile tale, Împărate al neamurilor!

4. Cine nu se va teme, Doamne, și nu va slăvi numele tău? Că tu singur ești sfânt și toate neamurile

vor veni și se vor închina înaintea ta, pentrucă judecățile tale s'au făcut cunoscute.

5. Și după aceasta, m'am uitat și s'a deschis templul cortului mărturiei din cer

6. Și au ieșit din templu cei șapte îngeri cu cele șapte plăgi, îmbrăcați în veșmânt de in curat strălucit și încinși pe la piept cu cingători de aur.

7. Și una din cele patru ființe dădu celor șapte îngeri șapte cupe de aur, pline de mânia lui Dumnezeu celui ce este viu în vecii vecilor.

8. Și s'a umplut templul de fum, din slava lui Dumnezeu și din puterea lui și nimeni nu putea să intre în templu, până ce se vor sfârși cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri.

Vărsarea celor șapte cupe ale mâniei și cele șapte plăgi ce vin asupra pământului.

16 1. Și am auzit glas mare din templu, zicând celor șapte îngeri: Duceți-vă și vărsați pe pământ cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu

2. Și s'a dus cel dintâi și a vărsat cupa lui pe pământ și o rană rea și dureroasă se făcu pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau chipului fiarei.

3. Și al doilea a vărsat cupa lui în mare și ea s'a prefăcut în sânge ca de mort, și orice suflare de viceață a murit, din cele ce sunt în mare,

4. Iar al treilea a vărsat cupa lui în râuri și în izvoarele apelor și s'au prefăcut în sânge.

5. Și am auzit pe îngerul apelor, zicând: Drept ești tu, cel ce ești și cel ce erai, cel sfânt, că ai judecat acestea.

6. Fiindcă au vărsat sângele sfinților și al proorocilor, tot sânge le-ai dat să bea. Vrednici sunt!

7. Și am auzit altarul grăind: Așa Doamne, Dumnezeule, Atotțiitorule, adevărate și drepte sunt judecățile tale.

8. Și al patrulea a vărsat cupa lui în soare și i se dădu să dogorească pe oameni cu focul.

9. Și oamenii fură dogoriți de mare arșiță și huliră numele lui Dumnezeu, care are putere peste plăgile acestea și nu se pocăiră, ca să-i dea slavă.

10. Și al cincilea a vărsat cupa lui pe tronul fiarei și în împărăția ei s'a făcut întunerec și oamenii își mușcau limbile de durere

11. Și au hulit pe Dumnezeul cerului din pricina durerilor și a rănilor lor, dar de faptele lor nu s'au pocăit.

12. Și al șaselea a vărsat cupa lui în râul cel mare Eufrat, și apele lui secară, ca să fie gătită calea împăraților dela răsăritul soarelui.

13. Și am văzut (ieșind) din gura balaurului și din gura fiarei și din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate ca niște broaște,

14. Căci sunt duhuri de demoni, făcătoare de semne și care se duc la împărații lumii întregi, să-i adune la războiul zilei celei mari a lui Dumnezeu, Atotțiitorul.

15. Iată vin ca un fur. Fericit este cel ce priveghiază și păstrează veșmintele sale, ca să nu umble gol și să se vază rușinea lui!

16. Și îi strânse la locul ce se chiamă evreește Harmaghedon.

17. Și al șaptelea a vărsat cupa lui în văzduh și glas mare a ieșit din templul cerului dela tron, strigând: S'a făcut!

18. Și au fost fulgere și vuiete și tunete și s'a făcut cutremur mare, așa cum n'a fost de când este omul pe pământ un cutremur atât de puternic.

19. Și cetatea cea mare s'a rupt în trei părți și cetățile păgânilor s'au prăbușit și Babilonul cel mare fu pomenit înaintea lui Dumnezeu, ca să-i dea paharul vinului aprinderii mâniei lui.

20. Și toate insulele pieriră și munți nu se mai aflară

21. Și grindină mare, cu bobul cât talantul, se prăvăli din cer peste oameni, și oamenii blestemau pe Dumnezeu din pricina plăgii cu grindină, căci era mare foarte plaga aceasta.

Desfrânata cea mare, numită Babilonul, umblă beată de sânge pe o fiară cu șapte capete și cu zece coarne.

17 1. Și a venit unul din cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe, și a grăit către mine, zicând: Vino să-ți arăt judecata desfrânatei celei mari, care sălășluește pe ape multe.

2. Și cu care au desfrânat împărații pământului și cei ce locuesc pe pământ s'au îmbătat de vinul desfrânării ei.

3. Și m'a dus cu duhul în pustie și am văzut o femeie șezând pe o fiară roșie, plină de nume de hulă, având șapte capete și zece coarne.

4. Şi femeia era îmbrăcată în purpură şi în stofă stacojie şi împodobită cu aur şi cu pietre scumpe şi cu mărgăritare, având în mână pahar de aur, plin de urîciunile şi de necurăţiile desfrânării ei

5. Şi pe fruntea ei scris nume tainic «Babilonul cel mare, mama desfrânatelor şi a urîciunilor pământului».

6. Şi am văzut pe femeie, beată de sângele sfinţilor şi de sângele mucenicilor lui Iisus. Şi văzând-o, m'am mirat cu mirare mare.

7. Şi mi-a zis îngerul: De ce te miri? Eu îţi voiu spune taina femeii şi a fiarei care o poartă şi care are cele şapte capete şi cele zece coarne.

8. Fiara pe care ai văzut-o era şi nu este şi va să se suie din adânc şi să meargă spre pieire şi se vor mira cei ce locuesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, dela întemeierea lumii, în cartea vieţii, văzând pe fiară că era şi nu este şi se va arăta.

9. Aici trebue minte care are înţelepciune. Cele şapte capete sunt şapte munţi, pe care şade femeia, şi sunt şi şapte împăraţi.

10. Cinci au căzut, unul mai este, celălalt încă nu a venit, iar când va veni va rămâne puţină vreme.

11. Şi fiara care era şi nu este — este al optulea, şi este din cei şapte şi merge spre pieire.

12. Şi cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împăraţi, care încă n'au luat împărăţia, dar care vor lua stăpânire de împăraţi, un ceas, cu fiara.

13. Aceştia au un singur cuget şi puterea şi stăpânirea lor o dau fiarei.

14. Ei vor porni războiu împotriva Mielului, şi Mielul îi va birui, pentrucă este Domnul domnilor şi Impăratul împăraţilor şi vor birui şi cei împreună cu el chemaţi şi aleşi şi credincioşi.

15. Şi mi-a zis: Apele pe care le-ai văzut şi deasupra cărora şade desfrânata sunt popoare şi gloate şi neamuri şi limbi.

16. Şi cele zece coarne, pe care le-ai văzut, şi fiara vor urî pe desfrânată şi o vor face pustie şi goală şi carnea ei o vor mânca şi pe ea o vor arde cu foc,

17. Pentrucă Dumnezeu a pus în inimile lor să facă gândul lui şi să se întâlnească într'un gând şi să dea fiarei împărăţia lor, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu;

18. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care are împărăţie peste împăraţii pământului.

Vestea căderii Babilonului. Poporul Domnului să iasă din cetate. Cei care se jelesc şi cei care se bucură de căderea ei. Urgia rostită de înger.

18 1. După acestea, am văzut alt înger, coborîndu-se din cer, având putere mare, şi pământul s'a luminat de slava lui.

2. Şi a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare! şi a ajuns locaş demonilor, închisoare a tot duhul necurat şi colivie tuturor păsărilor spurcate şi urîte,

3. Pentrucă din vinul furiei desfrânării ei au băut toate neamurile, şi împăraţii pământului cu ea au făcut desfrânare şi neguţătorii lumii din mulţimea desfătărilor ei s'au îmbogăţit.

4. Am auzit apoi alt glas din cer, zicând: Ieşiţi din ea, poporul meu, ca să nu vă împărtăşiţi din păcatele ei şi să nu luaţi din plăgile ei,

5. Că păcatele ei au ajuns până la cer şi Dumnezeu şi-a adus aminte de nedreptăţile ei.

6. Daţi-i înapoi, precum v'a dat şi ea, şi după faptele ei, cu măsură îndoită, îndoit măsuraţi-i; în paharul în care v'a turnat, turnaţi-i de două ori.

7. Pe cât s'a mărit pe sine şi s'a desfătat, pe atâta daţi-i chin şi plângere, fiindcă zice în inima ei: Şed ca împărăteasă, şi văduvă nu sunt şi jale nu voiu vedea.

8. Pentru aceea într'o singură zi vor veni plăgile peste ea: moarte şi tânguire şi foamete şi în foc va arde de tot, căci puternic este Domnul Dumnezeu, cel ce o judecă.

9. Şi împăraţii pământului, care s'au desfrânat şi s'au desmierdat cu ea, vor plânge şi se vor tângui pentru ea, când vor vedea fumul arderii ei,

10. Stând departe, de frica chinurilor ei şi zicând: Vai ţie, Babilonule! cetatea cea mare, cetatea cea tare, că într'un ceas ţi-a venit judecata!

11. Şi neguţătorii pământului plâng şi se bocesc asupra ei, căci nimeni nu mai cumpără marfa lor,

12. Marfă de aur şi de argint, pietre preţioase şi mărgăritare, vison şi porfiră, mătase şi stofă stacojie, tot felul de lemn bine mirositor şi tot felul de lucruri de fildeş, de lemn de mare preţ şi marfă de aramă şi de fier şi de marmoră

13. Şi scorţişoară şi balsam şi mirodenii şi mir şi tămâie şi vin şi untdelemn şi făină bună şi grâu şi vite şi oi şi cai şi căruţe şi tru-

puri și suflete de oameni.

14. Și roadele pe care le poftea sufletul tău s'au dus dela tine și toate cele grase și strălucite au pierit dela tine și niciodată nu le vor mai găsi.

15. Neguțătorii de aceste lucruri, care s'au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe, de frica chinului ei, plângând și tânguindu-se

16. Și zicând: Vai! Vai! Cetatea cea mare, cea învesmântată în vison și în porfiră și în stofă stacojie și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Că într'un ceas s'a pustiit atâta bogăție!

17. Și orice cârmaciu și oricine plutește spre acel loc și corăbierii și toți câți lucrează pe mare stăteau departe

18. Și strigau, uitându-se la fumul arderii ei, zicând: Care (cetate) era asemenea cu cetatea cea mare?

19. Și-și puneau țărână pe cap și strigau plângând și tânguindu-se și zicând: Vai! Vai! cetatea cea mare, în care s'au îmbogățit, din comorile ei, toți cei ce țin vase pe mare, că într'un ceas s'a pustiit!

20. Veselește-te de ea, cerule, și voi sfinți și apostoli și prooroci, pentrucă Dumnezeu a judecat-o și v'a dat dreptatea voastră!

21. Și un înger puternic a ridicat o piatră, mare cât o piatră de moară și a aruncat-o în mare, zicând: Cu astfel de repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare și nu se va mai afla.

22. Și glas de chitariști, și de cântăreți și de flautiști și de trâmbițași nu se va mai auzi de acum în tine și niciun meșter de orice fel de meșteșug nu se va mai afla în tine și huruit de mori nu se va mai auzi în tine niciodată!

23. Și lumină de lampă nu se va mai arăta niciodată în tine și glas de mire și de mireasă nu se vor mai auzi în tine niciodată, pentrucă neguțătorii tăi erau stăpânitorii lumii și pentrucă toate neamurile s'au rătăcit cu fermecătoria ta.

24. Și s'a găsit în ea sânge de prooroci și de sfinți și sângele tuturor celor înjunghiați pe pământ.

Cântarea de biruință. Pregătirea nunții Mielului. Hristos cu ai săi biruește fiara și pe închinătorii ei. Ospățul pasărilor.

19 1. După acestea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, zicând: Aliluia! Mântuirea și slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru,

2. Pentrucă adevărate și drepte sunt judecățile lui. Pentrucă a judecat pe desfrânata cea mare, care a stricat pământul cu desfrânarea ei și a răzbunat sângele robilor săi, din mâna ei.

3. Și a doua oară au zis: Aliluia! Și fumul ei se suie în vecii vecilor

4. Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe au căzut și s'au închinat lui Dumnezeu, care șade pe tron, zicând: Amin! Aliluia!

5. Și un glas a ieșit din tron, zicând: Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți slujitorii lui, cei ce vă temeți de el, mici și mari.

6. Și am auzit ca un glas de gloată multă și ca un vuiet de valuri fără număr și ca un bubuit de tunete puternice, zicând: Aliluia! pentrucă Domnul Dumnezeul nostru, Atotțiitorul, este împărat,

7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă, căci a venit nunta Mielului și mireasa lui s'a pregătit

8. Și i s'a dat să se învesmânteze cu vison strălucit, curat, căci visonul sunt faptele cele drepte ale sfinților.

9. Și mi-a zis: Scrie: Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului! Și mi-a zis: Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: Vezi, să nu (faci aceasta). Eu sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu închină-te, căci mărturia lui Iisus este duhul proorociei.

11. Și am văzut cerul deschis și iată un cal alb și cel ce ședea pe el se numește Credincios și Adevărat și în dreptate judecă și se războiește,

12. Iar ochii lui ca para focului și pe capul lui cununi multe și are nume scris, pe care nimeni nu-l știe decât numai el.

13. Și este îmbrăcat în veșmânt stropit cu sânge și numele lui se chiamă: Cuvântul lui Dumnezeu!

14. Și oștile din cer veneau după el călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb curat.

15. Iar din gura lui iese sabie ascuțită, ca să lovească pe păgâni cu ea. Și el îi va păstori cu toiag de fier și va călca teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu atotțiitorul.

16. Și pe haina și pe coapsa lui are nume scris: «Împăratul împăraților și Domnul domnilor».

17. Și am văzut un înger stând în soare și a

strigat cu glas puternic, grăind tuturor pasărilor care sboară în înaltul cerului: Veniţi şi adunaţi-vă la ospăţul cel mare al lui Dumnezeu,

18. Ca să mâncaţi trupuri de împăraţi şi trupuri de comandanţi şi trupurile celor puternici şi trupuri de cai şi trupurile celor ce şedeau pe ei şi trupurile tuturor, slobozi şi robi şi ale celor mici şi ale celor mari.

19. Şi am văzut fiara şi pe împăraţii pământului şi oştile lor adunate, ca să facă războiu cu cel ce şade pe cal şi cu oastea lui.

20. Şi fiara a fost prinsă şi cu ea proorocul mincinos, cel ce făcea înaintea ei semnele cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei şi pe cei ce s'au închinat chipului ei. Amândoi au fost aruncaţi de vii în iezerul de foc unde arde pucioasă,

21. Iar ceilalţi au fost ucişi cu sabia celui ce şedea pe cal, cea care iese din gura lui, şi toate pasările s'au săturat din trupurile lor.

Balaurul este legat. Sfinţii se scoală la împărăţia de o mie de ani. Gog şi Magog. Diavolul este prăbuşit. Judecata de apoi.

20 1. Apoi am văzut un înger coborîndu-se din cer, având cheia adâncului şi lanţ mare în mâna lui.

2. Şi a prins pe balaur şi pe şarpele cel vechiu, care este diavolul şi Satana şi l-a legat pe o mie de ani

3. Şi l-a aruncat în adânc şi l-a închis şi a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai amăgească popoarele până se vor sfârşi cei o mie de ani. După aceea, trebue să fie deslegat câtava vreme.

4. Şi am văzut tronuri şi celor ce şedeau pe ele li s'a dat să facă judecată. Şi am văzut sufletele celor tăiaţi cu securea pentru mărturia lui Iisus şi pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu s'au închinat fiarei, nici chipului ei şi nu au primit semnul ei pe fruntea şi pe mâna lor. Şi au înviat şi au împărăţit cu Hristos o mie de ani,

5. Iar ceilalţi morţi nu înviază până nu se vor sfârşi cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.

6. Fericit şi sfânt este cel ce are parte de întâia înviere. Peste aceştia moartea de a doua nu are putere, ci vor fi preoţi ai lui Dumnezeu şi ai lui Hristos şi vor împărăţi cu el o mie de ani

7. Şi când se vor sfârşi cei o mie de ani, Satana va fi deslegat din închisoarea lui

8. Şi va ieşi să amăgească neamurile, care sunt în cele patru unghiuri ale pământului, pe Gog şi pe Magog, şi să le adune la războiu, iar numărul lor este ca nisipul mării.

9. Şi s'au suit pe faţa pământului şi au înconjurat tabăra sfinţilor şi cetatea cea iubită, dar s'a coborît foc din cer şi i-a mistuit.

10. Şi diavolul, care-i amăgise, a fost aruncat în iezerul de foc şi de pucioasă, unde este şi fiara şi proorocul mincinos şi vor fi chinuiţi acolo, zi şi noapte, în vecii vecilor.

11. Am văzut un tron mare alb şi pe Cel ce şedea pe tron, dela a cărui faţă fugiră pământul şi cerul, şi loc nu se mai găsi pentru ele.

12. Şi am văzut pe morţi, pe cei mari şi pe cei mici, stând înaintea tronului, şi cărţile au fost deschise şi a fost deschisă şi altă carte — care este cartea vieţii — şi morţii au fost judecaţi din cele scrise în cărţi, după faptele lor

13. Şi marea a dat pe morţii cei din ea şi moartea şi iadul au dat pe morţii din ele şi au fost judecaţi, fiecare după faptele sale

14. Şi moartea şi iadul au fost aruncate în iezerul de foc. Aceasta este moartea de a doua: iezerul cel de foc.

15. Şi cine n'a fost aflat scris în cartea vieţii, a fost aruncat în iezerul de foc.

Cerul cel nou. Pământul cel nou. Noul Ierusalim. Douăsprezece porţi şi douăsprezece pietre de temelie. Lumina dumnezeiască în loc de soare.

21 1. Şi am văzut un cer nou şi un pământ nou. Căci cerul dintâiu şi pământul dintâiu a trecut, iar marea nu mai este.

2. Şi am văzut cetatea cea sfântă, noul Ierusalim, coborîndu-se din cer dela Dumnezeu, gătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei

3. Şi am auzit, din tron, un glas puternic, zicând: Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii şi el va sălăşlui cu ei şi ei vor fi poporul lui şi însuşi Dumnezeu va fi cu ei

4. Şi va şterge orice lacrimă din ochii lor şi moarte nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintâi au trecut.

5. Şi cel ce şedea pe tron grăi: Iată, pe toate le fac noui. Apoi zise: Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt credincioase şi adevărate.

6. Şi iar îmi zise: S'a

făcut. Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul. Celui ce însetează îi voiu da să bea în dar din izvorul apei vieţii.

7. Cel ce va birui va moşteni acestea şi eu îi voiu fi Dumnezeu şi el îmi va fi mie fiu,

8. Iar partea fricoşilor şi necredincioşilor şi spurcaţilor şi ucigaşilor şi desfrânaţilor şi formecătorilor şi închinătorilor la idoli şi a tot soiul de mincinoşi este în iezerul ce arde cu foc şi cu pucioasă, care este moartea a doua.

9. Apoi a venit unul din cei şapte îngeri, care aveau cele şapte cupe pline cu cele din urmă şapte plăgi şi a grăit către mine, zicând: Vino, să-ţi arăt pe femeia mireasa Mielului

10. Şi m'a dus cu duhul pe un munte mare şi înalt şi mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, coborîndu-se din cer, dela Dumnezeu,

11. Având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era asemenea cu piatra cea de mare preţ, cu piatra de jasp cristalin.

12. Şi avea zid mare şi înalt şi douăsprezece porţi, iar pe porţi doisprezece îngeri şi nume scrise deasupra, care sunt numele celor douăsprezece seminţii ale fiilor lui Israil.

13. Spre răsărit trei porţi şi spre miazănoapte trei porţi şi spre miazăzi trei porţi şi spre apus trei porţi.

14. Şi zidul cetăţii avea douăsprezece pietre de temelie şi pe ele douăsprezece nume, ale celor doisprezece apostoli ai Mielului

15. Şi cel ce vorbea cu mine avea măsură o trestie de aur, ca să măsoare cetatea şi porţile ei şi zidul ei.

16. Şi cetatea este în patru colţuri şi lungimea ei este cât şi lăţimea. Şi a măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece mii de stadii. Lungimea şi lărgimea şi înălţimea ei sunt deopotrivă

17. Şi a măsurat şi zidul ei: o sută patruzeci şi patru de coţi, măsură omenească, ce este cea a îngerului.

18. Şi zidul ei este de jasp, iar cetatea este de aur curat, asemenea sticlei curate.

19. Temeliile zidului cetăţii sunt împodobite cu tot felul de pietre scumpe: întâia temelie este de jasp, a doua de safir, a treia de calcedoniu, a patra de smaragd,

20. A cincia de sardonix, a şasea de sardiu, a şaptea de hrisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iacint, a douăsprezecea de ametistă.

21. Şi cele douăsprezece porţi sunt douăsprezece mărgăritare. Fiecare din porţi este dintr'un mărgăritar, iar piaţa cetăţii de aur curat şi străveziu ca sticla.

22. Şi templu n'am văzut în ea, pentrucă templul ei este Domnul Dumnezeu, atotţiitorul, şi Mielul.

23. Şi cetatea nu are trebuinţă de soare, nici de lună, ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o şi făclia ei este Mielul.

24. Şi neamurile vor umbla în lumina ei, iar împăraţii pământului vor aduce la ea mărirea lor;

25. Şi porţile cetăţii nu se vor mai închide ziua, căci noapte nu va mai fi acolo.

26. Şi vor aduce în ea mărirea şi cinstea neamurilor

27. Şi în cetate nu va intra nimic pângărit, nici cel ce face urîciune şi minciună, ci numai cei scrişi în cartea vieţii Mielului.

Râul şi pomul vieţii. Fericirea veşnică. Ioan este martorul credincios. Făgăduinţa şi judecata lui Dumnezeu. Venirea lui Hristos.

22 1. Şi mi-a arătat râul apei vieţii, limpede cum e cleştarul şi care izvorăşte din tronul lui Dumnezeu şi al Mielului.

2. In mijlocul pieţii, şi de o parte şi de alta a râului, creşte pomul vieţii, rodind de douăsprezece ori, dând rodul său în fiecare lună, şi frunzele pomului spre tămăduirea neamurilor.

3. Niciun blestem nu va mai fi şi tronul lui Dumnezeu şi al Mielului va fi în ea şi slujitorii lui îi vor sluji.

4. Şi vor vedea faţa lui şi numele lui va fi pe frunţile lor.

5. Şi noapte nu va mai fi şi nu au trebuinţă de lumina lămpii sau de lumina soarelui, pentrucă Domnul Dumnezeu îi va lumina şi vor împărăţi în vecii vecilor.

6. Şi îngerul mi-a zis: Aceste cuvinte sunt credincioase şi adevărate şi Domnul — Dumnezeul duhurilor proorocilor — a trimis pe îngerul său, ca să arate robilor săi cele ce trebue să se întâmple în curând,

7. Şi iată vin curând. Fericit cel ce păzeşte cuvintele proorociei acestei cărţi!

8. Şi eu, Ioan, sunt cel ce am auzit şi am văzut acestea. Şi când am auzit şi am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea,

9. Dar el mi-a zis: Vezi

să nu (faci aceasta)! Căci sunt împreună-slujitor cu tine şi cu fraţii tăi, proorocii, şi cu cei ce păstrează cuvintele cărţii acesteia. Lui Dumnezeu închină-te.

10. Apoi mi-a zis: Să nu pecetluești cuvintele proorociei acestei cărţi, căci vremea este aproape.

11. Cel nedrept să nedreptăţească încă, cel spurcat să se spurce încă, cel drept să facă încă dreptate, cel sfânt să se sfinţească încă.

12. Iată, vin curând şi plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia, după cum este fapta sa.

13. Eu sunt Alfa şi Omega, cel dintâi şi cel de pe urmă, începutul şi sfârşitul.

14. Fericiţi cei ce spală veşmintele lor, ca să aibă stăpânire peste pomul vieţii şi prin porţi să intre în cetate!

15. Afară câinii şi vrăjitorii şi desfrânaţii şi ucigaşii şi închinătorii la idoli şi toţi cei ce iubesc şi lucrează minciună.

16. Eu, Iisus, am trimis pe îngerul meu să vă mărturisească acestea în faţa Bisericilor. Eu sânt rădăcina şi sământa lui David, steaua strălucitoare de dimineaţă.

17. Şi Duhul şi mireasa zic: Vino. Şi cel ce aude să zică: Vino. Şi cel însetat să vină şi cel ce voieşte, să ia în dar apa vieţii.

18. Eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele proorociei acestei cărţi: De va mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui plăgile ce sunt scrise în cartea aceasta.

19. Şi de va scoate cineva din cuvintele cărţii acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieţii şi din cetatea sfântă şi dela cele scrise în cartea aceasta.

20. Cel ce mărturiseşte acestea zice: Da, vin curând.

Amin. Vino, Doamne Iisuse!

21. Harul Domnului Iisus Hristos, cu voi cu toţi! Amin.

CUPRINSUL NOULUI TESTAMENT

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

ȘI

PSALMII

EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1937